

Nr. 14 – 2009
Side 2173 – 2441

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 14 - 2009
Utgitt 28. januar 2010

Dette er siste hefte i 2009-årgangen.

Innhold

Side

Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet

2009

Des.	18.	Delvis ikrafts. av lov 19. juni 2009 nr. 48 om endringer i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond og enkelte andre lover (Nr. 1603).....	2234
Des.	18.	Ikrafts. av lov 18. desember 2009 nr. 139 om endringer i lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter (unntak frå patentvernet for utprøvingar av legemiddel) (Nr. 1604).....	2234
Des.	18.	Deleg. av myndighet til Kystverket etter lov 17. april 2009 nr. 19 § 12 (Nr. 1710)	2373

Kunngjøring av stortingsvedtak

2009

Des.	9.	Vedtak om formues- og inntektsskatt til Svalbard for inntektsåret 2010 (Nr. 1682)	2307
Des.	9.	Vedtak om avgift av kol som blir utført frå Svalbard for budsjetterminen 2010 (Nr. 1683) ...	2307

Forskrifter

2009

Des.	17.	Forskrift om regulering av fisket etter blåveite nord for 62° N i 2010 (Nr. 1587).....	2173
Des.	17.	Forskrift om regulering av fisket etter torsk i fiskevernsonen ved Svalbard i 2010 (Nr. 1588).....	2175
Des.	17.	Forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i fiskevernsonen ved Svalbard i 2010 (Nr. 1589).....	2175
Des.	17.	Forskrift om forbud mot å fiske blåveite i fiskevernsonen ved Svalbard i 2010 (Nr. 1590)...	2176
Des.	17.	Forskrift om forbud mot å fiske blåveite i Svalbards territorialfarvann og indre farvann i 2010 (Nr. 1591).....	2176
Des.	17.	Forskrift om regulering av fisket etter uer i fiskevernsonen ved Svalbard (Nr. 1592).....	2176
Des.	17.	Forskrift om regulering av fisket etter uer i Svalbards territorialfarvann og indre farvann (Nr. 1593).....	2177
Des.	17.	Forskrift om forbud mot å fiske lodde i fiskevernsonen ved Svalbard i 2010 (Nr. 1594).....	2177
Des.	17.	Forskrift om forbud mot å fiske lodde i Svalbards territorialfarvann og indre farvann i 2010 (Nr. 1595).....	2177
Des.	17.	Forskrift om regulering fisket etter norsk vårgytende sild 2010 (Nr. 1596)	2178
Des.	17.	Forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2010 (Nr. 1597)	2183
Des.	17.	Forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i Svalbards territorialfarvann og indre farvann i 2010 (Nr. 1598)	2186
Des.	17.	Forskrift om renter ved forsinket betaling (Nr. 1599).....	2186
Des.	18.	Forskrift om sikkerhet ved vassdragsanlegg (damsikkerhetsforskriften) (Nr. 1600)	2186
Des.	14.	Forskrift om forrentning og tilbakebetaling av utdanningslån og tap av rettigheter 2010 (Nr. 1629).....	2234
Des.	17.	Forskrift om risikostyring og internkontroll i Norges Bank (Nr. 1630).....	2244
Des.	17.	Forskrift om taksering av formues-, inntekts- og fradragposter til bruk ved likningen for inntektsåret 2009 (Nr. 1631)	2245
Des.	17.	Forskrift om norsk farmakopé (Nr. 1632).....	2262
Des.	17.	Forskrift om krav til melding for fartøy over 300 bruttotonn og fartøy som transporterer farlig eller forurensende last (Nr. 1633).....	2263
Des.	17.	Forskrift om regulering av fisket etter dyphavsarter i ICES' statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2010 (Nr. 1635)	2265
Des.	18.	Forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010 (Nr. 1636)....	2266
Des.	18.	Forskrift om takseringsregler til bruk ved ligningen av utenlandske artister for inntektsåret 2010 etter lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister (Nr. 1637).....	2273
Des.	18.	Forskrift om behandling av helseopplysninger i Egenandelsregisteret (egenandelsregisterforskriften) (Nr. 1639).....	2275
Des.	18.	Forskrift om registre for administrering og samordning av syketransport (syketransportregisterforskriften) (Nr. 1640).....	2277
Des.	18.	Forskrift om legemiddelassistert rehabilitering (LAR-forskriften) (Nr. 1641)	2280
Des.	18.	Forskrift om overgangsregler ved overgang fra personlige til upersonlige varamedlemmer i Norges Banks hovedstyre (Nr. 1643).....	2283

Des.	18.	Forskrift om tjenestevirksomhet og administrativt samarbeid mellom myndigheter (tjenesteforskriften) (Nr. 1644)	2283
Des.	17.	Forskrift om rapportering i prøvefiske etter kystbrisling og sild øst for Lindesnes i 2010 (Nr. 1657).....	2294
Des.	17.	Forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2010 (Nr. 1660).....	2296
Des.	18.	Forskrift om studieforbund og nettskoler (Nr. 1661).....	2296
Des.	18.	Forskrift om energimerking av bygninger og energivurdering av tekniske anlegg (energimerkeforskriften) (Nr. 1665)	2302
Des.	15.	Forskrift om sjøtrafikk i bestemte farvann (Nr. 1684).....	2308
Des.	15.	Forskrift om takseringsregler til bruk ved beskatning ved trekk i lønn mv. (lønnstrekkordningen) av personer som skattlegges på Svalbard i inntektsåret 2010 etter lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard (Nr. 1686).....	2336
Des.	18.	Forskrift om utlevering av frikort og refusjon av betalte egenandeler uten at det er satt fram krav (Nr. 1690)	2339
Des.	18.	Forskrift om fangstsertifikat mv. (Nr. 1693).....	2340
Des.	18.	Forskrift om måling av skip (Nr. 1694)	2342
Des.	18.	Forskrift om regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 2010 (Nr. 1695).....	2346
Des.	18.	Forskrift om regulering av fisket etter breiflabb i 2010 (Nr. 1696)	2350
Des.	18.	Forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2010 (Nr. 1697)	2351
Des.	18.	Forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2010 (Nr. 1698).....	2351
Des.	18.	Forskrift om gebyr til Luftfartstilsynet mv. (Nr. 1709).....	2362
Des.	17.	Forskrift om regulering av fisket etter blåveite nord for 62° N i 2010 (Nr. 1723).....	2379
Des.	17.	Forskrift om kompensasjon for utgifter til renter til investeringer i skole- og svømmeanlegg fra Husbanken (Nr. 1724)	2380
Des.	17.	Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører islandsk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen i 2010 (Nr. 1725)	2381
Des.	21.	Forskrift om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet (Sjøfartsdirektoratets gebyrtariff) (Nr. 1738)	2420
Des.	21.	Forskrift om gebyr for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell (Nr. 1739).....	2424
Des.	21.	Forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2010 (Nr. 1742).....	2426
Des.	21.	Forskrift om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy (Nr. 1743)	2427
Des.	22.	Forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2010 (Nr. 1744).....	2436
Des.	22.	Forskrift om regulering av sel på norskekysten (Nr. 1745)	2439

Endringsforskrifter

2009

Des.	14.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (unntak fra visumplikten) (Nr. 1585)	2173
Des.	18.	Endr. i forskrift om erverv og tap av norsk statsborgerskap (statsborgerforskriften) (Nr. 1601).....	2232
Des.	18.	Endr. i forskrift om ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers styre og bedriftsforsamling m.v. (representasjonsforskriften) (Nr. 1638).....	2273
Des.	18.	Endr. i forskrift om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen) (Nr. 1642).....	2283
Des.	18.	Endr. i forskrift til åndsverkloven (lov av 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v.) (Nr. 1645)	2285
Nov.	20.	Endr. i forskrift om rapportering fra kommuner og fylkeskommuner og forskrift om rapportering fra interkommunale selskaper og kommunale og fylkeskommunale foretak som driver næringsvirksomhet (Nr. 1646)	2285
Des.	14.	Endr. i forskrift om registrering av skip i norsk internasjonalt skipsregister (NIS) (Nr. 1647).....	2286
Des.	14.	Endr. i forskrift om registrering av skip i norsk ordinært skipsregister (Nr. 1648).....	2286
Des.	14.	Endr. i forskrift om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) (Nr. 1649)	2287
Des.	15.	Endr. i forskrift om avgifter for tilsyn med elektromedisinsk utstyr (Nr. 1650)	2288
Des.	15.	Endr. i forskrift om regulativ for erleggelse av avgift for godkjenning av og tilsyn med elektriske sterkstrømanlegg (Nr. 1651).....	2289
Des.	16.	Endr. i forskrift om utforming og utrusting av innretninger med mer i petroleumsvirksomheten (innretningsforskriften) (Nr. 1653)	2291
Des.	16.	Endr. i forskrift om tinglysing (Nr. 1654).....	2291

Des.	17.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 1655).....	2292
Des.	17.	Endr. i forskrift om farleder (Nr. 1656)	2293
Des.	17.	Endr. i forskrift om omsetning av alkoholholdig drikk mv. (Nr. 1658).....	2295
Des.	17.	Endr. i forskrift til stiftelsesloven mv. – endring av satser for gebyr og avgift (Nr. 1659)	2295
Des.	18.	Endr. i forskrift til lov om toll og vareførsel (tollforskriften) (Nr. 1662).....	2299
Des.	18.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) (Nr. 1663).....	2301
Des.	18.	Endr. i forskrift om inkassosatsen (Nr. 1664)	2302
Des.	18.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (kontroll med utlendinger som kommer fra Svalbard og enkelte andre endringer) (Nr. 1666)	2305
Des.	18.	Endr. i forskrift om elektronisk kommunikasjonsnett og elektronisk kommunikasjonstjeneste (ekomforskriften) (Nr. 1667)	2306
Des.	18.	Endr. i forskrift om autorisasjon av regnskapsførere m.v. og forskrift om eiendomsmegling (Nr. 1687).....	2337
Des.	18.	Endr. i forskrift om årsregnskap m.m. for banker, finansieringsforetak og morselskap for slike (Nr. 1688).....	2338
Des.	18.	Endr. i forskrift om årsregnskap m.m. for verdipapirforetak (Nr. 1689)	2338
Des.	18.	Endr. i forskrift om bruk av legemidler til dyr (Nr. 1691)	2339
Des.	18.	Endr. i forskrift om reaksjoner ved overtredelse av akvakulturloven (Nr. 1692).....	2340
Des.	14.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 1699).....	2352
Des.	15.	Endr. i forskrift om avgift på enkelte farlige stoffer, anlegg og innretninger som omfattes av lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (Nr. 1700).....	2354
Des.	17.	Endr. i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek (Nr. 1701)	2354
Des.	17.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege (Nr. 1702).....	2354
Des.	18.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1703).....	2354
Des.	18.	Endr. i forskrift om gebyr og avgift i forbindelse med akvakulturvirksomhet (Nr. 1704).....	2354
Des.	18.	Endr. i forskrift om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften) (Nr. 1705).....	2354
Des.	18.	Endr. i forskrift om internkontroll for å oppfylle akvakulturlovgivningen (IK-Akvakultur) (Nr. 1706).....	2359
Des.	18.	Endr. i forskrift om tildeling og drift ved havbeiteverksemd (havbeiteforskriften) (Nr. 1707) .	2361
Des.	18.	Endr. i forskrift om særskilte krav til akvakulturelatert virksomhet i eller ved nasjonale laksevassdrag og nasjonale laksefjorder (Nr. 1708).....	2362
Des.	18.	Endr. i forskrift om Akvakulturregisteret (A-registerforskriften) (Nr. 1711)	2373
Des.	18.	Endr. i forskrift om eiendomsregistrering (matrikkelforskriften) (Nr. 1712).....	2373
Des.	18.	Endr. i forskrift om rett til dekning av utgifter ved pasienters reise for undersøkelse eller behandling (syketransportforskriften) (Nr. 1713)	2374
Des.	7.	Endr. i forskrift om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer (Nr. 1714)	2375
Des.	10.	Endr. i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier, bier og humler (Nr. 1715).....	2376
Des.	16.	Endr. i forskrift om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) (Nr. 1716)	2376
Des.	16.	Endr. i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) (Nr. 1717)	2377
Des.	17.	Endr. i forskrift om overgangsregler for personer som ved innføringen av arbeidsavklaringspenger mottar rehabiliteringspenger, attføringspenger, attføringsstønader eller tidsbegrenset uførestønad (Nr. 1718).....	2377
Des.	17.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler mv. (blåreseptforskriften) (Nr. 1719).....	2378
Des.	17.	Endr. i forskrift om miljørettet helsevern i barnehager og skoler m.v. (Nr. 1720).....	2378
Des.	17.	Endr. i forskrift om hygienekrav for frisør-, hudpleie-, tatoverings- og hulltakingsvirksomhet m.v. (Nr. 1721)	2378
Des.	17.	Endr. i forskrift om skadedyrbekjempelse (Nr. 1722).....	2379
Des.	18.	Endr. i diverse forskrifter som inneholder navnet «Kredittilsynet» (Nr. 1726)	2382
Des.	18.	Endr. i forskrift om tillatelse til akvakultur av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret (Nr. 1727).....	2385

Des.	18.	Endr. i forskrift om godtgjørelse av utgifter til legehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak (Nr. 1728)	2388
Des.	18.	Endr. i forskrift om egenandelstak 1 (Nr. 1729)	2403
Des.	18.	Endr. i forskrift om egenandelstak 2 (Nr. 1730)	2404
Des.	18.	Endr. i forskrift til lov om petroleumsvirksomhet (Nr. 1731)	2405
Des.	21.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter (Nr. 1732)	2405
Des.	21.	Endr. i forskrifter om hold av storfe og om velferd for småfe og hest (oppheving av utdanningskrav) (Nr. 1733)	2414
Des.	21.	Endr. i forskrift om minstekrav til kapitaldekning i finansinstitusjoner og verdipapirforetak (Nr. 1734)	2415
Des.	21.	Endr. i forskrift om minstekrav til kapitaldekning for markedsrisiko mv. for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak (Nr. 1735)	2415
Des.	21.	Endr. i forskrift om kapitalkrav for forretningsbanker, sparebanker, finansieringsforetak, holdingselskaper i finanskonsern, verdipapirforetak og forvaltningsselskaper for verdipapirfond mv. (kapitalkravsforskriften). (Nr. 1736)	2415
Des.	21.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter uer i ICES' statistikkområder I og II utenfor noen stats jurisdiksjon i 2010 (Nr. 1740)	2425
Des.	21.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010 (Nr. 1741)	2425

Diverse 2009

Des.	16.	Deleg. av myndighet til Utlendingsdirektoratet etter utlendingsforskriften (Nr. 1586)	2173
Des.	18.	Opph. av forskrift 23. desember 1983 nr. 1840 om særskilt oppgaveplikt for lønn til barn fra foreldres bedrift m.v. (Nr. 1602)	2233
Des.	17.	Opph. av forskrifter om omsetningsforbud som følge av utgått virkningstid (Nr. 1634)	2264
Des.	16.	Meddelelse om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift om medisinsk utstyr (Nr. 1652)	2290
Des.	15.	Opph. av forskrifter gitt med hjemmel i lov 8. juni 1984 nr. 51 om havner og farvann (Nr. 1685)	2333
Des.	21.	Opph. av forskrifter til delingsloven (Nr. 1737)	2416

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 28. januar 2010

Nr. 14 - 2009

14. des. Nr. 1585 2009

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (unntak fra visumplikten)

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 14. desember 2009 med hjemmel i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 25, jf. delegeringsvedtak 30. juni 2006 nr. 761. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

I

I forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 105 ny bokstav m skal lyde:

- m) utlending som er borger av et land som er unntatt fra visumplikt i henhold til rådsforordning (EF) nr. 539/2001 med vedlegg og til enhver tid gjeldende endringsforordninger.

II

Endringen trer i kraft 19. desember 2009.

16. des. Nr. 1586 2009

Delegering av myndighet til Utlendingsdirektoratet etter utlendingsforskriften

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 16. desember 2009 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven), jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

I

Kongens myndighet til å gi forskrifter etter lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) ble ved kongelig resolusjon (delegeringsvedtak) 9. oktober 2009 nr. 1260 delegert til Arbeids- og inkluderingsdepartementet.

Departementet delegerer herved myndighet til å foreta endringer i vedlegg 14, 15 og 18 til forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) til Utlendingsdirektoratet.

Departementet delegerer samtidig myndighet til å oppdatere samtlige vedlegg til utlendingsforskriften til Utlendingsdirektoratet.

Delegeringsvedtak 28. april 2005 nr. 398, delegeringsvedtak 15. august 2006 nr. 979 og delegeringsvedtak 30. august 2007 nr. 1017 oppheves med virkning 1. januar 2010.

II

Vedtaket trer i kraft straks.

17. des. Nr. 1587 2009

Forskrift om regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2010

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16 og § 36 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande blåkveite nord for 62° N i 2010.

Unntatt fra forbudet i første ledd er fiske i fiskerisonen ved Jan Mayen.

§ 2. Totalkvote og periodekvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 første ledd kan norske fartøy med adgang til å fiske blåkveite fiske og lande inntil 7650 tonn blåkveite.

Av kvantumet i første ledd avsettes 750 tonn blåkveite til forskningsformål.

Av kvantumet i første ledd kan fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, og som har adgang til å delta i direkte fiske etter blåkveite jf. forskrift 27. november 2009 nr. 1445 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske, fiske og lande til sammen inntil 1800 tonn fra mandag 31. mai kl. 0000 til Fiskeridirektoratet vedtar å stoppe fisket og inntil 1800 tonn fra mandag 2. august kl. 0000 til Fiskeridirektoratet vedtar å stoppe fisket.

§ 3. Påmelding

For å kunne delta i fisket etter § 2 tredje ledd må fartøyet være påmeldt skriftlig til Norges Råfisklag eller Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag.

§ 4. Maksimalkvoter for fartøy under 28 meter største lengde

Fartøy som kan delta i fisket etter § 2 tredje ledd, kan maksimalt fiske og lande følgende kvanta blåkveite rund vekt:

<i>Fartøylengde</i>	<i>Maksimalkvote</i>
0–13,99 meter største lengde	12,5 tonn
14–19,99 meter største lengde	15,0 tonn
20–27,99 meter største lengde	17,5 tonn

§ 5. Daglig fangstrapportering

Fartøy som deltar i fisket etter § 2 tredje ledd skal sende daglig rapport om fangstkvantum blåkveite til Norges Råfisklag eller Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag.

§ 6. Bifangst for fartøy under 28 meter største lengde

For fartøy under 28 meter største lengde som ikke har adgang til å delta i fisket i henhold til § 2 tredje ledd, eller når dette fisket ikke er tillatt, er det ved fiske etter andre fiskeslag nord for 62° N tillatt å ha blåkveite som bifangst. Mengden blåkveite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst kan ikke overskride 7 %.

For fartøy som leverer flere ganger pr. uke, avregnes innblandingsprosenten på 7 % blåkveite etter første ledd første punktum pr. uke basert på summen av alle sluttседler/landingssедler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 0000 til søndag klokken 2400.

Blåkveite tatt som bifangst før fartøyet deltar i det direkte fisket går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

§ 7. Kvote for konvensjonelle havfiskefartøy på eller over 28 meter og trålere

Uten hinder av forbudet i § 1 første ledd kan konvensjonelle havfiskefartøy på eller over 28 meter største lengde og trålere fiske og lande en kvote på 40 tonn blåkveite rund vekt. Denne kvoten må også dekke eventuell bifangst av blåkveite i andre fiskerier.

§ 8. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 9. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst fisket av annet fartøy.

§ 10. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når det er beregnet at totalkvote eller periodekvoter, herunder tatt hensyn til bifangst, blir oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 11. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 60, § 61, § 62 og § 64 eller lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

17. des. Nr. 1588 2009**Forskrift om regulering av fisket etter torsk i fiskevernsonen ved Svalbard i 2010**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11 og § 16, jf. forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonen ved Svalbard § 3. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

§ 1. Virkeområde

Norske og russiske fartøy kan fiske norsk-arktisk torsk i fiskevernsonen ved Svalbard innenfor rammen av de kvoter som er fastsatt for fartøy fra disse land.

§ 2. Kvoter

Kun fartøy fra stater som tradisjonelt har fisket i norsk-arktisk torsk i fiskevernsonen ved Svalbard kan fiske innenfor fastsatt kvantum. Dette er fartøy fra EU og Færøyene.

For fartøy fra EU fastsettes en andel av fastsatt største fangstmengde for norsk-arktisk torsk for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard i 2010 til 22 356 tonn.

For fartøy fra Færøyene fastsettes en andel av fastsatt største fangstmengde for norsk-arktisk torsk for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard i 2010 til 1228 tonn.

§ 3. Bifangst

Fartøy med adgang til å fiske norsk-arktisk torsk i Norges økonomiske sone er unntatt fra begrensningene i § 2. Fiske i fiskevernsonen kan etter dette unntaket kun finne sted innenfor rammen av de fastsatte kvoter av norsk-arktisk torsk, og skal komme til fradrag i disse. Innblanding av norsk-arktisk torsk i andre fiskearter på inntil 10 % er unntatt fra begrensningene i § 2.

§ 4. Bemyndigelse

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket etter norsk-arktisk torsk i fiskevernsonen ved Svalbard i henhold til denne forskrift når de kvoter som er oppstilt etter forskriften er beregnet å ville bli oppfisket.

§ 5. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i eller gitt i medhold av denne forskrift straffes etter lov 17. desember 1976 nr. 91 § 8 og § 9 og lov 6. juni 2008 nr. 37 § 60, § 61, § 64 og § 65. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

17. des. Nr. 1589 2009**Forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i fiskevernsonen ved Svalbard i 2010**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16, jf. forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonen ved Svalbard § 3. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild i fiskevernsonen ved Svalbard.

§ 3. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser § 61, § 64 og § 65. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

17. des. Nr. 1590 2009**Forskrift om forbud mot å fiske blåkkeite i fiskevernsonen ved Svalbard i 2010**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16, jf. forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonen ved Svalbard. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

§ 1. Virkeområde

Norske og russiske fartøy kan fiske blåkkeite i fiskevernsonen ved Svalbard innenfor rammen av de kvoter av blåkkeite som er fastsatt for fartøy fra disse land, og dette fisket skal komme til fradrag i disse kvotene.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske blåkkeite med unntak av fiske nevnt i § 1.

§ 3. Bifangst

Ved fiske etter andre fiskeslag er det tillatt å ha inntil 7 % innblanding av blåkkeite om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12 % blåkkeite som bifangst i de enkelte fangster.

§ 4. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 61, § 64 og § 65. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010.

17. des. Nr. 1591 2009**Forskrift om forbud mot å fiske blåkkeite i Svalbards territorialfarvann og indre farvann i 2010**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. forskrift 28. april 1978 nr. 20 om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16, jf. lov 27. juni 2003 nr. 57 om Norges territorialfarvann og tilstøtende sone § 5. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske blåkkeite.

§ 3. Bifangst

Ved fiske etter andre fiskeslag er det tillatt å ha inntil 7 % innblanding av blåkkeite om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12 % blåkkeite som bifangst i de enkelte fangster.

§ 4. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes etter lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 61, § 64 og § 65. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

17. des. Nr. 1592 2009**Forskrift om regulering av fisket etter uer i fiskevernsonen ved Svalbard**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16, jf. forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonen ved Svalbard § 3. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske uer i fiskevernsonen ved Svalbard for norske og utenlandske fartøyer av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Bifangst

Ved fiske etter andre fiskeslag i fiskevernsonen ved Svalbard er det tillatt å ha inntil 15 % uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 3. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskrift straffes etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser § 61, § 64 og § 65. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 22. desember 1999 nr. 1487 om regulering av fisket etter uer i fiskevernsonen ved Svalbard.

17. des. Nr. 1593 2009**Forskrift om regulering av fisket etter uer i Svalbards territorialfarvann og indre farvann**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. forskrift 28. april 1978 nr. 20 om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser (havressurslova) § 16, jf. lov 27. juni 2003 nr. 57 om Norges territorialfarvann og tilstøtende sone § 5. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske uer i Svalbards territorialfarvann og indre farvann for norske og utenlandske fartøyer av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Bifangst

Ved fiske etter andre fiskeslag i Svalbards territorialfarvann og indre farvann er det tillatt å ha inntil 15 % uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 3. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskrift straffes etter lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser § 61, § 64 og § 65. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 22. desember 1999 nr. 1489 om regulering av fisket etter uer i Svalbards territorialfarvann og indre farvann.

17. des. Nr. 1594 2009**Forskrift om forbud mot å fiske lodde i fiskevernsonen ved Svalbard i 2010**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser (havressurslova) § 16, jf. forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonen ved Svalbard § 3. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske lodde.

§ 3. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser § 61, § 64 og § 65. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

17. des. Nr. 1595 2009**Forskrift om forbud mot å fiske lodde i Svalbards territorialfarvann og indre farvann i 2010**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. forskrift 28. april 1978 nr. 20 om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser (havressurslova) § 16, jf. lov 27. juni 2003 nr. 57 om Norges territorialfarvann og tilstøtende sone § 5. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske lodde.

§ 3. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes etter lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser § 61, § 64 og § 65. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

17. des. Nr. 1596 2009**Forskrift om regulering fisket etter norsk vårgytende sild 2010**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 16, § 22, § 27, § 36 og § 42 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter**§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande norsk vårgytende sild.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild, fiske og lande inntil 894 630 tonn norsk vårgytende sild i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N, i fiskerisone ved Jan Mayen, i EU-sonen, Færøyenes fiskerisone, Islands økonomiske sone og i internasjonalt farvann på de vilkår som er fastsatt i denne forskrift. Av dette kvantum avsettes 3090 tonn til forsknings og undervisningskvoter, samt 1000 tonn til agn.

Av totalkvoten kan inntil 86 889 tonn fiskes i EU-sonen.

Av totalkvoten kan inntil 34 758 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

Av totalkvoten kan inntil 104 273 tonn fiskes i Islands økonomiske sone.

§ 3. Gruppekvote for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse kan fiske og lande inntil 461 823 tonn norsk vårgytende sild.

§ 4. Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med adgang til å fiske med trål kan fiske og lande inntil 97 318 tonn norsk vårgytende sild.

§ 5. Gruppekvote for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen kan fiske og lande inntil 331 399 tonn norsk vårgytende sild. Av dette kvantum avsettes 2000 tonn til fartøy som har adgang til å delta med landnot eller garn i medhold av § 29 i forskrift 27. november 2009 nr. 1445 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2010 (deltakerforskriften).

§ 6. Kvotefleksibilitet over årsskiftet

Ved overfiske eller underfiske i 2010 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvote med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2011.

Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes restkvote, kan den overskytende kvoten refunderes til de andre fartøygruppene.

Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % av kystfartøygruppens kvote i 2009 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvote fastsatt i § 5 med et tilsvarende kvantum i 2010.

Kapittel 2. Fiske i ringnotgruppen**§ 7. Fartøykvoter**

Fartøy med ringnottillatelse iht. § 4–1 i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften), tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1500 hl +	40 % av konsesjonskapasiteten fra	0–4000 hl
	30 % av konsesjonskapasiteten fra	4000–6000 hl
	20 % av konsesjonskapasiteten fra	6000–10 000 hl
	10 % av konsesjonskapasiteten over	10 000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvote med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Fartøy med ringnottillatelse som er tildelt kvote etter denne bestemmelsen kan overfiske eller underfiske denne kvoten med inntil 10 % i 2010. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2011.

Fartøy som benytter slumpfiskeordningen i tråd med strukturkvoteforskriftens § 15 i 2010 kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 8. Partråling

Uten hinder av forbudet i § 23 kan ringnotfartøy med flytetråltillatelse etter konsesjonsforskriftens § 2–25 som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2010. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 3. Fiske i trålgruppen

§ 9. Fartøykvoter

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål iht. konsesjonsforskriftens § 2–20, tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn +	50 % av bruttotonnasje fra	0–100
	40 % av bruttotonnasje fra	101–200
	30 % av bruttotonnasje fra	201–300
	20 % av bruttotonnasje fra	301–400
	10 % av bruttotonnasje fra	401–600

Kvotene til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 1998. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål som er tildelt kvote etter denne bestemmelsen kan overfiske eller underfiske denne kvoten med inntil 10 % i 2010. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2011.

Fartøy som benytter slumpfiskeordningen i tråd med strukturkvoteforskriftens § 15 i 2010 kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 10. Partråling

Uten hinder av forbudet i § 23 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2010. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 4. Fiske i kystfartøygruppen

§ 11. *Fartøyskvoter*

Fartøy med adgang til å delta iht. § 28 i forskrift 27. november 2009 nr. 1445 om deltakelse i kystfartøygruppenes fiske for 2010 (deltakelsesforskriften), kan fiske og lande følgende kvanta norsk vårgytende sild:

Kvoteenheten for beregning av maksimalkvoten er satt til 66 tonn. Den garanterte kvoteenheten er satt til 50 tonn.

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimalkvote (tonn)</i>	<i>Herav garantert kvote (tonn)</i>
Fartøy under 7,00 m	1,25	82,50	62,50
Fartøy 7,0–7,99 m	1,88	124,08	94,00
Fartøy 8,0–8,99 m	2,50	165,00	125,00
Fartøy 9,0–9,99 m	3,75	247,50	187,50
Fartøy 10,0–10,99 m	4,38	289,08	219,00
Fartøy 11,0–11,99 m	5,00	330,00	250,00
Fartøy 12,0–12,99 m	5,63	371,58	281,50
Fartøy 13,0–13,99 m	6,25	412,50	312,50
Fartøy 14,0–14,99 m	7,50	495,00	375,00
Fartøy 15,0–15,99 m	8,05	531,30	402,50
Fartøy 16,0–16,99 m	8,48	559,68	424,00
Fartøy 17,0–17,99 m	9,00	594,00	450,00
Fartøy 18,0–18,99 m	10,0	660,00	500,00
Fartøy 19,0–19,99 m	11,0	726,00	550,00
Fartøy 20,0–20,99 m	12,0	792,00	600,00
Fartøy 21,0–21,99 m	13,5	891,00	675,00
Fartøy 22,0–22,99 m	15,0	990,00	750,00
Fartøy 23,0–23,99 m	16,5	1 089,00	825,00
Fartøy 24,0–24,99 m	18,0	1 188,00	900,00
Fartøy 25,0–25,99 m	19,5	1 287,00	975,00
Fartøy 26,0 m og over	21,0	1 386,00	1 050,00

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe iht. deltakelsesforskriftens § 29, kan ikke ha en høyere kvote enn tilsvarende 7,5 kvotefaktorer. Faktoren beregnes etter fartøyetts faktiske lengde.

Fartøy med adgang til å delta iht. § 28 i deltakerforskriften kan overfiske den garanterte kvoten av norsk vårgytende sild med inntil 10 % i 2010. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2011.

§ 12. *Særskilt turkvoteordning*

Fartøy som fører egen fangst er begrenset av en kvote på 250 tonn losset kvantum per tur.

Leveringer over 250 tonn losset kvantum per tur vil bli inndratt og belastet fartøyetts eventuelt gjenstående kvote.

§ 13. *Partråling*

Uten hinder av forbudet i § 23 kan kystfartøy med flytetrålltillatelse etter konsesjonsforskriftens § 2–25 som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av 2010. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Retten til å drive partråling gjelder som en prøveordning til 1. mai 2010. Fiskeridirektoratet kan avvike prøveordningen på kort varsel.

§ 14. *Beregning av kvote ved utskifting og ombygging*

Fartøy som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

§ 15. Endring av hjemmelslengde for fartøy med største lengde på eller over 11 meter og hjemmelslengde mellom 10 og 10,99 meter

Fartøy som 15. mars 2007 var registrert i Fiskeridirektoratets fartøyregister med største lengde på eller over 11 meter og kvote med hjemmelslengde fra og med 10 til og med 10,99 meter, kan få hjemmelslengden endret til 11 meter. Det er et vilkår at eieren av fartøyet samtykker. Dersom fartøyet er skiftet ut, kan endringen i stedet fastsettes for erstatningsfartøyet.

Tilsvarende gjelder for erstatningsfartøy med største lengde på eller over 11 meter som erstatter fartøy som før 15. mars 2007 hadde kvote med hjemmelslengde fra og med 10 til og med 10,99 meter. Det er et vilkår at erstatningsfartøyet ble kjøpt eller kontrahert før 16. mars 2007. Det er videre et vilkår at Fiskeridirektoratet mottok søknad om ervervstillatelse for dette fartøyet før samme dato. Det kan gjøres unntak for sist nevnte vilkår dersom det er åpenbart at øvrige vilkår er oppfylt.

Dersom deltakeradgangen til fartøy som ellers kunne fått endret hjemmelslengde etter denne paragrafen er oppgitt som følge av tildeling av strukturkvote, kan det eller de fartøy som er tildelt strukturkvote få endret kvotefaktoren forholdsmessig. Det er et vilkår at eieren av mottakende fartøy samtykker.

Vedtak om endring av hjemmelslengde og kvotefaktor treffes av Fiskeridirektoratet.

§ 16. Samfiske i forbindelse med låssetting

To notfartøy i kystfartøygruppen som er utrustet og bemannet for samfiske kan gå sammen om kast og fiske for låssetting inntil en kvote tilsvarende summen av 2x12 kvotefaktorer. Kvantum utover dette må det enkelte fartøy fiske og lande alene.

For øvrig gjelder følgende vilkår:

- Ingen kan gå sammen om kast uten på forhånd å være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag for samfiske til låssetting. Ved påmelding må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende. Fiskere som har gått sammen om kast plikter å oppgi alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende, nøyaktig fangststed osv. til salgslaget.
- Fartøy kan bare delta i ett samfiskelag i 2010. Et fartøy kan likevel delta i ett nytt samfiskelag dersom tidligere fartøy i samfiskelaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.
- Fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 20 % igjen av egen kvote.
- Låssettingen skal skje innenfor grunnlinjen, og samfiskere plikter å føre daglig tilsyn med låset frem til fangsten er levert. Bruket skal merkes på forsvarlig måte med minimum en blåse fra hver enkelt deltaker.
- Landing av fangst som er låssatt kan bare skje ved opptak fra lås/pose i sjøen til godkjent førings-/kjøperfartøy. Låset/posen skal være oppankret/fortøyd til land før overføring til førings-/kjøperfartøy finner sted.

Adgangen til å gå sammen om kast gjelder ikke i sperrede områder med puljevis innseiling.

Fiskeridirektoratets regionkontor avgjør om samfiske kan utøves og hvordan samfiske kan utøves i sperrede områder med puljevis innseiling. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 17. Landing til førings- eller kjøperfartøy

Kystfartøy som selv fører fangsten, kan lande den til førings- eller kjøperfartøy. Slik landing kan bare skje ved kai i havner med fiskemottak som tar i mot norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan tillate landing andre steder enn det som følger av første ledd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 5. Stengte områder

§ 18. Stengte områder i Nordland

Det er forbudt å fiske med trål, samt forbudt for fartøy på eller over 21,35 meter største lengde som fisker med not å fiske i Vestfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68° 18' N 15° 39' Ø og 68° 11' N 15° 36' Ø (Offersøya–Tranøy). I nord er området avgrenset av en rett linje lands 68° 40' N tvers av Tjeldsundet.

Det er forbudt å fiske med not (unntatt landnot) i Hellemofjorden sør for en linje trukket mellom punktene 68° 01,12' N 16° 11,62' Ø til 68° 00,95' N 16° 10,20' Ø (Hestneset sør til Hellandsberg).

§ 19. Områdefastsettelse

Uten hensyn til bestemmelsene i § 18, kan fartøy som har fått tillatelse fra Fiskeridirektoratets regionkontor fiske norsk vårgytende sild innenfor områdene nevnt i denne bestemmelsen etter puljevis innseiling. Det kan settes vilkår om inspektør om bord.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 20. Fiske sør for 62° N

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62° N i statistikkområde IV og i statistikkområde IIIa.

I området mellom 62° 00' N og 60° 30' N er det hele året forbudt å fiske sild fra grunnlinjene og ut til 12 nautiske mil.

I perioden fra og med 15. februar til og med 30. april er det forbudt å fiske sild i området mellom 62° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene.

Uten hensyn til forbudet i første, annet og tredje ledd er det i perioden fra og med 1. januar til og med 30. april likevel tillatt for alle fartøygrupper å fiske norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 12 nautiske mil av grunnlinjene i området fra 62° N til 61° N.

Uten hensyn til forbudet i første, annet og tredje ledd er det i perioden fra og med 16. februar til og med 30. april tillatt for fartøy i kystfartøygruppen å fiske norsk vårgytende sild innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Fangstene belastes det enkelte fartøys kvote av norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratet kan endre og oppheve bestemmelsene i denne paragrafen, herunder begrense deltakelsen eller sperre områder.

§ 21. Stenging av fiskefelt ved fare for neddreping, innblanding m.m.

Uten hensyn til bestemmelsene i § 18 – § 20 kan Fiskeridirektoratets regionkontor ved fare for neddreping, innblanding av norsk vårgytende sild under minstemål eller innblanding av torsk, hyse, sei og uer, i alle områder hvor det fiskes etter norsk vårgytende sild, stenge og gjenåpne områder for fiske i bestemte områder og til bestemte tider, og kan sette nærmere vilkår, herunder forby omsetning direkte fra notkast og anviser til fiske i andre områder.

Tilsvarende kan Fiskeridirektoratets regionkontor forby fiske med fartøy over 28 meter største lengde i nærmere avgrensede områder dersom det oppstår fare for redskapskollisjoner. Fiskeridirektoratets regionkontor kan påby bruk av rist ved eventuell adgang til å fiske i stengte områder.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Kapittel 6. Fellesbestemmelser

§ 22. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i dette ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

Ved utskiftning av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter andre ledd eller tredje ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 23. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til overføring av fangst som ikke er tatt om bord dersom fartøyet befinner seg på feltet på opptakstidspunktet og er utrustet og bemannet for fiske.

Utenfor sperrede områder kan fartøy i ringnotgruppen og trålgruppen overføre fangst som ikke er tatt om bord fra notkast/slep seg i mellom. Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 24. Bifangst

Fiskeridirektoratet kan fastsette hvilken bifangst av sild som kan tas i andre fiskerier og gi tillatelse på nærmere vilkår for omsetning av sild tatt som bifangst.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan det i forbindelse med brislingfisket tas inntil 50 % sild som bifangst regnet etter rommål.

Ved fiske etter sild med trål, snurrevad eller not er det forbudt å ha bifangst av torsk, hyse, sei og uer.

§ 25. Avkortning av kvote ved dumping og neddreping

Er fangst forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 26. Meldeplikt ved sprenging av not

Fartøy med ringnottillatelse og kystnotfartøy med deltakeradgang i fisket etter norsk vårgytende sild skal melde fra til Fiskeridirektoratet ved notsprenging.

Ved hendelser fra og med Nordland fylke og nordover sendes meldingen til Fiskeridirektoratet region Troms. Ved hendelser fra og med Nord-Trøndelag fylke og sørover sendes meldingen til Fiskeridirektoratet region Møre og Romsdal.

§ 27. *Bruk av føringsfartøy*

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til at fartøy nyttes som føringsfartøy i fisket etter norsk vårgytende sild. Fartøy som nyttes som føringsfartøy kan ikke samtidig drive fiske på egen kvote. Redskap og eventuelt produksjonsutstyr skal være plombert av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak fattet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 28. *Omregningsfaktorer for ombordprodusert sild*

Ved sildefiletproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn sildefilet blir avregnet med 2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved silderognproduksjon er omregningsfaktoren 9,0 slik at 1 tonn silderogn blir avregnet med 9 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hel, saltet sild er omregningsfaktoren 1,0 slik at 1 tonn hel, saltet sild blir avregnet med 1 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hodekappet, saltet sild er omregningsfaktoren 1,2 slik at 1 tonn hodekappet, saltet sild blir avregnet med 1,2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Summen av alle leverte produkter, inklusive avfall/avskjær og hel sild som er utsortert fra ombordproduksjon av silderogn (biprodukter), må ikke overstige fartøykvoten.

Levering av biprodukt må kontrolleres av Fiskeridirektoratets regionkontor, og føres særskilt på sluttseddelen.

§ 29. *Agnfisket*

Innenfor grunnlinjene nord for 62° N er det tillatt å fiske norsk vårgytende sild til eget forbruk av agn. Slikt fiske kan bare drives av fiskere som er ført i fiskermanntallet og bare med ett merkeregistrert fartøy. Omsetning av fangsten er forbudt.

Fra og med 1. januar til og med 30. april er det også tillatt å fiske norsk vårgytende sild til eget forbruk av agn innenfor 6 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61° N og 62° N.

§ 30. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene eller gruppekvotene er beregnet oppfisket, samt innføre konsumpåbud.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 7. Straff og ikrafttredelse**§ 31. *Straff***

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 60, § 61, § 62, § 63 og § 64 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 32. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

17. des. Nr. 1597 2009**Forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2010**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 36, § 37, § 42 og § 47 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter**§ 1. *Forbud***

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og levere lodde i 2010.

Forbudet nevnt i første ledd gjelder norske fartøy i det nordøstlige Atlanterhav og i Barentshavet (ICES statistikkområder I og II).

§ 2. *Totalkvote og virkeområde*

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy i perioden fra fisket åpnes og frem til og med 30. april fiske totalt 245 000 tonn i området sør for 74° N, med unntak av fiskevernsonen rundt Svalbard. Av dette kvantumet avsettes 5 000 tonn til forsknings- og undervisningskvoter, og 2 000 tonn til kartleggings- og prøvefiske.

§ 3. *Gruppekvote for ringnotfartøy*

Fartøy med ringnottillatelse, jf. forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 4-1, kan fiske og lande inntil 174 537 tonn.

§ 4. Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med loddetråltillatelse, jf. forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–22, kan fiske og lande inntil 30 183 tonn.

§ 5. Gruppekvote for kystfartøy

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen, jf. forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2009 (deltakerforskriften) § 37a, kan fiske og lande inntil 33 280 tonn.

Kapittel 2. Fiske i ringnotgruppen**§ 6. Fartøykvote**

Fartøy med ringnottillatelse tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1 500 hl	+40 % av konsesjonskapasiteten fra	0–4 000 hl
	+30 % av konsesjonskapasiteten fra	4 000–6 000 hl
	+20 % av konsesjonskapasiteten fra	6 000–10 000 hl
	+10 % av konsesjonskapasiteten over	10 000 hl

Kvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Basiskvoten blir omregnet slik at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilogram).

Kapittel 3. Fiske i trålgruppen**§ 7. Maksimalkvote**

Fartøy med loddetråltillatelse tildeles maksimalkvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn	+50 % av bruttotonnasje fra	0–99 tonn
	+40 % av bruttotonnasje fra	100–199 tonn
	+30 % av bruttotonnasje fra	200–299 tonn
	+20 % av bruttotonnasje fra	300–399 tonn
	+10 % av bruttotonnasje fra	400–600 tonn

Maksimalkvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene.

Ved beregning av basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 1998. Øket bruttotonnasje som følge av ombygging eller utskifting etter denne dato skal ikke legges til grunn som beregningsgrunnlag.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Kapittel 4. Fiske i kystfartøygruppen**§ 8. Maksimalkvoter**

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen tildeles like maksimalkvoter uavhengig av fartøystørrelse. Maksimalkvote vil bli fastsatt etter at fristen for påmelding er gått ut.

§ 9. Særskilt turkvoteordning

Fartøy i kystfartøygruppen som fører egen fangst til konsumanvendelse er begrenset av en kvote på 250 tonn losset kvantum per tur.

Levering over 250 tonn losset kvantum lodde til konsumanvendelse per tur vil bli inndratt og belastet fartøyet eventuelt gjenstående kvote.

Kapittel 5. Fellesbestemmelser**§ 10. Kvoteutnyttelse**

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i dette ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter andre ledd eller tredje ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 11. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Forbudet i første ledd gjelder ikke overføring av fangst mellom notfartøy på feltet for å unngå neddreping. Overføring av fangst som er tatt om bord er likevel ikke tillatt.

§ 12. Åpningsdato

Fiskeridirektoratet kan fastsette åpningsdato for fisket etter lodde i Barentshavet.

§ 13. Påmelding

Fartøy i trål- og kystgruppen som ønsker å delta i loddefisket må være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag, innen 11. januar 2010.

Ingen fartøy kan være påmeldt eller delta i mer enn én gruppe.

§ 14. Leiefartøy

Det er forbudt å benytte leiefartøy.

§ 15. Føringsfartøy

Etter godkjenning fra Fiskeridirektoratets regionkontor kan fiskefartøy nyttes som føringsfartøy. Fartøyets kvote skal være fisket og landet. Det kan settes vilkår ved bruk av fartøy som føringsfartøy.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 16. Siste utseilingsdato

Fiskeridirektoratet kan fastsette siste utseilingsdato for trål- og kystgruppen. Melding om utseiling skal sendes Norges Sildesalgslag. Fartøy som siste utseilingsdato ikke allerede har fisket og levert lodde, må ha avsluttet annet fiske, eventuelt levert annen fangst og være på feltet eller ha kurs mot feltet siste utseilingsdato. Det er dessuten en forutsetning at fartøyet har nødvendig redskap for loddefiske om bord.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra kravet om siste startdato. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 17. Omregningsfaktorer

Ved loddeproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn rognlodde blir avregnet med 2 tonn fersk lodde på kvoten.

Ved lodderognproduksjon er omregningsfaktoren 7,58 slik at 1 tonn lodderogn avregnes med 7,58 tonn fersk lodde på kvoten.

Summen av alle leverte produkter, inklusive kapp og faks, skal ikke overstige den fastsatte kvote for det enkelte fartøy.

§ 18. Inspektør om bord

Fiskeridirektoratet kan plassere inspektører om bord i det enkelte fartøy for inspeksjonsoppdrag og observatører kan plasseres om bord for observasjon og registrering av fisket.

§ 19. Stengte områder

Ved fare for neddreping eller dersom fangst ikke tilfredsstillende krav om mindre enn 35 kg torsk over minstemål per 100 tonn lodde eller innblanding av fisk under minstemål overskrider det som fremgår av § 46 nr. (13) og (14) i forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fiske i sjøen kan Fiskeridirektoratets regionkontor i Troms stenge og gjenåpne områder i fisket etter lodde i Barentshavet i 2010, herunder sette forbud mot å fiske lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene.

§ 20. Avkortning av kvote ved dumping og neddreping

Er lodde forsettlig eller uaktsomt dumpet eller er det på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor treffe vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 21. Meldeplikt ved sprenging av not

Fartøy med ringnotttillatelse og kystnotfartøy med deltakeradgang i fisket lodde skal melde fra ved notsprenging til Fiskeridirektoratet region Troms 77 63 23 94 eller postmottak.troms@fiskeridir.no.

§ 22. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten eller gruppekvoten er beregnet oppfisket, samt innføre konsumpåbud.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 6. Straff og ikrafttredelse**§ 23. Straff**

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 60, § 61, § 62, § 64 og

§ 65, samt lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 24. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

17. des. Nr. 1598 2009

Forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i Svalbards territorialfarvann og indre farvann i 2010

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. forskrift 28. april 1978 nr. 20 om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16, jf. lov 27. juni 2003 nr. 57 om Norges territorialfarvann og tilstøtende sone § 5. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild.

§ 3. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes etter lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 61, § 64 og § 65. Forsøk og medvirkning straffes på samme måte.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

17. des. Nr. 1599 2009

Forskrift om renter ved forsinket betaling

Hjemmel: Fastsett av Finansdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. § 3 første ledd og delegeringsvedtak 12. desember 2003 nr. 1509. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

I

Med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. § 3 første ledd fastsettes forsinkelsesrenten til 8,75 prosent p.a.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 26. juni 2009 nr. 862 om renter ved forsinket betaling.

18. des. Nr. 1600 2009

Forskrift om sikkerhet ved vassdragsanlegg (damsikkerhetsforskriften)

Hjemmel: Fastsett ved kgl. res. 18. desember 2009 med hjemmel i lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann (vannressursloven) § 2 fjerde ledd bokstav e, § 36, § 38 annet ledd bokstav d, § 39, § 58 og § 65. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

Kapittel 1. Formål og virkeområde

§ 1–1. Formål

Forskriften skal fremme sikkerhet ved vassdragsanlegg og forebygge skade på mennesker, miljø og eiendom.

§ 1–2. Myndighet

Forskriften forvaltes av Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE).

§ 1–3. Definisjoner

I denne forskriften forstås med:

Avløpsflom: resulterende flom ut av et magasin.

Dimensjonerende avløpsflom: den vannføring som avledes ved dimensjonerende flomvannstand.

Dimensjonerende flomvannstand: den høyeste vannstand som opptrer i magasinet ved dimensjonerende tilløpsflom.

Dimensjonerende last: karakteristisk verdi av last multiplisert med lastkoeffisient.

Dimensjonerende levetid: tidsrommet et anlegg eller en anleggsdel er tiltenkt å tilfredsstille de fastsatte krav til sikkerhet, miljø og økonomi.

Dimensjonerende tilløpsflom: den tilløpsflom, med gjentakintervall som er spesifisert for dammens konsekvensklasse, som fører til høyest vannstand i magasinet ved gitte forutsetninger om flomløpenes manøvrering og magasinets initialtilstand.

Klassifisering: plassering av et vassdragsanlegg i konsekvensklasse 0 til 4, basert på en vurdering av hvilke konsekvenser brudd, svikt eller feilfunksjon vil ha for mennesker, miljø og eiendom.

Last: enhver påvirkning som medfører bevegelser, deformasjoner, spenninger eller tøyninger i en konstruksjon.

Maksimal flomvannstand: den høyeste vannstand som opptrer i magasinet ved påregnelig maksimal tilløpsflom.

Midlere tilsig: gjennomsnittlig vannføring fra et nedbørfelt i en 30-års periode.

Påregnelig maksimal avløpsflom: den vannføring som avledes ved maksimal flomvannstand.

Påregnelig maksimal tilløpsflom: den største tilløpsflom som beregnes å kunne opptre, og som fører til høyest vannstand i magasinet ved gitte forutsetninger vedrørende flomløpenes manøvrering og magasinets initialtilstand.

Tilløpsflom: flom til magasinet fra uregulert felt, tillagt avløpsflom fra eventuelle oppstrøms magasiner og overføringer.

Vannvei: flomløp, kanal og sluseanlegg med tilhørende konstruksjoner samt tunnel, sjakt, rør, ledning og øvrige systemer med tilhørende konstruksjoner som leder vann i tilknytning til kraftproduksjon.

Vassdragsanlegg: dammer og vannveier med tilhørende konstruksjoner.

§ 1–4. Virkeområde

Forskriften kommer til anvendelse på vassdragsanlegg i konsekvensklasse 0 til 4, jf. kapittel 4.

For vassdragsanlegg i konsekvensklasse 0 gjelder kapittel 1, § 2–2 første ledd første punktum og andre ledd bokstav a), kapittel 4, § 7–6, § 7–11, kapittel 8, kapittel 9 og kapittel 10.

Forskriften gjelder selv om vassdragsanlegget ikke er i bruk og inntil anlegget er nedlagt etter vannressursloven § 41.

Forskriften gjøres gjeldende for ledninger og tunneler i tilknytning til kraftproduksjon som fører vann under trykk, jf. vannressursloven § 2 fjerde ledd bokstav e.

Forskriften omfatter alle komponenter som har betydning for vassdragsanleggets konstruksjon og funksjon, herunder alle stenge-/tappeorgan. Forskriften gjelder ikke stenge-/tappeorgan mot turbin, pumpe eller pumpeturbin dersom det er andre stenge-/tappeorgan mot magasin eller vannvei.

Kapittel 2. Organisatoriske krav

§ 2–1. Krav til organisasjon

Vassdragsanlegg skal ha en ansvarlig, jf. § 2–2.

Personellet ved vassdragsanlegg skal omfatte:

- a) leder
- b) vassdragsteknisk ansvarlig (VTA) og stedfortredende VTA
- c) tilsynspersonell.

Personell må senest være på plass fra det tidspunkt de har en funksjon etter denne forskriften.

En person kan ivareta flere av disse funksjonene dersom kvalifikasjonskravene i kapittel 3 er oppfylt og dette er sikkerhetsmessig forsvarlig.

§ 2–2. Den ansvarlige

Den ansvarlige for et vassdragsanlegg er eieren. NVE kan godkjenne en annen som den ansvarlige, jf. § 2–9.

Den ansvarlige for vassdragsanlegget har ansvar for:

- a) at de krav som gjelder for anlegg i den enkelte konsekvensklasse og som følger av forskriften her og enkeltvedtak med hjemmel i denne, blir overholdt,
- b) at det foreligger hensiktsmessige rapporteringsrutiner,
- c) å ha tilstrekkelig med kvalifisert personell for å oppfylle kravene i denne forskriften, og sørge for at disse er organisert slik at de er tilgjengelig ved behov.

NVE kan i særlige tilfelle kreve at den ansvarlige øker antallet eller endrer organiseringen av kvalifisert personell.

§ 2-3. Leder

Lederen har ansvar for at:

- a) internkontroll utøves,
- b) kvalifisert personell har nødvendig vassdragsteknisk kompetanse,
- c) kvalifisert personell gis tid og ressurser til å utføre sine oppgaver,
- d) sikkerhetskravene til vassdragsanlegg overholdes, herunder sikringstiltak av hensyn til allmennheten, jf. § 7-6,
- e) rapporterte sikkerhetstiltak blir vurdert og fulgt opp,
- f) det rapporteres til den ansvarlige når det er nødvendig.

Leder skal være ansatt hos den ansvarlige for vassdragsanlegget.

§ 2-4. Vassdragsteknisk ansvarlig (VTA) og stedfortredende VTA

VTA har det faglige ansvaret for å følge opp sikkerheten ved vassdragsanleggene ved å:

- a) utarbeide og holde oppdatert et internkontrollsystem for vassdragsanleggene,
- b) sørge for at anleggenes sikkerhet overvåkes og revurderes,
- c) rapportere til og foreslå sikkerhetstiltak overfor leder,
- d) påse at planlegging, prosjektering, bygging og revurdering av anleggene ivaretar relevante krav i forskriften, herunder at nødvendige fagområder blir ivaretatt, og at det om nødvendig blir foretatt faglige vurderinger som ikke dekkes av fagområdene nevnt i § 3-5,
- e) rapportere til leder om situasjoner som avviker fra det normale
- f) lære opp tilsynspersonell og stedfortredende VTA om aktuelle anlegg.

For vassdragsanlegg i konsekvensklasse 2, 3 og 4 skal det utpekes en stedfortredende VTA med tilfredsstillende kvalifikasjoner, jf. § 3-3. Stedfortredende VTA skal overta det faglige ansvaret som VTA for de aktuelle anleggene i funksjonsperioden.

VTA og stedfortredende VTA skal som hovedregel være ansatt hos den ansvarlige for vassdragsanlegget. Den ansvarlige skal sørge for at det foreligger skriftlig avtale som regulerer eventuell annen tilknytningsform for VTA og stedfortredende VTA.

§ 2-5. Tilsynspersonell

Tilsynspersonell utfører tilsyns- og beredskapsoppgaver og skal rapportere til VTA. Tilsynspersonell skal ha god kunnskap om de aktuelle vassdrag og vassdragsanlegg.

Tilsynspersonell skal som hovedregel være ansatt hos den ansvarlige for vassdragsanlegget. Den ansvarlige skal sørge for at det foreligger en skriftlig avtale som regulerer eventuell annen tilknytningsform for tilsynspersonell.

§ 2-6. Fagansvarlig

Fagansvarlig, jf. § 3-5 og § 3-7, skal benyttes for å sikre at undersøkelser, beregninger og planer etter kapittel 5 og § 7-3 og § 7-5 gjennomføres og dokumenteres i samsvar med forskriftens krav.

Fagansvarlig kan gjennomføre vurdering av enkle problemstillinger som ikke inngår i fagområde vedkommende er godkjent for.

§ 2-7. Utførende foretak og anleggsleder

Ved bygging av vassdragsanlegg skal det benyttes utførende foretak og anleggsleder som oppfyller kravene i § 3-8.

§ 2-8. Kontrollør

Ved bygging av vassdragsanlegg skal det tekniske kontrollarbeidet ledes av en kontrollør som oppfyller kravene i § 3-9.

§ 2-9. Melding om overføring av ansvaret for vassdragsanlegg

Dersom en annen enn eieren skal overta ansvaret for vassdragsanlegg etter denne forskriften, må eieren sende melding til NVE. Melding skal sendes innen 15 dager etter at det ble inngått skriftlig avtale om overføring av ansvaret.

NVE kan kreve fremlagt opplysninger som anses nødvendig for å vurdere overføringen og det kan settes frist for innsendelse av slik informasjon.

Dersom NVE innen 30 dager etter at melding ble mottatt, ikke har gitt skriftlig underretning om behov for ytterligere informasjon eller at overføringen skal vurderes nærmere, anses overføringen som godkjent. Funksjon som ny ansvarlig kan ikke utøves før denne fristen er utløpt.

NVE kan nekte overføringen når sikkerhetsmessige hensyn tilsier det.

§ 2-10. Innrapportering

Informasjon om den ansvarlige og personell for hvert enkelt vassdragsanlegg, jf. § 2-1 første og annet ledd, og informasjon om gjennomført overvåking av vassdragsanlegget, jf. § 7-2, skal rapporteres til NVE. Rapporteringen skal skje på den måten og i det omfang NVE bestemmer. Registrerte opplysninger skal oppdateres eller verifiseres innen 1. mars hvert år.

NVE kan bestemme at også andre opplysninger som angår sikkerheten ved vassdragsanleggene skal innrapporteres.

Kapittel 3. Faglige kvalifikasjoner

§ 3–1. Kvalifikasjonskrav

Det stilles kvalifikasjonskrav til:

- leder, vassdragsteknisk ansvarlig (VTA), stedfortredende VTA og tilsynspersonell, jf. § 3–2, § 3–3 og § 3–4
- fagansvarlig, jf. § 3–5
- utførende foretak og anleggsleder, jf. § 3–8
- kontrollør, jf. § 3–9.

NVE bestemmer hva som er spesifikk teoretisk opplæring i henhold til § 3–2 til § 3–4.

For kvalifikasjonskrav og godkjenning av personell fra annen EØS-stat skal direktiv 2005/36/EF om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner følges.

§ 3–2. Kvalifikasjonskrav til leder

Leder skal ha kunnskap om sikkerhet ved egne vassdragsanlegg, regelverk, overvåking, beredskap, medie- og krisehåndtering. Leder skal ha gjennomført spesifikk teoretisk opplæring i dette.

§ 3–3. Kvalifikasjonskrav til vassdragsteknisk ansvarlig (VTA) og stedfortredende VTA

VTA skal ha følgende utdanning og praksis:

Konsekvens- klasse	Utdanning	Praksis
3 og 4	Master i teknologi/sivilingeniør bygg eller tilsvarende grad, med relevant fagkrets. Det kan aksepteres master i teknologi/sivilingeniør med maskintekniske fag dersom dette er relevant for oppgaven.	
2	Bachelor i ingeniørfag/eksamen fra ingeniørhøgskole som bygningsingeniør eller tilsvarende utdanning, med relevant fagkrets. Det kan aksepteres utdanning i maskintekniske fag dersom dette er relevant for oppgaven.	Minimum 30 måneder relevant praksis fra sikkerhetsarbeid ved dammer og andre vassdragsanlegg.
1	Bachelor i ingeniørfag/eksamen fra ingeniørhøgskole, fagskole bygg/anlegg eller tilsvarende utdanning, med relevant fagkrets.	

Tabell 3–3.1: Kvalifikasjonskrav til VTA.

Ved relevant etterutdanning og/eller praksis av lengre varighet enn angitt i tabell 3–3.1 kan NVE redusere kravene til utdanning. Annen relevant praksis kan godtas som en del av samlet praksis som kreves i henhold til tabell 3–3.1.

VTA skal ha gjennomgått spesifikk teoretisk opplæring for denne funksjonen. VTA skal videre ha fått innføring i de aktuelle anleggene av kvalifisert person, for eksempel anleggenes forrige VTA eller godkjente fagansvarlige i relevante fagområder. VTA skal opprettholde og utvikle egne kvalifikasjoner i tilknytning til VTA-funksjonen.

Stedfortredende VTA skal minst ha utdanning og praksis tilsvarende det som kreves av VTA for konsekvensklasse 1 og ha god kjennskap til de aktuelle anlegg.

§ 3–4. Kvalifikasjonskrav til tilsynspersonell

Tilsynspersonell skal ha kunnskap om egne vassdragsanleggs konstruksjon, funksjon og tilstand, flomforhold, overvåking og beredskap. Tilsynspersonell skal ha gjennomgått spesifikk teoretisk opplæring.

§ 3–5. Kvalifikasjonskrav til fagansvarlig

Godkjenning av fagansvarlig gis for følgende fagområder:

- I betong-/murdammer med fundament
- II fyllingsdammer med fundament
- III stenge- og tappeorganer, rør og tverrslagsporter
- IV flomhydrologi
- V hydraulikk og flomavledning.

Fagområde I og II omfatter også andre vassdragsanlegg av samme materiale.

For å bli godkjent som fagansvarlig må søkeren ha utdanning som master i teknologi/sivilingeniør eller tilsvarende grad med relevant fagkrets. Fagansvarlig skal videre ha minimum samlet relevant praksis i overensstemmelse med følgende tabell:

Fagområde	Konsekvensklasse 1	Konsekvensklasse 2, 3 og 4
I, II og III	30 måneder	60 måneder
IV	20 måneder	40 måneder
V	10 måneder	20 måneder

Tabell 3–5.1: Praksiskrav til fagansvarlig.

Relevant etterutdanning og/eller praksis av lengre varighet enn angitt i tabell 3–5.1 kan redusere kravene til utdanning. Relevant etterutdanning kan redusere kravet til praksis angitt i tabell 3–5.1.

For fagområdene I, II, III og IV skal den samlede praksis de siste 5 årene ikke være mindre enn 10 måneder og for fagområde V ikke mindre enn 5 måneder.

For fagområde I, II og III skal praksisen dekke utarbeidelse av tekniske planer og revurdering av vassdragsanlegg. Annen relevant praksis kan være byggekontroll, byggeledelse og anleggsledelse.

For fagområde IV skal praksisen dekke flomberegninger i henhold til gjeldende norsk beregningsmetodikk.

For fagområde V skal praksisen dekke relevante hydrauliske beregninger. Arbeid med fysiske modellforsøk i kombinasjon med relevante beregninger anses også som relevant praksis.

Praksis innenfor relevante fagområder kan vurderes som en del av samlet praksis som kreves i henhold til tabell 3–5.1, selv om praksisen ikke gjelder vassdragsanlegg.

§ 3–6. Godkjenning av VTA og stedfortredende VTA

Søknad om godkjenning som VTA sendes til NVE.

Søknaden skal dokumentere at kvalifikasjonskravene i § 3–3 er tilfredsstilt.

Dersom stedfortredende VTA skal fungere som VTA i mer enn et halvt år, skal vedkommende godkjennes av NVE.

Godkjenningen er knyttet til person og skal gjelde for angitte anlegg.

§ 3–7. Godkjenning av fagansvarlig

Søknad om godkjenning som fagansvarlig sendes til NVE.

Søknaden skal dokumentere at kvalifikasjonskravene i § 3–5 er tilfredsstilt. Søknaden skal inneholde en særskilt referanseliste for det aktuelle fagområdet som skal vise:

- hvilke prosjekt eller anlegg vedkommende har arbeidet med, og angivelse av type og dimensjoner,
- detaljert beskrivelse av hva slags arbeid som er utført relatert til praksiskravene i § 3–5 og
- oversikt over hvor vedkommende var ansatt og når arbeidet ble utført angitt i måneder.

Godkjenningen er en personlig godkjenning og skal gjelde for bestemt fagområde. NVE kan gi begrensninger i godkjenningen avhengig av søkerens kvalifikasjoner.

Opprettholdelse av godkjenningen som fagansvarlig forutsetter minst 10 måneder relevant praksis de siste fem år for fagområdene I, II, III og IV og 5 måneder for fagområde V. Hvert femte år etter godkjenningen må den fagansvarlige dokumentere ved egenerklæring at dette kravet er overholdt.

NVE fører liste over godkjente fagansvarlige.

§ 3–8. Kvalifikasjonskrav til utførende foretak og anleggsleder

For anlegg i konsekvensklasse 1 og 2 må utførende foretak ha sentral godkjenning som ansvarlig utførende i tiltaksklasse 2 i relevant godkjenningsområde. For anlegg i konsekvensklasse 3 og 4 må utførende foretak ha sentral godkjenning som ansvarlig utførende i tiltaksklasse 3. Foretak som ikke har aktuell sentral godkjenning må dokumentere at foretaket er kvalifisert.

Arbeidene skal ledes av en anleggsleder som tilfredsstiller følgende krav:

Konsekvens- klasse	Utdanning	Praksis (av nyere dato)
3 og 4	Bachelor i ingeniørfag/eksamen fra ingeniørhøgskole som bygningsingeniør eller tilsvarende utdanning, med relevant fagkrets	Minimum 50 måneder relevant praksis
1 og 2	Eksamen fra fagskole innen bygg/anlegg eller tilsvarende utdanning	Minimum 30 måneder relevant praksis

Tabell 3–8.1: Kvalifikasjonskrav til anleggsleder.

For foretak som produserer og/eller monterer utstyr innen fagområde III i henhold til § 3–5 skal produksjons- og montasjeleder ha utdanning og praksis innen relevant fagområde tilsvarende det som kreves for anleggsleder.

§ 3–9. Kvalifikasjonskrav til kontrollør

Leder av det tekniske kontrollarbeidet skal ha kvalifikasjoner som minst tilfredsstiller kravene i tabell 3–8.1.

Kapittel 4. Klassifisering

§ 4–1. Klassifisering

Alle vassdragsanlegg skal klassifiseres i en av fem konsekvensklasser.

Den ansvarlige skal foreta en vurdering av anlegget og omgivelsene og fremme et begrunnet forslag om konsekvensklasse. Ved søknad om tiltakskonsesjon eller konsesjonspliktavurdering skal forslag til konsekvensklasse på vassdragsanlegg følge søknaden. NVE treffer vedtak om konsekvensklasse.

Anlegg som ved brudd, svikt eller feilfunksjon kan medføre fare for skade på mennesker, miljø eller eiendom, skal klassifiseres i konsekvensklasse 1 til 4. Konsekvensklasse 4 benyttes for anlegg som har de største konsekvensene. Anlegg som har ubetydelige konsekvenser klassifiseres i konsekvensklasse 0.

Mindre vassdragsanlegg er i konsekvensklasse 0 dersom de oppfyller følgende kriterier:

- dammer med høyde < 2 meter og oppdemt magasinivolum < 0,01 mill. m³ (10 000 m³),
- frittliggende, nedgravde og innstøpte trykkrør der produktet av trykk og diameter, $p \times D < 0,2$,
- stenge-/tappeorgan der produktet av trykk og areal, $p \times A < 0,2$, der p = største statiske trykk i MPa (1 MPa tilsvarer 100 m vanntrykk)

D = innvendig rørdiameter i m

A = lysåpningsareal på stenge-/tappeorgan i m².

For anlegg som overstiger kriteriene i fjerde ledd skal det foretas ny vurdering av konsekvensklasse når det har skjedd endringer på eller ved anlegget eller i omgivelsene, eller det har inntrådt andre forhold som må forventes å ha betydning for bruddkonsekvensene.

NVE kan kreve at det fremmes forslag om konsekvensklasse eller endring av konsekvensklasse. Der den ansvarlige er ukjent eller unnlater å fremlegge begrunnet forslag om konsekvensklasse, kan NVE treffe vedtak ut fra en skjønnsmessig vurdering av konsekvenser.

§ 4-2. Klassifiseringskriterier

Ved vurdering av konsekvenser skal det minimum regnes med brudd, svikt eller feilfunksjon i den delen av et vassdragsanlegg der skadepotensialet på grunn av bruddvannføring, vannstandsending eller vannstråle er størst.

Konsekvensvurderinger skal omfatte både direkte skader og eventuelle følgeskader av bruddvannføring, vannstandsending eller vannstråle. Det skal vurderes om bruddvannføring, vannstandsending eller vannstråle kan berøre boliger eller andre bygninger, og steder der mennesker oppholder seg over noe tid. Det skal videre vurderes om det kan oppstå skade på infrastruktur eller andre viktige samfunnsfunksjoner som kan medføre fare for liv og helse. Tap av magasin, produksjon og produksjonsmidler, samt skade på eiendom og miljø skal også vektlegges. Konsekvensvurderingen skal ikke omfatte vurderinger som dekkes av lov om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v.

Forslag til konsekvensklasse skal fremmes med utgangspunkt i tabellen nedenfor. Dersom minst ett av kriteriene knyttet til en bestemt konsekvensklasse er oppfylt, skal ikke konsekvensklassen settes lavere enn den aktuelle klassen som er angitt i tabellen. Der flere kriterier er oppfylt og summen av konsekvenser blir ekstra store, kan NVE ut fra en samlet vurdering fastsette en høyere konsekvensklasse enn det som fremgår direkte av tabellen.

Konsekvens- klasse	Boenheter	Infrastruktur, samfunnsfunksjoner	Miljø og eiendom
4	> 150		
3	21–150	Skade på sterkt trafikkert veg eller jernbane, eller annen infrastruktur, med spesielt stor betydning for liv og helse	Stor skade på spesielt viktige miljøverdier eller spesielt stor skade på fremmed eiendom
2	1 – 20	Skader på middels trafikkert veg eller jernbane eller annen infrastruktur med stor betydning for liv og helse.	Stor skade på viktige miljøverdier eller stor skade på fremmed eiendom
1	Midlertidig oppholdssted tilsvarende < 1 permanent boenhet	Skader på mindre trafikkert veg eller annen infrastruktur med betydning for liv og helse	Skade på miljøverdier eller fremmed eiendom

Tabell 4-2.1 Klassifiseringskriterier.

Eneboliger og leiligheter regnes som boenheter. Andre bygninger (institusjoner, skoler, bedrifter, hytter mv.) og midlertidige oppholdssteder i friluft, der mennesker oppholder seg over noe tid, skal omregnes til boenheter på bakgrunn av oppholdstid og antall personer.

Komponenter og konstruksjoner som er innebygd i et vassdragsanlegg eller som har betydning for vassdragsanleggets konstruksjon eller funksjon skal følge vassdragsanleggets konsekvensklasse. Flomløp skal følge dammens konsekvensklasse.

§ 4-3. Dokumentasjon

Vurderingen av konsekvensklasse skal være dokumentert og basert på relevant informasjon om anlegget og berørt område, befaringer og nødvendige beregninger.

Omfanget av dokumentasjonen kan tilpasses usikkerheten ved å fastsette konsekvensklasse, men skal minimum omfatte kart og foto som viser beliggenhet av anlegget og berørt område, målsatte tegninger av dam, volum av oppdemt magasin, dimensjoner på vannvei og vurdering/beskrivelse av bruddkonsekvenser. Ved behov skal dokumentasjonen også omfatte relevante beregninger.

Beregninger for dammer skal omfatte maksimal vannføring og maksimale vannstander på grunn av brudd. Beregninger for vannvei skal omfatte bruddvannføring og eventuelt horisontal kastlengde for vannstråle fra rør. Det skal gjennomføres en analyse av følgeskader av bruddvannføring, vannstandsendinger og eventuelle bruddstråler.

Ved tvil om konsekvensklasse kan NVE kreve at det gjennomføres dambruddsbølgeberegninger eller andre relevante beregninger, alternativt at høyeste aktuelle klasse benyttes.

Kapittel 5. Tekniske planer og krav

§ 5-1. Tekniske krav

Vassdragsanlegg skal til enhver tid ha et tilstrekkelig høyt sikkerhetsnivå, slik at det ikke inntreffer brudd, svikt eller feilfunksjon.

For etablerte anlegg der det ikke er mulig å oppfylle de tekniske kravene i dette kapitlet, skal det iverksettes nødvendige kompenserende konstruksjonsmessige tiltak som sikrer at anlegget har et tilstrekkelig høyt

sikkerhetsnivå. Slike kompenserende tiltak skal uttrykkelig vurderes ved revurdering av anleggene, jf. § 7–5. NVE kan kreve at det iverksettes kompenserende tiltak.

NVE kan i enkelttilfeller eller generelt spesifisere innholdet i de tekniske kravene som er gitt i dette kapitlet.

§ 5–2. Tekniske planer

Ved bygging og fornyelse av vassdragsanlegg skal det utarbeides tekniske planer som sendes NVE til godkjenning.

Tekniske planer skal dokumentere at krav som stilles i denne forskriften blir fulgt. Planene skal gi oversikt over hele vassdragsanlegget, herunder plassering av anlegget og anleggets komponenter og eventuelle overføringer. Er det flere dammer i magasinet, må oversikten angi plasseringen av disse. Planene skal inneholde valg av type konstruksjoner med hoveddimensjoner, beregninger og detaljtegninger for aktuelle konstruksjoner. I tillegg skal planene angi hvordan anlegget kan tørlegges for inspeksjon og vedlikehold under normal drift, instrumentering av anlegget, og en beskrivelse av utførelsen av byggearbeidene og det tekniske kontrollarbeidet. Dersom det har betydning for vassdragsanleggets sikkerhet skal planene inneholde ingeniørgeologiske vurderinger. Planer som angår dammer skal alltid inkludere flomberegninger, herunder kapasiteter og dimensjoner for alle flomløp. Det skal gis opplysninger om forbisliping av vann i byggetiden utgjør en sikkerhetsrisiko og eventuelt hvordan dette skal håndteres.

Tekniske planer skal utarbeides og kontrolleres av kvalifiserte fagpersoner innen relevante fagområder, jf. § 3–5. Godkjent fagansvarlig, jf. § 3–7, skal enten utarbeide eller kontrollere de tekniske planene. For vassdragsanlegg i konsekvensklasse 1 gjelder ikke kravet om kontroll dersom godkjent fagansvarlig har utarbeidet planene. Det skal fremgå av plandokumentene hvem som har utført og hvem som har kontrollert innen aktuelle fagområder. NVE kan kreve at tekniske planer kontrolleres av uavhengig kvalifisert fagperson utpekt av NVE.

NVE treffer vedtak om godkjenning av tekniske planer. NVE kan kreve fremlagt andre opplysninger dersom det er nødvendig for å vurdere planene og kan sette frist for innsendelse av slik informasjon. Det kan settes vilkår for godkjenning av tekniske planer.

Byggearbeider skal ikke påbegynnes før tekniske planer er godkjent av NVE. Dersom byggearbeider utsettes eller det foretas endringer i forhold til tidligere godkjente planer som innvirker på konstruksjonenes forutsatte bruk, sikkerhet eller levetid, skal det utarbeides reviderte planer som sendes NVE for ny godkjenning.

§ 5–3. Laster

Vassdragsanlegg skal dimensjoneres og kontrolleres for naturgitte laster og laster som kan forårsakes av teknisk svikt. Anlegg i konsekvensklasse 3 og 4 skal i tillegg dimensjoneres og kontrolleres for laster fra tilsiktede aksjoner i fred, under beredskap og i krig.

Der flere laster kan opptre samtidig, skal den mest ugunstige lastkombinasjonen legges til grunn. Det skal foreligge en analyse av hvilke laster og lastkombinasjoner som er aktuelle ved vassdragsanlegget. Spesielle lastforutsetninger skal være beskrevet. Det skal dokumenteres at vassdragsanlegget ikke bryter sammen ved påkjenning av de mest ugunstige laster, eller kombinasjon av laster, som kan opptre. NVE kan stille krav til laststørrelser, lastkombinasjoner og lastfaktorer.

Laster omfatter permanente laster, variable laster og ulykkeslaster:

a) Permanente laster

Permanente laster er laster som ikke endres gjennom den fasen som undersøkes, eller som med stor sannsynlighet vil opptre i lengre perioder i løpet av anleggets levetid. Følgende laster regnes som permanente:

- vanntrykk ved definerte nivåer: last ved vannstander mellom laveste regulerte (LRV) og høyeste regulerte (HRV) vannstand,
- oppdrift og poretrykk ved ugunstigste vannstand,
- gravitasjonslast (egenlast),
- jordtrykk.

Karakteristiske verdier for permanente laster defineres som forventet middelvei. Beregning av belastninger skal baseres på relevante statistiske data for tyngdetetthet, eller på tyngdetetthet dokumentert gjennom målinger, og fastsettes etter prinsipper i aktuell Norsk Standard.

b) Variable laster

Variable laster varierer med tiden under drift, eller opptre som midlertidige belastninger under bygging. Variable laster omfatter bruksavhengige laster, deformasjonslaster og miljølaster.

Bruksavhengige laster omfatter følgende laster:

- trafikklast,
- akselerasjonslast,
- last ved montasje,
- friksjon og andre reaksjonskrefter,
- strømmende vann og hydrodynamiske laster,
- sedimentlast.

Karakteristiske verdier for bruksavhengige laster skal tilsvare forventede maksimalverdier eller verdier for en returperiode (gjentaksintervall) på 50 år.

Deformasjonslaster er lastvirkning som følge av setninger, oppspenning/forspenning, trykk- eller temperaturvariasjon, svinn og kryp. Både fundamentets egenskaper, materialegenskaper og ytre forhold kan være av betydning.

Karakteristiske verdier for deformasjonslaster fastsettes ved hjelp av anerkjente metoder som tar hensyn til materialegenskaper, konstruksjonens utforming og klimatiske forhold. Hvis ikke annet er bestemt i forskriften her, gjelder bestemmelsene i aktuell Norske Standard.

Miljølaster er laster forårsaket av klimatiske, mikroklimatiske og topografiske påvirkninger. Følgende laster regnes som miljølaster:

- vanntrykk som følge av flom: vanntrykk ved dimensjonerende flomvannstand (DFV),
- bølger,
- is,
- snø,
- tele,
- jordskjelv,
- økt vanntrykk på grunn av tilstopping i flomløp, jf. § 5–7,
- oppdrift og poretrykk ved ugunstigste vannstand (DFV eller tilstopping).

Karakteristiske verdier for miljølaster bestemmes normalt ut fra krav til sannsynlighet for overskridelse basert på statistiske data. For miljølaster hvor tilstrekkelig statistisk datagrunnlag ikke foreligger, skal forventede maksimalverdier anvendes, fastsatt etter faglig vurdering av forholdene på stedet.

c) Ulykkeslaster

Ulykkeslaster er laster som opptrer ved unormale tilstander, ulykker eller naturkatastrofer.

For dammer i konsekvensklasse 3 og 4 skal det som ulykkeslast regnes med påregnelig maksimal tilløpsflom, maksimal flomvannstand (MFV) og tilhørende påregnelig maksimal avløpsflom. For dammer i konsekvensklasse 1 og 2 kan det alternativt regnes med en flom på 1,5 dimensjonerende tilløpsflom og tilhørende flomvannstand og avløpsflom som ulykkeslast, jf. § 5–7.

Andre relevante ulykkeslaster kan være:

- oppdrift og poretrykk ved ugunstigste vannstand,
- unormal lekkasje og overtopping.
- vanntrykk som følge av dimensjonerende tilløpsflom (Q_{dim}) og samtidig manøvreringssvikt av flomluker, jf. § 5–7.
- flodbølger og unormale vannstander: last pga utbrudd fra bredemt sjø, ukontrollert vannføring pga skade på oppstrøms vassdragsanlegg eller rasgenererte bølger.
- jordskjelv.
- eksplosjon: last som følge av tilfeldig ulykkeshendelse eller sabotasje/terror i fred og under beredskap og krig
- skred: last som følge av skred direkte mot vassdragsanlegg.

§ 5–4. Dimensjonering

Det skal kontrolleres at laster og/eller lastvirkninger ikke overskrider aktuelle grenseverdier for kapasitet, kraftretning, materialspenning, deformasjon, rissvidde og vibrasjon. Grenseverdier i kapittelet her gjelder foran gjeldende Norsk Standard. Kontrollen skal gjøres i de relevante av følgende grensetilstander:

- Bruddgrensetilstand
- Ulykkesgrensetilstand
- Bruksgrensetilstand
- Utmattingsgrensetilstand.

NVE kan fastsette de dimensjoneringsstandarder eller spesifikke konstruksjons- og dimensjoneringskriterier som skal benyttes. Der datagrunnlaget for flomberegninger er mangelfullt, skal det tillegges en sikkerhetsmargin ved dimensjonering og kontroll av dam og flomløp.

§ 5–5. Materialer og dimensjonerende materialegenskaper

For de ulike konstruksjoner skal det velges materialer og løsninger som gir konstruksjonene tilfredsstillende sikkerhet og bestandighet. Materialer og materialanvendelser i bærende konstruksjoner skal tilfredsstillende bestemmelser gitt i relevante dimensjoneringsstandarder. Dimensjonerende materialstyrke skal ligge til grunn ved dimensjonering og kontroll av konstruksjonens beregnede kapasitet. Der materialparametrene er usikre, skal det velges verdier som er et forsiktig anslag for den verdien som har betydning for grensetilstanden.

§ 5–6. Utforming og atkomst

Vassdragsanlegg skal utformes slik at de får en oversiktlig statisk virkemåte. Laster skal overføres til fundamentet i henhold til anerkjente prinsipper og metoder som sikrer den totale stabiliteten. Der det er aktuelt må det legges vekt på en best mulig hydraulisk utforming for å unngå skader ved de vannføringer anlegget er dimensjonert for. Det skal etableres nødvendig atkomst for tilsyn, drift og vedlikehold.

§ 5–7. Flomberegninger

Det skal utføres flomberegninger for å fremskaffe nødvendige data ved dimensjonering av nye dammer, og ved ombygging og revurdering av eksisterende dammer. Flomberegningene skal samordnes med dimensjonering av nye flomløp eller revurdering av eksisterende flomløp, jf. § 5–8.

Flomberegninger skal utføres og kontrolleres av kvalifiserte fagpersoner innen fagområde IV, jf. § 3–5. Godkjent fagansvarlig, jf. § 3–7, skal enten utføre eller kontrollere flomberegningene. Det skal fremgå av flomberegningsrapporten hvem som har utført og hvem som har kontrollert beregningene.

Flomberegninger med nødvendige opplysninger og forutsetninger skal sendes NVE til godkjenning. Flomberegninger for dimensjonering bør være godkjent før endelige tekniske planer utformes, og skal senest sendes til NVE samtidig med tekniske planer etter § 5–2. Flomberegninger for kontroll av eksisterende anlegg skal være godkjent før det gjennomføres revurdering, jf. § 7–5.

Flomberegninger skal omfatte beregninger av dimensjonerende tilløpsflom (Q_{dim}), dimensjonerende avløpsflom og dimensjonerende flomvannstand. Videre skal det gjøres beregninger av påregnelig maksimal tilløpsflom, påregnelig maksimal avløpsflom og maksimal flomvannstand for kontroll av sikkerhet mot brudd i ulykkesgrensetilstand. For dammer i konsekvensklasse 1 og 2 tillates det, som en forenkling, at det benyttes en flom på 1,5 ganger dimensjonerende tilløpsflom og tilhørende avløpsflom og flomvannstand ved kontroll av sikkerhet mot brudd i ulykkesgrensetilstand. Der det er aktuelt skal flomberegningene også omfatte beregninger av flomvannstander og avløpsflommer som følge av tilstopping av flomløp og manøvreringssvikt av flomluker. Flomberegninger skal inkludere en presentasjon av eventuelle observerte flommer i vassdraget for sammenlikning med de beregnede flomverdier. Kvaliteten på datagrunnlaget skal beskrives.

For dammer i konsekvensklasse 2, 3 og 4 skal gjentakintervall for dimensjonerende tilløpsflom minimum settes til Q1000 (flom med 1000 års gjentakintervall). For dammer i konsekvensklasse 1 skal dimensjonerende tilløpsflom minimum settes til Q500 (flom med 500 års gjentakintervall). Dimensjonerende avløpsflom og dimensjonerende flomvannstand skal legges til grunn ved dimensjonering og senere kontroll av dam og flomløp i bruddgrensetilstand.

Ved beregning av tilløpsflommen skal det forutsettes at overføringer til feltet er åpne og at overføringer fra feltet er stengt.

Ved beregning av avløpsflom og flomvannstand kan det tas hensyn til magasinets flomdempende virkning. Vannstanden ved flommens begynnelse skal settes til høyeste regulerte vannstand, eller normalvannstand der høyeste regulerte vannstand ikke er definert, dersom ikke annet er bestemt. Det tillates ikke å regne med flomavledning gjennom nåleløp, bjelkeløp, tappeløp, omløp og kraftstasjoner.

Ved fare for tilstopping skal det i bruddgrensetilstand regnes med minimum 25 % tilstopping i flomløpet ved avledning av Q_{dim} .

For dammer med n antall flomluker skal det ved avledning av Q_{dim} i ulykkesgrensetilstand regnes med funksjonssvikt på luker i henhold til etterfølgende tabell:

Antall flomluker (n):	Full svikt på:
1–3	en luke
4–6	to luker
$n \geq 7$	tre luker

Tabell 5–7.1 Funksjonssvikt.

§ 5–8. Flomløp og flomavledning

Dimensjonering av nye flomløp, og ombygging og revurdering av eksisterende flomløp skal samordnes med flomberegninger, jf. § 5–7.

Dimensjonering og revurdering av flomløp skal utføres av kvalifiserte fagpersoner innen fagområde V, jf. § 3–5. Både for dimensjonering og revurdering skal godkjent fagansvarlig, jf. § 3–7, enten utføre dimensjonering eller kontroll. Det skal fremgå av dokumentasjonen hvem som har utført og hvem som har kontrollert dimensjoneringen eller revurderingen.

Dammer skal ha flomløp med tilstrekkelig kapasitet til å avlede dimensjonerende avløpsflom ved dimensjonerende flomvannstand. Ved utforming av flomløp skal det tas hensyn til luftbehov og fare for erosjon av utsatte flater, trykkpulsasjoner, tilstopping og ising.

Ved dimensjonering og manøvrering av flomløp skal det tas hensyn til at flomavledningen ikke skal forverre flomforholdene i vassdraget i forhold til naturlig tilstand, med mindre dette tillates ved bestemmelser gitt i konsesjon.

Flomavledning skal kunne skje uten fare for dammens sikkerhet. Avledningen og tilbakeføringen til elveleiet nedenfor vassdragsanlegget skal skje kontrollert og uten fare for skadelig erosjon på terreng, damfundament og damtå. Der hvor store energimengder utvikles, må det tas særlig hensyn til erosjons- og raspotensialet og om nødvendig anlegges energidrepere for omdanning av energien.

Flomavledningen skal fortrinnsvis skje ved faste overløp med standard overløpsprofil, fastlagt for dimensjonerende avløpsflom. Utforming som avviker fra dette kan benyttes dersom avledningskapasiteten og stabiliteten er tilfredsstillende dokumentert.

Manøvrerbare løp skal benyttes bare der de sikkerhetsmessige konsekvenser ved funksjonssvikt er små. Der de sikkerhetsmessige konsekvensene ved funksjonssvikt er store og manøvrerbare løp er eneste mulige løsning, skal det etableres ekstra sikkerhetstiltak som for eksempel reserveflomløp.

Dersom flomavledning skjer gjennom sjakt eller tunnel (lukket avløp), skal disse utformes slik at det blir friskepeilstrømning i øvre del av systemet ved avledning av dimensjonerende avløpsflom. Overgangen fra overløpsterskel til sjakt eller tunnel skal gis en god hydraulisk utforming, slik at denne delen av flomløpet ikke blir begrensende for kapasiteten. Ved avledning av påregnelig maksimal avløpsflom, jf. § 5–7, tillates rørstrømning ved at hele tverrsnittet går vannfylt, forutsatt at overløpet er bestemmende for vannstanden i magasinet.

Ved beregning av total flomavledningskapasitet er det ikke tillatt å regne med kapasitet gjennom nåleløp, bjelkeløp, tappeløp, omløp og kraftstasjoner.

Flomløpets totale kapasitet i forhold til vannstander og lukeåpninger skal beregnes ut fra anerkjente metoder, eventuelt på grunnlag av hydrauliske modellforsøk eller prøvetapping der erfaringsgrunnlaget for beregningene er mangelfullt eller lokale forhold tilsier det.

Der konsekvenser av ulykkeslaster vurderes som uakseptable, skal det anordnes ekstraordinære flomavledningsmuligheter dersom ikke andre bygningstekniske tiltak ivaretar dammens sikkerhet.

§ 5–9. Senking av magasin

Alle dammer som ikke kan tørrlegges på annen måte skal ha et manøvrerbart bunntappeløp.

Dammer i konsekvensklasse 3 og 4 skal ha tappeorgan som sikrer kontrollert senking av magasinet i en fare- eller ulykkesituasjon. Kravet til senking ved midlere tilsig er:

Konsekvens- klasse	Gjennomsnittlig senking fra HRV til senkingsnivået	Senkingsnivå under HRV
4	ca. 1 meter per døgn	ca. 6 meter
3	ca. 0,5–1 meter per døgn	ca. 5 meter

Tabell 5–9 Krav til senking.

For magasin med stort areal og dermed stort volum i de øverste meterne, kan kravet til nedtappingskapasitet reduseres.

For dammer i konsekvensklasse 4 kan NVE kreve at det etableres tiltak for å sikre tapping ned til angitt senkingsnivå under HRV i tilfelle det ordinære tappeorganet settes ut av funksjon. For et slikt tiltak vil det stilles krav om 0,5 til 1 meter senkning per døgn ved midlere tilsig.

For dammer i konsekvensklasse 3 og 4 skal behovet for to tappeorgan etter hverandre vurderes i forhold til faren for skader i vassdraget. Der det er etablert to tappeorgan, skal oppstrøms tappeorgan normalt stå åpent. Begge tappeorgan skal kunne manøvreres ved fullt vanntrykk. For dimensjonering og utforming av tappeorgan og tappeløp gjelder § 5–14.

NVE kan stille krav om minimum senkehastighet og senkingsnivå for dammer i konsekvensklasse 2.

Senking av magasin skal skje uten fare for dammens sikkerhet eller skader på nedenforliggende vassdragsanlegg og med sikte på at skader på mennesker skal unngås, og at skade på miljø og eiendom i og langs hele vassdraget begrenses mest mulig.

§ 5–10. Fyllingsdammer

En fyllingsdam er en dam som hovedsakelig består av oppfylte og komprimerte masser av jord, grus og steinmaterialer. Dammen utformes med materialsoner med tilfredsstillende utstrekning og filtervirkning. Dammen skal gis en drenasjekapasitet slik at den tåler store lekkasjer og overtopping som følge av ulykkeslaster eller skader på dammen. Dimensjonerende lastvirkninger skal klarlegges ved beregninger utført etter anerkjente metoder og baseres på realistiske forutsetninger om konstruksjonens egenskaper og oppførsel. Den konstruktive sikkerheten av en fyllingsdam skal dokumenteres ved beregninger og kontroller i følgende grensetilstander:

- Bruddgrensetilstand
- Ulykkesgrensetilstand.

I bruddgrensetilstand skal det påvises at dammen har tilstrekkelig sikkerhet mot utglidning og erosjon.

I ulykkesgrensetilstand skal det påvises at dammen har sikkerhet mot utglidning og erosjon som kan føre til dambrudd og ukontrollert tømning av magasinet. Det stilles følgende krav til sikkerhetsfaktorer mot utglidning:

Tilfelle	Damside	Magasinnivå	Bruddgrense- tilstand	Ulykkesgrense- tilstand
Bygging og første fylling	Oppstrøms	Tomt	1,3	
	Nedstrøms	Ugunstigste vst	1,5	
Stasjonær tilstand	Nedstrøms	DFV	1,5	1,1
		MFV		
Hurtig tapping	Oppstrøms	Ugunstigste vst	1,5	
	Oppstrøms	Ugunstigste vst	1,3	

Tabell 5–10.1 Sikkerhetsfaktor mot utglidning.

Fyllingsdammer med oppstrøms tetning skal dimensjoneres og kontrolleres for vannstander (vst) og utglidninger som er kritisk for dammens sikkerhet. Utglidninger som ender 5 meter og mer under vannstanden regnes som kritisk.

Dimensjonerende skjærstyrke av fyllingsmaterialer skal som hovedregel være basert på testforsøk. Ved valg av dimensjonerende skjærstyrke uten dokumentasjon fra testforsøk, skal det velges et forsiktig anslag basert på erfaringer fra tilsvarende materialtype og komprimeringsgrad.

Fyllingsdammer skal oppfylle følgende konstruksjonsmessige krav og materialkrav:

a) Fundament, tilstøtende og innbygde konstruksjoner

Dammens utforming skal tilpasses grunnforholdene. Fundamentets overflate skal ha en utforming som sørger for gunstig samvirke mellom fundament og damkonstruksjon og for bortledning av vann.

Damfundamentet skal om nødvendig dreneres for å unngå oppbygging av poretrykk og strømming av vann som kan føre til erosjon eller ustabilitet.

Tilstøtende og innbygde konstruksjoner av andre materialer skal fortrinnsvis fundamenteres på berg, og skal gis en utforming som sørger for en sikkerhetsmessig god tilpasning mellom konstruksjon og damfylling. For dammer i konsekvensklasse 2, 3 og 4 skal en eventuell gjennomgående kulvert i damfyllingen legges i sprengt grøft i fundamentet.

b) Damtetning

Damtetningen skal bestå av egnede materialer av anerkjent kvalitet. Utforming, dimensjoner og utførelse skal sikre at vanngjennomgangen ikke blir så stor at den kan redusere dammens sikkerhet og forutsatte bruk.

c) Filtre

Filtre i dammen som skal beskytte damtetningen mot skader fra indre erosjon, skal ha tilfredsstillende utstrekning, og skal i sammensetning tilfredsstillende anerkjente filterkrav. Overgangen mellom andre materialsoner og nedstrøms støttefylling/fundament skal oppfylle krav til filtervirkning for å hindre skadelig erosjon.

d) Støttefylling

Støttefyllingene skal bestå av materialer som med hensyn til kvalitet, utforming, dimensjoner og utførelse gir tilfredsstillende stabilitet og moderate deformasjoner. Innbygging av materialer i forskjellige soner skal med hensyn til utlegging, lagtykkelse, sonebredde, komprimering og avvikstoleranse sikre et kvalitetsmessig godt produkt.

e) Oppstrøms skråning

Oppstrøms skråning skal ha skråningsvern som er dimensjonert og utført slik at det motstår påvirkning av bølger, is, tele og andre mulige påkjenninger. Hvis skråningsvernet bygges opp av stein, skal det brukes steiner av tilfredsstillende størrelse og kvalitet, og disse skal være stabilt ordnet i forband. Steinene skal plasseres med fall og lengderetning innover i dammen. Overgang mot støttefylling må utføres slik at utvasking av innenforliggende materiale ikke finner sted. Hvis oppstrøms fylling er fundamentert på løsmasser, må skråningsvernet sikre naturlig terreng mot skadevirkning fra bølger og is. Den ytre del av fyllingen (skråningsvern, overgangssone og støttefylling) skal bestå av godt drenerende masser med en samlet tykkelse som hindrer at det kan oppstå sig på grunn av eventuelle telefarlige masser i innenforliggende fylling.

f) Nedstrøms skråning

Nedstrøms skråning skal ha skråningsvern som sikrer at dammen tåler stor vanngjennomstrømning og/eller overtopping som følge av ulykkeslaster eller skade på dam. Stein i skråning skal ha tilfredsstillende størrelse og kvalitet og være stabilt ordnet i forband. Steinene skal plasseres med fall og lengderetning innover i dammen. Overgang mot støttefylling må utføres slik at utvasking av innenforliggende materiale ikke finner sted.

Behovet for å sikre laveste del av skråningen og overgangen til vederlaget med større stein eller ved andre forsterkningstiltak må vurderes i hvert enkelt tilfelle ut fra damprofil og vanngjennomstrømning og/eller overtopping som dammen skal tåle.

Den ytre del av fyllingen (skråningsvern, overgangssone og støttefylling) skal bestå av godt drenerende masser med en samlet tykkelse som hindrer at det kan oppstå sig på grunn av eventuelle telefarlige masser i innenforliggende fylling.

g) Damkrone

Bredde av topp dam skal være stor nok til å sikre tilfredsstillende utforming av damkronen. Damkronen skal kunne motstå skader forårsaket av klimatiske påvirkninger og ulykkeslaster. For dammer med tetningskjerne av morene eller andre telefarlige materialer skal topp av tetning dekket med tilstrekkelig ikke-telefarlig materialer for å unngå eller redusere teleskader. Kronen skal beskyttes av et kronevern av stor stein med god kvalitet og bygges inn i samsvar med e) og f).

For dammer i konsekvensklasse 4 skal bredden av topp dam være minst 6,5 meter og damkronen skal sikres med stabilt ordnet stor stein som utføres mest mulig kompakt til 6 meter under HRV.

h) Overhøyde

Dammen med de enkelte soner skal bygges med overhøyde tilpasset forventede setninger med et tillegg for å redusere usikkerheter.

i) Fribord

For fyllingsdammer med sentral tetning skal topp av dam ha et så stort fribord over dimensjonerende flomvannstand (DFV), eller høyeste regulerte vannstand (HRV) at det ikke kan skylle vann over topp av dam ved kombinasjon av bølgeoppskylning og vindoppstuvning. Topp av sentral tetning skal ha et så stort fribord at det ikke kan renne vann over tetningen ved dimensjonerende flomvannstand, tillagt vindoppstuvning. Fribordet skal gis et tillegg for å redusere usikkerheter.

For dammer med frontal tetning skal tetningen føres så høyt over DFV eller HRV at vann ikke kan skylle over tetningen ved kombinasjon av bølgeoppskylning og vindoppstuvning. Topp av dam kan ligge lavere enn topp av tetning.

For alle fyllingsdammer i konsekvensklasse 4 skal topp av dam ligge minimum 6 meter over HRV.

Ved ulykkeslaster kan det tillates at vannet stiger over tetningen og/eller skyller over topp av dam.

§ 5–11. Betongdammer

En betongdam er en dam som hovedsakelig består av betong. Bestemmelser i dette kapittel gjelder også så langt de passer for betongkonstruksjoner som inngår som del av dam av annen type.

Nye platedammer, lette hvelv- og lamelldammer i konsekvensklasse 3 og 4 tillates ikke bygd.

For eksisterende platedammer, lette hvelv- og lamelldammer i konsekvensklasse 3 og 4 kan NVE sette spesielle krav, jf. § 5–1 tredje ledd.

For gravitasjonsdammer og tunge hvelvdammer i konsekvensklasse 4 kan NVE sette krav til minstetykkelse og dimensjoner. Tunge lamelldammer skal betraktes på samme måte som gravitasjonsdammer.

Dimensjonerende lastvirkninger skal klarlegges ved beregninger utført etter anerkjente metoder og baseres på realistiske forutsetninger om konstruksjonens egenskaper og oppførsel.

Statiske og dynamiske beregninger kan normalt baseres på lineær teori. I de tilfeller hvor ikke-lineære virkninger fra geometri og materialer har en betydelig innflytelse på konstruksjonens sikkerhet, skal disse forhold tas i betraktning.

Den konstruktive sikkerheten av en betongdam skal dokumenteres ved beregninger og kontroller i følgende grensetilstander:

- Bruddgrensetilstand
- Ulykkesgrensetilstand
- Bruksgrensetilstand.

Det skal påvises kapasitet av velte- og glidestabilitet i bruddgrensetilstand og ulykkesgrensetilstand. Det stilles følgende krav til velte- og glidestabilitet i brudd- og ulykkesgrensetilstand:

Damtype	Veltestabilitet		Glidestabilitet	
	Bruddgrensetilstand	Ulykkesgrensetilstand	Bruddgrensetilstand	Ulykkesgrensetilstand
Gravitasjonsdam	Resultanten av alle krefter innenfor kjernetverrsnittet (dvs. midtre tredjedel av snittflaten)	Resultanten av alle krefter ikke nærmere nedstrøms kant enn 1/6 av bredden	Sikkerhetsfaktor 1,5	Sikkerhetsfaktor 1,1
Platedam	Forholdet mellom stabiliserende- og veltende moment minst 1,4	Forholdet mellom stabiliserende- og veltende moment minst 1,3	Sikkerhetsfaktor 1,4	Sikkerhetsfaktor 1,1

Tabell 5–11.1 Krav til velte- og glidestabilitet.

For hvelvdammer skal det benyttes anerkjente beregningsmodeller og prinsipper for valg av geometri.

Ved stabilitetsberegninger og -kontroller skal det tas hensyn til poretrykk mellom betong og berg/løsmasser i fundamentet og til poretrykk i andre kontrollplan i konstruksjonen, og til friksjonsvinkel i glideplanet. Bidrag fra kohesjon kan bare medtas dersom slikt bidrag kan dokumenteres.

Bolter tillates benyttet for å øke stabiliteten av nye og eksisterende betongdammer, og NVE kan sette grense for damhøyder ved slik stabilitetsmedvirkning.

Oppspente stag tillates ikke benyttet for å øke stabiliteten av nye betongdammer, men tillates benyttet for eksisterende dammer.

Ved bruk av bolter og oppspente stag skal dammer ikke være ustabil i bruddgrense- og ulykkesgrensetilstand når bolter og stag ikke medregnes, og dette gjelder for både velting og glidning. For lave dammer, terskler og forankringsklosser i tilknytning til rør kan dette kravet fravikes.

I bruksgrensetilstanden skal det påvises at rissvidder og armeringsspenninger er på et akseptabelt nivå i henhold til krav i gjeldende Norsk Standard.

Betongdammer skal oppfylle følgende konstruksjonsmessige krav:

a) Fundamentering

Betongdammer skal fortrinnsvis fundamenteres på berg. Unntaksvise kan fundamenteringen skje på annen bæredyktig grunn.

Fundamentets overflate skal ha eller bli gitt en utforming som sikrer gunstig samvirke mellom fundament og damkonstruksjon.

b) Drenasje

Fundamentet skal om nødvendig dreneres for å unngå oppbygging av poretrykk og strømming av vann som kan føre til ustabilitet.

Drenasje må utformes slik at lekkasjer og drenasjevann ikke skaper isproblemer som gir tilleggslaster på damkonstruksjonen.

c) Bevegelsesfuger

Betongkonstruksjoner skal normalt deles opp med bevegelsesfuger, plassert på slike steder og i slike avstander at utilsiktede sprekkdannelser unngås.

Fugene skal være vanntette, bestandige og utformet slik at de kan overføre de laster som kan opptre.

d) Fribord

Topp av dam eventuelt topp av brystning skal minimum være i nivå med dimensjonerende flomvannstand. I bruddgrensetilstand skal eventuell bølgeoverskylling ikke føre til skader på dam eller fundament.

Ved ulykkeslaster kan vann overtoppe eller skylle over damkronen forutsatt at dam og fundament har sikkerhet mot brudd.

Det stilles følgende materialkrav til betongdammer:

a) Betong

Delmaterialer og proporsjonering skal være slik at det ferdige produkt får forutsatte egenskaper, herunder at betongen i fersk tilstand er tilpasset aktuell støpemetode.

Betongen skal ha tilfredsstillende fasthet som tilpasses de krav som stilles til de enkelte konstruksjoner og konstruksjonsdeler.

Betongen skal være tilfredsstillende tett, frostbestandig og ha tilstrekkelig motstand mot andre nedbrytningsformer.

b) Armering, bolter og stag

Armering, bolter og stag skal tilfredsstille kravene i gjeldende Norsk Standard. For eldre konstruksjoner kan kravene i Norsk Standard fravikes for armering, bolter og stag.

§ 5–12. Murdammer

En murdam er en dam av stein og steinblokker og med en tetning plassert på vannsiden eller som et element inne i dammen. Murdam med stein lagt i mørtel regnes som betongdam, jf. § 5–11.

Dimensjonerende lastvirkninger skal klarlegges ved beregninger utført etter anerkjente metoder og baseres på realistiske forutsetninger om konstruksjonens egenskaper og oppførsel.

Den konstruktive sikkerheten av en murdam skal dokumenteres ved beregninger og kontroller i følgende grensetilstander:

- Bruddgrensetilstand
- Ulykkesgrensetilstand
- Bruksgrensetilstand.

Det skal påvises kapasitet av velte- og glidestabilitet i bruddgrensetilstand og ulykkesgrensetilstand. Kravet til velte- og glidestabilitet i brudd- og ulykkesgrensetilstand gjelder tilsvarende som beskrevet for gravitasjonsdam i § 5–11.

Der hvor det kan regnes med hvelvvirkning for murdammer forutsettes det at dammen har en massesammensetning som er kompakt og massiv, og som har nok stivhet for overføring av krefter til vederlagene. Dette skal dokumenteres.

Ved stabilitetsberegninger og -kontroller skal det tas hensyn til poretrykk mellom mur og berg/løsmasser i fundamentet, poretrykk i andre kontrollplan i konstruksjonen og friksjonsvinkel i glideplanet.

Bolter og oppspente stag kan benyttes for å øke stabiliteten for eksisterende murdammer der denne løsningen er egnet. For bestemmelse om stabilitetsmedvirkning fra bolter og oppspente stag gjelder § 5–11 tilsvarende.

En murdam skal oppfylle følgende konstruksjonsmessige krav:

a) Fundamentering

For fundamentering gjelder § 5–11 tilsvarende.

b) Drenasje

Det skal være tilfredsstillende drenasje nedstrøms damtetningen. For øvrig gjelder § 5–11 tilsvarende.

c) Fribord

For bestemmelser om fribord gjelder § 5–11 tilsvarende.

d) Damtetning

Dammen skal ha definert tetning. Utforming, dimensjoner og utførelse skal sikre at vanngjennomgangen begrenses til et minimum.

Det stilles følgende materialkrav for murdammer:

a) Stein

Steinen skal ha styrke, erosjons- og forvittringsbestandighet, form og størrelse tilpasset konstruksjonens byggemetode, dimensjonerende laster og levetid.

b) Torv og jord

Torv og jord som benyttes til tetning skal være av anerkjent kvalitet og tetningsegenskapene må opprettholdes.

c) Betong og armering

For betong og armering som benyttes i fundamenter, fuger, pilarer, tetningsplater m.m. gjelder § 5–11 tilsvarende.

§ 5–13. Andre damtyper

Andre damtyper er dammer med andre konstruktive løsninger og/eller som er bygget av andre materialer enn omtalt i § 5–10, § 5–11 og § 5–12. Slike dammer kan f.eks. være utført som tømmerkiste eller bukkekonstruksjoner. Nye bukkedammer tillates bare bygd i konsekvensklasse 1.

Dimensjonerende lastvirkninger skal klarlegges ved beregninger utført etter anerkjente metoder og baseres på realistiske forutsetninger om konstruksjonens egenskaper og oppførsel.

Den konstruktive sikkerheten for andre damtyper skal dokumenteres ved beregninger og kontroller i følgende grensetilstander:

- Bruddgrensetilstand
- Ulykkesgrensetilstand.

Det skal påvises kapasitet av velte- og glidestabilitet i bruddgrensetilstand og i ulykkesgrensetilstand.

Bolter og stag kan benyttes for å øke stabiliteten. § 5–11 gjelder tilsvarende.

Andre damtyper skal oppfylle følgende konstruksjonsmessige krav:

a) Fundamentering

Dammen skal ha fundament med tilstrekkelig styrke for å kunne oppta dimensjonerende laster. Fundamentet skal utformes slik at det oppnås et gunstig samvirke med damkonstruksjonen.

b) Drenasje

Nedstrøms for tetningen skal det være tilfredsstillende drenasje. For øvrig gjelder § 5–11 tilsvarende.

c) Fribord

For bestemmelser om fribord gjelder § 5–11 tilsvarende.

d) Damtetning

For damtetning gjelder § 5–12 tilsvarende.

e) Materialkrav

Trematerialer, herunder tømmer, skal ha en kvalitet som sikrer lang holdbarhet.

Festemidler skal være rustfrie eller tilstrekkelig korrosjonsbeskyttet, slik at det ikke oppstår korrosjonskader som reduserer sikkerheten.

For steinmaterialer gjelder materialkrav i § 5–12 tilsvarende.

For betong gjelder § 5–11 tilsvarende.

For stålmaterialer gjelder § 5–14 tilsvarende.

§ 5–14. Stenge- og tappeorganer

Stenge- og tappeorganer er alle typer luker, ventiler og andre innretninger med formål stenging, tapping, regulering og avledning av vannføring.

Dimensjonerende lastvirkninger skal klarlegges ved beregninger utført etter anerkjente metoder og baseres på realistiske forutsetninger om konstruksjonens egenskaper og oppførsel.

Ved dimensjonering skal konstruksjonene kontrolleres i følgende grensetilstander:

- Bruddgrensetilstand
- Ulykkesgrensetilstand
- Utmattingsgrensetilstand
- Bruksgrensetilstand.

Manøvreringen av stenge- og tappeorganer skal være sikret ved alle aktuelle driftsforhold, inklusiv ved ulykkesituasjoner.

Stenge- og tappeorganer skal ha tilstrekkelig kapasitet for alle aktuelle driftsforhold og driftssituasjoner inklusiv ulykkessituasjoner. Behov for ekstra stenge- og tørreleggingsmuligheter må være klarlagt.

Det stilles følgende konstruksjonsmessige krav til stenge- og tappeorganer:

a) Hovedfunksjoner

Stenge- og tappeorganer skal ha tilfredsstillende funksjonsegenskaper ved alle forutsatte åpninger og vannstander. Funksjonalitet og vern skal testes minst ved hvert hovedtilsyn etter et program som er tilpasset stenge- og tappeorganets funksjon og driftsforhold. Viktige vern skal fungere selv om deler av styresystemet er satt ut av drift.

Arrangement for overføring av signaler for fjernstyring av stenge- og tappeorganer, samt avlesning av måleverdier skal være sikret mot funksjonssvikt. Sikringen skal være dokumentert.

Stenge- og tappeorganer som skal manøvreres ved lave temperaturer må sikres mot fastfrysing og beskyttes mot skadelig isdannelse.

Nødstengeorganer skal ha sikker stengefunksjon.

b) Utforming

Stenge- og tappeorganer skal ha atkomst for tilsyn og vedlikehold. Der hvor tørrelegging ved vannstandsøkning er vanskelig skal det være revisjonsavstenging.

Funksjonssikkerhet skal vektlegges ved valg av type og arrangement for tappeorgan i flomløp.

Stenge- og tappeorganer og tilgrensende anleggsdeler skal ha egnet strømningssteknisk utforming. Det skal spesielt tas hensyn til fare for kavitasjon og erosjon av utsatte flater, trykkpulsasjoner, tilstopping og ising. Nedstrøms for stenge- og tappeorganer skal det også vurderes om det er behov for å anlegge spesielle arrangement for omdanning av energi. Ved lukkede systemer skal det sørges for tilstrekkelig lufttilførsel.

Platekasser skal være innstøpt slik at tapping ikke forårsaker skadelige vibrasjoner i platekledningen. Lukeføringer skal ha nødvendig forankring.

Styresystemer må være utformet slik at man unngår skade på stenge- og tappeorganer ved operative feil. Arrangementene skal sikres mot utilsiktet manøvrering.

c) Materialkrav

Ved valg av materialer skal det tas hensyn til laststørrelse, spenningsnivå, laveste funksjonstemperatur og konsekvensklasse.

Det skal så langt som mulig benyttes standardiserte materialer eller komponenter, med dokumentert styrke, duktilitet og øvrige relevante egenskaper under alle driftsforhold.

Ved bruk av andre ikke-standardiserte eller mindre kjente materialer skal materialegenskapene være spesifisert og dokumentert når disse har sikkerhetsmessig betydning for konstruksjonen.

§ 5–15. Rør og tverrslagsporter

Med rør menes rør for transport av vann fra magasin til kraftstasjon, eller mellom magasiner, inklusiv fundamenter og komponenter som naturlig hører til disse rørene. Rørene kan være frittliggende, nedgravd eller innstøpt. Med tverrslagsport forstås gang- eller kjøreport for atkomst til vannvei i tunnel eller bergrom.

Dimensjonerende lastvirkninger skal klarlegges ved beregninger utført etter anerkjente metoder og baseres på realistiske forutsetninger om konstruksjonens egenskaper og oppførsel.

Ved dimensjonering skal konstruksjonen kontrolleres i følgende grensetilstander:

- Bruddgrensetilstand
- Ulykkesgrensetilstand
- Utmattingsgrensetilstand
- Bruksgrensetilstand.

Rør og tverrslagsporter med tilhørende komponenter skal kontrolleres for lastkombinasjoner med innvendig overtrykk og undertrykk, inkludert dynamisk trykk som kan være trykkstøt eller virkning av massesvingning. Rør i konsekvensklasse 2, 3 og 4 skal dimensjoneres for innvendig vakuum i ulykkesgrensetilstand. Rør og tverrslagsporter skal videre kontrolleres med hensyn til systemstabilitet med de krefter som kan opptre i konstruksjonen.

Det skal tas hensyn til produksjons- og montasjetoleranser, deformasjoner av rør med eventuelle koblinger og fundamenter, alternativt portblad og karmen, sammen med de øvrige laster konstruksjonen utsettes for.

For frittliggende rør skal det tas hensyn til faren for innvendig ising. Spenningskonsentrasjoner ved opplager eller fundament skal inkluderes i beregningene for dimensjonering.

Ved innstøpte rør og platekasser kan det tas hensyn til den avlastning en får ved at kreftene fra innvendig vanntrykk delvis overføres til omgivende betong og fjell. Det skal videre tas hensyn til utvendig trykk og trykkfordeling langs rør eller platekasse under innstøping, eventuell injisering, ordinær drift og senere tømning av vannveien.

Fundamenter og forankringsklosser skal kontrolleres for de laster de skal overføre.

Det stilles følgende konstruksjonsmessige krav til rør og tverrslagsporter:

a) Fundamentering og innstøping

Fundamenter for frittliggende rør skal plasseres på stabil grunn og utføres slik at deformasjoner eller forskyvninger ikke påfører konstruksjonene skadelige tilleggslaster. Fundamenter og forankringsklosser skal være stabile mot velting og glidning, jf. § 5–11.

Nedgravde rør skal plasseres i stabile masser. Røret legges slik at det ikke oppstår skadelige setninger, aksial eller sideveis forskyvning. Omfylling skal ikke skade eller deformere røret. Skadelig erosjon som kan oppstå i masser på utsiden av røret skal forebygges.

Innstøpte rør og platekasser skal kontrolleres slik at betong- og fjellkvaliteten oppfyller dimensjoneringsforutsetningene. Innstøping eller injisering skal ikke føre til skadelige deformasjoner.

b) Utforming

Rør og tverrslagsporter med tilhørende komponenter skal ha atkomst for utøvelse av tilsyn og vedlikehold.

Rør skal ha en stengeanordning i oppstrøms ende og utstyr for sikker fylling og tømning av røret, inkl. utstyr for inn- og utslipping av luft. Rør i konsekvensklasse 2, 3 og 4 skal i oppstrøms ende ha installert en automatisk og fjernutløst rørbruddsventil/-luke.

Koblinger, ekspansjonsbokser osv. skal gi sikker tetning under alle driftsforhold, og beregningene skal ta hensyn til krefter på grunn av vanntrykk, aksiale bevegelser og mulig skjevstilling eller saksing. Ekspansjonsarrangementer skal sikre at utilsiktede spenninger ikke oppstår. Pakningene skal ha tilfredsstillende langtidsegenskaper.

Tverrslagsporter skal ha sikring mot utilsiktet lukking/åpning.

c) Materialkrav

Ved valg av materialer skal det tas hensyn til laststørrelser, spenningsnivå, laveste funksjonstemperatur og konsekvensklasse.

Det skal så langt som mulig benyttes standardiserte materialer eller komponenter, med dokumentert styrke, duktilitet og øvrige relevante egenskaper under alle driftsforhold.

Ved bruk av andre ikke-standardiserte eller mindre kjente materialer, når disse har sikkerhetsmessig betydning for konstruksjonen, skal materialeegenskapene være spesifisert og dokumentert.

§ 5–16. Andre konstruksjoner og konstruksjonsdeler*a) Tunneler, sjakter og bergrom*

Tunneler, sjakter og bergrom skal planlegges og bygges med tilpasning til de topografiske og geologiske forhold. Vurdering av overdekning, lekkasje og stabilitet skal vektlegges. Det skal sikres mot ras og utfall av blokker. Tømning av vannveien skal skje kontrollert. Tunneler, sjakter og bergrom for transport av vann under trykk skal utformes, plasseres og sikres slik at det ikke oppstår skadelige lekkasjer og deformasjoner i omkringliggende berg.

Lukkede vannveier som kan settes under trykk skal utformes slik at luft som rives med i inntak ikke skaper ustabile driftsforhold, reduserer kapasiteten eller volder skade når komprimert luft unnslipper. Inntak skal utformes med sikte på å redusere luftmedrivning.

Åpning hvor ukontrollert utslipp av komprimert luft eller innsuging av luft kan forekomme, skal plasseres og innrettes med sikte på å minimalisere skadevirkninger. Om nødvendig skal særlige tiltak gjøres for å forebygge skade.

Betongpropper for avstenging mot vannførende tunnel skal være tette. Det skal dokumenteres at både proppen og berget tåler de påførte krefter der proppen plasseres. Nødvendig tetting og sikring av berget skal foretas før betongproppen bygges.

Åpen konstruksjon for utjevning av trykk (svingesjakt) skal ha fribord som hindrer overtopping ved lastpendling, eller ha definert over-/avløpsarrangement for avledning av vann ved overtopping.

Flomtunneler skal til enhver tid være funksjonsdyktige. Det skal forebygges at vann og snø danner ispropp i tunnelen og dermed reduserer tunnelens kapasitet, jf. også § 5–8.

b) Kanaler

Kanaler må dimensjoneres og utformes slik at bunn og sider har nødvendig stabilitet og kan motstå erosjonspåvirkning fra strømmende vann. De skal til enhver tid være funksjonsdyktige.

Det skal dokumenteres at kanalsidene har tilstrekkelig fribord under alle driftsforhold. Kanaler med vannstand over terreng skal dimensjoneres og bygges i henhold til samme krav som for dammer av tilsvarende materiale.

c) Sluser

Sluseporter skal dimensjoneres og utføres etter samme krav som gjelder for stenge- og tappeorganer, jf. § 5–14. Slusekammer skal dimensjoneres og bygges etter samme krav som gjelder for dammer.

Kapittel 6. Bygging og idriftsettelse**§ 6–1. Bygging**

Under bygging av vassdragsanlegg skal det til enhver tid foreligge dokumentasjon på følgende forhold:

- a) fremdriftsplan som angir alle viktige faser i byggearbeidet
- b) organisering av byggearbeidet med ansvars- og oppgavefordeling

- c) kvalifikasjoner til utførende foretak, anleggsleder og kontrollør, jf. § 3–8 og § 3–9. For anlegg i konsekvensklasse 3 og 4 skal kontrollen ledes av kontrollør som er uavhengig av utførende foretak og den ansvarlige for vassdragsanlegget. I konsekvensklasse 1 og 2 skal kontrollen ledes av kontrollør som er uavhengig av utførende foretak. Der Norsk Standard har krav til kvalifikasjoner, skal i tillegg disse følges
- d) plan for gjennomføring av det tekniske kontrollarbeidet i byggeperioden, herunder
 - bemanning
 - målinger og prøvetaking i byggeperioden, herunder hvordan vannstand, lekkasjer, deformasjoner, poretrykk mv. skal overvåkes
 - behandling av resultater fra målinger og prøvetaking
 - prøveutstyr
 - stopp- og kontrollpunkter.
- e) beredskapsplan for håndtering av forhold og situasjoner som avviker fra det normale, jf. § 7–4
- f) laster, dimensjoner, materialer og utforming for midlertidige dammer (fangdammer) og andre anleggsprovisorer.

For vassdragsanlegg i konsekvensklasse 2, 3 og 4 skal dokumentasjon i henhold til pkt a, b, c og d sendes NVE før byggestart. For konsekvensklasse 1 kan NVE kreve dokumentasjonen fremlagt før byggestart. For alle konsekvensklasser kan det kreves fremlagt periodiske rapporter under byggeperioden med måle- og prøveresultater og kontrollørens vurdering av disse og av andre forhold som kan ha betydning for utførelsen.

Når byggearbeidet er gjennomført, skal utførte kontroller, målinger og prøver, herunder protokoll fra eventuell idriftsettelse, og en vurdering av resultatene, oppsummeres i en sluttrapport. Sluttrapporten skal også inneholde tegninger som viser endelig utførelse av vassdragsanlegget. Rapporten skal sendes NVE til orientering, senest 6 måneder etter at byggearbeidet er avsluttet.

§ 6–2. Idriftsettelse

Ved idriftsettelse av et nytt anlegg og etter ombygging av eksisterende skal det foreligge en plan for første gangs oppfylling av magasin eller vannvei og for første gangs prøving av stenge- og tappeorganer. Planen skal inneholde:

- a) tidsplan for hvilke aktiviteter som skal gjennomføres,
- b) oppfyllingshastighet,
- c) omfang og metoder for kontroll-, måle- og prøveaktiviteter knyttet til idriftsettelsen,
- d) fremgangsmåte for eventuelt å kunne avbryte og reversere idriftsettelsen og for å håndtere forhold og situasjoner som avviker fra det normale,
- e) angivelse av kvalifisert person som skal ha ansvar for gjennomføring av de ulike delene av planen.

Det skal føres protokoll fra idriftsettelsen.

Kapittel 7. Drift

§ 7–1. Driftsprosedyrer

Når et vassdragsanlegg er satt i drift, skal det til enhver tid foreligge prosedyrer for driften av anlegget. Prosedyrene skal beskrive hvordan vann avledes både i normale driftssituasjoner og i situasjoner som avviker fra det normale, for eksempel store flommer, aggregathavari, funksjonssvikt på luker og vedlikeholdsarbeider på anleggsdeler.

Når manøvrering av anleggsdeler kan medføre fare for mennesker, miljø og eiendom og faren kan reduseres ved manuell overvåking, fjernsynsovervåking eller alarm, skal slike tiltak medtas i prosedyrene.

Alle som er involvert i driften skal være kjent med anleggene og driftsprosedyrene og ha kompetanse til å kunne vurdere hvordan manøvrering av anleggsdeler kan påvirke sikkerheten til anleggene og omgivelsene.

§ 7–2. Overvåking

Vassdragsanlegg skal overvåkes slik at forhold som kan føre til reduksjon av anleggets sikkerhet kan avdekkes så tidlig som mulig. Overvåkingen skal tilpasses det aktuelle vassdragsanlegget, konsekvensklasse, materialsvekkelse, innsamling av data for revurdering og ellers andre sikkerhetsmessige forhold.

Det skal foreligge plan for overvåking. Planen skal beskrive interntilsyn, instrumentering og målinger, grenseverdier for aktuelle måleparametere, jf. § 7–4 og ellers annen overvåking som den ansvarlige anser nødvendig. Når sikkerhetsmessige hensyn tilsier det, skal planen også inkludere fjernsynsovervåking eller annen form for kontinuerlig overvåking.

Overvåkingsplanen og resultatene fra overvåkingen skal dokumenteres skriftlig og på en oversiktlig måte, og inngå i revurderinger og ellers være tilgjengelig for NVE på forespørsel.

Det stilles følgende krav til gjennomføring av interntilsyn:

Tilsynsnivå	Tilsynshyppighet	Tilsynsomfang	Utførende personell
Periodisk tilsyn	Anlegg i konsekvensklasse 1–4: Minst en gang pr. år	Inspeksjon av tilstand ut fra forhåndsdefinert omfang, kontroll av gyldighet av innhentede data i perioden	Kvalifisert tilsynspersonell. VTA minst hvert annet år

<i>Tilsynsnivå</i>	<i>Tilsynshyppighet</i>	<i>Tilsynsomfang</i>	<i>Utførende personell</i>
Hovedtilsyn	Anlegg i konsekvensklasse 2–4: Minst hvert femte år Anlegg i konsekvensklasse 1: Minst hvert sjuende år	Gjennomgang av periodiske tilsyn, omfattende inspeksjon og vurdering av tilstand og funksjonsdyktighet, vurdering av overvåkingsbehov og -resultater og behov for fremskyndet revurdering, jf. § 7–5	VTA og annen person med tilsvarende kompetanse
Spesielt tilsyn	Anlegg i konsekvensklasse 1–4: Under og etter unormale situasjoner/ store påkjenninger på anlegget	Undersøke om anlegget tåler/har tålt påkjenningene	VTA

Tabell 7–2.1 Interntilsyn.

Det stilles følgende krav til instrumentering og måling av dammer:

- Dammer i konsekvensklasse 1 skal ha vannstandsskala for overvåking av vannstand.
- Dammer i konsekvensklasse 2, 3 og 4 skal ha instrumentering for måling av følgende måleparametere:

<i>Damtype</i>	<i>Klasse</i>	<i>Vannstand</i>	<i>Lekkasje</i>	<i>Deformasjoner</i>	<i>Poretrykk</i>
Fyllingsdam fundamentert på god berggrunn	2, 3, 4	x	x	x	
Fyllingsdam fundamentert på løsmasser eller berg med utpregede svakhetssoner	2, 3, 4	x	x	x	x
Betong- og murdam fundamentert på god berggrunn	3, 4 2	x x	x x	x	
Betong- og murdam på løsmasser eller berg med utpregede svakhetssoner	3, 4 2	x x	x x	x	x

Tabell 7–2.2 Instrumentering og måling av dammer.

Måleinstrumenter og andre måleinnretninger skal være driftssikre, nøyaktige og lette å avlese og skal være plassert slik at de gir representative måleverdier. Systemet for overføring av måleverdier skal være sikret mot funksjonssvikt. Måleinstrumenter, måleinnretninger, system for overføring av signaler og måleverdier skal kontrolleres jevnlig. Måleverdier og eventuelt tilhørende tidsangivelse skal være angitt i standardiserte referansesystemer.

§ 7–3. Dambruddsbølgeberegninger

For dammer i konsekvensklasse 2, 3 og 4 skal det foretas dambruddsbølgeberegninger utført av kvalifiserte fagpersoner innen fagområde V, jf. § 3–5. Godkjent fagansvarlig, jf. § 3–7, skal enten utføre eller kontrollere beregningene. Det skal fremgå av rapporten fra dambruddsbølgeberegningene hvem som har utført og hvem som har kontrollert beregningene. For nye dammer skal dambruddsbølgeberegninger foreligge senest fra byggestart. For eksisterende dammer skal dambruddsbølgeberegninger foreligge senest før første revurdering.

Dambruddsbølgeberegninger skal danne grunnlag for beredskapsplanlegging og kontroll med anleggets konsekvensklasse.

En dambruddsbølgeberegning er en beregning av den flom eller flombølge som oppstår ved dambrudd under gitte forutsetninger om bruddforløp og tilstand i vassdrag. Beregninger skal gjennomføres for minimum to forskjellige initialtilstander i vassdraget, normalt representert ved middelflom og dimensjonerende flom for aktuell dam. Bruddforløpet må være relevant for aktuell dam og initialtilstand i vassdraget. Det skal gjøres en vurdering av usikkerheter i beregningsgrunnlaget og beregningene, og gjennomføres analyser av følgeskader på grunn av dambruddsbølgen, for eksempel erosjon, ras og forurensning.

Resultater fra dambruddsbølgeberegninger og tilhørende vurderinger og analyser skal være dokumentert i en rapport og på et dambruddskart. Dambruddskartet skal vise oversvømt område som direkte resultat av en dambruddsbølgeberegning og fareområder som avdekkes ved analyse av følgeskader. Dambruddskart og relevante resultater fra beregninger og eventuelle analyser skal først sendes NVE til vurdering og deretter formidles til myndigheter med ansvar for evakuering og redning i de berørte områder.

§ 7–4. Beredskap

For vassdragsanlegg i konsekvensklasse 2, 3 og 4 skal det foreligge beredskapsplan for situasjoner i vassdraget tilknyttet vassdragsanlegget som kan volde betydelig fare for mennesker, miljø eller eiendom. Ved bygging av nye anlegg skal beredskapsplan foreligge fra byggestart, jf. § 6–1. Beredskapsplanen skal bygge på analyse av risiko og sårbarhet og på utførte dambruddsbølgeberegninger.

Beredskapsplanen skal angi hva som skal gjøres ved fareøkning utover den som ivaretas gjennom driftsprosedurene, jf. § 7–1, eller hvis en ulykke inntreffer. Beredskapsplanen skal minimum omfatte grenseverdier som utløser beredskap, varslingsrutiner, innsatsplaner og oversikt over tilgjengelig personell og materielle ressurser. Grenseverdier skal fastsettes for aktuelle måleparametere, jf. § 7–2, og baseres på teoretiske beregninger av

vassdragsanleggets kapasitet. Innsatsplaner skal baseres på analyser av mulige forhold og situasjoner som avviker fra det normale. Utvidet overvåking ved beredskap skal beskrives.

Det skal gjennomføres regelmessige øvelser minst hvert tredje år, for å trene personell og teste om beredskapsplanen fungerer og er hensiktsmessig. Beredskapsplanen skal holdes oppdatert og revideres minimum hvert tredje år og alltid i etterkant av ulykker, hendelser og gjennomførte øvelser.

I vassdrag med flere ansvarlige skal beredskapsplaner og beredskapsøvelser koordineres, eller beredskapsplanen utarbeides og beredskapsøvelser gjennomføres av en felles organisasjon.

Det skal gis relevante opplysninger om egne beredskapsplaner, varslingsrutiner og mulige berørte områder mv til de myndigheter som er ansvarlig for evakuering og redning i områdene. Den ansvarlige for vassdragsanlegg skal også ta initiativ til felles øvelser med aktuelle myndigheter. Det skal etableres systemer for varsling av myndigheter med ansvar for evakuering og redning, samt varsling til NVE, ved akutt fare for dambrudd, ved dambrudd eller andre alvorlige hendelser som skyldes svikt, brudd eller feilfunksjon ved vassdragsanlegg.

Utarbeidelse av beredskapsplan etter forskrift 16. desember 2002 nr. 1606 om beredskap i kraftforsyningen fritar ikke den ansvarlige fra å ha beredskapsplan etter forskriften her.

§ 7-5. Revurdering

Revurdering er en grundig undersøkelse og tilstandsanalyse av et etablert vassdragsanlegg som skal klarlegge om anlegget har et tilfredsstillende sikkerhetsnivå.

Vassdragsanlegg i konsekvensklasse 2, 3 og 4 skal revurderes minst hvert 15. år og vassdragsanlegg i konsekvensklasse 1 minst hvert 20. år. Revurdering skal også foretas hvis det gjennom interntilsyn eller på annen måte avdekkes svakheter og mangler ved anlegget eller endringer i lastforutsetninger som kan påvirke sikkerhetsnivået ved anlegget. NVE kan kreve at slike revurderinger gjennomføres.

Revurderingen skal omfatte alle anleggsdeler og skal være en kontroll i forhold til krav som følger av forskriften. Revurderingen av en dam skal alltid inkludere alle flomløp. Revurderingen skal dokumenteres i en rapport. Rapporten skal også gi oversikt over hele vassdragsanlegget, herunder plassering av anlegget og tilhørende komponenter og overføringer. Der det er flere dammer ved magasinet, skal oversikten inneholde plasseringen av disse.

Ved revurdering skal det gjennomføres nye flomberegninger dersom tidligere godkjente flomberegninger er basert på beregning av tilløpsflom som er eldre enn 15 år for anlegg i konsekvensklasse 2, 3 og 4 eller eldre enn 20 år for anlegg i konsekvensklasse 1. Flomberegninger og andre beregninger skal gjennomføres på nytt dersom det er gjort endringer på anlegg eller er avdekket store feil eller usikkerheter i datagrunnlaget. Godkjente flomberegninger, jf. § 5-7, skal foreligge før revurderingsrapport sendes NVE for godkjenning.

Revurdering skal utføres og kontrolleres av uavhengige kvalifiserte fagpersoner innenfor relevante fagområder, jf. § 3-5. Godkjente fagansvarlige, jf. § 3-7, skal enten utføre revurderingen eller kontrollere revurderingsrapporten. For vassdragsanlegg i konsekvensklasse 1 gjelder ikke kravet om kontroll dersom godkjent fagansvarlig har utført revurderingen. Av revurderingsrapporten skal det fremgå hvem som har utført og hvem som har kontrollert innen aktuelle fagområder. NVE kan kreve at det gjennomføres uavhengig kontroll av revurderingsrapporten av kvalifisert person utpekt av NVE.

Revurderingen skal gjøres konsentrert i tid, dvs at ingen vurderinger, inspeksjoner mv skal være eldre enn 2 år ved innsending av rapport til NVE. Revurderingsrapporten skal med nødvendige opplysninger, forutsetninger og beregninger sendes NVE for godkjenning, sammen med forslag fra den ansvarlige til eventuelle tiltak med tilhørende fremdriftsplan.

§ 7-6. Sikringstiltak av hensyn til allmennheten

For alle vassdragsanlegg skal det etableres og opprettholdes hensiktsmessige sikringstiltak av hensyn til allmennhetens normale bruk og ferdsel på og ved anleggene.

Det skal minst hvert femte år foretas en analyse i forhold til ferdsel og bruksmønster, for å avdekke og lokalisere farepotensialer. I analysen skal det tas hensyn til endringer ved anlegg og ny kunnskap om faresituasjoner. Resultatene fra analysen skal legges til grunn både ved planlegging og ved iverksettelse av sikringstiltak.

§ 7-7. Atkomsthindring

For vassdragsanlegg i konsekvensklasse 2, 3 og 4 der det er særlig viktig å sikre mot skadeverk, skal det iverksettes nødvendige sikringstiltak for å hindre at uvedkommende får atkomst til vassdragsanlegget eller til manøvreringssystemer for anlegget. NVE kan kreve at slike tiltak gjennomføres.

§ 7-8. Informasjonssikkerhet

For vassdragsanlegg i konsekvensklasse 2, 3 og 4 skal det foretas en helhetlig risikovurdering knyttet til all behandling av informasjon om vassdragsanlegget. Som sensitiv informasjon regnes spesifikk informasjon og inngående kjennskap om vassdragsanlegget som kan brukes til å skade anlegget eller påvirke funksjoner som har betydning for sikkerheten. Det skal identifiseres hvilken informasjon som er sensitiv, hvor den befinner seg og hvem som har tilgang til den. Det skal etableres effektiv avskjerming av sensitiv informasjon og gjennomføres tilgangskontroll slik at kun rettmessige brukere får tilgang. Enhver som omfattes av forskriften har plikter å hindre at andre enn rettmessige brukere får adgang eller kjennskap til sensitiv informasjon om vassdragsanlegget. Slik

informasjon er å anse som taushetsbelagt informasjon unntatt fra innsyn etter offentleglova § 13. All kommunikasjon og behandling av sensitiv informasjon skal beskyttes mot avlytting og manipulering fra uvedkommende.

En sikkerhetsinstruks for å ivareta informasjonssikkerheten skal utarbeides. Det skal gjennomføres tiltak for å ivareta krav etter instruks.

NVE kan treffe vedtak om at informasjon om vassdragsanlegg skal behandles i henhold til bestemmelsene i lov 20. mars 1998 nr. 10 om forebyggende sikkerhetstjeneste (sikkerhetsloven).

§ 7–9. Dambruddsvarsling

For dammer i konsekvensklasse 2, 3 og 4 kan NVE kreve at det etableres systemer med direkte varsling av berørte personer. Dambruddsvarsling skal være tilpasset damtype, omfang av overvåkning og avstand fra dammen til det området som bør evakueres. Eventuelle automatiske varslingssystemer skal være sikret mot funksjonssvikt. NVE kan stille krav til varslingssystemet.

Ved etablering av varslingssystem skal den ansvarlige for dammen i samarbeid med ansvarlige myndigheter informere berørte personer om selve systemet og om hensiktsmessig atferd ved varsling.

§ 7–10. Særlige sikringstiltak

NVE kan, der sikkerhetsmessige hensyn gjør det nødvendig, bestemme at det skal gjennomføres særlige sikringstiltak.

Medfører pålegg om særlige sikringstiltak etter første ledd betydelige kostnader, kan det etter søknad gis tilskudd til dekning av dokumenterte utgifter.

§ 7–11. Melding om ulykke eller uønsket hendelse

Dersom det oppstår ulykke eller uønsket hendelse ved et vassdragsanlegg skal den ansvarlige snarest melde fra om dette til NVE, og skal innen tre måneder redegjøre for hva som har skjedd og hvordan ulykken eller hendelsen er håndtert. For anlegg i konsekvensklasse 0 gjelder meldeplikten bare ved ulykker. Med ulykke menes en uønsket eller en utilsiktet, plutselig situasjon som har skadelige følger. Med uønsket hendelse menes enhver annen uønsket situasjon enn ulykke som har sammenheng med vassdragsanlegget og som innvirker eller vil kunne innvirke på sikkerheten, herunder nestenulykker.

Kapittel 8. Fellesbestemmelser

§ 8–1. Opplysningsplikt

Den ansvarlige for et vassdragsanlegg skal legge frem for NVE de opplysninger, dokumenter eller annet materiale som er nødvendig for å dokumentere etterlevelsen av denne forskriften.

§ 8–2. Dispensasjoner og skjerpede krav

NVE kan ved enkeltvedtak fravike bestemmelser i denne forskriften. Dispensasjoner kan bare gis der det er forsvarlig ut fra en sikkerhetsmessig vurdering. Der sikkerhetsmessige grunner gjør det nødvendig, kan NVE i enkelttilfeller pålegge strengere krav enn det som følger av den enkelte bestemmelse, men ikke utover de strengeste sikkerhetsbestemmelser i forskriften.

§ 8–3. Gebyr

NVE kan kreve inn gebyr til dekning av kostnader ved NVEs tilsyn, kontroll og godkjenning i henhold til denne forskrift og i henhold til forskrift om internkontroll. Gebyret fastsettes ut fra en dams bruddkonsekvens, høyde og oppdemt magasinvolum. For mindre dammer eller andre vassdragsanlegg enn dammer kan det fastsettes minstesatser. Gebyrsatsene settes slik at gebyrene samlet ikke overskrider NVEs kostnader med kontrollen og til tiltak etter lov om vassdrag og grunnvann § 40 første ledd annet punktum.

Gebyret er tvangsgrunnlag for utlegg. Betales ikke gebyret ved forfall, påløper rente som fastsatt i medhold av lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. § 3 første ledd.

Kapittel 9. Gjennomføring av forskriften

§ 9–1. Tilbaketrekking av godkjenning som VTA eller fagansvarlig

Dersom forskriftens krav i § 3–3, § 3–5, § 3–6 eller § 3–7 ikke lenger er oppfylt eller spesielle grunner i tilknytning til VTA eller fagansvarliges faglige oppgaver og ansvar gjør det utilrådelig at godkjenningen opprettholdes, kan NVE ta godkjenningen opp til ny vurdering og eventuelt trekke den tilbake etter at det er gitt varsel med rimelig frist til å rette opp forholdene.

I vurderingen av om en godkjenning bør trekkes tilbake skal det blant annet legges vekt på forholdets art og grovhet, om det foreligger gjentagelser, om VTA eller fagansvarlig kan klandres og hva som er gjort for å rette opp forholdet.

§ 9–2. Pålegg om retting, tvangsmulkt og umiddelbar iverksetting

Reglene i vannressursloven § 59 (pålegg om retting), § 60 (tvangsmulkt), § 61 (umiddelbar iverksetting ved vassdragsmyndigheten) og § 62 (bruk av andres eiendom ved iverksetting) gjelder tilsvarende ved overtredelse av denne forskriften og vedtak gitt med hjemmel i denne forskriften.

§ 9–3. Overtredelsesgebyr

Ved overtredelse av bestemmelsene i kapittel 2, kapittel 3, § 4–1, § 5–1, § 5–2, kapittel 6, kapittel 7 og § 8–1, kan det ilegges overtredelsesgebyr i medhold av vannressursloven § 60a.

§ 9–4. Straff

Overtredelse av kapittel 2, kapittel 3, § 4–1, § 5–1, § 5–2, kapittel 6, kapittel 7 og § 8–1 kan straffes etter de regler som framgår av vannressursloven § 63.

Kapittel 10. Ikrafttredelse**§ 10–1. Forskriftens ikrafttreden**

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

Fra samme tid oppheves forskrift 15. desember 2000 nr. 1271 om sikkerhet og tilsyn med vassdragsanlegg, forskrift 18. desember 2000 nr. 1317 om klassifisering av vassdragsanlegg og forskrift 18. desember 2000 nr. 1318 om kvalifikasjoner.

§ 10–2. Overgangsbestemmelse

Vassdragsanlegg klassifisert etter forskrift 18. desember 2000 nr. 1317 om klassifisering av vassdragsanlegg, og som kan være uriktig klassifisert etter ny forskrift, skal senest innen fem år etter forskriftens ikrafttreden klassifiseres på nytt etter reglene i kapittel 4.

Egenerklæringen som innføres i § 3–7 og godkjenning av fagansvarlige i nytt fagområde V, jf. § 3–5 og § 3–7, trer i kraft når NVE bestemmer.

Merknader til de enkelte bestemmelser**Til kapittel 1 Formål og virkeområde****Til § 1–1 Formål**

Bestemmelsen angir formålet med forskriften. Ordlyden gjenspeiler formuleringer i vannressursloven § 36, som hjemler forskriften. Formålet med loven er å forebygge at brudd, svikt eller feilfunksjon inntreffer, med de konsekvenser det vil kunne ha for mennesker, miljø og eiendom. Dette er uavhengig av årsak til risiko, forhold ved innretningen selv, forhold i vassdraget (naturhendelser) eller andre forhold (som f.eks. sabotasje/terrorhandlinger).

Bestemmelsen er vidt formulert for å dekke alle forhold som har relevans for damsikkerheten, dvs både tekniske og konstruksjonsmessige krav, krav til drift og vedlikehold, krav til kvalifikasjoner og bestemmelser om myndighetenes oppfølging av og tilsyn med anleggene. Formålsbestemmelsen vil være styrende for hvilke forventninger myndighetene kan stille til anleggseierne og retningsgivende for de skjønnsmessige avgjørelser som myndighetene treffer.

Til § 1–2 Myndighet

Bestemmelsen konstaterer at Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) er myndighet etter forskriften.

Til § 1–3 Definisjoner

Antall definisjoner er redusert fra 28 til 15. Flere av definisjonene som er benyttet bare i en bestemmelse, er nå flyttet til den aktuelle bestemmelsen. Definisjonen av den ansvarlige, tilsynspersonell, vassdragsteknisk ansvarlig (VTA) og leder er flyttet til den aktuelle bestemmelsen i kapittel 2, ettersom det er i disse bestemmelsene kravene til disse rollene blir fastsatt.

Med «avløpsflom» menes resulterende flom ut av et magasin. Ordlyden er den samme som i gjeldende forskrift § 1–3.

Med «dimensjonerende avløpsflom» menes den vannføringen som avledes ved dimensjonerende flomvannstand. Definisjonen er identisk med definisjon i gjeldende forskrift § 1–3.

Begrepet «dimensjonerende flomvannstand» er definert som den høyeste vannstand som opptrer i magasinet ved dimensjonerende tilløpsflom. Ordlyden er identisk med definisjon i gjeldende forskrift § 1–3.

«Dimensjonerende last» er definert som karakteristisk verdi av last multiplisert med lastkoeffisient. Samme formulering brukes i gjeldende forskrift § 1–3.

Med «dimensjonerende levetid» menes det tidsrommet et anlegg eller en anleggsdel er tiltenkt å tilfredsstille de fastsatte krav til sikkerhet, miljø og økonomi. Formuleringen er identisk med definisjonen i gjeldende forskrift § 1–3.

«Dimensjonerende tilløpsflom» er definert som den tilløpsflom, med gjentakintervall som er spesifisert for dammens klasse, som fører til høyest vannstand i magasinet ved gitte forutsetninger om flomløpenes manøvrering og magasinets initialtilstand. Samme formulering er benyttet i gjeldende forskrift § 1–3.

Begrepet «klassifisering» er nytt. Klassifisering benyttes om beslutningen om å plassere et vassdragsanlegg i bruddkonsekvensklasse 0–4, basert på en vurdering av hvilke konsekvenser brudd, svikt eller feilfunksjon vil ha for mennesker, miljø og eiendom. Reglene om klassifisering står i kapittel 4.

Med «last» menes enhver påvirkning som medfører bevegelse, deformasjon, spenninger eller tøyninger i en konstruksjon. Med unntak av en liten språklig endring er samme formulering benyttet i gjeldende forskrift § 1–3.

«Maksimal flomvannstand» er definert som den høyeste vannstand som opptrer i magasinet ved påregnelig maksimal tilløpsflom. Formuleringen er identisk med definisjonen i gjeldende forskrift § 1–3.

«Midlere tilsig» er en ny definisjon i forskriften. Midlere tilsig er definert som midlere vannføring fra et nedbørfelt over en 30-årsperiode. Midlere tilsig for gjeldende normalperiode (pr. 2007 perioden 1961–1990) kan hentes fra NVEs avrenningskart (www.nve.atlas.no). Alternativt kan det benyttes data fra en representativ målestasjon med god kvalitet og tilstrekkelig lang måleserie.

Med «påregnelig maksimal avløpsflom» menes den vannføring som avledes ved maksimal flomvannstand. Samme formulering er benyttet i gjeldende forskrift § 1–3.

«Påregnelig maksimal tilløpsflom» er den største tilløpsflom som beregnes å kunne opptre, og som fører til høyest vannstand i magasinet ved gitte forutsetninger vedrørende flomløpenes manøvrering og magasinet initialtilstand. Samme formulering er benyttet i gjeldende forskrift § 1–3.

«Tilløpsflom» er flom til magasinet fra uregulert felt, tillagt avløpsflom fra eventuelle oppstrøms magasiner og overføringer. Formuleringen er identisk med definisjonen i gjeldende forskrift § 1–3.

Begrepet «vannvei» er noe endret i forhold til gjeldende forskrift § 1–3. Vannvei er definert som flomløp, kanal og sluseanlegg med tilhørende konstruksjoner, dvs. bl.a. stenge- og tappeorganer. Dette uansett anleggets formål. Videre omfatter begrepet vannvei tunnel, ledning, sjakt, rør og øvrige systemer med tilhørende konstruksjoner som leder vann, forutsatt at dette er i tilknytning til kraftproduksjon, ikke generelt, slik det står i gjeldende forskrift.

«Vassdragsanlegg» er endret i forhold til gjeldende forskrift og snevret inn i ft. definisjonen i vannressursloven § 3. I stedet for å regne opp ulike vassdragsanlegg og de konstruksjonene som hører med, har man begrenset seg til å si at vassdragsanlegg er dammer og vannveier (jf. definisjonen over) med tilhørende konstruksjoner. På den måten vil man dekke opp de samme anleggene og anleggsdelene, men formulert på en enklere måte. Stenge- og tappeorganer, tverrslagsporter, propper mv som det stilles spesifikke krav til i kapittel 5 inngår i begrepet «tilhørende konstruksjoner».

Til § 1–4 Virkeområde

Første ledd slår fast at forskriften kommer til anvendelse på vassdragsanlegg i klasse 0 til 4. Vassdragsanlegg er definert i § 1–3, jf. over. Forskriften gjelder for alle typer dammer, også dammer med vannforsyningsformål. For lukkede vannveier som leder vann under trykk er ordlyden innskrenket til å gjelde vannveier i tilknytning til *kraftproduksjon*. Rør og ledninger knyttet til vannforsyning faller dermed utenom lovens virkeområde. Drikkevannsforskriften regulerer rør og ledningsnett for vannforsyningsformål.

Annet ledd angir spesifikt hvilke bestemmelser som gjelder for anlegg i klasse 0. Et anlegg blir klasse 0 enten der anlegget ut fra tekniske dimensjoner angitt i § 4–1 fjerde ledd *automatisk* er klasse 0, eller der anlegget i utgangspunktet overstiger dimensjonene i § 4–1 fjerde ledd, men etter en vurdering av *konsekvensene* blir satt i klasse 0.

Det legges opp til en minimumsregulering for klasse 0-anleggene. For disse anleggene gjelder bare § 2–2 første ledd (prinsippet om at eier er ansvarlig for anlegget), og andre ledd bokstav a) (krav om å følge relevante krav i forskriften og i vedtak med hjemmel i denne), kapittel 4 om klassifisering, § 7–6 om sikringstiltak av hensyn til allmennheten og § 7–11 om meldeplikt ved ulykker og uønskede hendelser, men da begrenset til ulykker. Dessuten gjelder kapittel 1 Innledende bestemmelser, kapittel 8 Fellesbestemmelser, kapittel 9 Gjennomføringsbestemmelser og kapittel 10 Ikrafttredelse.

Tredje ledd viderefører tilsvarende formulering i gjeldende forskrift § 1–5 første ledd. Bestemmelsen angir uttrykkelig at forskriftens krav gjelder selv om anlegget ikke er i bruk. Pliktene etter forskriften varer inntil anlegget eventuelt blir lagt ned eller fjernet, og reglene i vannressursloven § 41 kommer da til anvendelse.

Fjerde ledd gjør forskriften gjeldende for ledninger og tunneler som fører vann under trykk, jf. kravet i vannressursloven § 2 fjerde ledd bokstav e) om at dette må vedtas uttrykkelig. Forskriften er imidlertid begrenset til ledninger og tunneler tilknyttet kraftproduksjon. Forskriften vil følgelig ikke gjelde for tunneler og ledninger knyttet til drikkevannsforsyning, som reguleres av eget regelverk.

Femte ledd trekker grensen mot anleggsdeler som reguleres av annet regelverk. Stengeorgan mot turbin, pumpe eller pumpeturbin som er integrert i maskinsystemet og inngår i maskinens start- og stopp-prosedyre omfattes ikke av denne forskriften dersom det er andre stenge-/tappeorgan mot magasin eller vannvei. Disse tekniske innretningene vil følges opp gjennom energilovens bestemmelser.

Denne forskriften omfatter ikke forhold som ivaretas av lov om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven). Se for øvrig § 4–2, annet ledd siste setning.

Til kapittel 2 Organisatoriske krav

Til § 2–1 Krav til organisasjon

Bestemmelsen er ny og slår fast hvilke funksjoner som skal dekkes for vassdragsanlegg. *Første ledd* fastslår at et vassdragsanlegg skal ha en ansvarlig, jf. § 2–2. De funksjonene som regnes opp i *annet ledd* bokstav a–c er det personellet som omhandles i § 2–3 til § 2–5, og som skal være tilknyttet det enkelte vassdragsanlegget.

NVE utformet sitt forslag med å bruke betegnelsen «roller og funksjoner». Departementet mener «rollebegrepet» kan være uklart og dessuten overflødig. Bestemmelsen er endret av hensyn til dette. Dette innebærer kun en redaksjonell, og ikke innholdsmessig, endring.

Tredje ledd fastslår at personell må være på plass senest fra det tidspunkt de har en funksjon etter forskriften.

Fjerde ledd åpner for at en person kan ivareta flere funksjoner. For eksempel kan VTA også være leder ved et anlegg. Denne adgangen er ny i forskriften og reflekterer innspill fra høringen, der det ble reist spørsmål om behovet for å beholde leder. NVE ønsker å beholde funksjonen som leder, som et mellomledd mellom den ansvarlige og VTA. Men særlig i mindre virksomheter, for eksempel der den ansvarlige har ett småkraftverk, kan det være unødvendig at ulike personer innehar oppgavene som VTA og leder. Bestemmelsen vil gi større fleksibilitet i mindre virksomheter. I større virksomheter og ved komplekse anlegg skal det være en leder i linjen mellom VTA og den ansvarlige eieren, som skal sikre kommunikasjon og samhandling om sikkerhetsrelaterte spørsmål.

Vilkåret er at kvalifikasjonskrav i kapittel 3 er fulgt og at dette er en sikkerhetsmessig forsvarlig løsning. Hvorvidt dette er tilfelle må den ansvarlige selv vurdere. For VTA kan også NVE vurdere dette i forbindelse med behandling av søknad om godkjenning som VTA for de konkrete anleggene.

Til § 2–2 Den ansvarlige

Første ledd omhandler hvem som er den ansvarlige for et vassdragsanlegg. Bestemmelsen plasserer ansvaret for et vassdragsanlegg på *eieren*. Også i gjeldende sikkerhetsforskrift er eieren angitt som den ansvarlige, jf. § 1–3.

Den ansvarlige for et vassdragsanlegg er den juridiske personen (for eksempel selskapet, foretaket, enkeltpersonen, kommunen) som står som eier av anlegget. Dette gjelder uansett om eieren er en fysisk person, en kommune eller et selskap, stort eller lite, og uansett selskapsform. Eier disponerer anlegget, men vil samtidig ha det økonomiske, erstatningsrettslige og strafferettslige ansvaret dersom vassdragsanlegget medfører skade på mennesker, miljø eller eiendom, for eksempel ved et dam- eller rørbrudd. Eier er ansvarlig inntil NVE eventuelt har godkjent en annen enn eieren, jf. § 2–9.

Annet ledd uttrykker i bokstav a) til c) myndighetenes krav til den som har posisjon som den ansvarlige for et vassdragsanlegg. Etter bokstav a) har den ansvarlige det overordnede ansvaret for å overholde de krav som er stilt til anlegget, enten gjennom denne forskriften eller i enkeltvedtak med hjemmel i denne.

Det stilles i tillegg en rekke krav til den ansvarlige andre steder, blant annet i vannressursloven, internkontrollforskriften og i konsesjon for tiltaket med vilkår. Den ansvarlige er forpliktet til å etterleve også slike krav, uten at det er hensiktsmessig å ta inn i denne forskriften.

Bokstav b) gir den ansvarlige for anlegget ansvaret for at virksomheten har hensiktsmessige rapporteringsrutiner. Dette gjelder all rapportering etter forskriften, både intern rapportering i virksomheten, og rapportering til myndigheten blant annet etter § 2–10 Innrapportering og § 7–11 Melding og ulykke eller uønsket hendelse. Det kan også gjennom vedtak etter forskriften bli stilt krav om rapportering, som også dekkes av denne bestemmelsen. Virksomhetenes internkontrollsystemer vil være sentrale for å etablere rapporteringsrutiner og sikre etterlevelse av rapporteringspliktene.

Bokstav c) omhandler ansvaret for egen organisasjon. For det første skal den ansvarlige påse at organisasjonen har eller disponerer tilstrekkelig kvalifisert personell, slik at krav som stilles etter forskriften blir overholdt. Tilsvarende formuleringer står i dag i kvalifikasjonsforskriften § 2–1. Dette er et krav av så overordnet karakter at det er naturlig å knytte ansvaret til eieren av vassdragsanlegget.

Tilknytningen av personellet til virksomheten hva gjelder VTA, stedfortredende VTA og tilsynspersonell skal sikre tilstrekkelig tilgjengelighet for å oppfylle kravene i forskriften her. Hva som er «tilstrekkelig» må den ansvarlige avgjøre ut fra en helhetsvurdering, der antall anlegg som den ansvarlige eier, anleggenes kompleksitet og bruddkonsekvensklasse og geografisk spredning vil være viktige momenter. Det sentrale er at antallet fagpersoner er så stort at kravene etter forskriften blir oppfylt.

Bokstav c) viderefører også dagens plikt til å sørge for at personellet er hensiktsmessig organisert, jf. gjeldende forskrift § 2–2 andre ledd, men det er foretatt en presisering som slår fast at personellet skal være slik organisert at det er tilgjengelig ved behov. Også dette kravet er av en så overordnet karakter at ansvaret legges på den ansvarlige. Det er sentralt at personellressursene, både i antall og i forhold til organisering, må legges til rette for at kravene etter forskriften kan etterleves. I den forbindelse vil leder etter § 2–3 ha en viktig oppgave med å formidle ressursmangel og kapasitetsproblemer på personellsiden til den ansvarlige.

I § 2–2 *tredje ledd* videreføres hjemmelen i kvalifikasjonsforskriften § 2–1 annet ledd for at NVE kan kreve at den ansvarlige øker antallet kvalifisert personell for eksempel der virksomhetens kompleksitet eller omfang eller anleggenes geografiske spredning tilsier det eller der leder har ansvar for mange anlegg eller andre oppgaver utenom driften. Departementet bemerker at bestemmelsen gir hjemmel for å overprøve den ansvarliges vurdering iht. bestemmelsens annet ledd. NVEs eventuelle pålegg må i så fall fattes som et enkeltvedtak. Departementet presiserer at bestemmelsen primært er ment som en sikkerhetsventil slik at NVE kan gripe inn der den ansvarlige etter NVEs mening ikke har tilstrekkelig personellressurser til å dekke de aktuelle anleggene. Bestemmelsen kan også benyttes der NVE ikke er enig i at VTA for et konkret vassdragsanlegg kan ivareta flere funksjoner, slik § 2–1 andre ledd nå åpner for. Bestemmelsen kan også benyttes for å pålegge endringer i organiseringen av eksisterende personell.

Til § 2–3 Leder

Første ledd angir i bokstav a) til f) hvilke konkrete oppgaver leder skal ha ansvaret for. Formuleringen tydeliggjør leders funksjoner og tar blant annet opp i seg vedlegget til gjeldende kvalifikasjonsforskrift.

At ansvaret er plassert hos leder er ikke til hinder for at oppgaver kan utføres av eller delegeres til andre. F.eks. kan det være naturlig at VTA vurderer og foreslår sikringstiltak av hensyn til allmennheten. Ansvaret for at

oppgavene løses på en tilstrekkelig god måte ligger imidlertid uansett hos leder, og leder må derfor for eksempel gjennom rapporteringsrutiner sikre seg at oppgaver som overlates til andre faktisk blir utført og på en god nok måte.

Bokstavene angir leders ansvarsområder. Nytt i forskriften er angivelsen av at leder skal påse at kvalifisert personell, for eksempel VTA, får tilstrekkelig tid og ressurser til å utføre sine oppgaver.

Etter *annet ledd* skal leder være ansatt i den ansvarliges virksomhet, slik at ansvarsforhold og instruksjonslinjer er avklart. Samme krav følger av gjeldende forskrift § 1–3.

Til § 2–4 Vassdragsteknisk ansvarlig

Bestemmelsen angir VTAs faglige ansvar. VTAs funksjoner og ansvar er ytterligere konkretisert sammenlignet med gjeldende bestemmelser, men viderefører hovedtrekk fra gjeldende sikkerhetsforskrift § 1–3 og kvalifikasjonsforskriften § 2–1.

Deler av innholdet i NVEs forslag til § 2–4 om VTA og stedfortredende VTA er av departementet foreslått flyttet til en ny bestemmelse § 3–6 Godkjenning av VTA og stedfortredende VTA. Dette er gjort av regeltekniske årsaker. Den nye bestemmelsen i § 3–6 innebærer ingen innholdsmessig endring, men bidrar til en ryddigere fremstilling hensett til de øvrige bestemmelser i kapitlet. Også her er foretatt en språklig endring av teksten slik at betegnelsen «rolle» ikke benyttes.

VTA har i dag et «særlig faglig ansvar» for å følge opp sikkerheten ved vassdragsanleggene. Dette faglige ansvaret videreføres i første ledd. I tillegg konkretiseres innholdet i VTAs ansvar i bokstav a) til f). Formuleringene tydeliggjør VTAs ansvar og funksjon og viderefører hovedpunkter fra gjeldende regelverk, inkludert vedlegget til gjeldende kvalifikasjonsforskrift.

Bokstav d) er ny og avspeiler at sikkerhetsansvarlig fjernes som obligatorisk funksjon ved bygging av vassdragsanlegg. VTA overtar den koordinerende rollen i stedet for sikkerhetsansvarlig. Det er naturlig at VTA ved behov samarbeider med engasjerte fagansvarlige/rådgivende ingeniører, for å sørge for at alle relevante faglige vurderinger blir foretatt.

I *annet ledd* omhandles stedfortredende VTA. Anlegg i klasse 2, 3 og 4 skal ha en stedfortredende VTA, med tilfredsstillende kvalifikasjoner, se § 3–3 som innfører kvalifikasjonskrav for stedfortredende VTA. Oppgaven for stedfortredende VTA er å overta det faglige ansvaret som VTA når vedkommende fungerer i denne stillingen.

I *tredje ledd* angis det at VTA og stedfortredende VTA som hovedregel skal være ansatt hos den ansvarlige for vassdragsanlegget. Det åpnes imidlertid for annen tilknytningsform av dette personellet – i motsetning til for leder – forutsatt at det foreligger en skriftlig avtale mellom den ansvarlige for vassdragsanlegget og VTA/stedfortredende VTA. Slik avtale skal ikke lenger godkjennes av NVE, men at slik avtale foreligger vil bli kontrollert gjennom tilsyn med virksomheten. Bestemmelsen er en videreføring av kvalifikasjonsforskriften § 2–1 fjerde ledd.

Til § 2–5 Tilsynspersonell

Første ledd angir tilsynspersonellets ansvar. Bestemmelsen viderefører formuleringene i gjeldende sikkerhetsforskrift § 1–3. Tilsynspersonell skal utføre tilsyns- og beredskapsoppgaver, og skal rapportere til VTA. Det er en forutsetning for å fylle denne funksjonen at tilsynspersonellet kjenner både vassdraget og det konkrete anlegget godt, og dette er nå presisert i bestemmelsens *annet ledd*.

I *tredje ledd* angis det at tilsynspersonell som hovedregel skal være ansatt hos den ansvarlige for vassdragsanlegget. Det åpnes for annen tilknytningsform slik som for VTA, forutsatt at det foreligger en skriftlig avtale. Bestemmelsen er en videreføring av kvalifikasjonsforskriften § 2–1 sjette ledd.

Til § 2–6 Fagansvarlig

Bestemmelsen presiserer at det skal benyttes godkjent fagansvarlig, jf. § 3–5 og § 3–7, ved undersøkelser, beregninger og planer etter bestemmelser i kapittel 5, dvs. utarbeidelse av tekniske planer (§ 5–2), flomberegninger (§ 5–7) og flomløp og flomavledning (§ 5–8), og ved dambruddsbølgeberegninger (§ 7–3) og ved revurderinger (§ 7–5). De enkelte bestemmelsene angir hvilke klasser de gjelder for.

Fagansvarlig skal benyttes for å sikre at det fagområdet vedkommende er godkjent for, blir ivaretatt i planlegging og prosjektering av byggearbeid og ved revurdering. Dette omfatter både at arbeidet gjennomføres i tråd med de kravene som stilles i forskriften, og at arbeidet blir tilstrekkelig dokumentert. Dokumentasjonskravet er viktig for NVEs godkjenning av det arbeidet som fagansvarlig skal utføre, for eksempel tekniske planer og revurderingsrapporter.

Annet ledd slår fast at fagansvarlig også kan gjennomføre vurderinger av enkle problemstillinger som ikke inngår i eget fagområde. Det forutsettes at dette er problemstillinger som ligger innenfor den fagansvarliges kompetanse. Dette kan for eksempel være enkle hydrauliske beregninger i tilknytning til fagområdene I, II og IV og enkle betongkonstruksjoner i tilknytning til fagområde II.

Til § 2–7 Utførende foretak og anleggsleder

Bestemmelsen angir at ved bygging av vassdragsanlegg skal det benyttes utførende foretak, dvs. entreprenør og anleggsleder, som oppfyller kvalifikasjonskravene som er gitt i § 3–8. Kravet gjelder anlegg i konsekvensklasse 1 til 4. Kravet følger i dag av kvalifikasjonsforskriften § 4–1.

Som bygging av vassdragsanlegg regnes også ombygging, fornyelse og annen oppgradering.

Kvalifikasjonskravene er knyttet opp til etablert godkjenningsordning etter plan- og bygningsloven, jf. kommentarene til § 3–8.

Til § 2–8 Kontrollør

Bestemmelsen angir at ved bygging av anlegg i klasse 1 til 4 skal det tekniske kontrollarbeidet ledes av en kontrollør som oppfyller kvalifikasjonskravene i § 3–9, jf. § 3–8, se kommentarene til disse. Kravet om at det skal benyttes kontrollør ved bygging av vassdragsanlegg framgår ikke uttrykkelig av gjeldende forskrift, men er forutsatt i kvalifikasjonsforskriften § 4–2 og blir derfor nå uttrykkelig regelfestet.

Til § 2–9 Melding om overføring av ansvaret for vassdraganlegg

I § 2–9 er gjort noen lovtekniske og språklige endringer i forhold til NVEs forslag.

Bestemmelsen tar utgangspunkt i at eieren er den ansvarlige for et vassdragsanlegg i forhold til de krav som denne forskriften setter, jf. § 2–2. Det kan være behov for eller ønske om at en annen enn eieren skal overta som den ansvarlige, uten at eiendomsretten overføres. Dette kan for eksempel være tilfelle der kommunen påtar seg å være den ansvarlige for å vedlikeholde en dam som har mistet sitt opprinnelige formål, men som fungerer som offentlig badeplass. Kravene til organisasjon og kompetanse i forskriften må ses i sammenheng med kommende forskrifter som setter kompetansekrav for eier, leietaker eller driftsoperatør i forbindelse med utleie eller bortsetting av drift av vannkraftverk, jf. Ot.prp.nr.66 (2008–2009). Forpliktelsene til kompetanse i damsikkerhetsforskriften kan overføres til en annen enn eier også i de tilfellene et vannkraftverk disponeres i henhold til utleieforskriftene.

Første ledd viderefører prinsippet i gjeldende sikkerhetsforskrift § 1–3 om at NVE skal godkjenne andre enn eieren som den ansvarlige. Det innføres imidlertid en ordning med stilltiende godkjenning. Etterlevelsen av at ansvarsoverføring faktisk blir meldt blir lettere å følge opp fra myndighetenes side gjennom innrapporteringsordningen som innføres, jf. § 2–10.

Det innføres en frist på 15 dager for å melde fra om endringen, regnet fra når skriftlig avtale om overføring av ansvaret er inngått mellom partene. NVE vil tilrettelegge for at slike meldinger kan gis gjennom en web-løsning. Den som sender inn melding har krav på bekreftelse på at meldingen er mottatt, jf. krav om dette i forvaltningsforskriften § 6. Overføringen må være bekreftet fra begge parter.

Annet ledd fastslår at NVE kan kreve framlagt opplysninger som er nødvendig for en vurdering av overføringen av ansvaret.

Etter *tredje ledd* har NVE 30 dager til å respondere på meldingen. Dersom NVE ikke gir annen beskjed, er overføringen akseptert, og partene kan innrette seg etter det. Overføringen vil uansett ikke være virksom før disse 30 dagene har gått.

Konsekvensen av overføringen vil være at alle plikter som påligger den ansvarlige etter forskriften og vedtak etter forskriften overføres til ny ansvarlig. Hvordan ansvarsforholdet mellom partene ordnes er et privatrettslig anliggende som NVE ikke vil ta stilling til. For NVE vil det vesentlige være å ha klarhet i hvem som har posisjon som den ansvarlige og dermed plikt til å etterleve forskriften, herunder å følge opp forskriftskrav overfor myndighetene.

Fjerde ledd gir NVE hjemmel for å nekte overføringen når sikkerhetsmessige hensyn tilsier det. Dette inngrepet i privatrettslig handlefrihet er begrunnet i at sikkerhetshensyn må ha hovedprioritet. Det kan være ulike sikkerhetsmessige grunner til å nekte overføring av ansvaret, for eksempel manglende økonomisk evne til å gjennomføre nødvendige sikrings- og vedlikeholdstiltak.

Et avslag på melding om overføring vil være et enkeltvedtak i forvaltningslovens forstand, som skal begrunnes og som kan påklages på vanlig måte. NVEs forslag om at vedtaket er et enkeltvedtak er fjernet fra forskriftsteksten av regeltekniske årsaker. Forskriften har flere regler om at NVE kan «pålegge, endre, kreve» osv., uten at det presiseres i selve bestemmelsen at det er et enkeltvedtak. Departementet mener det er bedre å presisere dette konsekvent i merknadene til de aktuelle bestemmelser.

Til § 2–10 Innrapportering

I forskriftsteksten og i merknaden er det gjort enkelte mindre endringer i NVEs forslag, blant annet for å klargjøre rammene for hva som kan kreves innrapportert om overvåkning.

Innrapporteringen gjelder for alle anlegg i klasse 1–4. Anlegg i disse bruddkonsekvensklassene er vurdert til å ha konsekvenser for mennesker, miljø og eiendom ved brudd, svikt eller feilfunksjon, og de skal følges opp fra myndighetens side. Innrapporteringen skal skje for hvert enkelt anlegg.

Første ledd angir hva som skal rapporteres inn. Dette er hvem som er den ansvarlige etter § 2–1 første ledd og personell som er angitt i § 2–1 annet ledd bokstav a–c og som innehar sentrale stillinger og posisjoner knyttet til anleggene. Den ansvarlige kan være en enkeltperson eller juridisk person (selskap, kommune) som entydig kan identifiseres. Øvrig personell skal angis ved navn. I tillegg skal virksomheten rapportere gjennomført overvåking på eget anlegg. § 7–2 tredje ledd angir hva som skal dokumenteres og være tilgjengelig for NVE og danner ytre ramme for hva som kan kreves innrapportert.

Innrapporterte opplysninger skal verifiseres en gang årlig senest 1. mars hvert år, for å sikre at myndighetene har oppdaterte og bekreftede opplysninger.

Innrapporteringen skal skje på den måten NVE bestemmer. Det vil bli lagt til rette for innrapportering via web-baserte løsninger, og plikten til å innrapportere vil derfor i praksis ikke inntre før en slik ordning er på plass.

NVE vil føre oversikt over innehavere av sentrale stillinger.

Annet ledd åpner for å inkludere andre opplysninger som angår sikkerheten i innrapporteringen. Hjemmelen er tatt inn for ikke å stenge ute opplysninger som det senere kan vise seg hensiktsmessig å inkludere i ordningen. Det vil være opp til NVEs skjønn å vurdere behovet for dette.

Til kapittel 3 Faglige kvalifikasjoner

Kapitlet erstatter gjeldende forskrift 18. desember 2000 nr. 1318 om kvalifikasjoner. Kapitlet inneholder de kravene som stilles til faglige kvalifikasjoner hos de som har ansvar ved planlegging, bygging og drift av vassdragsanlegg. Kapitlet må sees i sammenheng med § 2-2 til § 2-8, som konkretiserer innholdet av de organisatoriske krav (ansvar).

Til § 3-1 Kvalifikasjonskrav

Paragrafen erstatter gjeldende kvalifikasjonsforskrift § 1-4.

Når det gjelder *første ledd* har departementet foretatt en forenkling av teksten, samt en nærmere henvisning til aktuelle bestemmelser.

Første ledd angir hvem det stilles kvalifikasjonskrav til. Dette er delvis personell i den ansvarliges organisasjon som på ulike måter har ansvar for vassdragsanleggenes sikkerhet (punkt a)), og delvis ekstern fagkompetanse som skal benyttes ved planlegging, revurdering og ved bygging av vassdragsanlegg (punktene b) til d)).

NVEs forslag til *annet ledd* om dokumentasjonskrav strykes av forenklingshensyn, da dette fremgår av andre bestemmelser i forskriften, jf. for eksempel § 6-1 bokstav c og § 8-1. Det fremgår av *annet ledd* at NVE fastsetter hvilke krav som skal stilles til spesifikk teoretisk opplæring der dette er krav. Dette gjelder for § 3-2 (leder), § 3-3 (VTA) og § 3-4 (tilsynspersonell). Formuleringen er valgt for å gi nødvendig fleksibilitet med hensyn til hvilke kompetansebyggende kurs personellet skal ha gjennomført for å inneha disse funksjonene.

Tredje ledd omhandler forholdet til EØS-avtalen. I EØS-rettslig sammenheng er det av hensyn til offentlig sikkerhet påkrevet å sette kvalifikasjonskrav til personell ved vassdragsanlegg. Behovet for at personellet har tilstrekkelige faglige kvalifikasjoner for å ivareta sikkerheten ved anleggene gjør det nødvendig med forutgående kontroll med at kravene er oppfylt. Praktiseringen av kvalifikasjonskrav og godkjenning av personell fra annen EØS-stat skal gjøres på en ikke-diskriminerende måte og i samsvar med de relevante bestemmelser i yrkeskvalifikasjonsdirektivet.

Til § 3-2 Kvalifikasjonskrav til leder

Paragrafen erstatter § 2-2 i gjeldende kvalifikasjonsforskrift. I bestemmelsen er det presisert klarere hva leder skal ha kunnskaper om. Leder skal ha kjennskap til det sentrale regelverket og kravene om overvåking og beredskap. Dette er nødvendig for å kunne fungere som leder, jf. oppgavene som legges på leder i § 2-3. Dessuten må leder ha kunnskap om praktisk medie- og krisehåndtering. Den spesifikke teoretiske opplæringen som kreves for leder i dag ivaretar alle disse elementene, og dette vil også bli ivaretatt i framtida. Dette er i dag kurset Damsikkerhet III. Gjeldende *annet ledd* om dokumentasjon av kvalifikasjoner (generelt) er videreført i andre bestemmelser, jf. § 3-6, § 3-7, § 6-1 bokstav c og § 8-1. Hjemmelen i gjeldende § 2-2 om at NVE kan stille nærmere krav i enkelttilfeller dekkes av § 8-2 og videreføres derfor ikke i denne bestemmelsen.

Til § 3-3 Kvalifikasjonskrav til vassdragsteknisk ansvarlig (VTA) og stedfortredende VTA

Paragrafen tilsvare § 2-3 i gjeldende kvalifikasjonsforskrift, og videreføres med noen få justeringer av innholdet.

Første ledd, med tabellen, angir hvilke praksiskrav som stilles for å kunne godkjennes som VTA. Formuleringen av utdanningskravene er noe justert, og det er innført nye utdanningsbetegnelser som alternativ til de som benyttes i gjeldende forskrift. Høyeste krav til utdanning er gjort gjeldende for ny klasse 4, med samme krav som for klasse 3-anlegg. Gjeldende praksiskrav på 3 år erstattes med et praksiskrav på 30 måneder for å unngå tvist om hvor mange måneders praksis som kan regnes som et år. For anlegg i klasse 1 er det anført at også utdanning fra fagskole linje bygg eller anlegg anses som tilstrekkelig formell utdanning. Det forutsettes imidlertid relevant fagkrets både når det gjelder utdanning fra fagskole og ingeniørhøgskole.

Annet ledd åpner for at relevant etterutdanning og/eller praksis av lengre varighet enn det tabellen angir, kan redusere kravet til formell utdanning. «Eller» er føyd til for å åpne for at bare praksis kan medføre at utdanningskravet blir redusert. Dette vil bli vurdert konkret ved godkjenningen av den aktuelle personen som VTA. Videre er det åpnet for at annen relevant praksis enn fra sikkerhetsarbeid ved vassdragsanlegg kan vurderes som en del av samlet praksis.

Tredje ledd viderefører kravet om spesifikk teoretisk opplæring for VTA. NVE fastsetter innholdet i dette kravet, jf. § 3-1 annet ledd. VTA skal ha opplæring om de konkrete anleggene vedkommende skal være VTA for. Dette er helt nødvendig for å kunne oppfylle kravene som stilles til VTA i § 2-4. Opplæring om og introduksjon til anleggene skal gis av kvalifisert person, og kan enten være forrige VTA eller en fagansvarlig i relevante fagområder. Leder har ansvaret for å påse at VTA på denne måten får tilstrekkelig kjennskap til vassdragsanleggene, jf. § 2-3.

Det fremgår at VTA skal opprettholde og utvikle egne kvalifikasjoner. Dette betyr at kompetansen må benyttes i praksis, og VTA må også holde seg oppdatert i forhold til ny kunnskap innenfor sikkerhetsrelaterte tema. Denne plikten ligger i første rekke på VTA selv, men også leder har et ansvar for å forsikre seg om at dette skjer, jf. § 2-3.

Fjerde ledd er nytt og stiller kvalifikasjonskrav til stedfortredende VTA. Stedfortredende VTA kan fungere i lengre perioder, samtidig som det forventes at stedfortredende VTA skal overta det faglige ansvaret som VTA i funksjonsperioden, jf. § 2–4 annet ledd. Kravene er imidlertid ikke like strenge som for VTA. Det er tilstrekkelig at stedfortredende VTA oppfyller de formelle kvalifikasjonskravene tilsvarende klasse 1, i tillegg til at vedkommende har god kjennskap til de aktuelle anleggene.

Gjeldende kvalifikasjonsforskrift har et vedlegg som omhandler anbefalt spesifikk opplæring for å fylle kvalifikasjonskravene. Dette vedlegget avvikles nå. NVE mener anbefalingene bør gjelde fortsatt, men med det tillegget at VTA for anlegg i klasse 2, 3 og 4 normalt også må gjennomføre kurset Damsikkerhet III, som i dag kreves for ledere, jf. § 3–2. Dette vil bli fastsatt i forbindelse med at NVE etter § 3–1 annet ledd fastsetter hvilke krav som skal gjelde for spesifikk teoretisk opplæring. Se for øvrig § 3–6 tredje ledd med merknader.

Til § 3–4 Kvalifikasjonskrav til tilsynspersonell

Paragrafen erstatter § 2–4 i gjeldende kvalifikasjonsforskrift. Ordlyden er betydelig forenklet, men har samme innhold.

Bestemmelsen angir stikkord for hvilke områder tilsynspersonell skal ha kunnskap om. Tilsynspersonell må kjenne både tekniske sider ved vassdragsanlegget som skal inspiseres, jf. § 7–2, og det konkrete vassdraget. Dette er nødvendig for å oppfylle de kravene som stilles til tilsynspersonell etter § 2–5.

Tilsynspersonell skal ha gjennomgått spesifikk teoretisk opplæring tilpasset denne rollen. NVE fastsetter hva slags opplæring dette er, jf. § 3–1 annet ledd. Leder har ansvaret for å påse at tilsynspersonell oppfyller disse kravene, jf. § 2–3.

Gjeldende § 2–4 om dokumentasjon av kvalifikasjoner er videreført i flere andre bestemmelser. Det at NVE kan stille nærmere krav i enkelttilfeller dekkes av § 8–2 og videreføres derfor ikke i denne bestemmelsen.

Til § 3–5 Kvalifikasjonskrav til fagansvarlig

Paragrafen viderefører § 3–1 i gjeldende kvalifikasjonsforskrift om inndeling i fagområder og krav til utdanning og praksis for den som skal godkjennes som fagansvarlig. Første og annet ledd i eksisterende § 3–1 om bruk av fagansvarlig og den fagansvarliges ansvar er flyttet til ny § 2–6, mens femte ledd om kontroll av planmateriale er flyttet til ny § 5–2.

Første ledd angir hvilke fagområder man kan bli godkjent som fagansvarlig for. Dagens fire fagområder er videreført, men i tillegg innføres et nytt fagområde V kalt hydraulikk og flomavledning. Dette er gjort for å understreke at disse temaene i seg selv er et viktig fagområde, og fordi NVEs erfaring gjennom godkjenning av revurderinger er at hydrauliske forhold ved flomløp og flomavledning ofte blir for lite vektlagt.

NVE har til nå ikke lagt vekt på om fagansvarlige som godkjennes i de andre fagområdene har spesiell kompetanse i hydraulikk og flomavledning. Fagansvarlige som i dag er godkjent i fagområdene I, II og IV bør derfor søke om egen godkjenning for fagområde V i de tilfeller der den fagansvarlige mener også å inneha denne kompetansen, jf. imidlertid tredje ledd om krav til utdanning og praksis. Innføring av fagområde V vil gjøre det mindre aktuelt å gi begrensninger i godkjenningen for øvrige fagområder, jf. § 3–7 tredje ledd. NVE viser imidlertid til § 2–6 med merknader, der det fremgår at fagansvarlig kan gjennomføre vurderinger av enkle problemstillinger som ikke inngår i eget fagområde når dette ligger innenfor den fagansvarliges kompetanse. Dette er i tråd med gjeldende praksis og røkker ikke ved hensynet til sikkerheten ved anlegget.

Annet ledd presiserer at fagområde I (betong-/murdammer med fundament) og II (fyllingsdammer med fundament) også omfatter andre vassdragsanlegg av samme materiale.

Tredje ledd fastsetter krav til formell utdanning for fagansvarlig. Videre angir tabellen krav til praksis for å bli godkjent i de forskjellige fagområdene. I likhet med for VTA er praksiskravet angitt i antall måneder, jf. kommentar til § 3–3 første ledd. Praksiskravet for fagområdene I, II og III klasse 2 og 3 foreslås redusert med 2 år/20 måneder og for klasse 1 foreslås en reduksjon på 1 år/10 måneder. Det innføres samme kravet til praksis for klasse 4 som for klasse 2 og 3 fordi vi ikke kan se at det foreligger gode grunner for å kreve lengre praksis for klasse 4. For fagområde IV er kravet til praksis redusert med 2 år/20 måneder for alle klassene. Fagområdet V anses såpass begrenset at minimumskravet til praksis kan settes til 10 måneder for klasse 1 og 20 måneder for øvrige klasser. NVE mener det er riktig å stille krav til vesentlig lengre praksis for klasse 2, 3 og 4 enn for klasse 1 fordi det ikke vil ha konsekvenser for liv og helse med brudd på et anlegg i klasse 1, mens det vil kunne ha vesentlige konsekvenser for liv og helse med et brudd på et anlegg i klasse 2, 3 eller 4.

Fjerde ledd erstatter gjeldende § 3–3 første ledd, men det er åpnet for at relevant praksis av lengre varighet enn minimumskravet angitt i tredje ledd i seg selv, dvs. uten at det er kombinert med relevant etterutdanning, kan redusere kravet til utdanning. Likeledes er det åpnet for at relevant etterutdanning i tillegg til utdanning på universitetsnivå kan redusere kravet til praksis. Et eksempel på relevant etterutdanning kan være doktorgradsarbeid som strekker seg over flere år og som dekker et sentralt tema eller fagfelt.

I femte ledd videreføres kravet om at samlet praksis de siste 5 år må være minimum 10 måneder, bortsett fra for det nye fagområdet V, der kravet er satt til 5 måneder.

I sjette ledd er innholdet i praksisen for fagområdene I, II og III beskrevet. Det er skilt mellom hvilke arbeidsoppgaver praksisen skal dekke og hvilke øvrige oppgaver som kan være relevante. Betegnelsen «byggek kontroll og byggeoppfølging» i gjeldende kvalifikasjonsforskrift § 3–3 er erstattet med «byggek kontroll, byggeledelse og anleggsledelse» for å få en mer presis beskrivelse av aktuelle arbeidsoppgaver.

I *syvende ledd* angis at praksisen for fagområde IV skal dekke flomberegninger etter gjeldende norsk beregningsmetodikk. Nærmere innhold i kravet om flomberegninger følger av § 5–7 Flomberegninger.

Åttende ledd presiserer at praksis for fagområde V skal dekke relevante hydrauliske beregninger. NVE vil legge til grunn at praksisen må være variert, dvs. blant annet dekke dambruddsbølgeberegninger, flomavledning gjennom åpne og lukkede flomløp og vannføring via luker. Arbeid med fysiske modellforsøk i kombinasjon med relevante beregninger kan bli ansett som relevant praksis.

Niende ledd fastsetter at praksis innenfor relevante fagområder, men som ikke har tilknytning til vassdraganlegg, kan godkjennes som en del av samlet praksis. Dette er nytt i forhold til gjeldende kvalifikasjonsforskrift.

Til § 3–6 Godkjenning av VTA og stedfortredende VTA

Bestemmelsen viderefører gjeldende krav om at VTA skal godkjennes av NVE. VTA har en så sentral stilling ut fra et sikkerhetsperspektiv at myndighetene ønsker å ha kontroll med hvem som er VTA for de enkelte anleggene og at vedkommendes kvalifikasjoner oppfyller kravene.

Godkjenning som VTA er en personlig godkjenning og søker må være en person. Et selskap eller firma kan ikke bli godkjent som VTA.

En godkjenning som VTA kan trekkes tilbake etter forskriftens § 9–1.

Første ledd gjør det klart at søknad om godkjenning skal sendes til NVE.

Annet ledd angår innholdet i søknaden. Det presiseres at kravene til faglige kvalifikasjoner, dvs. formell kompetanse og praksis, skal dokumenteres.

Tredje ledd omhandler godkjenning av stedfortredende VTA som skal fungere som VTA mer enn 6 måneder. Dersom forholdet blir langvarig, må stedfortredende VTA oppfylle de kvalifikasjonskrav som stilles til VTA.

Fjerde ledd slår fast at det skal være en personlig godkjenning og at den skal være knyttet til angitte anlegg.

Til § 3–7 Godkjenning av fagansvarlig

Paragrafen regulerer saksbehandlingsprosessen for godkjenning av fagansvarlig. Bestemmelsen erstatter § 3–4 og § 3–5 i gjeldende kvalifikasjonsforskrift.

Etter *første ledd* skal søknad om godkjenning som fagansvarlig sendes til NVE. Det er utarbeidet et søknadsskjema for fagansvarlig som fås ved henvendelse til NVE eller lastes ned fra NVEs nettside.

Annet ledd angår innholdet i søknaden. For det første skal kravene til faglige kvalifikasjoner, dvs. formell kompetanse og praksis, dokumenteres. For det andre skal det fremlegges en særskilt referanseliste, som dokumenterer praksiskravet. Innholdet i referanselisten framgår av bestemmelsen.

Tredje ledd angår selve godkjenningsvedtaket som fastsettes av NVE. Som for VTA og stedfortredende VTA er godkjenning som fagansvarlig en personlig godkjenning. Et selskap eller firma kan ikke bli godkjent som fagansvarlig. Bestemmelsen slår fast at godkjenningen gjelder for bestemt fagområde og at det kan settes begrensninger i godkjenningen på grunnlag av søkerens kvalifikasjoner. En godkjenning kan trekkes tilbake etter § 9–1.

Fjerde ledd har en bestemmelse som skal sikre at fagansvarlig vedlikeholder kompetansen. Tilsvarende krav er satt for VTA, jf. § 3–3. Det kreves 10, alternativt 5, måneders praksis i løpet av siste fem år, avhengig av fagområde, og denne praksisen må være relevant. At dette kravet etterleves skal dokumenteres gjennom en egenerklæring som sendes NVE. NVE vil legge til rette for at dette kan skje på en praktisk måte.

Dersom slik bekreftelse ikke gis innen fristen, vil godkjenningen løpe ut og ikke lenger være gyldig. Godkjenningen vil således fungere som et tidsbegrenset vedtak som gis for fem år ad gangen. Hvis godkjenningen løper ut og søker har oppfylt praksiskravet, kan det i slike tilfeller søkes på nytt om godkjenning.

Femte ledd om at NVE fører liste over godkjente fagansvarlige er en videreføring av gjeldende § 3–5 siste ledd. Listen ligger tilgjengelig på internett. Listen vil inneholde opplysninger om personer, men vil ha preg av å være virksomhetsinformasjon, ikke personopplysninger, og er derfor ansett for å falle utenfor personopplysningsloven.

Til § 3–8 Kvalifikasjonskrav til utførende foretak og anleggsleder

Paragrafen tilsvarer § 4–1 i gjeldende kvalifikasjonsforskrift. Bestemmelsen retter seg mot selskaper som bygger (herunder fornyer) vassdragsanlegg på oppdrag fra en tiltakshaver.

§ 3–8 baserer seg på at det allerede er etablert et system med «ansvarlig utførende» etter gjeldende forskrift gitt med hjemmel i plan- og bygningsloven.

Første ledd angir hvordan tiltaksklassene i nevnte forskrift korresponderer med konsekvensklassene etter damsikkerhetsforskriften. Ved bygging av vassdragsanlegg i klasse 1 og 2 er det tilstrekkelig at foretaket har godkjenning som ansvarlig utførende i tiltaksklasse 2, mens det for vassdragsanlegg i klasse 3 og 4 kreves godkjenning som ansvarlig utførende i tiltaksklasse 3. Dette er en lemping i forhold til gjeldende kvalifikasjonsforskrift § 4–1, der det kreves tiltaksklasse 3 for bygging av alle vassdragsanlegg. Dette gir bedre samsvar mellom kravene som stilles til foretakene etter plan- og bygningsloven og damsikkerhetsforskriften.

Foretakets godkjenning må gjelde relevant godkjenningsområde. Normalt vil «relevant godkjenningsområde» være «Anlegg, konstruksjoner og installasjoner».

Dersom ikke utførende foretak har aktuell sentral godkjenning som ansvarlig utførende må tilsvarende kvalifikasjoner dokumenteres. Kvalifikasjonsbedømmelsen skal baseres på en samlet vurdering av foretakets organisasjon, foretakssystem og faglige ledelses utdanning og praksis. Dette vil legge til rette for at blant annet

utenlandske foretak eller spesialfirma som ikke har sentral godkjenning kan påta seg oppdrag, men de må da dokumentere at de er kvalifisert.

Vanskelighetsgraden ved utførelse av vassdragsanlegg kan variere mye fra anlegg til anlegg. I noen tilfeller kan det være unødvendig strengt ut fra formålet med denne forskriften å kreve godkjenning i tiltaksklasse 2 for bygging av vassdragsanlegg i klasse 1. Ved enkle og ensartede arbeider eller anlegg som innebærer liten sikkerhetsrisiko vil NVE derfor kunne fravike krav til tiltaksklasse. I slike tilfeller kan NVE dispensere etter § 8–2.

Kravet i gjeldende andre ledd om praksis fra bygging og fornyelse av vassdragsanlegg er fjernet fordi det anses unødvendig. Utførende foretak med godkjenning som angitt i første ledd anses skikket til bygging av vassdragsanlegg, som normalt ikke er spesielt kompliserte.

Annet ledd gjelder den personen i selskapet som skal ha funksjon som anleggsleder. Det stilles krav til formell utdanning og praksis, gradert ut fra om anlegget er i henholdsvis klasse 1 og 2 eller i klasse 3 og 4. Gjeldende krav til praksis for anleggsleder er beholdt, men det er brukt antall måneder istedenfor antall år. Kravet til «den som samordner utførelse» i gjeldende bestemmelse foreslås fjernet fordi funksjonen normalt vil dekkes av anleggsleder.

Ved enkle og ensartede arbeider eller anlegg som innebærer liten sikkerhetsrisiko vil NVE kunne fravike kravene i tabellen. Relevant praksis eller etterutdanning kan redusere utdanningskravene for anleggsleder. NVE kan i disse tilfellene med hjemmel i § 8–2 dispensere fra kravene i tabell 3–8.1.

Tredje ledd er en spesialregel rettet mot fagområde III (stenge- og tappeorgan, rør og tverrslagsporter). Produksjon og montering av disse anleggsdelene er så kritisk i forhold til anleggets totale sikkerhet at den som leder dette arbeidet må oppfylle de samme kompetansekrav som stilles til anleggsleder.

At kravene til formell kompetanse og praksis rettet mot utførende foretak og mot anleggsleder er oppfylt, er forhold som må klargjøres mellom tiltakshaver (den ansvarlige) og utførende foretak (entreprenør) i kontrakten mellom partene. NVE kan om ønskelig kontrollere at kravene er oppfylt ved å be om dokumentasjon med hjemmel i § 8–1 eller ved revisjon av den ansvarliges internkontrollsystem.

Til § 3–9 Kvalifikasjonskrav til den som kontrollerer bygging og fornyelse av vassdragsanlegg

Paragrafen viderefører § 4–2 i gjeldende kvalifikasjonsforskrift.

Det forutsettes i § 2–8 at det tekniske kontrollarbeidet skal ledes av en med tilfredsstillende kvalifikasjoner, jf. også § 6–1 som fastsetter at byggherren skal ha en plan for kontroller og målinger som er påkrevd i en byggefase.

§ 3–9 angir kvalifikasjonskravene til leder av kontrollen. Den som leder kontrollen skal ha kvalifikasjoner tilsvarende det som gjelder for anleggsleder. Kontrollører/skiftkontrollører, som utfører kontroll på vegne av kontrollens leder, kan ha lavere kvalifikasjoner. Dette vil bidra til å bygge opp kompetanse hos flere og på den måten også bidra til rekruttering.

Til kapittel 4 Klassifisering

Kapitlet erstatter gjeldende forskrift 18. desember 2000 nr. 1317 om klassifisering av vassdragsanlegg.

Til § 4–1 Klassifisering

Første ledd slår fast at alle vassdragsanlegg, jf. definisjonen i § 1–3, skal klassifiseres i en av fem konsekvensklasser.

Annet ledd slår fast at den ansvarlige for et anlegg, normalt eieren jf. § 2–2 første ledd, har plikt til å sørge for at et anlegg blir klassifisert. Et begrunnet forslag om konsekvensklasse, med den dokumentasjon som er beskrevet i § 4–3, skal fremmes for NVE, som treffer vedtak om konsekvensklasse. Dette vil være et enkeltvedtak som skal begrunnes og som kan påklages etter forvaltningslovens regler.

Plikten til å få plassert anlegg i konsekvensklasse og legge fram et forslag til NVE gjelder generelt, men som det fremgår av fjerde ledd, er det ikke nødvendig å legge fram forslag til konsekvensklasse dersom anlegget er mindre enn oppgitte størrelser. I slike tilfeller plasseres anlegget i konsekvensklasse 0 uten nærmere vurdering.

Den ansvarlige må vurdere om anlegget er over eller under de angitte grensene. NVE skal ikke varsles om anlegg som plasseres i klasse 0 ut fra kriteriene i fjerde ledd. Slike anlegg har ubetydelig skadepotensial. NVE vil uansett i forbindelse med konsesjonspliktavurdering og konsesjonsbehandling fange opp de fleste av disse anleggene. Dersom anleggene ikke er konsesjonspliktige, skal de behandles av kommunen i henhold til plan- og bygningsloven, og kommunene får da ansvaret for behandling av disse anleggene. NVE kan uansett kontrollere om grensene er overskredet gjennom den generelle myndigheten NVE har etter vannressursloven § 53 til å føre tilsyn med vassdragstiltak og å overvåke tilstanden og utviklingen i vassdragene.

Ved nyetablering av anlegg skal forslag til konsekvensklasse følge søknad om konsesjon, eventuelt forespørsel om konsesjonsplikt. Søknad om konsesjon vil bli avvist dersom forslag til konsekvensklasse ikke følger søknaden. Denne koordineringen skal på et tidlig tidspunkt gi søker klarhet i hvilken konsekvensklasse anlegget vil få, samtidig som klassen vil være styrende for hvilke krav som gjelder i planlegging og i bygge- og driftsfasen. Denne differensieringen mellom hvilke krav som skal gjelde for anleggene ut fra konsekvensklasse er innarbeidet i flere bestemmelser i forskriften. Differensieringen skal sikre at oppfølgingen av det konkrete anlegget er tilpasset den faregraden anlegget faktisk representerer.

Tredje ledd angir at konsekvensklasse 1 til 4 skal benyttes for anlegg som faktisk har bruddkonsekvenser, gradert etter klassifiseringskriteriene gitt i § 4–2. Konsekvensklasse 4 er høyeste konsekvensklasse og vil omfatte anlegg som har potensial til å ramme mer enn 150 boenheter ved et brudd. Ut fra de betydelige skadevirkningene disse

anleggene kan ha, blir disse underlagt det strengeste sikkerhetsregimet. Kriteriene «mennesker, miljø og eiendom» samsvarer med vannressursloven § 36, og er konkretisert nærmere i tabellen i § 4–2. Formuleringen dekker alle verdier som kan bli direkte rammet av et dambrudd. Konsekvensklasse 0 skal benyttes for anlegg med ubetydelige bruddkonsekvenser. § 1–4 andre ledd angir hvilke bestemmelser som gjelder anlegg i konsekvensklasse 0.

Fjerde ledd innfører en ordning med automatisk plassering av enkelte anlegg i konsekvensklasse 0. Anlegg som er under konkrete størrelser, blant annet damhøyde på 2 meter og magasinivolum på 10 000 m³, vil automatisk inngå i konsekvensklasse 0. For slike anlegg er det ikke nødvendig å sende søknad om klassifisering eller annen melding til NVE. Erfaringsvis er det beskjedne konsekvenser knyttet til svikt eller brudd på slike små anlegg, og oppfølgingen fra myndighetenes side må avspeile dette.

Som en konsekvens av at dette er beskjedne anlegg, vil disse anleggene normalt forbli i konsekvensklasse 0 uavhengig av hva som skjer nedstrøms anlegget. For disse anleggseierne er det ikke nødvendig å vurdere klasseplasseringen på nytt ved endringer nedstrøms anlegget, jf. femte ledd. I helt spesielle tilfeller kan NVE benytte § 8–2 og plassere anlegg som oppfyller kriteriene for automatisk plassering i klasse 0 i en høyere klasse.

Femte ledd skal sikre at konsekvensklasseplasseringen endres ved endringer på eller ved anlegget eller i omgivelsene som direkte påvirker bruddkonsekvensene. Plikten gjelder alle anlegg som overstiger grensene som er angitt i fjerde ledd, også anlegg som pga. bruddkonsekvensene er satt i klasse 0. Dette gjelder både der nyetablering medfører at anlegget må settes i en høyere konsekvensklasse, og der årsaken til den gitte konsekvensklassen fjernes eller reduseres, slik at anlegget kan nedklassifiseres til en lavere klasse. Dette kan for eksempel skje pga. fraflytting nedstrøms vassdragsanlegget, omlegging av veitrase e.l. Vurderingen av endringer i omgivelsene skal skje fortløpende. For å sikre at alle anlegg blir plassert i riktig konsekvensklasse etter det nye regelverket, fastsettes det i § 10–2 at tidligere klassifiserte anlegg som kan være uriktig plassert etter ny forskrift, skal klasseplasseres på nytt senest innen 5 år fra forskriftens ikrafttreden.

Sjette ledd gir NVE hjemmel til å kreve at det fremmes forslag om konsekvensklasse eller endring av konsekvensklasse. Dersom anleggseieren er ukjent eller av ulike grunner er ute av stand til å fremme forslag om konsekvensklasse, kan NVE vedta anleggets konsekvensklasse på et mer skjønnsmessig grunnlag. Det samme gjelder der den ansvarlige av en eller annen grunn unnlater å fremlegge forslag om konsekvensklasse og NVE ut fra en helhetsvurdering velger å fastsette konsekvensklassen skjønnsmessig framfor å pålegge den ansvarlige å sende inn forslag til klasse på vanlig måte. Hjemmelen er tatt inn for å sikre at alle kjente anlegg blir plassert i en konsekvensklasse. Bestemmelsen er kun ment å være en sikkerhetsventil. Hovedregelen er at den ansvarlige skal fremme forslag om konsekvensklasse.

Til § 4–2 Klassifiseringskriterier

Første ledd omhandler hvilke deler av et vassdragsanlegg og hva slags uhell som skal være utgangspunkt for vurderinger av konsekvenser. Både bruddvannføring, vannstandsendringer i magasin eller nedstrøms vassdragsanlegget og vannstråle fra bruddsted kan gi konsekvenser som skal vurderes. Formuleringen gir også en praktisk veiledning i hvordan større vassdragsanlegg skal vurderes, for eksempel dammer som består av flere forskjellige sammenhengende damtyper, ved å angi at det er den delen av vassdragsanlegget som gir størst konsekvens som skal vurderes.

Annet ledd går nærmere inn på hvilke konsekvenser som er avgjørende for konsekvensklasseplasseringen. Konsekvensklasseplasseringen er utelukkende orientert mot konsekvenser av brudd, svikt eller feilfunksjon og ikke mot sannsynlighet for at dette skal inntre. De tekniske og driftsmessige kravene i forskriften skal sikre at sannsynligheten for dambrudd er meget lav. Klasseplasseringen er derfor fokusert mot de konsekvensene det ville fått dersom brudd, svikt eller feilfunksjon likevel skulle skje. Konsekvensene står gjerne i samsvar med dimensjonene på anlegget, for eksempel vil store magasiner og rørgater med høyt trykk lettere gi store bruddkonsekvenser. I tillegg vil lokaliseringen av anlegget ofte være av stor betydning for hvilke konsekvenser et brudd vil få. To tilnærmet like anlegg kan bli satt i ulike konsekvensklasser, avhengig av lokale forhold. Derfor må det vurderes konkret hvilke konsekvenser et brudd ved det aktuelle anlegget vil medføre for omgivelsene.

Den alvorligste konsekvensen er faren for tap av menneskeliv. Hovedkriteriet for plassering i konsekvensklasse er derfor om boliger, andre bygninger og steder som mennesker oppholder seg over noe tid kan rammes. Videre skal det tas hensyn til tap av infrastruktur og andre samfunnsfunksjoner som kan medføre fare for menneskers liv og helse, eks. veier, jernbane, bygninger og anlegg. Dessuten skal det tas hensyn til om det kan oppstå uopprettelig skade på fast eiendom og miljøinteresser. Kriteriene er konkretisert i tabellen i fjerde ledd.

Ved vurdering av hva som blir berørt (boliger, bygninger og oppholdssteder) eller skadet (infrastruktur mv) skal også det som blir berørt eller skadet av ras, erosjon eller andre direkte følgeskader av bruddvannføring, vannstandsendring eller bruddstråle omfattes, jf. første ledd (over) og kravet til dokumentasjon i § 4–3 første ledd. Vurdering av direkte skader og følgeskader må for øvrig også inkludere eventuelle skader langs magasin, ikke bare skader nedstrøms det anlegget som kan bryte sammen. Et typisk eksempel er at det må vurderes om hurtig senking av magasin pga. dambrudd kan føre til ras/utglidninger som igjen kan ramme mennesker, miljø eller eiendom.

Konsekvensene for virksomhetens egne ansatte skal ikke regnes med i denne vurderingen. Arbeidsulykker skal forebygges etter reglene i arbeidsmiljøloven og følges opp av Arbeidstilsynet. Dette gjelder imidlertid bare ansatte som har sin arbeidsplass direkte knyttet til vassdragsanlegget. Ansatte i øvrig virksomhet som befinner seg i berørt

område skal omfattes på vanlig måte, også selv om eier av virksomheten er den samme som eier av vassdragsanlegget.

Tredje ledd knytter seg til tabellen i fjerde ledd og angir hvordan den skal forstås. Det sentrale er at dersom minst ett av kriteriene knyttet til en bestemt konsekvensklasse er oppfylt, skal klassen settes til minimum den klassen som følger av tabellen. Tabellen danner et utgangspunkt, men kan fravikes ut fra en skjønnsmessig vurdering. Tabellen gir derfor en angivelse av forventet konsekvensklassel plassering, men gir ikke anleggseier krav på at anlegget settes i en bestemt konsekvensklasse. Der summen av konsekvenser blir spesielt stor, kan NVE bestemme at konsekvensklassen settes høyere enn det som direkte fremgår av tabellen basert på en samlet og skjønnsmessig vurdering. Dersom berørte boliger er færre enn 150, men summen av øvrige konsekvenser og berørte boliger blir spesielt store kan anlegget bli plassert i konsekvensklasse 4. Tilsvarende gjelder for de øvrige konsekvensklassene.

I *fjerde ledd* er tabellen som gir utgangspunktet for konsekvensklassel plasseringen tatt inn. Denne sto tidligere i retningslinjene for klassifisering, og er en utdyping av tabellen i klassifiseringsforskriften § 4. Kriteriene knyttet til boenheter er klart angitt i tabellen, mens det for øvrige interesser og verdier er angitt mer skjønnsmessige tema. Som regel vil det være klart hvilken konsekvensklasse et anlegg skal plasseres i. I tvilstilfeller avgjøres dette av NVE, basert på en skjønnsmessig vurdering, jf. tredje ledd.

Innholdet i klassifiseringskriteriene, herunder hva som menes med boenheter, er nærmere presisert i dagens veiledning til klassifiseringsforskriften. Denne vil bli tatt inn i framtidige retningslinjer til ny forskrift, og er også noe utdypet i femte ledd.

I *femte ledd* presiseres det at andre bygninger enn eneboliger og leiligheter, dvs institusjoner, skoler mv., og midlertidige oppholdssteder skal omregnes til boenheter. Praktisk veiledning i hvordan dette skal gjøres finnes i dagens veiledning til klassifiseringsforskriften, og vil bli videreført i eventuell ny retningslinje.

Etter *sjetten ledd* skal innbygde komponenter og konstruksjoner i et vassdragsanlegg, eller som har betydning for vassdragsanleggets funksjon, følge vassdragsanlegget i klassifiseringen. Dette er en forenkling ift. dagens situasjon og medfører at man unngår klassifisering av enkeltkomponenter. Dersom dette utgangspunktet skulle vise seg å gi uheldige utslag i enkelte tilfeller, for eksempel der ulike deler av en lang rørgate har helt ulike bruddkonsekvenser, kan dette løses gjennom dispensasjon etter § 8-2. Det samme gjelder for flomløp som plasseres i samme konsekvensklasse som tilhørende dam. Dersom flomløpet betjener en dam i for eksempel konsekvensklasse 3 eller 4, må det dimensjoneres slik at flomavledningskapasiteten er i tråd med de krav som stilles for disse konsekvensklassene. Dersom selve overløpstorskelen er en mindre konstruksjon med små bruddkonsekvenser, for eksempel en mindre betongdam, kan det gis dispensasjon fra kravene til dimensjonering mht stabilitet og glidning etter § 8-2.

Til § 4-3 Dokumentasjon

Bestemmelsen er ny og skal sikre at forslag til konsekvensklasse er tilstrekkelig grunnlagt. Bestemmelsen må ses i sammenheng med § 7-3 om dambruddsbølgeberegninger.

Første ledd angir hva slags dokumentasjon som skal sendes inn, som grunnlag for å vurdere anleggets bruddkonsekvenser. Sentrale elementer vil være informasjon om anlegget og berørt område, herunder tegninger og kart, jf. annet ledd, dokumentasjon fra befaringer og nødvendige beregninger. Beregningene skal alltid inneholde en vurdering av bruddkonsekvenser ved minimum to relevante startvannføringer der det blir utført dambruddsbølgeberegninger, dvs middelflom og dimensjonerende flom. Videre skal det foretas en analyse av følgeskader. Kravene vil bli utdypet i retningslinjer.

Annet ledd omhandler omfanget av dokumentasjonen. Der konsekvensklassel plasseringen er opplagt, kan omfanget av dokumentasjonen begrenses, og det angis hva dokumentasjonen skal inneholde i slike tilfeller, som et minimum. Eksempel på et opplagt tilfelle er dersom det ligger ett hus rett ved siden av et trykkrør med høyt trykk og stor diameter, og det ellers ikke fins bebyggelse, infrastruktur mv i nærheten av rørtraseen. Dersom klassen ikke er helt opplagt, utvides dokumentasjonskravet til å omfatte beregninger, for eksempel for å avklare om bebyggelse ligger i faresonen for en dambruddsbølge eller bruddstråle fra trykkrør. Er det større tvil knyttet til konsekvensklassel plasseringen, skjerpes dokumentasjonskravet tilsvarende, jf. fjerde ledd.

Tredje ledd angir hvilke minimumskrav som stilles til beregninger dersom det er nødvendig å gjennomføre beregninger for å vurdere bruddkonsekvensene. Det presiseres også at analyser av bruddkonsekvenser skal omfatte følgeskader.

Fjerde ledd gir NVE hjemmel til å kreve at det gjennomføres dambruddsbølgeberegninger, eller andre relevante beregninger dersom det er påkrevd for å kunne fastsette konsekvensklassen. For dammer i konsekvensklasse 2, 3 og 4 skal det uansett foretas dambruddsbølgeberegninger som skal foreligge før byggestart el før første revurdering, jf. § 7-3 første ledd, men bestemmelsen gjelder også for dammer i klasse 1. Som et alternativ kan NVE akseptere mindre omfattende dokumentasjon, forutsatt at anleggseier går med på at anlegget plasseres i den høyeste av de aktuelle konsekvensklassene.

Til kapittel 5 Tekniske planer og krav

Til § 5–1 Tekniske krav

Bestemmelsen er ny i forhold til forslaget som ble sendt på høring. I all hovedsak er bestemmelsen en sammenstilling av formuleringer som tidligere sto i andre bestemmelser, men som NVE etter en nærmere vurdering mener bør være samlet.

Første ledd slår fast at alle anlegg skal ha et tilstrekkelig høyt teknisk nivå, slik at brudd, svikt og feilfunksjon ikke inntreffer. Det tekniske nivået på et anlegg er blant de viktigste elementene i et dagsikkerhetsperspektiv. Gjennom de tekniske kravene i forskriften, sammen med kvalifikasjonskrav og krav til drift og vedlikehold, legges det til rette for at brudd eller annen svikt ikke inntreffer.

Annet ledd gjelder etablerte anlegg. Bestemmelsen erstatter gjeldende § 1–5 fjerde ledd, men innskrenker ordlyden noe. Det er bare i forhold til tekniske krav i kapittel 5 det er aktuelt å lempe på kravene for allerede etablerte anlegg. Bestemmelsen innebærer at etablerte anlegg vil drive lovlig, selv om ikke alle tekniske krav i kapittel 5 er oppfylt fra det tidspunkt forskriften trer i kraft. For noen krav må anlegget bygges om for å oppfylle kravene, for eksempel kravene til senking av magasin i § 5–8, og slike krav kan først etterkommes ved en større ombygging av anlegget.

Dersom et etablert anlegg ikke oppfyller kravene i kapittel 5, skal det iverksettes kompenserende konstruksjonsmessige tiltak slik at sikkerhetsnivået for etablerte anlegg er tilstrekkelig høyt, selv om forskriftens krav ikke blir oppfylt. Avvik fra forskriftens tekniske krav skal vurderes ved revurdering av anlegget, slik at det helt eksplisitt blir vurdert om sikkerhetsnivået er tilstrekkelig høyt. Der det ikke går på bekostning av kravene om tilstrekkelig høyt sikkerhetsnivå, skal slike tiltak om mulig samordnes med planlagte opprustinger eller utvidelser av anlegget.

Tredje ledd er ny og erstatter flere steder både i gjeldende forskrift og i høringsutkastet der det var foreslått tatt inn at «NVE kan fastsette nærmere krav til...». Bestemmelsen angir at NVE i enkelttilfeller eller mer generelt kan presisere innholdet i de tekniske kravene som er gitt i kapittel 5. Hjemmelen gir ikke adgang til å skjerpe kravene i forhold til det nivået eller de kravene den enkelte bestemmelsen fastsetter. Det kan bare være presiseringer og nærmere spesifisering i forhold til hva som menes med det enkelte kravet. Skal forskriften fravikes i enkelttilfeller, må det enten være begrunnet i at anlegget har et særskilt behov etter § 7–10 ellers så må § 8–2 benyttes.

Til § 5–2 Tekniske planer

Første ledd viderefører gjeldende krav i sikkerhetsforskriften § 3–4 om at tekniske planer skal godkjennes av NVE. Godkjenningsskravet gjelder alle anlegg i klasse 1 til 4. Godkjenningen erstatter byggesaksbehandling etter plan- og bygningsloven, og skal ivareta de samme kravene til byggeteknisk standard ved anleggene. I tillegg skal planene sikre at anlegget tåler de spesielle belastningene vassdragsanlegg er utsatt for. Planer for konsesjonsfrie anlegg i klasse 0 skal ikke godkjennes av NVE, disse behandles av kommunen etter plan- og bygningslovens regler.

Annet ledd angir hva de tekniske planene skal inneholde. Planene skal dokumentere at de tekniske kravene i kapittel 5 er oppfylt. Der planene ikke er av tilstrekkelig kvalitet, eller de ikke kan dokumentere at anlegget vil oppfylle de fastsatte kravene til sikkerhetsnivå, vil NVE ikke godkjenne planene. Planene skal videre omhandle nødvendig informasjon om vassdragsanlegget og anleggsdelene, beskrive omgivelsene, herunder beliggenhet til andre dammer i et magasin, hvordan byggearbeidet og det tekniske kontrollarbeidet skal gjennomføres osv. Tekniske planer for bygging av dammer skal alltid inneholde flomberegninger og en omtale av alle flomløp. En innsendt plan vil ikke bli behandlet før alle de nødvendige punktene er inkludert.

Tredje ledd viderefører dagens regel om at alt planmateriale, dvs. tekniske planer og revurderinger, skal utarbeides og kontrolleres av kvalifiserte fagpersoner innen relevante fagområder, jf. § 3–5. Dersom flere kvalifiserte fagpersoner innenfor samme fagområde utarbeider planmateriale for samme prosjekt forutsetter NVE at godkjent fagansvarlig, jf. § 3–7, står ansvarlig for at alt planmateriale innenfor fagområdet gjennomføres og dokumenteres i samsvar med krav i denne forskriften.

Med *kvalifisert fagperson* menes her person som har nødvendig relevant fagkompetanse til å utføre tekniske planer i overensstemmelse med gjeldende forskrifter, retningslinjer og god faglig praksis. NVE kan med hjemmel i § 8–1 be om dokumentasjon av kvalifikasjoner til personer som ikke er godkjent etter § 3–7.

Kvalifisert fagperson, som ikke er NVE-godkjent fagansvarlig kan ikke gjennomføre både utarbeiding og kontroll. En av oppgavene må gjennomføres av godkjent fagansvarlig. Kravet om kontroll gjelder ikke vassdragsanlegg i klasse 1 dersom planene er utarbeidet av godkjent fagansvarlig. Kvalifikasjonskravene til fagansvarlig følger av § 3–5.

NVE kan i tillegg kreve at kvalifisert fagperson utpekt av NVE foretar en uavhengig kontroll av planene. Utgiftene dekkes av søker. Formålet med bestemmelsen er at NVE som vedtaksmyndighet skal få en kvalifisert og uavhengig tredjepartsvurdering av planene. Men også tiltakshaver vil på denne måten få en uavhengig kvalitetssikring av planene. Behovet for uavhengig kontroll foreligger først og fremst ved anlegg med store bruddkonsekvenser, ved komplekse anlegg og ved bruk av utradisjonelle løsninger, men adgangen er ikke begrenset til disse tilfellene. Det bør være opp til NVEs faglige skjønn å avgjøre behovet for uavhengig kontroll av planene. En likelydende bestemmelse om uavhengig kontroll er gitt i § 7–5 femte ledd for revurderinger.

Etter *fjerde ledd* treffer NVE vedtak om godkjenning av tekniske planer. Dette er et enkeltvedtak i forvaltningslovens forstand, og skal blant annet begrunnes og kan påklages på vanlig måte.

NVE kan be om ytterligere opplysninger dersom det er nødvendig for å behandle planene. Det er opp til NVEs frie skjønn å avgjøre hvilke opplysninger det er behov for å innhente før NVE kan realitetsbehandle saken. Den ansvarliges opplysningsplikt følger av § 8–1. Det angis uttrykkelig at det kan settes vilkår for godkjenningen.

I *femte ledd* fastsettes det at byggearbeidene ikke kan påbegynnes før de tekniske planene er godkjent. NVE kan på vanlig måte dispensere fra dette. Hvis byggingen igangsettes før planene er godkjent, kan NVE benytte ulike reaksjonsmidler overfor tiltakshaver, slik som pålegg om stans av arbeidet eller retting.

Videre omhandler femte ledd de tilfellene der det skal sendes inn nye eller reviderte planer. Dette er aktuelt der arbeidet blir utsatt eller der det blir foretatt endringer som har betydning for anleggets forutsatte bruk, sikkerhet eller levetid. Planer for mindre korrigeringer og justeringer trenger ikke sendes inn til NVE. Hvis det i ettertid avdekkes at anlegget avviker fra de planene som ble sendt inn og godkjent av NVE, kan dette bli møtt med ulike reaksjoner fra NVEs side, for eksempel pålegg om retting.

Til § 5–3 Laster

Bestemmelsen om laster er en betydelig utvidelse av gjeldende forskrift § 4–1. Relevante laster er ikke listet opp i gjeldende forskrift. Siden lastene er grunnleggende for dimensjonering av dammer, er relevante laster tatt inn i forskriften. I tillegg til naturgitte laster nevnes det innledningsvis også laster som kan forårsakes av teknisk svikt, jf. også de to siste leddene under § 5–7 Flomberegninger. Det har vært en forutsetning å samordne kravene til beredskapsmessig sikring av dammer mv. (retningslinje nr. 4, utgave 1 av 9. juni 1994) med den nye damsikkerhetsforskriften. Derfor er det innledningsvis under laster gitt bestemmelse om at anlegg i konsekvensklasse 3 og 4 også skal dimensjoneres og kontrolleres for laster fra tilsiktede aksjoner i fred, under beredskap og i krig.

Bestemmelsen angir hvilke laster et vassdragsanlegg skal tåle. Lastene deles inn i tre grupper; permanente laster, variable laster og ulykkeslaster. Hver lastgruppe er omhandlet i bestemmelsen. Kravene er utdypet i retningslinje for laster og dimensjonering 15. desember 2003, i retningslinje for flomløp (2. utgave oktober 2005) og i retningslinje for fyllingsdammer 15. mars 2007.

Til § 5–4 Dimensjonering

Bestemmelsen angår krav til dimensjonering av vassdragsanlegg. Bestemmelsen viderefører med mindre justeringer gjeldende forskrift § 4–2.

Til § 5–5 Materialer og dimensjonerende materialegenskaper

Bestemmelsen viderefører gjeldende forskrift § 4–3. Det er gjort en mindre endring hvor det blir presisert at der materialparametrene er usikre, skal det velges verdier som er et forsiktig anslag for den verdien som har betydning for grensetilstanden. Endringen består i at det skal velges forsiktige verdier for materialparametere som er usikre, og ikke som i gjeldende forskrift at det skal utføres beregninger med et variasjonsområde for parametere som er usikre slik at følsomheten i resultatene kan fastlegges. Ellers blir det vist til anerkjente relevante dimensjoneringsstandarder når det gjelder materialer og materialanvendelse.

Til § 5–6 Utforming og atkomst

Bestemmelsen angår utforming av vassdragsanleggene og atkomst. Bestemmelsen viderefører gjeldende § 4–4 med noen mindre justeringer. Det er blant annet tatt inn krav om at anlegget skal ha en best mulig hydraulisk utforming, for å unngå skader ved de vannføringer anlegget er dimensjonert for.

Kravet til atkomst gjelder selve vassdragsanlegget og det området rundt som er nødvendig for å utføre tilfredsstillende tilsyn, drift og vedlikehold.

Til § 5–7 Flomberegninger

Bestemmelsen er en videreføring av den eksisterende forskrift § 4–5.

I *første ledd* stilles det krav om at det skal foretas flomberegninger for dammer og at flomberegningen skal gjøres samordnet med dimensjoneringen av nye flomløp og revurdering av eksisterende flomløp. Samordningen er avgjørende fordi flomløpets kapasitet bestemmer størrelsen på avløpsflommer og nivå på flomvannstander.

Annet ledd stiller krav om at beregningene skal utføres og kontrolleres av kvalifiserte fagpersoner innen fagområde IV, jf. § 3–5. Med *kvalifisert fagperson* menes her person som har nødvendig relevant fagkompetanse til å utføre flomberegninger i overensstemmelse med gjeldende forskrifter, retningslinjer og god faglig praksis. NVE kan med hjemmel i § 8–1 be om dokumentasjon av kvalifikasjoner til personer som ikke er godkjent etter § 3–7.

Kvalifisert fagperson, som ikke er NVE-godkjent fagansvarlig kan ikke gjennomføre både utarbeiding og kontroll. En av oppgavene må gjennomføres av godkjent fagansvarlig.

Det forutsettes at fagansvarlig med godkjenning i fagområde V bidrar dersom beregningene omfatter kompliserte hydrauliske vurderinger og beregninger.

Tredje ledd angir at flomberegningene skal sendes NVE til godkjenning og det stilles krav om tidspunkt for når slike beregninger skal foreligge.

Fjerde ledd omhandler krav til innholdet i en flomberegning. Det stilles krav om å regne med påregnelig maksimal flom med tilhørende maksimal flomvannstand og påregnelig maksimal avløpsflom ved kontroll mot brudd i ulykkesgrensetilstand. For klasse 1 og 2 tillates det imidlertid at man kan forenkle beregningene ved å regne med 1,5 ganger dimensjonerende tilløpsflom som et alternativ til å gjennomføre en komplett beregning av påregnelig maksimal tilløpsflom. Tilhørende flomvannstand og avløpsflom beregnes og benyttes da som ulykkeslast. Videre

stilles det krav om å inkludere beregninger av flomvannstander og avløpsflommer forutsatt tilstopping eller funksjonssvikt av luker for de dammer der det er aktuelt. Nest siste punktum i annet ledd stiller krav om at flomberegningene skal omfatte dokumentasjon av kvaliteten av beregningene og sammenlikning med observerte flommer.

Femte ledd angår gjentakintervallet som skal benyttes ved beregning av dimensjonerende flom. Gjentakintervallet er ulikt for konsekvensklasse 1 og for konsekvensklassene 2–4.

Sjette og sjuende ledd angår forutsetninger for beregning av tilløpsflom og avløpsflom.

Åttende ledd angir hvordan faren for tilstopping skal medregnes i beregningene.

Niende ledd angir hvordan det skal tas hensyn til funksjonssvikt på luker, avhengig av hvor mange flomluker en dam har. Bestemmelsen har en tabell som angir hvor mange flomluker det skal regnes med svikt på ved avledning av Q_{dim} . Åttende og niende ledd er en presisering av krav som tidligere har stått i retningslinjer.

Til § 5–8 Flomløp og flomavledning

Dagens bestemmelser om flomavledning (§ 4–6) og flomløp (§ 4–13) er slått sammen til en bestemmelse. Enkelte krav under andre bestemmelser, er fjernet. Krav som gjelder lukket flomløp finnes også i § 5–16 a).

Ny § 5–8 er omtrent identisk med høringsutkastets § 5–7, men rekkefølgen på leddene er noe endret slik at generelle krav kommer først og deretter mer spesifikke. Bestemmelsen omhandler hvordan flommer skal ledes trygt forbi dammene gjennom flomløpet og tilbake til elveleiet. Det er angitt krav til utforming av flomløpet, hvordan flomavledningen skal foregå m.v. Med flomløp menes hele vannveien forbi dammen, dvs. fra innløp, via overløp og avløp, til utløp i naturlig elveleie.

Første ledd angir at dimensjonering av nye flomløp, og ombygging og revurdering av eksisterende flomløp, skal samordnes med flomberegninger, jf. § 5–7. Samordningen er avgjørende fordi flomløpets kapasitet bestemmer størrelsen på avløpsflommer og nivå på flomvannstander.

Annet ledd angir at dimensjonering og revurdering av flomløp skal utføres av kvalifisert fagperson innen fagområde V. Med dette menes dimensjonering og revurdering som dokumenterer at flomløpet har en hydraulisk god utforming med tilstrekkelig kapasitet til å avlede aktuelle flommer.

Med *kvalifisert fagperson* menes her person som har nødvendig relevant fagkompetanse til å utføre dimensjonering av flomløp i overensstemmelse med gjeldende forskrifter, retningslinjer og god faglig praksis. NVE kan med hjemmel i § 8–1 be om dokumentasjon av kvalifikasjoner til personer som ikke er godkjent etter § 3–7.

Kvalifisert fagperson, som ikke er NVE-godkjent fagansvarlig kan ikke gjennomføre både dimensjonering og kontroll. En av oppgavene må gjennomføres av godkjent fagansvarlig. Det skal fremgå av dokumentasjonen hvem som har utført og hvem som har kontrollert dimensjoneringen.

Tredje ledd angir generelt krav til flomløpets kapasitet og hvilke forhold man skal ta hensyn til ved utforming av flomløpet.

Fjerde ledd angir at utforming og manøvrering av flomløp ikke skal føre til forverring av flomforhold i vassdragene med mindre dette tillates gjennom konsesjon.

Femte ledd omhandler flomavledning. Det er lagt til en presisering om at avledning og tilbakeføring til elveleiet nedenfor vassdragsanlegget skal skje kontrollert uten fare for *skadelig* erosjon.

Sjette ledd angir at flomavledning fortrinnsvis skal skje ved faste overløp, med standard overløpsprofil.

Sjuende ledd omhandler manøvrerbare løp. Sjuende ledd gir begrensninger i bruk av manøvrerbare løp og krav til etablering av ekstra sikkerhetstiltak, eksemplifisert ved reserveflomløp, i tilfeller der manøvrerbare løp er eneste løsning og funksjonssvikt innebærer en større sikkerhetsmessig konsekvens, jf. ellefte ledd.

Åttende ledd omhandler krav til lukkede flomløp, deriblant at det tillates rørstrømning ved påregnelig maksimal flom så lenge dette ikke påvirker flomvannstanden i magasinet. Det er lagt til en henvisning til § 5–7, da det tillates at det benyttes alternative flomverdier til påregnelig maksimal flom. Det er gjort en mindre endring i formulering av krav til avledning av dimensjonerende flom etter innspill fra høringen. Kravet til frispeilstømning er endret fra å gjelde hele det lukkede systemet til å bare gjelde øvre del av systemet. Dermed ivaretas også systemer med dykket avløp (vannlås) der krav om frispeilstømning gjennom hele systemet blir umulig å holde. For å få avklart om krav til lukkede flomløpssystemer overholdes mener NVE for øvrig at det vil være behov for modellforsøk, jf. tiende ledd.

Niende ledd presiserer hvilke tappeløp mv som ikke tillates å regnes med i den totale flomavledningskapasiteten.

Tiende ledd angir at det skal benyttes anerkjente beregningsmetoder, og at det kan være behov for modellforsøk eller prøvetapping. Dette gjelder der teoretiske beregninger gir store usikkerheter, for eksempel der de hydrauliske forholdene er uoversiktlige.

Elleve ledd angår ekstraordinære flomavledningsmuligheter, dvs. at det kan kreves ekstra avledningsmuligheter i form av for eksempel reserveflomløp («fuseplug» eller lignende). Kravet utløses dersom det er mulighet for at en ulykkeslast kan gi uakseptable konsekvenser for dammen, og det ikke er mulig å gjøre andre avbøtende bygningsmessige tiltak, for eksempel forsterking eller forhøyning av dammen.

Til § 5–9 Senking av magasin

Bestemmelsen er ny. Den innføres for å kunne tørrlegge dammen ved behov og for å kunne avlaste dammen ved ulykkesituasjoner, men den er samtidig en bestemmelse som skal forhindre tapping av skadelig omfang.

For dammer av betydning for kraftforsyningen, tilsvarende kraftverksdammer i de foreslåtte klasser 3 og 4, har det vært bestemmelser om tappeløp og tappekapasitet etter energilovforskriften inntil 1. januar 2002, av

beredskapsmessige årsaker. Beredskapselementet i forslaget er en tilnærmet videreføring av disse bestemmelsene. I tillegg gis NVE hjemmel til å stille krav om minimum senkehastighet og senkningsnivå for dammer i konsekvensklasse 2.

NVE har etter energiloven, energilovforskriften og sivilforsvarsloven i dag hjemmel til å pålegge sikringstiltak i det enkelte tilfelle. Å ta inn bestemmelser om tapping i denne forskriften vil gi forutsigbarhet ved krav til tapping, dessuten forenkler det saksbehandlingen at kravet følger direkte av damsikkerhetsforskriften.

Første ledd er et krav om at dammer i klasse 1 til 4 som ikke kan tørregges på annen måte skal ha et manøvrerbart buntappeløp.

Annet og tredje ledd gjelder for dammer i klasse 3 og 4. Disse skal ha tappeorgan med så stor kapasitet at magasinet kan senkes i en faresituasjon eller en ulykkessituasjon. Det er et krav at senkningen skal skje kontrollert, dvs. at den må skje ved manøvrerbart løp. I tabell 5–9 er det gitt krav til gjennomsnittlig senkningshastighet og til maksimalt senkningsnivå under HRV. Kravet til senkningsnivå er ikke lavere enn laveste nivå for damfoten selv om dette ikke eksplisitt er angitt.

Det angitte senkningskravet gjelder i en situasjon med midlere tilsig til magasinet. For magasin med stort magasinareal og dermed stort magasinvolum ved HRV, kan tappekapasitet reduseres i forhold til kravene angitt i tabellen. Det forutsettes at NVE da fastsetter kravene ut fra en samlet sikkerhetsvurdering knyttet til hver enkelt dam og forholdene langs vassdraget, jf. paragrafens siste (sjuende) ledd.

Fjerde ledd som gjelder for dammer i klasse 4 innebærer at NVE kan stille krav om reserveløsning for nedtapping i tilfelle det ordinære tappeorganet settes ut av funksjon. For denne reserveløsningen gjelder samme senkningsnivå som for det ordinære tappeorganet, men kravet til senkningshastighet er redusert. Normal løsning for en slik reserveløsning vil være sprengbart felt i overløpet.

Femte ledd angir at for dammer i klasse 3 og 4 skal behovet for to tappeorgan etter hverandre vurderes i forhold til faren for skader i vassdraget. Dette betyr at i de tilfeller der det vil bli uakseptable skader i/langs vassdraget om luken ikke lar seg stenge av ulike årsaker skal det være to luker etter hverandre. I de tilfeller der det er to tappeorganer, skal oppstrøms organ være åpent som en reserveløsning for de tilfeller at nedstrøms organ er satt ut av drift/ikke lar seg stenge. Begge tappeorganer skal kunne manøvreres på fullt vanntrykk.

Sjette ledd er en hjemmel for NVE til å fastsette senkningskrav for dammer i konsekvensklasse 2.

Sjuende ledd fastslår at enhver senkning av et magasin skal skje uten at det oppstår fare for sikkerheten til dammen(e) som etablerer magasinet eller til vassdragsanlegg som ligger nedstrøms for dammen(e). En eventuell senkning skal også skje med sikte på at skader på mennesker bør unngås, og at skader på miljø og eiendom i og langs hele vassdraget begrenses mest mulig. Under visse situasjoner vil det her kunne måtte foretas en avveining av faren ved senkningen og faren for at en dam kan bryte sammen om senkning ikke skjer, med de konsekvenser det vil kunne få. Utredninger omkring disse forholdene må det forutsettes i størst mulig grad foreligger til enhver tid og alltid er gjort før en eventuell senkning blir iverksatt.

NVEs forslag om sikringstiltak i denne bestemmelsen er fjernet og innarbeidet i § 7–7. Se utfyllende merknader til denne bestemmelsen.

Til § 5–10 Fyllingsdammer

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende forskrift § 4–7.

Første og annet ledd er en videreføring av gjeldende forskriftstekst med en tilføyelse om at dammen utformes med materialsoner med tilfredsstillende utstrekning og filtervirkning.

Tredje ledd inneholder hva om skal påvises i ulykkesgrensetilstand og er noe omformulert uten at dette endrer substansen i bestemmelsen.

Videre inneholder tredje ledd krav til sikkerhetsfaktorer i form av en tabell. Denne er ny. Sikkerhetsfaktorene er de samme som ble innført med «forskrift om dammer» fra 1981 og som siden er praktisert som krav.

Fjerde ledd er ny og er praktisert de seneste årene. Denne regelen er kun aktuell for et fåtall av eksisterende dammer som har oppstrøms tetningsplate.

Bestemmelsen i *femte ledd* om skjærstyrke av fyllingsmaterialer er ny. Anbefalte skjærstyrke for ulike fyllingsmaterialer er presisert nærmere i retningslinje for fyllingsdammer, jf. også formulering under § 5–5 siste setning.

Sjette ledd inneholder de konstruksjonsmessige kravene til fyllingsdammer. I bestemmelsene i bokstav a) er det gjort en endring og tilført en ny bestemmelse. Kravet om gunstig samvirke mellom konstruksjon og damfylling er erstattet med en sikkerhetsmessig god tilpasning mellom konstruksjon og damfylling.

Eventuell gjennomgående kulvert tillates ikke i damfyllingen for klasse 2, 3 og 4. Den må legges i sprengt grøft i fundamentet. En løsning med gjennomgående kulvert i damfyllingen er uheldig.

I bokstav c) er det gjort en tilføyelse at nedstrøms støttefylling/fundament skal oppfylle krav til filtervirkning for å hindre skadelig erosjon.

Bokstav d) har noen språklige endringer uten at dette endrer innholdet i bestemmelsen. I tillegg innføres en bestemmelse om innbygging av materialer i forskjellige soner. Bestemmelsen er en praksis som er fulgt og som er beskrevet «Regler og anbefalinger» (gule sider) i Forskrift om dammer fra 1981.

I bokstav e) er det gjort en presisering av at steinen skal ligge i forband og plasseres med fall og lengderetning innover i dammen. Dette er i samsvar med gjeldende praksis.

I bokstav f) er det presisert at nedstrøms skråning skal ha et skråningsvern som følge av ulykkeslaster og skade på dammen og en presisering av samme leggemåte for steinen som nevnt under bokstav e). For klasse 3 og 4 er dette en overføring og tilpasning fra bestemmelser i «Retningslinjer for sikring av kraftforsyningsanlegg» (RSK) hjemlet i energiloven. For de andre klasser er dette en presisering og i tråd med forvaltningspraksis. Kravet om skadelig televirkning er presisert i samsvar med formuleringen fra forskrifter for dammer av 1981 (gule sider).

I bokstav g) er headingen endret fra «topp dam» til damkrone, da dette gir bedre samsvar med innholdet i bestemmelsen. Innholdet er ellers utvidet og det er presisert at kronen skal beskyttes av et kronevern. For klasse 4 er det gitt tallkrav for hvor langt kronebeskyttelsen skal føres ned under HRV. Dette er i samsvar med praksis og «Retningslinjer for sikring av kraftforsyningsanlegg» (RSK).

For klasse 4 er det gitt tallkrav til minimum bredde på topp dam. Dette er en videreføring av tallkrav fra «Retningslinjer for sikring av kraftforsyningsanlegg» (RSK).

Dispensasjon etter § 8–2 kan benyttes ved lave dammer i klasse 4 der disse tallkravene vil gi en topptung dam i forhold til oppdemningshøyde.

Bokstav h) har en liten tilføyelse om at overhøyden skal tilpasses forventede setninger med et tillegg for å redusere usikkerheter.

Bokstav i) om fribord har en endring når det gjelder klasse 4 som gir tallkrav til minimum fribord over HRV som er en videreføring av bestemmelse fra «Retningslinjer for sikring av kraftforsyningsanlegg» (RSK).

Til § 5–11 Betongdammer

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende forskrift § 4–8. Bestemmelser fra «Retningslinjer for sikring av kraftforsyningsanlegg» (RSK) hjemlet i energiloven videreføres, slik at bestemmelsene samordnes med damsikkerhetsforskriften.

Annet ledd er ny. Den angir at nye platedammer, lette hvelvdammer og lamelldammer i klasse 3 og 4 ikke tillates bygd på grunn av sårbarheten ved terror og sabotasje. Bestemmelsen er delvis utdypet i retningslinje for betongdammer av oktober 2005.

Tredje ledd er ny. NVE vil spesifisere krav for de dammer det gjelder i klasse 3 og 4 vedrørende konstruktiv forsterkning og eventuelt overvåking, jf. også § 5–1 tredje ledd. Dette blir gjort når NVE får oversikt over disse dammene i klasse 3 og 4. Bestemmelsen er delvis utdypet i retningslinje for betongdammer av oktober 2005.

Fjerde ledd viderefører bestemmelser fra RSK. Kravene finnes i retningslinje nr. 4 om beredskapsmessig sikring av dammer m.v. av 9. juni 1994.

Åttende ledd (tabell) er ny. Kravene er hentet fra retningslinje for betongdammer av oktober 2005, og er tatt inn for å tydeliggjøre kravene til stabilitet i bruddgrense- og ulykkesgrensetilstand.

Niende ledd er ny. Krav vedrørende prinsipper for valg av geometri for hvelvdammer er hentet fra retningslinje for betongdammer av oktober 2005.

Tiende ledd er ny og er en presisering om at det skal tas hensyn til poretrykk i fundamentet og i andre kontrollplan, og til friksjonsvinkel i glideplanet ved stabilitetsberegninger. Krav er utdypet i retningslinje for betongdammer av oktober 2005.

Elleve, tolvte og trettende ledd er en presisering av teksten i gjeldende forskrift § 4–8. Krav er utdypet i retningslinje for betongdammer av oktober 2005.

Femtende ledd inneholder de konstruksjonsmessige kravene til betongdammer. Kravene er stort sett en videreføring av teksten i gjeldende forskrift § 4–8. I pkt. d) er krav til fribord presisert relatert til brudd- og ulykkesgrensetilstand.

Når det gjelder materialkrav til betongdammer i sekstende ledd, er pkt. b) delvis nytt. Krav til armering, bolter og stag for eldre konstruksjoner kan fravikes i henhold til bestemmelser i Norsk Standard. Krav er utdypet i retningslinje for betongdammer av oktober 2005.

Til § 5–12 Murdammer

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende forskrift § 4–9.

Første ledd er delvis ny. Siste setning er en presisering om at murdammer med stein lagt i mørtel betraktes stabilitetsmessig som betongdammer, med henvisning til § 5–11.

Fjerde ledd, andre setning er ny og er en presisering om hvilke krav som gjelder for velte- og glidestabilitet. Det henvises til § 5–11.

Femte ledd er ny. Det tillates å regne med hvelvvirkning for murdammer der hvor det er aktuelt, forutsatt at dammen har stivhet nok for overføring av krefter til vederlagene på sidene. Dette må dokumenteres.

Sjette ledd er ny, og er en presisering om at det skal tas hensyn til poretrykk i fundamentet og i andre kontrollplan, og til friksjonsvinkel i glideplanet ved stabilitetsberegninger. Det henvises til § 5–11.

Sjuende ledd er ny og gjelder bruk av bolter og stag der denne løsningen er egnet. Det henvises til § 5–11.

Når det gjelder materialkrav til murdammer i niende ledd, er pkt. b) en presisering av tekst i gjeldende forskrift § 4–9 om at tetningsegenskapene for torv og jord må opprettholdes.

Til § 5–13 Andre damtyper

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende forskrift § 4–10.

Første ledd er delvis ny. På grunn av byggemåten tillates bare bygd bukkedammer i klasse 1 da bukkedammer blant annet kan være sårbare for iskrefter ved sin lave egenvekt og spinkle konstruksjon.

Til § 5–14 Stenge- og tappeorganer

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende forskrift § 4–11. Egen retningslinje for stenge-, tappeorganer og rør er under utarbeidelse.

I *sjette ledd* om konstruksjonsmessige krav pkt. a) er andre setning ny. Det er tatt inn et krav til testing av stenge- og tappeorganers funksjonalitet og vern.

Til § 5–15 Rør og tverrslagsporter

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende forskrift § 4–12. Egen retningslinje for stenge-, tappeorganer og rør er under utarbeidelse.

Fjerde ledd er delvis ny. Lastkombinasjoner skal inkludere dynamiske trykk som trykkstøt eller virkning av massesvingning. Videre skal rør i bruddkonsekvensklasse 2, 3 og 4 dimensjoneres for innvendig vakuum i ulykkesgrensetilstand.

I *niende ledd* punkt b) er det forskriftsfestet at rør i bruddkonsekvensklasse 2, 3 og 4 skal utstyres med en automatisk og fjernstyrt rørbuddsventil/-luke.

Til § 5–16 Andre konstruksjoner og konstruksjonsdeler

Bestemmelsen er en videreføring av den eksisterende § 4–14. Nytt er tilføyselsen i første ledd med krav om at vannveier skal kunne tømmes kontrollert.

Til kapittel 6 Bygging og idriftsettelse

Dette kapitlet er en videreføring av innholdet i kapittel 5 og 6 i gjeldende sikkerhetsforskrift.

Til § 6–1 Bygging

Bestemmelsen er vesentlig forenklet i forhold til gjeldende bestemmelser om bygging og fornyelse. I dag skal ulike planer sendes inn til NVE, noen av dem også til godkjenning før og underveis i byggeprosessen, se sikkerhetsforskriften kapittel 3 om Planleggingsfasen og kapittel 5 Bygging og fornyelse. Dette endres nå, slik at det heller innføres krav om at dokumentasjon på ulike aktuelle forhold skal foreligge til enhver tid. Hensynene som ligger til grunn for bestemmelsen om bygging, blir dermed fortsatt ivaretatt.

Endringene gjør byggeprosessen mer forutsigbar, oversiktlig og mindre oppstykket. Samtidig kan man trekke ut gevinstene av at internkontrollforskriften ble innført for denne sektoren i 2002. Kravene er i stor grad i samsvar med gjeldende praksis ved større byggeprosjekter, der ulike planverktøy benyttes for å sikre en koordinert og effektiv byggeprosess. På samme tid må det tas hensyn til at byggearbeider i tilknytning til vassdrag gir noen spesielle utfordringer.

Første ledd regner opp hva slags dokumentasjon som til enhver tid skal foreligge ved bygging (implisitt også fornyelse) av vassdragsanlegg. Bestemmelsen gjelder anlegg i konsekvensklasse 1 til 4. Dokumentasjonen må være skriftlig.

Bokstav a) omhandler fremdriftsplan. Dette er en plan som i praksis lages ved alle større byggearbeider for å sikre en koordinert og ressurseffektiv byggeprosess.

Etter bokstav b) skal organisering av byggearbeidet, med oppgave- og ansvarsfordeling, være dokumentert. Dette er i praksis et element i fremdrifts- eller byggeplanen. Det er vesentlig ved byggeprosjekter å ha klar rolle- og ansvarsfordeling ved fremdrift, logistikk, kontrollarbeid osv.

Etter bokstav c) skal kvalifikasjonene til ansvarlig personell for byggearbeidet, dvs utførende foretak, anleggsleder og kontrollør, dokumenteres. Hvilken kompetanse disse må ha framgår av kapittel 3. Dokumentasjon vil for eksempel være godkjenninger, attester og vitnemål. Hvis Norsk standard har kvalifikasjonskrav til personellet, skal disse følges. Dette er i tilfelle kvalifikasjonskrav som kommer i tillegg til forskriften.

For anlegg i klasse 3 og 4 skal kontrollarbeidet ledes av uavhengig, kvalifisert person. Dette skal være en person som verken har tilknytning til utførende foretak eller til den ansvarlige for anlegget. En uavhengig tredjeperson vil gi en uhildet kvalitetssikring av kontrollarbeidet som utføres under byggingen. I konsekvensklasse 1 og 2 er det presisert at leder av kontrollen skal være uavhengig av entreprenøren (utførende foretak). For klasse 1 og 2 kan kontrolløren derfor være ansatt hos den ansvarlige under forutsetning av at vedkommende har tilfredsstillende kvalifikasjoner.

I praksis vil kontrollstaben for bygging eller fornyelse av et vassdragsanlegg bli forskjellig sammensatt avhengig av arbeidets art og kompleksitet. Kontrollstaben må ha en leder som tilfredsstiller kravene til kvalifikasjoner, jf. § 3–9, og eventuelt kravet til uavhengighet (gjelder klasse 3 og 4), og der lederen kan ha en eller flere kontrollassistenter som kan ha lavere kvalifikasjoner og som følger opp den daglige kontrollen, evt. inngår i skiftordninger der dette er aktuelt. Kontrollassistenter kan være ansatt hos byggherren. Leder av kontrollen vil ofte kunne være den prosjekterende eller en fra samme firma. Er det et stort og sammensatt arbeid som skal kontrolleres er det naturlig at kontrollens leder er utplassert på anlegget. For mange andre arbeider kan det være naturlig å akseptere at leder av kontrollen ikke er utplassert, men støtter seg på en stedlig kontrollør/assistent som faglig er underlagt leder for

kontrollen og rapporterer til denne. I siste tilfellet må leder for kontrollen vurdere behovet for inspeksjoner på anlegget og hyppighet av rapportering fra stedlig kontrollør for å ivareta ansvaret som leder og ansvarlig for kontrollen.

Bokstav d) krever at det skal foreligge en plan for hvordan det tekniske kontrollarbeidet under byggingen skal foregå. Minimumskrav til hva som skal kontrolleres er angitt i bestemmelsen. Det er opp til den ansvarlige for bygging å vurdere hvor omfattende kontroller som er nødvendig, herunder hvordan kontrollene i praksis skal utføres, frekvens på prøvetaking osv. Omfanget av kontrollen skal sikre at arbeidene utføres i henhold til tegninger og spesifikasjoner og at en oppnår den kvalitet som forutsatt i godkjente tekniske planer. I tekniske planer etter § 5–2 skal den fagansvarlige beskrive nødvendige tekniske kontroller, mens ansvaret etter § 6–1 blir å følge dette opp under byggingen.

Etter bokstav e) skal det foreligge en beredskapsplan for håndtering av unormale situasjoner i byggetiden. Det følger av § 7–4 første ledd at beredskapsplanen skal foreligge fra byggestart. Det henvises i bestemmelsen til § 7–4 Beredskapsplaner, der det angis nærmere hva beredskapsplanene skal inneholde. Det henvises også til § 5–2 annet ledd siste setning, som angir at de tekniske planene blant annet skal vurdere om forbisliping av vann i byggetiden vil utgjøre en sikkerhetsrisiko. I en byggefase må beredskapsplanen avspeile at byggearbeider i vassdrag kan gi spesielle utfordringer, og det må konkret angis hvordan ulike beredskapssituasjoner skal håndteres.

Bokstav f) angår midlertidige dammer (fangdammer) og andre midlertidige anleggsprovisorier. Det skal foreligge dokumentasjon på at disse innretningene som benyttes i byggefasen tilfredsstiller nødvendige sikkerhetskrav når det gjelder laster, dimensjoner, materialer og utforming. Fangdammer er et innarbeidet uttrykk, men er satt i parentes for å unngå forveksling med fangdammer i landbruket.

Annet ledd angir innsendingskravet. Her framgår det at for anlegg i klasse 2, 3 og 4 skal dokumentasjon i henhold til bokstav a (fremdriftsplan), bokstav b (organisering), bokstav c (kvalifikasjoner) og bokstav d (teknisk kontrollarbeid) sendes NVE før byggestart. For anlegg i klasse 1 kan NVE kreve slik dokumentasjon fremlagt, men for disse anleggene skal ikke planene sendes inn uoppfordret. NVE vil i praksis minne om denne plikten ved godkjenningen av tekniske planer etter § 5–2. Hensikten med regelen er å gi informasjon om sentrale opplysninger knyttet til en byggeprosess på et så tidlig tidspunkt at NVE kan reagere dersom det er grunn til det. Regelen skal også fremtvinge at planene faktisk foreligger før byggingen tar til.

Videre kan NVE, enten ved godkjenning av tekniske planer eller underveis i byggeprosessen, kreve at det fremlegges periodiske rapporter fra målinger og prøvetaking, som inneholder prøveresultater, kontrollørens vurderinger og eventuelt andre forhold som har betydning for utførelsen av anlegget..

Etter *tredje ledd* skal det lages en sluttrapport etter at byggearbeidet er avsluttet som sendes NVE til orientering. Innholdet i sluttrapporten framgår av tredje ledd, og idriftsettelsesprotokollen, jf. § 6–2, er ett element. Sluttrapporten skal sikre at myndighetene har nøkkelinformasjon om anlegget, blant annet om endelig utførelse. Sluttrapporten gir også kontrollmuligheter i forhold til om anlegget er bygd i tråd med de tekniske planer som NVE har godkjent. Nytt er at det blir stilt en tidsfrist for innsendelse av sluttrapport som er satt til 6 måneder etter at byggearbeidet er avsluttet.

Til § 6–2 Idriftsettelse

Første ledd avspeiler at idriftsettelsen er en kritisk fase i et byggeprosjekt. Det kreves derfor at det skal lages en plan for første gangs oppfylling av magasin eller vannvei og for første gangs prøving av stenge- og tappeorgan. Planen skal gå inn på kritiske forhold, så som tidsplan, oppfyllingshastighet, kontrollaktiviteter som iverksettes for å overvåke idriftsettelsen og hvilke personer som skal stå ansvarlig for idriftsettelsen. Det skal også gjennomgås hvordan unormale situasjoner som måtte oppstå skal håndteres. Planen skal ikke sendes inn, men skal på forespørsel kunne fremlegges på stedet og i ettertid. NVE kan kreve planen fremlagt med hjemmel i § 8–1.

Annet ledd angir at det skal føres protokoll ved idriftsettelsen for å dokumentere hendelsesforløpet og resultatet av idriftsettelsesprosessen. Protokollen skal inngå i sluttrapporten som skal sendes NVE til orientering, jf. § 6–1 tredje ledd.

Til kapittel 7 Drift

Til § 7–1 Driftsprosedyrer

Hovedtrekkene i gjeldende § 7–1 videreføres, men bestemmelsen er noe utvidet og presisert. Bestemmelsen gjelder anlegg i konsekvensklasse 1 til 4.

Første ledd fastsetter at det skal foreligge driftsprosedyrer for anlegget. For å være dekkende, må disse være skriftlige. Driftsprosedyrene skal omhandle driften av anlegget under ulike driftsforhold. Prosedyrene har som hovedhensikt å forebygge farlige situasjoner i forbindelse med avledning av vann. Prosedyrene skal omfatte både normale driftssituasjoner og situasjoner som avviker fra det normale. Som slike unormale situasjoner nevnes store flommer, aggregathavari, funksjonssvikt på luker og vedlikeholdsarbeider på anleggsdeler, men også andre vanlige og påregnelige faresituasjoner bør inkluderes, avhengig av hva slags anlegg det dreier seg om. Ved fareøkning som kan volde betydelig fare skal bestemmelsene i § 7–4 om beredskap tre i kraft.

Annet ledd angir at overvåking og alarm skal omhandles i prosedyrene der slike tiltak kan redusere farer knyttet til manøvrering av anleggsdeler. Eksempel på slike driftssituasjoner kan være manøvrering som innebærer at vannnivå eller strømforhold oppstrøms eller nedstrøms endres brått eller uventet for omgivelsene. Her kan alarm som varsler

dette være hensiktsmessig. Der alarm ikke anses som tilstrekkelig, må befarings eller annen overvåking av områder som vil bli berørt, inkluderes i prosedyren.

Tredje ledd fastsetter at alle som er involvert i driften skal være kjent med anleggene og prosedyrene. Dette omfatter personell som har et ansvar for sikkerheten ved anleggene, dvs VTA, stedfortredende VTA og tilsynspersonell, men også annet driftspersonell, inkludert personell tilknyttet eventuell driftssentral. Det er også sagt uttrykkelig at disse personene må ha nødvendig kompetanse til å vurdere hvordan manøvrering av anleggsdeler påvirker sikkerheten til anleggene og omgivelsene. Den ansvarlige har ansvaret for at personellet har slik kompetanse, jf. § 2–2 c).

Til § 7–2 Overvåking

Gjeldende forskrift § 2–6 om plan for overvåking, § 2–7 om instrumentering og § 7–2 om tilsyn er slått sammen til ny § 7–2 Overvåking. Disse bestemmelsene angår tematisk ulike sider av samme forhold, og bør derfor sees i sammenheng. Bestemmelsen gjelder anlegg i konsekvensklasse 1 til 4.

Første ledd fastslår utgangspunktet for overvåking. Vassdragsanlegg skal overvåkes slik at forhold som kan redusere anleggets sikkerhet kan avdekkes så tidlig som mulig. Hensikten er å forebygge og helst forhindre at brudd, svikt eller annen feilfunksjon inntreffer. Overvåkingen skal tilpasses det aktuelle vassdragsanlegget slik at det tas hensyn til anleggets konsekvensklasse, foreliggende eller mulig fare for materialsvekkelse og ellers andre sikkerhetsmessige forhold. I tillegg skal det tas hensyn til behovet for innsamling av data for revurdering, jf. § 7–5.

Annet ledd fastsetter at det skal foreligge en plan for overvåkingen. Planen skal omfatte all overvåking som skal benyttes, dvs. interntilsyn, instrumentering og målinger og ellers annen overvåking som den ansvarlige anser nødvendig. Planen skal angi hvilke grenseverdier for aktuelle måleparametre som krever reaksjon hos den ansvarlige. Planen skal dessuten inkludere kontinuerlig overvåking med fjernsyn eller på annen måte dersom sikkerhetsmessige hensyn tilsier det, f.eks. hvis den beredskapsmessige situasjonen gjør slik overvåking ønskelig eller nødvendig. Kontinuerlig overvåking kan også være aktuelt når det er behov for overvåking av vannstand som grunnlag for manøvrering av flomluker eller for å reagere raskt der dam/magasin ligger nær bebyggelse.

Fjernsynsovervåking er regulert av personopplysningsloven. Fjernsynsovervåking er definert i lovens § 36 som vedvarende eller regelmessig gjentatt personovervåking ved hjelp av fjernbetjent eller automatisk virkende fjernsynskamera, fotografiapparat eller lignende apparat. Med fjernsynsovervåking i damsikkerhetsforskriften menes overvåking både av konstruksjoner og komponenter til disse og av personer. Det kan for eksempel være nødvendig av sikkerhetsmessige hensyn med kameraovervåking av et tappeløp for å sjekke at det ikke tettes igjen. Her er formålet ikke å overvåke personer, men tappeløpets funksjon. Personopplysningsloven vil derfor ikke gjelde, og denne typen overvåking vil ikke være underlagt et eget regelverk som må følges.

Når det gjelder fjernsynsovervåking av personer, er dette bare aktuelt etter forskriften der beredskapsmessige hensyn tilsier det. For sårbare dammer med stort skadepotensial, kan det være svært viktig å overvåke uvedkommendes adgang. Damsikkerhetsforskriften gir på dette punkt kun en anbefaling om at kameraovervåking kan benyttes i slike tilfeller. Selve vilkårene for å kunne benytte fjernsynsovervåking av personer følger imidlertid av personopplysningsloven kapittel 7. Slik overvåking vil som hovedregel ikke være konsesjonspliktig da dette ikke dreier seg om sensitive personopplysninger jf. lovens § 33. Om vilkårene for fjernsynsovervåking av personer er oppfylt, må vurderes for hvert enkelt tilfelle. Viktige elementer som må være med i denne vurderingen er blant annet om overvåking er nødvendig og om alternative overvåkningsmetoder som for eksempel vakthold, ekstra belysning osv er vurdert.

Reglene for fjernsynsovervåking er videre utdypet i forskrift 15. desember 2000 nr. 1265 om behandling av personopplysninger (personopplysningsforskriften).

Av *tredje ledd* fremgår det at overvåkningsplanen og resultatene fra overvåkingen skal dokumenteres på en oversiktlig måte. Både overvåkningsplanen og overvåkningsresultatene skal inngå i revurderinger, jf. § 7–5, og ellers være tilgjengelig for NVE på forespørsel. NVE forutsetter at det foreligger skriftlig dokumentasjon, både på at planen foreligger, at planen er fulgt og når det gjelder foretatte registreringer i henhold til planen. NVE kan også kreve dokumentasjonen framlagt etter § 8–1, men det foreslås likevel å ta inn kravet her for å understreke at dokumentasjonen må skje på en måte som er egnet for myndighetskontroll.

Fjerde ledd omhandler interntilsyn, dvs. virksomhetens eget fysiske tilsyn eller inspeksjoner med egne anlegg. Tabell 7–2.1 angir type interntilsyn, hyppighet, omfang og utførende personell. Tilsynsomfanget er en forskriftsfesting av gjeldende praksis.

Hvilke typer overvåking (herunder interntilsyn) som er gjennomført på hvilke anlegg skal innrapporteres gjennom innrapporteringsordningen som innføres, jf. § 2–10. NVE kan styre hvilken informasjon man ønsker å innhente ved utformingen av innrapporteringsordningen. Uansett kan dokumentasjon av gjennomført interntilsyn bli kontrollert ved myndighetens tilsyn med virksomheten.

Femte ledd angir krav til instrumentering og måling. Kravene gjelder bare for dammer. For dammer i konsekvensklasse 1 er det tilstrekkelig med en vannstandsskala som viser vannstanden. For dammer i konsekvensklasse 2, 3 og 4 framgår det av tabell 7–2.2 hvilke måleparametre som skal følges opp for de ulike damtypene.

Sjette ledd stiller funksjonelle krav til måleinstrumenter og andre måleinnretninger, som skal sikre at disse vil fungere som forutsatt. Disse skal være driftssikre, nøyaktige og lette å avlese og de skal være plassert slik at de gir

representative måleverdier. Dette er helt sentrale krav for å sikre at resultatene blir korrekte og pålitelige, noe som er av stor betydning både for virksomheten selv, men også for myndighetene. For mange dammer er det gitt pålegg om innrapportering av måledata som benyttes til hydrologiske observasjoner, og det er da viktig at slike data er korrekte, ettersom de benyttes i mange ulike sammenhenger.

I henhold til sjettede ledd kreves at system for overføring av måleverdier skal være sikret mot funksjonssvikt. Her vil type system avgjøre hvilke tiltak som må iverksettes.

Måleinstrumenter/måleinnretninger, system for overføring av signaler og måleverdier skal kontrolleres jevnlig for å sikre at disse fungerer som forutsatt.

Et siste krav i bestemmelsen er at måleverdier og eventuelt tilhørende tidsangivelse skal være angitt i standardiserte referansesystemer, f.eks. at det benyttes høydesystem i henhold til Statens kartverk og at tidsangivelser er entydige i forhold til sommer- og vintertid.

Til § 7–3 Dambruddsbølgeberegninger

Dambruddsbølgeberegninger har som sin viktigste funksjon å gi grunnlag for vurdering av beredskapstiltak og for å vurdere om dammen er plassert i riktig konsekvensklasse. Bestemmelsen er en videreføring og presisering av gjeldende forskrift § 2–4. Presiseringene bygger på retningslinjer for dambruddsbølgeberegninger (oktober 2005), der praksis knyttet til dambruddsbølgeberegninger er omhandlet.

Første ledd slår fast at for dammer i konsekvensklasse 2, 3 og 4 skal det foreligge dambruddsbølgeberegninger som skal utføres av kvalifiserte fagpersoner innen fagområde V. Dette er en understreking av behovet for å bruke kvalifisert personell til oppgaven som beskrevet i retningslinjene fra 2005.

Med *kvalifisert fagperson* menes her person som har nødvendig relevant fagkompetanse til å utføre dambruddsbølgeberegninger i overensstemmelse med gjeldende forskrifter, retningslinjer og god faglig praksis. NVE kan med hjemmel i § 8–1 be om dokumentasjon av kvalifikasjoner til personer som ikke er godkjent etter § 3–7.

Kvalifisert fagperson, som ikke er NVE-godkjent fagansvarlig kan ikke gjennomføre både beregninger og kontroll. En av oppgavene må gjennomføres av *godkjent fagansvarlig*.

Tidspunkt for når beregninger skal foreligge angis også da dette har vært gjenstand for mye usikkerhet i tidligere forskrift. For nye dammer skal beregningene foreligge *senest* fra byggestart, da disse i en del tilfeller bør foretas før vedtak om konsekvensklasse, som igjen er avgjørende for krav til rådgiver for tekniske planer. For konsesjonsplichtige tiltak kan beregningene bli pålagt å foreligge «på søknadstidspunktet», jf. § 4–1 annet ledd og § 4–3 fjerde ledd. For eksisterende dammer skal beregningen utføres senest før første revurdering som foretas etter at denne forskriften er trådt i kraft.

Annet ledd angir at dambruddsbølgeberegninger skal danne grunnlag for beredskapsplanlegging, jf. § 7–4, og brukes ved kontroll med anleggets konsekvensklasse, jf. § 4–1. NVE kan dessuten kreve at dambruddsbølgeberegninger gjennomføres som grunnlag for klassifisering, jf. § 4–3 fjerde ledd.

Tredje ledd definerer en dambruddsbølgeberegning og delvis hvordan den skal gjennomføres med angivelse av initialtilstander og vurdering av usikkerheter og følgeskader. Ytterligere detaljering vil bli gitt i retningslinjer til denne bestemmelsen.

Fjerde ledd angir hvordan resultatene skal presenteres og når de skal sendes til aktuelle parter. Dambruddskartet skal vise oversvømt område som direkte resultat av en dambruddsbølgeberegning og fareområder som avdekkes ved analyse av følgeskader, noe som er nytt i denne forskriften.

NVEs vurderinger skal foreligge som tilbakemelding til den ansvarlige før dambruddskart og relevante resultater fra beregninger og eventuelle analyser formidles til myndigheter med ansvar for evakuering og redning. Dette er i overensstemmelse med punktet om håndtering av dokumentasjon i retningslinjer for dambruddsbølgeberegninger av oktober 2005.

Til § 7–4 Beredskap

Dagens forskrift har en bestemmelse om beredskapsplaner i § 2–3. Den nye bestemmelsen er langt mer detaljert for å synliggjøre myndighetens forventninger til virksomhetens beredskapsarbeid.

Første ledd fastslår at vassdragsanlegg i konsekvensklasse 2, 3 og 4 skal ha beredskapsplan for situasjoner som kan volde betydelig fare for mennesker, miljø eller eiendom. Plikten skal ikke gjelde anlegg i konsekvensklasse 1, slik kravet er i dag. Det skyldes at vannressursloven § 38, som hjemler plikten til å utarbeide beredskapsplaner, angir hjemmelen til å gjelde vassdragstiltak som «kan volde betydelig fare for mennesker, miljø eller eiendom». Anlegg i konsekvensklasse 0 og 1 er ikke i denne kategorien.

Selv om det for anleggene i konsekvensklasse 0 og 1 ikke innføres plikt til å utarbeide en beredskapsplan og gjennomføre øvelser, bør dette likevel vurderes av anleggseier, ettersom det gir erfaringer og kunnskap om faresituasjoner og egen beredskap. I forbindelse med byggearbeidene vil det imidlertid være krav til beredskapstiltak for denne fasen også for anlegg i klasse 1, se § 5–2 annet ledd siste setning og merknadene til § 6–1 bokstav e).

Som grunnlag for beredskapsplanen skal det foretas en analyse av risiko og sårbarhet knyttet til anlegget og driften av det og den skal videre baseres på utførte dambruddsbølgeberegninger.

Annet ledd angår innholdet i beredskapsplanen. Nivået for beredskapsplanen skal avspeile anleggets konsekvensklasse, beliggenhet og kompleksitet. Planen skal angi hva som skal gjøres ved fareøkning uansett årsaken til fareøkningen, eller hvis en ulykke inntreffer. Når årsaken til fareøkningen er avledning av vann, skal planen minimum omfatte fareøkning utover den fareøkning som håndteres i driftsrutinene, jf. § 7–1. Det er angitt at planen

som minimum skal inneholde grenseverdier som utløser beredskap, varslingsrutiner, innsatsplaner og oversikt over tilgjengelig personell og materielle ressurser. Grenseverdiene skal fastsettes for de aktuelle måleparameterne slik de fremkommer i overvåkingsplanen, jf. § 7–2, basert på de teoretiske beregninger av kapasitetene til vassdragsanlegget som stabilitet, styrke, erosjonsbestandighet osv.

Innsatsplanene skal baseres på analyser av mulige forhold og situasjoner som avviker fra det normale, for eksempel relatert til driftsprosedyrene, jf. § 7–1, men også andre situasjoner, for eksempel trussel om sabotasje. I dette ligger også at innsatsplanene må tilpasses den aktuelle situasjon. Overvåkingen av vassdragsanlegget som er nødvendig i en beredskapssituasjon skal beskrives særskilt i beredskapsplanen dersom den avviker fra den ordinære overvåkingen slik den er beskrevet i overvåkingsplanen etter § 7–2.

Tredje ledd er en presisering om øvelser i forhold til gjeldende forskrift. Det angis at det skal gjennomføres regelmessige øvelser minst hvert tredje år for å trene personell og teste om beredskapsplanen fungerer og er hensiktsmessig. Øvelser og tester er den mest effektive måten å avdekke svikt i beredskapsrutinene på, og skal derfor være en fast prosedyre.

Det regelfestes at beredskapsplanen skal holdes oppdatert, og at den skal revideres minst hvert tredje år, og alltid etter gjennomførte øvelser. Planen må dateres ved revisjon, slik at oppdateringen kan dokumenteres. Ved revisjon av beredskapsplanen må erfaringer siden forrige revisjon, blant annet erfaringer fra øvelser, ulykker og hendelser, endringer ved anlegget og ny teknisk kunnskap bli innarbeidet.

I vassdrag med flere ansvarlige er det viktig at beredskapsplaner og beredskapsøvelser koordineres, eventuelt at beredskapsplanen utarbeides, og at beredskapsøvelser gjennomføres av en felles organisasjon. Dette kravet er videreført i *fjerde ledd*.

Femte ledd omhandler samhandlingen med myndigheter som er ansvarlig for evakuering og redning i de berørte vassdragsanleggenes områder. Blant annet skal det etableres systemer for varsling av myndighetene, også NVE.

Etter beredskapsforskriften av 16. desember 2002 nr. 1606, som er hjemlet i energiloven, pålegger det alle enheter i Kraftforsyningens beredskapsorganisasjon (KBO) å ha beredskapsplaner. I disse beredskapsplanene er hensynet til kraftforsyningen det sentrale. Beredskapsplaner etter damsikkerhetsforskriften har imidlertid et annet formål, nemlig at sikkerhetsmekanismer skal inntre dersom det skulle oppstå en fare- eller skadesituasjon i vassdraget eller tilknyttet vassdragsanlegget som kan volde betydelig fare for mennesker, miljø eller eiendom. Typiske skade- eller fareutløsende årsaker vil være ved bruddvannføring, vannstandsending eller vannstråle.

Det er to ulike beredskapshensyn som skal ivaretas etter de to forskriftene. Etter NVEs oppfatning overlapper ikke disse pliktbestemmelsene, men utfyller hverandre. I mange tilfeller vil et selskap/eier være omfattet av begge pliktbestemmelsene og må følge dem. For å synliggjøre at et anlegg som er omfattet av damsikkerhetsforskriften, ikke fritas for å utarbeide beredskapsplaner, presiseres dette i *sjette ledd*.

Til § 7–5 Revurdering

Den foreslåtte § 7–5 er en videreføring og presisering av gjeldende forskrift § 7–3.

Første ledd angir hva revurdering er. Revurdering er en grundig undersøkelse og tilstandsanalyse av et etablert vassdragsanlegg, som skal klarlegge om anlegget har et tilfredsstillende sikkerhetsnivå.

Annet ledd angir når revurdering skal gjennomføres. I dag praktiseres samme hyppighet for anlegg i konsekvensklasse 1–4. Dette differensieres nå, slik at vassdragsanlegg i konsekvensklasse 2, 3 og 4 skal revurderes minst hvert 15. år og vassdragsanlegg i konsekvensklasse 1 minst hvert 20. år, som i praksis faller sammen med hvert tredje hovedtilsyn, jf. § 7–2. Dette er for konsekvensklasse 1–anleggene en lemping i forhold til NVEs forvaltningspraksis i henhold til retningslinjer for tilsyn og revurdering av 1. mai 2002.

Revurdering skal også foretas hvis det gjennom interntilsyn eller på annen måte avdekkes svakheter og mangler ved anlegget eller endringer i lastforutsetninger som kan påvirke sikkerhetsnivået ved anlegget. Anleggets sikkerhetsnivå til enhver tid, jf. § 5–1, er uansett den ansvarliges ansvar, men bestemmelsene om revurdering skal sikre at sikkerhetsnivået blir grundig vurdert med jevne mellomrom.

Tredje ledd regulerer innholdet i revurderinger. Revurderingen skal gi en konkret vurdering av alle anleggsdelene, og skal være en kontroll i forhold til de kravene som følger av gjeldende regelverk, særlig kapittel 5. Resultatene skal nedfelles i en revurderingsrapport. Rapporten skal også gi oversikt over hele vassdragsanlegget, herunder plassering av anlegget og tilhørende komponenter og systemer for overføringer av vann. Når revurderingen gjelder en dam skal oversikten inkludere eventuelle andre dammer ved magasinet.

Fjerde ledd omhandler forholdet til flomberegninger og andre beregninger. For dammer og flomløp er flomberegninger et viktig grunnlag for vurdering av sikkerheten. Flomberegningene må oppdateres jevnlig, blant annet etter hvert som datagrunnlaget forbedres (for eksempel ved at dataserier forlenges med økt observasjonsperiode), etter større flommer og ved større endringer i regelverket. Det skal generelt gjøres nye flomberegninger etter samme intervall som det gjennomføres revurderinger. I store vassdrag med dammer i både konsekvensklasse 1 og konsekvensklasse 2 til 4 kan det være en ulempe at det er forskjellig intervall på nye flomberegninger. Dette løses i praksis ved at man følger 15-års intervall også for konsekvensklasse 1. Kontroll av eksisterende flomberegninger og eventuell gjennomføring av nye flomberegninger må gjøres i en tidlig fase av revurderingen da godkjente flomberegninger må foreligge før revurderingsrapporten sendes NVE for godkjenning. Kravet om 15 år skal tolkes som når den faktiske beregningen av tilløpsflommer er eldre enn 15 år. At man senere

har benyttet samme tilløpsflommer og beregnet nye avløpsflommer, eller man senere har sagt at de gamle flomberegningene fortsatt er gjeldende, og fått aksept for det, kan ikke ses på som ny godkjenning.

Flomberegninger og andre beregninger skal gjennomføres på nytt dersom det avdekkes store feil eller usikkerheter i datagrunnlaget (også ved nyere beregninger) eller det er gjort endringer av betydning på anlegget.

Femte ledd angir at revurderinger skal utføres av *uavhengig kvalifiserte fagpersoner*. Kravet om at revurderingen skal foretas av en person som ikke har organisatorisk tilknytning til anleggseier følger av gjeldende § 7–3, men dette omformuleres til at revurderingen skal foretas av «uavhengig» kvalifisert fagperson. I den nye formuleringen ligger også at den som revurderer heller ikke kan ha organisatorisk tilknytning til innleid VTA, jf. § 2–4 siste ledd og heller ikke kan ha prosjektert anlegget.

Femte ledd viderefører dagens bestemmelser om at revurdering skal utføres av kvalifiserte fagpersoner. Dette gjelder for anlegg i klasse 1–4. For anlegg i konsekvensklasse 2, 3 og 4 skal i tillegg revurdering kontrolleres av kvalifisert fagperson. I dag gjelder dette også for anlegg i klasse 1.

Med *kvalifisert fagperson* menes her person som har nødvendig relevant fagkompetanse til å utføre revurderinger i overensstemmelse med gjeldende forskrifter, retningslinjer og god faglig praksis. NVE kan med hjemmel i § 8–1 be om dokumentasjon av kvalifikasjoner til personer som ikke er godkjent etter § 3–7.

Kvalifisert fagperson, som ikke er NVE-godkjent fagansvarlig kan ikke gjennomføre både revurdering og kontroll. En av oppgavene må gjennomføres av *godkjent fagansvarlig*.

Som en ekstra kvalitetskontroll kan NVE kreve uavhengig kontroll av revurderingen. Det er opp til NVEs faglige skjønn å vurdere behovet for dette. NVE peker i så fall ut den som skal kontrollere revurderingen. Utgiftene dekkes av den ansvarlige for vassdragsanlegget. Tilsvarende hjemmel for uavhengig kontroll er gitt i § 5–2 tredje ledd.

Gjeldende retningslinje for tilsyn og revurdering anfører at inspeksjoner i forbindelse med revurdering normalt skal gjennomføres av godkjent fagansvarlig, men at dette kravet kan fravikes dersom fagpersonen som erstatter den godkjente fagansvarlige har deltatt på minst 3 tilsvarende revurderingsinspeksjoner for anlegg i samme eller høyere klasse. Det siste skal i så fall dokumenteres.

Sjette ledd angir at revurderingen skal gjennomføres konsentrert i tid. Oversendelsen av revurderingsrapporten skal skje så raskt at ikke noe materiale fra revurderingen er eldre enn 2 år. Dette kravet er nytt. Gjennom praksis fra godkjenning av revurderinger har NVE sett behovet for å presisere dette uttrykkelig.

Nytt er det også at det sammen med revurderingsrapporten skal følge forslag til eventuelle tiltak, som en oppfølging av de resultatene som revurderingen avdekker. Dette er en kodifisering av retningslinjene (1. mai 2002), som angir at anleggseier skal komme med forslag til eventuelle avbøtende tiltak dersom revurderingen gir grunnlag for det. For å understreke behovet for at anleggseier (den ansvarlige) gir innspill, slik at NVE slipper å etterspørre det i hver enkelt sak, tas dette inn i bestemmelsen. Det er selve revurderingsrapporten med de nødvendige opplysninger, forutsetninger og beregninger (angivelsen av anleggets sikkerhetsnivå) som vil være gjenstand for NVEs godkjenningsbehandling. NVE vil gjøre en egen vurdering av om de eventuelt medfølgende forslag til tiltak (hvis behov) vil bringe dammen opp på et nivå som oppfyller forskriftenes krav. For å kunne vurdere effekt og resultat av de foreslåtte tiltakene, skal det sendes med en tilhørende fremdriftsplan. Disse tiltakene vil normalt kreve en planlegging/prosjektering som skal godkjennes av NVE, jf. § 5–2.

Revurdering er et helt sentralt virkemiddel for å overvåke den sikkerhetsmessige statusen på etablerte vassdragsanlegg, derfor er godkjenningskravet videreført. Et godkjenningsvedtak eller avslag på godkjenning er et enkeltvedtak i forvaltningslovens forstand.

Til § 7–6 Sikringstiltak av hensyn til allmennheten

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende § 2–9 om sikringstiltak av hensyn til allmennheten. Gjeldende § 2–9 andre ledd om at NVE kan fatte vedtak om sikringstiltak tas ut fordi den er overflødig.

Bestemmelsen angir at alle vassdragsanlegg – også anlegg i konsekvensklasse 0 – skal ha hensiktsmessige og virksomme sikringstiltak av hensyn til allmennhetens normale bruk og ferdsel på og ved vassdragsanlegg. Selve anlegget eller konstruksjonen kan i seg selv skape en risiko ved ferdsel på og ved anlegget. Plikten til å iverksette sikringstiltak må derfor gjelde også for vassdragsanlegg uten bruddkonsekvenser av betydning.

Sikringstiltakene som iverksettes skal speile risikobildet. Det er derfor tatt inn at det skal gjennomføres en analyse for å finne frem til de riktige sikringstiltakene. I analysen skal det tas hensyn til endringer ved anlegg og ny kunnskap om faresituasjoner. Det kreves ikke en omfattende vurdering, men det kreves at det er foretatt en konkret vurdering av anlegget og omgivelsene med allmennhetenes bruk og ferdsel i området for øye. Det skal dokumenteres i internkontrollsystemet når slik gjennomgang er foretatt, hvilke vurderinger som er gjort og eventuelt hvilke tiltak som ble iverksatt.

Ferdsels- og bruksmønsteret kan endre seg over tid, og det er viktig at sikringstiltakene til en hver tid er oppdatert i forhold til faktisk bruk og ferdsel. Det skal derfor minst hvert femte år foretas en analyse i forhold til ferdsel og bruksmønster, for å avdekke og lokalisere farepotensialer.

NVE kan etter gjeldende sikkerhetsforskrift § 2–8 kreve at det utføres risikoanalyser, men uten at innholdet og sammenhengen er nærmere definert. Den generelle bestemmelsen om risikoanalyser er nå tatt ut, i stedet er bestemmelser om risikovurderinger og analyser av risiko tatt inn i denne bestemmelsen, i § 7–4 om beredskap og i ny paragraf § 7–8 om informasjonssikkerhet, ettersom det er i disse bestemmelsene slike analyser er relevant.

Til § 7–7 Atkomsthindring

Det kan være nødvendig å sikre visse vassdragsanlegg mot skadeverk og utilsiktet manøvrering. Det gis derfor her en ny bestemmelse som har til formål å hindre at uvedkommende får atkomst til vassdragsanlegg og manøvreringssystem for stenge- og tappeorganer. Det vil kunne dreie seg om atkomst til utsiden så vel som innsiden av anlegget som helhet og til deler av anlegget. Særlig vil organer for flomavledning, jf. § 5–8, tappeorganer, jf. § 5–9 og § 5–14, og bestående dammer av type som ikke lenger tillates bygget, jf. § 5–11 andre ledd, kunne være aktuelle. For manøvreringssystemer gjelder atkomst også elektroniske styrings-, kontroll og overvåkingssystemer. Bestemmelsen begrenses til å omfatte anlegg i konsekvensklasse 2, 3 og 4. Bestemmelsen gjelder både byggefasen og driftsfasen til anlegget. For nye anlegg må behovet for sikringstiltak vurderes i planfasen. For eksisterende anlegg må behovet for sikringstiltak vurderes jevnlig. Forskrift 16. desember 2002 nr. 1606 om beredskap i kraftforsyningen har tilsvarende krav. NVE kan pålegge den ansvarlige å iverksette atkomsthindrende tiltak dersom det finnes nødvendig.

Til § 7–8 Informasjonssikkerhet

Spesifikk informasjon om vassdragsanlegg og deres funksjoner kan brukes til å påføre anleggene skader eller forårsake feilmanøvrering, og slike skader kan innebære store nedstrøms konsekvenser. Slik informasjon må ikke være tilgjengelig for uvedkommende. Det foreslås derfor en ny bestemmelse som har til hensikt å klargjøre hvilken informasjon det må være tilgangskontroll med og at det angis hvordan kontrollen skal være. Forskrift 16. desember 2002 nr. 1606 om beredskap i kraftforsyningen har tilsvarende krav.

Informasjon er i sikkerhetsloven § 3 definert som enhver form for opplysninger i materiell eller immateriell form. Tilsvarende forståelse legges til grunn i denne forskriften.

I *første ledd* angis at bestemmelsen gjelder vassdragsanlegg i konsekvensklasse 2, 3 og 4. For disse anleggene skal det foretas en helhetlig risikovurdering knyttet til all behandling av informasjon som angår vassdragsanlegget. I høringsdokumentet av 29. september 2006 var bestemmelsen noe annerledes formulert. Blant annet ble det gitt en definisjon av begrepet «sensitiv informasjon». Denne ble senere fjernet. Selv om det ikke foreligger noen rettslig definisjon av begrepet i sikkerhetsloven, mener departementet det er nødvendig å gi en nærmere forklaring av hva som menes med sensitiv informasjon. Departementet har derfor presisert at med sensitiv informasjon menes spesifikk informasjon og inngående kjennskap om vassdragsanlegget som kan brukes til å skade anlegget eller påvirke funksjoner som har betydning for sikkerheten. Det skal identifiseres hvilken informasjon som er sensitiv, hvor den befinner seg og hvem som har tilgang til den. Det skal etableres effektiv avskjerming av sensitiv informasjon og gjennomføres tilgangskontroll slik at kun rettmessige brukere får tilgang. Enhver plikter å hindre at andre enn rettmessige brukere får adgang eller kjennskap til sensitiv informasjon om vassdragsanlegget. I NVEs innstilling ble foreslått at sensitiv informasjon «ikke skal offentliggjøres». Med dette menes at slike opplysninger er taushetsbelagt. De vil da også være unntatt fra innsyn etter offentleglova § 13. Departementet har presisert dette i forskriftsteksten. Den bakenforliggende grunnen for å taushetsbelegge slike opplysninger finnes i offentleglova § 24 tredje ledd, som også vil være en selvstendig hjemmel for å kunne unnta fra rett til innsyn. Det presiseres i siste punktum at all kommunikasjon og behandling av sensitiv informasjon skal beskyttes mot avlytting og manipulering fra uvedkommende.

I *annet ledd* angis at det skal utarbeides en sikkerhetsinstruks som beskriver hvordan informasjonssikkerheten skal ivaretas og at det skal gjennomføres tiltak for å ivareta kravene i instruksene. Ifølge første ledd må innholdet i en sikkerhetsinstruks omfatte klargjøring og merking av sensitive dokument, angivelse av begrensning i tilgang til og taushetsplikt om sensitive forhold, oppbevaring og distribusjon av sensitive dokument, fjerning/svartsladding av sensitive opplysninger i dokumenter før skanning/kopiering ved tilgjengeliggjøring for andre enn rettmessige brukere, beskyttelse av sensitiv informasjon mot avlytting og manipulering, og at eksterne som skal forholde seg til sensitivt materiale må ha sikkerhetsavtale.

I *tredje ledd* gis NVE hjemmel til å treffe vedtak om at informasjon om vassdragsanlegg skal behandles i henhold til bestemmelser i lov 20. mars 1998 nr. 10 om forebyggende sikkerhetstjeneste (sikkerhetsloven).

Til § 7–9 Dambruddsvarsling

Reglene om dambruddsvarsling følger i dag av § 2–5. Det er her bare krav om at myndigheter med ansvar for evakuering skal varsles. Varsling av myndighetene må inngå som en del av beredskapsplan og dette kravet er derfor overført til § 7–4 Beredskap.

Det er imidlertid behov for også å varsle de som blir direkte berørt av et eventuelt dambrudd. Det innføres derfor i *første ledd* en adgang for NVE til å kreve at anleggseier etablerer systemer for varsling av berørte personer, dvs. at berørte personer blir varslet direkte og ikke via myndigheter med ansvar for evakuering og redning. Plikten til slik varsling inntreffer hvis dette er bestemt av NVE. Kostnadene bæres av dameier.

Også sivilforsvarsloven § 41a har hjemmel til å pålegge dambruddsvarsling som et særlig sikringstiltak. Denne hjemmelen er nå foreslått fjernet, jf. høringsnotat fra Justisdepartementet 30. juni 2008 som er omtalt foran, og bestemmelsen om dambruddsvarsling vil i stedet bli ivaretatt i ny damsikkerhetsforskrift. Dambruddsvarsling og andre typer varsling som skal utføres av andre enn myndighetene, for eksempel i tilknytning til farlig virksomhet, kommer i tillegg til den ordinære varslingen av befolkningen som er underlagt Sivilforsvaret.

Bestemmelsen gjelder bare for dammer i konsekvensklasse 2, 3 og 4.

Direkte varsling kan skje på flere måter, for eksempel ved sirene eller direkte telefonvarsling. Det finnes i dag teknologiske løsninger for å gjennomføre slike tiltak, og slike tiltak er i praksis i bruk i forhold til andre faresituasjoner.

Dambruddsvarslingen skal være tilpasset anleggstype, omfang av overvåkning, jf. § 7–2 og avstand fra dammen til berørte områder som bør evakueres. Dette må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle. Automatiske systemer skal være sikret mot funksjonssvikt. NVE kan stille krav til varslingsanleggets funksjonalitet.

I *annet ledd* er det fastsatt at der det etableres et varslingssystem, skal den ansvarlige for dammen i samarbeid med ansvarlige myndigheter informere berørte personer om varslingssystemet og om hensiktsmessig atferd ved evakuering. Ansvarlige myndigheter her vil være NVE, politiet, aktuelle kommuner, sivilforsvaret og fylkesmannen.

Til § 7–10 Særlige sikringstiltak

Bestemmelsen er ny, og var heller ikke med i høringsdokumentet av 29. september 2006.

Tilsvarende bestemmelse ligger i energiloven § 6–2, § 6–3 og § 6–4 for kraftverksdammer og sivilforsvarsloven § 41 a) og § 42 for øvrige dammer. Bestemmelsen er bl.a. begrunnet i behovet for beredskapsmessig sikring av vassdragsanlegg som følger denne forskriften. Bestemmelsen tas inn her som en forenkling av regelverket ved å samle alle krav om dammer på ett sted. Sikringstiltak for energianlegg er regulert av forskrift 16. desember 2002 nr. 1606 om beredskap i kraftforsyningen kapittel 5.

Bestemmelsens *første ledd* gir NVE hjemmel til å pålegge eier eller bruker av dammer særlige sikringstiltak. Dette er ikke en bestemmelse som først og fremst tar sikte på sikringstiltak i akutte faresituasjoner. For slike tilfelle kan man bruke vannressursloven § 40 og sivilforsvarsloven § 41 a direkte. Bestemmelsen vil være aktuell å bruke der det foreligger spesielle forhold selv om disse er del av en normalsituasjon. Dette kan være både naturgitte forhold, f.eks. ved at et magasin ligger særlig utsatt til for flom eller skred, eller av beredskapsmessige hensyn ved at anlegget ligger særlig utsatt eller sårbart til for krigs- eller terroraksjoner. § 7–10 kan ikke benyttes til å påvirke fremdriften ved ombygging eller nybygging som grunnlag for en total utskifting av spesielle typer damanlegg. I slike tilfelle må en benytte § 5–1 om pålegg om kompenserende tiltak.

Sikringstiltakene kan både være fysiske (bygningstekniske) og gå ut på andre typer tiltak som f.eks. vakthold, jf. tilsvarende bestemmelse i energilovforskriften § 6–2. Bestemmelsen må ses i sammenheng med blant annet § 7–9 Dambruddsvarsling.

Av *annet ledd* fremgår at hvis det pålagte tiltaket innebærer betydelige kostnader kan det søkes om tilskudd til dekning av dokumenterte utgifter. Med «betydelige kostnader» forstås så store kostnader at den ansvarlige på ingen måte har fordeler av tiltaket som samsvarer med kostnaden ved etableringen. Bestemmelsen er en videreføring av sivilforsvarsloven § 42 tredje ledd. Tilsvarende hjemmel for tilskudd til dekning av utgifter finnes for energianlegg i beredskapsforskriften § 7–2.

Til § 7–11 Melding om ulykke eller uønsket hendelse

Gjeldende sikkerhetsforskrift krever ikke at myndighetene skal underrettes der det skjer ulykker eller hendelser på og ved vassdragsanlegg. Det foreligger følgelig heller ingen plikt til å utarbeide en hendelsesrapport i disse tilfellene. Slike plikter foreligger i dag blant annet for jernbane- og flyselskap. Verdien av å gå gjennom ulykker og hendelser for å finne årsak og forbedringsmuligheter slik at tilsvarende hendelse ikke skjer på nytt, er understreket i etterkant av flere store ulykker i den senere tiden, for eksempel i rapportene om Åsta- og Sleipner-ulykkene i henholdsvis NOU 2000:30 og NOU 2000:31.

Det er derfor innført en ny bestemmelse i damsikkerhetsforskriften om informasjonsplikt ved ulykker og hendelser. Plikten gjelder anlegg i konsekvensklasse 1– 4. For konsekvensklasse 0–anlegg begrenses plikten til å varsle om ulykker. Med «ulykke» menes en uønsket eller utilsiktet plutselig begivenhet eller en bestemt rekke av slike begivenheter som har skadelige følger på personer, på vassdragsanlegget, på eiendom utenfor vassdragsanlegget eller miljø. Med «uønsket hendelse» menes enhver annen uønsket begivenhet enn ulykke som har sammenheng med vassdragsanlegget og som innvirker på sikkerheten, herunder nestenulykker. Uønskede begivenheter som innbrudd i dam eller lukehus, skadeverk på anlegg og utstyr, påfallende atferd på og rundt anlegg osv anses å være omfattet av bestemmelsen.

Kravene til informasjonen som NVE skal ha i etterkant vil avhenge av omfanget og konsekvensene av ulykken eller hendelsen. I noen tilfeller vil det være tilstrekkelig med en kort redegjørelse, mens det i andre tilfeller vil være nødvendig med en grundig gjennomgang av hendelsen eller ulykken. NVE vil utarbeide veiledningsmateriale for å klargjøre når denne meldeplikten inntreffer og nivået på meldeplikten.

Det er satt en frist på 3 måneder for å redegjøre for ulykken eller hendelsen for å sikre at informasjonen kommer myndighetene i rimelig tid etter at ulykken eller hendelsen skjedde.

Til kapittel 8 Fellesbestemmelser

Til § 8–1 Opplysningsplikt

Bestemmelsen regulerer den ansvarliges opplysningsplikt. Vannressursloven § 55 annet og tredje punktum angår rett til opplysninger. Her heter det: «Tiltakshaver plikter etter pålegg å legge frem for vassdragsmyndigheten opplysninger, dokumenter eller annet materiale av betydning for tilsynet. Når særlige grunner tilsier det, kan slike opplysninger etter pålegg kreves av andre.»

Hjemmelen til å gi pålegg om utlevering av opplysninger følger altså allerede av loven. Ved at opplysningsplikten også fremgår av forskriften, vil det ikke være nødvendig med pålegg i hvert enkelt tilfelle, noe som gjør oppfølgingen av forskriften mer effektiv. Men dersom kravet ikke etterkommes, kan påleggsbestemmelsen i loven benyttes.

Opplysningsplikten gjelder dokumentasjon som er nødvendig for å vurdere etterlevelsen av forskriften. Dokumentasjon vil for eksempel være gyldige attester, vitnemål osv. for ansatt personell. Dokumentasjonen kan etterspørres for eksempel i forbindelse med myndighetens tilsyn på et vassdragsanlegg. Det må trekkes en grense mot opplysninger som virksomheten har rett til å bevare taushet om. NVE har uansett taushetsplikt om drifts- og forretningsforhold som blir opplyst eller framgår av materiale fra virksomhetene, jf. forvaltningslovens § 13 flg. Opplysningsplikten gjelder også informasjon som dekkes av § 7–8. Forutsetningen er at myndighetene har saklig grunn for å be om innsyn i det aktuelle materialet eller opplysningene.

Til § 8–2 Dispensasjoner og skjerpede krav

Bestemmelsen erstatter gjeldende § 1–7 om dispensasjoner. Bestemmelsen kan benyttes både til å lempe og til å skjerpe kravene i forskriften i enkelttilfeller. Bestemmelsen skal benyttes i andre situasjoner enn de som § 7–10 regulerer og som kun retter seg mot særskilte sikringstiltak. Også når det gjelder andre bestemmelser kan det være behov for å sette andre krav enn det som ellers følger av forskriften. Dette kan f.eks. medføre krav til høyere kompetanse eller høyere konsekvensklasse for enkelte anlegg, og diverse krav til tekniske konstruksjoner.

Der kravene skal lempes, er det satt som kriterium at en eventuell dispensasjon må være forsvarlig ut fra en sikkerhetsmessig vurdering. Om det er tilfelle må overlates til forvaltningens frie skjønn.

Det kan i enkelttilfeller også oppstå behov for å gi strengere krav. Slike hjemler følger i dag av en rekke bestemmelser i sikkerhetsforskriften og er ikke noe nytt. Denne formuleringen er ut fra regeltekniske hensyn tatt ut flere steder i forskriften og heller tatt inn i § 8–2, som en generell bestemmelse om adgangen til å skjerpe kravene. For eksempel kan det være behov for å stille kompetansekrav for enkelte konsekvensklasse 0–dammer ut fra en sikkerhetsmessig helhetsvurdering, eller det kan stilles krav til konsekvensklasse 1–anlegg som etter forskriften bare gjelder konsekvensklasse 2, 3 og 4.

Kriteriet er imidlertid at sikkerhetshensyn gjør det nødvendig å gi strengere krav enn det som egentlig følger av forskriftens bestemmelser for det enkelte vassdragsanlegget. Det kan uansett ikke stilles strengere krav enn de grensene som er satt i forskriften. Det gjelder egne regler ved pålegg om særlige sikringstiltak, se § 7–10 og merknadene til denne.

Bestemmelsen vil imøtekomme behovet for å stille strengere krav til et enkeltanlegg, eventuelt en gruppe anlegg, men uten at sikkerhetsnivået i forskriften generelt blir hevet.

Et vedtak etter § 8–2 vil være et enkeltvedtak i forvaltningslovens forstand der dispensasjonen eller skjerpelsen gis som eget vedtak, for eksempel ved godkjenning av tekniske planer eller revurderinger.

Til § 8–3 Gebyr

NVEs tilsyn med vassdragsanlegg er gebyrfinansiert. Gebyret innkreves ved at det er fastsatt faste satser ut fra anleggenes konsekvensklasse, og gebyret kreves inn en gang i året.

Bestemmelsen er en videreføring av gjeldende § 10–3, men er endret for å være bedre i samsvar med ordlyden i vannressursloven § 58.

Første ledd angir rammene for gebyrleggingen og hvordan gebyret skal beregnes. Gebyrinntektene kan ikke overstige NVEs utgifter forbundet med tilsyn med vassdragsanleggene og utgifter som påløper der NVE må utføre krisetiltak på vegne av anleggseier i en alvorlig faresituasjon, jf. vannressursloven § 40.

Beregningsmodellen for gebyrene skal avspeile ressursinnsatsen som kreves fra myndighetens side for å følge opp den aktuelle gruppen dam. Modellen framgår i dag av internkontrollforskriften, men er foreslått tatt inn også her. Dette gir bedre sammenheng mellom vannressursloven, internkontrollforskriften og damsikkerhetsforskriften.

Annet ledd inneholder bestemmelser om tvangsgrunnlag og renter, som mangler i gjeldende gebyrbestemmelse.

Til kapittel 9 Gjennomføring av forskriften

Til § 9–1 Tilbaketrekking av godkjenning som VTA eller fagansvarlig

Personer som ønsker å ha funksjonen som VTA og fagansvarlig må ha en egen godkjenning fra NVE. En gitt godkjenning må kunne trekkes tilbake i bestemte situasjoner. Dette er en videreføring av den generelle tilbaketrekkingssadgangen i kvalifikasjonsforskriften § 1–2, men tas nå inn i § 9–1 ettersom dette er en reaksjon fra myndighetenes side og hører tematisk inn i kapittel 9. Tilbaketrekkingssadgangen er begrenset til VTA og fagansvarlig, ettersom det er dette personellet tilbaketrekkingssadgangen er relevant for.

Første ledd fastslår at VTAs og fagansvarliges godkjenning kan tas opp til vurdering eller trekkes tilbake under gitte forutsetninger. Tilbaketrekkingen må knyttes til dette personellets utførelse av sitt arbeid. Det kan være både formelle og faglige grunner til tilbaketrekking av godkjenning, for eksempel at kompetansen ikke holdes ved like, slik at VTA eller fagansvarlig ikke lenger anses som kompetent til å utøve funksjonen på en faglig god måte. I tillegg til de krav som følger av § 3–3, § 3–5 og § 3–7, kan det være måten VTA eller fagansvarlig utfører sitt arbeid på og det faglige innholdet i arbeidet som kan begrunne behov for tilbaketrekking, jf. § 2–4 og § 2–6. Tilbaketrekking kan

være på sin plass ved alvorlige brudd på krav etter denne forskriften eller hvis det har skjedd en ulykke eller hendelse som klart skyldes svikt i den faglige kvaliteten ved arbeidet som er utført.

Dersom NVE tar opp en godkjenning til ny vurdering, kan dette resultere i samme godkjenning eller en begrenset godkjenning i forhold til tidligere godkjenning. For eksempel kan en fagansvarlig få ny godkjenning på færre fagområder enn tidligere. Det kan også resultere i en tilbaketrekking av godkjenningen.

Tilbaketrekking betyr at godkjenningen inndras permanent. Dette fratar imidlertid ikke en person retten til å søke om ny godkjenning, men grunnlaget for tilbaketrekkingen kan også medføre at en framtidig godkjenningssøknad avslås.

Bestemmelsen gir en plikt til å gi VTA og fagansvarlig en rimelig frist til å rette opp forholdene som ligger til grunn for vurderingen av tilbaketrekking. Forutsetningen må være at det er mulig å rette forholdene.

Det er opp til NVEs skjønn å vurdere når det er mulig å rette opp forholdene og hvilken frist som er rimelig for opprettingsarbeidet.

Av hensyn til den igangværende virksomhet er det generelle utgangspunktet at det skal mer til for å tilbakekalle en gitt godkjenning enn for å avslå søknad om å bli godkjent som VTA eller fagansvarlig.

Opplysninger som kan tilsi at kravene til tilbaketrekking er oppfylt, kan f.eks. komme frem gjennom det tilsyn som utføres.

NVE avgjør om det foreligger en slik overtredelse av forskriften at godkjenningen kan trekkes tilbake. Formålet med forskriften og behovet for en rask reaksjon vil være av betydning dersom det fremkommer krav om utsatt iverksettelse av tilbaketrekkingensvedtaket etter forvaltningsloven.

Kravene ved tilbakekalling av godkjenning er de samme som i forvaltningsretten for øvrig.

Annet ledd nevner enkelte hensyn NVE skal legge vekt på i sammenheng med vurderingen av om godkjenningen skal tilbaketrekkes. Oppramsingen er ikke ment å være uttømmende og det er tilstrekkelig at bare ett av hensynene tilsier at godkjenningen tilbaketrekkes. Normalt vil ikke enkeltstående hendelser eller forhold kvalifisere for tilbaketrekking. Det kan imidlertid tenkes situasjoner som er så alvorlige at NVE bør reagere ved enkeltstående brudd. Videre kan det legges vekt på om det er flere samtidige mangler ved utførelsen av arbeidet eller forhold, situasjoner eller klanderverdige hendelser som foreligger, eller om det over tid har forekommet gjentatte brudd. Det kan også legges vekt på hva VTA og fagansvarlig selv har gjort for å rette opp forholdet, og om de eventuelt er å klandre for forholdet. Det er imidlertid ikke krav om skyldansvar hos VTA eller fagansvarlig.

En tilbaketrekking av en godkjenning vil være et enkeltvedtak etter forvaltningsloven, og gir VTA og fagansvarlig krav på forhåndsvarsel, begrunnelse og klageadgang.

Til § 9–2 Pålegg om retting, tvangsmulkt og umiddelbar iverksetting

Bestemmelsen erstatter gjeldende § 8–1 Pålegg til tiltakshaver og § 10–1 tvangsmulkt, men er endret i form og innhold.

Bestemmelsen inneholder de mer «ordinære» reaksjonsformene, som er mest praktiske å benytte ved brudd på forskriftens krav. Alle disse reaksjonsformene skal være rettet mot å hindre at ulovlige forhold oppstår eller fortsetter. Slike vedtak skal være fremtidsrettede, og de kan bare benyttes der de vil kunne ha en effekt framover i tid, ikke for å straffe i ettertid. Da må overtredelsesgebyr eller straff benyttes, jf. § 9–3 og § 9–4.

Reaksjonsformene som kan benyttes er pålegg om retting, herunder om stans av arbeidet eller virksomheten, tvangsmulkt og krav om umiddelbar iverksetting.

Pålegg om retting er et vedtak om at virksomheten må opprette eller gjenopprette lovlig tilstand. Pålegg om stans brukes der virksomheten driver i strid med krav gitt i lov, forskrifter eller vedtak med hjemmel i slike, og myndighetene krever at den ulovlige aktiviteten stanses.

Tvangsmulkt innebærer at virksomheten pålegges å betale et fastsatt beløp inntil lovlig tilstand er gjenopprettet. Tvangsmulkt skal benyttes sammen med vedtak om retting (herunder stans).

Umiddelbar iverksetting vil si at vassdragsmyndigheten iverksetter et sikringstiltak på vegne av anleggseier. Umiddelbar iverksetting fortsetter at det allerede er gitt pålegg om den aktuelle handlingen, for eksempel pålegg om retting, men at pålegget ikke er etterkommet. I hastesaker er det ikke krav om forutgående pålegg. Utgiftene til iverksetting kan kreves dekket av den ansvarlige.

Oppregningen er ikke uttømmende. Også andre reaksjoner kan benyttes, så som inndragning av konsesjon. Hjemmelen til dette er ulovfestet forvaltningsrett og hører derfor ikke hjemme i denne bestemmelsen.

Bestemmelsen henviser til de aktuelle gjennomføringsregler i vannressursloven, slik at kriteriene for bruk av den enkelte reaksjonsformen framgår av loven. Forskriften kan uansett ikke gå lenger enn det loven gir hjemmel for.

Til § 9–3 Overtredelsesgebyr

Ved endringslov 19. juni 2009 nr. 106 ble det innført bestemmelse om overtredelsesgebyr i vannressursloven § 60a, jf. Ot.prp.nr.66 (2008–2009) og Innst.O.nr.105 (2008–2009). Av bestemmelsen fremkommer at vassdragsmyndigheten kan ilegge overtredelsesgebyr ved forsettlig eller uaktsomme overtredelser av bestemmelser gitt i eller i medhold av loven. Det presiseres at foruten lovens bestemmelser menes også forskrifter, konsesjoner og konsesjonsvilkår, samt pålegg fastsatt med hjemmel i disse.

Overtredelsesgebyr er å anse som straff i henhold til den europeiske menneskerettighetskonvensjon og fremgår av egen bestemmelse uavhengig av de øvrige reaksjonene nevnt i § 9–2. Menneskerettighetskonvensjonen forbyr at forhold som tidligere er straffet, straffes på nytt, men det er ikke noe forbud mot å ilegge to ulike sanksjoner for samme forhold på samme tid, for eksempel tvangsmulkt og overtredelsesgebyr.

Foretak kan ilegges overtredelsesgebyr selv om ingen enkeltperson kan gebyrlegges, jf. vannressursloven § 60a tredje ledd. Også kumulative og anonyme feil kan medføre overtredelsesgebyr.

I likhet med det som er angitt i straffebestemmelsen i § 9–4, finner departementet at det er overtredelse av kapittel 2 og 3, § 4–1, § 5–1, § 5–2, kapittel 6 og 7 og § 8–1 som bør kunne medføre overtredelsesgebyr. Henvisning til disse bestemmelsene er derfor inntatt i § 9–3.

Det henvises til vannressursloven § 60a fjerde ledd som opplyster hensyn som skal tas i betraktning ved vurderingen av om overtredelsesgebyr skal ilegges og ved utmåling av gebyret. Listen i § 60a er ikke uttømmende.

Til § 9–4 Straff

Bestemmelsen viderefører § 10–2, men angir i motsetning til gjeldende § 10–2 konkret hvilke bestemmelser som er straffesanksjonert, jf. angivelsen i vannressursloven § 63 bokstav e) om at dette må gjøres eksplisitt i forskriften.

Straff er en reaksjon på et ulovlig forhold som har skjedd. De aktuelle straffeformene for overtredelse av denne forskriften er fengsel, bøter og inndragning av vinning, i tillegg til overtredelsesgebyr etter § 9–3. Der et foretak skal straffes, noe som ofte er tilfelle ved overtredelse av damsikkerhetsforskriften, benyttes som regel bøter som straffereaksjon, men etter innføringen av bestemmelse om overtredelsesgebyr, vil nok dette bli en vanlig straffereaksjon.

Bestemmelsen gjør overtredelse av kapittel 2, kapittel 3, § 4–1, § 5–1, 5–2, kapittel 6, kapittel 7 og § 8–1 straffbart.

Der straff skal benyttes, henvises det til vannressursloven § 63, der straffansvaret reguleres mer detaljert.

Til kapittel 10 Ikrafttreden

Til § 10–1 Ikrafttreden

Bestemmelsen angir når forskriften trer i kraft.

Videre angis det at fra samme tidspunkt oppheves sikkerhetsforskriften, klassifiseringsforskriften og kvalifikasjonsforskriften.

Til § 10–2 Overgangsbestemmelse

De fleste anleggene som er klassifisert etter forskrift 18. desember 2000 nr. 1317 om klassifisering av vassdragsanlegg (klassifiseringsforskriften) vil bli plassert i den samme konsekvensklassen etter bestemmelsene i ny forskrift. Disse anleggene behøver ikke klassifiseres på nytt etter ny forskrift. Men en del anlegg vil bli plassert i annen konsekvensklasse. Dette vil spesielt gjelde anleggene med størst bruddkonsekvenser, dvs. anlegg som etter ny forskrift vil bli plassert i konsekvensklasse 4. Det kan også gjelde noen anlegg i konsekvensklasse 1 og 2 siden kriteriene er endret når det gjelder brudd som kan føre til skade på riks- og fylkesveier. Overgangsbestemmelsen i § 10–2 første ledd fastsetter en frist på 5 år for å klassifisere på nytt de anleggene som er klassifisert etter klassifiseringsforskriften, men som sannsynligvis vil få ny konsekvensklasse etter ny forskrift.

NVE har registrert ca. 2300 klassifiserte dammer. Mange av disse er i dag satt i en konsekvensklasse ut fra en skjønnsmessig vurdering og er av ulike grunner ennå ikke klassifisert etter klassifiseringsforskriften. For disse anleggene gjelder ikke fristen på 5 år. Den ansvarlige skal her fremme et begrunnet forslag om konsekvensklasse så snart som mulig, jf. § 4–1. Det samme gjelder dammer som ennå ikke er klassifisert.

I annet ledd angis at egenerklæring etter § 3–7 og godkjenning av fagansvarlige i nytt fagområde V, jf. § 3–5 og § 3–7, ikke trer i kraft før NVE bestemmer. NVE vil ikke sette i verk angitte bestemmelser før det er lagt til rette for det gjennom hensiktsmessige rutiner.

18. des. Nr. 1601 2009

Forskrift om endring i forskrift om erverv og tap av norsk statsborgerskap (statsborgerforskriften)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2009 med hjemmel i lov 10. juni 2005 nr. 51 om norsk statsborgerskap (statsborgerloven) § 2, § 7 og § 18. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

I

I forskrift 30. juni 2006 nr. 756 om erverv og tap av norsk statsborgerskap (statsborgerforskriften) gjøres følgende endringer:

I følgende bestemmelser skal uttrykket «oppholds- eller arbeidstillatelse» endres til «oppholdstillatelse» og uttrykket «oppholds- eller arbeidstillatelser» endres til «oppholdstillatelser»:

§ 3–1 første punktum

§ 3–2 første ledd

§ 3–3

§ 8–1 tredje punktum
§ 8–2 første ledd tredje punktum
§ 8–3 første ledd første og annet punktum.

§ 8–2 skal lyde:

§ 8–2. Husstandsmedlemmer til utsendt personell ved norsk utenriksstasjon og til militært personell

For søker som er husstandsmedlem til utsendt personell ved norsk utenriksstasjon, som ikke er statsborger av oppholdslandet, og som er registrert i norsk folkeregister, anses oppholdstiden knyttet til utenriksstasjonen som oppholdstid i riket. Det gjøres unntak fra statsborgerloven § 7 første ledd bokstav c, d og f. Det gjøres også unntak fra statsborgerlovens krav om oppholdstillatelse.

For søker som er husstandsmedlem til militært personell som er beordret til tjeneste i utlandet, som ikke er statsborger av oppholdslandet og som er registrert i norsk folkeregister, anses oppholdstiden i utlandet knyttet til beordringen som oppholdstid i riket. Det gjøres unntak fra statsborgerloven § 7 første ledd bokstav c, d og f. Det gjøres også unntak fra statsborgerlovens krav om oppholdstillatelse.

§ 8–3 annet ledd skal lyde:

For søker som har inngått ekteskap før innreise til Norge med person som innvilges eller er innvilget tillatelse som nevnt i første ledd og som innvilges norsk statsborgerskap, skal det ved anvendelse av reglene i statsborgerloven § 12 første ledd femte punktum legges til grunn at søkeren er norskgift ved ekteskapets inngåelse. Treårskravet i statsborgerloven § 12 første ledd gjelder ikke.

Ny § 8–4 skal lyde:

§ 8–4. Utlending som har hatt norsk pass

For søker som har fått utstedt norsk pass selv om vedkommende ikke var norsk statsborger, gjøres det unntak fra statsborgerloven § 7 første ledd bokstav d og e. Søkeren må likevel ha oppholdt seg i riket i til sammen syv år i løpet av de siste ti årene og ha vært i aktsom god tro. For søknader som reguleres av statsborgerloven § 11 til § 18, gjelder det som der er fastsatt om oppholdets varighet, men det stilles ikke krav om at søker må ha hatt oppholdstillatelser i oppholdstiden. Dersom sterke grunner foreligger, kan det i den enkelte sak til gunst for søkeren gjøres ytterligere unntak fra vilkårene for erverv av statsborgerskap fastsatt i statsborgerloven kapittel 3.

§ 10–1 første og annet punktum skal lyde:

Ved tilbakekall etter statsborgerloven § 26 første ledd skal vedkommende gis permanent oppholdstillatelse, i henhold til utlendingsloven § 62 og utlendingsforskriften § 11–3. Dette gjelder likevel ikke personer som har nordisk statsborgerskap og personer som hadde tillatelse etter utlendingsloven kapittel 13 (borgere som omfattes av EØS-avtalen og EØS-konvensjonen) ved innvilgelse av norsk statsborgerskap.

§ 15–1 skal lyde:

§ 15–1. Plikt til å betale gebyr

Senest samtidig med innlevering av søknad om norsk statsborgerskap skal det betales et saksbehandlingsgebyr, jf. statsborgerloven § 32. Det skal ikke betales gebyr ved søknad om å beholde og søknad om å bli løst fra norsk statsborgerskap. Barn under 18 år er unntatt fra plikten til å betale gebyr. Søker som omfattes av forskriftens § 8–4 er unntatt fra plikten til å betale gebyr.

II

Ikraftsetting

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1602 2009

Forskrift om opphevelse av forskrift 23. desember 1983 nr. 1840 om særskilt oppgaveplikt for lønn til barn fra foreldres bedrift m.v.

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2009 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 6–2 nr. 4 bokstav a. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

I

Forskrift 23. desember 1983 nr. 1840 om særskilt oppgaveplikt for lønn til barn fra foreldres bedrift m.v. oppheves.

II

Endringene under I trer i kraft straks.

18. des. Nr. 1603 2009**Delvis ikraftsetting av lov 19. juni 2009 nr. 48 om endringer i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond og enkelte andre lover**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2009 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 48 om endringer i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond og enkelte andre lover del XV nr. 1. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

Lov 19. juni 2009 nr. 48 om endringer i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond og enkelte andre lover del VIII, IX, X, XI, XII, XIII og XIV trer i kraft 21. desember 2009.

18. des. Nr. 1604 2009**Ikraftsetting av lov 18. desember 2009 nr. 139 om endringer i lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter (unntak fra patentvernet for utprøvinger av legemiddel)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2009 med hjemmel i lov 18. desember 2009 nr. 139 om endringer i lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter (unntak fra patentvernet for utprøvinger av legemiddel) del II. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2009 kl. 14.35.

Loven trer i kraft straks.

14. des. Nr. 1629 2009**Forskrift om forrentning og tilbakebetaling av utdanningslån og tap av rettigheter 2010**

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 14. desember 2009 med hjemmel i lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte (utdanningsstøtteloven) § 8, § 9, § 10, § 14 og § 15. Kunngjort 22. desember 2009 kl. 14.40.

*Første del. Forrentning og tilbakebetaling av utdanningslån og tap av rettigheter**Kapittel 1. Tidspunkt for forrentning av utdanningslånet og tilbakebetalingsplan***§ 1–1. Forrentning av utdanningslånet**

Utdanningslånet blir satt rentebærende fra det første månedsskiftet etter at låntakeren har avsluttet eller avbrutt utdanningen, eller når låntakeren ikke har rett til støtte etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, første del og fjerde del. Det blir også regnet renter når låntakeren er i utdanning, men ikke får støtte, se kapittel 11.

Gjeld fra tidligere utdanning er rentebærende når låntakeren er i deltidsutdanning.

Ved omgjøring av stipend til lån som følge av behovsprøving i henhold til kapittel 29 i tildelingsforskriften, rentebelastes dette lånet fra den måneden beløpet legges til låntakerens konto.

§ 1–2. Tilbakebetalingsplan

Det blir sendt ut tilbakebetalingsplan når lånet er satt rentebærende.

En låntaker som har fått tilbakebetalingsplan og deretter har fått støtte til ny utdanning, får fastsatt ny tilbakebetalingsplan for den samlede gjelden.

*Kapittel 2. Rentevilkår***§ 2–1. Beregning av renter**

Lånet har flytende rente med mindre låntaker inngår avtale om å binde renten.

Flytende rente blir fastsatt etter den årlige effektive renten på statspapirer som har fra null til tre måneder igjen til innløsning. Observasjonsperioden er fra 1. juli 2010 to måneder. Mellom observasjons- og virkningsperioden er det fra 1. juli 2010 to måneder.

Faste renter blir fastsatt etter den årlige effektive renten på statspapirer som har tre, fem eller ti år igjen til innløsning. Observasjonsperioden er én måned. Mellom observasjons- og virkningsperiode er det én måned.

For både flytende og fast rente kommer i tillegg ett prosentpoeng p.a. til delvis dekning av administrasjonskostnader og tap. Det blir regnet ett prosentpoeng høyere rente enn ordinært av hele lånet fra den datoen gjelden er sagt opp som følge av mislighold. Renten blir til og med 30. juni 2010 fastsatt for hvert kvartal av Lånekassen. Mellom observasjons- og virkningsperioden er det ett kvartal.

Fra og med 1. juli 2010 fastsetter Lånekassen renten seks ganger per år.

Renten blir belastet på etterskudd den siste datoen i hver måned.

§ 2–2. Binding av renten

Renten kan bindes for en periode på tre, fem eller ti år.

Søknad om å binde renten må være kommet inn til Lånekassen senest tolv dager etter endt observasjonsperiode.

Låntaker som har inngått avtale om å binde renten, skal betale i samsvar med avtalen.

Det er ikke anledning til å binde renten på kun deler av lånet.

§ 2-3. Oppheving av rentebinding

Dersom det ikke er inngått ny avtale om å binde renten når avtaleperioden er ute, blir lånet forrentet etter reglene for flytende rente, se § 2-1.

Dersom låntaker foretar ekstra innbetalinger, innfrir gjelden i avtaleperioden eller avslutter fastrenteavtalen i avtaleperioden, beregnes rentegevinst eller rentetap etter bestemmelsene i § 2-2 og forskrift 11. februar 2000 nr. 101 om låneavtaler til finansavtaleloven. Dersom låntaker avslutter fastrenteavtalen i avtaleperioden inntreffer en sperrefrist på to måneder hvor lånet forrentes etter flytende rente, før lånet eventuelt kan bindes på nytt, se § 2-4 bokstav g.

Avtale om rentebinding blir også opphevet dersom låntaker begynner i fulltids- eller deltidsutdanning i avtaleperioden og får lån og/eller stipend fra Lånekassen. I slike tilfeller blir det ikke regnet rentegevinst eller rentetap.

§ 2-4. Avgrensning i adgangen til å inngå avtale om binding av renten

Følgende låntakere kan ikke inngå avtale om å binde renten:

- a) låntaker under 18 år
- b) låntaker som har kortere nedbetalingstid enn avtaleperioden
- c) låntaker med lån som ikke er satt rentebærende
- d) låntaker med oppsagt lån
- e) låntaker i gjeldsordning
- f) låntaker i deltidsutdanning med støtte fra Lånekassen og som har rentebærende lån fra tidligere utdanning
- g) låntaker som sier opp avtale om binding av renten før normert utløpstid, kan ikke inngå ny avtale om fastrente før tidligst etter to måneder.

§ 2-5. Rentesrente

Det blir regnet rentesrente med den rentesatsen som gjelder. Renter som ikke er betalt, blir satt rentebærende 15. mai og 15. november. For låntaker som har lån fra før 1. juli 1985, blir det ikke regnet renter av rentegjeld som er opparbeidet før 1. januar 1990.

Kapittel 3. Terminbeløp**§ 3-1. Fastsettelse av terminbeløp**

Terminbeløpene fastsettes etter annuitetsprinsippet, slik at gjelden nedbetales i løpet av den fastsatte nedbetalingstiden. Minste terminbeløp er kr 3 250.

§ 3-2. Unntak i særlige tilfelle

I særlige tilfelle kan Lånekassen fravike reglene for fastsettelse av terminbeløpene.

§ 3-3. Justering av terminbeløpet

Terminbeløpet blir justert når rentesatsen endres.

Kapittel 4. Nedbetalingstid**§ 4-1. Vanlig nedbetalingstid**

Den lengste nedbetalingstiden er 20 år fra den siste datoen lånet blir satt rentebærende. Lån over kr 214 000 vil normalt gi 20 års nedbetalingstid.

§ 4-2. Utvidet nedbetalingstid

Når det gis betalingsutsettelse, blir nedbetalingstiden normalt utvidet. Nedbetalingstiden kan ikke bli utvidet til mer enn 30 år.

§ 4-3. Kortere nedbetalingstid

Lånet skal være nedbetalt innen låntakeren fyller 65 år. For låntakere over 45 år blir terminbeløpene oppjustert slik at lengste nedbetalingstid blir kortere enn 20 år.

Kapittel 5. Ekstra innbetaling og innfrielse**§ 5-1. Ekstra innbetaling på lån med flytende rente**

Låntaker med lån som blir forrentet etter § 2-1 (flytende rente), kan innfri eller betale ned gjelden raskere og med større beløp enn det som er fastsatt i betalingsplanen, uten ekstra kostnader.

§ 5-2. Ekstra innbetaling på lån med bundet rente

For låntaker som har inngått avtale om å binde renten etter § 2-2, vil ekstra innbetalinger eller innfrielse av gjelden i avtaleperioden føre til at det blir beregnet rentegevinst eller rentetap.

§ 5-3. Refusjon av ekstra innbetalinger

Ekstra innbetalinger vil bare i særlige tilfeller kunne bli refundert.

Kapittel 6. Forfall, betalingsvarsel og gebyr

§ 6–1. Terminforfall og betalingspause

Første terminforfall blir fastsatt til om lag sju måneder etter at utdanningen er avsluttet eller avbrutt, eller når låntakeren ikke lenger mottar støtte fra Lånekassen (betalingspause). Dette gjelder også ved ny tilbakebetalingsplan etter § 1–2.

En låntaker som får støtte til deltidsutdanning og har lån det tidligere er utstedt tilbakebetalingsplan for, kan ikke få ny betalingspause.

Terminforfallene er 15. februar, 15. mai, 15. august og 15. november.

§ 6–2. Låntakerens plikt til innbetaling til tross for manglende betalingsvarsel

Terminbeløpet skal betales selv om låntakeren ikke har fått betalingsvarsel, se § 16–2.

§ 6–3. Gebyr ved førstegangsbetalingsvarsel

Ved varslingsom terminbeløp som forfaller, påløper et gebyr på kr 35. For låntakere som benytter eFaktura, påløper ikke slikt gebyr.

§ 6–4. Gebyr ved andregangsbetalingsvarsel (første purring)

Ved andregangsbetalingsvarsel påløper et gebyr på kr 280.

§ 6–5. Gebyr ved tredjegangsbetalingsvarsel (varsel om oppsigelse)

Ved tredjegangsbetalingsvarsel påløper et gebyr på kr 490.

§ 6–6. Prioriteringsrekkefølge ved innbetaling

En innbetaling dekker i denne rekkefølgen: eventuelle inkassoomkostninger, gebyr, renter og lån.

§ 6–7. Transaksjonskostnader

Låntakeren skal dekke transaksjonskostnadene ved å betale gjelden.

Kapittel 7. Følger av mislighold av betalingsforpliktelse eller brudd på opplysningsplikt

§ 7–1. Følger av unnlatt innbetaling etter tredjegangsbetalingsvarsel

Lånekassen kan kreve at hele gjelden blir innfridd før forfallstiden dersom låntakeren vesentlig misligholder låneavtalen. Dersom låntakeren ikke betaler innen fristen gitt i tredjegangsbetalingsvarsel, fatter Lånekassen vedtak om oppsigelse av hele gjelden, og Statens innkrevingsentral overtar innkreving av den misligholdte gjelden. Oppsigelsen oppheves dersom låntakeren betaler eller får innvilget betalingsutsettelse for forfalte, ubetalte terminbeløp. Det vises til bestemmelsene om betalingslettelser i annen del. Ved oppheving av oppsigelsen trekker Lånekassen saken tilbake fra Statens innkrevingsentral.

Det regnes én prosent høyere rente enn ordinært på hele lånet fra den datoen gjelden er sagt opp, jf. lov 17. desember 1976 nr. 100. om renter ved forsinket betaling m.m.

Med gjeld menes lån, renter, gebyr og omkostninger.

§ 7–2. Innkreving av misligholdt gjeld

Dersom låntakeren ikke betaler hele det forfalte, ubetalte terminbeløpet, kan Statens innkrevingsentral inngå frivillig betalingsavtale for det forfalte beløpet.

Krav om tilbakebetaling av forfalt del av utdanningsgjeld kan innføres ved trekk i lønn og andre lignende ytelser etter reglene i dekningsloven § 2–7.

§ 7–3. Tvangsinnkreving

Krav om tilbakebetaling av utdanningsgjeld er tvangsgrunnlag for utlegg. Ved vesentlig mislighold kan Statens innkrevingsentral som særnamsmannsmyndighet avholde utleggsforretning for hele gjelden etter reglene i tvangsfullbyrdsloven. Statens innkrevingsentral kan også sende begjæring om utlegg til stedlig namsmann.

Dersom forfalte ubetalte terminbeløp innbetales, kan innkrevingen stanses.

§ 7–4. Låntaker i utlandet

Dersom låntakeren er bosatt i utlandet, kan Statens innkrevingsentral kreve inn gjelden der låntakeren bor. Statens innkrevingsentral kan benytte inkassobyrå, advokat eller rettsapparatet. Innkrevingen kan stanses dersom forfalte, ubetalte terminbeløp innbetales, selv om saken er oversendt inkassobyrå eller advokat for låntakere som er bosatt i utlandet.

§ 7–5. Gebyrer

Låntaker kan belastes gebyrer og kostnader i forbindelse med tilbakebetaling og innkreving av gjelden.

§ 7–6. Vedvarende og grovt mislighold

Ved vedvarende og grovt mislighold av betalingsforpliktelsene kan låntakerens gjeld bli permanent overført til Statens innkrevingsentral. En permanent overføring av gjelden til Statens innkrevingsentral medfører tap av rettigheter gitt i eller i medhold av utdanningsstøtteloven.

Misligholdet blir ansett som vedvarende og grovt når gjelden har vært oppsagt i tre år.

§ 7-7. Unntak fra § 7-6

Det gjøres unntak fra § 7-6 dersom ett av følgende forhold er til stede:

- a) låntakeren har en løpende frivillig betalingsordning
- b) låntakeren har en løpende tvungen betalingsordning
- c) låntakeren har betalt inn et vesentlig beløp de siste tolv månedene
- d) låntakeren sannsynliggjør at den nåværende situasjonen gir rett til betalingslettelse etter annen del, eller
- e) særskilte forhold gjør det rimelig å unnta gjelden for overføring.

Krav om unntak må begrunnes og framsettes innen den fristen som er angitt i varsel om permanent overføring av gjelden til Statens innkrevingsentral. Krav om unntak etter at gjelden er permanent overført blir ikke behandlet.

§ 7-8. Andre følger av mislighold av betalingsplikten

Mislighold av betalingsplikten kan føre til avslag på søknad om støtte til ny utdanning etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte og avslag på søknad om betalingsutsettelse, rentefritak og ettergivelse, se § 17-3 og forskrift om tildeling av utdanningsstøtte.

§ 7-9. Følger av brudd på opplysningsplikten

Dersom en låntaker forsettlig eller uaktsomt har brutt opplysningsplikten etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, og dermed har fått eller har forsøkt å få utbetalt eller godskrevet støtte som forskriftene ikke gir rett til, kan Lånekassen kreve støttebeløpet tilbakebetalt og regne renter fra det tidspunktet låntakeren fikk tildelt støtte. Hele gjelden kan bli sagt opp og innkrevd etter § 7-2 – § 7-4. Låntakeren kan miste retten til betalingslettelse og ettergivelse.

Ved vurderingen av misligholdet legges det i hovedsak vekt på hvor lenge misligholdet har pågått og på størrelsen av uberettiget mottatt støtte.

Kapittel 8. Utdanningsgjeld og gjeldsordning**§ 8-1. Utenrettslig gjeldsordning**

Utdanningsgjeld kan tas med i gjeldsordninger utenfor gjeldsordningsloven (utenrettslig gjeldsordning). En søknad om slik gjeldsordning skal inneholde dokumenterte opplysninger om låntakers inntekter, formue, gjeld, antall barn, leveomkostninger og annet som kan være av betydning for saken. Det skal også gis slike opplysninger for ektefelle eller samboer i den grad det kan ha betydning for saken.

§ 8-2. Gjeldsordning etter gjeldsordningsloven

Når låntaker oppnår gjeldsordning etter gjeldsordningsloven, skal betalingsvilkårene fastsettes i samsvar med den.

En gjeldsordning vil normalt gå ut på at usikret gjeld blir slettet etter gjeldsordningsperioden, som normalt er fem år, jf. gjeldsordningsloven kapittel 4 og 5.

Dersom gjeldsordningen ikke kommer i stand, skal låntakeren behandles etter andre bestemmelser i denne forskrift.

§ 8-3. Spørsmål om ny utdanningsstøtte

I gjeldsforhandlingsperioden og i gjeldsordningsperioden kan låntakeren som hovedregel ikke få nytt lån og/eller stipend. Dersom utdanningen er avtalt eller stadfestet i gjeldsordningen, kan ny støtte vurderes ut fra de alminnelige kriterier for tildeling, herunder tidligere mislighold, se § 7-8.

Kapittel 9. Fordringer som ikke anses mulig å inndrive**§ 9-1. Ettergivelse av gjeld**

Lån, renter og omkostninger kan ettergis i den grad det ikke anses mulig å inndrive fordringen. En søknad om ettergivelse skal inneholde dokumenterte opplysninger om inntekten, formuen, gjelden, antall barn og levekostnadene til låntakeren. Søknaden skal også inneholde tilsvarende opplysninger om ektefelle eller samboer og annet som kan være av betydning i saken.

Ved vurderingen av søknaden skal det legges vekt på de økonomiske forholdene til låntakeren, både om betalingsevnen er varig sterkt nedsatt og hvor lenge misligholdet har vart. Dessuten skal det legges vekt på hvilke tiltak som har vært gjennomført i saken, og det skal vurderes hvilke tiltak som vil være mest hensiktsmessige for innkrevingen i fremtiden. Låntakeren kan ikke få ettergivelse dersom det vil virke støtende.

§ 9-2. Innskrenket klageadgang

Låntaker har ikke klageadgang etter reglene i forvaltningsloven for avgjørelser fattet i saker om gjeldsordning utenfor gjeldsordningsloven og ettergivelse av fordringer som ikke anses mulig å inndrive.

Kapittel 10. Personlig gjeld**§ 10-1. Personlig gjeld**

Utdanningsgjeld gitt i medhold av utdanningsstøtteloven er personlig gjeld og kan ikke overdras til andre.

§ 10-2. Ettergivelse ved død

Dør låntakeren, blir gjelden ettergitt.

Annen del. Rentefritak, betalingsutsettelse og ettergivelse**Kapittel 11. Rentefritak under utdanning****§ 11-1. Vilkår for rett til rentefritak etter bestått fulltidsutdanning**

En låntaker som har bestått fulltidsutdanning og dokumenterer å ha hatt rett til støtte etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, første del og fjerde del, har rett til rentefritak i så lang tid som det kunne ha blitt gitt støtte.

En låntaker som tar utdanning uten å søke om støtte, må søke om rentefritak innen foreldelsesfristen i § 13-2.

§ 11-2. Vilkår for rett til rentefritak etter bestått deltidsutdanning

En låntaker som har bestått deltidsutdanning, og som dokumenterer å ha hatt rett til støtte etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, første del, har rett til rentefritak i hele eller deler av perioden dersom låntakeren har en person- og kapitalinntekt innenfor grensene i tabellen, se § 12-7. For tidligere år gjelder egne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir hevet med kr 11 230 per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år.

Låntakeren må søke om rentefritak innen foreldelsesfristen i § 13-2.

§ 11-3. Rett til rentefritak på grunn av tillitsvern

En låntaker som har tillitsvern på fulltid i landsomfattende elev- eller studentorganisasjon, eller i tilknytning til utdanningsinstitusjon eller studentsamskipnad, har rett til rentefritak i hele eller deler av perioden dersom tillitsvervet varer i minst tre måneder sammenhengende, og låntakeren har en person- og kapitalinntekt innenfor grensene i tabellen, se § 12-7. For tidligere år gjelder egne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir hevet med kr 11 230 per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år.

Rentefritak på grunn av tillitsvern kan gis i inntil tolv måneder.

§ 11-4. Rett til rentefritak ved permisjon eller ved deltakelse i EUs program for livslang læring (LLP)

En låntaker som har permisjon fra studiet og får studentstipend, eller en låntaker som deltar i ett av programmene til EU for livslang læring (LLP) i en periode som varer i minst tre måneder, har rett til rentefritak i hele eller deler av perioden dersom låntakeren har en person- og kapitalinntekt innenfor grensene i tabellen, se § 12-7. For tidligere år gjelder egne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir hevet med kr 11 230 per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år.

Kapittel 12. Rentefritak av sosiale og økonomiske årsaker**§ 12-1. Rett til rentefritak av sosiale og økonomiske årsaker**

En låntaker som oppfyller ett av kravene i bokstav a–d nedenfor og som samtidig har en person- og kapitalinntekt innenfor grensene i tabellen i § 12-7, har rett til rentefritak i hele eller deler av perioden. For tidligere år gjelder egne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir hevet med kr 11 230 per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år. Låntakeren må dokumentere grunnlaget for søknaden om rentefritak, se § 12-6.

a) Forhold knyttet til sykdom og arbeidsledighet

Låntaker som dokumenterer

- 1) sykdom,
- 2) medisinsk rehabilitering,
- 3) yrkesrettet attføring,
- 4) tidsbegrenset uførestønad eller
- 5) registrert arbeidsledighet.

Det er en forutsetning at forholdet varer i minst tre måneder sammenhengende.

b) Verneplikt eller elev ved militær skole

Låntaker som avtjener militær eller sivil verneplikt i Norge, låntaker som er elev ved en militær skole og borgere fra EØS-land som avtjener verneplikt i hjemlandet.

Det er en forutsetning at forholdet varer i minst tre måneder sammenhengende.

c) Fødsel eller adopsjon

Låntaker som dokumenterer fødsel og omsorg etter fødsel. Den av foreldrene som har omsorgen for barnet, får rentefritak i inntil tolv måneder fra fødselen. Ved adopsjon av barn under ti år gis det rentefritak etter samme regler i inntil tolv måneder fra adopsjonsdato. I perioder der foreldrene deler omsorgen, kan rentefritaket bli delt.

d) Omsorgsarbeid

Låntaker som har omsorgsarbeid som varer i minst tre måneder sammenhengende. Som omsorgsarbeid regnes omsorg for barn under ti år eller omsorg for uføre, funksjonshemmede eller eldre med stort pleiebehov i den nærmeste familien. Se likevel § 12–5. Som barn under ti år regnes også barn som fyller ti år i løpet av 2010.

§ 12–2. Rett til rentefritak ved økonomisk stønad etter sosialtjenesteloven

En låntaker som dokumenterer at han eller hun i minst tre måneder sammenhengende ikke har hatt annen inntekt enn økonomisk stønad etter § 5–1 i sosialtjenesteloven, har rett til rentefritak i hele eller deler av perioden dersom person- og kapitalinntekt er innenfor grensene i tabellen, se § 12–7. For tidligere år gjelder egne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir hevet med kr 11 230 per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år.

Rentefritak etter dette punktet kan gis for inntil tre år til sammen.

§ 12–3. Rett til rentefritak ved fulltidsarbeid og lav bruttoinntekt

En låntaker som dokumenterer å ha hatt sammenhengende fulltidsarbeid i en periode på tolv måneder eller lenger, har rett til rentefritak når gjennomsnittlig månedlig bruttoinntekt er kr 12 280 eller lavere i den samme perioden. I tillegg må person- og kapitalinntekten ikke overstige grensene i tabellen, se § 12–7. For tidligere år gjelder egne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir hevet med kr 11 230 per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år. Se likevel § 12–5.

Rentefritak etter dette punktet kan gis for inntil tre år til sammen.

§ 12–4. Rett til rentefritak ved soning og lav bruttoinntekt

En låntaker som dokumenterer å ha sonet i fengsel eller sikringsanstalt i tolv måneder sammenhengende eller lenger, har rett til rentefritak når gjennomsnittlig månedlig bruttoinntekt er kr 12 280 eller lavere i den samme perioden. I tillegg må person- og kapitalinntekten ikke overstige grensene i tabellen, se § 12–7. For tidligere år gjelder egne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir hevet med kr 11 230 per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år. Se likevel § 12–5.

§ 12–5. Behovsprøving av rentefritak mot ektefelle, partner eller samboers inntekt

Rentefritak etter § 12–1 d, § 12–3 og § 12–4 behovsprøves mot inntekten til låntakerens ektefelle, eller partner, eller samboer som låntakeren har felles barn med.

Rentefritak gis bare til den som selv har inntekt under grensen. Det er en forutsetning at den samlede person- og kapitalinntekten per år er lavere enn kr 414 200. Grensen heves med kr 22 460 per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år.

§ 12–6. Krav til dokumentasjon

Både årsak og inntekt skal dokumenteres for den perioden det blir søkt rentefritak for. Lånekassen innhenter dokumentasjon på person- og kapitalinntekt i Norge direkte fra skatteetaten. For rentefritak på grunn av fulltidsarbeid og lav bruttoinntekt eller ved soning og lav bruttoinntekt må låntaker selv sende inn dokumentasjon på månedlig bruttoinntekt. I tillegg innhenter Lånekassen dokumentasjon på person- og kapitalinntekt fra skatteetaten.

Med person- og kapitalinntekt menes summen av inntekter før fradrag, slik den fremkommer i skattelikningen for det enkelte likningsår.

§ 12–7. Tabell for inntektsgrenser ved rentefritak for 2010

<i>Antall måneder med rett til rentefritak</i>	<i>Person- og kapitalinntekt per år</i>
1	253 047
2	248 869
3	244 690
4	240 509
5	236 331
6	232 151
7	227 972
8	223 793
9	219 614
10	215 434
11	211 254
12	207 076

Kapittel 13. Generelt om rentefritak**§ 13–1. Rentefritak gis på etterskudd**

Rentefritak gis på etterskudd og for hele måneder. Med «måned» menes en periode på 30 dager.

§ 13–2. Foreldelse av rentefritak

Krav om rentefritak som gjelder forhold før 1. januar 2007, er foreldet. Det kan gjøres unntak fra foreldelsesfristen dersom det er særlige forhold som gjør at søknadsfristen ikke kan bli holdt.

Kapittel 14. Betalingsutsettelse

§ 14-1. Betalingsutsettelse av terminbeløp

Det kan gis utsettelse med betaling av hele terminbeløp i inntil tre år, eller inntil seks år ved utsettelse av halve terminbeløp, se likevel kapittel 17 og kapittel 4.

Betalingsutsettelse kan ikke gis dersom terminbeløpet er 1,5 ganger større enn det opprinnelige terminbeløpet, se kapittel 4.

§ 14-2. Betalingsutsettelse av en termin

Det kan unntaksvis gis betalingsutsettelse for en termin, slik at to terminbeløp blir betalt ved neste forfall.

§ 14-3. Rett til betalingsutsettelse for terminbeløpene ved rentefritak

En låntaker som oppfyller kravene til rentefritak, har rett til betalingsutsettelse for terminbeløpene i den samme perioden, se likevel § 14-1 annet ledd og kapittel 4. Hvis det er sannsynlig at låntakeren vil få innvilget søknad om rentefritak, kan det gis betalingsutsettelse selv om likningen for den aktuelle perioden ikke foreligger.

Kapittel 15. Ettergivelse

§ 15-1. Rett til ettergivelse ved varig uførhet

Blir låntakeren minst 50 prosent ufør og får varig uførepensjon fra folketrygden eller tilsvarende pensjonsordning i utlandet, har låntakeren rett til ettergivelse av hele gjelden når person- eller kapitalinntekten er kr 207 080 eller lavere. Når person- og kapitalinntekten er mellom kr 207 081 og kr 312 410, har låntakeren rett til nedskriving av gjelden og nedsettelse av terminbeløpet, se tabellen nedenfor. Grensene blir hevet med kr 11 230 per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år.

All pensjon og inntekt må dokumenteres, og fødselsattest må sendes inn for eventuelle barn under 16 år som låntakeren forsørger.

<i>Person- og kapitalinntekt per år</i>	<i>Ny gjeld</i>	<i>Nytt terminbeløp</i>
kr 207 081–233 340	kr 48 160	kr 1 540
kr 233 341–258 770	kr 56 170	kr 1 850
kr 258 771–285 600	kr 64 290	kr 2 190
kr 285 601–312 410	kr 72 290	kr 2 490

§ 15-2. Ettergivelse ved lang tids arbeidsuførhet

En låntaker som er helt arbeidsufør, og har vært det i minst seks år på grunn av sykdom, kan få ettergitt og nedskrevet gjelden etter de samme inntektsgrensene som i § 15-1. Det er en forutsetning at låntakeren i løpet av perioden ikke har vært under medisinsk rehabilitering eller yrkesrettet attføring. Låntakeren kan heller ikke ha mottatt tidsbegrenset uførestønad i denne perioden.

§ 15-3. Opphevelse av vedtak om ettergivelse ved ny støtte fra Lånekassen

Dersom låntakeren får ny støtte fra Lånekassen etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, blir vedtaket om ettergivelse opphevet. Ettergitte renter blir ikke reaktivert. Er vedtaket om ettergivelse gjort for mer enn ti år siden, blir det ikke opphevet.

§ 15-4. Avslag på søknad om ettergivelse

Lånekassen kan avslå søknad om ettergivelse av støtte som låntakeren har hevet uten å ha rett til det.

§ 15-5. Ettergivelse ved alderspensjon

Dersom låntakeren får alderspensjon fra folketrygden eller tilsvarende pensjonsordning i utlandet, kan gjelden i særlige tilfelle bli ettergitt helt eller delvis.

At låntakeren har fylt 65 år eller har betalt ned på lånet i 20 år, gir ikke alene grunnlag for ettergivelse av gjeld.

Kapittel 16. Opplysningsplikt

§ 16-1. Låntakers opplysningsplikt

Låntakeren plikter å gi riktige og fullstendige opplysninger til Lånekassen og gi melding om endringer i forhold til det som ble opplyst i søknaden.

§ 16-2. Adresseendring må meldes

Låntakeren plikter snarest mulig å melde adresseendring til Lånekassen eller til Folkeregisteret. Låntakere som er bosatt i utlandet, må melde adresseendring direkte til Lånekassen.

Kapittel 17. Mislighold av betalingsforpliktelser og brutt opplysningsplikt

§ 17-1. Tap av rett til rentefritak, betalingsutsettelse og ettergivelse ved brutt opplysningsplikt

Dersom en låntaker forsettlig eller uaktsomt har brutt opplysningsplikten og av den grunn har fått eller forsøkt å få utbetalt eller godskrevet støtte som forskrift om tildeling av utdanningsstøtte ikke gir rett til, kan låntakeren miste retten til rentefritak, betalingsutsettelse og ettergivelse.

Dersom en låntaker forsettlig eller uaktsomt har brutt opplysningsplikten og av den grunn har fått rentefritak eller ettergivelse som forskriften ikke gir rett til, kan låntakeren miste retten til rentefritak, betalingsutsettelse og ettergivelse.

§ 17-2. Tap av rett til rentefritak, betalingsutsettelse og ettergivelse ved mislighold av betalingsforpliktelser

Dersom en låntaker misligholder sine betalingsforpliktelser, kan låntakeren miste retten til rentefritak, betalingsutsettelse og ettergivelse.

§ 17-3. Avslag på søknad om støtte til ny utdanning ved mislighold av betalingsforpliktelser

Dersom en låntaker har misligholdt sine betalingsforpliktelser, kan Lånekassen gi avslag på søknad om støtte til ny utdanning etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte.

Tredje del. Ettergivelse av utdanningslån i 2010 for låntakere som er bosatt i og utøver et yrke i Finnmark og utvalgte kommuner i andre fylker (regionen)

Kapittel 18. Omfang

§ 18-1. Ettergivelse av lån for yrkesaktive i Finnmark og enkelte kommuner i Nord-Troms

Låntakere som er yrkesaktive og bosatte i Finnmark eller i en av kommunene Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa, Kvænangen og Karlsøy i Nord-Troms, kan søke om å få lånet ettergitt med ti prosent per år, men maksimum kr 25 000 og minimum kr 2 000 per år, til lånet er nedbetalt.

§ 18-2. Ettergivelse av lån for yrkesaktive leger i enkelte kommuner

Ordningen omfatter også låntakere som er yrkesaktive leger i disse kommunene:

Troms:

Gratangen, Ibestad, Torsken og Berg

Nordland:

Tysfjord, Rødøy, Nesna, Bø, Øksnes, Evenes, Vega, Flakstad, Moskenes og Andøy

Nord-Trøndelag:

Leka, Fosnes, Røyrvik, Høylandet og Lierne

Møre og Romsdal:

Aure

Fylkeslegen avgjør hvilke leger som er yrkesaktive i disse kommunene. Det er ikke et vilkår for ettergivelse etter dette punktet at låntakeren er bosatt i kommunen.

Kapittel 19. Krav til låntakeren

§ 19-1. Krav til dokumentasjon på at låntaker er bosatt og yrkesaktiv i regionen

Det er en forutsetning at låntakeren etter at lånet er satt rentebærende etter § 1-1, dokumenterer å ha vært bosatt og yrkesaktiv i regionen i tolv sammenhengende måneder.

Låntakere som har vært yrkesaktive i regionen, men som i en kortere tid av opptjeningsperioden har hatt arbeid utenfor regionen, kan i særlige tilfeller fortsatt bli omfattet av ordningen.

§ 19-2. Vilkår for «bosatt»

Med bosatt menes låntaker som har hatt både faktisk og formelt folkeregistrert bosted.

Dersom det er dokumentert at låntakeren faktisk har vært bosatt og yrkesaktiv i regionen, kan Lånekassen i særlige tilfeller vurdere ettergivelse selv om låntakeren ikke har hatt folkeregistrert adresse i regionen i hele opptjeningsperioden.

§ 19-3. Definisjon av «yrkesaktiv»

Som yrkesaktiv regnes:

- låntaker som har arbeid tilsvarende minst 50 prosent av fulltidsarbeid.
- låntaker som har fulltidsarbeid i minst seks måneder, og som er registrert som arbeidssøker til fulltidsarbeid i resten av opptjeningsperioden.
- låntaker som har omsorg for barn under ti år, eller har særlig tyngende omsorgsplikter i den nærmeste familien. Som barn under ti år regnes også barn som fyller ti år i løpet av 2010.
- låntaker som har studiepermisjon med lønn eller stipend tilsvarende minst 50 prosent av full stilling, der lønnen blir betalt fra en arbeidsgiver i regionen.

Det tidsrommet en låntaker er sykmeldt fra et arbeidsforhold i regionen, blir regnet med i opptjeningsperioden.

Bosatte i regionen som er tilsatt i transportsektoren, på skip, oljeletingsfartøy eller faste installasjoner på kontinentalsokkelen, regnes som yrkesaktive i regionen når de er skattepliktige der.

§ 19-4. Avgrensning av definisjonen av «yrkesaktiv»

Låntaker som er i førstegangs militær- eller sivilteneste eller i utdanning ved militære skoler, regnes ikke som yrkesaktiv.

Låntaker som omfattes av § 19-3 bokstav c, regnes ikke som yrkesaktiv i regionen dersom han eller hun er minst 50 prosent yrkesaktiv utenfor regionen i opptjeningsperioden.

§ 19-5. Avgrensning av retten til ettergivelse

Låntaker i fulltidsutdanning som kan få støtte etter første del i forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, eller rentefritak etter kapittel 11, kan ikke få ettergitt lån etter tredje del.

Kapittel 20. Opptjeningsperiode for ettergivelse**§ 20-1. Krav til sammenhengende opptjeningsstid**

Opptjeningsstiden skal være tolv sammenhengende måneder.

For låntakere som begynner i arbeid i regionen, regnes opptjeningsstiden fra første månedsskifte etter at de har startet i arbeidet.

§ 20-2. Unntak fra kravet om sammenhengende opptjeningsstid

Etter nærmere retningslinjer kan det gjøres unntak fra kravet om sammenhengende opptjeningsstid ved avbrudd på grunn av førstegangstjeneste og avbrudd på grunn av utdanning. Ved avbrudd på grunn av utdanning kan det bli gjort unntak én gang og for opp til ett år.

§ 20-3. Begrensning av opptjeningsstiden

Låntaker som mottar støtte til fulltidsutdanning, kan ikke få perioden med støtte regnet med i opptjeningsstiden selv om låntakeren samtidig er yrkesaktiv.

§ 20-4. Valg av forskrift

Dersom opptjeningsperioden er fordelt på flere kalenderår, benyttes forskriftene som gjaldt ved starten av opptjeningsperioden, med mindre reglene endres til låntakerens fordel.

Kapittel 21. Ettergivelsesregler**§ 21-1. Tidspunktet for ettergivelse**

Ettergivelsen skjer etter avsluttet opptjeningsperiode.

§ 21-2. Ettergivelsesgrunnlaget

Hovedstolen er ettergivelsesgrunnlaget, det vil si totalt lån ved avsluttet utdanning. Dersom det senere er innvilget ettergivelse av utdanningslån etter ordninger i kapittel 15 og fjerde del, reduseres ettergivelsesgrunnlaget. Det samme gjelder for utdanningsstøtte som låntakeren har mottatt uten å ha rett til det.

Omgjøring etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, som blir foretatt etter at det er utstedt betalingsplan, fører ikke til endring i ettergivelsesgrunnlaget.

Lån som ikke er satt rentebærende før opptjeningsperioden er ute, kan ikke inngå i grunnlaget for ettergivelse.

§ 21-3. Begrensning av ettergivelse ved misligholdt betalingsforpliktelse

Avdrag som har forfalt til betaling før opptjeningsperioden er ute, men som ikke er betalt på tidspunktet for ettergivelse, blir ikke ettergitt med mindre låntakeren har rett til betalingsutsettelse for avdraget etter annen del.

§ 21-4. Søknad om ettergivelse etter varsel om oppsigelse av gjelden

Når det er sendt varsel om oppsigelse av lånet, kan søknad om ettergivelse ikke bli behandlet med mindre forfalt terminbeløp betales, eller det kan gis betalingsutsettelse etter annen del.

§ 21-5. Avdrag på lånet og refusjon

Det betales ikke avdrag på lånet, men alle påløpte renter skal betales. Terminbeløpene blir ikke endret så lenge rentesaldoen ved forfall er like stor som det ordinære terminbeløpet. Refusjon av betalt avdrag på lånet gis bare dersom låntakeren ber om det. Krav om refusjon må fremmes innen tre år etter at avdraget ble betalt.

Kapittel 22. Søknadsfrist og foreldelse**§ 22-1. Søknad om ettergivelse**

Søknad om ettergivelse må dokumenteres og sendes inn etter hver ny opptjeningsperiode. Søknaden må være mottatt av Lånekassen senest tre måneder etter at opptjeningsperioden er ute, for at kravet ikke skal bli foreldet.

Fjerde del. Ettergivelse av utdanningsgjeld i 2010 for låntakere som har fullført visse lærerutdanninger**Kapittel 23. Ettergivelse av utdanningsgjeld i 2010 for låntakere som har fullført visse lærerutdanninger****§ 23-1. Realfag og fremmedspråk**

Ordningen omfatter låntakere som fullfører følgende utdanninger i vårsemesteret eller høstsemesteret 2010:

- integrert masterprogram i lærerutdanning med realfag eller fremmedspråk (bortsett fra nordisk/norsk),

- toårig fagdidaktisk masterprogram for lærere i realfag eller fremmedspråk (bortsett fra nordisk/norsk),
- praktisk-pedagogisk utdanning (PPU), dersom låntakeren tidligere har fullført mastergrad eller hovedfag i matematisk-naturvitenskapelige fag, teknologiske fag/sivilingeniørutdanning eller fremmedspråk (bortsett fra nordisk/norsk),
- praktisk-pedagogisk utdanning (PPU), dersom låntakeren tidligere har fullført ingeniørutdanning.

§ 23-2. Samisk

Ordningen omfatter låntakere som fullfører 60 studiepoeng eller mer i samisk språk som del av følgende utdanninger i vårsemesteret eller høstsemesteret 2010:

- Samisk allmennlærerutdanning (Samisk høyskole)
- Samisk førskolelærerutdanning (Samisk høyskole)
- 60 studiepoeng samisk språk (alle samiske språk) som del av allmennlærerutdanning.

Ordningen omfatter også låntakere som tar følgende utdanninger:

- 60 studiepoeng samisk språk (alle samiske språk) dersom låntaker tidligere har fullført praktisk-pedagogisk utdanning (PPU)
- Praktisk-pedagogisk utdanning (PPU) dersom låntakeren tidligere har avlagt 60 studiepoeng i samisk språk (alle samiske språk)
- 60 studiepoeng samisk språk (alle samiske språk) dersom låntaker tidligere har fullført førskolelærerutdanning
- Fullført førskolelærerutdanning dersom låntakeren tidligere har avlagt 60 studiepoeng samisk språk (alle samiske språk).

§ 23-3. Beløp for ettergivelse

Låntakere som fyller vilkårene i § 23-1 eller § 23-2, kan få ettergitt utdanningsgjeld med opp til kr 50 000. Ettergivelse kan ikke gis for samme utdanning etter både § 23-1 og § 23-2.

§ 23-4. Søknadsfrist

Søknad om ettergivelse må være kommet inn til Lånekassen senest seks måneder etter at eksamen er avlagt. Lånekassen kan gjøre unntak fra fristen hvis særlige forhold gjør at søknadsfristen ikke kan bli overholdt.

Femte del. Misligholdt utdanningsgjeld som er permanent overført til Statens innkrevingsentral

Kapittel 24. Utdanningsgjeld som er permanent overført til Statens innkrevingsentral og gjeldsordninger

§ 24-1. Gjeldsordning etter gjeldsordningsloven

Utdanningsgjeld som er permanent overført til Statens innkrevingsentral, er omfattet av vilkårene i lov 17. juli 1992 nr. 99 om frivillig og tvungen gjeldsordning for privatpersoner (gjeldsordningsloven). Utdanningsgjeld skal behandles på linje med annen gjeld som har tilsvarende sikringsgrad.

§ 24-2. Utenrettslig gjeldsordning

Når Lånekassen har overført utdanningsgjeld permanent til Statens innkrevingsentral, kan denne delta i utenrettslig gjeldsordning, jf. lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte (utdanningsstøtteloven) § 14.

En forespørsel om utenrettslig gjeldsordning skal inneholde dokumenterte opplysninger om inntekten, formuen, gjelden, antall barn og levekostnadene til skyldneren. Forespørselen skal også inneholde tilsvarende dokumenterte opplysninger om ektefelle eller samboer og annet som kan være av betydning i saken.

Reglene i gjeldsordningsloven gjelder som utfyllende regelverk.

Kapittel 25. Betalingsvilkår for utdanningsgjeld som er overført permanent til Statens innkrevingsentral

§ 25-1. Rentevilkår

Fordringer som blir permanent overført til Statens innkrevingsentral, får lagt til renter etter den rentesatsen som blir fastsatt for lån i Lånekassen. Se § 2-1. Renten blir fastsatt etter den årlige effektive renten på statspapirer som har fra null til tre måneder igjen til innløsning. I tillegg kommer en prosent p.a. til delvis dekning av administrasjonskostnader og tap.

Renten blir til og med 30. juni 2010 fastsatt for hvert kvartal av Lånekassen. Mellom observasjons- og virkningsperioden er det ett kvartal.

Fra og med 1. juli 2010 fastsetter Lånekassen renten seks ganger per år. Fra 1. juli 2010 er observasjonsperioden to måneder. Mellom observasjons- og virkningsperioden er det fra 1. juli 2010 to måneder.

Renten blir belastet på etterskudd den siste datoen i hver måned. Det blir regnet en prosent høyere rente enn ordinært av hele lånet fra den datoen fordringen er overført.

§ 25-2. Rentesrente

Det blir regnet rentesrente med den rentesatsen som gjelder. I 2010 blir renter som ikke er betalt, satt rentebærende 15. mai og 15. november. For låntakere som har lån fra før 1. juli 1985, blir det ikke regnet renter av rentegjeld som er opparbeidet før 1. januar 1990.

§ 25-3. Prioriteringsrekkefølge ved innbetaling

En innbetaling dekker i denne rekkefølgen: inkassoomkostninger, gebyr, renter og lån.

§ 25–4. Statens innkrevingssentralers myndighetsutøvelse

Statens innkrevingssentral er kreditor for utdanningsgjeld som er permanent overført fra Statens lånekasse for utdanning.

Krav om tilbakebetaling av utdanningsgjeld er tvangsgrunnlag for utlegg. Statens innkrevingssentral kan som særnamsmann avholde utleggsforretning etter reglene i tvangsfullbyrdelsesloven. Statens innkrevingssentral kan også sende begjæring om utlegg til alminnelig namsmann, jf. lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte (utdanningsstøtteloven) § 11 og § 12.

§ 25–5. Ettergivelse ved manglende betalingsevne

Statens innkrevingssentral kan ettergi lån, renter og omkostninger dersom det foreligger manglende betalingsevne. Med manglende betalingsevne menes at betalingsevnen er varig sterkt nedsatt. Låntakeren vil ikke kunne få ettergivelse dersom det vil virke støtende.

Låntaker har ikke klageadgang etter reglene i forvaltningsloven for avgjørelser fattet i saker om ettergivelse ved manglende betalingsevne.

§ 25–6. Ettergivelse ved død

Dør låntakeren, blir gjelden ettergitt.

17. des. Nr. 1630 2009**Forskrift om risikostyring og internkontroll i Norges Bank**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 24. mai 1985 nr. 28 om Norges Bank og pengevesenet mv. (sentralbankloven) § 30a tredje ledd. Kunngjort 22. desember 2009 kl. 14.40.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for hele Norges Banks virksomhet, herunder datterselskaper.

§ 2. Forholdsmessighet

Norges Bank skal tilpasse risikostyringen og internkontrollen etter arten, omfanget av og kompleksiteten i den enkelte del av bankens eller datterselskapets virksomhet.

§ 3. Hovedstyrets ansvar

Hovedstyret skal påse at banken har hensiktsmessige systemer for risikostyring og internkontroll, herunder:

1. at det er klar ansvarsdeling mellom hovedstyret og sentralbanksjefens daglige ledelse fastsatt i prinsipper for hovedstyret og sentralbanksjefen,
2. at Norges Bank har en klar organisasjonsstruktur,
3. fastsette mål og strategi for Norges Bank, samt overordnede retningslinjer for bankens virksomhet. Det skal framgå hvilken risikoprofil bankens forskjellige virksomhetsområder skal ha, samt hvilke risikorammer som gjelder der hvor dette er relevant,
4. fastsette prinsipper for risikostyring og internkontroll for banken som helhet og innenfor hvert enkelt virksomhetsområde,
5. påse at risikostyringen og internkontrollen blir etablert i samsvar med lover og forskrifter og vedtak av Norges Banks organer blant annet gjennom behandling av rapporter utarbeidet i henhold til § 8 og § 9,
6. påse at risikostyringen og internkontrollen er gjennomført og overvåket, blant annet gjennom behandling av rapporter utarbeidet i samsvar med § 8 og § 9,
7. evaluere sitt arbeid og sin kompetanse knyttet til bankens risikostyring og internkontroll minst en gang årlig.

§ 4. Sentralbanksjefen

Sentralbanksjefen skal:

1. sørge for å etablere en forsvarlig risikostyring og internkontroll på basis av en vurdering av aktuelle risikoer etter retningslinjer fastsatt av hovedstyret,
2. løpende følge opp endringer i bankens risikoer og påse at bankens risikoer er forsvarlig ivaretatt i samsvar med hovedstyrets retningslinjer,
3. gi hovedstyret relevant og tidsriktig informasjon som er av betydning for bankens risikostyring og internkontroll, herunder informasjon om nye risikoer,
4. påse at bankens risikostyring og internkontroll er dokumentert,
5. påse at risikostyringen og internkontrollen blir gjennomført og overvåket på en forsvarlig måte.

§ 5. Utkontraktering

Norges Bank har ansvar for risikostyring og internkontroll også der deler av virksomheten er utkontraktert. Det skal foreligge en skriftlig avtale som sikrer dette. Avtalen skal sikre at bankens organer gis rett til innsyn i og kontroll med utkontraktert virksomhet.

Norges Bank skal sørge for at bankens organisasjon har tilstrekkelig kompetanse til å håndtere utkontrakteringsavtalen.

§ 6. Risikostyring

Norges Bank skal løpende vurdere hvilke vesentlige risikoer som er knyttet til virksomheten. Ved endringer eller etablering av arbeidsområder og rutiner av vesentlig betydning skal en slik risikovurdering foreligge før virksomheten igangsettes.

Med utgangspunkt i definerte mål og strategier for banken skal det minst én gang årlig foretas en gjennomgang av vesentlige risikoer for alle virksomhetsområder. Det skal for alle virksomhetsområder foretas en systematisk vurdering av om bankens risikostyring og internkontroll er tilstrekkelig for å håndtere bankens identifiserte risikoer på en forsvarlig måte.

§ 7. Gjennomføring av internkontrollen

Ledere på alle vesentlige virksomhetsområder skal løpende vurdere gjennomføringen av internkontrollen.

Det skal minst én gang årlig foretas en oppsummerende vurdering av om internkontrollen har vært gjennomført på en tilfredsstillende måte.

§ 8. Dokumentasjon og rapportering

Vurderingene etter § 6 annet ledd og § 7 annet ledd skal dokumenteres. Et sammendrag med konklusjoner om risikosituasjonen og om det er behov for nye tiltak skal foreligge for det enkelte virksomhetsområdet.

Sentralbanksjefen skal minst én gang årlig utarbeide en samlet vurdering av risikosituasjonen. Vurderingen skal forelegges hovedstyret til behandling. Leder av kapitalforvaltningen kan legge fram en egen vurdering.

Hovedstyret skal minst én gang årlig oversende en vurdering av risikosituasjonen for Norges Banks virksomhet til representantskapet.

Dokumentasjonen skal oppbevares i minst tre år.

§ 9. Internrevisjon

Leder av internrevisjonen skal tilsettes og avskjediges av hovedstyret, ha rett til å møte i hovedstyremøtene, samt avgi rapport om risikostyringen og internkontrollen minimum én gang pr. år. Hovedstyret skal godkjenne internrevisjonens ressurser og planer på årlig basis.

Internrevisjonen skal gjennomføres i henhold til anerkjente standarder og løpende følge bankens virksomhet.

§ 10. Revisjonsutvalg

Norges Banks hovedstyre skal ha et revisjonsutvalg. Medlemmene skal velges av og blant hovedstyrets eksterne medlemmer.

Revisjonsutvalget skal blant annet fungere som et saksforberedende organ for hovedstyret innen hovedstyrets tilsynsfunksjoner og ansvar for risikostyring og internkontroll. Det kan undersøke alle aktiviteter og forhold knyttet til bankens virksomhet. Bankens ansatte skal gi revisjonsutvalget all informasjon det etterspør.

§ 11. Ikrafttredelse mv.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010. Kravene i forskriften skal være gjennomført innen 31. desember 2010.

17. des. Nr. 1631 2009**Forskrift om taksering av formues-, inntekts- og fradragposter til bruk ved likningen for inntektsåret 2009**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 7–1 og delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 22. desember 2009 kl. 14.40.

Kapittel 1. Generell del (fast eiendom, lønnstakere, private forhold, mv.)**§ 1–1. Formuessatser**

Er ikke annet bestemt i den enkelte paragraf nedenfor eller i takseringsreglene for øvrig, skal formuesobjektene verdi settes til omsetningsverdien 1. januar i året etter inntektsåret, jf. skatteloven § 4–1.

§ 1–1–1. Bolig-, fritidseiendommer og andre faste eiendommer utenfor virksomhet

Hvis ikke annet fremgår av reglene nedenfor, skal likningsverdiene for bolig- og fritidseiendommer utenfor virksomhet (herunder i boligselskap) for inntektsåret 2009 heves med 10 prosent i forhold til inntektsåret 2008. Om festetomter, se § 1–1–6.

Har en bolig- eller fritidseiendom steget i verdi fra 1. januar 2009 pga. påkostninger mv., kan likningsverdien likevel heves utover denne satsen. Det samme gjelder dersom påkostninger mv. er foretatt tidligere uten å være tatt hensyn til pga. manglende eller ufullstendige opplysninger til likningsmyndighetene.

Likningsverdien for andre faste eiendommer utenfor virksomhet, herunder ubebygde tomter, skal ikke heves.

Likningsverdien på eiendommer som ligger vesentlig over takstnivået for sammenlignbare eiendommer ellers i kommunen, kan settes ned.

Omsetning av en eiendom gir i seg selv ikke grunnlag for endring av likningsverdien. Bestemmelsene ovenfor gjelder selv om det er fastsatt endrede eiendomsskattetakster i kommunen.

Ved første gangs taksering av nybygde bolig- og fritidseiendommer skal likningsverdien verken overstige 30 prosent av eiendommens kostpris inkludert grunn, eller 30 prosent av eiendommens markedsverdi. For andre faste eiendommer utenfor virksomhet skal likningsverdien verken overstige 80 prosent av eiendommens kostpris inkludert grunn, eller 80 prosent av eiendommens markedsverdi.

Etablerte likningsverdier som overstiger 30 prosent av markedsverdien for bolig- og fritidseiendommer og 80 prosent for andre faste eiendommer utenfor virksomhet, skal settes ned når skattyter har dokumentert markedsverdien. Likningsverdien skal i slike tilfeller settes til henholdsvis maksimalt 30 prosent og maksimalt 80 prosent av dokumentert markedsverdi.

§ 1–1–2. *Private biler/motorsykler/snøscootere*

Private biler/motorsykler/snøscootere verdsettes med utgangspunkt i hovedimportørs listepreis ved registrering som ny:

Registreringsår som ny

2009	75 prosent
2008	65 "
2007	55 "
2006	45 "
2005	40 "
2004	30 "
2003	20 "
1994 t.o.m 2002	15 "
1980 t.o.m 1993	1 000 kr

Årsmoell 1979 eller eldre anses som veterankjøretøy og verdsettes til antatt salgsverdi.

Har kjøretøyet av spesielle grunner gått særskilt ned i verdi, kan verdien settes lavere enn hva som følger av skalaen ovenfor.

§ 1–1–3. *Campingvogner*

Campingvogner verdsettes med utgangspunkt i campingvognens listepreis som ny etter skalaen i § 1–1–2.

§ 1–1–4. *Lystfartøy*

Båt med antatt salgsverdi (medregnet motor og fast utstyr) på kr 50 000 eller høyere, regnes som lystfartøy. Salgsverdien kan i utgangspunktet settes til 75 prosent av forsikringssummen. Er båten ikke forsikret, settes verdien til antatt salgsverdi.

§ 1–1–5. *Innbo og annet løsøre som ikke gir inntekt*

Innbo og annet løsøre (unntatt motorkjøretøy, campingvogn og lystfartøy, som omfattes av bestemmelsene ovenfor) kan vanligvis verdsettes i forhold til forsikringssummen slik:

Av de første kr 1 000 000 settes likningsverdien til 10 prosent = kr 100 000

Av de neste kr 400 000 settes likningsverdien til 20 prosent = kr 80 000

Av det overskytende regnes 40 prosent.

Er forsikringssummen ikke kjent, for eksempel ved kollektiv hjemforsikring, eller når innbo og løsøre ikke er forsikret, kan antatt gjenanskaffelsesverdi tre i stedet for forsikringssummen ved beregningen ovenfor.

Båt, unntatt lystfartøy som nevnt i § 1–1–4, som ikke er forsikret, eller

som er særskilt forsikret (dvs. ikke inngår i en ordinær innbo- eller løsøreforsikring), holdes utenfor verdsettelsesberegningen ovenfor. Er båten særskilt forsikret, kan den vanligvis verdsettes til 75 prosent av forsikringssummen. Er båten ikke forsikret, settes verdien til antatt salgsverdi.

Formue som faller inn under § 1–1–5, er bare skattepliktig med den del av samlet verdi som overstiger kr 100 000.

§ 1–1–6. *Festetomter til bolig- og fritidsformål*

Formuesverdien av bortfesters krav på festeavgift beregnes ved å multiplisere den årlige festeavgiften med en kapitaliseringsfaktor, se § 2–1–6.

Fester har krav på fradrag for beregnet festeavgift. Gjeldsfradraget beregnes ved å multiplisere den årlige festeavgiften med en kapitaliseringsfaktor, se § 2–1–6.

§ 1–2. *Inntektssatser*

Skattepliktig overskudd på utgiftsgodtgjørelser til lønnstakere

§ 1–2–1. *Kostbesparelse*

Har arbeidstakeren under pendleropphold fri kost eller får kost dekket etter regning, verdsettes kostbesparelsen til kr 76 per døgn. Er arbeidstakerens kost dekket etter regning eller ved administrativ forpleining på tjenestereise, skal det ikke gjøres tillegg for kostbesparelsen. Der satsene under § 1–2–2 og § 1–2–3 anvendes, skal det ikke gjøres tillegg for kostbesparelse, da dette er tatt hensyn til i satsene.

§ 1–2–2. Godtgjørelse til kost og losji ved tjenestereiser/opphold med overnatting – innenlands

Når godtgjørelse for kost på tjenestereiser med overnatting eller opphold utenfor hjemmet er utbetalt med inntil: kr 560 per døgn for skattytere som har bodd på hotell mv., og skattyter i tillegg selv betaler frokosten kr 281 per døgn for skattytere som har bodd på pensjonat mv. hvor de ikke kan stille noe mat selv, heller ikke frokost og aftens eller kr 182 per døgn for andre skattytere som bor på hybel/brakke med kokemuligheter (privat overnatting), kan det med de reservasjoner som følger nedenfor, legges til grunn at godtgjørelsen ikke har gitt noe overskudd. Forutsetningen er at skattyteren må dekke de reelle kostnader til kost selv, uten subsidiering mv. fra arbeidsgiver eller annen oppdragsgiver. Småutgifter og tillegg for kostbesparelse er inkludert i alle satsene ovenfor.

Godtgjørelse etter de to høyeste satsene anses bare medgått fullt ut når skattyter kan legitimere å ha bodd på hotell eller pensjonat. Ved manglende legitimasjon benyttes laveste sats.

Godtgjøres det at det ikke er forsvarlig og/eller hensiktsmessig – bl.a. sett i forhold til krav til hygiene mv. – å tilberede frokost eller aftens på oppholdsstedet, kan pensjonatsatsen benyttes.

Er godtgjørelsen utbetalt med høyere satser enn nevnt ovenfor, vil merutbetalingen være skattepliktig med mindre full kostnadsdokumentasjon framlegges.

Har arbeidstaker fri kost og losji (administrativ forpleining) på tjenestereiser med overnatting, og i tillegg får utbetalt godtgjørelse til dekning av småutgifter, anses inntil kr 60 per døgn av godtgjørelsen ikke å gi overskudd.

Natt tillegg utbetalt for tjenestereiser med inntil kr 400 per døgn og i samsvar med legitimasjonskrav i statlig særavtale, anses ikke å ha gitt skattepliktig overskudd.

Dokumenterte faktiske losjiutgifter for tjenestereiser som overstiger kr 400 anses ikke å gi skattepliktig overskudd når faktiske losjiutgifter dokumenteres. Utbetales et høyere beløp enn dokumenterte losjiutgifter, vil merutbetalingen være skattepliktig.

Den framlagte legitimasjon må være i samsvar med Skattedirektoratets forskrift 22. november 1999 nr. 1160 § 6–13 om krav til legitimasjon vedrørende fradrag for merkostnader til kost og losji ved arbeidsopphold utenfor hjemmet.

§ 1–2–3. Godtgjørelse til kost og losji ved tjenestereiser/opphold utenfor hjemmet med overnatting – utenlands

Utbetalt kostgodtgjørelse på tjenestereise med overnatting eller ved opphold utenfor hjemmet kan godkjennes som medgått inntil satsene etter statens utenlandsregulativ for vedkommende land, når skattyteren gjennom reiseregning legitimerer å ha bodd på hotell.

Kan skattyteren ikke legitimere å ha bodd på hotell, legges innenlandssatsene for pensjonat eller hybel/brakke mv. i § 1–2–2 til grunn.

Dokumenterte faktiske losjiutgifter for tjenestereiser anses ikke å gi skattepliktig overskudd. Utbetales et høyere beløp enn dokumenterte losjiutgifter, vil merutbetalingen være skattepliktig.

Satsene for kostgodtgjørelse reduseres med 25 prosent fom 29. døgn ved lengre sammenhengende opphold på ett sted.

Har arbeidstaker fri kost og losji (administrativ forpleining) på tjenestereiser med overnatting, og i tillegg får utbetalt godtgjørelse til dekning av småutgifter, anses inntil kr 80 per døgn av godtgjørelsen ikke å gi overskudd.

Se vedlegg 1 som viser satser for kostgodtgjørelse for statstjenestemenns tjenestereiser i utlandet.

§ 1–2–4. Kost på tjenestereiser uten overnatting

Når det ytes kostgodtgjørelse etter statens satser eller lavere satser på tjenestereiser som ikke medfører overnatting, anses dette ikke å gi skattepliktig overskudd. Kostgodtgjørelsen må være utbetalt i samsvar med de øvrige vilkår som framgår av særavtale for reiser innenlands for statens regning. Overstiger godtgjørelsen statens satser, vil merutbetalingen utgjøre et skattepliktig overskudd med mindre full kostnadsdokumentasjon framlegges.

Se vedlegg 2 for vilkår og satser.

§ 1–2–5. Langtransportsjåfører – kost ved kjøring i utlandet

Er godtgjørelse til kost for langtransportsjåfører for kjøring i utlandet utbetalt med inntil kr 300 per døgn, kan det normalt legges til grunn at godtgjørelsen ikke har gitt overskudd. Satsen inkluderer småutgifter.

§ 1–2–6. Beskatning av overskudd på kilometergodtgjørelse utbetalt etter kilometersatser for bruk av privat bil mv.

Bilgodtgjørelse etter statens satser er skattefri, jf. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 § 5–15–8.

Bilgodtgjørelse som overstiger statens satser vil gi et skattepliktig overskudd.

Ved overskuddsberegningen skal godtgjørelsen sammenholdes med følgende satser:

For de første 9 000 km i inntektsåret: kr 3,50 per km (kr 3,55 pr. km)

Over 9 000 km: 2,90 pr. km (2,95 per km)

(Tallene i parentes gjelder ansatte med arbeidssted i Tromsø.)

I utlandet er satsen kr 3,50 per km uansett kjørelengde.

Kravene til legitimasjon i skattebetalingsforskriften 21. desember 2007 nr. 1766 § 5–6–12 sjette ledd, om fritak for forskuddstrekk, gis tilsvarende anvendelse her.

Har skattyter fått tillegg etter statens satser for passasjerer, økes satsene ovenfor med kr 0,75 per km per passasjer. Når skattyter har fått særskilt tillegg for kjøring på skogs- og anleggsvei, økes fradragssatsen med kr 0,80

per km. Mottas godtgjørelse for å ta med seg utstyr og materiell som på grunn av vekt og/eller beskaffenhet for øvrig ikke er naturlig å plassere i bagasjerom eller på takgrind, økes fradragssatsene med kr 0,60 per km (f.eks. tilhenger).

En skattyter som kjører minst 6000 km i tjenesten årlig, kan kreve å bli lignet etter regnskap. Samme likningsmåte må da fastholdes for en og samme bil, bl.a. av hensyn til avskrivninger og den skattemessige behandling ved salg mv., med mindre det gjennomføres uttaksbeskatning.

Underskudd på godtgjørelse for bruk av bil kan godkjennes til fradrag for yrkesbil som lignes etter regnskap. Ved bruk av privatbil i yrket (under 6000 km), vil differanse som oppstår når godtgjørelsen utgjør et mindre beløp enn et fradrag beregnet etter en sats på kr 3,50 per km i yrket (arbeidssted i Tromsø kr 3,55), også komme til fradrag.

Når det blir utbetalt godtgjørelse for yrkeskjøring med el-bil, kan det ved overskuddsberegningen nyttes en fradragssats på kr 4,00 per km. Ved bruk av motorbåt under 50 HK til yrkeskjøring, vil det i alminnelighet kunne nyttes en fradragssats på kr 3,50 per km. Ved bruk av motorbåt med motor fra og med 50 HK, kan nyttes en fradragssats på kr 6,50 per km. Ved bruk av snøscooter, kan nyttes en fradragssats på kr 6,60 per km. Ved bruk av moped eller lett motorsykkel kan nyttes en fradragssats på kr 1,55 per km. Ved bruk av tung motorsykkel, kan nyttes en fradragssats på kr 2,80 per km.

Se vedlegg 2 for satser ved bruk av egen bil fastsatt etter statens særavtale.

§ 1–2–7. Godtgjørelse ved bruk av egen sykkel i yrket

Godtgjørelsen anses ikke å gi skattemessig overskudd når betalingen ligger innenfor satsene i statens særavtale. Satsen er kr 1,50 per km.

§ 1–2–8. Smusstillegg – skattefri del

Ved ligningen regnes 1/3 av smusstillegget som skattefritt, men i alminnelighet ikke over kr 1 850.

§ 1–2–9. Utstyrsgodtgjørelse til idrettsdommere

Utstyrsgodtgjørelse til idrettsdommere innen lagidretter hvor det er nødvendig med spesielt utstyr, som f.eks. sko, drakt, beskyttelse mv., med inntil kr 220 per oppdrag, anses ikke å gi skattepliktig overskudd. Vilkåret er at samlet utstyrsgodtgjørelse fra samme oppdragsgiver ikke overstiger kr 2200 per år. Det er videre en forutsetning at dommeren faktisk har kostnader til slikt utstyr, og at slike kostnader ikke blir dekket på annen måte.

Utstyrsgodtgjørelsen kan utbetales i tillegg til beløp som kan utbetales skattefritt etter sktl § 5–15 (1) bokstav i, jf. forskrift 30. desember 1983 nr. 1974 om begrensning av lønnsoppgaveplikt § 1.

§ 1–2–10. Redskaps- og verktøyhold mv.

Ved likningen kan det legges til grunn at godtgjørelse på kr 26,25 per time som skogsarbeidere mottar til dekning av kostnader ved hold av motorsag og annen redskap (avskrivning, vedlikehold og driftskostnader), ikke gir skattepliktig overskudd.

Verdsettelse av naturalytelser

§ 1–2–15. Særregler ved fastsettelse av fordel ved privat bruk av arbeidsgivers bil

I særlige tilfeller hvor listeprisen klart ikke står i forhold til fordelene ved den private bruk, kan fordelene fastsettes ved skjønn, jf. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 § 5–13–5 annet ledd.

Forutsatt at vilkårene for å anvende nevnte unntaksbestemmelse er oppfylt ved at standardfordelen (jf. skatteloven § 5–13 og forskrift 19. november 1999 nr. 1158 § 5–13) basert på listepris blir for høy, og at firmabilordningen varer hele året, skal den skjønsmessige fordelene settes til minimum kr 42 000.

Dersom standardfordelen basert på listepris blir for lav, kan man ved fastsettelsen av fordelene benytte en hjelpestørrelse som multipliseres med den/de relevante prosentsatsen (-e) etter standardregelen (jf. skatteloven § 5–13 og forskrift 19. november 1999 nr. 1158 § 5–13). Ved fastsettelsen av fordelene kan man normalt benytte markedsverdien som hjelpestørrelse.

Ved privat bruk av arbeidsgivers bil som faller utenfor standardreglene iht. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 § 5–13–1 annet ledd, beregnes fordelene etter en sats på kr 2,85 per km. Denne satsen brukes både for arbeidsreiser og for annen privatkjøring med unntak av arbeidsreiser og besøksreiser som overstiger 4 000 km. Overstiger arbeidsreisene/besøksreisene 4 000 km til sammen i inntektsåret, brukes en sats på kr 1,50 per km for overskytende antall kilometer med slik kjøring.

§ 1–2–16. Fordel ved erverv av brukt datautstyr i arbeidsforhold

Fordel ved erverv av datautstyr i arbeidsforhold, settes til differansen mellom markedsverdi og det vederlag den ansatte har betalt for datautstyret. Kan ikke annen verdi spesifikt påvises, legges følgende markedsverdi til grunn:

Utstyr som er mindre enn 1 år gammelt:	100 prosent av opprinnelig kostpris
Utstyr som er mellom 1 og 2 år gammelt:	60 prosent av opprinnelig kostpris
Utstyr som er mellom 2 og 3 år gammelt:	30 prosent av opprinnelig kostpris
Utstyr som er 3 år eller eldre:	kr 1000 (inklusive merverdiavgift)

Med opprinnelig kostpris menes arbeidsgivers faktiske anskaffelseskostnader inklusive merverdiavgift og fratrullet eventuelle rabatter.

§ 1–2–17. Fordel ved kost og losji når fordelene ikke er fastsatt etter tariff

Etter skatteloven § 5–12 tredje ledd settes fordelene til den verdien som er fastsatt for beregning av forskuddstrekk etter skattebetalingsloven § 5–8.

Med hjemmel i skattebetalingsloven § 5–8, jf. skattebetalingsforskriften § 5–8–10, har Skattedirektoratet i melding 1/2008 fastsatt følgende satser for kost og losji:

Fritt opphold (kost og losji)	kr 105 per dag
Fri kost (alle måltider)	kr 76 per dag
Fri kost (to måltider)	kr 60 per dag
Fri kost (ett måltid)	kr 39 per dag
Fritt losji (eget eller delt rom)	kr 29 per dag

Det skal bare regnes med det antall dager som arbeidstakeren faktisk mottar slike ytelser.

§ 1–2–18. Leieverdi av kårbolig/-leilighet utenfor jord- og skogbruk

Dersom en boligeiendom ved kjøpekontrakt er påheftet fri borett, skal denne ytelsen fastsettes etter reglene i § 3–2–4.

Verdsettelse av særskilte ytelser**§ 1–2–20. Tariffestet brenselstilskudd til prester**

Tilskudd til lys og brensel i prestebolig regnes ikke å gi skattepliktig overskudd når utbetalingen er i samsvar med reglene om utgiftsrefusjon fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet.

Presteboliger nord for polarsirkelen:

Overstiger utgiftene til lys og brensel kr 17 927 per år, betaler staten 75 % av de overskytende utgifter.

Presteboliger sør for polarsirkelen:

Overstiger utgiftene til lys og brensel kr 33 546 per år, betaler staten 75 % av de overskytende utgifter.

§ 1–2–21. Drikkepenge/Tips

Drikkepenge/tips til serveringspersonale (bortsett fra prosentlønnen serveringspersonale), drosjesjåfører mv. settes skjønnsmessig til 3 prosent av innberettet lønn når dette ikke er tatt med i selvangivelsen eller oppgitt med et mindre beløp.

Avkastning av kapital**§ 1–2–30. Fordringer**

Avkastning av fordringer fastsettes på bakgrunn av fordringens art, men likevel ikke under 3 prosent når det mangler oppgaver fra skattyter.

§ 1–3. Fradragssatser**Frdrag for merkostnader ved fravær fra hjemmet****§ 1–3–1. Frdrag for losji ved opphold i brakke/campingvogn**

Bor skattyter under arbeidsopphold utenfor hjemmet i egen brakke/campingvogn, som ikke anses som driftsmiddel, fastsettes fradraget til kr 52 per døgn.

§ 1–3–2. Frdrag for kost ved opphold på hybel/brakke/campingvogn

Satsen settes fra første døgn til:

– kr 182 per døgn.

§ 1–3–3. Merkostnader til kost ved pensjonatopphold o.l.

Skattytere som har bodd på pensjonat/internat o.l., hvor de ikke har mulighet til å tilberede frokost eller aftens, gis fradrag for merkostnader til kost med kr 281 per døgn regnet fra og med første døgn.

§ 1–3–4. Merkostnader til kost på tjenestereiser/opphold utenfor hjemmet som varer ett døgn eller mer – hotellopphold

Fradragssats for familieforsørgere og enslige settes til kr 560 per døgn. Når kostnader til frokost er inkludert i romprisen eller disse kostnadene blir refundert etter regning, settes fradragssatsen til kr 504.

Ved tjenestereiser i utlandet innrømmes fradrag for kost etter satser som tilsvarer den godtgjørelse som utbetales for vedkommende land etter statens særavtale for reiser i utlandet.

Kan ikke skattyteren godtgjøre å ha bodd på hotell, innrømmes fradrag etter pensjonatsatsen i § 1–3–3 eller hybel-/brakkesatsen i § 1–3–2.

§ 1–3–5. Frdrag for kost på besøksreiser for skattyter som har fri kost på arbeidsstedet

Fradrag for merkostnader til kost når besøksreisen mellom sted for arbeidsopphold og hjem ikke medfører overnatting, men varer i 6 timer eller mer, settes til kr 78 hver vei. Slikt fradrag skal bare innrømmes skattytere som faktisk kjøper mat på reisen og når kostnadene ikke er dekket av arbeidsgiver.

§ 1–3–6. Merkostnader til ett måltid for skattytere som daglig reiser mellom hjem og arbeidssted

For skattytere som reiser daglig mellom hjem og arbeidssted, men som har så langt fravær at de må spise ett måltid ekstra om dagen utenfor hjemmet, settes fradraget til kr 78 per dag. Slikt fradrag skal i alminnelighet bare innrømmes skattytere som faktisk kjøper mat og har et sammenhengende fravær fra hjemmet på 12 timer eller mer. For lønnstagere inngår fradraget i minstefradraget.

§ 1–3–7. Fradrag for småutgifter

Skattytere som av hensyn til arbeidet må bo utenfor hjemmet, og som enten krever fradrag for faktiske kostnader til kost eller har helt eller delvis fri kost eller hyretillegg, gis i tillegg fradrag for «småutgifter» (kostnad til telefon, avis o.l.) med kr 60 per døgn.

§ 1–3–8. Langtransportsjåfører – fradrag for merkostnader til kost i utlandet

For langtransportsjåfører på turer i utlandet settes merkostnadene til kr 300 per døgn. Satsen inkluderer småutgifter.

§ 1–3–9. Beregning av antall fraværsdøgn

Fradragene ovenfor beregnes på grunnlag av følgende fraværsdøgn:

Uten lørdagsfri	280 dager
Fri annenhver lørdag	255 dager
Fri hver lørdag	240 dager

Det er forutsatt hjemreise hver uke. Hvis dette ikke er tilfelle, må antall fraværsdøgn forhøyes.

Reiser mellom hjem og fast arbeidssted**§ 1–3–10. Fradrag for daglig reise mellom hjem og fast arbeidssted (arbeidsreise) og pendleres besøksreiser til hjemmet**

For samlet reiselengde i året opp til 35 000 km, settes fradraget til kr 1,50 per km.

For samlet reiselengde over 35 000 km settes fradraget til kr 0,70 per km.

Forskjellige arbeidskostnader mv.

Nedenfor følger fradragssatser til bruk for arbeidstakere som har kostnader som overstiger minstefradraget. Dersom kostnadene ikke overstiger minstefradraget, skal minstefradraget benyttes.

§ 1–3–20. Fradragssatser for privatbil og andre framkomstmidler som brukes noe i virksomhet/yrke

For bil som ikke lignes som yrkesbil, gis fradrag for bruk i yrket med kr 3,50 per km (arbeidssted i Tromsø kr 3,55).

For andre framkomstmidler gis fradrag etter satsene i § 1–2–6, nest siste avsnitt.

§ 1–3–21. Fradragssats for redskaps- og verktøyhold for bygningsarbeidere

Når bygningsarbeidere selv må holde verktøy i sitt arbeid uten særskilt godtgjørelse, settes fradraget for håndverktøy til kr 2 200 per år.

§ 1–3–22. Fradrag for uniformskostnader for drosjesjåfører

Fradrag for uniform for drosjesjåfører godkjennes ved likningen med kr 2 200 per år.

§ 1–3–23. Fradrag for faglitteratur

Når vilkårene for fradrag er oppfylt, gis fradrag for faglitteratur med inntil kr 1 500 per år uten nærmere spesifisering.

§ 1–3–24. Spesielle fradragssatser for journalister mv.

Kostnader til bøker, tidsskrifter, aviser mv. for journalister mv. godtas uten spesifisering til fradrag med inntil kr 1 500 i inntektsåret. Kostnader til internasjonalt pressekort godkjennes med kr 250. Når kostnadene til reise i yrket ikke kan sannsynliggjøres, gis fradrag etter skjønn med kr 2 200 per år samlet for reiser med egen bil og offentlig kommunikasjonsmiddel.

§ 1–3–25. Fradragssats ved bruk av eget hjem til møte-/kursvirksomhet

Ved avholdelse av møte/kurs i hjemmet som ledd i inntektsgivende arbeid, gis det fradrag med kr 7 per deltaker per møte til dekning av kostnadene til strøm, fyring, rengjøring, slitasje o.l.

§ 1–3–26. Standardfradrag for bruk av bolig i ervervsvirksomhet (hjemmekontor mv.)

Benytter eieren minst halvparten av eiendommen til egen bolig regnet etter utleieverdien, gis det standardfradrag med kr 1 500 for de kostnader som knytter seg til den del av eiendommen som brukes i eierens ervervsvirksomhet.

I stedet for standardfradrag kan eieren kreve fradrag for faktiske kostnader knyttet til ervervsdelen av boligen.

For lønnstakere inngår kostnadene i minstefradraget.

Andre kostnader

§ 1–3–30. Fradrag for kostnader til doktormiddag

Dersom høyere beløp ikke kan dokumenteres, gis det fradrag for kostnader til middag for opponenter, veiledere mv. inntil kr 21 900, begrenset til kr 1 095 per kuvert. Fradrag gis ikke for bespisning av familie og venner.

§ 1–3–40. Fradragssats for barnepassere

Den som passer andres barn i eget hjem, herunder driver familiebarnehage som næringsvirksomhet i eget hjem, kan istedenfor fradrag for faktiske kostnader, kreve standardfradrag. Standardfradraget skal utgjøre 50 prosent av vederlaget for barnepass, men høyst kr 950 per måned for hvert barn til dekning av kostnader til kosthold, ekstra kostnader til vask, oppvarming mv. Har skattyter valgt standardfradrag, er valget bindende for de neste 5 inntektsår såfremt forholdene ikke endres vesentlig.

Kapittel 2. Innenfor virksomhet

§ 2–1. Formuessatser

Er ikke annet bestemt nedenfor eller i takseringsreglene for øvrig, skal formuesobjektene verdi settes til omsetningsverdien 1. januar i året etter inntektsåret, jf. skatteloven § 4–1.

§ 2–1–1. Næringseiendom

Som næringseiendom regnes forretningseiendommer, butikker, parkeringshus, hotell-, losji- og bevertningsbygg, industri-, kontor-, verksted- og lagerbygg, tomtearealer mv.

For 2009 settes verdien av utleid næringseiendom til 40 % av «beregnet utleieverdi», jf. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 § 4–10–3, jf. sktl. § 4–10 (3).

For ikke utleid næringseiendom økes likningsverdiene for 2008 med 60 prosent med virkning for inntektsåret 2009. For skattyter som ble omfattet av overgangsregelen til skatteloven § 4–10 (3) for inntektsåret 2008, og som allerede har oppjustert med 60 prosent, skal det ikke foretas økning fra 2008 til 2009.

Likningsverdien skal settes ned etter krav fra skattyter dersom det dokumenteres at fastsatt ligningsverdi er høyere enn 60 prosent av eiendommens markedsverdi.

Ved første gangs taksering av ikke utleid næringseiendom skal likningsverdien verken overstige 60 prosent av eiendommens kostpris (for nybygg inkludert grunn) eller 60 prosent av eiendommens markedsverdi.

Kraftverk: Bestemmelsene over gjelder ikke kraftanlegg som verdsettes etter skatteloven § 18–5.

Skogbrukseieendommer: Disse følger reglene i § 3–1–1.

Jordbrukseieendommer: Disse følger reglene i § 3–1–2.

§ 2–1–2. Driftsløsøre

Formuesverdien for driftsløsøre settes til den likningsmessig nedskrevne verdien ved utgangen av inntektsåret. Er saldoen negativ, settes formuesverdien til kr 0. Positiv saldo verdi reduseres dersom skattyter påviser at den samlede faktiske verdien av driftsmidlene er lavere enn nedskrevet verdi.

Fast teknisk utstyr som inngår i saldogruppe j, skal formueslignes sammen med bygningen (driftsmidlet). Dette gjelder også den delen av det faste tekniske utstyret som inngår i saldogruppe d. Vanligvis skal likevel ikke verdien på saldogruppe d reduseres ved formuesberegningen. Slik reduksjon skal bare foretas dersom det kan dokumenteres at samlet salgsverdi på driftsmidlene i saldogruppe d, ikke medregnet det faste tekniske utstyret, er lavere enn gruppens saldo verdi.

§ 2–1–3. Innkjøpt varelager

Innkjøpt varelager verdsettes til anskaffelsesverdien, jf. skatteloven § 14–5 annet ledd, bokstav a.

§ 2–1–4. Tidsbegrensede rettigheter

Avskrivbare tidsbegrensede rettigheter skal verdsettes til skattemessig nedskrevet verdi.

§ 2–1–5. Verdsetting av skip, fiskefartøyer, borefartøyer mv.

a) Skip – med kjent kostpris

Verdsettingsreglene gjelder alle typer skip, borefartøyer, boliggrigger, fiskefartøyer, taubåter mv. (jf. Ot.prp.nr.1 (1997–1998) punkt 6.4)

Nybygde skip skal i leveringsåret (år 1) verdsettes til 85 prosent av kostpris uansett når i året de leveres. Fra år 2 til og med år 15 skal gjenværende formuesverdi årlig reduseres med 15 prosent. Avrundet uten desimaler vil formuesverdien utgjøre i prosent av kostpris som ny:

Leveringsår:

År 1	85 prosent av kostpris
År 2	72 prosent av kostpris
År 3	61 prosent av kostpris
År 4	52 prosent av kostpris
År 5	44 prosent av kostpris
År 6	37 prosent av kostpris

År 7	31 prosent av kostpris
År 8	26 prosent av kostpris
År 9	22 prosent av kostpris
År 10	19 prosent av kostpris
År 11	16 prosent av kostpris
År 12	14 prosent av kostpris
År 13	12 prosent av kostpris
År 14	10 prosent av kostpris
År 15	10 prosent av kostpris

Skip levert i 1994 eller tidligere, verdsettes til 10 prosent av kostpris. Dersom det på grunn av spesielle markedsforhold mv. godtgjøres at salgsverdien for et skip vil være lavere enn den beregnede formuesverdien, kan salgsverdien legges til grunn, jf. skatteloven § 4–1 første ledd. Med «salgsverdien» menes her verdien uten justering opp eller ned for påhvilende certepartier/konsesjoner.

Selv om et skip skifter eier, skal skipets kostpris som nytt legges til grunn for beregningen.

b) Skip – med ukjent kostpris

Ved kjøp av skip hvor det ikke er mulig å fastslå byggeprisen, kan det tas utgangspunkt i 85 prosent av kjøpers kostpris. Det gis videre 15 prosent årlig reduksjon av gjenværende formuesverdi inntil skipet har nådd en alder på 15 år fra det var ferdigbygd. Restverdien blir stående videre som formuesverdi.

Dersom det på grunn av spesielle markedsforhold mv. godtgjøres at salgsverdien for et skip vil være lavere enn den beregnede formuesverdien, kan salgsverdien legges til grunn, jf. skatteloven § 4–1 første ledd. Med «salgsverdien» menes her verdien uten justering opp eller ned for påhvilende certepartier/konsesjoner.

c) Påkostninger

Betydelige påkostninger skal vurderes for seg og verdsettes særskilt. Påkostninger over 20 prosent av skipets kostpris som nytt eller brukt, anses som betydelige. Slike påkostninger skal verdsettes til 85 prosent i år 1 med en årlig reduksjon på 15 prosent av gjenværende verdi i 15 år. Verdien kan ikke settes lavere enn 10 prosent av påkostningens kostpris. En betydelig påkostning vil etter dette behandles tilsvarende anskaffelsen av et nytt skip, jf. § 2–1–5 a.

Formuesverdien av det «opprinnelige» skipet må reduseres med eventuell forholdsmessig verdi av utstyr som tas ut i forbindelse med en ombygging.

Påkostninger på under 20 prosent av skipets kostpris vil ikke bli gjenstand for særskilt verdsettelse. Slike mindre påkostninger vil dermed ikke ha innvirkning på formuesfastsettelsen. Påkostninger fordelt over flere år vil kunne ses i sammenheng ved anvendelse av 20-prosentgrensen.

d) Kontrakter

Nybyggingskontrakter for skip skal verdsettes til 85 prosent av kontraktsprisen.

§ 2–1–6. Kapitaliseringsfaktor

Kapitaliseringsfaktoren for 2009 er fastsatt til 10. Denne skal nyttes ved beregningen av formuesverdien på varige rettigheter, utleierettigheter (jf. § 3–1–1 og § 3–1–2), formuesverdien på retten til å kreve festeavgift (jf. § 1–1–6 og § 3–1–3) og gjeldsfradrag (jf. § 1–1–6).

(§ 2–2. Inntektssatser)

§ 2–3. Fradragssatser

Regnskapspliktige skattytere gis fradrag for faktiske kostnader, dokumentert ved bilag, med mindre annet er bestemt nedenfor.

§ 2–3–1. Fradrag for småutgifter ved yrkesopphold utenfor hjemmet

I tillegg til dokumenterte merkostnader til kost, kan det kreves fradrag for småutgifter som skattyter har ved opphold utenfor hjemmet pga. reise i virksomhet, med kr 60 per døgn.

§ 2–3–2. Kostnader til kost og losji til ansatte (når disse ikke er fastsatt etter tariff)

Satsene er oppført under § 1–2–17 «Fordel ved kost og losji når fordelene ikke er fastsatt etter tariff».

§ 2–3–3. Lønn til hjemmeværende barn som samtidig går på skole

Normalsatser for arbeid utført av barn:

Alder	1.1.–31.3.2009	1.4.–31.12.2009
	Timesats	Timesats
17 år	kr 96	kr 98
16 år	kr 91	kr 94
15 år	kr 81	kr 82

	1.1.–31.3.2009	1.4.–31.12.2009
<i>Alder</i>	<i>Timesats</i>	<i>Timesats</i>
14 år	kr 71	kr 73
13 år	kr 63	kr 65

Det kan bare unntaksvis bli tale om å fradragføre lønn til egne barn under 13 år.

For barn mellom 13 og 16 år er timesatsene redusert skjønnsmessig i forhold til satsene for barn i alderen 16–18 år. Eventuell overgang til høyere sats gjelder fra og med den måneden vedkommende fyller år.

Satsene bør normalt legges til grunn uansett til hvilke tider arbeidet er utført. Kost til forsørgede barn kan ikke ses på som betaling for arbeid.

I tillegg til vanlig lønns- og trekkoppgave skal skjemaet «Særskilt oppgave over lønn og annen godtgjørelse til ektefelle og barn» (RF-1160) fylles ut og leveres sammen med selvangivelsen.

§ 2–3–4. *Eierens private campingvogn brukt av ansatte i virksomheten*

For campingvogn, som er anskaffet til privat bruk, som også brukes til spisebrakke/overnattingsbrakke for ansatte i eierens virksomhet, kan det bare innrømmes fradrag for den ekstra verdiforringelse som skyldes bruken i virksomheten. Slik ekstra verdiforringelse settes skjønnsmessig til kr 104 per døgn. Det årlige fradrag begrenses oppad til 10 prosent av vognens kostpris som ny dersom skattyteren eier den, eller til den årlige leie dersom campingvognen leies.

§ 2–3–5. *Diverse satser vedrørende bruk av private formuesobjekter i virksomhet*

Der skattyter benytter egne private formuesobjekter i virksomhet, gis fradrag etter samme satser som for lønnstakere, se kapittel 1.

- Bruk av privat bil/båt i virksomheten:
Satsene er oppført under § 1–3–20, ev. under § 1–2–6, nest siste avsnitt.
- Campingvogn brukt av eieren til overnatting – i egen virksomhet:
Satsen er oppført under § 1–3–1.
- Bruk av eget hjem til møte- og kursvirksomhet:
Satsen er oppført under § 1–3–25.
- Bruk av bolig i ervervsvirksomhet (hjemmekontor):
Satsen er oppført under § 1–3–26.

§ 2–3–6. *Avgrensning av representasjonskostnader*

Jf. Skattedirektoratets forskrift til skatteloven 22. november 1999 nr. 1160 § 6–21.

Frdrag for kostnader til uteservering, som nevnt i forskriftens § 6–21–2 (1) 4. punktum, kan ikke overstige kr 360 per person.

Frdrag for kostnader til gavegjenstand med firmamerke og/eller firmanavn knyttet til gjenstanden, som nevnt i forskriftens § 6–21–5 (1), kan ikke overstige kr 200 per gjenstand.

Frdrag for oppmerksomheter overfor forretningsforbindelser, etter forskriftens § 6–21–6 1. punktum, kan ikke overstige kr 200 per tilfelle.

§ 2–3–7. *Kostnader til sjøhyre mv. for ikke bokføringspliktige fiskere*

Foreligger ikke dokumentasjon, kan fradrag for merkostnad til sjøhyre mv. godtas med inntil kr 2200 for helårsfiskere og kr 1500 for sesongfiskere. Frdraget inngår i et ev. minstefradrag.

Kapittel 3. Spesielle verdsettingsregler og satser for primærnæringene

§ 3–1. *Formuessatser*

Er ikke annet bestemt nedenfor eller foran i denne forskrift, skal formuesobjektene verdi settes til omsetningsverdien 1. januar i året etter inntektsåret, jf. skatteloven § 4–1.

§ 3–1–1. *Skogbrukseiendommer*

Formuesverdien på skogeiendommer skal settes til skogens avkastningsverdi, jf. skatteloven § 4–11, annet ledd.

Fastsettelsen av formuesverdiene på skogbrukseiendommer er hjemlet i ligningsloven § 7–1, nr. 3 og i forskrift 19. desember 2006 nr. 1514 til ligningsloven. Generell revisjon av formuesverdiene skal skje når Skattedirektoratet bestemmer.

Formuesverdien for 2009 vil fremgå av forhåndsutfylt selvangivelse, PSAN.

Har skogverdien endret seg vesentlig i året (f.eks. pga. tilkjøp, frasalg, fredning, naturskade eller lignende), må verdien beregnes på nytt, og innberettes på skjema RF-1016.

For 2009 er skogfaktor satt til 5.

For å beregne formuesverdien av rettigheter (jakt-, fiske- og fallrettigheter) knyttet til skogeiendommen, kapitaliseres brutto leieverdi med en kapitaliseringsfaktor, se § 2–1–6.

Om bortfestede tomter til bolig- og fritidsformål, se § 3–1–3.

Formuesverdien på jaktrettighet utnyttet av skattyteren selv, beregnes ved at antall felte dyr innen de forskjellige kategoriene som er nevnt under § 3–2–5, multipliseres med de verdiene som er angitt der. Det totale produktet multipliseres med kapitaliseringsfaktoren, se § 2–1–6.

§ 3–1–2. Jordbrukseiendommer

Jordbrukseiendommer skal verdsettes under ett med bygninger og rettigheter som hører til eiendommen, jf. skatteloven § 4–11 første ledd.

For disse eiendommene skal det ikke foretas noen generell økning av likningsverdiene per 1. januar 2010. Enkeltstående eiendommer som har vesentlig lavere likningsverdi enn sammenlignbare eiendommer, kan likevel økes. Har en eiendom steget i verdi fra 1. januar 2009 pga. vesentlige påkostninger mv., kan likningsverdien alltid økes. Det samme gjelder for påkostninger mv. foretatt tidligere år, men som pga. manglende eller ufullstendige opplysninger først er blitt kjent for likningsmyndighetene på et senere tidspunkt.

Likningsverdien på eiendommer som ligger vesentlig over taksnivået for sammenlignbare eiendommer ellers i kommunen, kan settes ned.

Omsetning av en eiendom gir i seg selv ikke grunnlag for endring av likningsverdien. Retningslinjene ovenfor gjelder selv om det er fastsatt endrede eiendomsskattetakster i kommunen.

Ved første gangs taksering av slik eiendom skal likningsverdien verken overstige 80 prosent av eiendommens kostpris (for nybygg inkludert grunn) eller 80 prosent av eiendommens markedsverdi.

Tidligere fastsatte likningsverdier som overstiger 80 prosent av markedsverdien, skal settes ned når skattyter har dokumentert markedsverdien. Likningsverdien skal i slike tilfeller settes til maksimalt 80 prosent av dokumentert markedsverdi.

Formuesverdien på jakt-, fiske- og fallrettigheter skal inngå i jordbrukseiendommens totale formuesverdi, jf. skatteloven § 4–11, første ledd. Om beregning av verdiene, se § 3–1–1 «Skogseiendommer».

Om bortfestede tomter til bolig- og fritidsformål, se § 3–1–3.

For driftsløsøre vises til § 2–1–2.

§ 3–1–3. Bortfestede tomter til bolig- og fritidsformål

Formuesverdien av kravet på festeavgift beregnes ved å multiplisere den årlige festeavgiften med en kapitaliseringsfaktor, se § 2–1–6.

§ 3–1–4. Varelager, buskap og oppdrettsfisk

Varebeholdning settes til anskaffelsesverdi, eller tilvirkningsverdi for egentilvirkede varer, jf. skatteloven § 14–5 annet ledd, bokstav a. Som tilvirkningsverdi regnes kostpris for råstoff, halvfabrikata, hjelpestoffer og produksjonslønn.

a. Buskap

Reglene om verdsetting av buskap er gitt i forskrift til ligningsloven «Regnskapsforskrifter for skattepliktige som driver jordbruk, gartneri eller skogbruk» fastsatt av Skattedirektoratet 5. mars 1984 nr. 1257. Forskriften er opphevet med unntak av § 3 og § 4.

1) Storfe

	Ordinære satser	Satser for Jersey-rasen	I prosent av voksne dyr
Kyr tilført i året (har kalvet)	kr 4 400	kr 3 300	
Kviger over 12 måneder (ikke kalvet)	kr 3 100	kr 2 300	70
Kviger under 12 måneder	kr 1 300	kr 1 000	30
Okser over 12 måneder	kr 3 100	kr 2 300	70
Okser under 12 måneder	kr 1 300	kr 1 000	30

2) Griser

Avlsgriser tilført i året (over 6 måneder)	kr 1 700	
Slakteferdige griser	kr 1 200	100
Slaktegriser ca. 4 måneder	kr 950	80
Slaktegriser ca. 3 måneder	kr 700	60
Smågriser ca. 2 måneder	kr 480	40
Smågriser under 2 måneder	kr 240	20

3) Småfe

Sauer tilført i året (over 12 måneder)	kr 350	
Sauer under 12 måneder	kr 210	60
Geiter tilført i året (over 9 måneder)	kr 220	
Geiter under 9 måneder	kr 70	30

4) *Fjørfe*

Etter Finansdepartementets forskrift til skatteloven § 14–5–3 skal verpehøner og kyllinger verdsettes til slakteverdi. Slakteverdien settes til:

Verpehøner	per stk.	kr 4
Kyllinger	per stk.	kr 5

Satsene for verdsetting av avlsdyr av gjess, kalkuner og ender av eget oppal, og/eller innkjøpte, fastsettes til tilvirkningsverdien. Tilvirkningsverdien settes til:

Gjess, kalkuner	per stk.	kr 80
Ender	per stk.	kr 50

Innkjøpte dyr (kyllinger) til oppføring skal settes til innkjøpsprisen med tillegg av medgåtte førkostnader mv. fram til årsskiftet.

5) *Pelsdyr*

Satsene nedenfor skal nyttes ved fastsettelsen av formuesverdier på levende dyr og usolgte skinn. Disse satsene har ingen betydning for inntektslikningen av enkeltpersonforetak og deltakerlignet selskap, jf. skatteloven § 8–1 første ledd, bokstav a. For aksjeselskaper skal satsene også nyttes ved inntektslikningen.

Sølvrev	kr 260
Blårev og annen rev	kr 230
Mink	kr 90
Ilder	kr 50

6) *Hester*

I. Hester som nyttes eller skal nyttes i trav- og galoppsport

Hester som nyttes eller skal nyttes i trav- og galoppsport, føres opp med antatt salgsverdi. Hester av eget oppal under 1 år bør normalt settes til minst kr 17 000. Denne verdi økes for hvert år inntil 3 år. Hester som har nådd denne alder i 2009, skal verdsettes til minst kr 40 000. Er hesten forsikret og 15 prosent av forsikringssummen overstiger satsene foran, legges 15 prosent av forsikringssummen til grunn. Verdien for slike hester eid utenfor næringsvirksomhet, kan ikke settes ned før det er sannsynlig at vedkommende hest har en lavere salgsverdi.

II. Andre innkjøpte hester verdsettes til salgsverdi.

III. Hester av eget oppal og innkjøpte hester til bruk i virksomhet (unntatt hester under romertall I), fastsettes til tilvirkningsverdien ved eget oppal.

Satser for eget oppal:

	<i>Fjording</i>	<i>Dølahest</i>
Hester inntil 1 år	kr 1 200	kr 1 700
Hester inntil 2 år	kr 3 100	kr 4 300
Hester inntil 3 år	kr 4 800	kr 6 700
Hester over 3 år	kr 6 000	kr 8 400

Verdien av voksne hester under romertall III blir stående uendret inntil realisasjon.

7) *Andre dyr*

Formuessatsene for rein er fastsatt etter bestemmelsene i skatteloven § 4–11, tredje ledd. Satsene har ingen betydning for inntektsansettelsen, jf. skatteloven § 8–1, første ledd, bokstav a.

Rein over 1 år	kr 720
Rein under 1 år (fjorårskalver)	kr 360
Bifolk (uten kube)	kr 250
Kaniner	kr 30

b. *Korn*

Tilvirkningsverdi i kr per kg:

Mathvete	kr 1,10
Fôrhvete	kr 1,10
Matrug	kr 1,00
Fôrrug	kr 1,00
Rughvete	kr 1,00
Bygg	kr 0,95

Havre	kr 0,85
Oljefrø	kr 2,20
Erter	kr 1,35

c. *Poteter*

Tilvirkningsverdi kr per kg:

Matpoteter	kr 0,90
Fabrikkpoteter	kr 0,55

d. *Avlingslager til oppføring på egen buskap*

Tilvirkningsverdi per kg:

Høy	kr 0,80
Halm, ubehandlet	kr 0,30
Halm, ammoniakkebehandlet	kr 0,55
Kålrot	kr 0,12
Grassilo	kr 0,20
Bygggrøpp	kr 1,10
Havregrøpp	kr 1,10

Tilvirkningsverdien på andre fôrmidler settes til kr 1,10 per fôrenhet (FEm.).

e. *Lager av skogsvirke (som ikke er levert)*

Tilvirkningsverdien settes til kostnadene ved hogst, kjøring mv. Verdien av eget arbeid skal ikke tas med.

f. *Annet varelager for salg*

Salgsprodukter verdsettes til ca. 40 prosent av netto salgsverdi.

Planter på friland i planteskoler verdsettes til 20 prosent av netto salgsverdi ved engrossalg.

g. *Oppdrettsfisk, skjell mv.*

På grunn av risikoen for sykdom, skade, svinn etc. settes verdien på oppdrettsfisk og skjell til 65 prosent av tilvirkningsverdien. I tilvirkningsverdien inngår kostnader til innkjøp av yngel/smolt/settefisk, til fôr og til leid arbeidskraft.

Beholdning av blåskjell og lignende stående i sjøen, verdsettes ikke.

§ 3–2. *Inntektssatser*§ 3–2–1. *Veiledende produksjonsmengder når pålitelige oppgaver ikke foreligger, jf. ligningsloven § 8–1*

a) Melk per årsgeit	300 kg
b) Ull per voksen sau	3,5 kg
c) Ull per lam	1,5 kg
d) Egg per høne	14 kg
e) Honning per kube	30 kg

§ 3–2–2. *Priser per kilo/liter på produkter uttatt til husholdning og føderåd*

a) Poteter	kr 2
b) Melk	kr 3
c) Okse	kr 38
d) Kvige	kr 34
e) Ku	kr 33
f) Kalv	kr 41
g) Lam	kr 43
h) Sau	kr 20
i) Geit/Kje	
Kje	kr 25
Geit	kr 15
j) Svin	
Slaktegris	kr 21
Purker	kr 16
k) Rein	kr 77
l) Fjørfe	
Høner, pris per stk.	kr 4
Kalkun, per kg	kr 15

And, per kg	kr 25
Kylling, per kg	kr 10
m) Ull	kr 35
n) Honning	kr 40
o) Egg	kr 11

§ 3–2–3. Normer for verdsetting av uttatte naturalier til eget bruk

- Verdien av uttatt melk per husstandsmedlem: kr 480 per år.
For personer over 70 år reduseres satsen for melk til det halve.
- Verdien av uttatte poteter per husstandsmedlem: kr 140 per år.
For barn under 10 år og for personer over 70 år reduseres satsen for poteter til det halve.
- Verdien av uttatt fisk per husstandsmedlem: Kr 1 200 per år.
For barn under 10 år og personer over 70 år reduseres satsen til det halve.
- Verdien av uttatt reinkjøtt settes til kr 2 100 pr. husstandsmedlem.
For barn under 10 år og personer over 70 reduseres satsen til det halve.

§ 3–2–4. Brutto leieverdi av kårbolig på gårdsbruk

Leieverdiene beregnes etter følgende sjablongverdier::

Bruksareal	Leieverdi
Over 100 m ²	kr 24 000
60–100 m ²	kr 18 000
Under 60 m ²	kr 12 000

Bruksareal er det areal i boligen som er innredet til boformål. Det inkluderer kott, ganger, vindfang mv., og innredede rom i kjeller og loft (for eksempel vaskerom, stue, soverom mv.). Det er bare areal innenfor en takhøyde på min. 1,90 m som teller med. Det er uten betydning om bare deler av boligen faktisk benyttes.

Forefinnes ikke bade-/dusjrom eller wc, reduseres verdien med 25 %. Samme reduksjon gjelder dersom avstanden til kommuneadministrasjonen er over 15 km. Oppfylles begge vilkår, er reduksjonen samlet 40 %.

Dersom kåryter og kårsmottaker med boret bor sammen (ikke i hver sin leilighet), anses boligen som «kårbolig», og leieverdien er skattepliktig for kårsmottaker. Leieverdien beregnes etter sjablongverdiene, men reduseres med 40 %. Kåryter gis fradrag for 60 % av kostnadene knyttet til boligen.

§ 3–2–5. Fordel ved nettolikning av egen utnyttet jaktrett

Når den som disponerer en jaktrett selv har utnyttet denne, skal nettofordelen per felte dyr ved likningen settes lik satsene som er gjengitt nedenfor:

Elgku	Kr 4 300
Elgokse	Kr 5 500
Elgkalv	Kr 2 100
Reinsdyr (voksen)	Kr 1 200
Hjort (voksen)	Kr 2 100

§ 3–2–6. Verdi av uttatt brensel fra egen skog

Uttak av ved fra egen skog til privat bruk og kårtytelse inntektsføres med kr 1 350 per favn.

§ 3–2–7. Verdien av stallplass og uttatt grovfôr til hester som nyttes utenom jord- og skogbruksnæringen

Verdien av stallplass og uttatt fôr til hester som nyttes i travsport eller på annen måte utenom jord- og skogbruksnæringen, settes til kr 13 500 for voksne trav- og galopphester. For hobbyhester utenom trav- og galoppsport, settes uttaket til kr 9 500 og for ponnyer til kr 6 200. Satsene reduseres skjønnsmessig for føll og unghester.

§ 3–2–8. Definisjon av «tre normalårsverk» i Finansdepartementets forskrift til skatteloven § 10–42–3 «Om overføring av skjerming mellom virksomheter»

Tre normalårsverk jf. § 10–42–3 a utgjør i den sammenheng 750 dagsverk eller 5 625 arbeidstimer.

§ 3–3. Fradragssatser

§ 3–3–1. Kostnader til kost i forbindelse med gårdsturisme, grønn omsorg og forpleining

Drives gårdsturisme, grønn omsorg eller forpleining som virksomhet, og virksomheten omfatter bespisning, kan det, som alternativ til fradrag for dokumenterte kostnader, gis fradrag for kost tilsvarende satsene i § 1–2–17 med et tillegg på 30 prosent.

§ 3–3–2. Kostnader til kost mv. for ikke bokføringspliktige lottfiskere

Ikke bokføringspliktige lottakere som ikke tar del i felles kosthold om bord, gis fradrag for dokumenterte kostnader til kost og (i tillegg) for «småutgifter» (kostnader til telefon, avis o.l.) med kr 60 per døgn.

For hjemmefiskere (overnatting hjemme) som ikke kan dokumentere kostutgifter, må fradraget fastsettes ved skjønn. Som veiledning for skjønnet kan nyttes en sats på kr 78 per dag.

§ 3–3–3. Kostnader ved bruttolikning av egen utnyttet jaktrett

Kostnader til gevær, ammunisjon, mv, kan bare føres til fradrag med inntil kr 2 200.

§ 3–3–4. Fradrag for førkostnader til gjeterhund i sau- og reindriftsnæring

Hvis høyere kostnader ikke kan dokumenteres med bilag, kan det alternativt nyttes et samlet fradrag for kostnader til før på kr 1 800,– for hver næringsdrivende (ved deling av næringsinntekt mellom ektefeller anses ektefellene i denne sammenheng som én næringsdrivende).

For lønnet gjeters hundehold inngår kostnadene i minstefradraget.

§ 3–3–5. Fradrag for merkostnader til kost i reindriftsnæring

Hvis høyere kostnader ikke kan dokumenteres med bilag, vil reineiere som må overnatte utenfor sin bolig eller sekundærbolig, innrømmes fradrag for merkostnader til kost etter en sats tilsvarende satsen for kostbesparelse i hjemmet. Satsen for 2009 er kr 76,– pr. døgn.

Det må godtgjøres at oppholdet har vært nødvendig i forbindelse med reindriften.

Vedlegg 1. Regulativ for reiser i utlandet for statens regning/Satser for kostgodtgjørelse med virkning for inntektsåret 2009

Verdensdel/Land/By	Kostsatser i perioden 1.1–28.2	Kostsatser fra 1. mars	Ny kostsats fra 1. juli
Afrika:			
Algerie	700	610	
Angola	800	1 300	
Benin	700	580	
Botswana	390	490	
Egypt	380	500	
Elfenbenskysten	690	850	
Etiopia	300	450	
Gabon	700	800	
Gambia	320	370	
Ghana	420	450	
Guinea	440	600	
Kamerun	490	490	
Kenya	480	510	
Lesotho	400	400	480
Liberia	320	430	
Libya	720	420	
Madagaskar	400	670	
Malawi	370	450	
Mali	450	470	
Marokko	550	700	
Mauritius	350	350	
Mosambik	470	480	
Namibia	330	350	420
Nigeria	830	1 100	
Senegal	560	680	
Seychellene	450	710	
Sudan	600	650	
Swaziland	320	340	410
Sør-Afrika-republikken	530	410	500
Cape Town	550	410	500
Johannesburg		410	500
Tanzania	380	400	
Togo	380	400	
Tunisia	650	650	
Uganda	390	610	
Zambia	480	450	
Zimbabwe	530	580	
Øvrige områder	540	540	

<i>Verdensdel/Land/By</i>	<i>Kostsatser i perioden 1.1–28.2</i>	<i>Kostsatser fra 1. mars</i>	<i>Ny kostsats fra 1. juli</i>
<i>Amerika:</i>			
Antigua og Barbuda	850	850	
Argentina	430	480	
Bahamas	450	510	
Barbados	600	650	
Bermuda (Br)	570	590	
Bolivia	200	310	
Brasil	560	450	
Canada	620	750	
Chile	650	650	
Colombia	400	400	
Costa Rica	560	670	
Cuba	530	600	
Den dominikanske rep.	440	500	
Dominica	420	470	
Equador	400	430	
Grenada	450	620	
Guatemala	410	400	
Guyana	360	410	
Haiti	420	620	
Jamaica	410	450	
Mexico	860	950	
Nederlandske Antiller	410	460	
Nicaragua	360	390	
Panama	450	590	
Paraguay	220	230	
Peru	400	400	
Puerto Rico	410	410	
St. Kitts-Nevis	750	810	
St. Lucia	690	750	
St. Vincent	710	770	
Surinam	300	360	
Trinidad og Tobago	570	630	
Uruguay	340	540	
USA	600	650	
New York	840	1 070	
Washington D.C.	1 000	1 190	
Venezuela	480	900	
Øvrige områder	510	550	
<i>Asia:</i>			
Afghanistan	470	880	
Armenia	670	310	380
Aserbajdsjan	550	600	
Bahrain	600	750	
Bangladesh	360	420	
Brunei	320	380	
Burma (Myanmar)	1 050	1 050	
Filippinene	500	590	
Forente Arabiske Emirater	770	650	
Georgia	440	500	
India	500	380	
Mumbai (Bombay)	740	500	
Indonesia	650	880	
Iran	300	360	
Israel	820	970	
De palestinske områder	560	620	
Japan	920	950	
Osaka	1 050	1 050	

<i>Verdensdel/Land/By</i>	<i>Kostsatser i perioden 1.1–28.2</i>	<i>Kostsatser fra 1. mars</i>	<i>Ny kostsats fra 1. juli</i>
Tokyo	1 160	1 160	
Jordan	900	960	
Kambodsja	800	880	
Kasakhstan	630	800	
Kina	600	670	
Hongkong	750	850	
Shanghai	710	930	
Kuwait	550	530	
Kypros	750	780	
Laos	360	510	
Libanon	900	870	
Malaysia	600	710	
Maldivene	500	600	
Mongolia	570	720	
Nepal	300	320	
Oman	400	460	
Pakistan	390	400	
Qatar	670	920	
Saudi-Arabia	480	820	
Singapore	800	960	
Sri Lanka	320	400	
Syria	590	700	
Sør-Korea	560	630	
Seoul	850	850	
Taiwan	760	600	
Thailand	850	850	
Tyrkia	680	770	
Istanbul	800	890	
Vietnam	410	670	
Yemen	260	620	
Øst-Timor	400	540	
Øvrige områder	600	650	
<i>Australia/Oceania:</i>			
Australia	800	650	
Cook Islands		450	
Fiji	440	400	
New Zealand	580	470	530
Papua-New Guinea	400	350	
Øvrige områder	630	530	
<i>Europa:</i>			
Albania	550	650	
Belgia	740	850	
Brussel	760	880	
Bosnia-Hercegovina	400	470	
Bulgaria	390	650	
Danmark	630	700	
København	760	950	
Estland	450	680	
Finland	670	750	
Frankrike	680	750	
Paris	790	940	
Hellas	730	890	
Hviterussland	630	770	
Irland	830	990	
Island	830	660	700
Italia	680	710	

<i>Verdensdel/Land/By</i>	<i>Kostsatser i perioden 1.1–28.2</i>	<i>Kostsatser fra 1. mars</i>	<i>Ny kostsats fra 1. juli</i>
Firenze	680		750
Milano	850		900
Roma	820		870
Venezia	850		980
Kosovo			320
Kroatia	650		750
Latvia	610		750
Liechtenstein	880		980
Litauen	430		520
Luxembourg	770		850
Makedonia	440		520
Malta	510		500
Moldova	300		550
Monaco	650		760
Montenegro	370		470
Nederland	640		720
Amsterdam	720		850
den Haag	680		800
Polen	550		500
Portugal	590		830
Romania	630		700
Russland	490		400
Moskva	1050	1 050	
St. Petersburg	740		700
Serbia	300		500
Slovakia	540		680
Slovenia	550		640
Spania	690		800
Barcelona	860		900
Madrid	970	1 050	
Storbritannia	730		660
London	970		880
Sveits	650		780
Genève	650		790
Zürich	690		850
Sverige	700		830
Tsjekkiske republikk	580		700
Tyskland	730		800
Ukraina	670		600
Ungarn	600		550
Østerrike	670		770
Wien	720		820

For følgende områder/land i Europa fastsettes administrativt disse satser:

Andorra: som for Spania

Færøyene: som for Danmark

Gibraltar: som for Storbritannia

Grønland: som for Danmark

Guernsey (inkl. Alderney og Sark): som for Storbritannia

Jersey: som for Storbritannia

Kanariøyene: som for Spania

Madeira: som for Portugal

Man: som for Storbritannia

Nord-Irland: som for Storbritannia

San Marino: som for Italia

Vatikanstaten: som for Roma

Åland: som for Finland.

Vedlegg 2. Div. satser

Statens særavtale for kostgodtgjørelse (innenlandsreiser), gjeldende for 2009:

	01.01.–28.02.2009	01.03.– 31.12.2009
Kostgodtgjørelse for dagsreiser på mer enn 15 km:		
For reiser inntil 5 timer:	kr 140,– (legitimert)	kr 150,–
For reiser fra og med 5 timer inntil 9 timer:	kr 140,–	kr 170,–
For reiser fra og med 9 timer inntil 12 timer:	kr 200,–	kr 260,–
For reiser over 12 timer:	kr 320,–	kr 425,–
Kostgodtgjørelse ved overnatting på reiser på mer enn 15 km:		
For reiser fra og med 12 timer:	kr 460,–	kr 560,–

Satser for bruk av egen bil etter statens særavtale, gjeldende for 2009:

For inntil 9000 km i kalenderåret:	kr 3,50 per km
Over 9000 km i kalenderåret:	kr 2,90 per km
For arbeidstakere med arbeidssted i Tromsø: kr 0,05 per km i tillegg til satsene over.	
For kjøring på skogs- og anleggsveier gis det i tillegg til kilometergodtgjørelsen et tillegg på	kr 0,80 per km
Når det er nødvendig med tilhenger for å bringe med utstyr og materiell som på grunn av sin vekt og beskaffenhet ikke er naturlig å plassere i bagasjerom eller på takgrind, gis det i tillegg til kilometergodtgjørelsen et tillegg på	kr 0,60 per km
Når det i bilen tas med arbeidstakere på oppdrag, gis det i tillegg til kilometergodtgjørelsen et tillegg per arbeidstaker på	kr 0,75 per km.

Satser for kilometergodtgjørelse ved bruk av andre egne framkomstmidler etter statens særavtale, gjeldende for 2009:

Motorsykkkel over 125 ccm:	kr 2,80 per km
Moped og motorsykkkel opp til og med 125 ccm:	kr 1,55 per km
Snøscooter:	kr 6,60 per km
Båt med motor fra og med 50 hk:	kr 6,50 per km
Båt med motor inntil 50 hk:	kr 3,50 per km
El-bil	kr 4,00 per km
Andre framkomstmidler:	kr 1,50 per km

17. des. Nr. 1632 2009**Forskrift om norsk farmakopé**

Hjemmel: Fastsett av Statens legemiddelverk 17. desember 2009 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 5 og forskrift 20. juli 1995 nr. 698 om legemidlers kvalitet, standarder m.m., jf. delegeringsvedtak 8. juni 1995 nr. 521 og delegeringsvedtak 16. desember 1994 nr. 4659. Kunngjort 22. desember 2009 kl. 14.40.

Statens legemiddelverk godkjenner følgende som del av norsk farmakopé fra 1. januar 2010:

– Norske legemiddelstandarter 2010.0 (NLS 2010.0).

Fra 1. januar 2010 består gyldig norsk farmakopé av:

- European Pharmacopoeia 6th Edition 2008 med Supplement 6.1–6.6
- Norske legemiddelstandarter 2010.0.

European Pharmacopoeia 6th Edition, Supplement 6.7 trer i kraft 1. april 2010. Samtidig erstattes NLS 2010.0 med oppdatert versjon, NLS 2010.1.

European Pharmacopoeia 6th Edition, Supplement 6.8 trer i kraft 1. juli 2010. Samtidig erstattes NLS 2010.1 med oppdatert versjon, NLS 2010.2.

NLS 2010.0–NLS 2010.2 opptar endringer til Ph. Eur. som følge av vedtak i Den europeiske farmakopékommisjon ved resolusjonene AP-CPH (08) 3 og AP-CPH (09) 1– 2 og 4 fra Komiteen for legemidler og farmasøytisk omsorg.

Elektronisk versjon av Norske legemiddelstandarter publiseres på Statens legemiddelverks internettside, www.legemiddelverket.no, og bokutgivelsen er opphørt. NLS 2010.0 vil foreligge i januar 2010.

Forskrift 17. desember 2009 nr. 1632 om norsk farmakopé opphever forskrift 18. desember 2008 nr. 1415.

17. des. Nr. 1633 2009**Forskrift om krav til melding for fartøy over 300 bruttotonn og fartøy som transporterer farlig eller forurensende last**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 22.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 55a (direktiv 1993/75/EØF endret ved direktiv 2002/59/EF). Kunngjort 22. desember 2009 kl. 14.40.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder for fartøy med bruttotonnasje på 300 bruttotonn eller mer og fartøy, uansett størrelse, som transporterer farlig eller forurensende last i bulk eller i emballert form. Farlig eller forurensende gods eller utstyr til bruk om bord i fartøyet betraktes ikke som farlig eller forurensende last etter denne forskriften.

Fartøy som har 5000 metriske tonn eller mer med bunkersolje og/eller smøreolje til bruk om bord, betraktes som et fartøy som fører farlig eller forurensende last etter denne forskriften.

Forskriften får ikke anvendelse på:

- a) krigsfartøy og fartøy under militær kommando
- b) offentlige fartøy som brukes til ikke-kommersielle formål
- c) fiskefartøy, fritidsfartøy og historiske fartøy under 45 meter.

§ 2. Forholdet til annen lovgivning

Bestemmelsene i denne forskriften gjør ingen endring i plikten til å gi melding etter andre forskrifter fastsatt i medhold av lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann eller i annen lovgivning.

§ 3. Definisjoner

- a) *Operatører:* Fartøyets reder eller den som forestår fartøyets drift.
- b) *Fartøy:* Ethvert sjøgående fartøy.
- c) *Farlig last:*
 - last oppført i IMDG-koden, herunder også radioaktive materialer som definert i INF-regelverket
 - last oppført i kapittel 17 i IBC-regelverket
 - last oppført i kapittel 19 i IGC-regelverket
 - faste stoffer som er oppført i BC-regelverkets tillegg B
 - gods som ved transport omfattes av særlige forholdsregler i henhold til nr. 1.1.3 i IBC-regelverket eller nr. 1.1.6 i IGC-regelverket.
- d) *Forurensende last:*
 - oljer som definert i vedlegg I til MARPOL-konvensjonen
 - skadelige flytende stoffer som definert i vedlegg II til MARPOL-konvensjonen
 - skadelige stoffer som definert i vedlegg III til MARPOL-konvensjonen.
- e) *Historiske fartøy:* Alle typer historiske fartøy og kopier av dem, herunder fartøy som er konstruert for å fremme tradisjonelle ferdigheter og sjømannskap, som også tjener som levende kulturminner og som drives i samsvar med tradisjonelle prinsipper for sjømannskap og teknikk.
- f) *MARPOL:* Den internasjonale konvensjon om hindring av forurensning fra skip (1973) og dens protokoll av 1978.
- g) *IMDG-koden:* Den internasjonale kodeks for transport av farlig gods til sjøs.
- h) *IBC-regelverket:* Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO)s regelverk for bygging og utrusting av skip som transporterer farlige kjemikalier i bulk.
- i) *IGC-regelverket:* Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO)s regelverk for bygging og utrusting av skip som transporterer flytende gass i bulk.
- j) *INF-regelverket:* Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO)s regelverk for sikkerhetsbestemmelser for transport av bestrålt nukleært brensel, plutonium og sterkt radioaktivt avfall i beholdere om bord på skip.
- k) *BC-regelverket:* Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO)s regelverk for sikker transport av tørrlast i bulk.

§ 4. Ankomstmelding fra fartøy over 300 bruttotonn

Fører av fartøy på 300 bruttotonn eller mer som er på vei til en havn i Norge skal sende opplysninger som nevnt i vedlegg I, nr. 1

- a) minst 24 timer før ankomsten eller
- b) senest når fartøyet avgår fra den foregående havn, hvis reisen er på under 24 timer eller
- c) så snart ankomsthavnen er kjent.

§ 5. Avgangsmelding fra fartøy med farlig eller forurensende last

Fører av fartøy, uansett størrelse, som går fra kai, ankringsplass eller fortøyningsinnretning i norsk territorialfarvann med farlig eller forurensende last, skal senest ved avgang gi opplysninger som nevnt i vedlegg I, nr. 2.

§ 6. Ankomstmelding fra fartøy med farlig eller forurensende last som kommer fra havn utenfor EØS-området

Fører av fartøy, uansett størrelse, som kommer fra en havn utenfor EØS-området med kurs for en norsk havn eller norsk territorialfarvann med farlig eller forurensende last, skal sende opplysninger som nevnt i vedlegg I, nr. 2, senest ved avgang fra lastehavnen eller så snart ankomsthavnen eller ankringsplass er kjent.

§ 7. Unntak fra meldeplikt

Fartøy i innenriks rutefart kan unntas fra bestemmelsene i § 5 og § 6 dersom

- a) operatøren fører og ajourfører liste over fartøy som er omfattet av bestemmelsene og sender disse til Kystverket og
- b) den informasjon som nevnt i vedlegg I, nr. 2, til enhver tid kan sendes Kystverket på forespørsel. Den ansvarlige operatøren skal opprette et elektronisk register som muliggjør uthenting av foreskrevet informasjon.

Fartøy i internasjonal rutefart, der minst ett av landene i ruten er deltaker i EØS-avtalen, kan unntas fra bestemmelsene i § 5 og § 6 etter krav fra ett deltakerland på samme vilkår som etter første ledd.

Kystverket kan gi dispensasjon etter denne bestemmelsen, og fører kontroll med at vilkårene for unntak er oppfylt og opprettholder en oppdatert liste over skip og operatører som er omfattet. En oppdatert liste skal videresendes til EFTAs Overvåkningsorgan.

Kystverket kan gi pålegg om å sende lister og annen informasjon som nevnt i denne bestemmelsen til operatører som omfattes av unntaket. Dispensasjon kan trekkes tilbake dersom operatøren ikke overholder bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften.

§ 8. Kontaktpunkt mv.

Melding etter denne forskriften skal gis til Kystverket. Meldingen skal gis elektronisk eller på annen måte slik Kystverket hovedkontor bestemmer. Fartøyets operatør eller agent kan gi melding som nevnt i § 4, § 5 og § 6 på vegne av fartøyets fører.

§ 9. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 16. juni 1999 nr. 727 om krav til melding og utfylling av kontrolliste ved fartøyers transport av farlig eller forurensende last.

Vedlegg I

Krav til hvilke opplysninger meldinger i medhold av forskriftens § 4, § 5 og § 6 skal inneholde

1. Ankomstmelding etter § 4 skal inneholde:

- a) Identifikasjon av fartøyet (navn, kallesignal, IMO-identifikasjon eller MMSI-nummer).
- b) Bestemmelseshavn.
- c) Forventet tidspunkt for ankomst til bestemmelseshavnen eller ved losstasjon og forventet tidspunkt for avgang fra denne.
- d) Samlet antall personer om bord.

2. Avgangsmelding etter § 5 og ankomstmelding etter § 6 skal inneholde:

Generelle opplysninger:

- a) Identifikasjon av fartøyet (navn, kallesignal, IMO-identifikasjon eller MMSI-nummer).
- b) Bestemmelseshavn.
- c) For fartøy som forlater en havn: forventet tidspunkt for avgang fra avreisehavnen samt forventet tidspunkt for ankomst til bestemmelseshavn.
- d) For fartøy som ankommer fra en havn utenfor EØS-området: forventet tidspunkt for ankomst til bestemmelseshavnen eller ved losstasjon.
- e) Samlet antall personer om bord.

Opplysninger om lasten:

- f) Korrekt teknisk betegnelse på den farlige eller forurensende last, eventuelt De forente nasjoner (FN)s nummer, IMO-fareklasse fastsatt i samsvar med IMDG-koden og IBC- og IGC-regelverket samt, hvor det er relevant, fartøyets klasse som definert i INF-regelverket, mengde av slik last og dens plassering om bord og, så fremt lasten er plassert i transportable beholdere eller containere, disses identifikasjonsnummer.
- g) Bekreftelse på at det om bord foreligger en lasteliste, et lastemanifest eller en egnet lasteplan som utførlig angir den farlige eller forurensende lasten og dens plassering.
- h) Adresse der detaljerte opplysninger om lasten kan innhentes.

Forskrift om oppheving av forskrifter om omsetningsforbud som følge av utgått virkningstid

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 første og tredje ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I. Kunngjort 22. desember 2009 kl. 14.40.

I

Følgende forskrifter oppheves:

1. Forskrift 20. november 1997 nr. 1241 om forbud mot omsetning av saltvannsreker (Black Tiger Shrimps) fra Bangladesh.
2. Forskrift 9. januar 1998 nr. 23 om forbud mot omsetning av saltvannsreker (Black Tiger Shrimps) fra Bangladesh.
3. Forskrift 13. oktober 2003 nr. 1226 om omsetningsforbud, inntil videre, for honning fra Saudi-Arabia.
4. Forskrift 28. oktober 2003 nr. 1262 om omsetningsforbud, inntil videre, for rosiner fra Tyrkia.
5. Forskrift 11. april 2003 nr. 462 om omsetningsforbud, inntil videre, for barnemat på glass.
6. Forskrift 23. november 2004 nr. 1500 om omsetningsforbud for chilipulver merket L3280 og med best før dato oktober 2005.
7. Forskrift 23. desember 2004 nr. 1905 om omsetningsforbud for bestemte typer chili- og currypulver, knust chili, pistasjnøtter og müsli.
8. Forskrift 5. april 2005 nr. 286 om forbud mot omsetning og bruk av fôr med høyt kadmiuminnhold.
9. Forskrift 25. april 2005 nr. 361 om forbud mot omsetning av lever og nyrer fra storfe og småfe.
10. Forskrift 29. mars 2006 nr. 356 om omsetningsforbud for enkelte spekede kjøttprodukter.
11. Forskrift 4. juni 2006 nr. 574 om omsetningsforbud for salami.
12. Forskrift 11. mai 2007 nr. 501 om omsetningsforbud for enkelte kjøtt og kjøttprodukter.
13. Forskrift 25. oktober 2007 nr. 1180 om omsetningsforbud for «Alfalfaspirer» og «Løkspirer».

II

Forskriften trer i kraft straks.

17. des. Nr. 1635 2009

Forskrift om regulering av fisket etter dyphavsarter i ICES' statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2010

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 15, § 16 og § 36, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 22. desember 2009 kl. 14.40.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande følgende arter i ICES' statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2010:

1. Bairds's smoothhead (*Alepocephalus bairdii*)
2. Risso's smoothhead (*Alepocephalus rostratus*)
3. Blå antimora (*Antimora rostrata*)
4. Dolkfisk (*Aphanopus carbo*)
5. Iceland catshark (*Apristurus spp.*)
6. Vassild (*Argentina silus*)
7. Beryx (*Beryx spp.*)
8. Brosme (*Brosme brosme*)
9. Gulper shark (*Centrophorus granulosus*)
10. Brunhå (*Centrophorus squamosus*)
11. Islandshå (*Centroscyllium fabricii*)
12. Dypvannshå (*Centroscymnus coelolepis*)
13. Bunnhå (*Centroscymnus crepidater*)
14. Dypvanns rød-krabbe (*Chacon Geyron affinis*)
15. Havmus (*Chimaera monstrosa*)
16. Frilled shark (*Chlamydoselachus anguineus*)
17. Havål (*Conger conger*)
18. Skolest (*Coryphaenoides rupestris*)
19. Spansk håkjerring (*Dalatias licha*)
20. Gråhå (*Deania calceus*)
21. Svart (dypvanns) kardinalfisk (*Epigonus telescopus*)
22. Stor svarthå (*Etmopterus princeps*)
23. Svarthå (*Etmopterus spinax*)
24. Hågjel (*Galeus melastomus*)
25. Mouse catshark (*Galeus murinus*)
26. Blåkjeft (*Helicolenus dactylopterus*)
27. Kamtann hai (*Hexanchus griseus*)
28. Orange roughy (*Hoplostethus atlanticus*)
29. Silver roughy (pink) (*Hoplostethus mediterraneus*)

30. Blåvinget havmus (*Hydrolagus mirabilis*)
31. Reimfisk (slirefisk) (*Lepidopus caudatus*)
32. Ulvefisk (*Lycodes esmarkii*)
33. Isgalt (*Marcourus berglax*)
34. Blålange (*Molva dypterygia*)
35. Lange (*Molva molva*)
36. Mora (*Mora moro*)
37. Tornhå (*Oxynotus paradoxus*)
38. Flekkpagell (*Pagellus bogaraveo*)
39. Forkbeards/Skjellbrosme (*Phycis spp*)
40. Vrakfisk (*Polyprion americanus*)
41. Rundskate (*Raja fyllae*)
42. Isskate (*Raja hyperborea*)
43. Svartskat (*Raja nidarosiensis*)
44. Blåkveite (*Reinhardtius hippoglossoides*)
45. Straightnose rabbitfish (*Rhinochimaera atlantica*)
46. Knifetooth dogfish (*Scymnodon ringens*)
47. Lusuer (*Sebastes viviparus*)
48. Håkjerring (*Somniosus microcephalus*)
49. Spiny skorpionfisk (*Trachyscorpia cristulata*).

§ 2. Antall fiskedøgn og fartøy

Uten hinder av forbudet i § 1 kan 17 norske fartøy fiske i totalt 508 fiskedøgn i ICES' statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område).

Unntaket gjelder ikke for orange roughy, jf. § 1 nr. 28.

§ 3. Utseiling

Fartøy som vil delta i fisket etter artene nevnt i § 1, må melde fra til Fiskeridirektoratet tidligst 3 dager og senest 1 dag før utseiling til internasjonalt område.

Fartøy som ikke har meldt seg aktiv i internasjonalt område innen 7 dager etter melding om utseiling ble sendt Fiskeridirektoratet, mister sin adgang til å delta.

§ 4. Rapporteringsplikt

Fartøy som nevnt i § 2 og § 3 skal føre fangstdagbok som angitt i § 3 i forskrift 26. juli 1993 nr. 772 om oppgaveplikt for fiske- og fangstfartøy. Kopi av fangstdagbok skal sendes elektronisk til e-postadressen postmottak@fiskeridir.no eller ved telefaks til Fiskeridirektoratets telefaksnr. +47 55 23 80 90, ved overgang til fiske i annet ICES-område og ellers ukentlig ved utløpet av hver sjuende dag etter fiskestart.

§ 5. Garnforbud

Det er forbudt å sette garn dypere enn 200 meter i ICES' statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område).

§ 6. Utkastforbud

Det er forbudt å foreta utkast av haiarter nevnt i § 1 som er død eller døende.

Det er forbudt å ha om bord eller lande haifinner som overskrider 5 % av den totale vekten av hai om bord.

Det er forbudt å ha om bord eller lande fangster av hai tatt i strid med disse bestemmelsene.

§ 7. Bifangst

Dersom det tas hai som bifangst i andre fiskeri, skal disse søkes levende gjenutsatt.

§ 8. Stopp i fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når det totalt er fisket i 508 fiskedøgn.

§ 9. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av levande marine ressursar § 60, § 61, § 62 og § 64. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

18. des. Nr. 1636 2009

Forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 16, § 22, § 26, § 27, § 32, § 36, § 39 og § 67. Kunngjort 22. desember 2009 kl. 14.40.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande torsk, hyse og sei nord for 62° N.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei fiske og lande inntil:

- 1) 261 045 tonn torsk i området nord for 62° N,
- 2) 118 400 tonn hyse i området nord for 62° N, og
- 3) 181 000 tonn sei i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N.

I tillegg er det avsatt 7000 tonn torsk, 2000 tonn hyse og 800 tonn sei til forsknings- og undervisningsformål, 10 000 tonn torsk og 800 tonn sei til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske) og 350 tonn sei til agnformål. Av torskekvantumet i første ledd nr. 1 er det avsatt 300 tonn torsk til dekning av kvotebonus ved levendefangst.

Alle kvanta i denne forskrift angis i rund vekt.

§ 3. Gruppekvoter for trålfartøy

Fartøy som har tråltillatelse kan fiske og lande inntil 84 132 tonn torsk, 44 992 tonn hyse og 66 970 tonn sei, hvorav 1000 tonn sei avsettes til dekning av bifangst i industritrålfisket.

Av disse kvanta kan:

- 1) fartøy med torsketråltillatelse fiske og lande inntil 81 228 tonn torsk, samt 44 242 tonn hyse og 53 576 tonn sei, og
- 2) fartøy med seitråltillatelse fiske og lande inntil 12 394 tonn sei. Fartøy med seitråltillatelse kan i tillegg fiske og lande inntil 750 tonn torsk og 750 tonn hyse som bifangst.

§ 4. Gruppekvote for notfartøy

Notfartøy kan fiske og lande inntil 45 250 tonn sei.

§ 5. Gruppekvoter for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Fartøy som har adgang til å delta i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy kan fiske og lande inntil 22 900 tonn torsk, 13 213 tonn hyse og 7566 tonn sei, hvorav 750 tonn sei avsettes til bifangst.

Av den samlede gruppeknoten av torsk for konvensjonelle fartøy som har adgang til å delta i åpen eller lukket gruppe og som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum avsettes 6500 tonn til bifangstordning.

Fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 133 086 tonn torsk, 54 322 tonn hyse og 51 585 tonn sei. Kvantumet av torsk fordeles som følger:

- 1) Fartøy med hjemmelslengde under 11 meter kan fiske og lande inntil 36 798 tonn torsk.
- 2) Fartøy med hjemmelslengde fra og med 11 meter til og med 14,99 meter kan fiske og lande inntil 35 348 tonn torsk.
- 3) Fartøy med hjemmelslengde fra og med 15 meter til og med 20,99 meter kan fiske og lande inntil 36 519 tonn torsk.
- 4) Fartøy med hjemmelslengde fra og med 21 meter og med mindre enn 300 m³ lasteromsvolum kan fiske og lande inntil 24 421 tonn torsk.

Fartøy som har adgang til å delta i åpen gruppe i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande 16 281 tonn torsk, 5873 tonn hyse og 9629 tonn sei.

§ 6. Overføring av gruppekvote av sei mellom 2010 og 2011

Ved overfiske eller underfiske av en gruppekvote av sei i 2010, kan Fiskeridirektoratet trekke fra eller legge til et tilsvarende kvantum på vedkommende gruppekvote i 2011 innenfor en begrensning på 10 % av gruppeknoten i 2010.

Kapittel 2. Fiske med trål

§ 7. Kvoter i trålfisket etter torsk og hyse

Fartøy med torsketråltillatelse og med kvotefaktor 1,00 kan fiske og lande en fartøykvote på inntil 926 tonn torsk og en maksimalkvote på 656 tonn hyse hvorav hvert fartøy har en garantert hysekvote på 504 tonn.

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til at kvote som ellers ville blitt tildelt trålfartøy etter denne paragrafen, i stedet fiskes med fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i henhold til retningslinjer fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet.

§ 8. Kvoter i fisket etter sei for fartøy med torsketråltillatelse

Fartøy med torsketråltillatelse kan fiske og lande følgende kvoter av sei:

Trålgruppe	Faktor	Maksimalkvote	Herav garantert kvote
Småtrålere	0,58		384

307

<i>Trålgruppe</i>	<i>Faktor</i>	<i>Maksimalkvote</i>	<i>Herav garantert kvote</i>	
Ferskfisk-/rundfrystrålere	1,00		662	529
Fabrikktrålere	1,32		874	698

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til at kvote som ellers ville blitt tildelt trålfartøy etter denne paragrafen, i stedet fiskes med fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i henhold til retningslinjer fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet.

§ 9. Kvoter i fisket etter sei for fartøy med seitråltillatelse

Fartøy med seitråltillatelse kan fiske og lande følgende kvoter av sei:

<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimalkvote</i>	<i>Herav garantert kvote</i>	
0,35		492	393
0,75		1054	843
0,85		1194	955
1,00		1405	1124

Fiskeridirektoratet bestemmer faktoren for det enkelte fartøy med seitråltillatelse. Ved avgjørelsen skal fartøyets størrelse i henhold til merkeregisteret pr. 1. januar 1998 legges til grunn.

Ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 1. januar 1998 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

§ 10. Bifangst for fartøy med seitråltillatelse

Fartøy med seitråltillatelse kan ved hver enkelt landing til sammen ha en innblanding av inntil 15 % torsk og hyse regnet i rund vekt av landet fangst.

§ 11. Bifangst i industritrålfisket

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske 150 tonn sei som bifangst.

Kapittel 3. Fiske med not

§ 12. Maksimalkvoter

Fartøy som har adgang til å delta kan fiske og lande følgende kvanta sei med not:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Faktor</i>	<i>Maksimalkvote</i>	<i>Herav garantert kvote</i>	
Under 15	1,00		355	119
15–20,99	1,50		533	179
21–22,99	2,03		721	242
23–25,99	2,43		863	289
26 meter og over	2,82		1001	336
Seinotkonsesjon	5,64		2002	671

Fartøy som har adgang til å fiske sei med not kan også fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

§ 13. Beregning av kvote ved utskiftning og ombygging av fartøy som fyller vilkårene for å delta i fisket med not

Ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 28. april 1999 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Ved utskiftning eller ombygging til mindre fartøy etter 18. desember 2002, skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets hjemmelslengde.

Kapittel 4. Konvensjonelle havfiskefartøy med adgang til å delta

§ 14. Kvoter

Konvensjonelle havfiskefartøy som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en fartøykvote på 247 tonn torsk.

Konvensjonelle havfiskefartøy som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande 192 tonn hyse, hvorav 142 tonn er garantert.

Konvensjonelle havfiskefartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn og som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en maksimalkvote på 500 tonn sei.

Kvotene til det enkelte fartøy fastsettes forholdsmessig ut fra fartøyets kvotefaktor.

§ 15. Bifangst

Konvensjonelle havfiskefartøy som ikke fyller vilkårene for å delta i det direkte fisket etter sei med garn, kan ved fiske etter andre fiskeslag ha inntil 50 % bifangst av sei i de enkelte fangstene og av landet fangst i den tid det direkte fisket med konvensjonelle redskaper er åpent.

Når det direkte fisket etter sei med konvensjonelle redskaper er stoppet, eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, kan konvensjonelle havfiskefartøy ha inntil 25 % bifangst av sei i de enkelte fangster og av landet fangst.

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk eller hyse ut over fartøykvoten.

§ 16. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging av fartøy på 28 meter største lengde og over

Ved forlengelse eller utskifting til lengre fartøy på eller over 28 meter største lengde etter 9. desember 1994 skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

Ved forlengelse eller utskifting av fartøy under 28 meter største lengde til fartøy på eller over 28 meter største lengde i perioden fra 9. desember 1994 til 18. desember 1998 skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde.

Kapittel 5. Fiske med konvensjonelle redskap med fartøy mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som har adgang til å delta i lukket gruppe

§ 17. Fiske etter torsk

Fartøy med adgang til å delta kan fiske følgende kvanta torsk (tonn):

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote/ fartøykvote st.l. under 11 m	Maksimalkvote/ fartøykvote st.l. 11 m og over	Herav garantert
under 7 meter	1,18	25,4	21,4	17,5
7–7,9	1,40	30,1	25,4	20,8
8–8,9	1,66	35,7	30,2	24,6
9–9,9	2,03	43,7	36,9	30,1
10–10,9	2,20	47,3	40,0	32,6
11–11,9	2,99	48,8	46,6	
12–12,9	3,55	57,9	55,3	
13–13,9	4,30	70,1	67,0	
14–14,9	4,90	79,9	76,3	
15–15,9	5,78	94,3	90,0	
16–16,9	6,43	104,9	100,1	
17–17,9	7,10	115,8	110,6	
18–18,9	7,84	127,9	122,1	
19–19,9	8,50	138,7	132,4	
20–20,9	9,09	148,3	141,5	
21–21,9	8,75	132,3	131,0	
22–22,9	9,13	138,0	136,7	
23–23,9	9,49	143,5	142,1	
24–24,9	9,86	149,1	147,6	
25–25,9	10,15	153,5	152,0	
26–26,9	10,53	159,2	157,6	
27–27,9	10,82	163,6	162,0	

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk utover de fastsatte kvoter. Fra og med 1. juli 2010 er det likevel adgang til å ha inntil 30 % bifangst av torsk ved landing i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttsedler/landingssedler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl. 00 til søndag kl. 24. Fiskeridirektoratet kan stoppe adgangen til bifangst av torsk ut over de fastsatte kvoter når det kvantum som er avsatt til bifangstordningen er beregnet oppfisket. Fiskeridirektoratet kan også endre tidsrom og bifangstprosent.

§ 18. Fiske etter hyse

Fartøy med deltakeradgang kan fiske hyse uten kvotebegrensning. Følgende kvanta hyse er garanterte (tonn):

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Garantert kvote
Under 7 meter	1,12	7
7–7,99 m	1,31	8
8–8,99 m	1,56	10
9–9,99 m	1,93	12
10–10,99 m	2,06	13
11–11,99 m	2,85	18
12–12,99 m	3,38	21
13–13,99 m	4,10	25
14–14,99 m	4,67	29
15–27,99 m	7,83	48

Dersom fisket blir stoppet, kan det enkelte fartøy fortsette fisket innenfor de garanterte kvotene. Fartøy som har fisket den garanterte kvoten kan ha inntil 25 % bifangst av hyse ved landing i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttsedler/landingssedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

§ 19. Fiske etter sei

Fartøy med deltakeradgang kan fiske sei uten kvotebegrensning. Følgende kvanta sei er garanterte (tonn):

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Garantert kvote</i>
under 7 meter	1,12	12
7–7,9	1,31	13
8–8,9	1,56	16
9–9,9	1,93	20
10–10,9	2,06	21
11–11,9	2,82	29
12–12,9	3,35	35
13–13,9	4,05	43
14–14,9	4,61	48
15–15,9	5,65	59
16–16,9	6,30	66
17–17,9	6,95	73
18–18,9	7,67	80
19–19,9	8,31	87
20–20,9	8,89	92
21–21,9	8,54	89
22–22,9	8,90	92
23–23,9	9,26	97
24–24,9	9,62	100
25–25,9	9,90	103
26–26,9	10,26	107
27–27,9	10,55	110

Dersom fisket blir stoppet, kan det enkelte fartøy fortsette fisket innenfor de garanterte kvotene. Fartøy som har fisket den garanterte kvoten kan ha inntil 25 % bifangst av sei ved landing i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttsedler/landingssedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

§ 20. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging av fartøy mindre enn 300 m³ største lasteromsvolum

Ved forlengelse eller utskifting til lengre fartøy etter 21. desember 1998 for fartøy som hadde adgang til å delta i lukket gruppe (gruppe I) i 2002, skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. For øvrige fartøy i lukket gruppe er skjæringsdatoen 1. november 2002. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Ved forlengelse eller utskifting til lengre fartøy etter 1. november 2002, skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter hyse og sei beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet om at utskiftingen eller forlengelsen må være innført i merkeregisteret innen skjæringsdatoen dersom manglende registrering skyldes forhold på myndighetenes hånd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Ved utskifting eller ombygging til mindre fartøy etter 31. desember 2001 skal kvoten i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde. For fisket etter sei og hyse er skjæringsdatoen 1. november 2002.

Kapittel 6. Fiske med konvensjonelle redskap med fartøy som har adgang til å delta i åpen gruppe

§ 21. Fiske etter torsk

Fartøy som har adgang til å delta i fisket etter torsk i åpen gruppe, kan fiske følgende fartøykvoter (tonn):

<i>Fartøylengde</i>	<i>Maksimalkvoter</i>	<i>Herav garantert</i>
Under 8 m	17	12
8–9,99 m	24	16
10 m og over	28	18

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk utover de fastsatte kvoter. Fra og med 1. juli 2010 er det likevel adgang til å ha inntil 30 % bifangst av torsk ved landing i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttsedler/landingssedler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl. 00 til søndag kl. 24.

Fiskeridirektoratet kan stoppe adgangen til bifangst av torsk ut over de fastsatte kvoter når det kvantum som er avsatt til bifangstordningen er beregnet oppfisket. Fiskeridirektoratet kan også endre tidsrom og bifangstprosent.

§ 22. Fiske etter hyse

Fartøy som har adgang til å delta i fisket etter hyse i åpen gruppe, kan fiske hyse uten kvotebegrensning. Hvert fartøy har en garantert kvote på 5 tonn.

Dersom fisket blir stoppet, kan det enkelte fartøy ha inntil 25 % bifangst av hyse ved landing i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttsedler/landingssedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

§ 23. Fiske etter sei

Fartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei i åpen gruppe, kan fiske sei uten kvotebegrensning. Hvert fartøy har en garantert kvote på 8 tonn.

Dersom fisket blir stoppet, kan det enkelte fartøy ha inntil 25 % bifangst av sei ved landing i fisket etter andre arter. Bifangsten regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttsedler/landingssedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

Kapittel 7. Fellesbestemmelser mv.

§ 24. Trålere med kombinasjonsdrift

Fartøy som har tillatelse til å drive trålfiske etter torsk og hyse og som driver slikt fiske i kombinasjon med konvensjonelle redskap, kan ikke fiske mer enn kvoten for vedkommende størrelsesgruppe med mindre fartøyet er tildelt større kvote i medhold av § 7.

§ 25. Kombinasjonsdrift i fisket etter sei

Fartøy som fisker med flere redskap kan samlet ikke fiske utover den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i.

§ 26. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger (strukturkvoter).

Bestemmelsen i første punktum gjelder ikke for fiske etter sei for fartøy som i løpet av året har hatt tildelt både torsketråltillatelse og seitråltillatelse.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i fjerde til sjette ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i dette ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter fjerde ledd eller femte ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

Når et fartøy som omfattes av kapittel 5 gis tillatelse til å fiske flere kvoter av torsk, hyse og sei i medhold av strukturkvoteordningen, skal overførte kvoter beregnes etter § 17 – § 19 på grunnlag av mottakende fartøys største lengde.

§ 27. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst som er fisket av annet fartøy.

Når vedkommende salgslag, i medhold av lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk § 6, jf. § 5, har iverksatt tvungen fangstdirigering i seinotfisket, kan salgslaget gi tillatelse til overføring av fangst mellom fartøyer som er påmeldt og deltar i fisket. Salgslaget fører egen oversikt over gitte tillatelser. Oversikten gjøres tilgjengelig for Fiskeridirektoratet.

§ 28. Tiltak for vern av kysttorsk

Det er forbudt for fartøy på 15 meter største lengde eller mer å fiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor fjordlinjer som er angitt i vedlegg til denne forskriften.

Det er forbudt å fiske torsk, hyse og sei med flytegarn innenfor fjordlinjene fra og med 1. februar til og med 30. juni.

Det er forbudt å fiske etter torsk innenfor fjordlinjene med garn med mindre maskestørrelse enn 156 mm (8 omfar).

Alt fiske med snurrevad er forbudt innenfor fjordlinjene, også etter andre arter enn torsk, hyse og sei.

Det er forbudt for fartøy over 21 meter største lengde å fiske torsk med konvensjonelle redskap innenfor grunnlinjen nord for 62° N. Fra og med 1. januar til og med 30. juni er det likevel tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 03 og 04. Fra og med 1. januar til og med 10. april er det tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 00, 05, 06 og 07. Det er videre tillatt å fiske inn til fjordlinjene i Lofoten oppsynsdistrikt i den perioden og i de områdene Lofotoppsynet er satt.

Fra og med 1. januar til og med 30. juni er alt fiske forbudt i et område i Vestfjorden som er angitt i vedlegg til denne forskrift, også etter andre arter enn torsk, hyse og sei. Forbudet gjelder likevel ikke fiske med håndsnøre eller fiskestang. Fiskeridirektoratet kan justere områdets utstrekning dersom dette er nødvendig for å verne kysttorsk utenfor grensen. Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra forbudet for fartøy som fisker med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad eller flytegarn, dersom det anses å være vesentlige konsentrasjoner av skrei i området. Fiskeridirektoratet kan bestemme at et slikt unntak kun skal gjelde fartøy med største lengde under 15 meter. Områdets ytre grenser skal være fjordlinjer fra og med 1. juli til og med 31. desember.

Fiskeridirektoratet kan begrense eller forby alt fiske, også etter andre arter enn torsk, hyse og sei, i et område innenfor strekningen Henningsvær– Stamsund dersom dette er nødvendig for å verne kysttorsk. Et slikt forbud skal ikke være til hinder for fiske med håndsnøre eller fiskestang. Fiskeridirektoratet kan ytterligere begrense eller forby fisket etter torsk innenfor fjordlinje på Valbergfeltet ved Henningsvær ved dominerende forekomster av kysttorsk. Videre kan Fiskeridirektoratet i det samme området tillate fiske også for fartøy større enn 15 meter dersom det er store konsentrasjoner av skrei.

Fra og med 1. mars til og med 30. april er alt fiske forbudt i et område i Borgundfjorden som er angitt i vedlegg til denne forskrift, også etter andre arter enn torsk, hyse og sei. Forbudet gjelder likevel ikke fiske med håndsnøre eller fiskestang. Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra forbudet for fartøy som fisker med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad eller flytegarn, dersom det anses å være vesentlige konsentrasjoner av skrei i området.

Fra og med 1. mars til og med 30. april er det videre forbudt å fiske med stolpesatte garn i et området øst for en linje trukket mellom følgende posisjoner (Heissafjorden):

1. N 62° 28,18' Ø 06° 05,42' Tuneset
2. N 62° 28,16' Ø 06° 03,91' Erkneflua
3. N 62° 26,21' Ø 06° 03,35' Eltranaset.

Det er likevel tillatt med stolpesatte garn når høyde på strukket maske i garn og stolper totalt er mindre enn 23 meter.

Fartøy som kan fiske etter andre arter enn torsk innenfor fjordlinjene, kan maksimalt ha 5 % bifangst av torsk i dette området. Fartøy som har forbud mot å fiske torsk innenfor grunnlinjen, kan ved fiske etter andre arter i dette området maksimalt ha 20 % bifangst av torsk dersom ikke annet er bestemt. All fangst av torsk avregnes fartøyets kvote.

§ 29. Fangstrapportering og prøvetaking for trålere

Ferskfisktrålere som fisker i området mellom 4 og 6 nautiske mil fra grunnlinjene i henhold til forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 62 fjerde ledd, pålegges ukentlig fangstrapportering. Fangstrapportene sendes Fiskeridirektoratet hver mandag.

Fartøy som nevnt i første ledd pålegges å samle inn prøver av ørestein fra 20 torsk per uke fra disse områdene. Det skal føres inn i fangstdagboken når prøven er tatt og fra hvilket hal. Prøvene skal sendes Havforskningsinstituttet.

§ 30. Levendefangst av torsk i fisket med konvensjonelle redskaper – kvoteavregning og plikter ved rømming

Før fartøyet skal starte fiske etter torsk som skal føres levende om bord skal det sendes skriftlig påmelding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den regionen fartøyet er hjemmehørende.

Ved landing uten at omsetning skjer samtidig, skal landingsseddel fylles ut. Kvantumet belastes kvote på vanlig måte, hvis ikke unntak i femte eller sjette ledd kommer til anvendelse.

Levende fisk skal røktes minst en gang hvert døgn. Ved rømming skal fisker straks gi Fiskeridirektoratets regionkontor og vedkommende salgsorganisasjon skriftlig melding. Henvvisning til landingsseddel, antatt årsak og omfang skal oppgis.

Ved førstehåndsomsetning skal sluttseddel fylles ut. Kvantumet belastes kvote dersom det ikke er skrevet landingsseddel for fisken tidligere.

Dersom det tidligere er skrevet landingsseddel for fisken, skal kvantumet på sluttseddelen representere kvotebelastning i følgende tilfeller:

- Når avviket mellom kvanta på landingsseddel og sluttseddel ikke er større enn det som følger av naturlige sesongmessige variasjoner i fiskens kondisjon, og/eller
- Når avviket skyldes rømming, som er en følge av en hendelse utenfor fiskers kontroll eller noen som handler på hans vegne. Kvantumet på sluttseddelen gjelder bare dersom fisker sannsynliggjør hva som er årsaken, omfanget og at hendelsen ligger utenfor fiskers kontroll eller noen som handler på hans vegne.

Endelig kvotebelastning skal utgjøre 80 % av kvantumet på sluttseddelen for torsk som har vært eller skal settes i mellomlagringsmerd.

Vedkommende salgsorganisasjon treffer beslutninger etter femte og sjette ledd.

§ 31. Kvotefaktorer

Fiskeridirektoratet fastsetter kvotene på grunnlag av det enkelte fartøys kvotefaktor.

§ 32. Bifangst for fartøy som er avskåret fra å fiske i åpen gruppe i henhold til deltakerforskriftens § 12

Merkeregistrerte kystfartøy som ikke har adgang til å delta i åpen og lukket gruppe, kan ved fiske etter andre arter ha inntil 10 % bifangst til sammen av torsk, hyse og sei ved landing. Samlet bifangst av torsk kan ikke overstige 2 tonn i løpet av kalenderåret.

§ 33. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten, gruppekvote eller periodekvote er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 8. Straff og ikrafttredelse**§ 34. Straff**

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 60, § 61, § 62 og § 64. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 35. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

18. des. Nr. 1637 2009**Forskrift om takseringsregler til bruk ved ligningen av utenlandske artister for inntektsåret 2010 etter lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister**

Hjemmel: Fastsett av Skattedirektoratet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 7–1 nr. 1 og delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 22. desember 2009 kl. 14.40.

1.0 Fradragsposter**1.1 Fradrag for utgifter til kost**

Når artisten sannsynliggjør at han har hatt utgifter til kost i forbindelse med arrangement i Norge, innrømmes fradrag med følgende satser:

- kr 560 per døgn når artisten sannsynliggjør å ha bodd på hotell
- kr 504 per døgn når artisten sannsynliggjør å ha bodd på hotell og får fradrag for utgifter til losji inkl. frokost eller disse utgiftene refunderes etter regning
- kr 292 per døgn når det sannsynliggjøres at artisten har bodd på pensjonat eller hybel/brakke uten kokemuligheter
- kr 189 per. døgn når artisten har bodd privat eller på hybel, brakke, leilighet mv. med kokemuligheter, eller han ikke kan sannsynliggjøre hvordan han har innrettet seg i forbindelse med arrangementet.

Utgifter til kost som artisten har dekket for utenlandske medarbeidere i forbindelse med arrangementet i Norge innrømmes etter samme satser per døgn per person.

Krav om sannsynliggjøring innebærer at artisten i vedlegg til oppgjørsblanketten må fremlegge en fortløpende oppstilling over hvordan vedkommende har innrettet seg i forbindelse med arrangementet i Norge. Oppstillingen skal minst inneholde følgende opplysninger:

- dato for avreise fra og ankomst til utlandet
- dato for ankomst til og avreise fra Norge
- reisemåte og reisevei
- navn og adresse på overnattingssted/utleier. Ved flere overnattingssteder skal dato for overnattingene angis
- type losji fordelt på hotell, pensjonat eller annet nærmere angitt losji.

1.2 Fradrag for utgifter til bruk av eget transportmiddel**1.2.1 Fradragssats for bruk av bil**

Når artisten sannsynliggjør at han har hatt utgifter til transport med eget transportmiddel i forbindelse med arrangement i Norge, innrømmes fradrag med kr 3,50 pr. km.

18. des. Nr. 1638 2009**Forskrift om endring i forskrift om ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers styre og bedriftsforsamling m.v. (representasjonsforskriften)**

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 18. desember 2009 med hjemmel i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 80a nr. 2. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 22. desember 2009 kl. 14.40.

I

I forskrift 18. desember 1998 nr. 1205 om ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers styre og bedriftsforsamling m.v. (representasjonsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1 ny bokstav e skal lyde:

- e) *kommunalt kontrollert aksjeselskap*, aksjeselskap hvor kommuner og fylkeskommuner til sammen eier minst to tredeler av aksjene i selskapet.

§ 5 annet ledd skal lyde:

Det kan ikke gis unntak fra kravet om kjønnsfordeling i aksje- og allmennaksjeselskapsloven § 20–6 annet ledd, allmennaksjeloven § 6–11a og kommuneloven § 80a.

§ 13 tredje ledd skal lyde:

Når de ansatte i allmennaksjeselskaper, statsaksjeselskaper, statsallmennaksjeselskaper og kommunalt kontrollerte aksjeselskaper skal velge to eller flere styrerepresentanter, skal et forslag alltid inneholde minst en kandidat av hvert kjønn. Det samme gjelder aksjeselskaper som er heleide datterselskaper av statsaksjeselskap, statsallmennaksjeselskap, statsforetak eller kommunalt kontrollerte aksjeselskap. Annet ledd fjerde punktum gjelder ikke.

§ 13 niende ledd skal lyde:

Dersom fremgangsmåten beskrevet i åttende ledd fører til at et av kjønnene ikke blir representert i et allmennaksjeselskap, statsaksjeselskap, statsallmennaksjeselskap eller kommunalt kontrollerte aksjeselskap hvor det skal velges to eller flere representanter, rykker nærmeste kandidat på listen fra det underrepresenterte kjønn opp i det omfang som er nødvendig for å sikre slik representasjon. Første punktum gjelder også for aksjeselskaper som er heleide datterselskaper av statsaksjeselskap, statsallmennaksjeselskap, statsforetak eller kommunalt kontrollerte aksjeselskap. Det tilsvarende gjelder for varamedlemmer.

§ 14 fjerde ledd skal lyde:

Når de ansatte i allmennaksjeselskaper, statsaksjeselskaper, statsallmennaksjeselskaper og kommunalt kontrollerte aksjeselskaper skal velge to eller flere styrerepresentanter, skal et forslag til liste alltid inneholde minst en kandidat av hvert kjønn. Det samme gjelder for varamedlemmer. Første og annet punktum omfatter også aksjeselskaper som er heleide datterselskaper av statsaksjeselskap, statsallmennaksjeselskap, statsforetak eller kommunalt kontrollerte aksjeselskap. Annet ledd fjerde punktum gjelder ikke.

§ 14 ellefte ledd skal lyde:

Dersom fremgangsmåten beskrevet i niende og tiende ledd fører til at et av kjønnene ikke er representert i et allmennaksjeselskap, statsaksjeselskap, statsallmennaksjeselskap eller kommunalt kontrollerte aksjeselskap hvor det skal velges to eller flere representanter, rykker nærmeste kandidat på listen fra det underrepresenterte kjønn opp i det omfang som er nødvendig for å sikre slik representasjon. Dersom kandidatene er valgt inn fra forskjellige lister, foretas opprykk av det underrepresenterte kjønn som nevnt i første punktum på listen som fikk færrest stemmer ved valget. Første og annet punktum gjelder også for aksjeselskaper som er heleide datterselskaper av statsaksjeselskap, statsallmennaksjeselskap, statsforetak eller kommunalt kontrollerte aksjeselskap.

§ 15 sjette ledd skal lyde:

Dersom det i et allmennaksjeselskap, statsaksjeselskap, statsallmennaksjeselskap eller kommunalt kontrollert aksjeselskap skal velges to eller flere representanter og valget skal gjennomføres i valgkretser, gjelder følgende ordning dersom resultatet av valget innebærer at det ikke er valgt representanter av begge kjønn til styrene: Den kandidat (liste) som fikk lavest oppslutning målt i antall stemmer i forhold til antallet stemmeberettigete i den enkelte valgkrets erstattes av nærmeste kandidat på listen fra det underrepresenterte kjønn i det omfang som er nødvendig for å sikre korrekt representasjon. Det samme gjelder for varamedlemmene. Første og annet punktum gjelder også for aksjeselskaper som er heleide datterselskaper av statsaksjeselskap, statsallmennaksjeselskap, statsforetak eller kommunalt kontrollerte aksjeselskap. Første, annet og tredje punktum gjelder ikke dersom et av kjønnene utgjør mindre enn 20 prosent av samlet antall ansatte i selskapet på det tidspunkt valget skjer.

§ 18 annet ledd skal lyde:

I allmennaksjeselskaper, statsaksjeselskaper, statsallmennaksjeselskaper og kommunalt kontrollerte aksjeselskaper, samt aksjeselskaper som er heleide datterselskaper av statsaksjeselskap, statsallmennaksjeselskap, statsforetak eller kommunalt kontrollerte aksjeselskap skal det velges vararepresentanter av begge kjønn.

§ 36 tolvte ledd skal lyde:

Når det velges ansattes representanter til styret i allmennaksjeselskaper eller kommunalt kontrollerte aksjeselskaper som har opprettet bedriftsforsamling, skal begge kjønn være representert. Dersom det i vedtektene i statsaksjeselskaper og statsallmennaksjeselskaper er fastsatt at bedriftsforsamlingen skal velge medlemmene til styret, skal begge kjønn være representert når det skal velges to eller flere styremedlemmer blant de ansatte. Det samme gjelder for varamedlemmer. Første og annet punktum gjelder også for aksjeselskaper som er heleide

datterselskaper av statsaksjeselskap, statsallmennaksjeselskap, statsforetak eller kommunalt kontrollerte aksjeselskap.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1639 2009

Forskrift om behandling av helseopplysninger i Egenandelsregisteret (egenandelsregisterforskriften)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2009 med hjemmel i lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 3 tredje ledd, § 6c første ledd nr. 1, § 9 andre ledd, § 16 fjerde ledd, § 17 tredje ledd, § 22 femte ledd og § 34 første og femte ledd. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 22. desember 2009 kl. 14.40.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Etablering av Egenandelsregisteret

Denne forskriften etablerer Egenandelsregisteret. Forskriften gir regler om innsamling og øvrig behandling av helseopplysninger i registeret.

§ 2. Formålet med Egenandelsregisteret

Formålet med Egenandelsregisteret er å sikre en god og effektiv behandling av saker om frikort og refusjon av betalte egenandeler, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 5–5 og folketrygdloven kapittel 5. Opplysninger i registeret kan brukes som grunnlag for utarbeidelse av statistikk og til forskning som har hjemmel i lov.

§ 3. Forbud mot bruk

Helseopplysninger i Egenandelsregisteret kan ikke brukes til andre formål enn det som følger av § 2.

§ 4. Databehandlingsansvarlig og databehandler

Helsedirektoratet er databehandlingsansvarlig for innsamling og øvrig behandling av helseopplysninger i Egenandelsregisteret.

Helsedirektoratet kan inngå avtale med en databehandler om behandling av opplysningene, jf. helseregisterloven § 18.

§ 5. Opplysninger i Egenandelsregisteret

Egenandelsregisteret kan uten samtykke fra den registrerte inneholde følgende opplysninger knyttet til personer som mottar helsetjenester som er omtalt i folketrygdloven § 5–3:

1. Fødselsnummer og eventuelt navn, eller annen sikker identifikasjon, adresse og bostedskommune.
2. Tjenesteyters navn, praksistype, organisasjonsnummer og kommunenummer eller annen sikker identifikasjon av tjenesteyter.
3. Tjenestetidspunkt og eventuelt vedtaksdato.
4. Egenandelsbeløp. Dersom egenandelen er en utestående fordring, kan dette registreres ved en merknad, jf. § 7 første ledd andre punktum.
5. Egenandelstakst. Takst som kan referere til en bestemt type behandling pasienten har mottatt, kan ikke registreres.
6. Om brukeren har frikort.
7. At brukeren ikke har betalt egenandel på grunn av annen fritaksgrunn enn frikort.
8. At brukeren har reservert seg.

Opplysninger om fritaksgrunn, jf. første ledd nr. 7, kan ikke registreres. Opplysninger om at en tjenestemottaker mottar minstepensjon, kan likevel registreres.

Opplysninger som nevnt i første og andre ledd kan bare behandles i den grad det er nødvendig og relevant for å nå formålet med Egenandelsregisteret.

§ 6. Reservasjonsrett

Den registrerte kan reservere seg mot at opplysninger etter § 5 første ledd nr. 2–7 automatisk blir registrert i Egenandelsregisteret, og mot utlevering av opplysninger om den registrerte skal betale egenandel.

Kapittel 2. Innsending og behandling av opplysninger i Egenandelsregisteret, kvalitetskontroll mv.

§ 7. Plikt til å sende inn opplysninger til Egenandelsregisteret

Apotek, behandlere, helseforetak og andre tjenesteytere og virksomheter som kan innkreve egenandeler som inngår i egenandelstak 1, skal, uten hinder av taushetsplikt, sende inn opplysninger som nevnt i § 5 første ledd til Helsedirektoratet. Merknad om at en egenandel er en utestående fordring kan bare sendes inn dersom innsender har etablert et system for innsending av ny melding når egenandelen er betalt.

Plikten etter første ledd første punktum gjelder også for Helseforetakenes senter for pasientreiser (ANS), som databehandlingsansvarlig for Enkeltoppgjørregisteret og Direkteoppgjørregisteret, jf. syketransportregisterforskriften § 1 og § 5.

Dersom den registrerte har reservert seg i medhold av helseregisterloven § 6c tredje ledd, skal det ikke skje noen automatisk registrering av opplysninger om betalte egenandeler etter innrapportering av opplysninger etter første og andre ledd.

§ 8. Frist for å sende inn opplysninger til Egenandelsregisteret

Fristen for å sende inn opplysninger som nevnt i § 5 første ledd, jf. § 7 første ledd, er senest 14 dager etter at egenandelen er betalt. Hvis egenandelen er en utestående fordring, er fristen 14 dager etter at egenandelen er utfakturert.

Fristen for å sende inn opplysninger som nevnt i § 5 første ledd, jf. § 7 andre ledd, er ved direkteoppgjør senest 14 dager etter at egenandelen er betalt, og ved enkeltoppgjør senest 14 dager etter at vedtak om refusjon er fattet.

§ 9. Annen innsending av opplysninger til Egenandelsregisteret

Opplysninger som nevnt i forskriften § 5 kan også innsendes direkte fra brukeren.

§ 10. Mottakers ansvar for kvalitetskontroll

Helsedirektoratet skal sørge for at egenandelsopplysninger som behandles i Egenandelsregisteret er korrekte, relevante og nødvendige for de formål de innsamles for, jf. § 2.

Dersom innsendingen av opplysningene er mangelfull, jf. § 7 eller fristen etter § 8 overskrides, skal avsenderen varsles, jf. helseregisterloven § 9 andre ledd andre punktum.

§ 11. Utlevering av opplysninger fra Egenandelsregisteret

Helsedirektoratet kan med mindre den registrerte har reservert seg, jf. § 6, uten hinder av taushetsplikten utlevere opplysninger om en bruker skal betale egenandel, jf. helseregisterloven § 15 fjerde ledd. Opplysningene kan utleveres til andre som gir helsehjelp eller andre tjenester til pasienten som folketrygden er stønadspliktig for. Videre kan opplysningene utleveres til Helseforetakenes senter for pasientreiser ANS og helseforetakene i forbindelse med oppgjør for syketransport.

Kapittel 3. Taushetsplikt, informasjonssikkerhet, internkontroll, lagring og sletting av opplysninger

§ 12. Taushetsplikt

Enhver som behandler helseopplysninger etter denne forskriften, har taushetsplikt etter helseregisterloven § 15.

§ 13. Informasjonssikkerhet

Helsedirektoratet skal gjennom planlagte og systematiske tiltak sørge for god informasjonssikkerhet med hensyn til konfidensialitet, integritet, kvalitet og tilgjengelighet ved behandling av helseopplysninger etter forskriften, jf. helseregisterloven § 16.

Der behandlingen av opplysningene skjer helt eller delvis med elektroniske hjelpemidler, gjelder bestemmelsene om informasjonssikkerhet i personopplysningsforskriften § 2–1 til § 2–16.

§ 14. Plikt til internkontroll

Helsedirektoratet skal etablere internkontroll i samsvar med helseregisterloven § 17. De systematiske tiltakene skal tilpasses virksomhetens art, aktiviteter og størrelse i det omfang det er nødvendig for å etterleve kravene i og i medhold av helseregisterloven. Det skal legges særlig vekt på kravene i helseregisterloven § 16.

Databehandler, jf. § 4 andre ledd, skal behandle opplysninger i samsvar med de krav og rutiner Helsedirektoratet har oppstilt.

§ 15. Internkontrollens innhold

Internkontroll innebærer at Helsedirektoratet skal ha kunnskap om gjeldende regler om behandling av helseopplysninger, tilstrekkelig og oppdatert dokumentasjon for gjennomføring av rutiner, samt ha denne dokumentasjonen tilgjengelig for dem den måtte angå. Internkontrollen skal blant annet inneholde:

1. oversikt over hvordan virksomheten er organisert,
2. oversikt over ansvars- og myndighetsforhold,
3. oversikt over de krav i og i medhold av helseregisterloven som gjelder for virksomheten,
4. rutiner virksomheten følger for å sikre overholdelse av kravene, herunder rutiner for:
 - oppfyllelse av krav om at personidentifiserbare opplysninger bare behandles når dette er nødvendig for å fremme formålet med registeret, og er i tråd med gjeldende bestemmelser om taushetsplikt
 - oppfyllelse av begjæring om informasjon og innsyn, jf. helseregisterloven § 21 til § 25
 - hvordan virksomheten oppfyller bestemmelsen om utlevering av opplysninger fra registeret, jf. § 11.
5. rutiner virksomheten følger dersom avvik oppstår og opplysninger om hvem som er ansvarlig,
6. rutiner virksomheten følger for å hindre gjentakelse av avvik og opplysninger om hvem som er ansvarlig,
7. rutiner for hvordan virksomheten systematisk og regelmessig gjennomgår sin internkontroll for å kontrollere at aktivitetene og resultatene av dem stemmer overens med det system virksomheten har fastlagt, og om det medfører oppfyllelse av helseregisterlovgivningen,

8. rutiner om hvordan virksomheten sikrer seg at alle aktuelle og kun gjeldende rutiner blir benyttet, og
9. rutiner for hvordan virksomheten sikrer at de ansatte har tilstrekkelig kompetanse til å overholde forskriftens krav.

§ 16. Lagring og sletting av opplysninger

Opplysninger i registeret skal ikke lagres lenger enn det som er nødvendig for å gjennomføre formålet med behandlingen av opplysningene. Hvis ikke opplysningene deretter må oppbevares i henhold til arkivloven, folketrygdloven eller annen lovgivning, skal de slettes, jf. helseregisterloven § 27.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser

§ 17. Straff

Den som forsettlig eller grovt uaktsomt overtrer bestemmelser fastsatt i helseregisterloven § 13a straffes med bøter eller fengsel inntil tre måneder.

Den som forsettlig eller grovt uaktsomt overtrer bestemmelser fastsatt i denne forskriften § 7, § 8, § 13 og § 14 straffes med bøter eller fengsel inntil ett år eller begge deler.

§ 18. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1640 2009

Forskrift om registre for administrering og samordning av syketransport (syketransportregisterforskriften)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2009 med i hjemmel i lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 6c første ledd nr. 2, § 9 andre ledd, § 12, § 16 fjerde ledd, § 17 tredje ledd, § 22 femte ledd og § 34 første og femte ledd. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 22. desember 2009 kl. 14.40.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Etablering av registre for administrering og samordning av syketransport

Denne forskriften etablerer Enkeltoppgjørsregisteret og Direkteoppgjørsregisteret. Forskriften gir regler om innsamling og øvrig behandling av helseopplysninger i registrene.

§ 2. Definisjoner

1. *Direkteoppgjørsregisteret*: register som inneholder relevante og nødvendige opplysninger for administrering og samordning av syketransport der pasienten reiser på rekvisisjon, og helseforetakene dekker utgiftene ved direkteoppgjør til transportør.
2. *Enkeltoppgjørsregisteret*: registre som inneholder relevante og nødvendige opplysninger for administrering og samordning av syketransport der pasienten reiser uten rekvisisjon, og helseforetakene mottar krav om dekning av utgifter, jf. syketransportforskriften.
3. *Transportør*: den som på helseforetakets regning utfører transport av pasienten til undersøkelse eller behandling i kommune- og spesialisthelsetjenesten, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 2–1a nr. 6.

§ 3. Formål med registrene

Formålet med Enkeltoppgjørsregisteret og Direkteoppgjørsregisteret for syketransport er å gi grunnlag for administrering og samordning av transport til undersøkelse eller behandling i kommune og spesialisthelsetjenesten. Administrering omfatter også saksbehandling og refusjon av krav om dekning av slike transportutgifter. Opplysninger i registeret kan brukes som grunnlag for utarbeidelse av statistikk og til forskning som har hjemmel i lov.

§ 4. Forbud mot bruk

Helseopplysninger i Enkeltoppgjørsregisteret og i Direkteoppgjørsregisteret kan ikke brukes til andre formål enn det som følger av § 3.

§ 5. Databehandlingsansvarlig og databehandler

Helseforetakenes senter for pasientreiser ANS er databehandlingsansvarlig for behandling av helseopplysninger i Enkeltoppgjørsregisteret og i Direkteoppgjørsregisteret.

Helseforetakenes senter for pasientreiser ANS kan inngå avtale med databehandler om behandling av opplysningene, jf. helseregisterloven § 18.

§ 6. Opplysninger i Direkteoppgjørsregisteret

Direkteoppgjørsregisteret kan uten samtykke fra den registrerte inneholde følgende opplysninger:

1. pasientens navn
2. fødselsnummer eller annet entydig identifikasjonsnummer
3. hvor og når pasienten skal hentes og bringes
4. dato og tid for behandling, eventuelt når pasienten er klar til å hentes etter behandling

5. pasientens hjemkommune
6. kontakttelefonnummer
7. reisemåte
8. eventuelle særskilte transportbehov
9. hvilket beløp pasienten skal betale i egenandel
10. om pasienten har frikort ved reisetidspunktet
11. om pasienten har en annen fritaksgrunn for egenandel enn frikort
12. om pasienten har ledsager(e)
13. om fritt sykehusvalg er benyttet eller ikke.

Opplysninger om fritaksgrunn, jf. første ledd nr. 11, kan ikke registreres.

Opplysninger som nevnt i første ledd kan bare behandles i den grad det er nødvendig og relevant for å nå formålet med Direkteoppgjørsregisteret.

§ 7. Opplysninger i Enkeltoppgjørsregisteret

Enkeltoppgjørsregisteret kan uten samtykke fra den registrerte inneholde følgende opplysninger:

1. pasientens navn
2. fødselsnummer eller annet entydig identifikasjonsnummer
3. krav fra pasienten
4. hvor og når pasienten har reist
5. behandlingsstedets navn og adresse
6. dato og tid for behandling
7. andre forhold opplyst av pasienten som er relevante for behandlingen av krav om refusjon, så som spesielle hjelpemidler i forbindelse med transporten
8. om pasienten har frikort eller ikke
9. om pasienten har andre grunner for fritak for egenandel enn frikort
10. om fritt sykehusvalg er benyttet eller ikke
11. krav fra ledsager(e) og/eller pårørende
12. om det er behov for ledsager(e)
13. hvilket beløp som kreves refundert og hvilken refusjon som blir innvilget
14. kontonummer som refusjon skal utbetales til
15. vedtaksdato.

Opplysning om fritaksgrunn, jf. første ledd nr. 9, kan ikke registreres.

Opplysninger som nevnt i første ledd kan bare behandles i den grad det er nødvendig og relevant for å nå formålet med Enkeltoppgjørsregisteret.

§ 8. Registrertes rett til informasjon og innsyn

Den registrerte har rett til informasjon og innsyn i behandling av person- og helseopplysninger om seg selv i samsvar med helseregisterloven § 22 til § 25.

Kapittel 2. Innsending og behandling av opplysninger i Enkeltoppgjørsregisteret og i Direkteoppgjørsregisteret, kvalitetskontroll mv.

§ 9. Plikt til å sende inn opplysninger til Direkteoppgjørsregisteret

Virksomheter, behandlere og tjenesteytere skal, uten hinder av taushetsplikt, sende inn relevante og nødvendige opplysninger etter § 6 til Direkteoppgjørsregisteret.

§ 9a. Adgang til å sende inn opplysninger til Direkteoppgjørsregisteret

Virksomheter, behandlere og tjenesteytere kan, uten hinder av taushetsplikt, sende inn relevante og nødvendige opplysninger etter § 6 til Direkteoppgjørsregisteret. Denne bestemmelsen opphører 1. oktober 2010.

§ 10. Plikt til å sende inn opplysninger til Enkeltoppgjørsregisteret

Virksomheter, behandlere og tjenesteytere skal, uten hinder av taushetsplikt, sende inn relevante og nødvendige opplysninger etter § 7 til Enkeltoppgjørsregisteret.

§ 11. Annen innsending av opplysninger til Enkeltoppgjørsregisteret og Direkteoppgjørsregisteret

Opplysninger som nevnt i forskriften § 6 og § 7 kan også innsendes fra pasienten.

§ 12. Mottakers ansvar for kvalitetskontroll

Helseforetakenes senter for pasientreiser ANS skal sørge for at helseopplysninger som innsamles og behandles i Enkeltoppgjørsregisteret og i Direkteoppgjørsregisteret er korrekte, relevante og nødvendige for de formål de innsamles for, jf. § 3.

§ 13. Utlevering av opplysninger til transportør

Helseforetakenes senter for pasientreiser ANS skal sørge for at følgende opplysninger i Direkteoppgjørsregisteret utleveres til transportør:

1. pasientens navn og kjønn
2. kontakttelefonnummer

3. rekvisisjonsnummer
4. henteadresse
5. hentetidspunkt
6. bestemmelsessted
7. dato og tid for behandling
8. eventuelle særskilte transportbehov
9. hvilket beløp pasienten skal betale i egenandel
10. tur-ID
11. kontrakts-ID som skal benyttes for transporten og oppgjøret.

§ 14. *Plikt til å sende inn opplysninger til Egenandelsregisteret*

Helseforetakenes senter for pasientreiser ANS skal sørge for at det fra Direkteoppgjørsregisteret og Enkeltoppgjørsregisteret blir sendt inn relevante og nødvendige opplysninger til Egenandelsregisteret. Relevante og nødvendige opplysninger er begrenset til følgende opplysninger:

1. pasientens fødselsnummer og eventuelt navn, eller annen sikker identifikasjon, adresse og bostedskommune
2. organisasjonsnummer til helseforetaket som har vært ansvarlig for å administrere transporten
3. reisedato
4. egenandelsbeløp
5. om pasienten har frikort
6. at pasienten ikke har betalt egenandel på grunn av andre fritaksgrunner enn frikort.

Opplysninger om fritaksgrunn, jf. første ledd nr. 6, kan ikke registreres.

Ved enkeltoppgjør skal i tillegg vedtaksdato sendes inn.

§ 15. *Frist for å sende inn opplysninger til Egenandelsregisteret*

Fra Direkteoppgjørsregisteret skal opplysninger til Egenandelsregisteret sendes inn senest 14 dager etter at egenandelen er betalt.

Fra Enkeltoppgjørsregisteret skal opplysninger til Egenandelsregisteret sendes inn senest 14 dager etter at vedtak om refusjon er fattet.

§ 16. *Sammenstilling*

Personidentifiserbare opplysninger i Direkteoppgjørsregisteret kan sammenstilles med personidentifiserbare opplysninger i Enkeltoppgjørsregisteret. Personidentifiserbare opplysninger i Enkeltoppgjørsregisteret kan sammenstilles med personidentifiserbare opplysninger i Direkteoppgjørsregisteret.

Kapittel 3. *Taushetsplikt, informasjonssikkerhet, internkontroll, lagring og sletting av opplysninger*

§ 17. *Taushetsplikt*

Enhver som behandler helseopplysninger etter denne forskriften, har taushetsplikt etter helseregisterloven § 15.

§ 18. *Informasjonssikkerhet*

Helseforetakenes senter for pasientreiser ANS skal gjennom planlagte og systematiske tiltak sørge for god informasjonssikkerhet med hensyn til konfidensialitet, integritet, kvalitet og tilgjengelighet ved behandling av helseopplysninger etter forskriften, jf. helseregisterloven § 16.

Der behandlingen av opplysningene skjer helt eller delvis med elektroniske hjelpemidler, gjelder bestemmelsene om informasjonssikkerhet i personopplysningsforskriften § 2–1 til § 2–16.

§ 19. *Plikt til internkontroll*

Helseforetakenes senter for pasientreiser ANS skal etablere internkontroll i samsvar med helseregisterloven § 17. De systematiske tiltakene skal tilpasses virksomhetens art, aktiviteter og størrelse i det omfang det er nødvendig for å etterleve kravene i og i medhold av helseregisterloven. Det skal legges særlig vekt på kravene i helseregisterloven § 16.

Databehandler, jf. § 5, skal behandle disse opplysningene i samsvar med de krav og rutiner Helseforetakenes senter for pasientreiser ANS har oppstilt.

§ 20. *Internkontrollens innhold*

Internkontroll innebærer at Helseforetakenes senter for pasientreiser ANS skal ha kunnskap om gjeldende regler om behandling av helseopplysninger, tilstrekkelig og oppdatert dokumentasjon for gjennomføring av rutiner, samt ha denne dokumentasjonen tilgjengelig for dem den måtte angå. Internkontrollen skal blant annet inneholde:

1. oversikt over hvordan virksomheten er organisert,
2. oversikt over ansvars- og myndighetsforhold,
3. oversikt over de krav i og i medhold av helseregisterloven som gjelder for virksomheten,
4. rutiner virksomheten følger for å sikre overholdelse av kravene, herunder rutiner for:
 - oppfyllelse av krav om at personidentifiserbare opplysninger bare behandles når dette er nødvendig for å fremme formålet med registeret, og er i tråd med gjeldende bestemmelser om taushetsplikt
 - oppfyllelse av begjæring om informasjon og innsyn, jf. helseregisterloven § 21 til § 25

- hvordan virksomheten oppfyller bestemmelsen om utlevering av opplysninger fra registeret, jf. § 13 og § 14,
- 5. rutiner virksomheten følger dersom avvik oppstår og opplysninger om hvem som er ansvarlig,
- 6. rutiner virksomheten følger for å hindre gjentakelse av avvik og opplysninger om hvem som er ansvarlig,
- 7. rutiner for hvordan virksomheten systematisk og regelmessig gjennomgår sin internkontroll for å kontrollere at aktivitetene og resultatene av dem stemmer overens med det system virksomheten har fastlagt, og om det medfører oppfyllelse av helseregisterlovgivningen,
- 8. rutiner om hvordan virksomheten sikrer seg at alle aktuelle og kun gjeldende rutiner blir benyttet, og
- 9. rutiner for hvordan virksomheten sikrer at de ansatte har tilstrekkelig kompetanse til å overholde forskriftens krav.

§ 21. Lagring og sletting av opplysninger

Opplysninger i registeret skal ikke lagres lenger enn det som er nødvendig for å gjennomføre formålet med behandlingen av opplysningene. Hvis ikke opplysningene deretter må oppbevares i henhold til arkivloven, folketrygdloven eller annen lovgivning, skal de slettes, jf. helseregisterloven § 27.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser

§ 22. Straff

Den som forsettlig eller grovt uaktsomt overtrer bestemmelser fastsatt i helseregisterloven § 13a straffes med bøter eller fengsel inntil tre måneder.

Den som forsettlig eller grovt uaktsomt overtrer bestemmelser fastsatt i denne forskriften § 9, § 10, § 18 og § 19 straffes med bøter eller fengsel inntil ett år eller begge deler.

§ 23. Ikrafttredelse

Med unntak av § 9 trer denne forskriften i kraft 1. januar 2010. Forskriften § 9 trer i kraft 1. oktober 2010.

18. des. Nr. 1641 2009

Forskrift om legemiddelassistert rehabilitering (LAR-forskriften)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2009 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 3–16 og lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 11 annet ledd. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 22. desember 2009 kl. 14.40.

§ 1. Formålet med forskriften

Formålet med forskriften er å foreta nødvendig og proporsjonal særregulering for at legemiddelassistert rehabilitering skal kunne tilbys pasienter som et tiltak mot opioidavhengighet.

Særreguleringen er nødvendig på grunn av bruken av sterkt vanedannende legemidler i forbindelse med legemiddelassistert rehabilitering og skal motvirke misbruk av legemidlene og forebygge skade på pasienter og tredjemann gjennom kontrolltiltak.

§ 2. Formålet med legemiddelassistert rehabilitering

Formålet med legemiddelassistert rehabilitering er at personer med opioidavhengighet skal få økt livskvalitet og at den enkelte får bistand til å endre sin livssituasjon gjennom bedring av vedkommendes optimale mestrings- og funksjonsnivå. Formålet er også å redusere skadene av opioidavhengighet og faren for overdosedødsfall.

§ 3. Definisjon

Legemiddelassistert rehabilitering er tverrfaglig spesialisert behandling for opioidavhengighet der rekvirering av vanedannende legemidler i en bestemt dose (substitusjonsbehandling) inngår som et deltiltak i et helhetlig rehabiliteringsforløp.

§ 4. Vilkår for innskriving

Når pasienter er henvist til legemiddelassistert rehabilitering skal det foretas en konkret og samlet tverrfaglig spesialisert vurdering av pasientens helsetilstand.

Legemiddelassistert rehabilitering skal som hovedregel ikke være det første behandlingsalternativet som velges ved behandling av opioidavhengighet med mindre det etter den faglige vurderingen anses som det mest egnede og forsvarlige behandlingsalternativet. Det skal alltid foretas en konkret vurdering av andre tiltak enn legemiddelassistert rehabilitering.

Pasientens alder og lengde på opioidavhengighet skal alltid tillegges særskilt vekt ved vurderingen av om legemiddelassistert rehabilitering skal tilbys.

§ 5. Beslutning om innskriving og utskrivning

Beslutning om innskriving og utskrivning av legemiddelassistert rehabilitering treffes av lege i spesialisthelsetjenesten.

Gjennomføring av behandlingen, herunder rekvirering av legemidler til bruk i legemiddelassistert rehabilitering, kan overlates til allmennlege i primærhelsetjenesten.

Allmennlegens oppfølging av pasienter i legemiddelassistert rehabilitering skal alltid skje i nært samarbeid med spesialisthelsetjenesten.

§ 6. Individuell plan

Når en pasient har startet legemiddelassistert rehabilitering, har spesialisthelsetjenesten ansvar for så snart som mulig å utarbeide individuell plan i samsvar med pasientens rett etter pasientrettighetsloven § 2–5 og forskrift om individuell plan.

Utarbeidelsen av individuell plan skal skje i nært samarbeid med den kommunale helse- og omsorgstjenesten, allmennlege i primærhelsetjenesten, barneverntjenesten og andre aktuelle instanser. Spesialisthelsetjenesten skal ta initiativ til samarbeidet.

§ 7. Utlevering og inntak av legemidler

Lege i spesialisthelsetjenesten beslutter individuelle utleveringsordninger for legemidler til bruk i legemiddelassistert rehabilitering. Ved valg av utleveringsordning kan det legges vekt på behovet for å sikre en forsvarlig behandling av pasienten, forhindre at legemidlene inntas i strid med legens rekvirering eller at legemidlene blir gjort tilgjengelige for andre enn pasienten selv.

Lege i spesialisthelsetjenesten kan videre beslutte at legemidlet skal inntas under påsyn av helsepersonell når dette er nødvendig for å sikre en forsvarlig behandling av pasienten, eller det er nødvendig for å forhindre at legemidlene inntas i strid med legens rekvirering eller at legemidlene blir gjort tilgjengelige for andre enn pasienten selv.

Beslutninger som nevnt i første og annet ledd kan overlates til allmennlege i primærhelsetjenesten.

§ 8. Urinprøver, blodprøver og prøver av annet biologisk materiale

Lege i spesialisthelsetjenesten kan beslutte at pasienten skal avlegge urinprøve, blodprøve og prøver av annet biologisk materiale. Formålet med prøvene skal være å få oversikt over pasientens legemiddelinntak og rusmiddelbruk mens pasienten er i legemiddelassistert rehabilitering. Hyppigheten av prøvetakingen skal begrenses til det som er nødvendig for å sikre en faglig forsvarlig oppfølging av pasienten. Det kan besluttes at prøvene skal avlegges under påsyn.

Beslutninger som nevnt i første ledd kan overlates til allmennlege i primærhelsetjenesten.

§ 9. Endringer i andre forskrifter

I forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek gjøres følgende endringer:

§ 2–1 tredje ledd d) skal lyde:

Legemidler til bruk for substitusjonsbehandling ved narkotikaavhengighet kan bare rekvireres til den enkelte pasient i følgende tilfeller:

1. når vedkommende er innvilget legemiddelassistert rehabilitering i spesialisthelsetjenesten, jf. forskrift 18. desember 2009 nr. 1641 om legemiddelassistert rehabilitering § 5, eller
2. som ledd i en kortvarig, klart definert og tverrfaglig nedtrappingsplan som er utarbeidet i samarbeid med spesialisthelsetjenesten.

Rekvirerende lege må forsikre seg om at ovennevnte vilkår er oppfylt og føre nødvendige opplysninger som bekrefter dette på resepten.

§ 8–4 annet ledd skal lyde:

Før legemidler til bruk for substitusjonsbehandling ved narkotikaavhengighet kan utleveres, må apoteket forsikre seg om at kravene til rekvirering er oppfylt, jf. § 2–1 tredje ledd bokstav d.

§ 10. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

Merknader til forskrift om legemiddelassistert rehabilitering (LAR-forskriften)

Til § 2

Legemiddelassistert rehabilitering har rehabilitering som mål. Pasienten skal sammen med den medikamentelle behandlingen få nødvendig hjelp til å endre sin livssituasjon gjennom en gradvis bedring av vedkommendes optimale fysiske, psykiske, sosiale og yrkesmessige mestrings- og funksjonsnivå. Rehabiliteringsmålsettingen omfatter rusmestring. Det er likevel ikke en forutsetning for LAR at pasienten faktisk oppnår rusfrihet eller medikamentfrihet. I rehabiliteringsforløpet vil skadereduserende tiltak kunne være nødvendig på veien mot rehabilitering. I samråd med pasienten settes mål om rusfrihet, eventuelt også medikamentfrihet. Manglende rusmestring vil imidlertid i seg selv ikke kunne danne grunnlag for opphør av behandlingen.

Rehabiliteringspotensialet er individuelt, og rehabiliteringen må planlegges ut fra pasientens forutsetninger og muligheter. Nyten av behandlingen må vurderes opp mot realistiske rehabiliteringsmål på ethvert trinn i rehabiliteringsprosessen hvor det hensyntas at behandlingsprogresjonen skjer gradvis og er langsiktig. Formålet med bruk av legemidler som ett av flere tiltak i et helhetlig rehabiliteringsopplegg, er å bistå den enkelte med å nyttiggjøre seg andre behandlings-, rehabiliterings- og omsorgstiltak.

Til § 3

Bestemmelsen har til hensikt å tydeliggjøre at legemiddelassistert rehabilitering er spesialisthelsetjeneste og en del av tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmissbruk, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 2-1a første ledd nr. 5. Se nærmere forskriften § 5.

Til § 4

I bestemmelsens tredje ledd gis spesialisthelsetjenesten en plikt til å vurdere pasientens alder og lengde på opiatavhengighet ved spørsmål om legemiddelassistert rehabilitering skal tilbys.

Bestemmelsen er ment å sikre en varsomhet med hensyn til å igangsette langvarig substitusjonsbehandling til unge mennesker dersom det er mulighet for at de kan behandles på en annen måte. Pasientens alder er derfor forskriftsfestet som et sentralt vurderingstema som skal veie tungt, jf. ordet «særskilt». Jo yngre pasienten er, jo mer tilbakeholden må helsetjenesten være med å starte opp substitusjonsbehandling.

Til § 5

Bestemmelsen har til hensikt å tydeliggjøre at vedvarende substitusjonsbehandling med vanedannende legemidler er å anse som en spesialistoppgave. Beslutningsmyndigheten med hensyn til oppstart og eventuelt avvikling av LAR ligger således hos spesialisthelsetjenesten. Allmennlegers rekvireringsrett er tilsvarende begrenset i forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek § 2-1 tredje ledd bokstav d.

Lege i spesialisthelsetjenesten kan imidlertid overlate gjennomføringen av behandlingen, herunder rekvirering av substitusjonslegemiddel, til allmennlege i primærhelsetjenesten innenfor rammene av faglig forsvarlighet, jf. helsepersonelloven § 4 og § 5. Det forutsettes at oppfølgingen av pasienten skjer i nært samarbeid med spesialisthelsetjenesten.

Til § 6

Bestemmelsen gir spesialisthelsetjenesten plikt til så snart som mulig når pasienten har startet i LAR å utarbeide individuell plan i samsvar med pasientens rett etter pasientrettighetsloven. Individuell plan er et viktig virkemiddel for å gi pasientene en god rehabilitering. Spørsmålet om individuell plan skal utarbeides er valgfritt for rusmiddelavhengige i likhet med for andre pasienter.

Videre gir bestemmelsen spesialisthelsetjenesten en plikt til å initiere et samarbeid om utarbeidelsen av individuell plan med den kommunale helse- og omsorgstjenesten, oppfølgende allmennlege, barneverntjenesten og andre aktuelle instanser.

Til § 7

Valg av individuelle utleveringsordninger for legemidler skal i utgangspunktet besluttes ut fra hva som vil være forsvarlig av hensyn til pasientens behandling. Av hensyn til samfunnet for øvrig, er det adgang til å vektlegge behovet for å hindre lekkasje av legemidlene til det illegale markedet og hindre at legemidlene inntas av andre enn pasienten selv. Tilsvarende adgang er gitt i annet ledd ved beslutning om overvåket inntak av legemidlene.

Myndigheten til å beslutte særskilte utleveringsordninger og at legemidlene skal inntas under påsyn av helsepersonell er lagt til lege i spesialisthelsetjenesten. I henhold til tredje ledd er det adgang til å overlate beslutningene til allmennlege i primærhelsetjenesten.

Til § 8

Etter første ledd har lege i spesialisthelsetjenesten adgang til å kreve at pasienten skal avlegge urinprøve, blodprøve eller prøver av annet biologisk materiale. Slike prøver kan bare avkreves pasienten dersom formålet med prøvetakingen er å få oversikt over pasientens legemiddelinntak og rusmiddelbruk. Prøvene kan ikke avkreves for andre formål. Ettersom urinprøver, blodprøver og eventuelt prøver av annet biologisk materiale er såpass inngripende tiltak i pasientens fysiske integritetssfære, er det bare anledning til å avkreve prøver i den utstrekning det er nødvendig for å sikre en faglig forsvarlig oppfølging av pasienten. For å forhindre fusk med prøvetakingen, er det gitt adgang til å beslutte at prøvene skal tas under påsyn.

Myndigheten til å beslutte prøvetaking og om prøvene skal inntas under påsyn er lagt til lege i spesialisthelsetjenesten. Etter annet ledd kan beslutningsmyndigheten overføres til allmennlege i primærhelsetjenesten.

Ved eventuelle positive prøver må det vurderes om det vil være faglig forsvarlig å fortsette substitusjonsbehandlingen.

Til endringene i forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek:

Til § 2-1 tredje ledd bokstav d

Bestemmelsen er endret slik at det tydeligere fremgår når legemidler til bruk for substitusjonsbehandling ved narkotikaavhengighet kan rekvireres. Nr. 1 stadfester hovedregelen om at substitusjonsbehandling ved narkotikaavhengighet skal skje i legemiddelassistert rehabiliteringstiltak når dette er innvilget i spesialisthelsetjenesten.

I nr. 2 er det åpnet for at substitusjonsbehandling likevel unntaksvis kan inngå som et deltiltak i en kortvarig, klart definert og tverrfaglig nedtrappingsplan etter beslutning fra allmennlege. Det stilles imidlertid som vilkår for rekvireringen at nedtrappingsplanen er utarbeidet i samarbeid med spesialisthelsetjenesten før planen iverksettes og

substitusjonsbehandlingen starter opp. Kontakten med spesialisthelsetjenesten bør nedtegnes i pasientens journal. Nedtrappingsplanen knytter seg til nedtrapping av pasientens narkotikabruk med sikte på rusfrihet og eventuelt medikamentfrihet dersom substitusjonsbehandling inngår som et deltiltak i nedtrappingsplanen. Et nedtrappingsopplegg bør ikke gå utover 12 måneder.

Bestemmelsen skiller således mellom langvarig og kortvarig substitusjonsbehandling ved narkotikaavhengighet i kombinasjon med psykososiale behandlings-, rehabiliterings- og omsorgstiltak.

Med forskriftsendringen skal departementet ikke lenger godkjenne LAR-sentre.

Til § 8–4 annet ledd

Bestemmelsen er av harmoniseringshensyn endret i tråd med endringen i § 2–1 tredje ledd bokstav d.

18. des. Nr. 1642 2009

Forskrift om endring i forskrift om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen)

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 18. desember 2009 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 62. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 22. desember 2009 kl. 14.40.

I

I forskrift 28. juni 1985 nr. 1679 om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen) gjøres følgende endringer:

§ 5–13 første ledd første punktum skal lyde:

Når utenlandsk statsborger som oppholder seg i riket og som ikke er nordisk statsborger eller har permanent oppholdstillatelse er siktet for straffbart forhold, skal politiet straks underrette Utlendingsdirektoratet.

§ 5–13 tredje ledd skal lyde:

Det skal tilsvarende gis underretning når det foreligger særlig grunn som kan medføre utvisning av utlending etter utlendingsloven § 66 til § 68.

§ 37–3 tredje ledd ny bokstav b skal lyde:

- b) Handlinger som er straffbare etter lov 15. mai 2009 nr. 28 om gjennomføring av Konvensjonen om klaseammunisjon.

§ 37–3 tredje ledd gjeldende bokstav b, c, d og e blir ny bokstav c, d, e og f.

II

Endringene i forskriften § 37–3 tredje ledd trer i kraft på samme tidspunkt som lov 15. mai 2009 nr. 28 om gjennomføring av Konvensjonen om klaseammunisjon trer i kraft.

III

Endringene i forskriften § 5–13 første ledd og tredje ledd trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1643 2009

Forskrift om overgangsregler ved overgang fra personlige til upersonlige varamedlemmer i Norges Banks hovedstyre

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 18. desember 2009 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 48 om endringer i lov 24. mai 1985 nr. 28 om Norges Bank og pengevesenet mv. del II annet ledd. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 22. desember 2009 kl. 14.40.

§ 1. Personlige varamedlemmer i Norges Banks hovedstyre med oppnevningstid ut over 31. desember 2009 løses fra sine verv fra og med 1. januar 2010.

§ 2. Forskriften trer i kraft straks. Forskriften oppheves 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1644 2009

Forskrift om tjenestevirksomhet og administrativt samarbeid mellom myndigheter (tjenesteforskriften)

Hjemmel: Fastsett ved kgl.res. 18. desember 2009 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 103 om tjenestevirksomhet (tjenesteloven) § 27. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg X nr. 1 (direktiv 2006/123/EF). Kunngjort 22. desember 2009 kl. 14.40.

§ 1. Avgrensninger i tjenestelovens saklige virkeområde

Avgrensningen i tjenesteloven § 3 bokstav g mot elektroniske kommunikasjonstjenester og kommunikasjonsnettverk og tilknyttede anlegg og tjenester omfatter forhold regulert i

- a) lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon § 1–1 til § 1–5, § 3–1, § 2–3 til § 2–10, § 3–1 til § 3–4, § 4–1 til § 4–12, § 5–1 til § 5–3, § 6–1 til § 6–5, § 7–1 til § 7–4, § 9–1 til § 9–8, § 10–1, § 10–3, § 10–4, § 10–6 til § 10–10, § 11–1 til § 11–3, § 11–5, § 11–6, § 12–1 til § 12–3
- b) lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting § 4–2 og § 4–3
- c) lov 9. januar 2009 nr. 2 om kontroll med markedsføring og avtalevilkår mv. § 15
- d) forskrift 16. februar 2004 nr. 401 om elektronisk kommunikasjonsnett og elektronisk kommunikasjonstjeneste § 1–1 til § 1–3, § 1–5 til § 1–9, § 2–1 til § 2–6, § 3–1 til § 3–5, § 3–7, § 4–1 til § 4–6, § 5–1 til § 5–10, § 6–1 til § 6–4, § 7–1 til § 7–4, § 9–3, § 9–4, § 10–1, § 10–3 og § 10–4
- e) forskrift 16. februar 2004 nr. 426 om nummerressurser for elektronisk kommunikasjonsnett og -tjenester § 1, § 4, § 5, § 7, § 14, § 17, § 18, § 19 og § 42.

§ 2. Definisjoner

Med lovregulert yrke i tjenesteloven § 5 bokstav k menes yrkesvirksomhet der det i eller i medhold av lov kreves særlige yrkeskvalifikasjoner for adgangen til eller utøvelsen av yrket, herunder krav som forbeholder yrkestittel til innehavere av en gitt faglig kvalifikasjon. Som lovregulert yrke regnes også yrker som utøves av medlemmer i organisasjoner som skal behandles som lovregulerte yrker, jf. EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 2005/36/EF (yrkeskvalifikasjonsdirektivet)) artikkel 3 nr. 1 bokstav a jf. nr. 2 og vedlegg I.

For øvrig får definisjonene i tjenesteloven § 5 tilsvarende anvendelse for denne forskriften.

§ 3. Unntak fra tjenestelovens hovedregel om rett til å yte grenseoverskridende tjenester

Unntaket i tjenesteloven § 17 første ledd bokstav b og annet ledd fra tjenesteloven § 16 omfatter:

- a) grenseoverskridende tjenesteyting for lovregulerte yrker som omfattes av EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 2005/36/EF (yrkeskvalifikasjonsdirektivet)) avdeling II
- b) forhold som omfattes av lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern m.v. § 1–7 og forskrift 16. desember 2005 nr. 1566 om utsendte arbeidstakere
- c) forhold som omfattes av lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger
- d) forhold som omfattes av forskrift 20. desember 1996 nr. 1161 til domstolloven kapittel 11 (advokatforskriften) kapittel 10 del III
- e) forhold som omfattes av forskrift 30. juni 2006 nr. 731 om inkorporasjon av trygdeordningene i EØS-avtalen
- f) administrative formaliteter vedrørende retten til å ferdes og oppholde seg fritt på norsk territorium for EØS-borgere, EFTA-borgere og andre utlendinger som er omfattet av lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her § 117 til § 119 og § 110 første ledd
- g) forhold som omfattes av forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall kapittel 13
- h) forhold som omfattes av lov 15. januar 1999 nr. 2 om revisjon og revisorer § 1–1 annet ledd, jf. også samme lov kapittel 5.

§ 4. Kontaktpunkt

Kontaktpunkt i henhold til tjenesteloven § 6 er Altinn.

Ansvarlig myndighet må sørge for at tjenesteytere kan fullføre fremgangsmåter i Altinn i samsvar med tjenesteloven § 6, og at informasjon er tilgjengelig i samsvar med tjenesteloven § 7.

§ 5. Saksbehandlingsfrister

Ved beregning av saksbehandlingsfrister som er fastsatt i eller i medhold av lov, for tillatelsesordninger som faller inn under tjenesteloven, gjelder ikke forvaltningslovforskriften kapittel 9. Forvaltningslovforskriften § 37, § 38, § 40 første og annet ledd og § 41 får likevel anvendelse.

§ 6. Elektronisk informasjonsutveksling

Når ansvarlig myndighet etter tjenesteloven § 25 yter bistand til myndighet i annen EØS-stat, eller anmoder myndighet i en annen EØS-stat om bistand ved tilsyn med tjenesteytere, skal informasjonsutveksling skje gjennom Det indre markeds informasjonssystem IMI. Det samme gjelder ved varsling i samsvar med tjenesteloven § 26 og ved gjennomføring av fremgangsmåten ved tiltak i enkeltsaker i samsvar med forskriften § 8.

§ 7. Taushetsplikt og personvern mv.

Forvaltningslovens bestemmelser om taushetsplikt er ikke til hinder for utveksling av informasjon med myndigheter i andre EØS-stater i samsvar med tjenesteloven og forskriften, jf. forvaltningsloven § 13b første ledd nr. 8.

Innhenting og behandling av informasjon som kan bli eller er utvekslet med myndigheter i andre EØS-stater, skal skje i samsvar med personopplysningsloven og tilhørende forskrifter.

Når ansvarlig myndighet gir opplysninger i samsvar med tjenesteloven § 25 annet ledd bokstav c, skal ansvarlig myndighet også opplyse om hvilke bestemmelser i lov eller forskrift tjenesteyteren er dømt eller sanksjonert etter. Ved opplysning om avgjørelser om konkursskarantene skal ansvarlig myndighet opplyse om avgjørelsen er påanket, og i tilfelle når anken forventes avgjort.

§ 8. Gjensidig bistand ved unntak i enkeltsaker

Dersom ansvarlig myndighet vil treffe tiltak i samsvar med tjenesteloven § 18, skal etableringsstaten først anmodes om å treffe tilsvarende tiltak overfor tjenesteyteren. Ansvarlig myndighet skal i anmodningen gi all relevant informasjon om sakens omstendigheter.

Etterkommer ikke etableringsstaten anmodningen, eller er tiltakene utilstrekkelige, skal ansvarlig myndighet varsle EFTAs overvåkingsorgan og etableringsstaten om at den vil treffe tiltak, og angi

- a) grunnene til at den mener at etableringsstatens tiltak er utilstrekkelige
- b) grunnene til at tiltakene som ansvarlig myndighet vil treffe, oppfyller vilkårene i tjenesteloven § 18.

Ansvarlig myndighet kan ikke sette i verk tiltakene før etter femten virkedager etter at varsel etter annet ledd er gitt.

Dreier det seg om en hastesak, kan ansvarlig myndighet fravike første til tredje ledd. I slike tilfeller skal ansvarlig myndighet uten ugrunnet opphold varsle EFTAs overvåkingsorgan og etableringsstaten om tiltakene og begrunne hvorfor det er en hastesak.

Meddeler en EØS-stat norsk ansvarlig myndighet at den vil treffe tiltak tilsvarende tjenesteloven § 18 overfor grenseoverskridende tjenesteyter etablert i Norge, skal ansvarlig myndighet på anmodning uten ugrunnet opphold føre tilsyn med om tjenesteyteren driver virksomheten på lovlig måte. Ansvarlig myndighet i Norge skal deretter underrette vertsstaten om hvilke tiltak som er eller planlegges truffet. Er ikke tiltak truffet, skal det opplyses om grunnene til dette.

Paragrafen gjør ingen innskrenkning i adgangen til å ta rettslige skritt mot tjenesteytere, herunder bruk av tvangsmidler og andre etterforskningsskritt i straffesak.

§ 9. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 28. desember 2009.

18. des. Nr. 1645 2009**Forskrift om endring i forskrift til åndsverkloven (lov av 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v.)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 18. desember 2009 med hjemmel i lov 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v. (åndsverkloven) § 51. Fremmet av Kultur- og kirkedepartementet. Kunngjort 22. desember 2009 kl. 14.40.

I

I forskrift 21. desember 2001 nr. 1563 til åndsverkloven (lov av 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v.) gjøres følgende endringer:

Overskrift til kapittel III skal lyde:

Kapittel III – Bestemmelser om godkjenning av organisasjoner etter åndsverkloven § 13b, § 38a, § 38c og § 45b

Ny § 3–8 med overskrift skal lyde:

Saksbehandlingsfrist for søknad om godkjenning etter § 13b, § 38a, § 38c og § 45b

§ 3–8. For søknad om godkjenning etter § 13b andre ledd, § 38a første ledd, § 38c sjette ledd og § 45b andre ledd skal saksbehandlingsfrist, som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd første punktum, være 6 måneder.

Tjenesteloven § 11 andre ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for disse ordningene.

II***Ikraftsetting***

Endringene gjelder fra 28. desember 2009.

20. nov. Nr. 1646 2009**Forskrift om endring i forskrift om rapportering fra kommuner og fylkeskommuner og forskrift om rapportering fra interkommunale selskaper og kommunale og fylkeskommunale foretak som driver næringsvirksomhet**

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 20. november 2009 med hjemmel i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 49 nr. 2 og lov 29. januar 1999 nr. 6 om interkommunale selskaper § 42. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

I

I vedlegg til forskrift 15. desember 2000 nr. 1425 om rapportering fra kommuner og fylkeskommuner og til forskrift 21. oktober 2003 nr. 1445 om rapportering fra interkommunale selskaper og kommunale og fylkeskommunale foretak som driver næringsvirksomhet, foretas følgende endringer i artsinndelingen:

- Art 380 endrer navn til «Kjøp fra (fylkes)kommunalt foretak i egen kommune/fylkeskommune».
- Art 480 endrer navn til «Overføring til (fylkes)kommunalt foretak i egen kommune/fylkeskommune».
- Ny art 509 skal hete «Tap finansielle omløpsmidler».
- Art 780 skal hete «Salg til (fylkes)kommunalt foretak i egen kommune/fylkeskommune».
- Art 880 skal hete «Overføringer fra (fylkes)kommunalt foretak i egen kommune/fylkeskommune».
- Ny art 909 skal hete «Gevinst finansielle omløpsmidler».

II

I vedlegg til forskrift 15. desember 2000 nr. 1425 om rapportering fra kommuner og fylkeskommuner og til forskrift 21. oktober 2003 nr. 1445 om rapportering fra interkommunale selskaper og kommunale og fylkeskommunale foretak som driver næringsvirksomhet, foretas følgende endringer i funksjonsinndelingen:

- Funksjon 234 endrer navn til «Aktiviserings- og servicetjenester overfor eldre og funksjonshemmede».
- Funksjon 253 endrer navn til «Bistand, pleie, omsorg i institusjoner for eldre og funksjonshemmede».
- Funksjon 254 endrer navn til «Bistand, pleie og omsorg til hjemmeboende».
- Funksjon 290 endrer navn til «Interkommunale samarbeid (§§ 27/28a – samarbeid)».
- Funksjon 465 endrer navn til «Interfylkeskommunale samarbeid (§§ 27/28a – samarbeid)».
- Funksjon 538 og 539 opphører (fjernes).

III

Endringene under I trer i kraft straks (fra og med rapporteringsåret 2009).

Endringene under II trer i kraft 1. januar 2010 (for rapporteringsåret 2010).

14. des. Nr. 1647 2009

Forskrift om endring i forskrift om registrering av skip i norsk internasjonalt skipsregister (NIS)

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 14. desember 2009 med hjemmel i lov 12. juni 1987 nr. 48 om norsk internasjonalt skipsregister § 5, jf. delegeringsvedtak 15. februar 2008 nr. 157. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

I

I forskrift 30. juli 1992 nr. 592 om registrering av skip i norsk internasjonalt skipsregister (NIS) gjøres følgende endringer:

§ 7 første ledd tredje punktum skal lyde:

Gebyr skal betales etterskuddsvis.

§ 7 annet ledd skal lyde:

Kravet sendes den som har begjært registreringsforretningen. Kravet forfaller til betaling innen 14 dager regnet fra utsendelsen av kravet.

§ 7 nytt tredje ledd skal lyde:

Ved betaling via bank skal forhåndstrykket blankett med kundeidentifikasjon (KID) utstedt av Skipsregistre, eller den de bemyndiger, benyttes. Ved elektronisk betaling skal kundeidentifikasjon (KID) oppgis sammen med betalingsoppdraget til betalers bank. Betalingsformidlere skal avvise elektroniske betalingsoppdrag for gebyrer der det ikke er oppgitt gyldig kundeidentifikasjon (KID).

§ 7 nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd. Nåværende fjerde ledd blir nytt femte ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

14. des. Nr. 1648 2009

Forskrift om endring i forskrift om registrering av skip i norsk ordinært skipsregister

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 14. desember 2009 med hjemmel i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 11 sjetted ledd, jf. delegeringsvedtak 15. februar 2008 nr. 156. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

I

I forskrift 30. juli 1992 nr. 593 om registrering av skip i norsk ordinært skipsregister gjøres følgende endringer:

§ 6 første ledd tredje punktum skal lyde:

Gebyr skal betales etterskuddsvis.

§ 6 annet ledd skal lyde:

Kravet sendes den som har begjært registreringsforretningen. Kravet forfaller til betaling innen 14 dager regnet fra utsendelsen av kravet.

§ 6 tredje ledd skal lyde:

Ved betaling via bank skal forhåndstrykket blankett med kundeidentifikasjon (KID) utstedt av Skipsregistrene, eller den de bemyndiger, benyttes. Ved elektronisk betaling skal kundeidentifikasjon (KID) oppgis sammen med betalingsoppdraget til betalers bank. Betalingsformidlere skal avvise elektroniske betalingsoppdrag for gebyrer der det ikke er oppgitt gyldig kundeidentifikasjon (KID).

§ 6 fjerde ledd skal lyde:

Gebyr skal betales i henhold til følgende satser:

Nyregistrering NOR registreringspliktig og bygg	kr 2 500
Nyregistrering NOR ikke registreringspliktig	kr 2 500
Nyregistrering NOR ikke registreringspliktig som må dokumenteres av Sjøfartsdirektoratet	kr 1 750
NOR pliktige (15 m og over) og bygg	kr 2 500
Registrering av endring eier	kr 1 500
Endring av andre juridiske roller	kr 750
Endring av skips navn	kr 2 000
Endring av hjemsted	kr 500
NOR ikke registreringspliktige (under 15 m)	
Registrering av endring eier	kr 1 200
Endring av andre juridiske roller	kr 750
Endring av skips navn	kr 500
Endring av hjemsted	kr 500
Registrering av samtidig eier/navn/hjemsted	kr 1 200
Registrering av pant	kr 1 750
Registrering av flåtepant	kr 1 750 pr. skip
Samtykke/påtegning av pant	kr 1 500
Sletting av NOR registreringspliktige fartøy	kr 1 500
Pantattest/utskrift	kr 450
Hjemmels- og heftelsesattest	kr 450
Slettellesattest	kr 450
Journalbekreftelse	kr 450
Kopi av dokument	kr 175
Skipsliste	kr 450

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

14. des. Nr. 1649 2009

Forskrift om endring i forskrift om begrensnig av forurensning (forurensningsforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Statens forurensningstilsyn 14. desember 2009 med hjemmel i forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensnig av forurensning (forurensningsforskriften) § 39–11. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensnig av forurensning (forurensningsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 39–4, § 39–5, § 39–6, § 39–7 og § 39–8 skal lyde:

§ 39–4. Gebyr for arbeid med fastsettelse av nye tillatelser

For arbeid med fastsettelse av nye tillatelser skal det betales gebyr etter følgende satser:

Sats 1	kr	108 300
Sats 2	kr	77 500
Sats 3	kr	50 100
Sats 4	kr	19 200

§ 39-5. Gebyr for endring av tillatelser

For endring av tillatelser skal det betales gebyr etter følgende satser:

Sats 1	kr	44 400
Sats 2	kr	21 000
Sats 3	kr	5 100

Dersom endringen er av en slik karakter at den vil medføre ressursforbruk betydelig ut over det som ligger til grunn for sats 1, benyttes satsene i § 39-4.

§ 39-6. Gebyr for kontroll av inntil en dags varighet i virksomheter med tillatelse

Ved kontroll i virksomheter med tillatelse skal det betales gebyr etter faste satser basert på virksomhetens risikoklasse. Risikoklasse fastsettes i tillatelsen. Dersom en virksomhet i henhold til tillatelser gitt før 1. januar 2007 er plassert i en bestemt kontrollklasse skal denne plasseringen gjelde som risikoklasse. Virksomheter som ikke er plassert i risikoklasse betaler gebyr som risikoklasse 4.

Risikoklasse 1	kr	19 300
Risikoklasse 2	kr	14 500
Risikoklasse 3	kr	11 200
Risikoklasse 4	kr	4 300

§ 39-7. Gebyr for kontroll i virksomheter uten tillatelse

Ved kontroll av virksomheter som omfattes av krav fastsatt i forskriftene nevnt i § 39-1 skal det betales gebyr etter følgende satser:

Sats 1	kr	18 700
Sats 2	kr	14 100
Sats 3	kr	10 800
Sats 4	kr	4 200
Sats 5	kr	2 100

Forurensningsmyndighetens deltakelse på beredskapsøvelser, med unntak av kommunale beredskapsøvelser, jf. § 39-1, omfattes av denne bestemmelsen.

§ 39-8. Gebyr for systemrevisjon (flerdagstilsyn)

Ved systemrevisjon skal det betales gebyr etter følgende satser:

Sats 1	kr	204 600
Sats 2	kr	130 600
Sats 3	kr	77 600
Sats 4	kr	43 100

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

15. des. Nr. 1650 2009**Forskrift om endring i forskrift om avgifter for tilsyn med elektromedisinsk utstyr**

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 15. desember 2009 med hjemmel i lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg § 4, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

I

I forskrift 18. januar 1985 nr. 32 om avgifter for tilsyn med elektromedisinsk utstyr gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

A. Avgift for hvert rom, hver avdeling mv. med tilhørende utstyr:

1.	Operasjonsavdeling. Pr. operasjonsstue		
	– For større eller avanserte operasjoner (mye utstyr)	kr	6 010,–
	– For generell kirurgi o.l.	kr	3 610,–
	– For enkle inngrep, skiftestuer o.l.	kr	2 405,–
2.	Postoperativ avdeling. Opptil 4 senger	kr	4 810,–
	– Tillegg pr. seng utover 4	kr	905,–
3.	Medisinsk overvåkningsavdeling. Opptil 4 senger	kr	7 215,–
	– Tillegg pr. seng utover 4	kr	905,–
4.	Medisinsk/kirurgisk mottakelse. Pr. undersøkelses-/behandlingsrom	kr	2 405,–

5.	Poliklinikk (Medisinsk/kirurgisk/øre-nese-hals/øye mv.)		
	– Pr. undersøkelses-/behandlingsrom	kr	1 810,–
6.	Dialyseavdeling o.l. Opptil 4 behandlingsplasser	kr	3 610,–
	– Tillegg pr. behandlingsplass utover 4	kr	905,–
7.	EEG-, EKG-, EMG-laboratorium o.l.	kr	2 405,–
8.	Røntgenlaboratorium o.l. Pr. røntgengenerator og lignende		
	– Med avansert utstyr	kr	7 820,–
	– Med enkelt utstyr (bare stativ)	kr	5 410,–
	– Mobilt røntgenapparat (enkelt)	kr	1 810,–
9.	Spesielt undersøkelses-/behandlingsrom		
	– Med avansert eller mye utstyr	kr	7 215,–
	– Med enklere utstyr (gastro, cystoskopi o.l.)	kr	3 610,–
10.	Fødeavdeling. Opptil 3 fødeplasser	kr	7 215,–
	– Tillegg pr. fødeplass utover 3	kr	725,–
11.	Barneavdeling. Opptil 3 kuvøser	kr	7 215,–
	– Tillegg pr. kuvøse utover 3	kr	725,–
12.	Hudbehandlingsavdeling o.l. Opptil 3 behandlingsplasser	kr	2 405,–
	– Tillegg pr. behandlingsplass utover 3	kr	480,–
13.	Tannbehandlingsavdeling o.l. Pr. behandlingsplass	kr	3 010,–
14.	Fysikalsk-medisinsk avdeling o.l.		
	– Ved region-, sentral- og fylkessykehus	kr	7 820,–
	– Ved mindre sykehus og utenfor sykehus	kr	5 410,–
	– Liten avdeling med lite utstyr	kr	3 010,–
15.	Legesenter. Opptil 3 undersøkelses-/behandlingsrom	kr	3 010,–
	– Tillegg pr. undersøkelses-/behandlingsrom utover 3	kr	905,–
16.	Ambulanse og tilsvarende, inkl. fast utstyr	kr	905,–

B. Avgift for enkeltutstyr

Utstyrsguppe I. Pr. utstyr	kr	1 080,–
(Diatermi, defibrillator, kuvøse, dialyseapparat og annet utstyr som er tilsvarende arbeidskrevende ved besiktigelse og tilsyn).		
Utstyrsguppe II. Pr. utstyr	kr	780,–
(Blodvarmer, infusjonspumpe, EKG-, EEG-, EMG-apparat, trykkmåleutstyr og annet utstyr som er tilsvarende arbeidskrevende ved besiktigelse og tilsyn).		

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

15. des. Nr. 1651 2009

Forskrift om endring i forskrift om regulativ for erleggelse av avgift for godkjenning av og tilsyn med elektriske sterkstrømanlegg

Hjemmel: Fastsett av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 15. desember 2009 med hjemmel i lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 4, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

I

I forskrift 18. desember 1987 nr. 991 om regulativ for erleggelse av avgift for godkjenning av og tilsyn med elektriske sterkstrømanlegg gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd tabellene skal lyde:

Generatorer med apparatanlegg

Ytelse inntil	100	kVA		pr. stk.	kr	440,–
Ytelse over	100	kVA inntil	500	kVA	pr. stk.	kr 570,–
Ytelse over	500	kVA inntil	1 000	kVA	pr. stk.	kr 755,–
Ytelse over	1 000	kVA inntil	2 000	kVA	pr. stk.	kr 1 010,–
Ytelse over	2 000	kVA inntil	5 000	kVA	pr. stk.	kr 1 280,–

Ytelse over	5 000	kVA inntil	10 000	kVA	pr. stk.	kr	1 690,–
Ytelse over	10 000	kVA inntil	20 000	kVA	pr. stk.	kr	2 200,–
Ytelse over	20 000	kVA inntil	50 000	kVA	pr. stk.	kr	2 820,–
Ytelse over	50 000	kVA inntil	100 000	kVA	pr. stk.	kr	3 385,–
Ytelse over	100 000	kVA			pr. stk.	kr	3 950,–

Omformere, fasekompensatorer, likerettere, elektrokjeler e.l.

Ytelse inntil	1 000	kVA			pr. stk.	kr	330,–
Ytelse over	1 000	kVA inntil	2 000	kVA	pr. stk.	kr	570,–
Ytelse over	2 000	kVA inntil	5 000	kVA	pr. stk.	kr	860,–
Ytelse over	5 000	kVA inntil	10 000	kVA	pr. stk.	kr	1 060,–
Ytelse over	10 000	kVA inntil	20 000	kVA	pr. stk.	kr	1 420,–
Ytelse over	20 000	kVA inntil	50 000	kVA	pr. stk.	kr	1 690,–
Ytelse over	50 000	kVA inntil	100 000	kVA	pr. stk.	kr	1 910,–
Ytelse over	100 000	kVA			pr. stk.	kr	2 210,–

Luftledninger med spenning over 1 000 V: pr. km. kr 31,–.

Transformatorer med apparatanlegg

Ytelse inntil	50	kVA			pr. stk.	kr	150,–
Ytelse over	50	kVA inntil	100	kVA	pr. stk.	kr	230,–
Ytelse over	100	kVA inntil	250	kVA	pr. stk.	kr	330,–
Ytelse over	250	kVA inntil	500	kVA	pr. stk.	kr	440,–
Ytelse over	500	kVA inntil	1 000	kVA	pr. stk.	kr	570,–
Ytelse over	1 000	kVA inntil	2 000	kVA	pr. stk.	kr	780,–
Ytelse over	2 000	kVA inntil	5 000	kVA	pr. stk.	kr	940,–
Ytelse over	5 000	kVA inntil	10 000	kVA	pr. stk.	kr	1 280,–
Ytelse over	10 000	kVA inntil	20 000	kVA	pr. stk.	kr	1 470,–
Ytelse over	20 000	kVA inntil	50 000	kVA	pr. stk.	kr	1 910,–
Ytelse over	50 000	kVA inntil	100 000	kVA	pr. stk.	kr	2 820,–
Ytelse over	100 000	kVA			pr. stk.	kr	3 950,–

Fordeling for høy og lav spenning

Ytelse inntil	50	kVA			pr. stk.	kr	230,–
Ytelse over	50	kVA inntil	100	kVA	pr. stk.	kr	440,–
Ytelse over	100	kVA inntil	250	kVA	pr. stk.	kr	860,–
Ytelse over	250	kVA inntil	500	kVA	pr. stk.	kr	1 280,–
Ytelse over	500	kVA inntil	1 000	kVA	pr. stk.	kr	1 880,–
Ytelse over	1 000	kVA inntil	2 000	kVA	pr. stk.	kr	2 820,–
Ytelse over	2 000	kVA inntil	5 000	kVA	pr. stk.	kr	3 950,–
Ytelse over	5 000	kVA inntil	10 000	kVA	pr. stk.	kr	5 080,–
Ytelse over	10 000	kVA inntil	20 000	kVA	pr. stk.	kr	6 770,–
Ytelse over	20 000	kVA inntil	50 000	kVA	pr. stk.	kr	9 030,–
Ytelse over	50 000	kVA inntil	100 000	kVA	pr. stk.	kr	11 100,–
Ytelse over	100 000	kVA			pr. stk.	kr	16 740,–

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

16. des. Nr. 1652 2009**Meddelelse om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift om medisinsk utstyr**

Hjemmel: Meddelelse fra Helse- og omsorgsdepartementet 16. desember 2009, jf. forskrift 15. desember 2005 nr. 1690 om medisinsk utstyr. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

Som følge av EØS-komiteens beslutning av 4. desember 2009 nr. 125/2009 gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XXX nr. 1 (direktiv 93/42/EØF endret ved direktiv 98/79/EF, direktiv 2000/70/EF, direktiv 2001/104/EF og direktiv 2007/47/EF), nr. 2 (direktiv 98/79/EF), nr. 3 (vedtak 2002/364/EF), nr. 4 (direktiv 2003/12/EF), nr. 5 (direktiv 2003/32/EF), nr. 6 (direktiv 2005/50/EF) og nr. 7 (direktiv 90/385/EØF endret ved direktiv 93/42/EØF, direktiv 93/68/EØF og direktiv 2007/47/EF).

16. des. Nr. 1653 2009

Forskrift om endring i forskrift om utforming og utrusting av innretninger med mer i petroleumsvirksomheten (innretningsforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Petroleumstilsynet 16. desember 2009 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18 og forskrift 31. august 2001 nr. 1016 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten (rammeforskriften) § 57 første ledd bokstav c. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

I

I forskrift 3. september 2001 nr. 1100 om utforming og utrusting av innretninger med mer i petroleumsvirksomheten (innretningsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 64 skal lyde:

Flytende innretninger skal ha systemer for å kunne holde posisjonen til enhver tid og eventuelt kunne fjerne seg fra posisjonen i en fare- og ulykkessituasjon.

Forankringssystemet skal være i samsvar med kravene i Sjøfartsdirektoratets forskrift 10. juli 2009 nr. 998 om posisjonerings- og ankringsystemer på flyttbare innretninger (ankringsforskriften 09), § 6 – § 17. Vertikallaster som nevnt i den forskriften § 14 bokstav i, kan aksepteres for noen typer ankre, som pæle- eller sugeankre.

Fortøyningsarrangementet skal være i samsvar med kravene i Sjøfartsdirektoratets forskrift 10. februar 1994 nr. 123 for flyttbare innretninger med produksjonstekniske installasjoner og utstyr, sist endret 14. mars 2008, § 35.

Dynamiske posisjoneringsystemer skal utformes slik at posisjonen kan opprettholdes ved definerte feil og skader i systemet og ved ulykkeshendelser. Komponenter og utstyr skal utformes slik at det totale systemet oppfyller kravene til en bestemt utstyrsklasse, jf. aktivitetsforskriften § 81 om posisjonering.

§ 78 andre ledd skal lyde:

Apparater og faste installasjoner som omfattes av Post- og teletilsynets forskrift 22. januar 2007 nr. 89 om elektromagnetisk kompatibilitet (EMC) for elektronisk kommunikasjon, skal være i samsvar med kravene i den forskriften, også når slikt utstyr brukes i petroleumsvirksomheten.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

16. des. Nr. 1654 2009

Forskrift om endring i forskrift om tinglysing

Hjemmel: Fastsett av Justis- og politidepartementet 16. desember 2009 med hjemmel i lov 7. juni 1935 nr. 2 om tinglysing § 38. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

I

I forskrift 3. november 1995 nr. 875 om tinglysing gjøres følgende endringer:

§ 27 og § 31 oppheves.

§ 28 skal lyde:

§ 28. Innføring av melding om utvinningsrett i registeret (grunnboken)

Utvinningsrett tinglyses som heftelse på den eller de registerenhetene som ifølge melding fra Direktoratet for mineralforvaltning berøres av utvinningsretten.

Hvis utvinningsretten ligger i en stats- eller bygdealmenning, som ikke er egen registerenhet, eller på Finnmarkseiendommens grunn, registreres utvinningsretten som særskilt registerenhet.

Meldingen fra Direktoratet for mineralforvaltning skal oppbevares på samme måte som andre tinglysingsgjenstander.

§ 29 skal lyde:

§ 29. Tinglysing av overdragelse og pantsetting av utvinningsrett

Overdragelse eller pantsettelse av utvinningsrett tinglyses som påtegning til registreringen av utvinningsretten.

Dersom utvinningsretten er registrert som særskilt registerenhet, registreres overdragelse som en hjemmelsovergang og pantsettelse som en ny heftelse.

Ved overdragelse eller pantsettelse av utvinningsrett skal innehaveren av utvinningsretten identifiseres på samme måte som en hjemmelshaver, jf. § 4 annet ledd.

§ 30 skal lyde:

§ 30. Opphør og sletting og overgang til staten

Når en utvinningsrett opphører, skal Direktoratet for mineralforvaltning sende melding om opphøret til tinglysing. Meldingen anmerkes som en begjæring om sletting av utvinningsretten i registeret.

Direktoratet for mineralforvaltning skal også sende melding til tinglysing dersom en utvinningsrett tilfaller staten. Meldingen anmerkes i registeret på tilsvarende måte som for overdragelse.

Melding etter første og annet ledd skal angi utvinningsrettens identitetsnummer, samt angi dens beliggenhet og grenser. I meldingen skal også angis de berørte eiendommers gårds- og bruksnummer.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

17. des. Nr. 1655 2009

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 6 annet ledd, § 23 femte ledd, § 56 femte ledd, § 58 tredje ledd, § 65, § 94 tredje ledd, § 101 tredje ledd og § 127, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–10 tredje ledd skal lyde:

Før utlendingens innreise i riket skal arbeidsgiver gi melding om arbeidsforholdet på fastsatt skjema til det politidistriktet som har det politimessige ansvaret for vedkommende område av kontinentalsokkelen. Utlendingsdirektoratet gir i samarbeid med Arbeidstilsynet, politiet og Skatteetaten, nærmere retningslinjer om når slik melding også kan gis via et Servicesenter for utenlandske arbeidstakere. Før arbeidet tiltres og senest innen en uke etter innreisen, må utlendingen melde seg for registrering ved politidistriktet.

§ 6–1 sjette ledd første punktum skal lyde:

Tillatelse etter første ledd gjelder en bestemt type arbeid, mens tillatelse etter annet og femte ledd gjelder et bestemt arbeid for en bestemt arbeidsgiver.

§ 10–2 fjerde ledd skal lyde:

Søknad fra riket skal fremmes ved personlig fremmøte hos politiet i det distriktet der søkeren har sitt faste opphold. Utlendingsdirektoratet gir i samarbeid med Arbeidstilsynet, politiet og Skatteetaten, nærmere retningslinjer om når slik melding også kan gis via et Servicesenter for utenlandske arbeidstakere. Søknad fra riket som fremmes av referanseperson, fremmes gjennom politiet i det distriktet der referansepersonen har sitt bosted. Søknad om tillatelse til sjøfolk, jf. § 6–6, fremmes gjennom politiet i det distriktet hvor skipet først anløper. Når arbeids- eller oppdragsgiver fremmer søknaden, gjelder også bestemmelsene i § 10–3.

§ 10–2 niende ledd skal lyde:

Utlendingsdirektoratet kan fastsette at søknader som ikke er riktig fremsatt, i stedet skal kunne avvises i nærmere bestemte tilfeller, og at avgjørelse om dette skal kunne treffes av politiet.

§ 10–7 femte ledd skal lyde:

Det gjelder ikke krav til sikret underhold for utlending som har fremmet søknad om beskyttelse og som fyller vilkårene for oppholdstillatelse etter lovens § 38. Etter en helhetsvurdering etter lovens § 38, kan det også ellers gjøres unntak fra kravet til sikret underhold når det anses å være grunnlag for opphold etter denne bestemmelsen.

§ 13–1 annet ledd skal lyde:

Når politiet har fått myndighet til å innvilge tillatelse etter første ledd bokstav g, kan de også gi tillatelse til heltidsarbeid for et avgrenset tidsrom, deltidsarbeid og arbeid i ferier etter § 6–33. Utlendingsdirektoratet kan også gi politiet myndighet til å innvilge tillatelse til heltidsarbeid som nevnt i § 6–33 annet ledd annet punktum.

§ 13–2 første ledd bokstav c og d oppheves. § 13–2 første ledd bokstav e blir ny bokstav c.

§ 17–24 skal lyde:

§ 17–24. Krav om dokumentasjon for rett til å ta arbeid som asylsøker

For at det skal gis rett til å ta arbeid for en asylsøker etter lovens § 94, kreves det at asylsøkeren fremlegger godkjent reisedokument eller nasjonalt identitetskort.

Det gjøres unntak fra kravet til dokumentasjon i første ledd for søkere som kommer fra land som ikke utsteder reisedokument eller nasjonalt identitetskort.

§ 17–27 annet ledd skal lyde:

En tillatelse til å ta arbeid etter lovens § 94 første ledd anmerkes i registreringsbevis for asylsøker, jf. § 17–22. Det skal fremgå at en tillatelse til å ta arbeid for inntil seks måneder etter § 17–25 første ledd, bare gjelder inntil søknaden om beskyttelse er avgjort i første instans, med mindre vedtaket er påklaget og gitt utsatt iverksetting, jf. lovens § 94 annet ledd første punktum. Er dette ikke mulig, anmerkes tillatelsen på særskilt dokument.

§ 18–2 nytt fjerde ledd skal lyde:

Kripos er behandlingsansvarlig. Justisdepartementet er registereier.

Mellomoverskriften mellom § 18–12 og § 18–13 skal lyde:

Lovens § 108 annet ledd bokstav b, jf. § 126

§ 20–4 annet punktum skal lyde:

Fra samme tidspunkt oppheves forskrifter og bestemmelser gitt i medhold av utlendingsloven 1988 med unntak av utlendingsforskriften 1990 § 172 første og siste ledd, § 173, § 174, § 175, § 190, § 191, § 192, § 193, § 194 og § 197a som gjelder fortsatt for forhold som er omfattet av utlendingsloven 1988 § 58a.

II

Endringene trer i kraft straks.

17. des. Nr. 1656 2009

Forskrift om endring i forskrift om farleder

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 9 og § 16. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

I

I forskrift 30. november 2009 nr. 1477 om farleder gjøres følgende endring:

Vedlegg 1 skal lyde:

Vedlegg 1

Nr.	Kommune	Havn	Terminal
1	Fredrikstad	Borg havn	Øraterminalen
2	Moss	Moss havn	Moss havneterminal
3	Oslo	Oslo havn	Sydhavna, Hjortnesterminalen, Vippetangen
4	Drammen	Drammen havn	Holmen
5	Tønsberg		Slagen
6	Larvik	Larvik havn	Revet
7	Porsgrunn	Grenland havn	Brevikterminalen
8	Kristiansand	Kristiansand havn	Kongsgård, Vestre havn
9	Egersund	Egersund havn	Kaupanes
10	Sola	Stavanger havn	Risavika
11	Haugesund	Karmsund havn	Husøy
12	Tysvær		Kårstø
13	Bergen	Bergen havn	Dokken/Nøstet
14	Øygarden		Sture
15	Lindås og Austrheim		Mongstad
16	Flora	Flora havn	Flora havneterminal
17	Vågsøy	Nordfjord havn	Trollebøterminalen
18	Ålesund	Ålesund havn	Flatholmen
19	Aukra		Nyhamna
20	Kristiansund	Kristiansund og Nordmøre havn	Devoldholmen
21	Aure		Tjeldbergodden

<i>Nr.</i>	<i>Kommune</i>	<i>Havn</i>	<i>Terminal</i>
22	Trondheim	Trondheimsfjorden interkommunale havn	Brattøra
23	Mo i Rana	Mo i Rana havn	Toraneset
24	Bodø	Bodø havn	Bodøterminalen
25	Narvik	Narvik havn	Fagnesterminalen
26	Harstad	Harstad havn	Stagnesterminalen
27	Tromsø	Tromsø havn	Breivika
28	Alta	Alta havn	Elvebakken Terminalkaia
29	Hammerfest	Hammerfest havn	Polarbase
30	Hammerfest		Melkøya
31	Nordkapp	Honningsvåg havn	Honningsvåg havn
32	Sør-Varanger	Kirkenes havn	Passasjerterminalen

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

17. des. Nr. 1657 2009

Forskrift om rapportering i prøvefiske etter kystbrisling og sild øst for Lindesnes i 2010

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 66, forskrift 13. november 1961 nr. 3 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild § 1 og forskrift 17. desember 2009 nr. 1660 om regulering av fisket etter brisling i 2010 § 2 og § 3. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

I

Utseiling (ut)

For bl.a. å få data fra kystnotfisket, skal fartøy som skal fiske brisling (bri) eller sild (sil) øst for Lindesnes gi melding på SMS til nr. 1933 ved utseiling.

Når fartøy melder utseiling, skal fartøy benytte det mobiltelefonnummeret som fartøy bruker videre i prøvefisket. Meldingen skal inneholde følgende elementer i angitt rekkefølge og med mellomrom:

1. ut
2. fartøynavn
3. registreringsmerke
4. dato og måned
5. klokkeslett avgang
6. eventuelt samfiskefartøy.

Eksempel:

ut lollo a14b 0601 1500 kurt

ut kurt a15c 0601 0930 lollo.

Ved samfiske gis melding om begge fartøy pr. tur. Én tur omfatter fiske, låssetting, opptak og ilandføring.

II

Fangstposisjon (fa)

Fartøy som har meldt utseiling skal gi melding på SMS til nr. 1933 med nøyaktig fiskeposisjon – GPS – snarest etter at fartøy er ferdig med fangstoperasjonen.

Melding om fangstposisjon skal inneholde følgende elementer i angitt rekkefølge og med mellomrom:

1. fa
2. fartøynavn
3. dato og måned
4. GPS-posisjon i grader, minutter og sekunder
5. art (bri eller sil)
6. beregnet fangst i hele tonn
7. eventuelt samfiskefartøy.

Eksempel

fa lollo 0701 591031n 100927ø bri 8 kurt.

III

Låssetting (la)

Fartøy som har låssatt fangst skal gi melding på SMS til nr. 1933 snarest etter låssetting.

Melding om låssetting skal inneholde følgende elementer i angitt rekkefølge og med mellomrom:

1. la
2. fartøynavn
3. dato og måned
4. GPS-posisjon i grader, minutter og sekunder
5. art (bri eller sil)
6. beregnet fangst i hele tonn
7. eventuelt samfiskefartøy.

Eksempel:

la lollo 0701 590011n 100730ø bri 8 kurt.

IV

Føring. I prøv fisket kan samfiskende fartøy iht. denne forskrift føre felles fangst.

V

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 60, § 61, § 62, § 63 og § 64 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

Denne forskrift trer i kraft 4. januar 2010. For kystbrisling gjelder forskriften fram til dispensasjon fra fredningsbestemmelsene opphører.

17. des. Nr. 1658 2009

Forskrift om endring i forskrift om omsetning av alkoholholdig drikk mv.

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. (alkoholloven) § 1–11.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg X nr. 1 (direktiv 2006/123/EF). Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

I

I forskrift 8. juni 2005 nr. 538 om omsetning av alkoholholdig drikk mv. gjøres følgende endring:

Ny § 1–2 skal lyde:

§ 1–2. For søknad om bevilling eller andre tillatelser etter alkoholloven som faller inn under tjenesteloven, skal saksbehandlingsfrist som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd første punktum være fire måneder.

Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for bevillinger eller andre tillatelser etter alkoholloven.

II

Endringen trer i kraft 28. desember 2009.

17. des. Nr. 1659 2009

Forskrift om endring i forskrift til stiftelsesloven mv. – endring av satser for gebyr og avgift

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og politidepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 7 tredje ledd og § 61 bokstav h, jf. delegeringsvedtak 19. november 2004 nr. 1490. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

I

I forskrift 21. desember 2004 nr. 1793 til stiftelsesloven mv. gjøres følgende endringer:

§ 3 tredje ledd skal lyde:

Gebyret fastsettes slik:

- a) Stiftelser som ved opprettelsen har en egenkapital fra kr 100 000 til kr 199 999, skal betale kr 900 i gebyr.
- b) Stiftelser som ved opprettelsen har en egenkapital fra kr 200 000 til kr 499 999, skal betale kr 1 440 i gebyr.
- c) Stiftelser som ved opprettelsen har en egenkapital fra kr 500 000 til kr 999 999, skal betale kr 2 400 i gebyr.
- d) Stiftelser som ved opprettelsen har en egenkapital på kr 1 000 000 eller mer skal betale kr 4 200 i gebyr.

§ 4 tredje ledd skal lyde:

Avgiften fastsettes slik

- a) Stiftelser som har en egenkapital fra kr 100 000 til kr 199 999, skal betale kr 600 i årlig avgift.
- b) Stiftelser som har en egenkapital fra kr 200 000 til kr 499 999, skal betale kr 900 i årlig avgift.
- c) Stiftelser som har en egenkapital fra kr 500 000 til kr 999 999, skal betale kr 1 500 i årlig avgift.
- d) Stiftelser som har en egenkapital på kr 1 000 000 eller mer, skal betale kr 4 200 i årlig avgift.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

17. des. Nr. 1660 2009

Forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2010

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 27, § 36 og § 37, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

Kapittel 1. Fiskeforbud

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande brisling i følgende områder:

1. I ICES' statistikkområde IV i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og i EU-sonen. Med statistikkområde i første punktum forstås i denne forskriften statistikkområde IV vest for en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr.
2. I Norges indre farvann, sjøterritorium, og i ICES' statistikkområde IIIa i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene i området avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr og i sør av en rett linje fra Hansenøre til Grubens Spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen.

Kapittel 2. Fiske med kystnotfartøy

§ 2. Fredning og avvikling av kystbrislingfisket

Uten hinder av forbudet i § 1 kan kystnotfartøy som fyller vilkårene for å få delta i kystbrislingfisket i medhold av forskrift 27. november 2009 nr. 1445 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2010 (deltakerforskriften) § 36, fiske brisling i Norges indre farvann og sjøterritorium etter 31. juli såfremt det i henhold til fredningsbestemmelsene i forskrift 13. november 1961 nr. 3 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild eller oppmalingsforbudet i forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelsen av fisket i sjøen § 49, er adgang til å fiske kystbrisling.

Kapittel 3. Fellesbestemmelser

§ 3. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av brislingfisket.

Kapittel 4. Straff og ikrafttredelse

§ 4. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 60, § 61, § 62 og § 64 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

18. des. Nr. 1661 2009

Forskrift om studieforbund og nettskoler

Hjemmel: Fastsett av Kunnskapsdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 95 om voksenopplæring (voksenopplæringsloven) § 5 annet ledd bokstav e) siste punktum, § 5 annet ledd bokstav f) siste punktum, § 5 tredje ledd første og annet punktum, § 6 annet og tredje ledd, § 7 annet punktum, § 10 annet punktum og § 14 annet punktum. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Forskriften skal legge til rette for organisert læring i studieforbund og nettskoler.

§ 2. Definisjoner

I forskriften forstås med:

- a) *Kurs*: Organisert opplæring i samsvar med en studieplan som på forhånd er godkjent av studieforbundet.
- b) *Kurstime*: 60 minutter med organisert læring. Pauser på inntil 15 minutter per time kan inngå.
- c) *Studieplan*: Plan som redegjør for kursets innhold, læringsmål, målgruppe/-r, bruk av læringsressurser, metoder og varighet.
- d) *Politiske partiers studieforbund*: Studieforbund der medlemsorganisasjonene er tilknyttet et politisk parti, og som har som formål å tilby organisert læring som er relevant i forhold til partiets program og virksomhet.

Kapittel 2. Studieforbund

§ 3. Krav til minste aktivitetsnivå og rapportering

Læringsaktiviteten i et studieforbund må utgjøre minst 40 000 timer i gjennomsnitt for de årene som er grunnlag for tilskudd, jf. § 8.

Minstekravet i første ledd gjelder ikke for samiske studieforbund og politiske partiers studieforbund. For disse studieforbundene gjelder minstekrav fastsatt i § 5 og § 6.

§ 4. Krav til minimum antall medlemsorganisasjoner i studieforbund

Et studieforbund må ha minimum to medlemsorganisasjoner.

Kravet om at et studieforbund må ha minimum to medlemsorganisasjoner gjelder ikke for samiske studieforbund. For disse studieforbundene gjelder minstekrav fastsatt i § 5.

§ 5. Samiske studieforbund

Vilkåret om virksomhet over hele landet i voksenopplæringsloven § 5 annet ledd bokstav d) gjelder ikke for samiske studieforbund. I den utstrekning et samisk studieforbund har virksomhet i flere fylker, må det likevel ha en regional organisasjonsmessig forankring i disse fylkene.

Læringsaktiviteten i samiske studieforbund må utgjøre minst 2 000 timer i gjennomsnitt for de årene som er grunnlag for tilskudd, jf. § 8.

Et samisk studieforbund må ha minimum én medlemsorganisasjon.

§ 6. Politiske partiers studieforbund

Læringsaktiviteten må utgjøre minst 2 000 timer i gjennomsnitt for de årene som er grunnlag for tilskudd, jf. § 8.

§ 7. Kriterier for statstilskudd til studieforbund

Statstilskudd til studieforbund består i henhold til voksenopplæringsloven § 6 av tre komponenter; grunntilskudd, opplæringstilskudd og tilretteleggingstilskudd.

Grunntilskudd gis til alle studieforbund som oppfyller vilkårene for å få tilskudd etter denne forskrift.

Antall gjennomførte kurstimer er grunnlag for fastsetting av opplæringstilskuddet. Samlinger arrangert gjennom elektronisk kommunikasjon kan benyttes som et supplement til fysiske samlinger. Studieplanen skal angi hvilke undervisningsformer som kan benyttes.

Tilretteleggingstilskudd gis for deltagere som oppfyller kravene etter sjette ledd, og som trenger særlig tilrettelegging for å kunne delta i læring. Det er en forutsetning at kurset oppfyller kravene etter femte ledd.

Følgende forutsetninger må oppfylles for at et kurs kan telle med i tilskuddsgrunnlaget:

- a) Kurset må bestå av minst åtte kurstimer.
- b) Studieplan for kurset skal være godkjent av studieforbundet før kursstart.
- c) Studieforbundet eller en medlemsorganisasjon i studieforbundet er arrangør av kurset.
- d) Kurset må være offentlig kunngjort og åpent for alle; dette er ikke til hinder for at et kurs primært retter seg mot bestemte målgrupper.

Følgende forutsetninger må oppfylles for at en deltager kan telle med i tilskuddsgrunnlaget:

- a) Deltageren må være fylt 14 år innen utgangen av det året opplæringen foregår.
- b) Deltageren må ha deltatt i minst 3/4 av kurstimene.

Statstilskuddet skal bidra til å redusere deltagerens opplæringskostnader. Studieforbundene har ansvar for å fordele tilskuddsmidler til organisasjonsledd og medlemsorganisasjoner som arrangerer kurs. Grunntilskuddet skal være et grunnlag for studieforbundet og omfatte pedagogisk utviklingsarbeid og medarbeiderutvikling. En andel av grunntilskuddet kan brukes til nødvendig administrasjon og drift av studieforbundet. Tilretteleggingstilskuddet skal brukes til å fjerne hindringer for deltaking i opplæring.

§ 8. Beregning av statstilskudd til studieforbund

Departementet fastsetter på grunnlag av Stortingets bevilgning rammer for henholdsvis grunntilskudd, opplæringstilskudd og tilretteleggingstilskudd.

Departementet fastsetter størrelsen på grunntilskuddet. Grunntilskuddet fastsettes i fire stigende nivåer avhengig av studieforbundets aktivitetsnivå:

- a) Ett grunntilskudd til studieforbund der læringsaktiviteten utgjør mellom 2 000 timer og 10 000 timer i gjennomsnitt for de årene som er grunnlag for tilskudd,
- b) ett grunntilskudd til studieforbund der læringsaktiviteten utgjør mellom 10 000 og 40 000 timer,
- c) ett grunntilskudd til studieforbund der læringsaktiviteten utgjør mellom 40 000 timer og 200 000 timer, og

d) ett grunntilskudd til studieforbund der læringsaktiviteten utgjør over 200 000 timer.

Opplæringstilskuddet fordeles mellom studieforbundene på grunnlag av antall kurstimer innrapportert innen fastsatt frist.

Tilretteleggingstilskuddet gis som et tillegg til opplæringstilskuddet. Tilretteleggingstilskudd fastsettes på grunnlag av antall kurstimer gjennomført av deltagere med dokumentert behov for særskilt tilrettelegging av undervisningen. Det skal foreligge materiale som redegjør for grunnlaget for at det trengs særskilt tilrettelegging av undervisningen.

Tilskudd etter tredje og fjerde ledd beregnes på grunnlag av kurstimer de to siste årene som det foreligger statistikk for per 1. januar i tilskuddsåret.

Samiske studieforbund som ikke oppfyller kravet i § 3 til minste aktivitetsnivå, og som kommer inn under unntaket i § 5, får grunntilskudd etter alternativene i annet ledd bokstav a eller b. For øvrig får samiske studieforbund tilskudd etter samme beregning som gjelder for studieforbundene generelt.

§ 9. Rapportering av og kontroll med statstilskudd

Studieforbundene har ansvar for å rapportere korrekt antall kurstimer. Det er en forutsetning at samlinger som arrangeres ved elektronisk kommunikasjon, har samme omfang som tilsvarende antall kurstimer i fysiske samlinger. Tid til selvstudium skal ikke inngå i innrapportert timetall. Grunnlaget for rapporteringen skal dokumenteres.

Rapport om kursvirksomheten skal innen 1. mars hvert år sendes til departementet.

Opplæring som et studieforbund eller en medlemsorganisasjon gjennomfører på oppdrag fra andre offentlige eller private virksomheter, skal ikke innrapporteres etter denne forskrift.

Innrapporterte studietiltak skal dokumenteres med fremmøtelister som viser møtedatoer og deltagerens navn, fødselsår og bostedsadresse. Fremmøtelisten skal være underskrevet av kursleder eller lærer. Dokumentasjonen skal oppbevares i minst 10 år.

Studieforbundene har ansvar for at sine respektive organisasjonsledd og medlemsorganisasjoner har tilfredsstillende system for intern kontroll, og for at offentlig tilskudd brukes i samsvar med lov, forskrifter og forutsetninger i tilskuddsbrev. Dokumentasjon på rutiner for intern kontroll skal foreligge.

Årsregnskap som inneholder resultatregnskap, balanse, årsberetning og revisors beretning skal sendes til departementet innen 1. juni hvert år.

Offentlige tilskudd skal i regnskapet spesifiseres på egne poster eller i note til regnskapet.

Revisjon i studieforbund, medlemsorganisasjoner og regionale ledd skal utføres av statsautorisert eller registrert revisor. Revisor skal i tillegg til regnskapsrevisjonen avgi særskilt attestasjon om beregningsgrunnlaget for tilskudd, herunder kontrollere om kurs og deltagere er dokumentert i henhold til bestemmelsene i denne forskriften. Revisor skal i attestasjonen bekrefte at han er kjent med vilkårene for tilskudd.

Studieforbundene plikter å gjøre revisor kjent med denne forskriften.

§ 10. Gratis bruk av offentlige undervisningslokaler

Når det avholdes kurs med tilskudd etter kapittel 2 i forskriften, skal arrangøren ikke belastes utgifter vedrørende lokaler, lys, varme, renhold, tilsyn og bruk av utstyr i lokalene. Første punktum gjelder kurs som avholdes på hverdager i undervisningsåret, undervisningsferier unntatt, og ikke varer lenger enn til kl. 21.00. For utlån ut over dette må det treffes særskilt avtale med lokaleier.

Lokaleier kan fastsette utfyllende regler for utlån av offentlige undervisningslokaler og -utstyr. Reglene må ikke diskriminere mellom kursarrangører, men bør kunne gi muligheter for prioritering av tiltak og grupper ut fra voksenopplæringslovens formål.

Det bør utarbeides en samlet utlånsplan for bruk av undervisningslokalene på grunnlag av utlysning, søknader og et avtalt låneforhold med den enkelte kursarrangør.

Etter bruk skal lokaler og utstyr være i samme stand som ved overtakelsen.

Ved utlån av spesialrom/skoleverksteder må det avtales hensiktsmessige kontrollordninger.

Kursarrangør er økonomisk ansvarlig for skader som måtte oppstå vedrørende utstyr og materiell.

Kursarrangøren skal sørge for at kursdeltagerne blir kjent med gjeldende bestemmelser for bruk av lokaler og utstyr.

§ 11. Dokumentasjon på gjennomført opplæring

Studieforbundet skal gi kursdeltagere en dokumentasjon på gjennomført kurs/opplæringstiltak. Dokumentasjonen skal minst inneholde studieforbundets navn, kursdeltagerens navn, innhold og omfang av kurset og læringsmålene i kursets studieplan.

Kapittel 3. Nettskoler

§ 12. Kriterier for statstilskudd til nettskoler

Statstilskuddet skal bidra til at godkjente nettskoler kan utvikle og utvide mulighetene for fleksibel, livslang læring.

Ved behandling av søknader om tilskudd skal departementet blant annet legge vekt på

- a) Hvordan prosjektet bidrar til å oppfylle de overordnede målene for nettskoler nevnt i voksenopplæringsloven § 13.

- b) Omfanget av opplæringsaktivitet ved den nettskolen som søker tilskudd.
- c) I hvilken grad prosjektet det søkes tilskudd til, kan ha overføringsverdi for andre nettskoler og/eller samarbeidspartnere i det øvrige utdanningssystemet.
- d) Om nettskolen legger fellesorganets kvalitetsnormer til grunn i sin virksomhet.

§ 13. Behandling av søknader om tilskudd

Departementet skal hvert år kunngjøre en søknadsfrist overfor godkjente nettskoler. Det skal i tilskuddsbrev settes en frist for gjennomføring av prosjekt som det gis tilskudd til.

§ 14. Rapportering av og kontroll med statstilskudd

Nettskoler og fellesorgan for disse skal ha tilfredsstillende system for intern kontroll. Dokumentasjon på rutiner for intern kontroll skal foreligge. Nettskolene skal uavhengig av mottatt tilskudd, rapportere om samlet opplæringsaktivitet.

Nettskoler som har fått tilskudd til utviklingsprosjekter etter § 13 i forskriften, skal sende inn årsregnskap og gi de rapporter som departementet fastsetter i tilskuddsbrev. Årsregnskap som inneholder resultatregnskap, balanse, årsberetning og revisors beretning skal sendes departementet innen 1. juni. Offentlige tilskudd skal i regnskapet spesifiseres på egne poster eller i note til regnskapet. Regnskapet skal vise at tilskuddet er brukt til det prosjektet midlene er gitt til.

Fellesorgan for nettskoler skal hvert år gi en samlet rapport om resultater av tilskuddsordningen.

Revisjon i nettskoler skal utføres av statsautorisert eller registrert revisor.

Nettskolene plikter å gjøre revisor kjent med denne forskriften.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser

§ 15. Overgangsbestemmelser for studieforbund

Studieforbund som er godkjent etter lov 28. mai 1976 nr. 35 om voksenopplæring (voksenopplæringsloven), beholder sin godkjenning etter denne loven til og med 31. desember 2012.

§ 16. Overgangsbestemmelser om tilskudd til andre organisasjoner enn studieforbund

Organisasjoner som i 2009 har fått tilskudd i henhold til forskrift gitt i medhold av § 24 i voksenopplæringsloven av 1976, kan i 2010, 2011 og 2012 få tilskudd til opplæring for grupper som trenger særlig tilrettelegging.

§ 17. Overgangsbestemmelser for nettskoler

I 2010 fordeles statstilskuddet til nettskoler på grunnlag av innrapportert opplæringsaktivitet. I 2011 fordeles halvparten av tilskuddet på grunnlag av innrapportert opplæringsaktivitet og halvparten etter bestemmelsene i kapittel 3 i forskriften.

Departementet fastsetter i tilskuddsbrev krav til rapportering og dokumentasjon for tilskudd i overgangsperioden.

§ 18. Ikrafttredelse og opphevelse av øvrige forskrifter

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

Fra samme tidspunkt som følger av første ledd oppheves

- a) forskrift 7. november 1986 nr. 2061 om delegering av fullmakt til Kirke- og undervisningsdepartementet etter lov om voksenopplæring,
- b) forskrift 15. november 1974 nr. 9069 om kombinert undervisning i husstellfag,
- c) forskrift 6. mai 1975 nr. 9068 om kombinert undervisning i husstellfag – retningslinjer for avgangsprøver,
- d) forskrift 6. oktober 1976 nr. 4918 om kombinert undervisning i husstellfag – husmorvikaropplæring som voksenopplæringstiltak,
- e) forskrift 24. august 1981 nr. 4942 til lov om voksenopplæring,
- f) forskrift 10. september 1977 nr. 1 om voksenopplæring,
- g) forskrift 28. februar 1992 nr. 342 om voksenopplæring,
- h) forskrift 25. november 1992 nr. 1125 om voksenopplæring (fjernundervisning) og
- i) forskrift 20. desember 1996 nr. 1335 til lov om voksenopplæring vedrørende tilskudd, regnskap, revisjon og kontroll.

18. des. Nr. 1662 2009

Forskrift om endring i forskrift til lov om toll og vareførsel (tollforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) § 1–6, § 4–20, § 4–23 og § 5–2 jf. delegeringsvedtak 25. november 2008 nr. 1256. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

I

I forskrift 17. desember 2008 nr. 1502 til lov om toll og vareførsel (tollforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–6–2 skal lyde:

§ 1–6–2. Kunngjøring av tollsatser mv.

Toll- og avgiftsdirektoratet kunngjør tollsatser og tariffoppdelinger på egnet måte.

§ 4–20–3 første ledd skal lyde:

(1) Personer som ankommer tollområdet fra utlandet, Svalbard og Jan Mayen kan fortolle alkoholholdige drikkevarer og tobakkvarer, herunder ved bruk av fortollingsautomat, etter de satser og i de mengder som følger av tabellen nedenfor.

Vare	Mengde	Sats	
Øl over 2,5 volumprosent og annen drikk med alkoholstyrke over 2,5 til og med 4,7 volumprosent	Til sammen 27 liter	20 kr per liter	7 kr per 0,33 liter
Drikk med alkoholstyrke over 4,7 og under 15 volumprosent		50 kr per liter	37 kr per 1/1 flaske
Drikk med alkoholstyrke fra og med 15 til og med 22 volumprosent		100 kr per liter	70 kr per 1/1 flaske
Drikk med alkoholstyrke over 22 til og med 60 volumprosent	4 liter	280 kr per liter	200 kr per 1/1 flaske
Røyketobakk	Til sammen 500 gram	250 kr per 100 gram	
Snus og skråtobakk		100 kr per 100 gram	
Sigarer og sigarillos		250 kr per 100 gram	
Sigaretter	Inntil 400 stk.	250 kr per 100 stk.	
Sigarettpapir og -hylser	Inntil 400 stk.	5 kr per 100 blad/hylser	

§ 4–23–4 første ledd skal lyde:

(1) Det kan søkes om tillatelse til levering av ufortollende varer til bruk og salg om bord i fartøy og luftfartøy som forlater tollområdet (provisianering). Tilsvarende gjelder varer til installasjoner og innretninger tilknyttet petroleumsvirksomheten utenfor tollområdet. Tillatelsen gis ved tollekspedisjon. Tollmyndighetene kan kreve at varemengden avklares før deklarasjon legges frem.

Ny § 4–23–8 skal lyde:

§ 4–23–8. Norske fiske- og fangstfartøy – særlige bestemmelser for tillatelse til proviantering

Til norske fiske- og fangstfartøy som har oppdrag som medfører et sammenhengende opphold utenfor tollområdet på minst 14 dager gis tillatelse til proviantering av mat-, drikke- og tobakkvarer til besetningens personlige bruk om bord. Det gis ikke tillatelse til proviantering av alkoholholdige drikkevarer. Tillatelse til proviantering av tobakkvarer er begrenset 25 gram per person per døgn.

Nåværende § 4–23–8 til § 4–23–10 blir nye § 4–23–9 til § 4–23–11.

§ 5–2–1 første ledd skal lyde:

(1) Mat-, drikke- og tobakkvarer (provisiant) kan medbringes tollfritt i fartøy til bruk om bord av besetning og passasjerer. Norske fiske- og fangstfartøy kan ikke tollfritt medbringe andre varer enn de som tidligere er tillatt proviantert etter § 4–23–8.

§ 5–2–5 skal lyde:

§ 5–2–5. Forsyningsfartøy, borefartøy, fiskefartøy mv.

Tollfritaket for alkoholholdige drikkevarer og tobakkvarer i § 5–2–1 gjelder ikke varer som bringes til tollområdet om bord i forsyningsfartøyer, hjelpefartøyer, borefartøyer, boreplattformer og lignende til bruk i oljevirksomheten til havs, forskningsfartøyer og lignende. Tollfritaket for alkoholholdige drikkevarer gjelder ikke varer som bringes til tollområdet om bord i norske fiske- og fangstfartøyer.

§ 11–5 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1663 2009

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) § 5-3, § 5-5, § 5-6, § 5-8 og § 7-1. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

I

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1766 til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) gjøres følgende endringer:

Ny § 5-3-4 skal lyde:

§ 5-3-4. Tilbakebetaling av trekkbeløp fra skatteoppkrever til skattyter i særlige tilfeller

(1) Skatteoppkreveren kan på anmodning foreta tilbakebetaling av trekkbeløp i inntektsåret når arbeidsgiveren er avskåret fra å foreta korreksjon etter bestemmelsene i § 5-5-2.

(2) Skatteoppkreveren skal sende melding til skattekontoret og skatteoppkreveren i skattyters bostedskommune. Dersom tilbakebetalingen skjer etter anmodning fra arbeidsgiveren, skal skatteoppkreveren også sende melding til arbeidsgiveren.

§ 5-5-2 nytt femte ledd skal lyde:

(5) Korreksjon som medfører tilbakebetaling til skattyter kan bare foretas innenfor samme oppgjørsperiode. Tilbakebetaling av forskuddstrekk etter utløpet av oppgjørsperioden kan skje etter bestemmelsene i § 5-3-4.

§ 5-5-2 nåværende femte ledd blir nytt sjette ledd.

§ 5-6-11 tredje ledd syvende punktum oppheves.

§ 5-6-12 fjerde ledd skal lyde:

(4) Andre utgiftsgodtgjørelser enn de som omfattes av første ledd, er i sin helhet fritatt for forskuddstrekk dersom godtgjørelsen utbetales i samsvar med satser, legitimasjonskrav og øvrige bestemmelser i tariffavtale eller statlig regulativ, og godtgjørelsen ikke for noen del er fastsatt for å gi arbeidsvederlag i tillegg til utgiftsdekningen. Bare ulegitimerte nattillegg på innenlandsreiser på inntil 400 kroner pr. døgn kan holdes trekkfritt. Utbetaling av ulegitimert nattillegg skal oppfylle legitimasjonskravene i tredje ledd, unntatt opplysning om navn og adresse på overnattingssted eller utleier. Utbetaling av kostgodtgjørelse på tjenestereise uten overnatting skal oppfylle legitimasjonskravene i tredje ledd, unntatt opplysninger om overnatting og losji.

§ 5-6-17 bokstav f skal lyde:

f) utbetalinger under individuell pensjonsavtale, men ikke når trekket beregnes etter § 5-5 femte ledd,

§ 5-6-18 første ledd bokstav a skal lyde:

a) vartpenger,

§ 5-8-11 annet ledd skal lyde:

(2) I særlige tilfeller hvor listepreisen klart ikke står i forhold til fordelene ved den private bruken, kan fordelene fastsettes ved skjønn, jf. Finansdepartementets forskrift til skatteloven § 5-13-5 annet ledd. Skattedirektoratet fastsetter før begynnelsen av hvert inntektsår satsen som skal benyttes ved beregning av forskuddstrekk.

§ 5-8-11 femte ledd skal lyde:

(5) Ved privat bruk av arbeidsgivers bil som faller utenfor standardreglene etter Finansdepartementets forskrift til skatteloven § 5-13-1 annet ledd, beregnes trekkgrunnlaget for arbeidsreiser inntil 4 000 km og annen privat kjøring etter en særskilt sats per km. Tilsvarende gjelder for arbeidsreiser som overstiger 4 000 km. Skattedirektoratet fastsetter før begynnelsen av hvert inntektsår satsene som skal benyttes ved beregning av forskuddstrekket. Satsen(e) multipliseres med det antall kilometer som bilen faktisk er benyttet til arbeidsreise og annen privat kjøring.

§ 7-1-2 bokstav a skal lyde:

a) Forskuddstrekk som det er på det rene at arbeidsgiveren har foretatt, uavhengig av om trekket er innbetalt. Dersom det er besluttet tilbakebetaling av forskuddstrekk til skattyter før avregning, justeres forskuddstrekket tilsvarende ned ved gjennomføring av avregningen. Ved manglende innbetaling kan fradrag nektes dersom

skattyter ut fra sin tilknytning til arbeidsgiver hadde eller kunne øve innflytelse på de forhold som førte til trekkmisligholdet. Skattedirektoratet gir nærmere retningslinjer til utfylling og gjennomføring av reglene etter annet punktum.

II

Endringene trer i kraft straks. Endringene i § 5–3–4, § 5–5–2, § 5–6–11, § 5–6–12 fjerde ledd, skal ha virkning fra og med inntektsåret 2009. Endringene i § 5–6–17, § 5–6–18 og § 5–8–11 skal ha virkning fra og med inntektsåret 2010.

18. des. Nr. 1664 2009

Forskrift om endring i forskrift om inkassosatsen

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og politidepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i forskrift 14. juli 1989 nr. 562 til inkassoloven m.m. § 1–1 tredje ledd, jf. lov 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalt pengekrav (inkassoloven) § 19 og § 20. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

I

I forskrift 13. desember 2002 nr. 1641 om inkassosatsen gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Inkassosatsen, som nevnt i forskrift 14. juli 1989 nr. 562 til inkassoloven m.m. § 1–1 tredje ledd, settes til 600 kroner.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1665 2009

Forskrift om energimerking av bygninger og energivurdering av tekniske anlegg (energimerkeforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Norges vassdrags- og energidirektorat 18. desember 2009 med hjemmel i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) § 8–1 og § 8–5.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg IV nr. 17 (direktiv 2002/91/EF). Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

Kapittel I. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Forskriften skal bidra til å sikre informasjon til markedet om boliger, bygningers og tekniske anleggs energitilstand og mulighetene for forbedring, for derigjennom å skape større interesse for konkrete energieffektiviseringstiltak, konkrete tiltak for omlegging til fornybare energikilder, og gi en riktigere verdsetting av boliger og bygninger når disse selges eller leies ut.

Energivurdering av kjeler og klimaanlegg skal bidra til at slike anlegg fungerer effektivt og med minimal miljøbelastning.

§ 2. Virkeområde

Forskriften regulerer energimerking av boliger og bygninger og energivurdering av tekniske anlegg i boliger og bygninger, hvis ikke annet er fastsatt.

Denne forskriften kan ikke fravikes ved avtale.

§ 3. Definisjoner

I denne forskriften menes med:

- bygning*: en konstruksjon med tak, vegger og tekniske installasjoner som er varig forbundet med grunnen, der det brukes energi for å påvirke inneklimaet. Som bygning regnes også del av slik konstruksjon som er utformet eller endret for separat bruk. Som bygning regnes også brakker og andre midlertidige bygninger når disse planlegges benyttet i mer enn to år,
- bolig*: en bygning eller del av en bygning som utgjør en egen boenhet,
- yrkesbygg*: en bygning eller del av bygning som utgjør en selvstendig enhet, og som ikke benyttes til boligformål,
- tekniske anlegg*: kjeler som er oppvarmet med fossilt brensel, varmeanlegg med kjeler og klimaanlegg i bygninger,
- kjeler*: en kombinasjon av kjelbeholder, brenner, pumpe og automatikk som er konstruert for å overføre forbrenningsvarme til et vann- eller luftbasert oppvarmingssystem,
- varmeanlegg med kjele*: kjelanlegget sammen med varmedistribusjonsanlegget til oppvarming av rom og tappevann,

- g) *klimaanlegg*: en kombinasjon av alle komponenter som er nødvendige for en form for luftbehandling, hvor temperaturen kontrolleres eller senkes, inkludert anlegg med regulering av ventilasjon, fukt og luftrensing,
- h) *eier av bolig eller bygning*:
 - 1. den som har grunnbokshjemmel, jf. lov 7. juni 1935 nr. 2 om tinglysing § 14
 - 2. eier av sameieandel i bebygd eiendom med tilknyttet enerett til bruk av en av flere boliger eller andre bruksenheter i eiendommen, jf. lov 23. mai 1997 nr. 31 om eierseksjoner 1997 nr. 31 § 1
 - 3. andelseier, jf. lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag § 1–1
 - 4. andelseier, jf. lov 6. juni 2003 nr. 38 om bustadbyggjelag § 4–1
 - 5. eier av aksje med tilknyttet boret, jf. lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag § 1–4,
- i) *energiattest*: en attest som består av et energimerke, en tiltaksliste for mulige energieffektiviseringstiltak, et oppvarmingsmerke og dokumentasjon av de faktiske opplysningene utregningen bygger på, utstedt av NVEs energimerkesystem.

Kapittel II. Energimerking av boliger og bygninger

§ 4. Plikt til å ha energiattest

Eier skal sørge for at bolig eller bygning har energiattest i tilfeller som nevnt i § 5 til § 9.

Energiattesten er gyldig i 10 år fra dato for utstedelse, eller inntil ny energiattest er utstedt.

§ 5. Energiattest ved salg av boliger eller bygninger

Eier skal legge frem energiattest for kjøper, før avtale om salg av boligen eller bygningen blir inngått.

Dersom salg av bolig eller bygning markedsføres, skal energiattesten være en del av denne markedsføringen.

Bestemmelsen gjelder kun ved frivillig salg.

§ 6. Energiattest ved utleie av boliger eller bygninger

Eier skal legge frem energiattest for leietaker, før avtale om utleie av bolig eller bygning blir inngått.

Dersom utleie av boligen eller bygningen markedsføres, skal energiattesten være en del av denne markedsføringen.

Dersom en bygning utelukkende består av utleieboliger, kan plikten i første og andre ledd oppfylles ved å legge frem energiattest for en representativ bolig i bygningen.

Bestemmelsen gjelder ikke for utleie av bolig og fritidsbolig som blir benyttet mindre enn fire måneder i året.

§ 7. Energiattest ved ferdigstilling av nye boliger eller bygninger

Eier skal ha energiattest for nyoppført bolig eller bygning, før ferdigstilling, jf. forskrift 24. juni 2003 nr. 749 om saksbehandling og kontroll i byggesaker.

Likestilt med nyoppført bolig eller bygning er hovedombygging av eksisterende bolig eller bygning, jf. plan- og bygningsloven 27. juni 2008 nr. 71.

§ 8. Energiattest for yrkesbygg over 1000 m²

Yrkesbygg med mer enn 1000 m² oppvarmet bruksareal skal ha energiattest. Yrkesbygg som er sammensatt av deler som tilhører ulike bygningskategorier, skal ha energiattest for hver enkelt del.

Yrkesbygg med mer enn 1000 m² oppvarmet bruksareal skal ha energiattesten eller et sammendrag av denne, synlig oppslått for brukerne av bygningen.

§ 9. Unntak fra plikten til å ha energiattest

Følgende boliger og bygninger er unntatt fra plikten til å ha energiattest:

- a) frittstående bygninger, boliger eller selvstendig enhet i bolig, med bruksareal mindre enn 50 m²,
- b) selvstendig enhet i yrkesbygg hvor flere enheter har felles varmeanlegg,
- c) eldre bygninger som benyttes til gudstjenester eller andre religiøse formål,
- d) vermede bygninger, jf. lov 9. juni 1978 nr. 50 kulturminneloven og plan- og bygningsloven 27. juni 2008 nr. 71,
- e) museumsbygninger og andre bygninger av kulturhistorisk verdi,
- f) driftsbygninger i landbruket,
- g) industrianlegg og verksteder der energibruken er avhengig av den aktuelle prosessen,
- h) bolig eller bygning som etter avtale selges for nedrivning.

Dersom over halvparten av det samlede areal i en bolig eller bygning brukes til formål som nevnt i denne paragrafen, er boligen eller bygningen som helhet unntatt fra plikten i denne forskriften.

§ 10. Beregningsmetoder for og utstedelse av energiattest

Energimerket skal beregnes i samsvar beregningsmetodene i standarden NS 3031.

Vurderingsgrunnlaget for energimerket er levert energi. Med levert energi menes i denne forskriften summen av energi som blir levert til å dekke bygningens samlede energibehov inkludert systemtap, jf. NS 3031.

Utstedelse av energiattesten skal skje med NVEs energimerkesystem. Andre beregningssystemer kan benyttes til registrering av informasjon og beregning, så fremt disse kan beregne energitilstanden i samsvar med NS 3031, er validert i henhold til denne standarden og kan overføre de nødvendige data til NVEs energimerkesystem.

Ved bruk av eksterne systemer skal eier kunne legge frem dokumentasjon av grunnlaget for beregningen på forespørsel fra tilsynsmyndigheten eller i forbindelse med markedsføring.

Et oppvarmingsystem anses å være innenfor bygningens systemgrense dersom det kun forsyner et begrenset antall bygninger, eller varmen leveres innenfor samme virksomhet uten eksternt salg.

Ytterligere forutsetninger og grenseverdier for beregningen fastsettes av NVE. Sentrale forutsetningene og grenseverdier for beregningen skal offentliggjøres.

§ 11. Innholdet i energiattest

Energiattest skal inneholde:

- a) Et energimerke som skal gjengi resultatet av beregningen etter § 10 i form av en karakterskala fra A til G, hvor A er beste karakter. Karakteren gir en indikasjon på om boligen eller bygningen har et høyt eller lavt energibehov sammenlignet med andre boliger og bygninger innen samme bygningskategori. Karakter A kan ikke gis uten at det er gjennomført tetthetskontroll av boligen eller bygningen.
- b) En tiltaksliste som skal gi oversikt over mulige energieffektiviseringstiltak. For nye boliger og bygninger er tiltaksliste ikke påkrevet.
- c) Et oppvarmingsmerke som skal gi informasjon om i hvilken grad det vil være mulig å dekke varmebehovet i bolig eller bygning med andre energikilder enn elektrisitet, olje og gass.
- d) Dokumentasjon av de mest sentrale faktiske opplysninger utregningen bygger på.
- e) For yrkesbygning som er i drift, skal målt energibruk for de tre siste år oppgis.

§ 12. Registrering for energiattest

Eier av bolig eller bygning plikter å sørge for at nødvendig og korrekt informasjon blir registrert i energimerkesystemet slik at energiattest kan utstedes av NVE.

Registreringen gjøres av eieren selv eller den eieren gir fullmakt.

For yrkesbygg og nye boliger og bygninger som omfattes av § 5 til § 8 gjelder kompetansekravene som stilles i § 18 for gjennomføring av registreringen.

Kapittel III. Energivurdering av tekniske anlegg

§ 13. Plikt til å gjennomføre energivurdering av tekniske anlegg

Eier plikter å gjennomføre en energivurdering av tekniske anlegg når det i bygningen er:

- a) en kjel for fossilt brensel og det oppvarmede bruksareal er over 400 m², eller
- b) et klimaanlegg og det oppvarmede bruksareal er over 500 m².

Energivurderingen etter første ledd skal gjennomføres hvert fjerde år.

For kjeler med kapasitet til å dekke over 2000 m² oppvarmet bruksareal, og som fyres med olje skal energivurderingen gjennomføres hvert andre år.

Eier av kjeler med kapasitet til å dekke over 400 m² oppvarmet bruksareal må ha installert brenselmengdemåler på anlegget.

Eier av klimaanlegg må ha installert energimåler på anlegget der mobilt måleutstyr ikke er tilstrekkelig for å måle medgått energi. Både nødvendig energi til å drive anlegget samt produsert varmeenergi eventuelt kjøleenergi i anlegget skal måles.

Unntakene i § 9 første ledd f til h og andre ledd, gjelder tilsvarende etter denne bestemmelsen.

§ 14. Utarbeidelse av rapport fra energivurdering

Det skal utarbeides en rapport etter energivurderingen av tekniske anlegg. Eieren plikter på forespørsel fra NVE og interesserte kjøpere eller leietakere å vise frem rapporten. Rapporten fra energivurderingen skal minimum ha følgende innhold:

- a) bygningsidentifikasjon, herunder navn på eier
- b) beskrivelse av det tekniske anlegget
- c) sammendrag av energivurderingen med angivelse av avvik fra normalsituasjonen. Energivurderingen skal omfatte tekniske data, dokumentasjon av anlegget og dets driftsopplegg, anleggets funksjon og dimensjonering
- d) dokumentasjon av registrerte data
- e) tiltaksliste med anbefalinger om forbedringer av bygningens energitilstand
- f) underskrift og opplysninger om den som er ansvarlig for vurderingen
- g) generell informasjon om energivurderingsrapporten.

§ 15. Krav til gjennomføring av energivurdering

Energivurdering etter § 13 og § 16 skal gjennomføres ved en fysisk befaringsgang av anlegget og gjennomgang av foreliggende dokumentasjon.

Registreringen av data kan skje med annet datautstyr og dataprogram, så fremt registrering, vurdering og rapportering skjer på sammenlignbart nivå med det NVE har lagt til rette for i sitt skjema. Den som gjennomfører energivurderingen plikter å bruke nødvendig måleutstyr.

Energivurderingen må skje av en person som tilfredsstiller de kompetansekrav som stilles i § 19.

§ 16. Engangsvurdering av eldre varmeanlegg

Eieren plikter å gjennomføre engangsvurdering av et varmeanlegg når dette har en kjel, basert på fossilt brensel, som er eldre enn 15 år, og som leverer varme til et oppvarmet bruksareal på mer enn 400 m². Engangsvurderingen skal omfatte både kjelens virkningsgrad, varmedistribusjonsanleggets funksjon og anleggets dimensjonering i forhold til varmebehovet. Vurderingen skal gjennomføres innen ett år etter at kjelen når en alder på 15 år.

Det skal utarbeides en rapport fra engangsvurderingen, jf. § 14.

Unntakene i § 9 første ledd f til h og andre ledd, gjelder tilsvarende etter denne bestemmelsen.

§ 17. Registrering av energivurdering

Rapporten fra energivurderingen og fra engangsvurderingen skal lagres i NVEs energimerkesystem.

Registreringen må skje av en person som tilfredsstiller de kompetansekrav som stilles i § 19.

Kapittel IV. Avsluttende bestemmelser**§ 18. Kompetansekrav til å utføre energimerking**

For energimerking av yrkesbygg, jf. § 5 til § 8, kreves det bygningsteknisk- og energifaglig ingeniørkompetanse på bachelornivå og minimum to års praksis fra energiberegninger for bygninger med tekniske anlegg.

For energimerking av nye boliger og bygninger, jf. § 5 til § 7, kreves det fagopplæring som tilsvarer kravene til ansvarlig prosjekterende jf. forskrift om godkjenning av foretak for ansvarsrett (GOF).

Kompetansen skal kunne dokumenteres på forespørsel fra NVE, kjøper eller leietaker.

§ 19. Kompetansekrav til å utføre energivurdering

For energivurdering av tekniske anlegg kreves det følgende kompetanse:

- For kjel som betjener et oppvarmet bruksareal på over 400 m²: Fyringsteknisk kompetanse og minst to års yrkeserfaring fra ettersyn- eller drift av kjelanlegg.
- For kjel med kapasitet til å dekke et oppvarmet bruksareal på over 2000 m²: Fyringsteknisk kompetanse og minst fem års yrkeserfaring fra ettersyn- og eller drift av store kjelanlegg.
- For varmeanlegg: Bygningsteknisk og energifaglig ingeniørkompetanse på bachelornivå og minimum to års yrkeserfaring fra energiberegninger for bygninger, eller to års godkjent yrkesfaglig utdanning i relevant fagretning med to års yrkeserfaring fra energiberegning for bygninger. Den delen av vurderingen som omfatter kjelen skal utføres av en person med kompetanse som beskrevet i a) og b).
- For klimaanlegg: Bygningsteknisk og energifaglig ingeniørkompetanse på bachelornivå og minimum to års yrkeserfaring fra installasjon eller vurdering av slike anlegg i bygninger, eller to års godkjent yrkesfaglig utdanning i relevant fagretning med to års yrkeserfaring fra energiberegning i bygninger.

Kompetansen skal kunne dokumenteres på forespørsel fra NVE.

§ 20. Register

NVE skal ha et register for opplysninger om energimerking og energivurdering av tekniske anlegg.

Registeret skal inneholde informasjon som blir gitt til NVE i forbindelse med energimerking av boliger og bygninger og energivurdering av tekniske anlegg, herunder fødselsnummer eller organisasjonsnummer.

Data om egen bolig eller bygning skal være tilgjengelig for eier og den som etter fullmakt fra eieren foretar energimerking eller energivurdering.

Data fra registeret skal være tilgjengelig for forskning og statistiske formål, uten at fødselsnummer, organisasjonsnummer eller enkeltbygninger kan identifiseres.

§ 21. Overtredelsesgebyr

Ved overtredelse av bestemmelsene i § 4 til § 8 og § 12 til § 17 kan NVE ilegge overtredelsesgebyr.

§ 22. Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

For eier av boliger og bygninger gjelder pliktene etter § 5 til § 7 fra 1. juli 2010.

Energimerking av yrkesbygg etter § 8 skal være gjennomført innen to år etter ikrafttredelse av denne forskriften.

Energivurdering av tekniske anlegg etter § 13 skal være gjennomført innen to år etter ikrafttredelse av denne forskriften. For tekniske anlegg som er installert etter 1. januar 2009 skal første energivurdering være gjennomført innen fem år etter ikrafttredelse av denne forskriften.

Engangsvurderingen av eldre varmeanlegg etter § 16 skal være gjennomført innen to år etter ikrafttredelse av denne forskriften.

18. des. Nr. 1666 2009

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (kontroll med utlendinger som kommer fra Svalbard og enkelte andre endringer)

Hjemmel: Fastsett av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 127, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260. Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 19–2 sjette ledd bokstav a) skal lyde:

- a) lovens § 85 om vandelskontroll i forbindelse med familieinnvandring gjelder, jf. lovens § 120 syvende ledd.

§ 19–28 skal lyde:

Politimesteren eller den politimesteren bemyndiger treffer vedtak om bortvisning etter lovens § 121 første ledd bokstav a og b. Det samme gjelder når det ikke er tvil om at det foreligger forhold som nevnt i lovens § 121 første ledd bokstav c eller forskriftens § 19–29.

Ny § 20–19 skal lyde:

§ 20–19. Kontroll med utlendinger som kommer fra Svalbard

Loven gjelder ikke for Svalbard, jf. lovens § 6 fjerde ledd. Bestemmelsene om inn- og utreise i lovens kapittel 2 og forskriftens kapittel 2 til 4 gjøres gjeldende for utlendinger som kommer fra Svalbard.

For utenlandske reisende med turistskip (cruiseskip) eller luftfartøy, som etter opphold i annen del av riket reiser til Svalbard og senere vender tilbake derfra, kan Utlendingsdirektoratet etter søknad fra vedkommende selskap gjøre unntak fra bestemmelsen i første ledd annet punktum.

Vedlegg 1 skal lyde:

Sjøfolk som er omfattet av følgende bilaterale skipsfartsavtaler, er unntatt fra kravet om oppholdstillatelse, jf.

§ 1–1 femte ledd:

Deklarasjon angående kystfarten med Danmark og Island av 1858 (Færøyene)

Vennskaps-, handels- og sjøfartstraktat med Argentina av 1885

Vennskaps-, handels- og konsulartraktat med USA av 1928

Sjøfartsavtale med Peru av 1933.

II

Endringene trer i kraft straks.

18. des. Nr. 1667 2009

Forskrift om endring i forskrift om elektronisk kommunikasjonsnett og elektronisk kommunikasjonstjeneste (ekomforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Samferdselsdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon (ekomloven) § 1–4.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIV nr. 13a (direktiv 2002/77/EF), vedlegg XI nr. 5cj (direktiv 2002/19/EF), nr. 5ck (direktiv 2002/20/EF), nr. 5cm (direktiv 2002/22/EF), nr. 5ha (direktiv 2002/58/EF), nr. 5cu (forordning (EF) nr. 717/2007) og nr. 5cp (forordning (EF) nr. 460/2004). Kunngjort 23. desember 2009 kl. 13.55.

I

I forskrift 16. februar 2004 nr. 401 om elektronisk kommunikasjonsnett og elektronisk kommunikasjonstjeneste (ekomforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2–7 skal lyde:

§ 2–7. Internasjonal gjesting i mobilnett

EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5cu (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 717/2007 av 27. juni 2007 om internasjonal gjesting i offentlig mobilnett endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 544/2009 av 18. juni 2009), gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XI, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 5–4 annet ledd skal lyde

Telefonkatalogen skal tilbys i elektronisk form og oppdateres jevnlig og senest innen utløpet av tredje virkedag etter at opplysningene er mottatt. Telefonkatalogen skal være brukervennlig og lett tilgjengelig.

§ 8–7 skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5cp (forordning (EF) nr. 460/2004 av 10. mars 2004 om opprettelse av det europeiske byrå for nett- og informasjonssikkerhet (ENISA) endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1007/2008 av 24. september 2008), gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XI, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endring i ekomforskriften § 5–4 annet ledd og § 8–7 trer i kraft 1. januar 2010.

Endring i ekomforskriften § 2–7 trer i kraft fra det tidspunkt departementet senere bestemmer.

9. des. Nr. 1682 2009

Vedtak om formues- og inntektsskatt til Svalbard for inntektsåret 2010

Heimel: Kunngjering frå Justis- og politidepartementet av stortingsvedtak 9. desember 2009 med heimel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a. Kunngjort 29. desember 2009 kl. 14.45.

§ 1. Bruksområde for vedtaket

Dette vedtaket gjeld forskotsutskriving og endeleg utskriving av skatt på formue og inntekt for inntektsåret 2010 etter føresegnene i lov 29. november i 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard. Skattepliktige som nemnde i skattebetalingslova § 1, jf. § 2, og svalbardskattelova § 5–1 første ledd, skal betale forskot på formues- og inntektsskatt til Svalbard for inntektsåret 2010. Ved utrekninga og innbetalinga gjeld føresegnene i dette vedtaket og i skattebetalingslova.

§ 2. Skatt på formue

Skatt på formue blir utrekna etter desse satsane:

- a) Personleg skattepliktig og dødsbu:
Det blir nytta same satsar og grensebeløp som Stortinget har vedteke skal gjelde på det norske fastlandet for formuesskatt til staten og kommunane (maksimumssats).
- b) Selskap og samanslutning som nemnt i skattelova § 2–36 andre ledd, og som ikkje er fritekne etter skattelova kapittel 2:
Det blir nytta same satsar og grensebeløp som Stortinget har vedteke skal gjelde på det norske fastlandet for formuesskatt til staten.

§ 3. Skatt på inntekt

Skatt på inntekt blir utrekna etter desse satsane:

- a) Inntekt som blir skattlagt ved lønnstrekk etter svalbardskattelova § 3–2:
Låg sats: 8 pst.
Høg sats: 22 pst.
- b) Anna inntekt: 16 pst.

Personlege skatteytarar skal ha eit frådrag i alminneleg inntekt som omfattast av b) på 20 000 kroner.

§ 4. Avrundingsreglar

Ved utrekning av skatt ved likning skal stipulert formue avrundast nedover til næraste heile 1 000 kroner, og inntekt avrundast nedover til næraste heile 100 kroner.

Ved utrekning av skatt ved lønnstrekk skal inntekta avrundast nedover til næraste heile kroner.

§ 5. Normalrentesatsen for rimeleg lån i arbeidsforhold

Normalrentesatsen som nemnd i skattelova § 5–12 fjerde ledd, jf. svalbardskattelova § 3–1 og § 3–2, skal vere den same som Stortinget har vedteke skal gjelde på det norske fastlandet.

9. des. Nr. 1683 2009

Vedtak om avgift av kol som blir utført frå Svalbard for budsjetterterminen 2010

Heimel: Kunngjering frå Justis- og politidepartementet av stortingsvedtak 9. desember 2009 med heimel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a. Kunngjort 29. desember 2009 kl. 14.45.

For budsjetterterminen 2010 skal det svarast avgift til statskassen av kol som blir utført frå Svalbard, etter følgjande satsar:

- 1,0 pst. av verdien for dei første 100 000 tonna,
- 0,9 pst. av verdien for dei neste 200 000 tonna,
- 0,8 pst. av verdien for dei neste 300 000 tonna,
- 0,7 pst. av verdien for dei neste 400 000 tonna,
- 0,6 pst. av verdien for dei neste 500 000 tonna,
- 0,5 pst. av verdien for dei neste 600 000 tonna,
- 0,4 pst. av verdien for dei neste 700 000 tonna,
- 0,3 pst. av verdien for dei neste 800 000 tonna,
- 0,2 pst. av verdien for dei neste 900 000 tonna,
- 0,1 pst. av verdien for dei neste 1 000 000 tonna.

15. des. Nr. 1684 2009**Forskrift om sjøtrafikk i bestemte farvann**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 13, § 17 og § 18. Kunngjort 29. desember 2009 kl. 14.45.

Kapittel 1. Fellesbestemmelser**§ 1. (formål)**

Formålet med forskriften er å redusere risikoen for skipsulykker i norske farvann. Videre skal forskriften bidra til en effektiv avvikling av sjøtrafikken i virkeområdene til trafikksentralene.

§ 2. (virkeområde)

Kapittel 1 i forskriften gjelder i norske farvann, jf. lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 2.

Forskriftens øvrige kapitler gjelder i de geografiske områdene som er angitt i disse.

Forskriften gjelder følgende fartøyer

- fartøy med største lengde 24 meter eller mer. Fartøy som skyver et fartøy og fartøy som blir skjøvet, regnes som ett fartøy
- fartøy som sleper en gjenstand som er lengre eller bredere enn 24 meter
- fartøy som sleper en gjenstand der lengden av fartøyet og gjenstanden til sammen er 35 meter eller mer. Som gjenstand regnes også et annet fartøy
- fartøy i kategori 1 uansett størrelse (fartøy som fører flytende særlig farlig og/eller forurensende last i bulk).

Forskriften gjelder ikke andre fartøyer enn dem som er nevnt i tredje ledd, bortsett fra i følgende tilfeller:

- Dersom det er bestemt andre steder i forskriften eller i medhold av den.
- Fiske- og fangstfartøy som driver fiske, fangst eller tang- og taretråling innenfor virkeområdet til en trafikksentral skal lytte kontinuerlig på sentralens arbeidskanal og svare på anrop.

§ 3. (definisjoner)

I forskriften betyr

- a) *fartøy*: Enhver flytende innretning som kan brukes som transportmiddel, fremkomstmiddel, løfteinnretning, oppholdssted, produksjonssted eller lagersted, herunder undervannsfartøyer av enhver art
- b) *passasjer*: Person som betaler for å være om bord
- c) *fiske- og fangstfartøy*: Fartøy som ervervsmessig benyttes til å fange fisk, hval, sel eller andre levende ressurser i sjøen, herunder tang og tare
- d) *fartøy i kategori 1 og 2*: Fartøyer som fører flytende farlig og/eller forurensende last i bulk som angitt i vedlegg 1
- e) *fartøy underveis*: Et fartøy er underveis når det ikke ligger til ankers eller er gjort fast i land eller står på grunn
- f) *fartøy i rutebart*: Fartøy som følger rutetabell med nøyaktig fastsatte tider (timer og minutter) for ankomst og avgang
- g) *BT*: Bruttotonnasje slik den er angitt i fartøyet internasjonale målebrev i henhold til skipsmålingskonvensjonen av 1969
- h) *dagslys*: Med dagslys menes at solsenteret er høyere enn 6 grader under horisonten
- i) *mørke*: Med mørke menes at solsenteret er lavere enn 6 grader under horisonten
- j) *eskortefartøy*: Med eskortefartøy menes i denne forskrift en taubåt som kan utføre en tjeneste som innebærer at det er i stand til å kontrollere styringen og fartsreduksjonen til det fartøyet som eskorteres
- k) *farvann*: Områder der fartøy kan ferdes langs kysten, samt vassdrag så langt de er farbare med fartøy fra sjøen
- l) *møte eller passering*: Tilfelle der fartøyer kan komme nærmere hverandre enn ½ nautisk mil når de benytter samme led eller strekning som angitt i forskriften her. Tilsvarende gjelder der angitte leder eller strekninger krysser hverandre
- m) *sjøveisreglene*: Forskrift 1. desember 1975 nr. 5 om forebygging av sammenstøt på sjøen.

§ 4. (plikt til å melde om farer)

Fører av ethvert fartøy som observerer farer av betydning for sikker navigasjon eller ferdsel, skal straks gi melding om dette til fartøy i nærheten. Slik melding skal også gis til Kystverket som nasjonal koordinator for navigasjonsvarsler. Slik melding skal minimum inneholde

- dato
- klokkeslett
- navn på melder eller fartøy
- hendelse
- posisjonsangivelse.

Andre som observerer fare av betydning for sikker navigasjon eller ferdsel skal gi melding om dette til nærmeste politimyndighet, med mindre slik melding synes åpenbart unødvendig.

Når nasjonal koordinator for navigasjonsvarsler, Kystverket, har mottatt melding som nevnt i første ledd, skal den straks vurdere å sende ut nødvendig navigasjonsvarsel for det aktuelle området.

For melding om sjøulykke gjelder sjøloven § 475 og skipssikkerhetsloven § 47.

§ 5. (møte og passering)

Når det i denne forskriften er bestemt at møte eller passering mellom fartøyer skal avtales, skal avtale skje slik at møtet eller passeringen kan gjennomføres på en forsvarlig måte. Avtale skal skje over VHF-radiotelefon på et skandinavisk eller engelsk språk og skal hvis mulig skje på arbeidskanalen til trafikksentralen. Begge fartøyer er ansvarlige for å ta kontakt for å avtale situasjonen med følgende unntak: dersom et fartøy innhenter et annet slik som beskrevet i sjøveisregel 13, har det fartøyet som innhenter det andre fartøyet ansvaret for å ta kontakt.

§ 6. (ansvar for navigering, manøvrering m.m.)

Fartøyets fører og den som er ansvarlig på broen, er ansvarlige for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.

Denne forskriften medfører ingen endringer i ansvaret som fartøyets fører har etter lov eller andre forskrifter for forhold i forbindelse med fartøyets navigering og manøvrering.

§ 7. (taubåt)

Hvis det i forskriften her, eller i medhold av den, er bestemt at et fartøy skal nytte taubåt, gjelder følgende:

- Taubåten skal ha tilstrekkelig kapasitet og være egnet til å utføre oppdraget på en sikker måte.
- Det skal iverksettes alle nødvendige tiltak for å sikre at taubåten til enhver tid kan settes fast så fort som mulig hvis den ikke allerede er gjort fast.
- Taubåt som ikke er gjort fast skal følge fartøyet på minste sikre avstand.

§ 8. (beredskap for fartøyer med forurensende last)

Fartøy som fører flytende forurensende last i bulk skal, når det ligger ved kai, fortøyningsinnretning eller til ankers, ha fastgjort og låret til vannet forut og akterut en gnisthemmende og ildbestandig slepewire med øye.

Med forurensende last i paragrafen her menes stoff som i Marpol 73/78, jf. vedlegg 1, er betegnet som forurensende.

§ 9. (dispensasjoner)

Kystverket kan gi dispensasjon fra forskriften når særlige grunner taler for det, og det er sikkerhetsmessig forsvarlig. Det kan settes vilkår for dispensasjon.

§ 10. (delegering)

Kystverket kan delegere myndighet til å treffe enkeltvedtak etter denne forskriften til kommunale trafikksentraler.

§ 11. (endring av forskriften)

Kystverket kan endre og gi bestemmelser i de etterfølgende kapitlene om når det kreves tillatelse fra trafikksentralen til å nytte et bestemt farvann.

§ 12. (forholdet til forvaltningsloven)

Bestemmelsene i lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) gjelder for vedtak fattet i medhold av forskriften her med de unntak som følger av annet ledd.

Forvaltningslovens § 24 om begrunnelse og § 28 om klage gjelder ikke vedtak som treffes i forbindelse med trafikksentralenes normale drift dersom vedtaket ikke er særskilt byrdefullt eller inngripende. Unntaket gjelder ikke enkeltvedtak om at fartøyer skal nytte taubåt.

Kapittel 2. Generelle bestemmelser for farvann i virkeområdene for Kystverkets trafikksentraler og Oslo havns trafikksentral

§ 13. (virkeområde)

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder for Kystverkets trafikksentraler og Oslo havns trafikksentral nevnt i de etterfølgende kapitlene.

§ 14. (kommunikasjon, språkkrav, lytteplikt m.m.)

Innenfor virkeområdet til en trafikksentral skal all kommunikasjon mellom sentral og fartøy skje med VHF-radiotelefon på de kanaler som Kystverket bestemmer. Forsvarets fartøyer i offentlig tjeneste kan kommunisere med sentralen med mobiltelefon når dette er nødvendig for gjennomføringen av fartøyets oppdrag.

Fartøy som må ha tillatelse for å benytte farvannet og som er underveis eller til ankers, skal lytte kontinuerlig på trafikksentralens arbeidskanal.

Den ansvarlige på broen på et fartøy som er underveis innenfor et virkeområde til en trafikksentral må kunne kommunisere problemfritt på skandinavisk eller engelsk dersom fartøyet ikke nytter los.

§ 15. (krav om tillatelse fra trafikksentralen)

Det kreves tillatelse fra trafikksentralen før:

1. Fartøy seiler inn i virkeområdet til sentralen.
2. Fartøy settes i bevegelse innenfor virkeområdet til sentralen.
3. Fartøy vil gjøre endringer i seilasen i forhold til det som er bestemt av eller avtalt med sentralen. Dette gjelder også ved stopp underveis.
4. Fartøy ankrer.

Tillatelse som nevnt i første ledd nr. 1 og 2 må innhentes i god tid, og minst 1 time før fartøyet ankommer virkeområdet til sentralen eller går fra kai, ankerplass m.m. i det samme farvannet. For fartøy i kategori 1 eller kategori 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk) er fristen minst 6 timer. Dersom det kan bli behov for å iverksette ekstraordinære sikkerhetstiltak eller ekstraordinær planlegging knyttet til fartøyet bruk av farvannet, er fristen minst 24 timer i begge farvann uansett type fartøy.

Tillatelse etter første ledd nr. 3 og 4 kreves ikke dersom det er nødvendig av sikkerhetsmessige grunner å stoppe eller endre seilassen, og det ikke er tid til eller mulig å innhente tillatelse. Trafikksentralen skal i slike tilfelle ha melding så snart som mulig, jf. § 18 første ledd nr. 5.

Fartøy som går i fast rute der overfarten varer mindre enn 1 time, trenger ikke å innhente tillatelse etter første ledd hvis sentralen har mottatt rutetabellen og fartøyet ikke er mer en fem minutter forsinket i forhold til rutetabellen. Fartøyet skal dog melde fra like før det seiler inn i virkeområdet til trafikksentralen og like før det går fra kai innenfor nevnte område. Trafikksentralen kan bestemme at fartøy som nevnt ikke kan gå fra kai uten tillatelse fra sentralen.

Taubåt som assisterer et annet fartøy trenger ikke å innhente tillatelse for den del av seilassen som assistansen varer, hvis ikke trafikksentralen bestemmer noe annet.

§ 16. (hvordan det søkes om tillatelse)

Søknad skal om mulig skje over VHF-radiotelefon. Dersom fartøyet ikke kan nå sentralen over VHF-radiotelefon, kan søknad skje over telefon eller ved telefaks. I spesielle tilfelle kan trafikksentralen bestemme at søknad skal sendes skriftlig og i tilfelle hva søknaden skal inneholde.

Følgende opplysninger skal alltid gis ved søknad

1. fartøyet internasjonale kjenningssignal og navn
2. fartøyet posisjon når søknad sendes
3. planlagt seilled og anløpssted
4. hvis fartøyet befinner seg utenfor sentralens virkeområde: antatt tidspunkt for ankomst til yttergrensen for området, samt antatt ankomsttid til havn, fortøynings- eller ankerplass
5. hvis fartøyet befinner seg innenfor sentralens virkeområde: antatt avgangstid.

I tillegg til ovennevnte kan trafikksentralen kreve at det gis opplysninger om følgende

1. fartøyet type, herunder om det har enkelt eller dobbelt bunn
2. fartøyet nasjonalitet og registreringshavn
3. navn og adresse på fartøyet eier og eventuelt reder
4. navn og nasjonalitet på fartøyet fører
5. navn, adresse og telefonnummer til fartøyet eventuelle megler/agent i Norge
6. fartøyet IMO-nummer
7. fartøyet telefonnummer og telefaksnummer
8. fartøyet maksimale lengde, bredde, dypgående og høyde over vannet
9. fartøyet aktuelle dypgående og høyde over vannet
10. fartøyet BT
11. fartøyet maksimale hastighet i knop
12. hva slags manøverutrustning fartøyet er utstyrt med (f.eks. sidepropeller og beckererror)
13. fartøyet samlede motorytelse for framdrift
14. antall passasjerer om bord
15. fartøyet last, art og mengde
16. forventet liggetid innenfor virkeområdet til trafikksentralen
17. Andre forhold som trafikksentralen ber om og som har betydning for sikkerheten i havner, farvann og/eller organiseringen av trafikken.

Opplysninger nevnt ovenfor og som gjelder forhold som ikke er variable (f.eks. fartøyet type og størrelse), bør uoppfordret sendes skriftlig eller gis i forbindelse med losbestilling dersom det er grunn til å anta at trafikksentralen ikke har dem fra før.

§ 17. (tillatelse)

Tillatelse fra trafikksentralen gjelder bare i forhold til forskriften her og erstatter ikke tillatelser som er nødvendige etter annet regelverk.

En tillatelse er betinget av at fartøyet tilfredsstiller de kravene som er satt i forskriften her for å kunne bruke det aktuelle farvannet. Trafikksentralen har ikke ansvar for å kontrollere at disse kravene er oppfylt.

Når hensynet til sikkerheten eller effektiv trafikkavvikling gjør det nødvendig kan trafikksentralen:

1. Nekte å gi tillatelse som nevnt i § 16. Nektelsen kan bare gis med virkning for de nærmeste 48 timer.
2. Stille vilkår for tillatelsen, bl.a. at fartøyet skal nytte taubåt eller eskortefartøy.
3. Trekke tillatelsen tilbake eller stille nye vilkår for en gitt tillatelse.

§ 18. (krav om melding til trafikksentralen)

Det skal snarest mulig gis melding til trafikksentralen når:

1. Fartøyet seiler inn i virkeområdet til sentralen.
2. Fartøyet settes i bevegelse innenfor virkeområdet til sentralen.

3. Fartøyet har fortøyd eller ankret.
4. Fartøyet er blitt rammet av uhell.
5. Fartøyet har gjort endringer i seilassen i forhold til det som er bestemt av eller avtalt med sentralen og det ikke har vært mulig å innhente tillatelse, jf. § 15 tredje ledd. Dette gjelder også ved ankring eller annen stopp underveis.

Taubåt trenger ikke gi melding etter nr. 1, 2, 3 og 5 så lenge det assisterer et annet fartøy, hvis ikke trafikkentralen bestemmer noe annet.

§ 19. (plikt til å gi opplysninger)

Fartøy, som befinner seg innenfor virkeområdet til en trafikkentral, skal på forespørsel fra sentralen straks gi opplysninger som nevnt i § 16 annet og tredje ledd.

Kapittel 3. Bestemmelser som gjelder for bruk av farvann i fylkene Østfold, Akershus, Oslo, Buskerud og Vestfold i virkeområdet til trafikksentralene i Horten og i Oslo havn

§ 20. (virkeområde)

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder alt farvann innenfor en rett linje trukket fra Tønsberg Tønne over Sydostgrunnen til grunnlinjen, videre langs grunnlinjen til riksgrensen mot Sverige, og derfra langs riksgrensen til land. Farvannet mellom disse linjene og en linje trukket langs breddeparallelle på N 59° 48' utgjør virkeområdet til trafikksentralen i Horten. Dette farvannet kalles sektor 1. Farvannet nord for sektor 1 samt Bunnefjorden kalles sektor 2 og utgjør virkeområdet til trafikksentralen i Oslo havn.

Bestemmelsene i forskriften her gjelder fartøy, uansett størrelse, når det fører passasjerer i sektor 2.

§ 21. (Kystverkets instruksjonsmyndighet)

Kystverket kan instruere trafikksentralen i Oslo havn om hvordan myndighet etter forskriften her skal utøves.

§ 22. (bestemmelser som gjelder strekningen Færder–Oslo (hovedledene 1000 og 1005 og biledene 2014, 2020 og 2021))

A Tillatelse til å benytte farvannet

1. Det er tilstrekkelig med tillatelse etter § 15 fra bare én av trafikksentralene dersom det av søknaden går fram at fartøyet skal nytte farvann i sektor 1 og sektor 2. Tillatelse gis av den sentralen som dekker sektoren som fartøyet befinner seg i, eller hvis det ikke befinner seg i noen av sektorene, av sentralen i Horten.
2. I tillegg til kravet om alminnelig tillatelse til å benytte farvannet, jf. § 15, gjelder følgende:
 - Inngående fartøy som skal forbi Drøbak må innhente ny tillatelse fra trafikksentralen i Horten når det passerer en rett linje trukket mellom nordre pynt på Tofteholmen og nordre pynt på Bevøya.
 - Utgående fartøy som skal passere grensen mellom sektorene nevnt i § 20 første ledd må innhente ny tillatelse fra trafikksentralen i Horten når det passerer en linje trukket rett øst-vest gjennom fyrlykten på sydvestpynten av Steilene.

B Meldepunkt

Fartøy som passerer grensen mellom sektorene nevnt i § 20 første ledd skal ved passering først gi melding til sentralen som dekker den sektoren som forlates og deretter gi melding til sentralen som dekker den sektoren som fartøyet seiler inn i.

C Kapasitetsbegrensninger. Krav om dagslys

1. Ved Drøbak:
 - I dagslys skal farvannet innenfor en linje trukket fra søndre punkt på Storskjær og rett øst-vest ikke benyttes av fartøy med større dypgående enn 11 meter. I mørke eller når sikten er under 1 nautisk mil er største tillatte dypgående 10 meter.
2. Ved innløpet til Oslo havn:
 - Heggholmløpet (løpet mellom Heggholmen og Lindøya) skal ikke benyttes av fartøy med større dypgående enn 5,5 meter.
 - Sjursøyløpet (løpet mellom Sjursøya og Bleikøya) og Springerens (løpet mellom Lindøya og Hovedøya, og mellom Gressholmen og Bleikøya) skal ikke benyttes av fartøy med større lengde enn 270 meter eller større bredde enn 40 meter.

D Nærsituasjoner. Møter og passeringer. Siktbegrensninger ved møter/passeringer

1. Bestemmelsene i nr. 2 til 5 gjelder i farvannet mellom en linje rett øst gjennom sydpunkt av Småskjær og en linje rett vest gjennom Spro lykt. I farvannet er det følgende leder:
 - Hovedled 1000: Dette er leden forbi Drøbak, øst om Kaholmen, vest om Hallangtangen, øst om Askholmene, øst om Storegrunnen, vest om Digerudgrunnen, øst om Aspond, vest om Fagerstrand, øst om søndre Langåra, vest om Spro.
 - Biled 2021: Dette er leden vest om Askholmene, øst om Håøygrunnene, gjennom Ristsundet vest om Aspond, vest om Lågøya og vest om søndre Langåra.

2. For hovedled 1000 gjelder følgende:

På strekningen mellom en linje rett øst gjennom sydpunkt av Småskjær og en linje rett øst gjennom sydpunkt av Aspond skal fartøyer ikke møte eller passere hverandre hvis:

- Et av fartøyene er i kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk), eller
- begge fartøyene er større enn 3000 BT, eller
- et av fartøyene har større dypgående enn 7 meter, eller
- sikten er under 1 nautisk mil.

3. For biled 2021 gjelder følgende:

På strekningen mellom en rett linje fra Ristodden til sydpunkt av Aspond og en rett linje fra sydpunkt av Askholmene til land ved Bruresteinen på Håøya skal et fartøy ikke innhente og passere et annet fartøy, og fartøyer skal ikke møtes. Syd for den sistnevnte linjen gjelder bestemmelsen for led 1000 som nevnt i nr. 2.

4. I de tilfeller som er nevnt i nr. 2 og 3 skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.
5. Fartøyer som kan komme til å møte eller passere hverandre skal avtale dette slik som bestemt i § 5.

E Trafikkseparasjon

For trafikkseparasjon gjelder forskrifter fastsatt av Kystverket.

§ 23. (bestemmelser som gjelder Haldenleia (hovedled 1001))

A Tillatelse til å benytte farvannet

I tillegg til kravet om alminnelige tillatelse til å benytte farvannet, jf. § 15, gjelder følgende: Inngående fartøy som skal forbi Sponvikskansen lykt må innhente ny tillatelse fra trafikksentralen i Horten når det passerer en linje rett øst-vest gjennom Kattholmen lykt eller en rett linje trukket gjennom Terneskjæra lykt og Haslauflu grensevarde.

B Kapasitetsbegrensninger. Særskilte begrensninger i mørke

I dagslys skal farvannet innenfor Sponvikskansen lykt ikke benyttes av fartøy som overskrider et av følgende mål: Lengde 160 meter, bredde 20 meter, dypgående 7,3 meter, høyde 55 meter. I mørke er største tillatte mål: Lengde 125 meter, bredde 18 meter, dypgående 6,5 meter, høyde 55 meter.

C Nærsituasjoner. Møte- og passeringsforbud

1. Fartøyer som kan komme til å møte eller passere hverandre i farvannet innenfor Sponvikskansen lykt skal avtale dette slik som bestemt i § 5.
2. I farvannet mellom Sponvikskansen lykt og Kråkenebbet lykt, og i sundet ved Knivsøyholmene, skal fartøyer ikke møte eller passere hverandre.
3. I samme farvann som nevnt i nr. 2 skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.

D Siktbegrensninger

Når sikten er under 1/2 nautisk mil, skal farvannet innenfor Sponvikskansen lykt ikke benyttes hvis:

- Fartøyet er i kategori 1 (fartøy med flytende særlig farlig og/eller forurensende last i bulk), eller
- fartøyet er i kategori 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk) og har enkelt bunn, eller
- fartøyet overskrider et av følgende mål: Lengde 80 meter, bredde 15 meter, dypgående 5 meter.

§ 24. (bestemmelser som gjelder Løperen, Østerelva og Glomma til Fredrikstad og Sarpsborg (hovedled 1002))

A Tillatelse til å benytte farvannet

I tillegg til kravet om alminnelig tillatelse til å benytte farvannet, jf. § 15, gjelder følgende: Et inngående fartøy som skal benytte Løperen må innhente ny tillatelse fra trafikksentralen i Horten når det passerer rette linjer trukket fra Asmalsund lykt via Tresteinene lykt og Alne varde til Homlungen fyr.

B Kapasitetsbegrensninger

1. Ved fastsettingen av fartøyets dypgående skal følgende legges til grunn: Mellom Flyndregrunnen lykt (bunnfast installasjon mellom Rognholmen og Nøteskjæret) og den nordre enden på kaia ved De-No-Fa skal det regnes med en salinitet på 1,010. Ovenfor den nordre enden på kaia ved De-No-Fa skal det regnes med ferskvann.
2. Farvannet på strekningen mellom Vidgrunnen lykt og Flyndregrunnen lykt (bunnfast installasjon mellom Rognholmen og Nøteskjæret) skal ikke benyttes av fartøy med større dypgående enn 10,5 meter.
3. For farvannet på strekningen mellom Flyndregrunnen lykt (bunnfast installasjon mellom Rognholmen og Nøteskjæret) og Berggrenodden ved Alvim fastsettes største tillatte dypgående av Kystverket.
4. Farvannet på strekningen mellom den nordre enden på kaia ved De-No-Fa og Berggrenodden ved Alvim, skal ikke benyttes av fartøy som overskrider et av følgende mål: Lengde 150 meter, høyde 39 meter.
5. Farvannet ovenfor Berggrenodden skal ikke benyttes av fartøy som overskrider et av følgende mål: Lengde 100 meter, dypgående 5,65 meter, høyde 29 meter. Begrensningen i dypgående gjelder når vannstanden er 0 eller høyere. Når vannstanden er under 0 gjelder følgende begrensning: 5,65 meter minus det antall centimeter

som vannstanden er under 0. Begrensningen i høyde gjelder når vannstanden er 0 eller lavere. Når vannstanden er over 0, gjelder følgende begrensning: 29 meter minus det antall centimeter som vannstanden er over 0. Med 0 vannstand menes vannstand ved 0-merket ved Borg havnevesens vannstandsmåler i Sandesund.

C Nærsituasjoner. Møter og passeringer. Siktbegrensninger ved møter/passeringer

1. I farvannet innenfor en rett linje trukket fra sydpysten av Vikertangen via Vidgrunnen lykt til Rødshuet skal fartøyer bare møte og passere hverandre på følgende strekninger
 - strekningen Kvernskjærgrunnen lykt–Lubbegrunnen lykt
 - ved Løperungen når fartøyene seiler på hver sin side av denne
 - ved Vestre Fugleskjærgrunnen når fartøyene seiler på hver sin side av denne
 - strekningen Vestre Fugleskjærgrunnen lykt–Belgen
 - ved Ørakaia
 - de rette strekningene i Glomma ovenfor Fredrikstad bro.
2. I de tilfelle der fartøyer ikke skal møte eller passere hverandre, skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.
3. I de tilfeller nevnt i nr. 1 der fartøyer lovlig kan møte eller passere hverandre skal dette avtales slik som bestemt i § 5.

D Siktbegrensninger

1. Når sikten er under 1 nautisk mil skal farvannet på strekningen mellom Vidgrunnen lykt og den nordre enden på kaia ved De-No-Fa ikke benyttes hvis:
 - Fartøyet er i kategori 1 (fartøy med flytende særlig farlig og/eller forurensende last i bulk), eller
 - fartøyet er i kategori 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk) og har enkelt bunn, eller
 - fartøyet er i kategori 2, har dobbelt bunn og er lengre enn 90 meter, eller
 - fartøyet er lengre enn 125 meter eller har større dypgående enn 7 meter.
2. Når sikten er under 1/2 nautisk mil skal farvannet på strekningen mellom den nordre enden på kaia ved De-No-Fa og Berggrenodden ikke benyttes hvis:
 - Fartøyet er i kategori 1, eller
 - fartøyet er i kategori 2 og har enkelt bunn, eller
 - fartøyet er lengre enn 80 meter.
3. Når sikten er under 1/2 nautisk mil skal farvannet ovenfor Berggrenodden ikke benyttes.

E Krav om dagslys

1. I farvannet på strekningen mellom Vidgrunnen lykt og den nordre enden på kaia ved De-No-Fa skal hele seilassen foregå i dagslys hvis fartøyet er lengre enn 165 meter eller har et større dypgående enn 9 meter.
2. I farvannet på strekningen mellom den nordre enden på kaia ved De-No-Fa og Berggrenodden skal hele seilassen foregå i dagslys hvis:
 - Fartøyet er i kategori 1 (fartøy med flytende særlig farlig og/eller forurensende last i bulk), eller
 - fartøyet er i kategori 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk) og har enkelt bunn, eller
 - fartøyet er i kategori 2, har dobbelt bunn og er lengre enn 90 meter, eller
 - fartøyet er mer enn 135 meter langt eller har et dypgående på mer enn 7 meter.
3. I farvannet ovenfor Berggrenodden skal hele seilassen foregå i dagslys hvis vannføringen er mer enn 1500 m³ pr. sekund. Med vannføring menes vannføringen i Glomma, målt ved Oslo Energi Produksjon AS målestasjon ved Solbergfoss.

F Bruk av eskortefartøy

1. På strekningen Alvim–Melløs skal følgende fartøyer benytte taubåt som er gjort fast
 - fartøy som er lengre enn 85 meter
 - fartøy i kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk)
 - alle fartøyer når vannføringen er over 850 m³ pr. sekund.
2. Taubåten skal ha en pullertrekraft på minst 10 tonn. Når vannføringen er over 1 500 m³ pr. sekund, skal taubåten ha en pullertrekraft på minst 15 tonn.
3. Med vannføring menes vannføringen i Glomma, målt ved Oslo Energi Produksjon AS målestasjon ved Solbergfoss.

G Forbud mot bruk av farvannet

1. Når vannføringen er over 1 500 m³ pr. sekund skal farvannet ovenfor Berggrenodden bare benyttes etter at trafikkentralen i Horten har gitt særskilt tillatelse. Ved vurdering av om tillatelse kan gis skal følgende sikkerhetsmessige forhold tas i betraktning
 - fartøyet's størrelse, manøveregenskaper og standard
 - lastens mengde og art
 - tilgjengelig taubåtassistanse.

2. Farvannet ovenfor Berggrenodden skal ikke benyttes når vannføringen er over 2000 m³ pr. sekund. Forbudet gjelder også forflytninger innen kaiområdet som medfører at fortøyningene må kastes loss.
3. Med vannføring menes vannføringen i Glomma, målt ved Oslo Energi Produksjon AS målestasjon ved Solbergfoss.

§ 25. (bestemmelser som gjelder Leira og Kjøkøysundsleia (biled 2004))

A Tillatelse til å benytte farvannet

I tillegg til kravet om alminnelige tillatelse til å benytte farvannet, jf. § 15, gjelder følgende:

- Inngående fartøy skal innhente ny tillatelse fra trafikksentralen i Horten når det passerer en rett linje trukket fra Strømtangen fyr til Papperhavn lykt.
- Utgående fartøy, som kommer fra andre farvann enn Glomma nord om Flyndregrunnen lykt (bunnfast installasjon mellom Rognholmen og Nøteskjæret i led 1002), skal innhente ny tillatelse fra trafikksentralen i Horten når det passerer en rett linje trukket gjennom Belgen lykt og sydpynnten av Store Fritt.

B Kapasitetsbegrensninger

Farvannet på strekningen mellom Tenneskjær lykt og Flyndregrunnen lykt (bunnfast installasjon mellom Rognholmen og Nøteskjæret) skal ikke benyttes av fartøy som overskrider et av følgende mål: Lengde 100 meter, bredde 16 meter, dypgående 5,2 meter, høyde 28 meter.

C Nærsituasjoner. Møter og passeringer

1. Bestemmelsene i nr. 2 gjelder farvannet som er avgrenset av følgende linjer
 - en rett linje fra Strømtangen fyr til Papperhavn lykt
 - en rett linje fra Stangeskjær varde til Kråka varde
 - en rett linje fra Faratangen til sydpynnten av Glufsa.
2. I farvannet nevnt i nr. 1 gjelder følgende: Fartøyer som kan komme til å møte eller passere hverandre skal avtale dette slik som bestemt i § 5.
3. I farvannet på strekningen fra en rett linje mellom Stangeskjær varde og Kråka varde til Flyndregrunnen lykt (bunnfast installasjon mellom Rognholmen og Nøteskjæret i led 1002) skal fartøyer ikke møte eller passere hverandre.
4. I de tilfelle som er nevnt i nr. 3 skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.

D Siktbegrensninger

Når sikten er under 1 nautisk mil, skal farvannet på strekningen fra en rett linje mellom Stangeskjær varde og Kråka varde til Flyndregrunnen lykt (bunnfast installasjon mellom Rognholmen og Nøteskjæret i led 1002) ikke benyttes.

§ 26. (bestemmelser som gjelder Leira og Vesterelva til Fredrikstad (biled 2005))

A Tillatelse til å benytte farvannet

I tillegg til kravet om alminnelig tillatelse til å benytte farvannet, jf. § 15, gjelder følgende: Inngående fartøy må innhente ny tillatelse fra trafikksentralen i Horten når det passerer en rett linje trukket fra Strømtangen fyr til Papperhavn lykt.

B Kapasitetsbegrensninger

1. Farvannet mellom en rett linje trukket fra Faratangen til sydpynnten av Glufsa og en linje rett øst-vest gjennom sydpynnten på Hutholmen skal ikke benyttes av fartøy med større dypgående enn 7,3 meter.
2. Farvannet mellom en linje rett øst-vest gjennom sydpynnten på Hutholmen og en linje rett vest fra sydvestre kaihjørne på Åsgårdsøra skal ikke benyttes av fartøy med større dypgående enn 5,5 meter.
3. Farvannet på strekningen mellom en linje rett vest fra sydvestre kaihjørne på Åsgårdsøra og Tollbodkaia i Fredrikstad (ved hovedled nr. 1002) skal ikke benyttes av fartøy som overskrider et av følgende mål: Lengde 85 meter, bredde 15 meter, dypgående 5 meter.

C Nærsituasjoner. Møter og passeringer

1. I farvannet på strekningen mellom en rett linje trukket fra Faratangen til sydpunkt av Glufsa og Tollbodkaia i Fredrikstad (ved hovedled nr. 1002) skal fartøyer ikke møte eller passere hverandre bortsett fra når de etter avtale seiler på hver sin side av Hutholmen og Kjerringholmen. Avtale om møte eller passering skal skje slik som bestemt i § 5.
2. I de tilfelle der møte eller passering ikke er tillatt, skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.

D Siktbegrensninger

Når sikten er under 1/2 nautisk mil skal farvannet mellom en rett linje trukket fra Faratangen til sydpynnten av Glufsa og Tollbodkaia i Fredrikstad ikke benyttes.

E Krav om dagslys

I farvannet mellom en rett linje trukket fra Faratangen til sydpynnten av Glufsa og en linje rett øst/vest gjennom sydpynnten av Huthholmen skal hele seilasen foregå i dagslys hvis fartøyet er av kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk) og overskrider et av følgende mål: Lengde 100 meter, dypgående 6 meter.

§ 27. *(bestemmelser som gjelder Søsterløpet/Rauerfjorden/Sletterrenna (biled 2010))**A Tillatelse til å benytte farvannet*

I tillegg til kravet om alminnelig tillatelse til å benytte farvannet, jf. § 15, gjelder følgende:

- Nordgående fartøy skal innhente ny tillatelse fra trafikkssentralen i Horten når det passerer en rett linje trukket fra nordpynten av nordre Missingen til Garnholmene lykt.
- Sydgående fartøy skal innhente ny tillatelse fra trafikkssentralen i Horten når det passerer en rett linje trukket fra sydpynnten av Bastøy til sydpynnten av Rumpa.
- Fartøy som går inn i farvannet vestfra skal innhente ny tillatelse fra trafikkssentralen i Horten når det passerer en rett linje trukket fra vestkanten av søndre Missingen til vestkanten av Eldøya.

B Kapasitetsbegrensninger

Farvannet på strekningen mellom en rett linje trukket fra nordpynten av nordre Missingen til Garnholmene og en rett linje trukket fra nordpynten av Kollen til kaia på Gårdstangen ved Larkollen skal ikke benyttes av fartøy med større dypgående enn 7 meter.

C Nærsituasjoner. Møter og passeringer

1. Bestemmelsene i nr. 2 gjelder farvannet som er avgrenset av følgende rette linjer:
 - Fra sydpunkt av Guttormstangen på Vesterøy via 3,5-metergrunnen på Seikrakk, vestkant av Struten, vestkant av søndre Missingen, vestkant av Eldøya, nordpunkt av Kollen til Brentetangen.
2. I farvannet som nevnt i nr. 1 gjelder følgende: Fartøyer som kan komme til å møte eller passere hverandre skal avtale dette slik som bestemt i § 5.

D Siktbegrensninger

Når sikten er under 1 nautisk mil skal farvannet som nevnt under bokstav C nr. 1 ikke benyttes, hvis:

- Fartøyet er i kategori 1 (fartøy med flytende særlig farlig og/eller forurensende last i bulk) eller kategori 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk), eller
- fartøyet er lengre enn 90 meter.

§ 28. *(bestemmelser som gjelder strekningen Tofteholmen–Mossesundet–Moss (hovedled 1004))**A Tillatelse til å benytte farvannet*

I tillegg til kravet om alminnelig tillatelse til å benytte farvannet, jf. § 15, gjelder følgende:

- Nordgående fartøy skal innhente ny tillatelse fra trafikkssentralen i Horten når det passerer en rett linje trukket fra nordre punkt på Tofteholmen til nordre punkt på Bevøya.
- Sydgående fartøy skal innhente ny tillatelse fra trafikkssentralen i Horten når det passerer en linje trukket rett øst fra Filtvet fyr til land ved Skjelavika.

B Nærsituasjoner. Møter og passeringer

I Mossesundet, dvs. farvannet mellom en rett linje fra nordpynten av Bevøya til sydpynnten av Sonstangen og kanalen i Moss, gjelder følgende: Fartøyer som kan komme til å møte eller passere hverandre skal avtale dette slik som bestemt i § 5.

§ 29. *(bestemmelser som gjelder strekningen Steilene–Sandvika (biled 2018))**A Kapasitetsbegrensninger*

Farvannet innenfor en rett linje mellom nordøstpynten av Haraholmen og Lilleosttangen skal ikke benyttes av fartøy som har større dypgående enn 5 meter.

B Siktbegrensninger

Når sikten er under 1 nautisk mil skal farvannet innenfor en rett linje mellom nordøstpynten av Haraholmen og Lilleosttangen ikke benyttes av fartøy i kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk).

§ 30. *(bestemmelser som gjelder strekningen Kaholmen–Engene (biled 2013))**A Siktbegrensninger*

Når sikten er under 1 nautisk mil skal farvannet på strekningen Kaholmgrunnen–Håøytangen–Engene ikke benyttes av fartøy i kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk).

§ 31. (bestemmelser som gjelder strekningen Filtvet–Rødtangen nord om Ramvikholmene (biled 2022))**A Tillatelse til å benytte farvannet**

I tillegg til kravet om alminnelig tillatelse til å benytte farvannet, jf. § 15, gjelder følgende: Både øst- og vestgående fartøyer skal innhente ny tillatelse fra trafikksentralen i Horten når de passerer en rett linje trukket fra Østnestangen lykt via Mølen lykt til nordpynt av Østøya.

§ 32. (bestemmelser som gjelder strekningen Gullholmen–Drammen (hovedled 1010))**A Tillatelse til å benytte farvannet**

I tillegg til kravet om alminnelige tillatelse til å benytte farvannet, jf. § 15, gjelder følgende: Inngående fartøy skal innhente ny tillatelse fra trafikksentralen i Horten når det passerer en rett linje trukket fra Østnestangen lykt via Mølen lykt til nordpynt av Østøya. Utgående fartøy skal innhente ny tillatelse fra trafikksentralen i Horten når det passerer en rett linje trukket fra Steinsbråten lykt til sydpynen av Hernestangen.

B Kapasitetsbegrensninger

1. Med dypgående menes dypgående i ferskvann.
2. Fartøy som skal passere Svelvikstrømmen skal ikke ha større lengde enn 225 meter eller større bredde enn 35 meter eller større høyde enn 46 meter. Dessuten gjelder følgende begrensninger
 - fartøy med lengde over 200 meter skal ikke ha større dypgående enn 7,6 meter
 - fartøy med lengde mellom 170 og 200 meter skal ikke ha større dypgående enn 8,2 meter
 - fartøy med lengde under 170 meter skal ikke ha større dypgående enn 8,6 meter.
3. Inngående fartøy med større dypgående enn 8,2 meter skal avpasse farten slik at det passerer Rødtangen på stigende vann.

C Nærsituasjoner. Møter og passeringer

1. I farvannet mellom en rett linje fra Rødtangen lykt til sydpynen av Mørkasleodden og en rett linje fra Bjørneskjær lykt til sydpynen av Saltskjær gjelder følgende: Fartøyer som kan komme til å møte eller passere hverandre skal avtale dette slik som bestemt i § 5.
2. Fartøyer skal ikke møte eller passere hverandre i følgende farvann
 - farvannet på strekningen mellom en rett linje fra Bjørneskjær lykt til sydpynen av Saltskjær og en linje rett øst fra Blindeskjæra lykt til land ved Dramstadbukta
 - farvannet mellom en linje rett syd fra Risgarden lykt til land ved Tangen og brua i Drammen.
3. I de tilfelle som er nevnt i nr. 2 skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.

D Siktbegrensninger

1. I dagslys skal farvannet på strekningen mellom Rødtangen lykt og Blindeskjæra lykt ikke benyttes når sikten er under 1/2 nautisk mil hvis:
 - Fartøyet er i kategori 1 (fartøy med flytende særlig farlig og/eller forurensende last i bulk), eller
 - fartøyet er i kategori 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk) og har enkelt bunn, eller
 - fartøyet er i kategori 2, har dobbelt bunn og er lengre enn 90 meter, eller
 - fartøyet er lengre enn 125 meter eller har større dypgående enn 7 meter, eller
 - det befinner seg motgående fartøyer i området.
2. I mørke gjelder tilsvarende begrensninger som i nr. 1 når sikten er under 1 nautisk mil.

E Krav om dagslys

Bestemmelsen her gjelder inngående fartøyer. I Svelvikstrømmen skal seilassen foregå i dagslys hvis:

- Fartøyet er spesielt bygget for å frakte biler og er lengre enn 160 meter eller har større dypgående enn 7 meter, eller
- fartøyet er lengre enn 200 meter eller har større dypgående enn 8,2 meter.

F Bruk av eskortefartøy

I farvannet på strekningen mellom en rett linje fra Bjørneskjær lykt til sydpynen av Saltskjær og en linje rett øst fra Blindeskjæra lykt til land ved Dramstadbukta skal fartøyer underveis som er lengre enn 160 meter, eller som har større dypgående enn 8 meter, ha taubåt fastgjort.

§ 33. (krav om tillatelse for å benytte farvannet rundt Tønsberg)

I tillegg til kravet om alminnelig tillatelse til å benytte farvannet, jf. § 15, gjelder følgende: Fartøy som skal benytte farvannet innenfor rette linjer fra østpynten av Slagenstangen via Fulehuk fyr og Laksskjær lykt til sydpynen av landet ved Tønsberg Tønne skal innhente ny tillatelse fra trafikksentralen i Horten når de krysser en av de nevnte linjer første gang.

§ 34. (krav om at møte eller passering skal avtales i farvannet rundt Tønsberg)

Innenfor rette linjer fra østpynten av Slagenstangen via Fulehuk fyr, Færder fyr og Tjømeboen til sydpynen av landet ved Tønsberg Tønne gjelder følgende: Fartøyer som kan komme til å møte eller passere hverandre skal avtale dette slik som bestemt i § 5.

§ 35. (siktbegrensninger for farvannet rundt Tønsberg)

Når sikten er under 1/2 nautisk mil skal farvannet innenfor rette linjer fra østpynten av Slagenstangen via Fulehuk fyr, Færder fyr og Tjømeboen til sydpynen av landet ved Tønsberg Tønne ikke benyttes hvis:

- Fartøyet er i kategori 1 (fartøy med flytende særlig farlig og/eller forurensende last i bulk), eller
- fartøyet er i kategori 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk) og har enkelt bunn, eller
- fartøyet er lengre enn 90 meter.

§ 36. (bestemmelser som gjelder strekningen Torgersøygapet–Jersøy (biled 2030))**A Tillatelse til å benytte farvannet**

§ 33 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

B Kapasitetsbegrensninger

Torgersøygapet skal ikke benyttes av fartøy med større dypgående enn 5 meter.

C Nærsituasjoner. Møter og passeringer

1. På strekningen mellom en rett linje fra båken på Torgersøy til østpynten av Batteriet på Valløy, og en rett linje fra nordpynten av Ormøya til land på Valløy i retning Valløy kirke, skal fartøyer ikke møte eller passere hverandre.
2. I de tilfelle som er nevnt i nr. 1 skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.

§ 37. (bestemmelser som gjelder strekningen Husøysund–Tønsberg Kanal (biled 2031))**A Tillatelse til å benytte farvannet**

§ 33 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

B Kapasitetsbegrensninger

Farvannet mellom en linje fra vestpynten av Jarlsø i retning rett syd til land ved Husøy brygge og en linje langs breddeparallellen N 59° 16' fra dokkområdet på Kaldnes til land ved bryggene i Tønsberg skal ikke benyttes av fartøy som overskrider et av følgende mål: Lengde 110 meter, bredde 17 meter, dypgående 5,5 meter.

C Nærsituasjoner. Møter og passeringer

1. I farvannet på innsiden av en rett linje fra Jersøy lykt i retning 235° til land ved Husøy brygge, skal fartøyer bare møte og passere hverandre på strekningen mellom Kalvetangen og den ytterste grønne bøyen i Tønsberg kanal.
2. I de tilfelle der fartøyer ikke skal møte eller passere hverandre, skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.

§ 38. (bestemmelser som gjelder Huikjæla (biled 2033))**A Tillatelse til å benytte farvannet**

§ 33 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

§ 39. (bestemmelser som gjelder Leisteinsløpet (biled 2034))**A Tillatelse til å benytte farvannet**

§ 33 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

B Kapasitetsbegrensninger

Leisteinsløpet (løpet syd for Leistein lykt) skal ikke benyttes av fartøy som overskrider et av følgende mål

- i dagslys: Lengde 150 meter, bredde 20 meter, dypgående 5,5 meter
- i mørke: Lengde 90 meter, bredde 16,5 meter, dypgående 5,0 meter.

§ 40. (bestemmelser som gjelder strekningen Granabåundet–Vrengen–Saltbu (biled 2032))**A Tillatelse til å benytte farvannet**

§ 33 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

B Kapasitetsbegrensninger

Strekningen Granabåundet fra båken på Torgersøy, Leia til Måkerøyflaket og Vrengen til Tjømekjæla (Saltbuflua lykt) skal ikke benyttes av fartøy som overskrider et av følgende mål

- i dagslys: Lengde 150 meter, bredde 20 meter, dypgående 5,5 meter, høyde 28 meter
- i mørke: Lengde 100 meter, bredde 16,5 meter, dypgående 5,0 meter, høyde 28 meter.

§ 41. (bestemmelser som gjelder Drillen (foreløpig ikke registrert i farledssystemet))**A Tillatelse til å benytte farvannet**

§ 33 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

B Krav om dagslys

Drillen, dvs. farvannet på strekningen mellom en rett linje fra Svarten varde til 3,5 metergrunnen på Drilleneflaket og Måkerøyflaket skal bare benyttes når det er dagslys.

§ 42. (bestemmelser som gjelder strekningen Sydostgrunnen–Tjømekjæla–Tønsbergfjorden og Vestfjorden til Tønsberg (hovedled 1012))**A Tillatelse til å benytte farvannet**

§ 33 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

B Kapasitetsbegrensninger

For farvannet på innsiden av en linje trukket rett øst fra sydpynnten av Trælsodden til land syd for Kausen lykt på Nøtterøy fastsettes største tillatte dypgående av Kystverket.

C Nærstiasjoner. Møter og passeringer

1. Fartøyer skal ikke møte eller passere hverandre i farvannet på innsiden av en linje trukket rett øst fra sydpynnten av Trælsodden til land syd for Kausen lykt på Nøtterøy.
2. I de tilfelle som er nevnt i nr. 1 skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.

Kapittel 4. Bestemmelser som gjelder for bruk av farvann i Grenlandsområdet i Telemark fylke i virkeområdet til trafikkentralen i Brevik**§ 43. (virkeområde)**

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder farvannet innenfor rette linjer trukket fra det nordligste punktet på Mølen via det nordligste punktet på Såsteinen til det østligste punktet på Halvorodden. Bestemmelsene gjelder ikke vassdraget ovenfor Klosterfossen og slusene i Skien.

§ 44. (definisjoner av farvann)

- a) Kjørtinløpet er løpet mellom Kjørtingen og den nordre delen av Geiterøya. Løpet avgrenses av rette linjer trukket mellom de faste installasjonene med lykter som markerer løpets bredde.
- b) Kalvenløpet omfatter Helgeroafjorden, Håøyfjorden, Kalven og Kalvsundet. Farvannet avgrenses i syd av en linje trukket rett nord gjennom Fugløyskjæret lykt til Arøya og i nord av en rett linje fra sydpynnten av Kalvehue på Sandøya og nordvestpynnten av Bjørkøyholmen.
- c) Langesundet er farvannet mellom Langesund by og Langøya. Farvannet avgrenses i syd av en linje rett øst fra sydpynnten av Langesundstangen og i nord av en linje rett øst fra Figgeskjær lykt.
- d) Brevikstrømmen er farvannet mellom en rett linje fra Gjermundsholmen lykt til sydpynnten av Ulrikka ved Blokkhustangen og rette linjer fra Flauodden lykt via Midtfjordskjær lykt til sydpynnten av Skjerkøya.
- e) Torsbergrenna er farvannet mellom en rett linje fra sydpynnten av Torsberg til den ytterste lysbøyen i renna og en rett linje fra nordenden av Dypvannskaia i retning 310° til land på Torsberglandet (på motsatt side).
- f) Skienselve er farvannet mellom en rett linje fra nordenden av Dypvannskaia i retning 310° til land på Torsberglandet (på motsatt side) og en rett linje mellom de sydligste (nederste) bøyene i Gråtenløpet.
- g) Gråtenløpet er farvannet mellom rette linjer mellom de sydligste bøyene og mellom de nordligste bøyene i Gråtenløpet.

§ 45. (bestemmelser som gjelder strekningen Fugløya–Porsgrunn–Skien (hovedledene 1022 og 1023))**A Tillatelse til å benytte farvannet**

Alminnelig tillatelse til å benytte farvannet skal innhentes slik som bestemt i § 15.

B Kapasitetsbegrensninger. Krav om dagslys

1. Kjørtinløpet skal ikke benyttes av fartøyer som overskrider et av følgende mål: Lengde 200 meter, bredde 30 meter, dypgående 10,5 meter.
2. Kalvenløpet skal ikke benyttes av fartøyer som overskrider et av følgende mål: Lengde 300 meter, dypgående 14 meter. Når fartøyet er lengre enn 205 meter eller har et dypgående på mer enn 11 meter skal hele seilassen foregå i dagslys.
3. Brevikstrømmen skal ikke benyttes av fartøyer som overskrider et av følgende mål (for fartøyer i kategori 1 eller 2, se nr. 4): Lengde 225 meter, dypgående 11 meter. Når fartøyet er lengre enn 205 meter eller har et dypgående på mer enn 10,2 meter, skal hele seilassen foregå i dagslys.
4. Brevikstrømmen skal ikke benyttes av fartøyer i kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk) som overskrider et av følgende mål: Lengde 205 meter, dypgående 11 meter. Når fartøyet har et dypgående på mer enn 10,2 meter skal hele seilassen foregå i dagslys.

5. Torsbergrenna skal ikke benyttes av fartøyer som er bredere enn 28 meter. Største tillatte dypgående kan fastsettes av Kystverket.
6. For Skienselva gjelder følgende:
 - På strekningen mellom den nordre enden av Torsbergrenna og Frednes bru gjelder de samme begrensninger som for Torsbergrenna.
 - Strekningen mellom Frednes bru og Gråtenløpet skal ikke benyttes av fartøyer som overskrider et av følgende mål: Lengde 110 meter, bredde 16 meter, høyde 27 meter. Største tillatte dypgående kan fastsettes av Kystverket.
7. Gråtenløpet skal ikke benyttes av fartøyer som overskrider et av følgende mål: Lengde 85 meter, bredde 14 meter, dypgående 5 meter.
8. For største tillatte dypgående skal det legges til grunn at det fra og med Torsbergrenna til Skien havn er ferskvann.

C Forbud mot bruk av farvannet

I Skienselva skal farvannet ovenfor Menstad bru ikke benyttes hvis vannstanden i Hjellevannet, målt ved Skotfoss kraftstasjon, er over 5,1 meter.

D Siktbegrensninger

1. For farvannet mellom grensen for forskriftens virkeområde i sør (se § 43) og den nordre enden av Torsbergrenna, med unntak av strekningen Langesundsbukta–Figgeskjær (biled 2034, se § 47 D), gjelder følgende: Når Sikten er under 1 nautisk mil i hele eller deler av farvannet, skal farvannet ikke benyttes av fartøyer i kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensede last i bulk) eller av andre fartøyer med en større lengde enn 160 meter. Dette gjelder ikke fartøy som ligger til ankers og som har fri Sikt til den kai eller fortøyningsinnretning som skal anløpes, eller fartøy som er fortøyd ved kai eller annen innretning og som skal forflytte seg til en ankerplass som er innenfor Siktavstand.
2. Når sikten er under 1/2 nautisk mil, skal Torsbergrenna og Skienselva ikke benyttes.

E Nærsituasjoner. Møter og passeringer

1. I de tilfeller der møte eller passering ikke er forbudt, skal møter eller passeringer avtales slik som bestemt i § 5.
2. Fartøyer skal ikke møte eller passere hverandre hvis et av fartøyene er i kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk).
3. Fartøyer skal ikke møte eller passere hverandre på følgende strekninger hvis et av fartøyene er over 4000 BT
 - i Kjørtingløpet
 - i Kalvsundet mellom en linje rett syd fra Oreholmen til land på Bjørkøya og en rett linje fra Kalvehue på Sandøya til nordpynten av Tangen på Bjørkøya
 - i Brevikstrømmen
 - i farvannet mellom den søndre enden av Torsbergrenna og Skien.
4. I de tilfelle som er nevnt i nr. 1 og 2 skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.

F Bruk av eskortefartøy

1. Følgende fartøyer skal benytte eskortefartøy når de er underveis
 - fartøyer i kategori 1 (fartøy med flytende særlig farlig og/eller forurensede last i bulk) over 500 BT
 - fartøyer i kategori 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensede last i bulk) over 3500 BT.
2. For fartøyer som nevnt i nr. 1 gjelder følgende:
 - Ved innseiling skal slepeforbindelse etableres så snart det er praktisk mulig og forsvarlig etter passering av grensen nevnt i § 43. Når været ikke tillater at eskortefartøy gjøres fast før fartøyet går inn i Dypingen, skal fartøyet i stedet gå inn på Helgeroa fjorden der taubåt skal gjøres fast. Deretter skal Kalvenløpet nyttes for den videre seilas.
 - Ved utseiling skal slepeforbindelse etableres før fartøyet forlater kai. Eskortefartøy skal være fastgjort til fartøyet har passert Kjørtingløpet og er lagt på kurs ut Dypingen.
 - Ved forhaling mellom kai og ankerplass skal slepeforbindelse være etablert før fartøyet forlater kai eller ankerplass.
 - Ved manøvrering til kai kan taubåtene anvendes etter førerens og losens skjønn.
3. I Brevikstrømmen skal fartøyer som overskrider et av følgende mål benytte taubåt: Lengde 185 meter, bredde 27 meter, dypgående 10 meter. Eskortefartøy skal være fastgjort.

§ 46. (bestemmelser som gjelder Langesundet, strekningen Langesundsbukta–Figgeskjær (biled 2043))

A Tillatelse til å benytte farvannet

Alminnelig tillatelse til å benytte farvannet skal innhentes slik som bestemt i § 15.

B Kapasitetsbegrensninger

1. Langesundet skal ikke benyttes til gjennomseiling av fartøyer med større bredde enn 14 meter eller større dypgående enn 5 meter.
2. Fartøyer med større bredde enn 14 meter eller større dypgående enn 5 meter som skal anløpe eller avgå fra anløpssted i Langesund, skal benytte det søndre innløpet.

C Forbud mot bruk av farvannet

Langesundet skal ikke benyttes av fartøyer i kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensede last i bulk). Dette gjelder ikke fartøyer i kategori 2 som anløper Langesund for å laste eller losse.

D Siktbegrensninger

Når sikten er under 1/2 nautisk mil i Langesundet, skal farleden ikke benyttes av fartøyer i kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensede last i bulk).

E Nærsituasjoner. Møter og passeringer

1. Fartøyer som kan komme til å møte eller passere hverandre skal avtale dette slik som bestemt i § 5.
2. Fartøyer skal ikke møte eller passere hverandre hvis et av fartøyene er i kategori 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensede last i bulk), eller et av fartøyene er større enn 2000 BT.
3. I de tilfeller der fartøyer ikke skal møte eller passere hverandre skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.

Kapittel 5. Bestemmelser som gjelder for bruk av farvann i Rogaland fylke og deler av Hordaland fylke i virkeområdet til trafikkentralen på Kvitsøy**§ 47. (virkeområde)**

Forskriftens virkeområde er alt farvann innenfor rette linjer trukket slik: Fra Håskru lykt til Bømlahuk. Videre derfra i retning 270° til posisjon N 59° 34,5' Ø 04° 53,6'. Videre til posisjon N 59° 19,6' Ø 04° 43,8'. Videre til N 59° 17,3' Ø 04° 42,8'. Videre til N 59° 14,3' Ø 04° 43,7'. Videre til N 59° 05,6' Ø 05° 05,4'. Videre til N 58° 58,9' Ø 05° 14,9'. Videre til N 58° 45,0' Ø 05° 21,6'. Videre i retning 090° til Jærens Rev i posisjon N 58° 45,0' Ø 05° 29,6'.

§ 48. (krav om tillatelse til å benytte farvannet i Rogalandsområdet og deler av Hordaland)

Alminnelig tillatelse til å benytte farvannet skal innhentes slik som bestemt i § 15 og § 16 med følgende unntak: Fartøy under 100 meters lengde trenger ikke å innhente tillatelse når de kun bruker farvannet øst for en linje fra Toftøy lykt–Storholmen blink–Plentinggrunnen blink–linje rett S til land på Ryfylkekaiaen. For fartøy som nytter hovedled 1047 til/fra Sauda gjelder dog følgende: Det skal innhentes tillatelse som nevnt når de skal bruke farvannet innenfor en rett linje mellom Vardneset og Holeneset.

§ 49. (krav om at sikreste farled skal nyttes til gassterminalen på Kårstø)

Fartøy i kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk) som skal anløpe eller avgå fra gassterminalen på Kårstø, og som kommer fra sjøen eller skal til sjøs, skal benytte inn/utseilingen i Skudenesfjorden (Hovedled 1050). Dette gjelder også når slikt fartøy gjør stopp underveis. Leden Nord om Arsgrunnen lykt skal ikke benyttes.

§ 50. (bestemmelser som gjelder strekningen Feistein–Sveinane (hovedledene 1500, 1044 og 1045))**A Tillatelse til å benytte farvannet**

§ 48 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

B Kapasitetsbegrensninger

I hovedled 1500 – øst om Midtfjæra – skal farvannet mellom en linje rett vest fra Flatholmen lykt og en rett linje i retning 273,5° fra Tananger lykt ikke benyttes av fartøy med større dypgående enn 10 meter.

C Forbud mot gjennomfart

1. Bestemmelsene her gjelder innenfor et område avgrenset slik: En linje trukket rett øst fra Feistein fyr. En rett linje fra Feistein fyr til Sveinane lykt og derfra en linje trukket rett øst.
2. Bestemmelsene her gjelder følgende fartøyer
 - fartøyer i kategori 1 og 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk) som er lengre enn 120 meter eller som har større dypgående enn 7 meter
 - andre fartøyer som overskrider et av følgende mål: Lengde 180 meter, dypgående 8,5 meter. For passasjerfartøyer er dog største tillatte lengde 210 meter.

Fartøyer nevnt ovenfor skal ikke benytte farledene syd og øst for Kvitsøy, hvis de ikke skal gå eller kommer fra kai, fortøyningsinnretning eller ankerplass i området nevnt i nr. 1.

D Siktbegrensning. Nærsituasjoner. Møter og passeringer

1. Bestemmelsene i nr. 2 og nr. 3 gjelder i farvannet mellom en linje rett vest fra Kolnesholmane lykt og en linje rett øst fra Oksefotskjæret lykt til land ved Tananger.

2. Når sikten er under 1/2 nautisk mil gjelder følgende: Farvannet skal ikke benyttes av fartøyer som har større dypgående enn 10 meter. Fartøyer skal ikke møte eller passere hverandre hvis:
 - Et av fartøyene er i kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk), eller
 - et av fartøyene er lengre enn 120 meter eller har større dypgående enn 7 meter.

Andre fartøyer som kan komme til å møte eller passere hverandre skal avtale dette slik som bestemt i § 5.

3. I de tilfeller som er nevnt i nr. 2 skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.

§ 51. (bestemmelser som gjelder innløpet til Risavika (hovedled 1043))

A Tillatelse til å benytte farvannet

§ 48 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

B Kapasitetsbegrensninger

Farvannet innenfor en rett linje mellom Tananger lykt og Laksholmskjæret lykt skal ikke benyttes av fartøy med større dypgående enn 15,8 meter.

C Nærstiasjoner. Møte- og passeringsforbud

1. I farvannet mellom en rett linje fra vestkant av Staholmen til Risneset og en linje i retning 240° fra Melingsholmen lykt til land på motsatt side av vika skal fartøyer ikke møte eller passere hverandre hvis:
 - Et av fartøyene er lengre enn 120 meter, eller har et dypgående som er større enn 7 meter eller
 - sikten er under 1/2 nautisk mil.
2. I de tilfeller som er nevnt i nr. 1 skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.

§ 52. (bestemmelser som gjelder strekningen Tungeneset–Byfjorden–Stavanger (hovedled 1042 og biled 2113))

A Tillatelse til å benytte farvannet

§ 48 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

B Kapasitetsbegrensninger

1. Farvannet mellom Plentinggrunnen og Bybrua skal ikke benyttes av fartøy som har større dypgående enn 7 meter.
2. Straumsteinsundet under Bybrua skal ikke benyttes av fartøyer som overskrider et av følgende mål: Lengde 70 meter, høyde 24 meter. Lengdebegrensningen gjelder ikke fartøyer i rutefart (se § 2 nr. 6) eller fartøyer som har særskilt tillatelse fra trafikksentralen til gjennomfart.

C Forbud mot gjennomfart

Følgende fartøyer skal ikke benytte biled 2113 gjennom Stavanger havn som gjennomfartsled

- fartøyer i kategori 1 og 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk)
- fartøyer som overskrider et av følgende mål: Lengde 35 meter, høyde 24 meter.

Med gjennomfart menes at fartøyet ikke anløper kai, fortøyningsplass eller ankrer innenfor et område som avgrenses av en rett linje fra Dusavika lykt til Kvitepynten og Bybrua.

Forbudet gjelder ikke fartøyer i rutefart (se § 2 nr. 6) eller fartøyer som har særskilt tillatelse fra trafikksentralen til gjennomfart.

D Nærstiasjoner. Møte- og passeringsforbud

1. I farvannet på strekningen mellom Bybrua og en rett linje fra Ulsneset i retning 240° til land ved Tasta skal fartøyer ikke møte eller passere hverandre hvis:
 - Et av fartøyene er i kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk) eller
 - et av fartøyene er lengre enn 120 meter eller har større dypgående enn 7 meter.
2. I de tilfeller som er nevnt i nr. 1 skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.

E Siktbegrensninger

Når sikten er under 1/2 nautisk mil skal farvannet på strekningen mellom Bybrua og en rett linje fra Ulsneset i retning 240° til land ved Tasta ikke benyttes hvis:

- Fartøyet er i kategori 1 (fartøy med flytende særlig farlig og/eller forurensende last i bulk) eller
- fartøyet er i kategori 2, og er lengre enn 90 meter eller
- fartøyet er lengre enn 180 meter eller har større dypgående enn 10 meter.

F Krav om dagslys

I farvannet på strekningen som nevnt under bokstav D ovenfor skal hele seilasen foregå i dagslys hvis fartøyet er lengre enn 180 meter eller har større dypgående enn 10 meter.

§ 53. (bestemmelser som gjelder strekningen Åmøyfjorden–Vågholmsundet og Kløvningløpet–Lindøysundet– øst og vest om Marøystein og Marøyene og Gandsfjorden til Sandnes (hovedled 1046))

A Tillatelse til å benytte farvannet

§ 48 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

B Nærsituasjoner. Møte- og passeringsforbud

1. Bestemmelsen i nr. 2 gjelder for følgende strekninger

- farvannet mellom en linje rett syd fra vestkant av Vågholmen og en linje rett syd fra Galten varde
- farvannet mellom en linje rett vest fra Lindøysund lykt til land på Vassøy og en rett linje fra vestpynten av Lindøy til sydpynen av Vassøykalven
- farvannet mellom en rett linje fra nordpynten av lille Marøy til land ved Sirigrunnen og en rett linje fra sydpynen av store Marøy via Gansflu lykt og rett vest til land ved Hillevågneset.

2. Fartøyer skal ikke møte eller passere hverandre hvis:

- Et av fartøyene er i kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk) eller
- et av fartøyene er lengre enn 120 meter eller har større dypgående enn 7 meter.

3. I de tilfeller som er nevnt i nr. 2 skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.

§ 54. (bestemmelser som gjelder strekningen Åmøyfjorden–Horvefjorden via Kløvningløpet)

A Tillatelse til å benytte farvannet

§ 48 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

B Forbud mot bruk av farleden

Farvannet mellom en rett linje fra sydpynen av Kobbholmen til nordpynten av Sandøyvarden og en rett linje fra sydpynen av Kobbholmen til Kløvningane varde skal ikke benyttes av fartøyer i kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk) eller av fartøyer som er lengre enn 100 meter eller som har større dypgående enn 6 meter.

§ 55. (bestemmelser som gjelder Langøyosen)

A Tillatelse til å benytte farvannet

§ 48 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

B Forbud mot bruk av farvannet

Farvannet mellom en rett linje fra Sandneset til vestpynten av Langøy og en rett linje fra sydpynen av Vassøy til Kobbstein, skal ikke benyttes av fartøyer i kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk) eller av fartøyer som er lengre enn 100 meter eller som har større dypgående enn 5,5 meter.

§ 56. (bestemmelser som gjelder strekningen Fognaffjorden til Årdal (biled 2124 og 2125))

A Tillatelse til å benytte farvannet

§ 48 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

B Kapasitetsbegrensninger

Farvannet på innsiden av en rett linje fra Sør Skorneset til den østre odden på Eikeli skal ikke benyttes av fartøyer som er lengre enn 120 meter eller som har større dypgående enn 7 meter.

C Nærsituasjoner. Møte- og passeringsforbud

1. I farvannet på strekningen mellom en linje fra Sør Skorneset til Eikeliodden og en linje fra Kvannholmen til Lindetåni skal fartøyer ikke møte eller passere hverandre.
2. I de tilfeller som er nevnt i nr. 1 skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.

D Siktbegrensninger

Når sikten er under 1/2 nautisk mil skal farvannet på strekningen mellom en linje fra Sør Skorneset til Eikeliodden og en linje fra Kvannholmen til Lindetåni ikke benyttes av fartøyer som er lengre enn 90 meter.

§ 57. (bestemmelser som gjelder strekningen Nedstrandsfjorden–Sandsfjorden–Saudafjorden til Sauda (hovedledene 1047 og 1048))

A Tillatelse til å benytte farvannet

I tillegg til kravet om alminnelig tillatelse til å benytte farvannet (jf. § 48), gjelder følgende: inngående fartøy må innhente ny tillatelse fra trafikksentralen på Kvitsøy når det passerer en rett linje fra sydpynen av Vardneset til Jelsahunden lykt.

B Kapasitetsbegrensninger. Krav om dagslys

1. Farvannet innenfor en linje rett øst-vest gjennom Kviteholmen lykt skal ikke benyttes av fartøy som er større enn 20 000 BT eller som er lengre enn 180 meter.
2. I farvannet på strekningen mellom en linje rett øst-vest gjennom Kviteholmen lykt og en rett linje fra Øynestangen på Nevøyna i retning 310° til land ved Brattberg skal hele seilasen foregå i dagslys hvis fartøyet er større enn 7000 BT.

C Nærsituasjoner. Møter og passeringer

1. i farvannet mellom en rett linje trukket fra vestpynten av Tjørnaneset til sydpynnten av Reiphammarodden og en rett linje trukket fra Øynestangen i retning 310° til land ved Brattberg skal fartøyer bare møte eller passere hverandre på følgende strekninger
 - i Kallvikhavet på strekningen Skorpeskjæret (holmen nordøst av østre Skorpa)–Ottøyna lykt
 - på strekningen Fureholmen–Åsarøyholmen
 - på strekningen Hamborgneset–sydvestpynten av Nevøyna.
2. Fartøyer som kan komme til å møte eller passere hverandre skal avtale dette slik som bestemt i § 5.
3. I de tilfeller der fartøyer ikke skal møte eller passere hverandre, skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.

D Siktbegrensninger

Når sikten er under 1/2 nautisk mil skal farvannet mellom en rett linje fra vestpynten av Tjørnaneset til sydpynnten av Reiphammarodden og en rett linje fra Øynestangen i retning 310° til land ved Brattberg ikke benyttes hvis:

- Fartøyet er i kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk), eller
- fartøyet er større enn 7000 BT.

§ 58. *(bestemmelser som gjelder strekningen Skudenesfjorden–Karmsundet–Sletta (hovedled 1501))**A Tillatelse til å benytte farvannet*

I tillegg til kravet om alminnelig tillatelse til å benytte farvannet, jf. 15, gjelder følgende: Fartøy som skal benytte Karmsundet, og som kommer sydfra, skal innhente ny tillatelse fra trafikkentralen på Kvitsøy når det passerer N 59° 12'.

B Kapasitetsbegrensninger

Farvannet på strekningen mellom en linje rett øst fra Bøneset til land ved Moksheim og en linje rett vest fra Norheimskjær til land på Karmøy skal ikke benyttes av fartøyer med større dypgående enn 9 meter.

C Nærsituasjoner. Møter og passeringer

1. Bestemmelsen i nr. 2 gjelder følgende strekninger
 - under Karmsundbrua og i farvannet 300 meter nord og syd for brua
 - i sundet ved Bukkøy på strekningen mellom en linje i retning 050 ° fra nordpynten av Bukkøy til land nord om Vormedal og en rett linje fra sydøstpynten av Bukkøy til Snikspynnten lykt.
2. Fartøyer skal ikke møte eller passere hverandre hvis:
 - Et av fartøyene er i kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk) og er lengre enn 100 meter eller
 - et av fartøyene er lengre enn 120 meter eller
 - sikten er under 1/2 nautisk mil.
3. I de tilfeller som er nevnt i nr. 2 skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.

D Forbud mot gjennomfart. Siktbegrensninger

1. Følgende fartøyer skal ikke benytte hovedled 1501 gjennom Karmsundet som gjennomfartsled
 - fartøyer i kategori 1 og 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk) som er lengre enn 120 meter eller som har større dypgående enn 7 meter
 - andre fartøyer som overskrider et av følgende mål: Lengde 180 meter, dypgående 8,5 meter. For passasjerfartøyer er dog største tillatte lengde 210 meter.
2. Når sikten er under 1/2 nautisk mil skal Karmsundet ikke benyttes som gjennomfartsled av fartøyer som er lengre enn 120 meter eller som har større dypgående enn 7 meter.
3. Med gjennomfart menes at fartøyet ikke anløper kai, fortøyningsplass eller ankrer i Karmsundet på strekningen mellom Skudenes lykt og Kvalen lykt.

§ 59. *(bestemmelser som gjelder strekningen Skudenesfjorden–Kårstø-terminalen (hovedled 1050) og Skudenesfjorden–Hervikfjorden (biled 2145) med tilstøtende farvann)**A Tillatelse til å benytte farvannet*

§ 48 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

B Siktbegrensninger

1. Bestemmelsen i nr. 2 gjelder farvannet innenfor rette linjer trukket fra Billingen lykt i retning rett nord til land på Kårstø og fra Billingen lykt i retning 235° til land på Austre Bokn.
2. Når sikten er under 1/2 nautisk mil skal fartøyer i kategori 1 eller 2 (fartøy med farlig og/eller forurensende last i bulk) ikke benytte farvannet.

C Forbud mot bruk av farvannet

1. I farvannet som nevnt under bokstav B, nr. 1 ovenfor gjelder følgende: Når et fartøy i kategori 1 eller 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk) er underveis, skal farvannet ikke benyttes av andre fartøyer. Unntatt fra dette er taubåter som assisterer ved ankomst og avgang ved Kårstø-terminalen.
2. Farvannet innenfor sikringsfeltet ved Kårstø Gassterminal (se sjøkart nr. 18) kan bare nyttes av fartøyer under 24 meter når de har fått tillatelse fra terminalen.

D Bruk av taubåt

1. I farvannet som nevnt under bokstav B, nr. 1 ovenfor skal følgende fartøyer benytte taubåt
 - fartøy i kategori 1 (fartøy med flytende særlig farlig og/eller forurensende last i bulk) over 500 BT
 - fartøy i kategori 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk) over 3000 BT.
2. For taubåtbruken gjelder følgende, jf. § 7:
 - Ved ankomst skal taubåt være fastgjort før en linje i retning 235° fra Billingen lykt til land på Austre Bokn er passert.
 - Ved avgang skal taubåt være fastgjort fra før fartøyet forlater kai til den nevnte linjen er passert og fartøyet har styrefart og er på rett kurs.
 - Ved avgang fra ankerplass innenfor området som nevnt under bokstav B, nr. 1 skal taubåt være fastgjort før ankeret er fri fra bunnen.

Kapittel 6. Bestemmelser som gjelder for bruk av farvann i Hordaland og Sogn og Fjordane fylker i virkeområdet til trafikkentralen på Fedje**§ 60. (virkeområde)**

Forskriften her gjelder farvannet innenfor det området som er avgrenset av rette linjer mellom følgende geografiske koordinater jf. sjøkart nr. 483, 23, 24, 120 og 208

1. 60° 34,92' N 4° 50,41' Ø (sydligste punkt på Alvøy)
2. 60° 40,52' N 4° 47,71' Ø (Røbbeganstangen lykt)
3. 60° 40,52' N 4° 33,53' Ø
4. 60° 56,45' N 4° 24,62' Ø
5. 60° 56,45' N 4° 45,26' Ø (Kråkene lykt)
6. 60° 52,38' N 4° 46,87' Ø (Røytingkalven lykt)
7. 60° 49,93' N 5° 05,87' Ø (Halsvikklubben lykt)
8. 60° 47,90' N 5° 04,40' Ø (Hamneflu lykt)
9. 60° 49,15' N 4° 45,37' Ø (Vetegjøgraskjer lykt)
10. 60° 34,62' N 4° 59,28' Ø (Basholmen båke)
11. 60° 34,92' N 4° 50,41' Ø (sydligste punkt på Alvøy).

§ 61. (krav om tillatelse til å benytte farvannet i Hordaland og Sogn og Fjordane)

Alminnelig tillatelse til å benytte farvannet skal innhentes slik som bestemt i § 15 og § 16.

§ 62. (bruk av eskortefartøy)

Fartøy over 20 000 BT i kategori 1 og 2, som fører flytende farlig eller forurensende last i bulk til og fra havner eller ankerplasser, skal bruke eskortefartøy når de er underveis i farvannet innenfor grunnlinjen.

Trafikkentralen kan av sikkerhetsmessige grunner pålegge et fartøy som er under den forannevnte tonnasje grense å bruke eskortefartøy.

Trafikkentralen kan av sikkerhetsmessige grunner påby bruk av flere eskortefartøy.

Reglene i § 17 tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 63. (seilleder)

Med unntak som angitt i annet ledd, skal fartøy som fører farlig eller forurensende last, så vidt mulig navigere innenfor et område avgrenset av rette linjer trukket mellom følgende geografisk koordinater

1. 60° 53,30' N 4° 26,40' Ø
2. 60° 51,60' N 4° 36,00' Ø
3. 60° 52,00' N 4° 44,20' Ø
4. 60° 51,40' N 4° 48,00' Ø
5. 60° 51,10' N 4° 51,35' Ø
6. 60° 50,90' N 4° 57,60' Ø
7. 60° 49,55' N 5° 05,60' Ø
8. 60° 48,00' N 5° 04,50' Ø

9. 60° 48,80' N 5° 03,00' Ø
10. 60° 49,75' N 5° 00,00' Ø
11. 60° 49,75' N 4° 58,70' Ø
12. 60° 49,05' N 4° 58,70' Ø
13. 60° 49,05' N 4° 56,50' Ø
14. 60° 50,50' N 4° 55,55' Ø
15. 60° 50,72' N 4° 52,47' Ø
16. 60° 50,23' N 4° 45,69' Ø
17. 60° 49,31' N 4° 44,57' Ø
18. 60° 48,00' N 4° 44,96' Ø
19. 60° 46,93' N 4° 46,39' Ø
20. 60° 37,20' N 4° 55,00' Ø
21. 60° 36,78' N 4° 52,33' Ø
22. 60° 37,70' N 4° 51,28' Ø
23. 60° 38,30' N 4° 51,60' Ø
24. 60° 40,40' N 4° 49,75' Ø
25. 60° 43,93' N 4° 44,00' Ø
26. 60° 44,60' N 4° 40,00' Ø
27. 60° 43,90' N 4° 31,68' Ø
28. 60° 48,17' N 4° 29,28' Ø
29. 60° 45,08' N 4° 40,34' Ø
30. 60° 44,52' N 4° 43,54' Ø
31. 60° 45,47' N 4° 46,19' Ø
32. 60° 46,68' N 4° 45,27' Ø
33. 60° 51,18' N 4° 39,36' Ø
34. 60° 51,11' N 4° 36,00' Ø
35. 60° 49,77' N 4° 28,40' Ø
36. 60° 53,30' N 4° 26,40' Ø.

Unntatt fra området er farvann som ligger innenfor rette linjer trukket mellom følgende geografiske koordinater

1. 37. 60° 51,24' N 4° 43,26' Ø
2. 38. 60° 51,21' N 4° 45,20' Ø
3. 39. 60° 50,95' N 4° 49,06' Ø
4. 40. 60° 50,64' N 4° 44,76' Ø
5. 41. 60° 49,35' N 4° 43,19' Ø
6. 42. 60° 50,73' N 4° 41,87' Ø
7. 43. 60° 51,24' N 4° 43,26' Ø.

Så fremt trafikksentralen ikke bestemmer noe annet kan også andre fartøyer navigere innenfor det området som er angitt i paragrafen her.

§ 64. (aktsomhetsplikt)

Ved seilas i farvannet angitt i § 60 skal alle fartøy utvise spesiell aktsomhet, uansett fartøyets størrelse og lastens art.

§ 65. (fartsbegrensning)

I farvannet angitt i § 60 må fartøy med farlig eller forurensende last ikke holde større fart enn 10 knop. Unntatt fra bestemmelsen her er fartøy som deltar i oljevernaksjon.

§ 66. (innseiling hovedled 1108, Fedjeosen)

A Tillatelse til å benytte farvannet

§ 61 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

B Møter, passeringer og Siktbegrensninger i hovedled 1108

I farvannet 1 ½ nautisk mil vest og 1 nautisk mil øst av en linje trukket fra Hellesøy fyr til Bolleflesi lykt, skal fartøy over 50 000 BT i kategori 1 eller 2 og som fører flytende farlig eller forurensende last i bulk, ikke møte andre fartøy som er lengre enn 150 meter.

§ 67. (hovedled 1520 Vetegjøgraskjær – via Brosmeosen til Sogneuxsen (Djuposen), biled 2280 Ånnelandsund, biled 2281 Mjømnesund og lokalled 22801 Hillesøyosen)

A Tillatelse til å benytte farvannet

§ 61 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

B Forbud mot gjennomfart i hovedled 1520 Vetegjøgraskjær – via Brosmeosen til Sogneuxsen

Farvannet gjennom Brosmeosen skal ikke benyttes av

– fartøy i kategori 1 eller 2 og som fører flytende farlig eller forurensende last i bulk og som er lengre enn 150 m

- passasjerfartøy som er lengre enn 210 meter
- andre fartøy som er lengre enn 180 meter.

C Møter, passeringer og siktbegrensing i hovedled 1520 Vetegjøgraskjær – via Brosmeosen til Sogneuksen

I farvannet gjennom Brosmeosen skal fartøy ikke møte eller passere hverandre hvis

- sikten er under ½ nautisk mil og
- et av fartøyene er lengre enn 120 meter.

D Kapasitetsbegrensinger biled 2280 Ånnelandsund

Fri seilingshøyde under Ånnelandsundet bro er 30 meter.

E Forbud mot gjennomfart i biled 2280 Ånnelandsundet

Farvannet ved Ånnelandsundet skal ikke benyttes av

- fartøy i kategori 1 eller 2 som fører flytende farlig eller forurensende last i bulk og
- som er lengre enn 70 meter, eller
- andre fartøy som er lengre enn 100 meter.

F Kapasitetsbegrensinger Biled 2281, Mjømneosen

Fri seilingshøyde under Mjømnesundet bro er 25 meter.

G Forbud mot gjennomfart i lokalled 22801, Hillesøyosen

Farvannet ved Hillesøyosen skal ikke benyttes av

- fartøy i kategori 1 eller 2 som fører flytende farlig eller forurensende last i bulk og
- som er lengre enn 150 m,
- passasjerfartøy som er lengre enn 210 meter, eller
- andre fartøy som er lengre enn 180 meter.

H Møter, passeringer og Siktbegrensing lokalled 22801, Hillesøyosen

I farvannet gjennom Hillesøyosen skal fartøy ikke møte eller passere hverandre hvis

- sikten er under ½ nautisk mil og
- et av fartøyene er lengre enn 120 meter.

§ 68. (hovedled 1110 Holmengrå–Sogneuksen (Årdalstangen))

A Tillatelse til å benytte farvannet

§ 61 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

§ 69. (hovedled 1109 Fensfjorden og lokalled 22741 Leirvågsundet)

A Tillatelse til å benytte farvannet

§ 61 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

Kapittel 7. Bestemmelser som gjelder bruk av farvann i Møre og Romsdal

§ 70. (virkeområde)

Bestemmelsene i dette kapittelet gjelder alt farvann innenfor områdene avgrenset av kystkonturen og rette linjer mellom følgende punkter

- fra grunnlinjen i posisjon N 62° 30,00', Ø 005° 36,10' til Kvitneset i posisjon N 62° 25,30', Ø 006° 00,00' til Eltranaset i posisjon N 62° 26,10', Ø 006° 03,20' til Tuneset i posisjon N 62° 28,20', Ø 006° 05,40' til Kvervodden i posisjon N 62° 29,50', Ø 006° 09,80' til sørvest på Bjørnøya i posisjon N 62° 33,10', Ø 006° 13,20'
- fra Harhaugneset i posisjon N 62° 36,80', Ø 006° 26,45' til Neset nord om Hellandhamn i posisjon N 62° 36,90', Ø 006° 27,80'
- fra Baraldsneset i posisjon N 62° 37,40', Ø 006° 33,20' til nordvest på Tennøy i posisjon N 62° 37,80', Ø 006° 35,40' til nord om Sandeneset i posisjon N 62° 39,40', Ø 006° 46,40' til Storåkerneset i posisjon N 62° 38,30', Ø 006° 54,50'
- fra Furneset i posisjon N 62° 39,20', Ø 007° 05,00' til Vevarneset i posisjon N 62° 41,70', Ø 007° 20,70'
- fra Dvergsneset i posisjon N 62° 44,20', Ø 007° 21,70' til øst på Bolsøy i posisjon N 62° 44,00', Ø 007° 20,60'
- fra Torhusneset i posisjon N 62° 43,80', Ø 007° 15,80' til nord om Moldeholmen i posisjon N 62° 43,70', Ø 007° 10,90' til Kringstadvørpa i posisjon N 62° 43,80', Ø 007° 03,80'. Fra nord om Erga i posisjon N 62° 54,60', Ø 006° 54,00' til posisjon N 63° 00,00', Ø 006° 50,00' til posisjon N 63° 00,00', Ø 006° 34,00' til posisjon N 62° 57,00', Ø 006° 24,60' til grunnlinjen i posisjon N 62° 52,00', Ø 006° 24,60' langs grunnlinjen til posisjon N 62° 30,00', Ø 005° 36,10'.

Med unntak av § 74, § 76 og § 80 gjelder bestemmelsene i dette kapitlet kun fartøy i kategori 1 og 2 (fartøy som fører flytende farlig og/eller forurensende last i bulk).

§ 71. (forholdet til kapittel 2)

Bestemmelsene i kapittel 2 gjelder tilsvarende for Kystverket Midt-Norge så langt de passer.

§ 72. (krav om tillatelse til å benytte farvannet)

Fartøy i kategori 1 eller 2 som skal anløpe eller avgå fra Nyhamna skal innhente tillatelse fra Kystverket Midt-Norge til å benytte farvannet slik som bestemt i § 15 og § 16.

§ 73. (varslings- og lytteplikt på radio)

Fartøy i kategori 1 eller 2 som skal anløpe Nyhamna skal varsle om navn, kallesignal og om planlagt seilingsrute til og fra Nyhamna på VHF-kanalene 16 og 14. Dette skal gjøres slik

- 30 minutter før ankomst til aktsomhetsområdet fastsatt i § 75
- 15 minutter før ankomst og avgang Nyhamna
- når de går ut av aktsomhetsområdet fastsatt i § 75.

Fartøy som er underveis i farvannet eller ligger til ankers i aktsomhetsområdet fastsatt i § 76 skal lytte kontinuerlig på VHF-kanalene 14 og 16. Lytteplikten gjelder alle fartøy som er utstyrt med VHF-radiotelefon. For fartøy som ikke er utstyrt med VHF-kanal 14, er lytteplikten begrenset til VHF-kanal 16.

§ 74. (krav om at sikreste farled skal benyttes)**A Definisjon av farleder**

1. Med farleden mellom losbordingspunktet nord for Ona (posisjon N 62° 56,00', Ø 006° 27,00') og Nyhamna, menes sikreste led mellom losbordingspunktet og til, nord om Klakken, videre til hovedled nr. 1131 som går over Buajupet, langs deler av denne leden vest om Oddane, øst om Bjørnsund, øst om Skjerlingan vest om Harøyodden og Nyhamna.
2. Med farleden mellom Breisundet og Nyhamna via Saltsteinsleia menes hovedledene eller deler av hovedledene nr. 1123, 1536, 1537, 1538 og 1131, som går mellom en rett linje trukket mellom posisjon N 62° 29,50', Ø 005° 35,00' og N 62° 33,40', Ø 005° 42,90' om losbordingspunktet sør om Godøy (posisjon N 62° 27,00', Ø 005° 58,80'), sør om Valderøy, vest om Kjeholmen, øst om Vigra, nord om Lepsøya, vest om Haramsøya, nord om Hildreneset, vest om Raudholmane, øst for Fjørtoft, vest om Orta, øst om Sandøy, vest om Flatflesa, nord om Bjørnsund, øst om Skjerlingan, vest om Harøyodden og Nyhamna.
3. Med farleden mellom Breisundet og Nyhamna via Midfjorden menes hovedledene eller deler av hovedledene nr. 1123, 1536, 1537, 1129 og 1131 som går mellom en rett linje trukket mellom posisjon N 62° 29,50', Ø 005° 35,00' og N 62° 33,40', Ø 005° 42,90' om losbordingspunktet sør om Godøy (posisjon N 62° 27,00', Ø 005° 58,80'), sør om Valderøy, vest om Kjeholmen, øst om Vigra, nord om Lepsøya, vest om Haramsøya, nord om Hildreneset, sør om Raudholmane, sør om Dryna, gjennom Midfjorden, nord for Tautra, vest for Julneset, øst for Kua, øst for Hogsnes, vest for Tornes og Nyhamna.
4. Med farleden mellom Nyhamna og ankerplassen i Karlsøyfjorden menes deler av hovedled nr. 1131 som går vest for Tornes, øst for Hognes, øst for Kua, vest for Julneset og sikreste led derifra til ankerplassen i Karlsøyfjorden.
5. Med farleden mellom Nyhamna og ankerplassen i Midfjorden, sør for Tautra, menes deler av hovedled nr. 1131 som går vest for Tornes, øst for Hognes, øst for Kua, vest for Julneset og sikreste led derifra øst om Tautra til ankerplassen sør for Tautra.

B Krav om at sikreste farled skal benyttes

1. Fartøy i kategori 1 eller 2 som er over 25 000 BT og som har et maksimum dypgående over 9 meter, skal benytte farleden som beskrevet i bokstav A nr. 1.
2. Fartøy i kategori 1 eller 2 som er under 25 000 BT og som har et maksimum dypgående under 9 meter, kan benytte farledene som er beskrevet i bokstav A nr. 2 eller 3.

§ 75. (aktsomhetsområde)

Alle fartøy skal vise særlig aktsomhet og hensyn til fartøy som fører dag- og nattsignal som beskrevet i § 77 innenfor et aktsomhetsområde som avgrenses av rette linjer mellom følgende punkter:

1. N 62° 46,50' Ø 006° 35,60'
2. N 62° 46,50' Ø 006° 33,80'
3. N 62° 53,00' Ø 006° 42,60'
4. N 62° 54,89' Ø 006° 44,71'
5. N 62° 55,78' Ø 006° 44,31'
6. N 62° 56,88' Ø 006° 43,23'
7. N 62° 57,60' Ø 006° 50,64'
8. N 62° 55,40' Ø 006° 51,34'
9. N 62° 54,26' Ø 006° 51,69'
10. N 62° 53,70' Ø 006° 54,41'
11. N 62° 52,67' Ø 006° 56,17'
12. N 62° 52,30' Ø 006° 58,16'
13. N 62° 51,71' Ø 006° 59,18'

14. N 62° 51,14' Ø 006° 59,82'
15. N 62° 50,35' Ø 006° 58,88'
16. N 62° 50,05' Ø 006° 59,08'
17. N 62° 49,96' Ø 007° 00,12'
18. N 62° 49,52' Ø 007° 00,15'
19. N 62° 48,84' Ø 006° 59,33'
20. N 62° 47,45' Ø 006° 57,91'
21. N 62° 44,13' Ø 006° 57,91'
22. N 62° 43,39' Ø 006° 58,55'
23. N 62° 41,85' Ø 007° 02,32'
24. N 62° 41,81' Ø 007° 10,30'
25. N 62° 43,06' Ø 007° 17,35'
26. N 62° 43,75' Ø 007° 22,33'
27. N 62° 42,54' Ø 007° 22,33'
28. N 62° 40,85' Ø 007° 12,71'
29. N 62° 39,67' Ø 006° 59,33'
30. N 62° 39,26' Ø 006° 56,45'
31. N 62° 38,68' Ø 006° 52,96'
32. N 62° 39,80' Ø 006° 52,05'
33. N 62° 40,52' Ø 006° 56,15'
34. N 62° 41,19' Ø 006° 56,15'
35. N 62° 40,33' Ø 006° 51,84'
36. N 62° 41,00' Ø 006° 51,16'
37. N 62° 41,95' Ø 006° 55,67'
38. N 62° 42,43' Ø 006° 56,72'
39. N 62° 45,94' Ø 006° 56,67'
40. N 62° 48,03' Ø 006° 56,67'
41. N 62° 49,55' Ø 006° 57,89'
42. N 62° 50,32' Ø 006° 57,80'
43. N 62° 50,98' Ø 006° 58,13'
44. N 62° 51,04' Ø 006° 57,37'
45. N 62° 51,21' Ø 006° 56,55'
46. N 62° 51,66' Ø 006° 56,85'
47. N 62° 53,24' Ø 006° 53,73'
48. N 62° 53,71' Ø 006° 52,28'
49. N 62° 54,02' Ø 006° 50,86'
50. N 62° 54,19' Ø 006° 48,74'
51. N 62° 53,77' Ø 006° 46,37'
52. N 62° 52,00' Ø 006° 42,70'
53. N 62° 46,50' Ø 006° 35,60'.

§ 76. (siktbegrensning)

Når sikten er under 1 nautisk mil skal fartøy over 18 000 BT i kategori 1 eller 2 som skal anløpe eller avgå fra Nyhamna ikke benytte farvannet innenfor aktsomhetsområdet angitt i § 75.

§ 77. (signal og lys)

Innenfor aktsomhetsområdet angitt i § 75 skal fartøy over 18 000 BT i kategori 1 eller 2, føre dag- og nattsignal hvor det best kan ses på fartøyet som følger:

- Når det er mørkt føres tre rundtlysende lanterner med rødt lys anbrakt loddrett over hverandre.
- Når det er dagslys føres en sylinder.

Når fartøy i kategori 1 eller 2 anløper eller avgår fra Nyhamna, skal et egnet fartøy varsle dette med et hurtigblinkende blått lys fra en posisjon hvor dette best kan ses av andre fartøyer i farleden.

§ 78. (bruk av eskortefartøy og taubåt)

A Eskortefartøy

Fartøy i kategori 1 eller 2 som skal anløpe eller avgå fra Nyhamna skal benytte eskortefartøy slik:

1. Ona: Fartøy som skal ta los nord for Ona skal ta fast et eskortefartøy NØ for Klakken før de passerer linjen trukket mellom posisjonene N 62° 56,88', Ø 006° 43,23' og N 62° 57,60', Ø 006° 50,64' til de er ved kai ved Nyhamna. Alle fartøy i kategori 1 eller 2 skal ta fast eskortefartøy før avgang fra kai Nyhamna til etter at de har passert linjen som nevnt i første punktum.
2. Orta: Fartøy som tar los ved Breisundet og som kommer opp Saltsteinsleia, skal ta fast et eskortefartøy vest for Orta før de passerer linjen trukket mellom posisjonene N 62° 46,50', Ø 006° 35,60' og N 62° 46,50', Ø 006°

33,80' til de er ved kai ved Nyhamna. Alle fartøy i kategori 1 eller 2 skal ta fast eskortefartøy før avgang fra Nyhamna til etter at de har passert linjen som nevnt i første punktum.

3. Midfjorden: Fartøy som tar los ved Breisundet og som kommer inn Midfjorden og skal seile opp Julsundet, skal ta fast et eskortefartøy før de passerer linjen trukket mellom posisjonene N 62° 40,33', Ø 006° 51,84' og N 62° 41,00', Ø 006° 51,16' til de er ved kai ved Nyhamna. Alle fartøy i kategori 1 eller 2 skal ha fast eskortefartøy før avgang fra Nyhamna til etter at de har passert linjen som nevnt i første punktum.
4. Breisundet: Fartøy som er lastet med gasskondensat og som tilfredsstiller § 74 bokstav B nr. 2, kan kvitte los ved Breisundet. Disse fartøyene skal ha fast eskortefartøy før avgang kai Nyhamna til de er utenfor aktsomhetsområdet, jf. § 75. Utenfor aktsomhetsområdet skal de benytte et eskortefartøy som følgebåt til de har passert Hogsten fyr (posisjon N 62° 27,79', Ø 006° 01,89').
5. Ankerplassene i Karlsøyfjorden og Midfjorden: Fartøy som skal til ankerplassene, skal ta fast et eskortefartøy før de avgår Nyhamna og til de er oppankret. Fartøy som skal avgå fra ankerplassene skal ta fast et eskortefartøy før de letter ankeret, til de er ved kai ved Nyhamna.

B Taubåt

Fartøy i kategori 1 eller 2 som skal anløpe eller avgå fra kai ved Nyhamna skal i tillegg til eskortefartøyet benytte en taubåt.

Bestemmelsene i § 7 om taubåt gjelder tilsvarende.

§ 79. (forbud mot bruk av farvannet – sikringsfelt)

Ingen ferdsel må finne sted uten etter tillatelse fra terminalen på Nyhamna innenfor et sikringsfelt avgrenset av rette linjer mellom følgende punkter

- posisjon N 62° 51,50' Ø 006° 56,73' (Selsneset)
- posisjon N 62° 51,20' Ø 006° 58,00'
- posisjon N 62° 51,05' Ø 006° 57,96' (Steinneset).

Taubåter og fortøyningsbåter som assisterer ved anløp og avgang fra Nyhamna er unntatt fra forbudet i første ledd.

§ 80. (ankring)

Fartøy i kategori 1 eller 2 skal ved behov for ankring benytte følgende ankringsplasser:

1. I Karlsøyfjorden innenfor et område avgrenset av rette linjer mellom følgende punkter
 - posisjon N 62° 42,61' Ø 007° 22,26'
 - posisjon N 62° 41,95' Ø 007° 17,40'
 - posisjon N 62° 42,96' Ø 007° 17,40'
 - posisjon N 62° 43,66' Ø 007° 22,26'.
2. I Midfjorden, sør for Tautra, innenfor et område avgrenset av rette linjer mellom følgende punkter
 - posisjon N 62° 39,41' Ø 006° 56,82'
 - posisjon N 62° 38,83' Ø 006° 53,54'
 - posisjon N 62° 39,60' Ø 006° 53,20'
 - posisjon N 62° 39,82' Ø 006° 55,62'.

Fartøy i kategori 1 eller 2 som skal seile mellom Nyhamna og de definerte ankerplassene skal benytte farledene som er beskrevet i § 74 bokstav A nr. 4 og 5.

Kystverket Midt-Norge kan av sikkerhetsmessige grunner pålegge fartøy i kategori 1 eller 2 som skal anløpe og avgå fra Nyhamna å gå til anvist ankringsplass. Kystverket Midt-Norge kan pålegge fartøy å forlate ankringsplassene.

Kapittel 8. Bestemmelser som gjelder bruk av farvann ved Melkøya og Hammerfest havn

Alle posisjonene i dette kapittelet er oppgitt i WGS-84.

§ 81. (virkeområde)

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder alt farvann innenfor rette linjer trukket slik:

- a) Fra Tarhalsen lykt i posisjon N 70° 52,2' Ø 023° 18,9' til posisjon N 71° 05,6' Ø 023° 15,3'. Videre derfra rett øst til posisjon N 71° 05,6' Ø 023° 59,5' ved Fruholmen fyr. Videre derfra til Portholmneset i posisjon N 71° 04,3' Ø 023° 59,4'.
- b) Fra Hammarneset i posisjon N 71° 02,6' Ø 023° 59,2' til Trollfjordneset i posisjon N 71° 02,2' Ø 023° 59,2'.
- c) Fra Rolvsøyskoltan i posisjon N 70° 55,1' Ø 023° 59,9' til posisjon N 70° 41,4' Ø 023° 59,9' ved Indreneset på Kvaløy.
- d) Fra Straumen lykt i posisjon N 70° 36,1' Ø 023° 35,7' til posisjon N 70° 36,1' Ø 023° 33,4' ved Rassladd på nordre Seiland.
- e) Fra posisjon N 70° 26,7' Ø 022° 52,0' på Baardveggen på vestre Seiland til posisjon N 70° 23,5' Ø 022° 46,3' på Varneset på Stjernøy.
- f) Fra posisjon N 70° 20,0' Ø 022° 20,9' på vestpynten av Stjernøy til Sildmylingen lykt i posisjon N 70° 23,5' Ø 021° 42,2'. Videre derfra rett vest til posisjon N 70° 23,6' Ø 020° 59,5'. Videre derfra rett nord til posisjon N 70° 40,2' Ø 020° 59,5'. Videre derfra rett øst til Fuglen lykt i posisjon N 70° 40,2' Ø 021° 58,8'.

Med unntak av § 86 gjelder bestemmelsene i dette kapittel kun fartøyer i kategori 1 og 2 (fartøy med flytende farlig og/eller forurensende last i bulk).

§ 82. *(forholdet til kapittel 2)*

Bestemmelsene i kapittel 2 gjelder tilsvarende for Kystverket Troms og Finnmark så langt de passer.

§ 83. *(krav om tillatelse til å benytte farvannet)*

Fartøyer i kategori 1 eller 2 skal innhente tillatelse fra Kystverket Troms og Finnmark til å benytte farvannet slik som bestemt i § 15 og § 16.

§ 84. *(krav om at sikreste farled skal benyttes)*

A *Definisjon av farleder*

1. Med hovedled 1205 menes farvannet på strekningen fra losbordingsfeltet vest av Fruholmen fyr i posisjon N 71° 05,0' Ø 023° 37,5' og sydover vest og øst om Skipsholmen og Revsholmen, videre mellom Akkarnæringen på nordøstpynten av Sørøya og Mylingen lykt på nordvestpynten av Kvaløya til kaianlegget på gassterminalen på Melkøya eller til Hammerfest havn.
2. Med hovedled 1596 menes farvannet på strekningen fra losbordingsfeltet på LoppHAVET i posisjon N 70° 38,0' Ø 021° 13,5' og sydøstover mellom Hånebba lykt på sydvestpynten av Sørøya og Sildmylingen lykt på nordpynten av Silda, gjennom Sørøysundet til Hjelmen.
3. Med hovedled 1200 menes farvannet syd og nord om Hjelmen og Håja eller mellom disse, til kaianlegget på gassterminalen på Melkøya eller til Hammerfest havn.

B *Krav om at sikreste farled skal benyttes*

1. Fartøyer i kategori 1 eller 2 som skal anløpe eller avgå fra Melkøyaterminalen, eller som skal ankre eller avgå fra ankerplass i farvannet, skal benytte hovedled 1205 fra eller til losbordingsfeltet vest av Fruholmen.
2. I helt spesielle tilfeller, for eksempel når vær eller andre forhold gjør det sikrere, kan Kystverket Troms og Finnmark bestemme at fartøyer i kategori 1 eller 2 likevel kan benytte hovedledene 1596 og 1200 gjennom Sørøysundet fra eller til LoppHAVET.

§ 85. *(forbud mot bruk av farvannet)*

Ferdsel i følgende farvann er forbudt for alle fartøy når et fartøy i kategori 1 eller 2 befinner seg der og er underveis, med unntak for eskortefartøy, taubåter og fortøyningsbåter som assisterer ved ankomst og avgang ved Melkøyaterminalen:

- Innenfor en radius av 1,5 nautiske mil fra sydvestpynten av Melkøya. I syd brytes forbudssonen ved koordinatene N 70° 39,3' og Ø 023° 34,5' og går derfra i en rett linje i retning 040° til inn på pynten syd for Meland.

Ferdsel i følgende farvann er forbudt for alle fartøy uten tillatelse fra terminalen:

- Innenfor et sikringsfelt i 200 meters bredde rundt hele Melkøya.

§ 86. *(bestemmelser som gjelder strekningen Fruholmen–Melkøya (hovedled 1205))*

A *Tillatelse til å benytte farvannet*

§ 83 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

B *Siktbegrensninger*

Når sikten er under 1 nautisk mil skal fartøyer i kategori 1 og 2 ikke benytte farvannet.

C *Bruk av eskortefartøy*

1. Følgende fartøyer som skal anløpe eller avgå fra Melkøyaterminalen skal benytte eskortefartøy
 - fartøy i kategori 1 over 500 BT
 - fartøy i kategori 2 over 3000 BT.
2. For bruk av eskortefartøy gjelder følgende, jf. § 7:
 - Ved ankomst skal eskortefartøy ligge klar til assistanse nord for en linje i retning rett øst fra Akkarfjordnæringen fra det tidspunkt losen er satt om bord.
 - Ved ankomst skal eskortefartøy være fastgjort før en linje i retning rett øst fra Akkarfjordnæringen er passert. Hvis værforholdene ikke tillater dette, skal anløpet avbrytes.
 - Ved avgang skal eskortefartøy være fastgjort fra før fartøyet forlater kai eller ankerplass til den ovennevnte linjen er passert og fartøyet har styrefart og er på rett kurs.
 - Fartøyer som skal til ankers skal ha eskortefartøy fastgjort før den ovennevnte linjen er passert, til fartøyet er ankret opp.
 - Ved forhaling mellom kai og ankerplass skal eskortefartøy være fast før fartøyet forlater kai eller ankerplass.

§ 87. *(bestemmelser som gjelder strekningen LoppHAVET–Sørøysundet–Melkøya (hovedleder 1596 og 1200))*

A *Tillatelse til å benytte farvannet*

§ 83 gjelder tilsvarende for tillatelse til å benytte farvannet.

B Siktbegrensninger

Når Sikten er under 1 nautisk mil skal fartøyer i kategori 1 og 2 ikke benytte farvannet.

C Bruk av eskortefartøy

1. Følgende fartøyer som skal anløpe eller avgå fra Melkøyaterminalen skal benytte eskortefartøy
 - fartøy i kategori 1 over 500 BT
 - fartøy i kategori 2 over 3000 BT.
2. For bruk av eskortefartøy gjelder følgende, jf. § 7:
 - Ved ankomst skal eskortefartøy ligge klar til assistanse vest for en linje rett syd fra Karken lykt i Sørøysundet fra det tidspunkt losen er satt om bord.
 - Ved ankomst skal eskortefartøy være fastgjort før en linje rett syd fra Karken lykt i Sørøysundet er passert. Hvis værforholdene ikke tillater dette, skal anløpet avbrytes.
 - Ved avgang skal eskortefartøy være fastgjort fra før fartøyet forlater kai eller ankerplass til den ovennevnte linjen er passert og fartøyet har styrefart og er på rett kurs.
 - Fartøyer som skal til ankers skal ha eskorte fastgjort før den ovennevnte linjen er passert, til fartøyet er ankret opp.
 - Ved forhaling mellom kai og ankerplass skal eskorte være fast før fartøyet forlater kai eller ankerplass.

Kapittel 9. Bestemmelser som gjelder for bruk av farvannene i Bellsund og Van Mijenfjorden på Svalbard**§ 88. (virkeområde)**

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder alt farvann innenfor en rett linje trukket slik: Fra Bellsund lykt på Kapp Martin i posisjon 77° 43,1' N, 13° 56,7' Ø til Kapp Lyell i posisjon 77° 34,5' N, 14° 14,4' Ø.

§ 89. (forholdet til kapittel 2)

Bestemmelsene i kapittel 2 gjelder tilsvarende for Kystverket Troms og Finnmark så langt de passer.

§ 90. (bestemmelser som gjelder strekningen Bellsund–Akselsundet/Mariasundet–Van Mijenfjorden)**A Krav om tillatelse til å benytte Akselsundet og Mariasundet**

Fartøyer skal innhente tillatelse fra Kystverket Troms og Finnmark til å benytte Akselsundet og Mariasundet slik som bestemt i § 15 og § 16. Med Akselsundet menes farvannet innenfor en radius på 1,5 nautiske mil fra Akseløya lykt i posisjon 77° 44,8' N, 14° 34,3' Ø. Med Mariasundet menes farvannet innenfor en radius på 0,3 nautiske mil fra posisjon 77° 40,6' N, 14° 49,6' Ø.

B (passering av Akselsundet)

1. For fartøyer som skal passere gjennom Akselsundet gjelder følgende:
 - Akselsundet skal ikke benyttes av fartøyer som overskrider et av følgende mål: Lengde 250 meter, dypgående 15 meter.
 - Strøm-, vær- og isforhold skal vurderes i forhold til fartøyets motorkraft, styreegenskaper, stabilitet, utrustning og tekniske standard.
 - Isforholdene skal ikke være til hinder for sikker navigering.
 - Maksimum styrekraft skal være aktivert.
 - Fartøyets ankere skal være klare til bruk.
 - Passeringen gjennom sundet skal foregå når strømmens fart er under 1,5 knop.
 - Sikten skal være over 1 nautisk mil.
2. For fartøyer som har en større lengde enn 160 meter gjelder følgende:
 - Et eskortefartøy skal være fastgjort før fartøyet ankommer Akselsundet, og under hele passeringen av sundet. Ytterligere en taubåt skal følge fartøyet og være klar til assistanse, jf. § 7.
 - Vindstyrken skal ikke overstige 14 meter per sekund.

C Forholdsregler

Før et fartøy som etter bestemmelsene i punkt B nr. 2 skal bruke eskortefartøy, skal passere gjennom Akselsundet, skal eskortefartøyet kontrollere følgende

- isforholdene
- strømforholdene
- lysbøyenes posisjoner.

Resultatet av kontrollene skal meddeles fartøyet før det ankommer Akselsundet og føres inn i fartøyets og taubåtenes dekkdagbøker.

D Nærsituasjoner. Møter og passeringer

1. Bestemmelsen i nr. 2 gjelder Akselsundet.
2. Fartøyer skal ikke møte eller passere hverandre hvis
 - et av fartøyene er i kategori 1 eller 2
 - et av fartøyene er lengre enn 50 meter.

3. I de tilfeller som er nevnt i nr. 2 skal et fartøy som seiler i samme retning som et annet fartøy, og som ligger aktenfor dette, holde en avstand til fartøyet foran på minst 1/2 nautisk mil.
4. Andre fartøyer enn de som er nevnt i nr. 2 skal avtale møtesituasjoner på VHF.

E Krav om bunnklaring

Fartøyer som ligger langs kai, eller som beveger seg i kaiområdet, skal ha en bunnklaring som til enhver tid holder fartøyet flytende. Med bunnklaring menes avstanden mellom skipets bunn og sjøbunnen.

Kapittel 10. Straffansvar

§ 91. (straffansvar)

Overtredelse av forskriften eller enkeltvedtak gitt i medhold av den er straffbar etter lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 62.

Kapittel 11. Ikrafttredelse. Opphevelse av andre forskrifter

§ 92. (ikrafttredelse)

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

Fra samme tid oppheves forskrift 11. desember 1998 nr. 1273 om sjøtrafikk i bestemte farvann (sjøtrafikkforskriften) og forskrift 21. juli 1992 nr. 566 om bruk av innseilingen til havneterminalene Sture og Mongstad.

Vedlegg 1. Definisjon av fartøyer i kategori 1 og kategori 2

Kategori 1. Dette er følgende fartøy:

Fartøy som fører følgende stoffer i bulk:

Gasser:

- Alle kondenserte gasser. Likt med at fartøyet fører gass som nevnt, regnes at fartøyet har ført slik gass, og tankene ikke er rengjorte og gassfrie.

Andre stoffer:

- Alle stoffer i forurensingskategori X og alle andre stoffer som krever skipstype 1 eller skipstype 2. Likt med at fartøyet fører stoff som nevnt, regnes at fartøyet har ført sLikt stoff, og tankene ikke er rengjorte og fri for stoffet.

Kategori 2. Dette er følgende fartøy:

Fartøy som fører følgende stoffer i bulk:

Oljelaster:

- Fartøy som fører last som nevnt i Marpol Annex I for petroleumsoljer. Likt med at fartøyet fører stoff som nevnt, regnes at fartøyet har ført slikt stoff, og tankene ikke er rengjorte og fri for stoffet. Likt med at tankene er rengjorte regnes at de er fylt med nøytralgass.

Andre stoffer:

- Alle stoffer som krever skipstype 3 og som ikke hører under kategori 1.
- Alle væsker med flammepunkt under 23 grader celsius og som ikke hører inn under tidligere nevnte kategorier. Likt med at fartøyet fører stoff som nevnt i nr. 1 og nr. 2, regnes at fartøyet har ført sLikt stoff, og tankene ikke er rengjorte og fri for stoffet. Likt med at tankene er rengjorte regnes at de er fylt med nøytralgass.

Definisjoner:

- a) Med forurensingskategori menes det samme som i Bilag II til Marpol 73/78 Vedlegg II samt stoff som foreløpig er kategorisert som slikt stoff.
- b) Med Marpol 73/78 menes Den internasjonale konvensjonen om hindring av forurensning fra skip, 1973, slik den er endret ved tilleggsprotokollen av 1978, med senere endringer (International Convention for the Prevention of Pollution from Ships, 1973, as modified by the Protocol of 1978 relating thereto).
- c) Med skipstype 1, 2 og 3 menes det samme som i IBC-koden kapittel 17 eller BCH-koden kapittel VI.
- d) Med IBC-koden menes Den internasjonale kjemikaliekode for bygging og utrustning av skip som fører farlige kjemikalier i bulk, med senere endringer (International Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Dangerous Chemicals in Bulk).
- e) Med BCH-koden menes Kode for bygging og utrustning av skip som fører farlige kjemikalier i bulk, med senere endringer (Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Dangerous Chemicals in Bulk).
- f) Med flammepunkt for en væske menes den laveste temperatur hvor damp fra væsken danner en tennbar blanding med luft.

15. des. Nr. 1685 2009**Forskrift om oppheving av forskrifter gitt med hjemmel i lov 8. juni 1984 nr. 51 om havner og farvann**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 8. juni 1984 nr. 51 om havner og farvann m.v. § 10, § 11, § 12, § 14, § 16 og del III. Kunngjort 29. desember 2009 kl. 14.45.

I. Følgende forskrifter oppheves:

- forskrifter 10. juli 1975 nr. 1 for opplag av norske fartøyer over 1000 br.reg.tonn og for utenlandske fartøyer i norske indre farvann,
- forskrift 17. juli 1987 nr. 624 om fjerning av vrak,
- forskrift 30. juni 1986 nr. 1380 om fiskefartøyers fortrinnsrett til bruk av molo med tilliggende sjøareale i Holmeskjærsvika, Ålesund kommune, Møre og Romsdal,
- forskrift 24. september 1984 nr. 1678 i medhold av lov om havner og farvann, I annet ledd, II og III,
- forskrifter 19. oktober 1984 nr. 2277 om forsvarrets representasjon i havnestyret i havner av vesentlig forsvarsmessig betydning,
- forskrift 5. juni 2008 nr. 574 om sammensetning av og myndighet for representantskapet i Trondheimsfjorden interkommunale havn IKS, Sør-Trøndelag,
- forskrift 19. juni 2007 nr. 663 om sammensetning av og myndighet for havnestyret i Oslo Havn KF, Oslo kommune, Oslo,
- forskrift 1. mars 2007 nr. 314 om sammensetning av havnerådet og myndighet for havnestyret i Ålesundregionens havnevesen (ÅRH), Møre og Romsdal,
- forskrift 1. mars 2007 nr. 313 om sammensetningen av representantskapet og myndighet for havnestyret i Karmsund interkommunale havn, Rogaland,
- forskrift 21. desember 2001 nr. 1655 om sammensetningen av og myndighet for Sandnessjøen interkommunale havnestyre, Nordland,
- forskrift 26. oktober 1998 nr. 1007 om sammensetningen av og myndighet for Hammerfest havnestyre, Hammerfest kommune, Finnmark,
- forskrift 26. oktober 1998 nr. 1006 om sammensetningen av og myndighet for Kirkenes havnestyre, Sør-Varanger kommune, Finnmark,
- forskrift 22. juni 1998 nr. 647 om sammensetningen av og myndighet for Harstad havnestyre, Troms,
- forskrift 13. desember 1996 nr. 1407 om sammensetningen av og myndighet for Larvik havnestyre, Larvik kommune, Vestfold,
- forskrift 16. september 2009 nr. 1237 om sammensetning av og myndighet for havnestyret i Kristiansand Havn HF, Kristiansand kommune, Vest-Agder,
- forskrift 31. oktober 1995 nr. 902 om sammensetningen av og myndighet for Tromsø havnestyre, Tromsø kommune, Troms,
- forskrift 31. oktober 1995 nr. 899 om sammensetningen av og myndighet for Bodø havnestyre, Bodø kommune, Nordland,
- forskrift 23. juni 2008 nr. 662 om havnedistrikt i sjøen, Gamvik kommune, Finnmark (Sjøkart nr. 108, 109 og 110, Statens kartverks kartserie N50 blad nr. 2237 II, 2336 III og 2336 VI),
- forskrift 9. april 2008 nr. 329 om havnedistrikt i sjøen, (Sjøkart nr. 98 og 99, Statens kartverks kartserie N50 blad nr. 1935 IV, 1936 II og III, 2036 III), Kvalsund kommune, Finnmark,
- forskrift 29. februar 2008 nr. 208 om havnedistrikt i sjøen, (Sjøkart nr. 103, 104 og 108, Statens kartverks kartserie N50 blad nr. 2036 I, 2036 IV, 2037 II og 2037 III) Nordkapp og Porsanger kommuner, Finnmark,
- forskrift 21. januar 2008 nr. 47 om havnedistrikt i sjøen for Indre Trondheimsfjord havnedistrikt, sjøkart nr. 39, 130 og 131, Statens kartverks kartserie N50 blad nr. 1522 II, 1621 IV, 1622 II og 1622 III, Frosta, Inderøy, Leksvik, Levanger, Mosvik, Steinkjer, Verdal og Verran kommuner, Nord-Trøndelag,
- forskrift 8. september 2006 nr. 1051 om havnedistrikt i sjøen (Sjøkart nr. 10 og 11, Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1410 I, 1410 IV, 1411 II og 1411 III) Lindesnes og Mandal kommuner, Vest-Agder,
- forskrift 15. mai 2006 nr. 521 om havnedistrikt i sjøen, Sjøkart nr. 1 og 470, Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1813 II, 1913 II og III, 1912 IV, Hvaler kommune, Østfold,
- forskrift 10. mai 2006 nr. 496 om havnedistrikt i sjøen (Sjøkart nr. 61, Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1727 I og 1728 II), Træna kommune, Nordland,
- forskrift 25. januar 2006 nr. 60 om havnedistrikt i sjøen, Kristiansund og omland havnedistrikt (Sjøkart nr. 35, 36, 37, 40, 128 og 129, Statens kartverks kartserie M711 og 1221 II, 1320 I og IV, 1321 IV, 1322 II, 1420 IV, 1421 I, II IV),
- forskrift 24. januar 2006 nr. 58 om havnedistrikt i sjøen (Sjøkart nr. 61, Statens kartverks serie M711 blad nr. 1219 I og 1219 II), Stranda kommune, Møre og Romsdal,
- forskrift 18. januar 2006 nr. 33 om havnedistrikt i sjøen (Sjøkart nr. 118, Statens kartverks kartserie M117 blad nr. 1415 IV), Eidfjord kommune, Hordaland,

- forskrift 5. januar 2006 nr. 14 om havnedistrikt i sjøen, Molde og Romsdal interkommunale havnedistrikt (Sjøkart nr. 32, 33, 35 og 128, Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1220 I, 1220 III, 1220 IV, 1221 II, 1321 III, 1320 IV, 1320 I),
- forskrift 25. oktober 2005 nr. 1250 om havnedistrikt i sjøen (Sjøkart nr. 75 og 76, Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1131 I og 1132 II), Hadsel kommune, Nordland,
- forskrift 29. september 2005 nr. 1124 om havnedistrikt i sjøen (Sjøkart nr. 71 og 72, Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1830 I), Moskenes kommune, Nordland,
- forskrift 26. september 2005 nr. 1084 om havnedistrikt i sjøen (Sjøkart nr. 3 og 486, Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1813-1) Horten kommune, Vestfold,
- forskrift 17. mars 2005 nr. 259 om havnedistrikt i sjøen for Ålesundregionens interkommunale havnedistrikt, Giske, Haram, Sula og Ålesund kommuner, Møre og Romsdal. Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1219 IV, 1119 I, 1120 II og 1220 III,
- forskrift 5. august 2004 nr. 1164 om havnedistrikt i sjøen for Sirevåg, Hå kommune, Rogaland fylke (Sjøkart nr. 13 og 14, Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1211 I og 1212 III),
- forskrift 26. mai 2004 nr. 823 om havnedistrikt i sjøen for Bærum kommune, Akershus fylke (Sjøkart nr. 4 og 401, Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1814 I) Akershus,
- forskrift 21. april 2004 nr. 640 om havnedistrikt i sjøen for Lenvik kommune, Troms fylke (Sjøkart nr. 83, 84, 85 og 86, Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1433 I, II, III og 1434 II og III),
- forskrift 5. februar 2004 nr. 250 om havnedistrikt i sjøen for Bremanger kommune, Sogn og Fjordane fylke, sjøkart nr. 28, 29 og 253. Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1118 II, 1118 III, 1118 IV og 1218 IV,
- forskrift 25. september 2003 nr. 1173 om havnedistrikt i sjøen for Kragerø kommune, Telemark, sjøkart nr. 6, Statens kartverks kartserie M711 blad 1712 I og IV,
- forskrift 7. juli 2003 nr. 999 om havnedistrikt i sjøen for Lebesby kommune, sjøkart nr. 104, 108 og 109, Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 2136 I og 2237 II, lebesby kommune, Finnmark,
- forskrift 5. mai 2003 nr. 581 om havnedistrikt i sjøen for Narvik kommune, sjøkart nr. 230. Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1331 I og 1431 IV, Narvik kommune, Nordland,
- forskrift 5. mai 2003 nr. 580 om havnedistrikt i sjøen for Loppa kommune, sjøkart nr. 93, 95 og 97. Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1635 II, 1735 I og III og 1835 IV, Loppa kommune, Finnmark,
- forskrift 6. februar 2003 nr. 133 om havnedistrikt i sjøen for Vefsn kommune, sjøkart nr. 57. Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1826 I, Vefsn kommune, Nordland,
- forskrift 2. desember 2002 nr. 1511 om havnedistrikt i sjøen for Drammenregionens interkommunale havnevesen som består av kommunene Drammen, Lier, Røyken, Hurum og Svelvik, Sjøkart nr. 3 og 4. Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1814 II og III. Drammen, Lier, Røyken, Hurum og Svelvik kommuner, Buskerud og Vestfold,
- forskrift 18. oktober 2002 nr. 1138 om havnedistrikt i sjøen, sjøkart nr. 97 og 100. Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1735 I, 1835 IV, 1836 III og 1836 IV, Hasvik kommune, Finnmark,
- forskrift 6. september 2002 nr. 981 om havnedistrikt i sjøen for Hammerfest kommune, Finnmark, Sjøkart nr. 97, 98, 99, 100 og 101. Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1835 I og IV, 1836 I, III og IV, nr. 1936 II, III og IV,
- forskrift 3. april 2002 nr. 485 om havnedistrikt i sjøen for Lødingen kommune, Nordland fylke. Sjøkart nr. 69 og 230. Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1231 I, II, III og IV, 1232 II,
- forskrift 5. mars 2002 nr. 330 om opprettelse av havnedistrikt i sjøen for Vanylven kommune, Møre og Romsdal (Sjøkart nr. 29 og 30. Statens kartverks kartserie M711 blad 1119 II og III),
- forskrift 23. august 2001 nr. 1038 om Nordfjord interkommunale havnedistrikt i sjøen for Eid, Gloppen, Selje, Stryn og Vågsøy kommuner, Sogn og Fjordane fylke. Sjøkart nr. 28, 29 og 253. Statens kartverks kartserie M711 blad 1019 II, 1118 I og IV, 1119 III, 1218 I og IV og 1318 I og IV,
- forskrift 21. august 2001 nr. 1165 om endring av Sortland kommunes havnedistrikt i sjøen, Nordland fylke, sjøkart nr. 76 og 78. Statens kartverks kartserie M117 blad 1132 I og II, blad 1332 I, II, III og IV, blad 1233 IV,
- forskrift 8. februar 2001 nr. 113 om opprettelse av havnedistriktsgrenser i sjøen for Årdal kommune, Sogn og Fjordane, sjøkart nr. 252. Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1417 II,
- forskrift 18. april 2000 nr. 488 om endring av felles havnedistrikt i sjøen for kommunene Stavanger, Rennesøy, Randaberg og Sola (Stavanger interkommunale havn iks). Rogaland. Statens kartverks kartserie M711 blad 1212 I, III og IV, blad 1213 II og III. Sjøkart nr. 14, 16 og nr. 205, samt havnekart nr. 455,
- forskrift 17. desember 1999 nr. 1463 om havnedistrikt i sjøen for Karmsund interkommunale havnevesen, sjøkart nr. 16, 17, 18, 19 og 204. Rogaland og Hordaland. Statens kartverks kartserie M711 blad 1113 II og III, 1114 I, II og III, 1213 I, 1214 I, II og III,
- forskrift 19. februar 1999 nr. 312 om opprettelse av havnedistrikt i sjøen, Aurland kommune, Sogn og Fjordane (Statens kartverks kartserie M711, blad 1316 I, 1317 II og 1416 IV, Sjøkart nr. 124),

- forskrift 16. februar 1999 nr. 309 om opprettelse av havnedistrikt i sjøen, Nærøy kommune, Nord-Trøndelag (Statens kartverks kartserie M711 blad 1624 I, 1724 I og IV, 1725 I og IV, Sjøkart nr. 48, 51 og 224),
- forskrift 27. januar 1999 nr. 75 om endring av havnedistrikt i sjøen, Grimstad kommune, Aust-Agder (Statens kartverks kartserie M711 blad 1511 I, II og 1611 IV, Sjøkart nr. 8),
- forskrift 3. september 1998 nr. 1560 om havnedistrikt i sjøen, Tvedestrand kommune, Aust-Agder (Statens kartverks kartserie M/11 blad 1612 I og II, Sjøkart nr. 6 og 7),
- forskrift 10. juni 1998 nr. 1516 om endring av havnedistrikt i sjøen, Lillesand kommune, Aust-Agder (Statens kartverks kartserie M711, blad 1511 I og II og 1611 III, Sjøkart nr. 8 og 9),
- forskrift 27. mai 1998 nr. 754 om endring av havnedistrikt i sjøen, Rana kommune, Nordland (Statens kartverks kartserie M711 blad 1827 I, 1927 I, II, III og IV, Sjøkart nr. 59, 60 og 463),
- forskrift 29. januar 1998 nr. 403 om opprettelse av havnedistrikt i sjøen, sjøkart nr. 59 og 60 – Statens kartverkserie M711 blad nr. 1827 I, II og IV, 1927 III og IV, Nesna kommune, Nordland,
- forskrift 1. desember 1997 nr. 1333 om endring av havnedistrikt i sjøen, Alstahaug kommune, Nordland (Statens kartverks kartserie M711 blad 1726 I og III, 1826 III og IV, 1827 II og III, Sjøkart nr. 55, 56 og 57),
- forskrift 21. august 1997 nr. 1471 om endring av havnedistrikt i sjøen, Herøy kommune, Møre og Romsdal (Statens kartverks kartserie M711 blad 1119 I, II og IV, Sjøkart nr. 30),
- forskrift 13. juni 1996 nr. 561 om havnedistrikt i sjøen (kartserie M 711 blad nr. 1410 I, 1411 II og 1511 III sjøkart nr. 9 og 10), Søgne kommune, Vest-Agder,
- forskrift 16. februar 1996 nr. 236 om endring av havnedistrikt i sjøen, Halden kommune, Østfold (Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1913 II og 2012 IV, Sjøkart nr. 1 og havnekart nr. 470),
- forskrift 10. november 1995 nr. 995 om fastsettelse av havnedistrikt i sjøen for Stavanger interkommunale havnedistrikt, Rogaland (Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1212 IV, 1213 II og III sjøkart nr. 16),
- forskrift 7. september 1995 nr. 895 om fastsettelse av havnedistrikt i sjøen for Bodø kommune, Nordland (Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1829 II, 1929 I, II, III, IV, 2029 I, II, III, IV, 2030 II og III, Sjøkart nr. 64, 65, 66, 227, 311, 319 og 476),
- forskrift 21. mars 1994 nr. 548 om fastsettelse av havnedistrikt i sjøen, Moss kommune, Østfold (Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1813 IV, 1814 II, sjøkart nr. 3),
- forskrift 14. mars 1994 nr. 547 om fastsettelse av havnedistrikt i sjøen for Frogn kommune, Akershus (Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1814 I, II og 1914 IV, sjøkart nr. 4),
- forskrift 30. juli 1993 nr. 1438 om endring av grense i sjøen for Vågsøy kommune, Sogn og Fjordane fylke, sjøkart nr. 28 og 29. Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1019 III, nr. 1118 I og IV, 1119 IV og 1218 IV,
- forskrift 3. desember 1992 nr. 1253 om fastsettelse av havnedistrikt i sjøen for Arendal kommune, Aust-Agder. (Statens kartverks kartserie blad nr. 1611 I, 1611 IV og 1612 II sjøkart nr. 7 og 8),
- forskrift 16. september 1992 nr. 808 om fastsettelse av havnedistrikt i sjøen for Flora kommune, Sogn og Fjordane (Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1118 II, III og IV samt 1018 II og 1017 I, sjøkart nr. 26, 27 og 28),
- forskrift 8. mai 1992 nr. 529 om fastsettelse av havnedistrikt i sjøen for Strand kommune, Rogaland. (Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1212 I og 1213 II sjøkart nr. 16),
- forskrift 13. mars 1992 nr. 365 om fastsettelse av havnedistrikt i sjøen for Gildeskål kommune, Nordland. (Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1928 I, 1929 II og 2029 III sjøkart nr. 64),
- forskrift 11. mars 1992 nr. 224 om grensene i sjøen for Hjelmeland havnedistrikt, Hjelmeland kommune, Rogaland (M711 blad nr. 1213 I, II og 1313 III og IV, Sjøkart nr. 15, 16 og 205),
- forskrift 21. februar 1992 nr. 526 om fastsettelse av havnedistrikt i sjøen for Skjervøy kommune, Troms (Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1634 I, IV, 1635 II, III, IV, 1734 IV og 1735 III, Sjøkart nr. 91, 93, 94 og 95),
- forskrift 13. februar 1992 nr. 218 om grensene i sjøen for Vestby havnedistrikt, Vestby kommune, Akershus (M711 blad nr. 1814 II sjøkart nr. 3, 4 og 201),
- forskrift 15. januar 1992 nr. 109 om havnedistrikt i sjøen for Vikna havnedistrikt, Vikna kommune, Nord-Trøndelag (M711 blad nr. 1624 I, II, III og IV, 1625 II, 1724 IV, 1725 III),
- forskrift 5. desember 1991 nr. 915 om fastsettelse av havnedistrikt i sjøen, Kvinesdal kommune, Vest-Agder (M711 blad nr. 1311 I og sjøkart nr. 12),
- forskrift 24. juli 1991 nr. 486 om fastsettelse av havnedistrikt i sjøen, Larvik kommune, Vestfold. (Statens kartverks kartserie M711 blad nr. 1712 I, 1713 II, 1812 IV og 1813 III, Sjøkart nr. 2, 5, 201 og 202),
- forskrift 21. juni 1991 nr. 421 om fastsettelse av havnedistrikt i sjøen, Øksnes kommune, Nordland. (N.G.O's kartserie M711 blad 1132 I, 1233 III og IV, Sjøkart nr. 76 og 78),
- forskrift 20. juni 1991 nr. 420 om fastsettelse av havnedistrikt i sjøen, Andøy kommune, Nordland (N.G.O's kartserie M711 blad 1232 I og IV og 1233 I, II og III, Sjøkart nr. 78, 79 og 81),

- forskrift 27. mai 1991 nr. 403 om endring av havnedistrikt i sjøen for Vefsn kommune, Nordland fylke (N.G.O's kartserie M711 blad nr. 1826 I. Sjøkart nr. 57),
 - forskrift 11. mars 1991 nr. 176 om endring av grensene i sjøen for Orkdal havnedistrikt, Orkdal kommune, Sør-Trøndelag, N.G.O's kartserie M711 blad nr. 1521 I. Sjøkart nr. 39,
 - forskrift 15. oktober 1990 nr. 852 om utvidelse av Vågan havnedistrikt, Vågan kommune, Nordland (Sjøkart nr. 68, 73 og 75 NGO kartserie M711 blad nr. 1231 I, II, III og IV og nr. 1231 IV),
 - forskrift 15. oktober 1990 nr. 851 om utvidelse av Vestvågøy havnedistrikt, Vestvågøy kommune, Nordland. (Sjøkart nr. 72, 73, 74 og 75, NGO kartserie M711 blad nr. 1031 I og II og 1131 III og IV),
 - forskrift 14. juni 1990 nr. 501 om utvidelse av Harstad havnedistrikt, Troms (Sjøkart nr. 77, 79 og 80, NGO kartserie M711 blad nr. 1232 I, 1233 II, 1232 I, II og IV, 1333 III),
 - forskrift 11. mai 1990 nr. 336 om endring av grensene i sjøen for Risør havnedistrikt, Risør kommune, Aust-Agder (Sjøkart nr. 6 og 7, NGO kartserie M711 blad nr. 1612 I og II, 1712 III og IV),
 - forskrift 11. mai 1990 nr. 335 om havnedistriktsgrenser i sjøen for Stokke havnedistrikt, Stokke kommune, Vestfold (Sjøkart nr. 2 og 201, NGO kartserie M 711 blad nr. 1813 I, II, III og IV),
 - forskrift 3. mai 1990 nr. 317 om endring av grensene i sjøen for Sandefjord havnedistrikt, Sandefjord kommune, Vestfold (Sjøkart nr. 2 og 201 NGO kartserie M711 blad nr. 1813 II og III),
 - forskrift 3. mai 1990 nr. 316 om endring av grensene i sjøen for Agnefest havnedistrikt, omgjøring av navn til Lyngdal havnedistrikt, Lyngdal kommune, Vest-Agder (Sjøkart nr. 11, NGO kartserie M711 blad nr. 1311 II og 1411 III),
 - forskrift 27. april 1990 nr. 305 om havnedistriktsgrensen i sjøen for Flatanger havnedistrikt, Flatanger kommune, Nord-Trøndelag (Sjøkart nr. 45, 46, 47 og 309, NGO kartserie M711 blad nr. 1623 IV, 1624 II og III),
 - forskrift 10. januar 1990 nr. 33 om havnedistriktsgrenser i sjøen, Namsos kommune, Nord-Trøndelag (Sjøkart nr. 46 og 47, landkart NGO kartserie M711 blad 1624 I, 1732 IV og 1624 III),
 - forskrift 4. oktober 1989 nr. 976 om havnedistriktsgrenser i sjøen, Brønnøy havnedistrikt, Nordland (Sjøkart nr. 52, 53, 55, 224 og 310, NGO kartserie M711 blad 1725 I og IV, 1726 II og III, 1825 I og 1826 III),
 - forskrift 3. oktober 1989 nr. 975 om havnedistriktsgrenser i sjøen, Trondheim havnedistrikt, Sør-Trøndelag (Sjøkart nr. 220, NGO kartserie M711 blad 1521 I og 1521 IV),
 - forskrift 7. juli 1989 nr. 624 om grenser i sjøen for tromsø havnedistrikt, Troms,
 - forskrift 21. november 1988 nr. 923 om havnedistriktsgrenser i sjøen, Alta kommune, Finnmark (Sjøkart nr. 96 og 232, landkart NGO blad 1835 III, IV og V i hovedserie M711),
 - forskrift 5. oktober 1988 nr. 793 om havnedistriktsgrenser i sjøen, Eigersund kommune, Rogaland (Sjøkart nr. 13 og 467, landkart NGO blad 1212 i hovedserie M711),
 - forskrift 19. juli 1988 nr. 594 om havnedistriktsgrenser i sjøen, Sokndal kommune, Rogaland (landkart NGO blad 1211 I og 1311 IV i hovedserie M711),
 - forskrift 14. juli 1988 nr. 589 om havnedistriktsgrenser i sjøen, Vardø kommune, Finnmark (Sjøkart nr. 114, landkart NGO blad 2535 IV i hovedserie M711),
 - forskrift 10. juni 1987 nr. 524 om grenser for Kristiansand havnedistrikt, Vest-Agder,
 - forskrift 8. april 1991 nr. 193 om fastsettelse av havnedistrikt i sjøen, Vadsø kommune, Finnmark (N.G.O's kartserie M711, blad 2435 III. Sjøkart 114, 115 og 295).
- II. Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

15. des. Nr. 1686 2009

Forskrift om takseringsregler til bruk ved beskatning ved trekk i lønn mv. (lønnstrekkordningen) av personer som skattlegges på Svalbard i inntektsåret 2010 etter lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 15. desember 2009 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 7–1 nr. 1 og delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 29. desember 2009 kl. 14.45.

§ 1. Verdsettelse av naturallytelser

Når arbeidstakeren skattlegges ved trekk i lønn (lønnstrekkordningen), skal følgende naturallytelser verdsettes slik:

Fritt opphold (kost og losji)		kr 108 pr. døgn
Kost (alle måltider)		kr 79
Kost (to måltider)		kr 62
Kost (ett måltid)		kr 41
Losji (eget rom eller delt rom)		kr 29
Fri bolig	inntil 40 kvm	kr 1 900 pr. måned
	41–65 kvm	kr 2 800 pr. måned

	66–90 kvm	kr 4 400 pr. måned
	91–125 kvm	kr 4 900 pr. måned
	over 125 kvm	kr 5 700 pr. måned
Fri bil		kr 1 300 pr. måned

Ved beregning av fordel ved arbeidsgiverfinansiert elektronisk kommunikasjon skal det legges til grunn de samme regler og satser som gjelder på fastlandet for 2010.

§ 2. Overskudd på utgiftsgodtgjørelser mv.

Overskudd på utgiftsgodtgjørelser er skattepliktig.

Ved beregning av overskudd på godtgjørelser til dekning av utgifter ved reiser/opphold utenfor hjemmet, både med og uten overnatting, innenlands og utenlands, skal det legges til grunn de samme regler og samme satser som gjelder for utbetaling av trekkfrie utgiftsgodtgjørelser på fastlandet for 2010.

Ved beregning av overskudd på fast godtgjørelse for bruk av egen bil i yrket, skal 1/3 av godtgjørelsen, maksimalt kr 1 200 per måned, anses for medgått til dekning av utgifter. Den øvrige delen er skattepliktig.

Ved beregning av overskudd på arbeidsgivers dekning av utgifter til bruk av egen bil og egen snøscooter i yrket, skal det legges til grunn de samme regler og satser som gjelder for utbetaling av trekkfrie utgiftsgodtgjørelser på fastlandet for 2010.

For refusjon av utgifter til elektronisk kommunikasjon skal det legges til grunn de samme regler og satser som gjelder på fastlandet for 2010.

18. des. Nr. 1687 2009

Forskrift om endring i forskrift om autorisasjon av regnskapsførere m.v. og forskrift om eiendomsmegling

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 18. juni 1993 nr. 109 om autorisasjon av regnskapsførere § 13 annet ledd, jf. lov 19. juni 2009 nr. 103 om tjenestevirksomhet (tjenesteloven) § 29 nr. 18 og lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmegling § 2–3 fjerde ledd og § 2–4, jf. lov 19. juni 2009 nr. 103 om tjenestevirksomhet (tjenesteloven) § 29 nr. 26. Kunngjort 29. desember 2009 kl. 14.45.

I

I forskrift 8. februar 1999 nr. 196 om autorisasjon av regnskapsførere m.v. gjøres følgende endring:

Ny § 1–5 skal lyde:

§ 1–5. Saksbehandlingsregler til utfylling av tjenesteloven

For søknad om autorisasjon som regnskapsfører og autorisasjon av regnskapsførerselskap skal saksbehandlingsfrist som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd første punktum, være tre måneder.

Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for søknad om autorisasjon som regnskapsfører og autorisasjon som regnskapsførerselskap.

II

I forskrift 23. november 2007 nr. 1318 om eiendomsmegling gjøres følgende endringer:

Ny § 2–6a skal lyde:

§ 2–6a. Saksbehandlingsregler til utfylling av tjenesteloven

(1) For søknad om tillatelse etter eiendomsmeulingsloven § 2–3 skal saksbehandlingsfrist som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd første punktum, være tre måneder.

(2) Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for søknad om tillatelse til å drive eiendomsmegling.

Ny § 2–6b skal lyde:

§ 2–6b. Nærmere regler om foretaksform

(1) Tillatelse til å drive eiendomsmegling etter eiendomsmeulingsloven § 2–4 nr. 3 og 4 kan bare gis til foretak som har godkjent revisor, jf. revisorloven § 2–1.

(2) Ved enkeltpersonforetak gjelder eiendomsmeulingsloven § 3–3 tilsvarende for innehaveren, som i tillegg må oppfylle kravene til fagansvarlig, jf. eiendomsmeulingsloven § 2–9 annet ledd.

(3) Andre foretak etter eiendomsmeulingsloven § 2–4 nr. 3 og 4 må ha styre som oppfyller kravene i aksjeloven § 6–1, jf. eiendomsmeulingsloven § 3–3.

III

Endringene trer i kraft 28. desember 2009.

18. des. Nr. 1688 2009**Forskrift om endring i forskrift om årsregnskap m.m. for banker, finansieringsforetak og morselskap for slike**

Hjemmel: Fastsett av Finansdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 10–1 tredje ledd. Kunngjort 29. desember 2009 kl. 14.45.

I

I forskrift 16. desember 1998 nr. 1240 om årsregnskap m.m. for banker, finansieringsforetak og morselskap for slike gjøres følgende endringer:

§ 1–3 skal lyde:

Institusjoner som inngår i konsern med verdipapirer notert på regulert marked i en medlemsstat [EØS-stat], skal utarbeide selskapsregnskap enten etter regnskapsloven § 3–9 tredje ledd eller etter denne forskrift § 1–5.

§ 3–2 annet ledd siste punktum oppheves.

§ 8–6 oppheves.

Nåværende § 8–6a blir § 8–6 og skal lyde:

§ 8–6. Utlån

Det skal gis opplysninger om utlån i henhold til IFRS 7 om:

- a) kredittrisiko (7.34–38)
- b) virkelig verdi (7.25–30)
- c) resultatførte renter på utlån hvor det er foretatt nedskrivning for tap (7.20d)
- d) spesifikasjon av periodens endringer i nedskrivninger på utlån (7.16).

§ 8A–2 nytt annet punktum skal lyde:

Ved fravik skal det gis opplysninger i samsvar med § 8–3 i denne forskrift, jf. § 8A–4 annet ledd.

§ 8A–4 første ledd skal lyde:

Regnskapsloven kapittel 7 om noteopplysninger gjelder med de unntak og tillegg som følger av annet til femte ledd.

§ 8A–4 fjerde ledd bokstav a skal lyde:

- a) IAS 1.117–133

§ 9–2 fjerde ledd oppheves.

§ 10–3 oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning for regnskapsår påbegynt 1. januar 2009 eller senere.

18. des. Nr. 1689 2009**Forskrift om endring i forskrift om årsregnskap m.m. for verdipapirforetak**

Hjemmel: Fastsett av Finansdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 10–1 tredje ledd. Kunngjort 29. desember 2009 kl. 14.45.

I

I forskrift 23. august 1999 nr. 957 om årsregnskap m.m. for verdipapirforetak gjøres følgende endringer:

§ 1–1 nytt annet ledd skal lyde:

Regnskapslovens bestemmelser om små foretak gjelder ikke institusjoner som nevnt i første ledd.

Ny § 2–4 skal lyde:

§ 2–4. Valg av regnskapsmodell

Foretak som nevnt i § 1–1 kan utarbeide selskapsregnskap etter regnskapsloven § 3–9 annet ledd, forskrift 21. januar 2008 nr. 57 om forenklet anvendelse av internasjonale regnskapsstandarter eller ordinære regler i regnskapsloven og denne forskrift. Tilsvarende gjelder ved utarbeidelse av konsernregnskap for foretak som ikke omfattes av forordning (EF) nr. 1606/2002 artikkel 4.

Nåværende § 2–4 blir ny § 2–5.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning for regnskapsår påbegynt 1. januar 2009 eller senere.

18. des. Nr. 1690 2009

Forskrift om utlevering av frikort og refusjon av betalte egenandeler uten at det er satt fram krav

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 22–13 første ledd. Kunngjort 29. desember 2009 kl. 14.45.

§ 1. Virkeområde

Forskriften regulerer automatisk utlevering av frikort til personer som har nådd egenandelstak 1 og refusjon av betalte egenandeler, uten at rettighetshaver har satt fram krav, jf. folketrygdloven § 22–13 første ledd og egenandelsregisterforskriften.

Forskriften gjelder utlevering av frikort og refusjon av betalte egenandeler basert på opplysninger meldt inn fra behandlere og tjenesteytere.

§ 2. Utlevering av frikort – egenandelstak 1

Helsedirektoratet, eller det organ Helsedirektoratet bestemmer, kan fatte vedtak om utstedelse av frikort til personer som har nådd egenandelstak 1, som fastsettes av Stortinget. Vedtak kan fattes, og frikort kan utstedes automatisk, uten at rettighetshaver har satt fram krav om det.

§ 3. Refusjon av betalte egenandeler ut over egenandelstak 1

Helsedirektoratet, eller det organ Helsedirektoratet bestemmer, kan fatte vedtak om å refundere betalte egenandeler utover egenandelstaket. Vedtak kan fattes, og aktuelt beløp kan refunderes, uten at rettighetshaver har satt fram krav om det.

§ 4. Refusjon av betalte egenandeler for personer med fritak fra å betale egenandeler

Helsedirektoratet, eller det organ Helsedirektoratet bestemmer, kan fatte vedtak om å refundere betalte egenandeler for personer med fritak fra å betale egenandeler. Vedtak kan fattes, og aktuelt beløp kan refunderes, uten at rettighetshaver har satt fram krav om det.

§ 5. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1691 2009

Forskrift om endring i forskrift om bruk av legemidler til dyr

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 18 tredje ledd, § 23 andre ledd og § 24, lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 16 andre ledd og § 19 tredje ledd bokstav c, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790, lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyreværn § 30 andre ledd og lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 25b.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XIII nr. 15p (direktiv 2001/82/EF som endret ved direktiv 2004/28/EF). Kunngjort 29. desember 2009 kl. 14.45.

I

I forskrift 16. januar 2007 nr. 50 om bruk av legemidler til dyr gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

Forskriften gjelder veterinærers og fiskehelsebiologers bruk av legemidler til dyr.

§ 4 tredje ledd skal lyde:

Veterinærer og fiskehelsebiologer kan bruke homøopatiske legemidler selv om vilkårene i annet ledd ikke er oppfylt.

§ 4 nytt fjerde ledd skal lyde:

Personer som har rett til å utøve midlertidig tjeneste i Norge som veterinær eller fiskehelsebiolog, kan bruke legemidler uten norsk godkjenning dersom alle de følgende vilkårene er oppfylt:

- Tjenesteutøveren har tatt med legemidlene fra det landet vedkommende er etablert i.
- Legemidlene har markedsføringstillatelse til bruk på dyr i etableringslandet.
- Legemidlene er pakket i originalemballasjen.
- Tjenesteutøveren overlater ikke til dyreeier eller andre medhjelpere å sette i gang behandling med legemidlene eller å bruke mer av legemidlene enn det som er nødvendig for å behandle de aktuelle dyrene.
- Tjenesteutøveren fører journal i samsvar med forskrift 20. februar 2006 nr. 229 om journal for dyrehelsepersonell.

- f) Utvalget og mengden av legemidler skal ikke overstige det som vanligvis kreves for 1 dags utøvelse av forsvarlig virksomhet.
- g) Legemidlene er ikke immunologiske.

§ 5 fjerde ledd skal lyde:

Homøopatiske legemidler som brukes til matproduserende dyr etter § 4 tredje ledd, skal være beregnet for slike dyr. De farmakologisk aktive stoffene i homøopatiske legemidler skal være oppført i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2377/90. For homøopatiske legemidler, er tilbakeholdelsestiden 0 døgn.

§ 5 nytt sjette ledd skal lyde:

Legemidler som brukes under midlertidig tjeneste, jf. § 4 fjerde ledd, til matproduserende dyr, skal ikke inneholde andre eller en annen mengde av farmakologisk aktive stoffer enn legemidler som har norsk markedsføringstillatelse til bruk på dyr. Tjenesteyteren fastsetter en tilbakeholdelsestid som tilsvarer den som er påført originalemballasjen eller som er lengre dersom det er nødvendig for å utøve forsvarlig virksomhet.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1692 2009

Forskrift om endring i forskrift om reaksjoner ved overtredelse av akvakulturloven

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) § 30. Kunngjort 29. desember 2009 kl. 14.45.

I

I forskrift 29. mars 2007 nr. 361 om reaksjoner ved overtredelse av akvakulturloven gjøres følgende endring:

§ 11 første ledd skal lyde:

Ved overtredelse av forskrift om tillatelse til akvakultur for laks, ørret og regnbueørret § 29, forskrift om tillatelse til akvakultur av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret § 4 første ledd jf. annet ledd nr. 2 og fjerde ledd, forskrift om tildeling og drift ved havbeiteverksemd § 28 eller forskrift om drift av akvakulturanlegg § 5, § 7, § 37, § 38 eller § 39 utgjør overtredelsesgebyret folketrygdens grunnbeløp multiplisert med en, tre, seks eller ti. Utmålingen tar utgangspunkt i folketrygdens grunnbeløp på overtredelsestidspunktet.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1693 2009

Forskrift om fangstsertifikat mv.

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevende marine ressurser (havressurslova) § 40, § 41, § 48, § 52, § 53, § 56, § 58, § 59 og § 67. Kunngjort 29. desember 2009 kl. 14.45.

§ 1. Formål

Denne forskrift skal bidra til å sikre at fisk og fiskevarer som omsettes ikke er fanget eller omsatt i strid med bestemmelser i eller i medhold av norsk lov.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift menes med

- *eksportør*: eksportør av fisk og fiskevarer som er registrert i henhold til bestemmelser gitt i eller i medhold av lov 27. april 1990 nr. 9 om regulering av eksporten av fisk og fiskevarer.
- *salgslag*: salgslag som har vedtekter som er godkjent i medhold av lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk (råfiskloven).
- *norskfanget fisk*: fisk mv., inkludert deler, produkter og biprodukter av slik fisk, fanget av norsk fartøy, og omsatt gjennom salgslaget og omfattet av salgslagets omsetningsrett, jf. forskrift 29. juni 1990 nr. 485 om førstehåndsomsetning av råfisk § 1.
- *fangstsertifikat*: dokument som kobler opplysninger om landinger av fisk mv. til et vareparti.
- *lagererklæring*: erklæring av at fisk mv. fanget av fartøy som ikke er norsk, bare er lagret og ikke bearbeidet i Norge. Innfrysing regnes ikke som bearbeiding.
- *produsenterklæring*: erklæring fra produsent vedrørende produksjonen av fisk mv. fanget av fartøy som ikke er norsk.

§ 3. Utstedelse og godkjenning av fangstsertifikat, lagererklæring og produsenterklæring

Salgslagene kan utstede og godkjenne norske fangstsertifikater til eksportør for partier som består av norskfanget fisk.

For partier av fisk og fiskeprodukter som består av fisk mv. som ikke er norskfanget, kan salgslagene utstede og godkjenne lagererklæring til eksportør.

For partier av fisk og fiskeprodukter som består av fisk mv. som ikke er norskfanget, kan salgslagene videre godkjenne produsenterklæring avgitt av produsent. Salgslaget formidler godkjent erklæring til eksportør.

Salgslaget skal formidle kopi av godkjente fangstsertifikat, lager- og produsenterklæringer til Fiskeridirektoratet.

Fangstsertifikat kan ikke utstedes dersom fisker og mottaker/kjøper i første hånd på landings-/omsetningstidspunktet har unnlatt å oppgi alle opplysninger på landings-/sluttseddel som skal påføres sertifikatet.

Dersom krav til dokumentasjon som nevnt i § 4 ikke finnes eller ikke er tilfredsstillende kan produsent ikke få godkjent produsenterklæring, og eksportør kan ikke få utstedet og godkjent fangstsertifikat og lagererklæring eller få formidlet godkjent produsenterklæring.

Fangstsertifikat og lagererklæring kan utstedes og godkjennes elektronisk. Produsenterklæring kan avgis elektronisk av produsent og godkjennes elektronisk av salgslag.

§ 4. Krav til dokumentasjon fra eksportør og produsent som får utstedet og godkjent fangstsertifikat, lagererklæring og produsenterklæring

Eksportør som rekvirerer fangstsertifikat plikter å kunne dokumentere, for hvert enkelt vareparti som eksporteres, samtlige landinger fisk og fiskeproduktene stammer fra, med referanse til angjeldende sluttsedler.

Eksportør som rekvirerer lagererklæring plikter å kunne dokumentere

- samtlige fangstsertifikater som er knyttet til fisk og fiskeprodukter i det varepartiet som skal eksporteres,
- at fisk og fiskeprodukter som inngår i det varepartiet som skal eksporteres ikke er bearbeidet i Norge,
- når og hvor fisk og fiskeproduktene ble losset ved ankomst til Norge,
- hvilket transportmiddel som ble brukt ved ankomst til Norge,
- hvor fisk og fiskeproduktene har vært lagret,
- i hvilken tilstand fisk og fiskeproduktene ble lagret,
- når og hvor fisk og fiskeproduktene lastes opp for eksport, samt
- hvilket transportmiddel som benyttes ved eksport.

Produsenter som rekvirerer godkjenning av produsenterklæring plikter å kunne dokumentere

- samtlige fangstsertifikater som er knyttet til fisk og fiskeprodukter i det varepartiet som skal eksporteres, samt
- hvor mye råstoff fra hvert av disse fangstsertifikatene som er medgått i produksjonen av eksportpartiet.

Eksportør plikter å kunne dokumentere opplysninger om vareparti som skal eksporteres. Dokumentasjon skal omfatte beskrivelse av

- produkttype
- produktvekt
- forsendelsesdato
- importørs navn og adresse, samt
- navn på land der varen skal importeres.

Eksportør skal besørge at nummer på fangstsertifikat samt nummer på eventuelle lagererklæringer og/eller produsenterklæringer oppgis på tolldeklarasjonen ved eksport (rubrikk 44).

Dokumentasjon som nevnt i denne forskrift skal eksportør og produsent oppbevare sammen med fangstsertifikatet, lagererklæringen eller produsenterklæringen, tilgjengelig hos seg, i minst 5 år.

§ 5. Særskilte krav for produsenter av saltfisk, tørrfisk og klippfisk som får utstedet og godkjent fangstsertifikat, lagererklæring og produsenterklæring

Produsenter av saltfisk, tørrfisk og klippfisk plikter å avgrense produksjonen i passende tidsintervaller som sikrer korrekt dokumentasjon, jf. § 4, første ledd. Tidsintervaller skal ikke gå over et skifte i kalenderår.

Avgrensningen i tidsintervaller skal kunne dokumenteres. Reglene i § 3, femte og sjette ledd og § 4, sjette ledd gjelder tilsvarende.

§ 6. Direkte landing eller omlasting i utenlandsk havn

Norske fartøy som trenger fangstsertifikat ved anløp eller landing i utenlandsk havn kan sende melding til det angjeldende salgslag. Meldingen må da inneholde opplysninger om

- fartøyets navn, registreringsmerke og kallesignal
- anløpshavn
- tidspunkt for ankomst
- opplysninger om all fangst som skal landes eller omlastes, angitt med art, produkttilstand, produktvekt og fangstområde.

§ 7. Saksbehandling og registrering

Utstedelse av dokumenter som nevnt i denne forskrift er å regne som enkeltvedtak.

I tillegg til vedkommende salgslag kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak i medhold av § 3, sjette ledd.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet i medhold av denne forskrift.

Fiskeridirektoratet og salgslagene kan opprette register for å oppfylle formålet med denne forskrift.

§ 8. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 62, § 63 og § 64. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

Dersom vilkår fastsatt i denne forskrift ikke overholdes, kan Fiskeridirektoratet, eller de regionkontor Fiskeridirektoratet utpeker, fastsette tvangsmulkt og/eller overtredelsesgebyr.

§ 9. Delegering

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en korrekt og hensiktsmessig gjennomføring av utstedelse og godkjenning av fangstsertifikater mv.

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1694 2009

Forskrift om måling av skip

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 10 annet ledd. Kunngjort 29. desember 2009 kl. 14.45.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Måleplikt og virkeområde

(1) Norsk skip med største lengde lik 15 meter eller mer er målepliktig og skal måles for utstedelse av målebrev som inneholder brutto- og nettotonnasje.

§ 2. Definisjoner

I forskriften betyr:

- a) *1947-konvensjonen*: Overenskomst om et ensartet system for drektighetsmåling av fartøyer av 10. juni 1947 nr. 1.
- b) *1969-konvensjonen*: Internasjonal konvensjon om måling av fartøyer, 1969.
- c) *Anerkjente klasseselskap er*: American Bureau of Shipping (ABS), Bureau Veritas (BV), Det Norske Veritas (DNV), Germanischer Lloyd (GL) og Lloyd's Register of Shipping (LR).
- d) *Endring/Ombygging*: Endring eller ombygging av skipets lukkede volum, hoveddimensjoner, overdekninger, åpninger, skottplassering, største tillatte dypgang, anvendelse av rom eller tillatt passasjerantall.
- e) *Fartøytype*: Type som angir bruken av skipet og at skipet tilfredsstiller krav i forskrifter fastsatt av Sjøfartsdirektoratet.
- f) *IMO (International Maritime Organisation)*: Den internasjonale skipsfartsorganisasjon.
- g) *Internasjonalt Målebrev (1969)*: Målebrev utstedt etter 1969-konvensjonen.
- h) *Kjølstrekke*: Tidspunkt når kjølen strekkes eller at vekten av tilskårede komponenter utgjør minst 50 tonn eller 1 % av den totale, planlagte strukturelle vekt av skipet med den minste av vektangivelsene som bestemmende.
- i) *Lengde (L)*: 96 prosent av den hele lengde på en vannlinje ved en dybde svarende til 85 prosent av den minste dybde i risset målt fra overkanten av kjølen, eller lengden fra forkant av forstevnen til rorstammens akse på samme vannlinje, hvis denne lengde er større. På skip konstruert med styrlast skal vannlinjen som denne lengde er målt på være parallell med konstruksjonsvannlinjen.
- j) *Måling*: Bestemmelse av alle nødvendige mål for fastsettelse av brutto- og nettotonnasje, eventuelt andre tonnasje, i samsvar med de til enhver tid gjeldende regler.
- k) *Norsk Innenriks Målebrev (1982)*: Målebrev utstedt til skip og fartøy med lengde (L) fra 15 meter til 24 meter.
- l) *Største lengde*: Mål fra forkant av forreste del av skroget til akterkant av akterste del av skroget. I tillegg til hovedskrog anses skroget å bestå av dekk og skanseledning. Konstruksjoner som skal medtas i største lengde, må kunne defineres som del av/forlengelse av ett eller flere av nevnte tre hovedelementer og bestå av samme materiale som skroget, eventuelt del av dette. Forlenget dekk som medtas i største lengde, skal ha utstrekning fra borde til borde og være omsluttet av rekkverk eller skanseledning dersom øvrig dekk er omsluttet av slikt. Forlenget del av hovedskrog som medtas i største lengde, skal danne forlengelse av bunn og skrogsider. Elementer som ikke tilfredsstiller nevnte kriterier, anses ikke å være del av skrog og medmåles ikke i største lengde. Største lengde angis til nærmeste cm med 4/5 avrunding.
- m) *Øverste dekk*: Det øverste fullstendige dekk utsatt for vær og sjø og som har permanente værtette lukningsmidler til alle åpninger i ubeskyttede deler av dekket, samt under hvilket alle åpninger i skipssidene er forsynt med permanente vanntette lukningsmidler. I skip som har øverste dekk med trinn, anses som «øverste dekk» den laveste linjen av det værutsatte dekk og forlengelsen av denne linje parallell med øverste del av dekket.
- n) *Øverste dekk på åpne skip* anses et tenkt tverrskips rettlinjet dekk hvis underflate tenkes lagt i overkant av den øverste faste plate- eller plankegang.

- o) *Åpent skip* anses skip som er helt uten dekk, samt skip som har delvis dekk når den samlede lengde av de deler av dekket som går fra borde til borde er mindre enn halvparten av skipets største lengde. I tillegg anses skip med ett dekk som åpent dersom dekket ligger helt eller delvis under vannlinjen når skipet er lastet. Av oppbygninger måles bare de deler som ligger over øverste dekk.

§ 3. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Fraviket må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

Kapittel 2. Måleregler for målepliktige skip

§ 4. Målingsanmeldelse

- (1) Begjæring om måling for utstedelse eller påtegning av målebrev framsettes for Sjøfartsdirektoratet av skipets rederi på fastsatt skjema,
- ved nybygging senest 3 måneder før skipet settes i fart,
 - ved innkjøp fra utlandet, ved ervervelsen,
 - ved endring eller ombygging,
 - ved endring av navn, hjemsted eller fartøytype,
 - ved endring av eierforhold for skip med målebrev etter 1947-konvensjonen,
 - ved overgang fra Norsk Internasjonalt Skipsregister (NIS) til Norsk Ordinært Skipsregister (NOR) eller
 - ved overgang fra Norsk Ordinært Skipsregister (NOR) til Norsk Internasjonalt Skipsregister (NIS).
- (2) Ved endring eller ombygging skal ny måling foretas med mindre eier godtgjør at det ved skipet ikke er foretatt noen forandringer som har innflytelse på dets tonnasje.
- (3) Tonnasje anses endret dersom de ved ombygging eller endring av skipet er økt eller redusert med en enhet eller mer, med mindre noe annet følger av bestemmelser her.
- (4) Eier må i tillegg framlegge dokumentasjon som fastsatt av Sjøfartsdirektoratet.

§ 5. Måleregler for skip med lengde (L) større eller lik 24 meter

- (1) Skipets bruttotonnasje (GT) skal beregnes etter følgende formel: $GT = K_1 V$, hvor V er lik det totale volum av alle skipets lukkede rom målt i kubikkmeter, og K_1 er lik $0,2 + 0,02 \log_{10} V$.
- (2) Skipets nettotonnasje (NT) skal beregnes etter følgende formel:
- $$NT = K_2 V_c (4d/3D)^2 + K_3 (N_1 + (N_2/10))$$

hvor

- faktoren $(4d/3D)^2$ ikke skal være større enn 1
- uttrykket $K_2 V_c (4d/3D)^2$ ikke skal være mindre enn 0,25 GT
- NT ikke skal være mindre enn 0,30 GT
- V_c = lasterommets totale volum målt i kubikkmeter
- $K_2 = 0,2 + 0,02 \log_{10} V_c$
- $K_3 = 1,25 (GT + 10000/10000)$
- D = dybde i risset målt i meter
- d = dypgående midtskips målt i meter
- N_1 = antall passasjerer i lugarer med ikke flere enn 8 køyer
- N_2 = antall øvrige passasjerer
- $N_1 + N_2$ = største antall passasjerer skipet har tillatelse til å føre i henhold til passasjersertifikatet. Dersom $N_1 + N_2$ er mindre enn 13, skal N_1 og N_2 settes til null
- GT = skipets bruttotonnasje beregnet i samsvar med første ledd.
- Dypgående (d) = skipets lastelinje fastsatt etter det aktuelle regelverket for skipet. For skip som det ikke kreves lastelinje for, settes dypgående til 75 prosent av dybden i risset midtskips.

§ 6. Måleregler for målepliktig skip med lengde (L) fra 15 meter til 24 meter

- (1) Skipets bruttotonnasje (GT) skal beregnes etter følgende formel: $GT = K_1 V$ hvor V er lik det totale volum av alle skipets lukkede rom målt i kubikkmeter, K_1 er lik $0,2 + 0,02 \log_{10} V$, multiplisert med 0,92 og avrundet ned til nærmeste hele enhet.
- (2) Skipets nettotonnasje er 40 prosent av bruttotonnasjen etter første ledd, avrundet ned til nærmeste hele enhet.

§ 7. Måleregler for skip med lengde (L) fra 15 meter til 24 meter kjølsturket før 18. juli 1982

- (1) Skip med største lengde lik 15 m eller mer, men med lengde (L) mindre enn 24 m, kjølsturket før 18. juli 1982, kan ha ordinære tonnasje i henhold til 1947-konvensjonen, eller i henhold til måleregler som var gjeldende før 1947-konvensjon trådte i kraft, og inneha målebrev samsvarende med nevnte konvensjon eller tidligere måleregler.
- (2) Dersom skip som nevnt i første ledd endres eller ombygges slik at bruttotonnasjen i henhold til 1947-konvensjonen økes eller reduseres med mer enn 1 prosent, skal målebrevet anses ugyldig og skipet må ommåles.

(3) Dersom skipets bruttotonnasje er beregnet i henhold til måleregler som var gjeldende før 1947-konvensjonen trådte i kraft, skal bruttotonnasjen omregnes til 1947-konvensjonens bestemmelser slik bruttotonnasjen ville vært før endring eller ombygging som nevnt i andre ledd.

(4) Eier av skip som nevnt i første ledd, kan uavhengig av endring eller ombygging utarbeide tonnasjeberegninger i henhold til § 7 og anmode om utstedelse av nytt målebrev.

§ 8. Sikkerhetstonnasje for skip med lengde (L) større eller lik 24 meter

(1) Skip som er kjølstрукket før 18. juli 1994 kan inntil det endres, ombygges eller øker dypgang slik at tonnasje endres med mer enn 1 prosent, ha anført sikkerhetstonnasje i anmerkningsrubrikk i Internasjonalt Målebrev (1969).

(2) Sikkerhetstonnasje etter denne bestemmelsen skal være bruttotonnasje fastsatt etter følgende måleregler:

- a) Måleregler som var gjeldende før 1947-konvensjonen trådte i kraft,
- b) 1947-konvensjonen.

(3) For skip som innføres til Norge skal ikke sikkerhetstonnasje påtegnes i målebrevet med mindre det utenlandske målebrevet har anført sikkerhetstonnasje i anmerkningsrubrikken i Internasjonalt Målebrev (1969).

§ 9. Supplementstonnasjer for oljetankskip med segregert vannballast og lukeløse containerskip med lengde (L) større eller lik 24 meter

(1) Eier av oljetankskip kan kreve å få innført i anmerkningsrubrikken i Internasjonalt Målebrev (1969) tonnasje av segregerte vannballasttanker og bruttotonnasjen eksklusive segregert vannballast etter IMO-resolusjon A.747(18).

(2) Lukeløse containerskip kan på eiers anmodning få innført en redusert bruttotonnasje i anmerkningsrubrikken i Internasjonalt Målebrev (1969) etter IMO TM.5/Circ5. og IMO TM.5/Cir.4.

(3) Bruttotonnasje som nevnt i første ledd kommer bare til anvendelse ved beregning av tonnasjebaserte avgifter.

Kapittel 3. Krav til utføring og presentasjon av beregningene

§ 10. Utførelse av tonnasjeberegninger

(1) Tonnasjeberegninger skal foretas på grunnlag av tegninger som er utført i et elektronisk program godkjent av Sjøfartsdirektoratet og basert på alminnelige geometriske volumberegningsprinsipper. Alle volumberegninger for det enkelte skip skal være utført med samme program.

(2) Det er unntak fra kravet om å benytte godkjent elektronisk program dersom volumendring ved endring eller ombygging enkelt kan verifiseres ved hjelp av forenklet beregningsmetode.

§ 11. Nærmere om beregning av volumene

(1) Alle mål som brukes ved volumberegningen skal tas til nærmeste centimeter. Volumberegningen skal foretas etter alminnelig aksepterte tilnærmingsmetoder for angjeldende rom.

(2) Volumene av alle rom som inngår i beregningen av tonnasje måles, uten hensyntagen til anbrakt isolasjon eller lignende, til innsiden av skrogets plateledning eller faste ytterskott i skip bygd av stål eller annet metall, og til skrogets ytterside eller til innsiden av faste skott og skillevegger i skip bygd av andre materialer.

(3) Volumet av utspringende deler av skroget som for eksempel bulber, strømlinjekledninger, bossinger for propellaksel og andre konstruksjoner skal tas med i det totale volum.

(4) Volum av et rom som er åpent til sjøen kan utelates fra det totale volum. Likevel skal volumer innenfor skipsskrog, så som for lektere med delbart skrog og oppmudringsfartøy, innbefattes i V og V_C som nevnt i § 5 uansett om rommet innenfor skroget midlertidig åpnes til sjøen når last losses.

(6) Lukkede rom over øverste dekk, påbygninger og rom åpne til sjøen måles bare når de overstiger 1 m^3 .

(7) Ved beregning av skrogvolum skal det tas hensyn til endeseksjonene (skjæringspunkt dekk/stev). Antall seksjonsarealer i skrogbeskrivelsen for øvrig skal ikke være mindre enn de 11 konstruksjonsspantene i standard linjetegning med tillegg av 4 konstruksjonsspant mellom konstruksjonsspant nr. 0 og 1, nr. 1 og 2, nr. 8 og 9, og mellom nr. 9 og 10.

(8) I volumberegningene skal det tas hensyn til diskontinuiteter og krumme flater. Alle volumer skal beregnes uten fratrukk for styrkedeler (permeabilitet 1,0).

§ 12. Presentasjon av tonnasjeberegninger

(1) Alle programberegnete volumer skal presenteres tabellarisk og grafisk. Alle inngangsdata skal vedlegges. Minimumskravet til grafisk presentasjon er at seksjonene skal plottes i tverrskipsplanet, isometrisk og som profilplott. I tillegg skal seksjonsarealkurven (SAK) for skroget plottes. Arealer og volumer skal angis på kurven.

(2) Lasterom skal defineres og presenteres rom for rom med lengde, spantereferanse og en klar angivelse for romtype og innhold.

(3) Overbygg skal i sammendraget presenteres dekk for dekk og sammenhengende deler som en enhet med total lengde av denne angitt i tillegg til volumet. Enkeltdeler i definisjonen og totalvolum for overbygg skal ha en klar angivelse av type og beliggenhet.

§ 13. Dokumentasjon som skal legges fram ved måling

(1) For nytt målepliktig skip med lengde (L) lik 24 meter eller mer skal følgende dokumentasjon fremlegges:

- a) Beregning av tonnasje etter § 5 samt hvor det er aktuelt også etter § 9,
 - b) Langskipsseksjon som viser vannballasttanker, skott, oppbygninger, luker mv. (profil- og dekkplan konstruksjon),
 - c) Tverrskipsseksjon som viser bunnkonstruksjon, bjelkebukt mv. (midtskipsseksjon),
 - d) Generalarrangement,
 - e) For- og akterskipskonstruksjon,
 - f) Spanteriss eller linjetegning, eventuelt avslagningstabeller,
 - g) Kapasitetsplan,
 - h) Detaljtegninger som viser åpninger i skott, dekk eller skipssider med mulige lukkemidler,
 - i) Detaljtegninger som viser målsatt geometrisk stålkonstruksjon av lasterom/lastetanker, lasteluker, overbygninger, dekkshus inklusive maskinoppbygninger og skorstein,
 - j) Referansetegning/målskisse.
- (2) For nytt målepliktig skip med lengde (L) mindre enn 24 meter skal følgende dokumentasjon fremlegges:
- a) Beregning etter § 6 første ledd,
 - b) Generalarrangement,
 - c) Langskipsseksjon som viser skott, oppbygninger og luker med plantegning av dekkene (profil- og dekkplan),
 - d) Spanteriss og linjetegning,
 - e) Detaljtegninger som viser målsatt geometrisk konstruksjon av lasteluker, overbygninger, dekkshus inklusive maskinoppbygninger og skorstein,
 - f) Tverrskipsseksjon som viser bunnkonstruksjon, bjelkebukt mv. (midtskipsseksjon),
 - g) Referansetegning,
 - h) målskisse.
- (3) For eksisterende målepliktig skip skal ved måling følgende dokumentasjon fremlegges:
- a) Tegninger som viser ombygging eller endring
 - b) Dersom måling etter § 5 skal utføres, legges dokumentasjon fram som for nytt skip.
- (4) For målepliktig skip som innføres fra utlandet skal følgende dokumentasjon fremlegges:
- a) Kopi av det utenlandske målebrevet
 - b) Kopi av eventuelt lastelinjesertifikat
 - c) Generalarrangement.
- (5) Sjøfartsdirektoratet kan ved behov be om ytterligere opplysninger.

Kapittel 4. Målebrev

§ 14. Generelle bestemmelser

- (1) Målebrevet skal oppbevares om bord.
- (2) Innhold i målebrev skal være i henhold til det som enhver tid er bestemt av Sjøfartsdirektoratet.
- (3) Dersom skipet selges til utlandet eller på annen måte mister retten til å føre norsk flagg, skal eieren returnere målebrevet til Sjøfartsdirektoratet innen fire måneder.
- (4) Dersom målebrevet er i behold etter skipets totalforlis eller kondemnering skal eier returnere målebrevet til Sjøfartsdirektoratet.

§ 15. Utstedelse av målebrev

- (1) Det utstedes:
 - a) Internasjonalt Målebrev (1969) til målepliktig skip med lengde (L) lik 24 m eller mer, uansett fartsområde.
 - b) Internasjonalt Målebrev (1969), eventuelt Norsk Innenriks Målebrev (1982) ved overgang fra Norsk Internasjonalt Skipsregister (NIS) til Norsk Skipsregister (NOR).
 - c) Norsk Innenriks Målebrev (1982) til målepliktig skip med lengde (L) mindre enn 24 m.
 - d) Norsk Innenriks Målebrev (1982) til målepliktig skip med målebrev i henhold til 1947-konvensjonen og med lengde (L) fra 15 meter til 24 meter når eieren ønsker det, eller når slikt skip er endret eller ombygget som nevnt i § 7.
- (2) Nytt målebrev utstedes når:
 - a) Skip med Internasjonalt Målebrev (1969) er endret eller ombygget slik at brutto- eller nettotonnasje er øket med en enhet eller mer.
 - b) Skip med Norsk Innenriks Målebrev (1982) er endret eller ombygget slik at bruttotonnasjen er øket eller redusert med en enhet eller mer.
 - c) Skip med målebrev i henhold til 1947-konvensjonen er endret eller ombygget som nevnt i § 7 andre ledd.
 - d) Det originale målebrevet er tapt med unntak av målebrev som nevnt i tredje ledd.
- (3) Som erstatning for målebrev utstedt og gått tapt etter 1947-konvensjonen, kan eier i stedet for Norsk Innenriks Målebrev (1982) be om kopi av målingsbevis.

§ 16. Merking av skip før målebrevet kan utleveres

- (1) Før målebrev utleveres, må skipet være merket i henhold til de til enhver tid gjeldende regler om merking av skip.
- (2) For å få utlevert nytt målebrev skal eldre målebrev leveres inn til Sjøfartsdirektoratet.

§ 17. Anerkjennelse av utenlandsk målebrev

(1) For skip som er registrert i eller fører flagget til stater som har ratifisert 1969-konvensjonen, anerkjennes her i riket målebrev utstedt i henhold til denne konvensjonen.

(2) For skip som er registrert i, eller fører flagget til stater som ikke har ratifisert 1969-konvensjonen, anerkjennes her i riket målebrev utstedt i henhold til 1947-konvensjonens målereglar.

(3) For skip som ikke omfattes av 1969-konvensjonen, anerkjennes her i riket nasjonalt målebrev eller internasjonalt målebrev.

§ 18. Utenlandsk målebrev som grunnlag for registrering i Norge

(1) Utenlandsk målebrev skal inneha tonnasje etter 1969-konvensjonen for å kunne attesteres av Sjøfartsdirektoratet som grunnlag for registrering i Norge.

(2) Norsk målebrev utstedes på grunnlag av beregningene for det utenlandske målebrevet eller nye beregninger.

(3) Attestert kopi av utenlandsk målebrev er gyldig i tre måneder etter registrering i Skipsregistrene har funnet sted, og skal oppbevares om bord. Eier må sørge for at norsk målebrev kan utstedes på grunnlag av tonnasjeberegninger som nevnt i annet ledd innen gyldighetsperiodens utløp.

§ 19. Anvendelse av tonnasje som parameter

(1) I forskrifter fastsatt av Sjøfartsdirektoratet der bruttotonnasje er parameter, skal bruttotonnasje angitt i skipets målebrev legges til grunn. Med mindre annet framgår av den enkelte forskrift skal sikkerhetstonnasje anvendes som bruttotonnasje når sikkerhetstonnasje er anført i anmerkningsrubrikk i Internasjonalt Målebrev (1969).

(2) For utenlandsk skip skal bruttotonnasjen i skipets målebrev legges til grunn, utstedt av flaggstaten eller av Sjøfartsdirektoratet.

Kapittel 5. Avsluttende bestemmelser**§ 20. Ikrafttredelse mv.**

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 26. juli 1994 nr. 749 om måling av fartøyer.

18. des. Nr. 1695 2009**Forskrift om regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 2010**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 27, § 36, § 37 og § 42 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 29. desember 2009 kl. 14.45.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter**§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sild i Nordsjøen og Skagerrak.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak, fiske og lande totalt:

- 1) 46 440 tonn sild i Nordsjøen sør for 62° N, avgrenset i øst av en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Av dette kvantumet avsettes 1220 tonn til forsknings- og undervisningsformål.
- 2) 4515 tonn sild i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil av de svenske og danske grunnlinjene. Skagerrak er avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholm fyr til Lindesnes fyr, og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr.

§ 3. Gruppekvote for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse kan fiske og lande inntil 36 898 tonn sild sør for 62° N. Av dette kvantumet kan inntil 33 594 tonn fiskes utenfor grunnlinjene i Nordsjøen og inntil 3304 tonn utenfor 2 nautiske mil av de norske grunnlinjene i Skagerrak.

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) kan fiske og lande inntil 2355 tonn sild sør for 62° N. Av dette kvantum kan inntil 2144 tonn fiskes utenfor grunnlinjene i Nordsjøen og inntil 211 tonn utenfor 2 nautiske mil av de norske grunnlinjene i Skagerrak.

§ 4. Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 3481 tonn sild i området som nevnt i § 2 nr. 1.

§ 5. Gruppekvote for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter sild i Nordsjøen sør for 62° N kan fiske og lande inntil 7000 tonn.

Av dette kvantum kan:

- 1) fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe, jf. deltakerforskriften, fiske og lande inntil 6850 tonn. Av dette kvantum avsettes 500 tonn til låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak fra 1. september.
- 2) fartøy med adgang til å delta åpen gruppe, jf. deltakerforskriften, fiske og lande innenfor en avsetning på 150 tonn.

Kapittel 2. Fiske i ringnotgruppen

§ 6. Fartøykvoter

Fartøy i ringnotgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1500 hl +	40 % av konsesjonskapasiteten fra	0–4000 hl
	30 % av konsesjonskapasiteten fra	4000–6000 hl
	20 % av konsesjonskapasiteten fra	6000–10 000 hl
	10 % av konsesjonskapasiteten over	10 000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) legges fastsatt basiskvote per 19. november 2006 til grunn for utregning av fartøykvoten.

§ 7. Refordeling

Fiskeridirektoratet kan oppheve fartøykvotene for fartøy med ringnottillatelse etter 1. desember.

Fiskeridirektoratet kan oppheve fartøykvotene for ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) etter 12. oktober.

§ 8. Forbud mot fiske med flytetrål i Skagerrak

Det er forbudt å drive fiske med flytetrål i Skagerrak.

Kapittel 3. Fiske i trålgruppen

§ 9. Bifangst av sild i fiske med småmasket trål

I fiske med småmasket trål etter kolmule og øyepål sør for 62° N er det tillatt å ha inntil 20 % sild i vekt i det enkelte hal og ved landing.

Ved fiske etter tobis med trål med en maskevidde mindre enn 16 mm er det likevel ikke tillatt å ha mer enn 10 % sild regnet i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

§ 10. Adgang til direktefiske etter sild

Direkte fiske etter sild med trålfartøy er ikke tillatt.

Dersom kvantum sild som medgår til bifangst i fisket med småmasket trål etter kolmule, øyepål og tobis blir mindre enn gruppekvoten som fastsatt i § 4, kan Fiskeridirektoratet fra og med 1. november åpne for et direkte fiske etter sild for å sikre at gruppekvoten blir oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan gi nærmere bestemmelser om avviklingen av et eventuelt direktefiske etter sild.

§ 11. Partråling

Uten hinder av forbudet i § 17 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- a) Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- b) Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- c) Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- d) Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- e) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2010.
- f) Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 4. Fiske i kystfartøygruppen

§ 12. Fartøykvoter

Fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe kan fiske og lande følgende kvanta:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimalkvote (tonn)</i>	<i>Herav garantert kvote (tonn)</i>
Fartøy under 7,0 meter	1	8,0	5,7
Fartøy 7,0–7,99 meter	2	16,0	11,4
Fartøy 8,0–8,99 meter	3	24,0	17,1
Fartøy 9,0–9,99 meter	4	32,0	22,8
Fartøy 10,0–10,99 meter	5	40,0	28,5
Fartøy 11,0–11,99 meter	6	48,0	34,2
Fartøy 12,0–12,99 meter	7	56,0	39,9
Fartøy 13,0–13,99 meter	8	64,0	45,6
Fartøy 14,0–14,99 meter	9	72,0	51,3
Fartøy 15,0–15,99 meter	10	80,0	57,0
Fartøy 16,0–16,99 meter	11	88,0	62,7
Fartøy 17,0–17,99 meter	12	96,0	68,4
Fartøy 18,0–18,99 meter	13	104,0	74,1
Fartøy 19,0–19,99 meter	14	112,0	79,8
Fartøy 20,0–20,99 meter	15	120,0	85,5
Fartøy 21,0–21,35 meter	16	128,0	91,2

Ved en eventuell stopp i fisket i lukket gruppe kan det enkelte fartøy likevel fortsette fiske innenfor en kvoteenhet på 5,7 tonn.

Fra 1. september kan fartøy tilhørende lukket gruppe delta i et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak innenfor en totalkvote på 500 tonn. Hvert fartøy kan maksimalt fiske og lande inntil 100 tonn innenfor fartøykvoten angitt i tabellen ovenfor.

Fartøy i åpen gruppe kan fiske og lande inntil 10 tonn sild.

Fartøy i åpen gruppe kan fortsette fisket selv om det innføres stopp i fisket for kystfartøygruppen.

§ 13. *Samfiske i forbindelse med låssetting*

To notfartøy i kystfartøygruppen som er utrustet og bemannet for samfiske kan gå sammen om kast og fiske for låssetting inntil en kvote tilsvarende summen av 2 x 15 kvotefaktorer. Kvantum utover dette må det enkelte fartøy fiske og lande alene.

For øvrig gjelder følgende vilkår:

- Ingen kan gå sammen om kast uten på forhånd å være skriftlig påmeldt til vedkommende salgslag for samfiske til låssetting. Ved påmelding må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende. Fiskere som har gått sammen om kast plikter å oppgi alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende, nøyaktig fangststed osv. til salgslaget.
- Fartøy kan bare delta i ett samfiskelag i 2010. Et fartøy kan likevel delta i ett nytt samfiskelag dersom tidligere fartøy i samfiskelaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.
- Fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 20 % igjen av egen kvote.
- Låssettingen skal skje innenfor grunnlinjen, og samfiskere plikter å føre daglig tilsyn med låset frem til fangsten er levert. Bruket skal merkes på forsvarlig måte med minimum en blåse fra hver enkelt deltaker.
- Landing av fangst som er låssatt kan bare skje ved opptak fra lås/pose i sjøen til godkjent førings-/kjøperfartøy. Låset/posen skal være oppankret/fortøyd til land før overføring til førings-/kjøperfartøy finner sted.

Adgangen til å gå sammen om kast gjelder ikke i sperrede områder med puljevis innseiling.

Fiskeridirektoratets regionkontor avgjør om samfiske kan utøves og hvordan samfiske kan utøves i sperrede områder med puljevis innseiling. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 14. *Føring av samfisket fangst*

Fiskeridirektoratet kan gi adgang til føring av samfisket fangst til låssetting i Skagerrak.

§ 15. *Beregning av kvote ved utskifting og ombygging*

Fartøy som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2002, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

§ 16. *Endring av hjemmelslengde for fartøy med største lengde på eller over 11 meter og hjemmelslengde mellom 10 og 10,99 meter*

Fartøy som 15. mars 2007 var registrert i Fiskeridirektoratets fartøyregister med største lengde på eller over 11 meter og kvote med hjemmelslengde fra og med 10 til og med 10,99 meter, kan få hjemmelslengden endret til 11 meter. Det er et vilkår at eieren av fartøyet samtykker. Dersom fartøyet er skiftet ut, kan endringen i stedet fastsettes for erstatningsfartøyet.

Tilsvarende gjelder for erstatningsfartøy med største lengde på eller over 11 meter som erstatter fartøy som før 15. mars 2007 hadde kvote med hjemmelslengde fra og med 10 til og med 10,99 meter. Det er et vilkår at erstatningsfartøyet ble kjøpt eller kontrahert før 16. mars 2007. Det er videre et vilkår at Fiskeridirektoratet mottok

søknaden om ervervstillatelse for dette fartøyet før samme dato. Det kan gjøres unntak for sist nevnte vilkår dersom det er åpenbart at øvrige vilkår er oppfylt.

Dersom deltakeradgangen til fartøy som ellers kunne fått endret hjemmelslengde etter denne paragrafen er oppgitt som følge av tildeling av strukturkvote, kan det eller de fartøy som er tildelt strukturkvote få endret kvotefaktoren forholdsmessig. Det er et vilkår at eieren av mottakende fartøy samtykker.

Vedtak om endring av hjemmelslengde og kvotefaktor treffes av Fiskeridirektoratet.

Kapittel 5. Fellesbestemmelser

§ 17. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i dette ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

Ved utskiftning av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter andre ledd eller tredje ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 18. Særskilt turkvoteordning

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) og fartøy i kystfartøygruppen som fører egen fangst er begrenset av en kvote på 250 tonn losset kvantum per tur.

Leveringer over 250 tonn losset kvantum per tur vil bli inndratt og belastet fartøyets eventuelt gjenstående kvote.

§ 19. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom notfartøy for å unngå nedddreping. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske. Dette gjelder ikke for kystfartøy i åpen gruppe.

§ 20. Bifangst

Ved fiske etter sild er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst av makrell i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter hestmakrell er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst av sild i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 21. Avkortning av kvote ved dumping og nedddreping

Er fangst forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 22. Meldeplikt ved sprenging av not

Fartøy tilhørende ringnotgruppen og kystnotfartøy skal melde fra til Fiskeridirektoratet ved notsprenging. Meldingen sendes til Fiskeridirektoratet region Sør.

§ 23. Omregningsfaktorer for ombordprodusert sild

Ved sildefiletproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn sildefilet blir avregnet med 2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved silderognproduksjon er omregningsfaktoren 9,0 slik at 1 tonn silderogn blir avregnet med 9 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hel, saltet sild er omregningsfaktoren 1,0 slik at 1 tonn hel, saltet sild blir avregnet med 1 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hodekappet, saltet sild er omregningsfaktoren 1,2 slik at 1 tonn hodekappet, saltet sild blir avregnet med 1,2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Summen av alle leverte produkter, inklusive avfall/avskjær og hel sild som er utsortert fra ombordproduksjon av silderogn (biprodukter), må ikke overstige fartøykvoten.

Levering av biprodukt må kontrolleres av Fiskeridirektoratets regionkontor, og føres særskilt på sluttseddelen.

§ 24. Fiske etter agn

Fiskere som er ført i fiskermanntallet kan bruke not i fiske etter agn til eget forbruk med merkeregistrert fartøy under 28 meter største lengde. Omsetning av fangsten er forbudt.

§ 25. Geografiske sperreområder

I området mellom 62° 00' N og 60° 30' N er det hele året forbudt å fiske sild fra grunnlinjene og ut til 12 nautiske mil. Forbudet omfatter også norsk vårgytende sild.

I perioden fra og med 15. februar til og med 30. april er det forbudt å fiske all sild i området mellom 62° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene. Forbudet i første punktum er ikke til hinder for et begrenset fiske for kystfartøy i den grad slik adgang følger av forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2010.

§ 26. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, gruppekvotene eller områdekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 6. Straff og ikrafttredelse**§ 27. Straff**

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31.

På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 28. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

18. des. Nr. 1696 2009**Forskrift om regulering av fisket etter breiflabb i 2010**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 15, § 16 og § 36. Kunngjort 29. desember 2009 kl. 14.45.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande breiflabb i 2010.

§ 2. Begrensninger i bruk av garn

Uten hinder av § 1 er det tillatt å fiske etter breiflabb med en garnmengde på inntil 500 garn per fartøy. Det enkelte garn kan være inntil 27,5 meter langt.

§ 3. Fredningstid

Det er forbudt å fiske breiflabb med garn nord for 63° N i tidsrommet fra og med 1. januar til og med 20. mai og fra 20. desember til og med 31. desember. I området mellom 62° N og 63° N gjelder forbudet fra og med 1. mars til og med 20. mai.

§ 4. Minstemål og innblanding under minstemål

I garnfisket er det forbudt å fiske breiflabb mindre enn 60 cm.

Fartøy som fisker med garn kan ha inntil 5 % breiflabb under minstemål i antall i de enkelte fangster og om bord.

§ 5. Maskeutforming og maskestørrelse

Det er forbudt å ha mer enn fire sider i den enkelte maske. Alle maskens sider skal være like lange.

I fiske etter breiflabb er det forbudt å bruke garn dersom maskestørrelsen er mindre enn 360 mm.

§ 6. Krav til røkting

Garn som benyttes i fiske etter breiflabb skal røktes minst hver tredje dag.

§ 7. Rapportering

Fartøy som driver garnfiske etter breiflabb skal rapportere til Kystvaktsentralen på Sortland (tlf. 07611) om følgende:

- a) setting av garn,
- b) opphaling av garn ved avslutning av fisket,
- c) tap av garn,
- d) funn av tapte garn.

§ 8. Bifangst

Ved fiske med garn er det uten hinder av forbudet i § 1 tillatt å ha inntil 5 % bifangst av breiflabb regnet i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske med trål eller snurrevad er det forbudt å fiske breiflabb som bifangst. Uten hinder av forbudet er det tillatt å ha inntil 20 % bifangst av breiflabb i vekt i de enkelte fangster og ved landing ved fiske med stormasket trål eller snurrevad, og inntil 10 % bifangst av breiflabb ved fiske med reke trål.

Bifangst av breiflabb ved fiske med rekeetrål regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttsedler/landingssedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

Fartøy som fisker med småmasket trål kan ha inntil 0,5 % bifangst av breiflabb i vekt i de enkelte fangster og ved landing, men maksimalt 500 kg breiflabb per tur.

§ 9. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 10. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter § 61, § 62, § 64 og § 65 i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

18. des. Nr. 1697 2009

Forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2010

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 15, § 16 og § 36. Kunngjort 29. desember 2009 kl. 14.45.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande pigghå, brugde og håbrann i Norges økonomiske sone og i internasjonalt farvann i ICES-statistikkområdene I–XIV.

Forbudet mot å fiske pigghå gjelder ikke for fartøy under 15 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i Norges indre farvann og sjøterritoriet.

§ 2. Bifangst

Dersom fartøy ved fiske etter andre fiskeslag får bifangst av brugde, skal levedyktig fisk straks slippes på sjøen.

Dersom bifangst som nevnt i første ledd er død eller døende, skal bifangsten landes.

Dersom fartøy ved fiske etter andre fiskeslag får bifangst av pigghå eller håbrann, skal bifangsten landes.

Ved lovlig bifangst som nevnt i annet og tredje ledd gjelder forskrift 22. januar 2003 nr. 57 om opplysningsplikt ved landing og omsetning av fisk tilsvarende.

Ved landing av brugde som bifangst skal det på sluttseddelen i tillegg til vekt oppgis antall brugde.

§ 3. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stanse fisket etter pigghå når det er fisket samme kvantum som det totalt sett ble fisket i 2007.

§ 4. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, kan straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser § 60, § 61, § 62 og § 64. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder inntil 31. desember 2010.

18. des. Nr. 1698 2009

Forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2010

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16 og § 37. Kunngjort 29. desember 2009 kl. 14.45.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande reker i følgende områder:

1. I Nordsjøen, dvs. Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone sør for 62° N avgrenset mot øst av en rett linje mellom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr.
2. I Skagerrak, dvs. avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr til Lindesnes fyr og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr utenfor 4 nautiske mil av de danske og svenske grunnlinjene.

§ 2. Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter reker fiske og lande inntil:

1. 4 200 tonn reker i Nordsjøen
2. 4 567 tonn reker i Skagerrak.

§ 3. Periodisering

Den samlede kvoten på 8 767 tonn reker som kan fiskes i Nordsjøen og Skagerrak periodiseres som følger:

<i>Periode:</i>	<i>Periodekvote:</i>
1. januar–30. april	3 507 tonn
1. mai–31. august	2 630 tonn
1. september–31. desember	2 630 tonn

§ 4. Maksimalkvote

Fartøy som har adgang til å delta i fisket kan fiske og lande til sammen følgende kvanta reker i følgende perioder i Nordsjøen og Skagerrak:

<i>Periode:</i>	<i>Maksimalkvote:</i>
1. januar–30. april	45 tonn
1. mai–31. august	35 tonn
1. september–31. desember	35 tonn

Fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene selv om periodekvotene er oppfisket.

§ 5. Turkvote

Det enkelte fartøy kan ikke fiske og lande mer enn 6 tonn pr. tur.

§ 6. Helgedagsfredning

Det er forbudt å drive fiske fra midnatt til midnatt på søn- og helligdager. Helgedagsfredningen gjelder ikke 2. påskedag og 2. pinsedag.

§ 7. Kontroll

Dersom fartøy ikke lander fangst fra en tur, skal fartøyet kontrolleres av Fiskeridirektoratets regionkontor før ny tur kan påbegynnes. Slik kontroll kan gjennomføres i Stavanger, Egersund og Kristiansand.

§ 8. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når periodekvotene eller totalkvotene i Nordsjøen og Skagerrak er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 9. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 60, § 61 og § 64. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

14. des. Nr. 1699 2009

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlenningsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 14. desember 2009 med hjemmel i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlenningsloven) § 25, jf. delegeringsvedtak 30. juni 2006 nr. 761. Kunngjort 30. desember 2009 kl. 15.15.

I

I forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlenningsforskriften) gjøres følgende endring:

Vedlegg 3 skal lyde:

Visumfrie stater ved innreise til Norge pr. 19. desember 2009, jf. utlenningsforskriften § 105 bokstav a:

Amerikas Forente Stater
Andorra
Argentina
Australia
Belgia
Bermuda*
Brasil
Brunei
Bulgaria

Canada
Chile
Costa Rica
Danmark
El Salvador
Estland
Finland
Frankrike
Guatemala
Hellas
Honduras
Hongkong**
Irland
Island
Israel
Italia
Japan
Korea, Republikken
Kroatia
Kypros
Latvia
Liechtenstein
Litauen
Luxembourg
Macao***
Makedonia****
Malaysia
Malta
Mexico
Monaco
Montenegro****
Nederland
New Zealand
Nicaragua
Panama
Paraguay
Polen
Portugal
Romania
San Marino
Serbia****
Singapore
Slovakia
Slovenia
Spania
Storbritannia
Sveits
Sverige
Tsjekkiske Republikk
Tyskland
Ungarn
Uruguay
Vatikanstaten
Venezuela
Østerrike.

* Gjelder kun innehavere av BDTC (Bermuda)-pass.

** Gjelder innehavere av Hongkong SAR-pass.

*** Gjelder innehavere av Macao SAR-pass.

**** Gjelder innehavere av biometriske pass.

II

Endringen trer i kraft 19. desember 2009.

15. des. Nr. 1700 2009**Forskrift om endring i forskrift om avgift på enkelte farlige stoffer, anlegg og innretninger som omfattes av lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver**

Hjemmel: Fastsett av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 15. desember 2009 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 28 første ledd, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161. Kunngjort 30. desember 2009 kl. 15.15.

I

I forskrift 10. juli 1995 nr. 684 om avgift på enkelte farlige stoffer, anlegg og innretninger som omfattes av lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets oppgaver gjøres følgende endringer:

§ 4 nr. 2 skal lyde:

2. Avgiftssatsen er kr 3,21 pr. tonn. For virksomheter hvor de produktmengder som danner grunnlag for avgiftsberegningen i henhold til nr. 1 er mindre enn 20 000 tonn, skal den årlige mengdebaserte avgift være kr 38 600.

§ 5 nr. 2 skal lyde:

2. Avgiftssatsene er kr 0,206 pr. tonn gass og kr 0,134 pr. tonn olje.

§ 7 nr. 4 og 5 skal lyde:

4. Avgiftssatsen etter nr. 1 og 2 er kr 95 pr. tonn. For virksomheter hvor de produktmengder som danner grunnlag for avgiftsberegninger i henhold til punkt 1 og 2 er mindre enn 400 tonn, skal den årlige mengdebaserte avgift være kr 38 600.
5. Den faste avgift pr. tilvirkningssted utover ett i henhold til nr. 3 er kr 38 600.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

17. des. Nr. 1701 2009**Forskrift om endring i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek**

Hjemmel: Fastsett av Helse- og omsorgsdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 2 og § 22, jf. delegeringsvedtak 8. juni 1995 nr. 521 og lov 2. juni 2000 nr. 39 om apotek (apotekloven) § 6–8. Kunngjort 30. desember 2009 kl. 15.15.

I

I forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek gjøres følgende endring:

§ 9–2 skal lyde:

Resept på legemiddel i reseptgruppe A og B skal holdes tilbake i apoteket etter ekspedisjon og oppbevares i minst fem år (reseptgruppe A) og minst ett år (reseptgruppe B).

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

17. des. Nr. 1702 2009**Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege**

Hjemmel: Fastsett av Helse- og omsorgsdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–4 fjerde ledd og § 22–2 andre ledd, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 6–2, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 5–1 siste ledd og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 5–5 nr. 1 og nr. 2. Kunngjort 30. desember 2009 kl. 15.15.

I

I forskrift 25. juni 2009 nr. 949 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege gjøres følgende endringer:

§ 3 punkt 6 skal lyde:

6. Ved behandling av barn under 16 år.

§ 3 nytt punkt 8 skal lyde:

8. Ved undersøkelse ved voldtektsmottak.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1703 2009

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 5–41 første ledd. Kunngjort 30. desember 2009 kl. 15.15.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 5–41–1 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Bestemmelsene gjelder ikke kollektiv livrente som er tegnet før inntektsåret 2007.

§ 5–41–1 nytt annet ledd skal lyde:

Bestemmelsene i denne forskrift § 5–41 om beregning av skattepliktig inntekt gjelder tilsvarende så langt de passer for:

- livrente som er tegnet som fortsettelsesforsikring etter lov om foretakspensjon § 4–9,
- livrente som er tegnet etter lov om individuell pensjonsordning § 5–3,
- livrente som er tegnet etter overgangsbestemmelsene i denne forskrift § 6–47–41.

§ 5–41–2 bokstav a nytt åttende punktum skal lyde:

Annet til og med syvende punktum gjelder ikke for kollektiv livrente.

§ 5–41–2 bokstav i nytt annet punktum skal lyde:

I en kollektiv livrente kan det avtales lavere aldersgrense.

§ 5–41–2 bokstav k nytt tredje punktum skal lyde:

I en kollektiv livrente er innbetalt premie det beløpet som er skattepliktig etter skatteloven § 5–12 sjette ledd. Ved ervervsmessig uførhet regnes også arbeidsgivers premiefritak som innbetalt premie.

§ 5–41–2 ny bokstav n skal lyde:

- Kollektiv livrente:* Forsikring i arbeidsforhold som omfatter flere personer i en nærmere angitt gruppe, og eventuelt ektefelle, barn eller lignende, jf. forsikringsavtaleloven § 10–2.

§ 5–41–3 første ledd første punktum skal lyde:

Livrente som nevnt i § 5–41–1 annet ledd og i § 5–41–2 a–d og n, som overstiger innbetalt premie, jf. § 5–41–2 k, er skattepliktig inntekt.

§ 5–41–3 annet ledd nytt annet punktum skal lyde:

I en ytelse etter § 5–41–4 tredje ledd er det årlige fradragsbeløpet summen av innbetalte premier som ikke har kommet til fradrag på tidspunktet for hovedsikredes død, dividert på det antall år det er avtalt at ytelsen skal løpe.

§ 5–41–3 annet ledd nåværende annet, tredje og fjerde punktum blir henholdsvis tredje, fjerde og nytt femte punktum.

§ 5–41–3 annet ledd femte og nytt sjette punktum skal lyde:

Det årlige fradragsbeløpet skal være det samme i hele den tiden livrenten løper, med mindre det i en kollektiv livrente er avtalt at ytelsene skal trappes opp eller ned i bestemte perioder. I slike tilfeller skal fradragsbeløpet fordeles forholdsmessig.

§ 5–41–4 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Bestemmelsene i § 5–41–3 gjelder tilsvarende for ytelser til etterlatte fra en kollektiv livrente, med unntak for ytelser som nevnt i § 5–41–5.

§ 5–41–9 første ledd nye tredje og fjerde punktum skal lyde:

Det gjelder heller ikke når det er avtalt at ytelsene i en kollektiv livrente skal trappes opp eller ned i en begrenset periode. I slike tilfeller skal utbetaling av innbetalt premie og avkastning fordeles forholdsmessig.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

18. des. Nr. 1704 2009

Forskrift om endring i forskrift om gebyr og avgift i forbindelse med akvakulturvirksomhet

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) § 26. Kunngjort 30. desember 2009 kl. 15.15.

I

I forskrift 21. desember 2001 nr. 1597 om gebyr og avgift i forbindelse med akvakulturvirksomhet gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

For behandling av søknad etter lov nevnt i § 1, skal søker betale gebyr til statskassen på kr 12 000,–.

Ved behandling av søknader fra søkere som nevnt i forskrift 22. desember 2004 nr. 1799 om tillatelse til akvakultur av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret § 10 tredje ledd og § 12 fjerde ledd, skal søker betale gebyr til statskassen på kr 3 000. Det samme gjelder for søkere som søker om tillatelse til fiskepark. Det skal ikke betales gebyr for søknad etter forskrift 22. desember 2004 nr. 1785 om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften) § 42a.

§ 2a oppheves.

§ 3 skal lyde:

For hver lokalitet til produksjon av matfisk, stamfisk eller matfisk til forsøks-, forsknings-, undervisnings- og visningsformål, samt slaktermerd hvor klarert biomasse er lik eller større enn 65 tonn, skal det betales en årlig avgift på kr 9000,– for tilsyn og kontroll. For lokalitet til fiskepark skal innehaver av tillatelsen betale en årlig avgift på kr 500,– for tilsyn og kontroll.

For hver lokalitet til produksjon av matfisk av laks, ørret og regnbueørret hvor klarert biomasse er mellom 1560 og 3120 tonn, i Troms og Finnmark mellom 1800 og 3600 tonn, betales en tilleggsavgift på kr 6700,–. For hver lokalitet til produksjon av matfisk av laks, ørret og regnbueørret hvor klarert biomasse er lik eller større enn 3120 tonn, i Troms og Finnmark lik eller større enn 3600 tonn, betales en tilleggsavgift på kr 11 000,–.

Innehaver av tillatelse til akvakultur av stamfisk av laks, ørret og regnbueørret betaler en tilleggsavgift på kr 11 000,– for tilsyn og kontroll per stamfisktillatelse.

Unntatt fra plikten til avgift er lokaliteter til matfisk, stamfisk eller matfisk til forsøks-, forsknings- og undervisningsformål i ferskvann og lokaliteter til manntallstillatelse.

Avgiften skal beregnes pr. 15. september hvert år.

§ 4 skal lyde:

Fiskeridirektoratet kan frafalle gebyr og avgift for tilsyn og kontroll etter § 2 og § 3 når særlige grunner foreligger. Vedtak om å opprettholde gebyr kan ikke påklages.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1705 2009

Forskrift om endring i forskrift om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) § 1, § 2, § 3, § 4, § 5, § 10, § 11, § 12, § 13, § 17, § 21, § 22 og § 24, lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7, § 8, § 14, § 15 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 30, jf. delegeringsvedtak 6. februar 2004 nr. 307. Kunngjort 30. desember 2009 kl. 15.15.

I

I forskrift 17. juni 2008 nr. 822 om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

§ 3. Forskriftens saklige virkeområde

Forskriften omfatter drift av akvakulturanlegg, herunder lokaliteter hvor det ikke er akvakulturdyr. Forskriften omfatter ikke akvakultur av krepsdyr, bløtdyr og pigghuder i form av bunnkultur uten at dyrene holdes i fangenskap (havbeite), og drift av restitusjons- og mellomagringsmerder ved fangstbasert akvakultur. For øvrig gjelder følgende:

- a) Akvakultur av matfisk og stamfisk reguleres av kapittel 1, 2, 3, 4 og 7.
- b) Akvakultur av settefisk reguleres av kapittel 1, 2, 3, 5 og 7.
- c) Akvakultur av kultiveringsfisk reguleres av kapittel 1 og 7. I tillegg gjelder følgende bestemmelser: § 5 tredje ledd, § 6 unntatt første ledd, § 7 første og andre ledd, § 10 første ledd, § 11, § 12 unntatt tredje ledd, § 13, § 14, § 16, § 19 til og med § 22, § 24 til og med § 34, § 50, § 51 tredje, fjerde og femte ledd, § 57 unntatt første ledd bokstav b, § 58 tredje ledd, § 59 til og med § 62.
- d) Akvakultur av bløtdyr og krepsdyr reguleres av kapittel 1, 2, 6 og 7.
- e) Akvakultur av pigghuder reguleres av kapittel 1, 6 og 7. I kapittel 6 unntas § 64 bokstav b og e, og § 66. I tillegg gjelder følgende bestemmelser: § 5 unntatt siste ledd, § 6 første ledd, § 7 unntatt andre ledd, § 8, § 10 første ledd, § 12 første, tredje og fjerde ledd, § 15, § 17 og § 18, § 64 bokstav a, c og d og § 65.
- f) Oppbevaring av matfisk i slakterier ved slakteri reguleres av kapittel 1 og 7. I tillegg gjelder følgende bestemmelser: § 5 til og med § 10, § 11 første ledd, § 12, § 13 andre og siste ledd, § 14 første ledd, § 16, § 17, § 19 til og med § 23, § 25, § 28 til og med § 32, § 37 til og med § 39, § 41 bokstav c og g, § 42 unntatt bokstav c i første ledd og bokstav d i andre ledd, § 46, § 47 og § 54.
- g) Oppbevaring av leppefisk reguleres av kapittel 1 og 7. I tillegg gjelder følgende bestemmelser: § 5, § 8, § 10 til og med § 17, § 19, § 20, § 22, § 23, § 25, § 27, § 28, § 29, § 31, § 32, § 33, § 34, § 37, § 38 og § 47.
- h) Installasjoner for fritidsfiske reguleres, med unntak for § 27, av kapittel 1, 2, 3 og kapittel 7. I tillegg gjelder § 42, § 48 og § 50.
- i) Zoobutikk, hagesenter, hagedam, kommersielt akvarium og grossist med akvariedyr hvor det er direkte avløp til naturlige vannmasser uten behandling av avløpsvannet, reguleres av § 5 tredje ledd unntatt bestemmelser om velferd, § 7 første og andre ledd unntatt bestemmelser om velferd, § 10, § 11 første ledd, § 13 unntatt fjerde ledd og siste ledd bokstav c, § 14, § 16 unntatt første ledd.
- j) Annen produksjon enn det som følger av de foregående ledd, reguleres av kapittel 1, 2 og 7. Dersom produksjonen gjelder fisk gjelder i tillegg kapittel 3. Dersom produksjonen gjelder andre akvakulturdyr enn fisk, bløtdyr eller krepsdyr er den unntatt fra § 5 tredje ledd, § 6 andre, tredje og fjerde ledd, § 7 andre ledd, § 9, § 10 andre ledd, § 11, § 12 andre og femte ledd, § 13, § 14 og § 16.

§ 4 bokstav g) skal lyde:

- g) *Biomasse*: den til enhver tid stående mengde av levende fisk (målt i kg eller tonn).

§ 4 bokstav k) skal lyde

- k) *Installasjon*: innretning der akvakulturdyr kan føres, behandles, eller oppbevares, inkludert fortøyninger. En installasjon kan bestå av flere produksjonseenheter.

§ 4 bokstav v) skal lyde:

- v) *Settefisk*: rogn, yngel, parr, smolt eller tilsvarende livsstadier som produseres med sikte på overføring til andre lokaliteter eller annen type produksjon.

§ 5 annet ledd skal lyde:

Det er forbudt å drive akvakultur med arter som ikke forekommer naturlig i området.

§ 7 annet og tredje ledd skal lyde:

Beredskapsplanen skal bidra til å ivareta smittehygiene og fiskevelferd i krisesituasjoner. Den skal blant annet gi oversikt over smittehygieniske og dyrevernmessige tiltak som er aktuelle å iverksette for å hindre og eventuelt håndtere akutt utbrudd av smittsom sykdom og massedød, herunder opptak, behandling, transport, maksimum oppholdstid for fisk i rørsystemer ved systemsvikt, slakting og destruksjon av syke og døde akvakulturdyr.

Beredskapsplanen skal videre gi oversikt over tiltak for å hindre og eventuelt håndtere dødelighet ved skadelige alge- og manetforekomster, levemiljøforhold som er uforenlig med artens krav og akutt forurensning.

§ 8 annet ledd skal lyde:

Installasjon skal være merket med lokalitetsnummer og navnet på den eller de som innehar tillatelse på lokaliteten. Merkingen skal være i form av skilt som skal kunne ses fra sjøen og annen naturlig adkomst.

§ 12 første ledd skal lyde:

Den ansvarlige for den daglige drift skal sikre at det føres risikobasert tilsyn med forhold av betydning for miljøet samt for helsen og velferden for akvakulturdyr, herunder tilsyn med installasjoner, tekniske innretninger og utstyr for produksjon. Tilsynet i akvakulturanlegg med fisk skal utføres minst en gang om dagen såfremt værforholdene tillater det. Tilsynet i akvakulturanlegg med bløtdyr, krepsdyr og pigghuder skal utføres minst en gang i uken.

§ 15 annet ledd skal lyde:

Dersom akvakulturdyr tilføres legemidler som medfører plikt til å holde akvakulturdyrene tilbake (tilbakeholdelsestid), skal dette varsles ved skilt som skal stå sammen med skilt med lokalitetsnummer. Skiltet skal kunne ses fra sjøen og annen naturlig adkomst. Varslingsplikten gjelder fra påbegynt behandling og til tilbakeholdelsestiden for det aktuelle medikamentet som benyttes er utløpt.

§ 18 skal lyde:

§ 18. Fiske- og ferdselsforbud

Det er forbudt å drive fiske nærmere anlegget enn 100 meter og å ferdes nærmere enn 20 meter. Avstanden måles fra en rett linje trukket mellom anleggets faktiske ytterpunkt i overflaten.

§ 24 annet og tredje ledd skal lyde:

Akvakulturanlegget skal ha et reservesystem som ved svikt kan sikre fiskens grunnleggende fysiologiske behov med hensyn til oksygen og metabolitter.

Det skal foretas systematiske målinger av vannkvalitetsparametrene O₂, pH, salinitet og temperatur. Kravet om måling av salinitet gjelder ikke når vannet utelukkende er fra en ferskvannskilde. Måling av pH gjelder ikke når vannet utelukkende er fra sjøen.

§ 29 første ledd skal lyde:

Fisken skal kontrolleres før intern flytting i akvakulturanlegget, og fisk som ikke er skikket til det, skal ikke flyttes.

§ 37 fjerde ledd skal lyde:

Maskevidde i notpose skal være tilpasset fiskens størrelse, slik at fisken ikke kan slippe igjennom notposen. Nøter skal kontrolleres før de tas i bruk, og regelmessig under driften.

§ 37 nytt femte ledd skal lyde:

Ved lokaliteter for torsk som er i drift skal det drives kontinuerlig overvåkingsfiske med teiner eller ruser. All fisk og krepsdyr som fanges under overvåkingsfiske, og som ikke er akvakulturdyr, skal slippes ut. Gjenfangede akvakulturdyr skal avlives.

§ 37 nåværende femte ledd blir nytt sjette ledd og skal lyde:

Det er forbudt å slippe fisk ut fra installasjonen.

§ 38 skal lyde:

§ 38. Meldeplikt ved rømming

Det skal straks meldes fra på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratet dersom det er kjennskap til at fisk rømmer, eller når mistanke om rømming foreligger, uavhengig av om fisken har rømt fra egne eller andres produksjonsenheter eller installasjoner. Nærmere krav til meldeplikten fastsettes i skjema for melding om rømming.

§ 39 første ledd skal lyde:

Det skal straks foretas gjenfangst av fisk som er rømt. Gjenfangstplikten begrenses til sjøområdet inntil 500 meter fra anlegget og opphører når det er åpenbart at den rømte fisken ikke lenger befinner seg i dette området. Avstanden måles fra en rett linje trukket mellom anleggets faktiske ytterpunkt i overflaten.

§ 40 annet og tredje ledd skal lyde:

Av driftsplanen skal det for de to neste kalenderårene minimum framgå:

- hvilke lokaliteter det planlegges å sette ut fisk på, tidspunktet for utsett og antall fisk. For lokaliteter, der flere akvakulturtillatelser er tilknyttet, skal det fremgå hvilke tillatelser utsettet gjelder for, og
- tidsrom for brakklegging og eventuell flytting av fisk til andre lokaliteter, og
- hvilke lokaliteter som eventuelt ikke planlegges brukt.

Lokaliteter i sjøvann med matfisk og stamfisk skal tømmes og brakklegges i minimum 2 måneder etter hver produksjonssyklus. Mattilsynet kan treffe vedtak om lengre brakkleggingstid av den enkelte lokalitet og koordinert brakklegging av et område, dersom hensynet til fiskehelse tilsier det.

§ 40 femte og sjette ledd skal lyde:

Driftsplan for matfisk og stamfisk av laks, ørret, regnbueørret og torsk for de neste to kalenderår, skal før 1. oktober sendes til Fiskeridirektoratets regionkontor for godkjenning. Kravet om innsending og godkjenning gjelder ikke for akvakultur av torsk som baserer seg på villfanget fisk.

Fiskeridirektoratets regionkontor skal i samråd med Mattilsynet fatte vedtak om godkjenning av den del av planen som gjelder det første året. Mattilsynet kan i vedtak nekte godkjenning dersom hensynet til fiskehelse på den enkelte lokaliteten eller i et område tilsier det.

§ 41 første ledd bokstav h og ny bokstav i og j skal lyde:

- Resultater etter foretatte miljøundersøkelser: kart (1:5000), det topografiske bunnkartet, lokalitetskartet der prøvetakingsstedene er avmerket og skjema for oppsummering av undersøkelsen,
- gjennomførte kontroller av not,
- gjennomførte kontroller av bunnredskap for overvåkingsfiske, herunder antall innfangede akvakulturdyr, ville fisk og krepsdyr, størrelsesfordeling og samlet vekt.

§ 43 første ledd skal lyde:

Driftsjournalen for stamfisk skal på lokalitetsnivå i tillegg minst inneholde opplysninger om biologisk avstamming. For lokaliteter på land skal driftsjournalen i tillegg minst inneholde opplysning om:

- a) antall rognkorn produsert, og
- b) leveranse av rogn internt og eksternt: dato for leveranse, navn på mottaker og antall rognkorn.

§ 44 første ledd skal lyde:

Fra akvakulturanlegg i sjøvann med fisk skal det månedlig rapporteres til Fiskeridirektoratet om tidspunktet for brakklegging av lokaliteten. I tillegg skal det for hver produksjonsenhet som er i drift rapporteres om følgende opplysninger:

- a) nummer på produksjonsenhet knyttet til innehaver av tillatelse,
- b) utsett av fisk: art, antall fisk og årsklasse,
- c) beholdning av fisk: art, antall individer og årsklasse,
- d) biomasse,
- e) utslaktingskvantum: art, antall fisk, slaktevekt og slaktetilstand,
- f) Uttak av levende fisk: art, antall og kvantum, ved flytting av fisk skal det rapporteres til hvilket akvakulturanlegg fisken er flyttet til,
- g) tap: dødelighet og annen årsak til tap, art, antall fisk og kvantum,
- h) fôrforbruk i kilo og fôrtype, og
- i) volum.

§ 44 andre ledd oppheves.

§ 44 nåværende tredje til sjette ledd blir andre til femte ledd.

§ 45 første ledd skal lyde:

Fra akvakulturanlegg med stamfisk av laks, ørret og regnbueørret på land skal det 15. juli hvert år rapporteres for perioden 1. juni til 31. mai til Fiskeridirektoratet følgende opplysninger på lokalitetsnivå for hver årsklasse:

- a) antall fisk strøket, herunder antall hunner og antall hanner
- b) tap: antall fisk og årsak, og
- c) antall rognkorn: produsert, levert og eventuell restbeholdning.

§ 59 fjerde ledd skal lyde:

For akvakulturanlegg som ble etablert før 1. januar 2001 kan det gis dispensasjon fra andre ledd.

§ 67 første ledd skal lyde:

Fiskeridirektoratet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i § 5 unntatt tredje ledd, § 6 første ledd, § 7 unntatt andre ledd, § 8 unntatt fjerde ledd, § 10 første ledd, § 12 første, tredje og fjerde ledd, § 15, § 17, § 18, § 35 til og med § 39, § 40 unntatt tredje ledd, § 41 bokstav a–f og h, § 42 første ledd bokstav a, b, c og g og andre ledd, § 43, § 44, § 45, § 47, § 48, § 49, § 52, § 53, § 55, § 57 første ledd bokstav a t.o.m. d, § 64 unntatt bokstav e, § 65 og § 66.

§ 68 første ledd skal lyde:

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene nevnt i § 67 første ledd, bortsett fra § 48 første og annet ledd. Fra 1. januar 2014 bortfaller dispensasjonsadgangen fra § 52.

Overskriften til kapittel 7 skal lyde:

Kapittel 7. Avsluttende bestemmelser

§ 70 tredje ledd skal lyde:

§ 58 første og andre ledd om rapportering fra akvakulturanlegg med settefisk trer i kraft 1. oktober 2010.

§ 71 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010, med unntak for § 37 femte ledd som trer i kraft 1. april 2010.

18. des. Nr. 1706 2009

Forskrift om endring i forskrift om internkontroll for å oppfylle akvakulturlovgivningen (IK-Akvakultur)

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) § 23, lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyreværn § 30. Kunngjort 30. desember 2009 kl. 15.15.

I

I forskrift 19. mars 2004 nr. 537 om internkontroll for å oppfylle akvakulturlovgivningen (IK-Akvakultur) gjøres følgende endringer:

Forskriftens kapittelinndeling skal fjernes.

§ 2 første ledd skal lyde:

Forskriften gjelder for virksomheter som omfattes av:

- a) lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven),
- b) lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) begrenset til regler som regulerer dyrehelse i akvakulturanlegg, notvaskerier, slakteri- og tilvirkningsanlegg og hos transportør, eller
- c) lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern (dyrevernloven) begrenset til akvakulturanlegg, slakteri- og tilvirkningsanlegg og transportør.

§ 3 skal lyde:

§ 3. Definisjoner

I denne forskriften menes med:

- a) *Akvakulturanlegg*: enhver lokalitet, fysisk avgrenset område eller installasjon som drives av et akvakulturforetak der akvakulturdyr oppdrettes, med unntak av de lokaliteter, områder eller installasjoner der ville akvatiske dyr høstet eller fanget med tanke på konsum, holdes midlertidig uten å føres i påvente av å bli slaktet. Med akvakulturforetak menes her ethvert privat eller offentlig foretak, ideelt eller ikke, som utøver en hvilken som helst virksomhet i forbindelse med oppdrett, hold eller dyrking av akvakulturdyr.
- b) *Akvakulturdyr*: vannlevende dyr, inkludert kjønnsprodukter, hvile- og forplantningsstadier, unntatt sjøpattedyr, som kommer fra eller er ment for akvakulturanlegg.
- c) *Akvakulturlovgivningen*: de lovene som er nevnt i § 2 og forskrifter fastsatt med hjemmel i disse.
- d) *Internkontroll*: systematiske tiltak som skal sikre at virksomhetens aktiviteter planlegges, organiseres, utføres og vedlikeholdes i samsvar med krav fastsatt i eller i medhold av akvakulturlovgivningen.
- e) *Notvaskerier*: virksomhet som transporterer eller rengjør nøter og eventuelt annet utstyr fra akvakulturanlegg.
- f) *Slakteri- og tilvirkningsanlegg*: virksomhet hvor det foregår slaktning eller tilvirkning av akvatiske dyr fra akvakulturanlegg.
- g) *Transportør*: enhver fysisk eller juridisk person som transporterer akvakulturdyr for egen eller tredjemanns regning.

§ 5 annet ledd skal lyde:

Internkontroll innebærer at virksomheten skal:

- a) sørge for at de lover og forskrifter i akvakulturlovgivningen som gjelder for virksomheten er tilgjengelig,
- b) sørge for at arbeidstakerne har tilstrekkelige og oppdaterte kunnskaper og ferdigheter i virksomhetens internkontroll,
- c) fastsette mål for internkontrollarbeidet,
- d) ha oversikt over virksomhetens organisasjon, herunder hvordan ansvar, oppgaver og myndighet knyttet til etterlevelse av akvakulturlovgivningen er fordelt i virksomheten,
- e) kartlegge farer og problemer og på denne bakgrunn vurdere risiko, og utarbeide tilhørende planer og tiltak for å redusere risikoforholdene,
- f) iverksette rutiner for å avdekke, rette opp og forebygge overtredelser av krav fastsatt i eller i medhold av akvakulturlovgivningen, og
- g) foreta systematisk overvåking og gjennomgang av internkontrollen for å sikre at den fungerer som forutsatt.

§ 5 fjerde ledd skal lyde:

Skriftlig dokumentasjon etter denne forskrift skal minst omfatte forhold som nevnt i § 5 annet ledd bokstav c til g.

§ 6 skal lyde:

§ 6. Tilsyn og vedtak

Fiskeridirektoratet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften i samsvar med akvakulturloven. Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften i samsvar med matloven og dyrevernloven.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Dispensasjon

Mattilsynet og Fiskeridirektoratet kan i særskilte tilfelle på sine respektive forvaltningsområder dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1707 2009

Forskrift om endring i forskrift om tildeling og drift ved havbeiteverksemd (havbeiteforskrifta)

Heimel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2009 med heimel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) § 6. Kunngjort 30. desember 2009 kl. 15.15.

I

I forskrift 28. august 2003 nr. 1110 om tildeling og drift ved havbeiteverksemd (havbeiteforskrifta) blir det gjort følgjande endringar:

§ 4 skal lyde:

§ 4. Tildelingsmynde

Fylkeskommunen kan etter søknad tildele løyve til havbeite og særskilt løyve til føring og andre tiltak.

§ 6 skal lyde:

§ 6. Søknad om løyve

Fylkeskommunen kan krevje dei opplysningar frå søkjaren som dei finn naudsynt for å handsame søknaden.

Søknad skal fyllast ut på skjema fastsett av Fiskeridirektoratet. Søknad etter denne føresegna skal fyllast ut i fem eksemplar som skal sendast til fylkeskommunen i det fylket lokaliteten ligg.

Søkjaren skal etter tilvisning frå kommunen syte for at beskriving av art og lokalisering av den omsøkte verksemda vert kunngjort i Norsk Lysingsblad og i to aviser som er fast lesne i området.

Søknaden skal mellom anna innehalde:

- a) Kvittring for betalt sakshandsamingsgebyr, jf. § 34.
- b) Kartkoordinatar for dei omsøkte lokalitetane samt kart kor desse er teikna inn.
- c) Opplysningar om i kva for utstrekning søkjar ynskjer å gjennomføre tiltak før og i driftsfasen med tanke på å klargjere lokaliteten.
- d) Plan for opprydding ved avslutning av verksemda.
- e) Opplysningar om den planlagde drifta, her medrekna driftsplan, tilgang på havbeitedyr for utsett o.a.
- f) Miljøtilhøve, her medrekna dokumentasjon av opphavet til havbeitedyra og dokumentasjon av miljøtilstanden på omsøkte lokalitetar, jf. § 7 andre og tredje ledd.
- g) Opplysningar om lokaliteten, her medrekna planstatus for lokaliteten, avstand til vassdrag, verneområder, andre lokalitetar og anna akvakulturverksemd samt tilhøvet til allemannsretten o.a.
- h) Opplysningar om i kva grad omsøkt drift vil kunne komme i konflikt med andre brukarinteresser i området.

Ny § 8a skal lyde:

§ 8a. Uttaler frå andre myndigheiter

Forvaltningsmyndigheiter for fiskeri-, vilt-, naturvern- og friluftsinnteresser skal ha høve til å uttale seg før løyve vert tildelt i høve til § 7 og § 8.

§ 10 skal lyde:

§ 10. Særskilt løyve til føring og andre tiltak

Føring av havbeitedyr og andre tiltak i samband med verksemda skal godkjennast av fylkeskommunen etter samråd med Mattilsynet. Det må søkjast særskilt om slikt løyve. Søknaden skal sendast i to eksemplar, eventuelt elektronisk. Ved tildeling av særskilt løyve til føring og andre tiltak skal sjukdomsfaglege og miljømessige tilhøve tilleggjast vesentleg vekt.

§ 19 skal lyde:

§ 19. Måleplikt

Fylkeskommunen kan fastsetje i det enkelte løyve at innehavar av løyve skal utføre målingar av den utsette arten. Det nærare innhaldet av måleplikta (kor ofte det skal målast, omfang, o.a.) skal gå fram av løyvet.

§ 27 skal lyde:

§ 27. Merking av havbeitedyr

Fylkeskommunen kan i det enkelte løyvet fastsetje krav om merking av havbeitedyr før utsetjing eller i samband med hausting.

§ 29 skal lyde:

§ 29. Merking av lokalitet

Fylkeskommunen kan pålegge merking av havbeitelokalitet og godkjenne merking etter søknad frå innehavar av løyvett.

II

1. Endringane trer i kraft 1. januar 2010.
2. Søknader innkomne til Fiskeridirektoratet sine regionkontor før 1. januar 2010, skal sendast over til fylkeskommunen i det fylket det blir søkt om løyve.

18. des. Nr. 1708 2009

Forskrift om endring i forskrift om særskilte krav til akvakulturrelatert virksomhet i eller ved nasjonale laksevassdrag og nasjonale laksefjorder

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) § 6. Kunngjort 30. desember 2009 kl. 15.15.

I

I forskrift 22. juni 2009 nr. 961 om særskilte krav til akvakulturrelatert virksomhet i eller ved nasjonale laksevassdrag og nasjonale laksefjorder gjøres følgende endringer:

§ 16 skal lyde:

§ 16. Søknadsbehandling, tilsyn og vedtak

Fiskeridirektoratet og fylkeskommunen fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i forskriftens § 3, § 5, § 6, § 10, § 12 og § 13.

Fiskeridirektoratet fører tilsyn med bestemmelser gitt i forskriftens § 3, § 5, § 6, § 10, § 12 og § 13.

Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i denne forskriftens § 4, § 6, § 7, § 8, § 9, § 10, § 11, § 12, § 14 og § 15.

§ 17 første ledd skal lyde:

Fiskeridirektoratet og fylkeskommunen kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene nevnt i § 16 første ledd, med unntak av § 3 første ledd, § 5 og § 6.

II

1. Endringene trer i kraft 1. januar 2010.
2. Søknader innkommet til Fiskeridirektoratets regionkontorer før 1. januar 2010, skal oversendes til fylkeskommunen i det fylket det søkes tillatelse eller lokalitetsklarering.

18. des. Nr. 1709 2009

Forskrift om gebyr til Luftfartstilsynet mv.

Hjemmel: Fastsett av Samferdselsdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 3–1 og § 13–8. Kunngjort 30. desember 2009 kl. 15.15.

Kapittel I. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål m.m.

Forskriften fastsetter gebyr for Luftfartstilsynets og Skandinavisk Tilsynskontors arbeid med myndighetshandlinger etter luftfartsloven, herunder godkjenninger, tillatelser mv. og virksomhetstilsyn. For arbeid utført av Det europeiske flysikkerhetsbyrået (EASA) gjelder forskrift 23. mai 2005 nr. 459 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1592/2002 av 15. juli 2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå mv., jf. forordning (EF) nr. 593/2007 om avgifter og gebyrer pålagt av Det europeiske flysikkerhetsbyrået.

§ 2. Definisjoner

I forskriften menes med

- a) *tillatelse*: enhver tillatelse, godkjenning, konsesjon, lisens, sertifikat mv. etter luftfartsloven eller forskrift gitt med hjemmel i luftfartsloven
- b) *vekt i kg*: Maksimal tillatt startvekt (MTOW Maximum Take-off Weight).

§ 3. Gebyr for utstedelse av tillatelser

(1) For søknad om tillatelse skal det enten betales et fast gebyr eller gebyr etter regning etter bestemmelsene i denne forskriften. Det skal betales gebyr selv om søknaden avslås eller trekkes etter at Luftfartstilsynet har påbegynt saksbehandlingen.

(2) Dersom en tillatelse blir tilbakekalt av Luftfartstilsynet eller utløper av andre grunner, skal det ved ny søknad om tillatelse betales gebyr som for første gangs utstedelse.

(3) Luftfartstilsynet kan i særlige tilfeller beslutte helt eller delvis bortfall av gebyr i forbindelse med søknad om tillatelse. Det skal blant annet legges vekt på om det har inntrådt spesielle omstendigheter etter søknadstidspunktet som søker ikke kan lastes for og som det vil være urimelig at søker bærer risikoen for.

§ 4. Nærmere om gebyr etter regning

(1) Gebyr etter regning fastsettes på grunnlag av faktisk timeforbruk og direkte utgifter til reise, opphold, diett, materialer mv. som har vært nødvendig for utførelse av myndighetshandlingen. Ved gebyr etter regning benyttes en timesats på kr 870 per time.

(2) Luftfartstilsynet kan i særlige tilfeller bestemme at forskudd skal innbetales på søknadstidspunktet eller senere. Forskuddet skal ikke være større enn det totale gebyret som antas å påløpe.

§ 5. Gebyr for virksomhetstilsyn (årsgebyr)

(1) Innehaver av tillatelse skal betale årsgebyr etter bestemmelsene i denne forskrift. Årsgebyret dekker Luftfartstilsynets kostnader med rutinemessige inspeksjoner, fornyelse av tillatelsen, forespørsler fra innehaveren og annet arbeid Luftfartstilsynet har med administrasjon og oppfølging.

(2) Årsgebyret dekker en periode på tolv måneder fra kalenderårets begynnelse. Årsgebyr betales etter de rettigheter som er registrert i Luftfartstilsynet og Norges luftfartøyregister per 1. januar og etter de gebyrsatser som gjelder for vedkommende kalenderår.

(3) Ved første gangs betaling av årsgebyr skal gebyret

a) ved utstedelse i første kvartal være 4/4 av årsgebyret

b) ved utstedelse i annet kvartal være 3/4 av årsgebyret

c) ved utstedelse i tredje kvartal være 2/4 av årsgebyret

d) ved utstedelse i fjerde kvartal være 1/4 av årsgebyret.

(4) Ved forandringer i gitt tillatelse som medfører høyere årsgebyr, skal årsgebyr betales i henhold til endret tillatelse fra og med det kvartal endringen skjer.

(5) Plikten til å betale årsgebyr faller bort når en godkjenning eller tillatelse ikke fornyes eller på annen måte utgår.

§ 6. Gebyr for særskilte inspeksjoner og tjenester

(1) Når Luftfartstilsynet finner det påkrevd med særskilt inspeksjon eller besiktigelse ut over rutinemessige inspeksjoner eller besiktigelser, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(2) For Luftfartstilsynets arbeid med eller deltagelse i prosjekter knyttet til organisasjoner, produkter, systemer, prosedyrer, installasjoner mv. som ikke kommer inn under andre bestemmelser i denne forskrift, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

§ 7. Betalingsbetingelser

(1) Fast gebyr, gebyr etter regning og årsgebyr faktureres av Luftfartstilsynet. Årsgebyr for luftfartøy faktureres til operatør eller registrert eier i Norges luftfartøyregister per 1. januar.

(2) Gebyr angis i norske kroner.

§ 8. Virkning av manglende betaling

Søknad om tillatelse vil ikke bli behandlet før søkeren har betalt alle tidligere forfalte ikke omtvistede gebyrkrav.

§ 9. Tilbakebetaling av gebyr

Ved forandringer i gitt tillatelse skal årsgebyr betales til og med det kvartal tillatelsen endres eller bortfaller. Virksomheten kan søke om tilbakebetaling av årsgebyr for gjestående kvartal av året.

Kapittel II. Luftfartøy

§ 10. Om gebyr for registrering av luftfartøy m.m. i Norges luftfartøyregister

(1) Gebyr for registrering av luftfartøy m.m. i Norges luftfartøyregister dekker kostnader for arbeid ved gjennomgåelse av dokumentasjon, registrering av rettigheter i luftfartøy og utstedelse av attester og bevis.

(2) Gebyr fastsettes ut fra fartøyets vekt eller pantedokuments pålydende. Gebyr betales per registreringsforretning. Det må betales ett gebyr for hver registerenhet en attest eller bevis omfatter.

(3) For kunngjøring etter luftfartsloven § 3–4 annet ledd og § 3–35 annet ledd betales gebyr kr 3 890 samt annonseringskostnader. For attestert registerutskrift betales gebyr kr 510. For duplikat av registreringsbevis eller tinglyst dokument betales gebyr kr 510. For forhåndsvurdering av dokumentasjon betales gebyr kr 1 240 per dokument.

(4) Gebyr betales ikke for tinglysing, registrering eller anmerkning av

a) hjemmelsovergang på grunnlag av uskiftebevilling

- b) melding som tingretten, gjeldsnemnda eller bostyrer foretar i medhold av konkursloven eller panteloven
- c) utleggsforretning, arrestforretning og midlertidig forføyning
- d) erklæring fra retten om at det er besluttet gjennomføring av tvangsdekning i et realregistrert formuesgode.

§ 11. Gebyr for registrering av luftfartøy m.m.

For registrering av luftfartøy, registrering av eierskifte, registrering av leieavtale og andre heftelser samt registrering av påtegning på slike betales

- a) kr 2 580 for seilfly, motorseilfly og ballong
- b) kr 3 420 for motordrevet luftfartøy t.o.m. 2 000 kg
- c) kr 5 110 for motordrevet luftfartøy fra 2 001 til 5 700 kg
- d) kr 9 560 for motordrevet luftfartøy fra 5 701 til 10 000 kg
- e) kr 13 450 for motordrevet luftfartøy fra 10 001 til 30 000 kg
- f) kr 16 520 for motordrevet luftfartøy over 30 000 kg.

§ 12. Gebyr for registrering av pantedokument mv.

For registrering av pantedokument, registrering av påtegning på pantedokument og re-registrering av pantedokument betales

- a) kr 2 400 for pantedokument pålydende t.o.m kr 500 000
- b) kr 4 420 for pantedokument pålydende over kr 500 000 t.o.m kr 10 000 000
- c) kr 8 200 for pantedokument pålydende over kr 10 000 000 t.o.m kr 100 000 000
- d) kr 15 150 for pantedokument pålydende over kr 100 000 000.

§ 13. Gebyr for utstedelse av luftdyktighetsbevis/Permit to Fly for ikke-erhvervsmessige luftfartøy som nevnt i forskrift 23. mai 2005 nr. 459 om felleseuropeiske sikkerhetsregler for sivil luftfart og om etablering av et europeisk flysikkerhetsbyrå (EASA-forskriften), forordning (EF) nr. 1592/2002 artikkel 4.2, jf. vedlegg II (Annex II-fartøy)

(1) Gebyr for utstedelse av luftdyktighetsbevis/Permit to fly for ikke-erhvervsmessige luftfartøy som nevnt i EASA-forskriften, jf. forordning (EF) nr. 1592/2002 artikkel 4.2, jf. vedlegg II (Annex II-fartøy), dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse av luftfartøyets tekniske dokumentasjon. Dokumentasjonen kan omfatte typesertifikat, vedlikehold, modifikasjoner og reparasjoner. I tillegg omfattes utgifter ved besiktigelse og prøveflyging.

(2) For utstedelse av luftdyktighetsbevis/Permit to fly for ikke-erhvervsmessige luftfartøy som nevnt i EASA-forskriften, jf. forordning (EF) nr. 1592/2002 artikkel 4.2, jf. vedlegg II betales gebyr etter følgende satser:

	Utstedelse
a) seilfly, motorseilfly, ballong	3 730
b) motordrevet luftfartøy	
1) opp til 2 000 kg	4 800
med tillegg pr. påbegynt 100 kg over 1 000 kg	480
2) fra 2 001–6 000 kg	9 690
med tillegg pr. påbegynt 100 kg over 2 000 kg	1 300
3) fra 6 001–50 000 kg	61 170
med tillegg pr. påbegynt 1 000 kg over 6 000 kg	1 590
4) over 50 000 kg	131 020
med tillegg pr. påbegynt 1 000 kg over 50 000 kg	1 890
c) selvbygde luftfartøy	4 800

(3) For særskilt flygetillatelse i forbindelse med prøveflyging av selvbygde luftfartøy betales gebyr kr 3 140.

(4) For avtalt besiktigelse, prøveflyging eller kontrollflyging som ikke kan avholdes på grunn av omstendigheter Luftfartstilsynet ikke kan lastes for, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

§ 14. Gebyr for utstedelse av Airworthiness Review Certificate (ARC)

(1) Gebyr for utstedelse av ARC dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse av luftfartøyets tekniske dokumentasjon vedrørende typesertifikat, vedlikehold, modifikasjoner og reparasjoner. Gebyret dekker også utgifter ved besiktigelse, prøveflyging og andre utgifter i forbindelse med Airworthiness Review.

(2) For utstedelse av ARC basert på anbefaling (recommendation) betales gebyr

- a) kr 1 270 for seilfly, motorseilfly og ballong
- b) kr 2 270 for motordrevet luftfartøy t.o.m. 2 000 kg
- c) kr 3 270 for motordrevet luftfartøy fra 2 001–6 000 kg
- d) kr 5 270 for motordrevet luftfartøy fra 6 001–50 000 kg
- e) etter regning, jf. § 4, med minimumsbeløp kr 8 270, for motordrevet luftfartøy over 50 000 kg.

(3) For utstedelse av ARC i andre tilfeller enn andre ledd, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(4) Når gebyr for utstedelse av ARC er et fast gebyr, skal det likevel betales gebyr etter regning, jf. § 4, dersom luftfartsmyndighetens arbeid blir særlig omfattende på grunn av luftfartøyets tilstand, eller fordi eier/operatør ikke stiller nødvendig dokumentasjon til rådighet eller andre særlige omstendigheter foreligger.

(5) Når luftfartøy er registrert i Norges luftfartøyregister, har gyldig norsk luftdyktighetsbevis per 28. september 2007 og luftdyktighetsbeviset fortsatt er gyldig på søknadstidspunktet betales ikke gebyr ved første gangs utstedelse av ARC.

§ 15. Årsgebyr for luftfartøy med luftdyktighetsbevis/Permit to Fly/Airworthiness Review Certificate (ARC)

For luftfartøy med luftdyktighetsbevis/Permit to fly/Airworthiness Review Certificate betales årsgebyr etter følgende satser:

	Årsgebyr
a) seilfly, motorseilfly, ballong	1 340
b) motordrevet luftfartøy:	
1) opp til 2 000 kg	3 290
med tillegg pr. påbegynt 100 kg over 1 000 kg	300
2) fra 2 001–6 000 kg	6 150
med tillegg pr. påbegynt 100 kg over 2 000 kg	730
3) fra 6 001–50 000 kg	34 860
med tillegg pr. påbegynt 1 000 kg over 6 000 kg	1 150
4) over 50 000 kg	84 860
med tillegg pr. påbegynt 1 000 kg over 50 000 kg	1 530
c) selvbygde luftfartøy	3 080

§ 16. Gebyr for typeakseptering, typesertifisering og modifikasjons- og reparasjonsgranskning av luftfartøy og annet flymateriell

For typeakseptering, typesertifisering og modifikasjons- og reparasjonsgranskning av luftfartøy og annet flymateriell som ikke har eller vil få EASA-typesertifikat eller annen EASA-godkjenning (annex II-luftfartøy), betales gebyr etter regning, jf. § 4 for

- gjennomgåelse og godkjenning av tegninger og beregninger mot relevant byggekode, besiktigelse av endringer på luftfartøy eller flymateriell og testflyging
- besiktigelse av skader av betydning for luftdyktigheten, godkjenning av reparasjonsunderlag og besiktigelse ved godkjenning av reparasjoner
- gjennomgåelse og godkjenning av tegninger og beregninger for nye konstruksjoner, besiktigelse og kontroll av luftfartøy eller flymateriell, testflyging og annet arbeid i forbindelse med typesertifisering eller typeakseptering.

§ 17. Gebyr for andre tekniske godkjenninger mv.

- For tillatelse til selvbygging av luftfartøy betales gebyr kr 2 500. For fornyelse eller gjenutstedelse av tillatelse betales gebyr kr 860.
- For utstedelse av spesielt luftdyktighetsbevis for eksport, type «Not valid for Flight», betales gebyr etter regning, jf. § 4.
- For utstedelse av tillatelse (Permit to fly) for enkeltflyginger betales gebyr kr 3 210. For duplikat av reisedagbok betales gebyr kr 700.
- For utstedelse av miljøbevis betales gebyr kr 1 730.
- For godkjenning av alt ledende personell i Part 21/Part 145/Part 147 og Part M-organisasjoner betales gebyr kr 3 150. For prøve som disse skal avlegge for Luftfartstilsynet betales gebyr kr 3 150 for hver prøve. For avlegging av e-eksamen i regi av Luftfartstilsynet betales gebyr kr 700. For psykologitest betales gebyr kr 860. For godkjenning av Airworthiness Review Staff betales gebyr etter regning med minimumsbeløp kr 13 510, jf. § 4.

Kapittel III. Flyverksted mv.

§ 18. Årsgebyr og gebyr for godkjenning av organisasjon som administrerer luftfartøy og vedlikehold av disse (CAMO)

- Gebyr for godkjenning av CAMO dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, tekniske standarder og organisasjon og inspeksjon før godkjenning gis.

- For godkjenning av CAMO betales gebyr og årsgebyr etter følgende satser:

	Første gangs godkjenning	Årsgebyr
a) grunngebyr og	8 000	5 000
b) tillegg for hver luftfartøymodell/variant med MTOW t.o.m. 2 000 kg	10 000	7 000
c) tillegg for hver luftfartøymodell/variant med MTOW fra 2 001–5 700 kg	22 000	13 000
d) tillegg for hver luftfartøymodell/variant med MTOW over 5 701 kg	35 000	20 000

- For virksomhetstilsyn med sekundærbaser, linjestasjoner og faste eller midlertidige baser i eller utenfor Norge, ut over hovedbase, betales gebyr etter regning, jf. § 4. For virksomhetstilsyn med organisasjoner som har inngått avtale om subkontrahering av oppgaver, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

- For søknad om opprettelse av fast eller midlertidig sekundærbase etter at godkjenning av vedlikeholdsorganisasjon er utstedt, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

- For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 4.

§ 19. Årsgebyr og gebyr for godkjenning av flyverksteder som utfører vedlikehold, modifisering og reparasjon av flymateriell (Part-145/Part M subpart F)

(1) Gebyr for godkjenning av flyverksteder dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, tekniske standarder og organisasjon og inspeksjon før godkjenning gis.

(2) For godkjenning av flyverksteder betales gebyr og årsgebyr etter følgende satser:

	<i>Første gangs godkjenning</i>	<i>Årsgebyr</i>
a) 1–10 ansatte	16 400	10 300
b) 11–25 ansatte	29 700	19 500
c) 26–50 ansatte	46 100	30 600
d) 51–100 ansatte	71 800	47 700
e) 101–200 ansatte	102 500	67 900
f) 201–400 ansatte	138 400	91 200
g) 401–600 ansatte	179 400	116 900
h) over 600 ansatte	225 500	146 600

(3) For godkjenning av flyverksteder etter andre ledd bokstav c til og med h betales gebyr etter regning, jf. § 4, med minimumsbeløp som framgår av tabellen.

(4) For virksomhetstilsyn med sekundærbaser, linjestasjoner og faste eller midlertidige baser i eller utenfor Norge, ut over hovedbase, betales gebyr etter regning, jf. § 4. For virksomhetstilsyn med organisasjoner som har inngått avtale om subkontrahering av oppgaver, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(5) For søknad om opprettelse av fast eller midlertidig sekundærbase etter at godkjenning av vedlikeholdsorganisasjon/flyverksted er utstedt, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(6) For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 4.

§ 20. Årsgebyr og gebyr for godkjenning av organisasjon som designer flymateriell

(1) Gebyr for godkjenning av organisasjon som designer luftfartøy (annex II-luftfartøy) eller annet flymateriell som ikke har EASA-typesertifikat eller annen EASA-godkjenning dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, organisasjon, tekniske standarder og inspeksjon før godkjenning gis.

(2) For første gangs godkjenning av organisasjon som designer flymateriell betales gebyr etter regning, jf. § 4, med minimumsbeløp

a) kr 16 400 for organisasjon med 1–5 ansatte

b) kr 22 600 for organisasjon med over 5 ansatte.

(3) For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(4) For organisasjon som designer flymateriell betales årsgebyr med

a) kr 10 300 for organisasjon med 1–5 ansatte

b) kr 15 400 for organisasjon med over 5 ansatte.

§ 21. Årsgebyr og gebyr for godkjenning av organisasjon som produserer flymateriell

(1) Gebyr for godkjenning av organisasjon som produserer flymateriell dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, organisasjon, tekniske standarder og inspeksjon før godkjenning gis.

(2) For godkjenning av organisasjon som produserer flymateriell betales gebyr og årsgebyr etter følgende satser:

	<i>Første gangs godkjenning</i>	<i>Årsgebyr</i>
a) 1–10 ansatte	25 600	16 400
b) 11–25 ansatte	41 000	26 700
c) 26–50 ansatte	61 500	41 000
d) 51–100 ansatte	82 000	56 400
e) 101–200 ansatte	112 800	75 900
f) 201–400 ansatte	148 600	102 500
g) 401–600 ansatte	205 000	138 400
h) over 600 ansatte	281 900	192 700

(3) For godkjenning av produksjonsbedrift etter andre ledd bokstav c til og med h betales gebyr etter regning, jf. § 4, med minimumsbeløp som framgår av tabellen.

(4) For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(5) For virksomhetstilsyn med faste eller midlertidige baser i eller utenfor Norge, ut over hovedbase, betales gebyr etter regning, jf. § 4. For virksomhetstilsyn med organisasjoner som har inngått avtale om subkontrahering av oppgaver, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

Kapittel IV. Luftfartsselskap mv.

§ 22. Årsgebyr og gebyr for lisens/Air Operator's Certificate (AOC) og driftstillatelse til ervervsmessig luftfartsvirksomhet

(1) Gebyr for godkjenning og utstedelse av lisens/AOC og driftstillatelse til ervervsmessig luftfartsvirksomhet, dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse og godkjenning av dokumentasjon av forretningsplan, økonomi og finansiering, organisasjon, vedlikeholdsordning, tekniske og operative standarder, utredning og inspeksjon før lisens eller driftstillatelse gis.

(2) For godkjenning og utstedelse av lisens/AOC eller driftstillatelse til ervervsmessig luftfartsvirksomhet betales gebyr og årsgebyr etter følgende satser:

<i>Fartøykategori og vektklasse</i>	<i>Første gangs godkjenning AOC</i>	<i>Årsgebyr for AOC</i>	<i>Første gangs godkjenning driftstillatelse</i>	<i>Årsgebyr for driftstillatelse</i>
a) VFR, opptil 2 000 kg	32 100	27 000	13 500	6 700
b) VFR, 2 001–5 700 kg	45 600	40 500	20 200	10 200
c) VFR, 5 701–10 000 kg	64 500	56 500	27 000	13 500
d) IFR, opptil 2 000 kg	96 500	87 700	47 400	20 200
e) IFR, 2 001–5 700 kg	128 700	114 500	80 900	40 500
f) IFR, 5 701–10 000 kg	193 200	175 500	134 900	60 600
g) IFR, 10 001–30 000 kg, under 10 fartøy	514 900	386 200	202 400	101 100
h) IFR, 10 001–30 000 kg, 10 til og med 19 fartøy	514 900	950 000	269 700	134 900
i) IFR, 10 001–30 000 kg, 20 fartøy eller flere	514 900	1 226 000		
j) IFR, 30 001 eller tyngre, under 10 fartøy	514 900	1 226 000		
k) IFR, 30 001 eller tyngre, 10 til og med 29 fartøy	514 900	2 226 000		
l) IFR, 30 001 eller tyngre, 30 fartøy eller flere	514 900	3 177 800		

(3) For godkjenning og utstedelse av lisens/AOC eller driftstillatelse etter andre ledd bokstav e til og med l betales gebyr etter regning, jf. § 4, med minimumsbeløp som framgår av tabellen.

(4) Lisens/AOC/drifstillatelse gjelder bare for den operatør den er utstedt til. Gebyret beregnes ut fra vektkategorien for selskapets tyngste fartøy. For selskaper som har både AOC/lisens og driftstillatelse betales bare gebyr for AOC/lisens.

§ 23. Nærmere om gebyr for lisens/AOC og driftstillatelse til ervervsmessig luftfartsvirksomhet

(1) Dersom det samtidig søkes om godkjenning for flere av kategoriene i § 22 andre ledd, betales kun gebyr etter den kategori som gir høyest gebyr.

(2) For søknad om endring i en gitt godkjenning eller tillatelse betales gebyr etter regning, jf. § 4. Det betales likevel ikke gebyr når et selskap foretar utskifting av et fartøy til et annet av samme type. For søknad om endring som innebærer overgang til ny kategori eller vektklasse, betales gebyr etter regning, jf. § 4. Ved overgang til ny kategori eller vektklasse må det betales årsgebyr etter ny kategori eller vektklasse fra og med det kvartal endringen skjer.

(3) For søknad om endring av gitt driftstillatelse til nye driftsarter betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(4) For virksomhetstilsyn av sekundærbaser, linjestasjoner og faste eller midlertidige baser i eller utenfor Norge, ut over hovedbase, betales gebyr etter regning, jf. § 4. For godkjenning av opprettelse av sekundærbaser, linjestasjoner og faste eller midlertidige baser ut over hovedbase etter at lisens/AOC/drifstillatelse er utstedt, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(5) For tillatelse til transport av farlig gods betales gebyr kr 5 120. Enkeltsøknad om dispensasjon fra bestemmelsene om transport av farlig gods inngår i selskapets årsgebyr.

§ 24. Årsgebyr og gebyr for godkjenning av operativ organisasjon for ikke-regelbunden luftfart

(1) For søknad om godkjenning av operativ organisasjon for ikke-regelbunden luftfart over 5 700 kg (IFR) som ikke omfattes av lisens/AOC/drifstillatelse, betales gebyr kr 188 590. For slik godkjent operativ organisasjon betales årsgebyr kr 163 480.

(2) For søknad om godkjenning av operativ organisasjon for ikke-regelbunden luftfart under 5 701 kg (IFR) som ikke omfattes av lisens/AOC/drifstillatelse, betales gebyr kr 122 600. For slik godkjent operativ organisasjon betales årsgebyr kr 91 900.

§ 25. Gebyr for godkjenning av leie av luftfartøy, flygesjef mv.

(1) For godkjenning av avtale om leie av luftfartøy betales gebyr kr 18 450 per fartøy. For godkjenning av forlengelse av leieavtale for luftfartøy betales gebyr kr 12 300 per fartøy. For godkjenning av avtale om wet-lease av luftfartøy betales gebyr kr 12 300 per fartøy.

(2) For godkjenning av White List betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(3) For godkjenning av flygesjef betales gebyr kr 3 150. For godkjenning av Nominated Post Holder betales gebyr kr 3 150. For eventuell psykologitest betales i tillegg gebyr kr 860.

Kapittel V. Sertifikat mv.

§ 26. Generelle bestemmelser om gebyr for luftfartssertifikat og luftfartsbevis

- (1) Gebyr for luftfartssertifikat og luftfartsbevis dekker Luftfartstilsynets kostnader til prøver og utstedelse.
- (2) For overføring av sertifikat fra annet JAA-land betales gebyr kr 2 790. For bytte fra BSL C-sertifikat til JAR FCL-sertifikat betales gebyr kr 1 130. For validering av utenlandsk sertifikat betales gebyr kr 6 030.
- (3) Dersom en prøve eller eksamen ikke er bestått eller ikke gjennomført på grunn av forhold hos kandidaten, må nytt gebyr betales ved senere oppmelding. Det samme gjelder hvis kandidaten ikke møter til oppmeldt prøve eller eksamen og ikke har trukket seg før fastsatt trekkfrist.
- (4) For test av språkferdigheter (Language Proficiency Check) betales gebyr kr 860.

§ 27. Gebyr for teoriprøver

- (1) For teoriprøver betales gebyr etter følgende satser:

	<i>PPL</i>	<i>CPL</i>	<i>ATPL</i>	<i>IR(A/H)</i>
a) teoriprøve, full prøve	1 960	5 470	7 820	3 910
b) teoriprøve, enkeltfag/per fag	780	780	780	780
c) morseprøve, ut over ett forsøk				780

- (2) For Bridge-eksamen betales gebyr som for full teoriprøve for vedkommende sertifikat. For utvidet ferdighetsprøve for å oppnå ATPL teorikreditt betales gebyr kr 6 030.

§ 28. Gebyr for ferdighetsprøve (skill test)

- (1) For ferdighetsprøver betales gebyr etter følgende satser:

	<i>PPL</i>	<i>CPL</i>	<i>ATPL</i>	<i>IR(A/H)</i>
a) første gangs utstedelse av sertifikat. Ferdighetsprøve, avlagt for norsk eller utenlandsk kontrollant	2 520	6 030	7 380	4 470
b) klasserettighet SEP (land/sea). Nyutstedelse eller gjenutstedelse	2 270	2 270	2 270	
c) klasse/typerettighet énipilot operert fly eller helikopter	2 270	4 470	4 470	
d) typerettighet flerpilots operert fly eller helikopter		5 790	5 790	

- (2) Gebyr for ferdighetsprøve dekker ikke utgifter til å fremskaffe luftdyktig og behørig utrustet og bemannet luftfartøy eller syntetisk flygetrener, eller nødvendig verktøy og materialer. Søker må selv sørge for slikt utstyr og betaling for dette. Gebyret dekker heller ikke reisekostnader for kontrollant.

- (3) For kombinert prøve betales bare ett gebyr, og da det høyeste.
- (4) Ved resultat «partial pass» betales 90 % av fastsatt gebyr ved neste ferdighetsprøve.

§ 29. Gebyr for ferdighetskontroll (rettighetsforlengelse)

- (1) For ferdighetskontroll betales gebyr etter følgende satser:

	<i>PPL</i>	<i>CPL/ATPL</i>
a) ferdighetskontroll (rettighetsforlengelse)	1 000	3 700
b) ferdighetskontroll (rettighetsforlengelse) klasserettighet SEP (land/sea)		1 000
c) For hver ferdighetskontroll (rettighetsforlengelse) per kalenderår ut over de første ferdighetskontrollene som nevnt i bokstav a og b, betales gebyr per ferdighetskontroll.	570	570

Det samme gjelder for ferdighetskontroll IR (A/H) som ikke inngår i kombinert prøve.

- (2) Gebyr for ferdighetskontroll dekker eventuell utstedelse av duplikat, gebyr for mørkeflyging samt øvrig saksarbeid som innebærer utskrift av nytt sertifikat, bevis eller rettighet.

- (3) For ferdighetskontroll avlagt for utenlandsk kontrollant betales gebyr for dokumentutstedelse kr 560 i tillegg til gebyr for rettighetsforlengelsen.

§ 30. Gebyr for flytelefonistsertifikat og sertifikat til kabinbesetningsmedlem

- (1) For ferdighetsprøve (skill test) for flytelefonistsertifikat RT betales gebyr kr 1 340. For forlengelse eller duplikat av flytelefonistsertifikat RT betales gebyr kr 560.
- (2) For nyutstedelse, forlengelse, gjenutstedelse eller duplikat av sertifikat til kabinbesetningsmedlem betales gebyr kr 560.

§ 31. Gebyr for instruktørrettighet

- (1) For ferdighetsprøve instruktørrettighet for FI, CRI, IRI eller akro, betales gebyr kr 4 470. For ferdighetskontroll (rettighetsforlengelse) instruktørrettighet for FI, CRI, IRI eller akro, betales gebyr kr 2 340.
- (2) For nyutstedelse og gjenutstedelse av instruktørrettighet TRI, SFI eller MCCI, betales gebyr kr 6 030. For nyutstedelse og gjenutstedelse av instruktørrettighet TRI for enipilot enmotors helikopter betales gebyr kr 4 470. For

forlengelse av instruktørrettighet TRI, SFI og MCCI, betales gebyr kr 5 430. For forlengelse av instruktørrettighet TRI for enpilot enmotors helikopter betales gebyr kr 2 340.

§ 32. Gebyr for sertifikat eller kompetansebevis til flyteknisk personell

(1) For sertifikat eller kompetansebevis til flyteknisk personell betales gebyr etter følgende satser:

	Utstedelse/- godkjenning	Dokument- utstedelse
a) spesialtillatelse for vedlikeholdsarbeid på luftfartøy (SPS/SPM)	1 780	
b) part 66 – Vedlikeholdssertifikat for luftfartøy, grunnutdanning, enkeltfag. Gebyr per fag	780	
c) part 66 – Vedlikeholdssertifikat for luftfartøy, utstede, utvide, endre.	5 780	
d) part 66 – Vedlikeholdssertifikat for luftfartøy, utstede uten flytype (Basic AML)		620
e) part 66 – Vedlikeholdssertifikat for luftfartøy, fornyelse		620
f) øvrig saksarbeid som fører til nytt sertifikat, bevis, rettighet eller duplikat		620

(2) Gebyr for teoretisk/praktisk prøve til flyteknikersertifikat dekker ikke utgifter til å fremskaffe luftdyktig og behørig utrustet og bemannet luftfartøy eller syntetisk flygetrener, eller nødvendig verktøy og materialer. Søker må selv sørge for slikt utstyr og betaling for dette.

(3) Når fastsatt sted for teoretisk/praktisk prøve fravikes, betales gebyr etter regning med minimumsbeløp som fastsatt i tabellen under bokstav c, jf. § 4.

(4) For arbeid med validering som nevnt i forskrift 24. mai 2005 nr. 462 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 2042/2003 av 20. november 2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver, jf. forordning (EF) nr. 2042/2003 vedlegg III (Part-66 Subpart A) punkt 66.A.25, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(5) Ved resultat ikke bestått må nytt gebyr betales for ny prøve, jf. første ledd bokstav b og c.

§ 33. Gebyr for sertifikat eller elevbevis til flygeledere og autorisasjons- eller elevbevis til AFIS/HFIS-fullmektiger

(1) For sertifikat eller elevbevis til flygeledere og autorisasjons- eller elevbevis til AFIS/HFIS-fullmektiger betales gebyr etter følgende satser:

	Sertifiseringsprøve/- autorisasjonsprøve	Rettighetsprøve	Dokumentutstedelse
a) flygeledersertifikat	8 050	5 630	690
b) konvertering av flygeledersertifikat			2 020
c) elevbevis			2 020
d) første gangs autorisasjon av AFIS/HFIS-fullmektiger	8 050		

(2) For duplikat eller øvrig saksarbeid som fører til nytt sertifikat, nytt bevis eller ny rettighet og som ikke dekkes av første ledd, betales gebyr etter regning, jf. § 4, med minimumsbeløp kr 690.

§ 34. Gebyr for medisinske tjenester

(1) Gebyr for medisinske tjenester dekker kostnader for sivile medisinske undersøkelser ved det nasjonale flymedisinske senter ved Flymedisinsk Institutt (FMI) og drift av legenemnda for flygere.

(2) For medisinske tjenester betales gebyr etter følgende satser:

	Type undersøkelse/legeattest	
a) trafikkflyger	1) legeattest klasse 1 – enkel fornyelse	2 340
	2) legeattest klasse 1 – spesialistundersøkelse	6 320
b) privatflyger	1) legeattest klasse 2 – enkel fornyelse	1 910
	2) legeattest klasse 2 – spesialistundersøkelse	3 790
c) flygeleder	1) legeattest – enkel fornyelse	2 340
	2) legeattest – spesialistundersøkelse	6 320
d) kabinbesetningsmedlem; besetningsmedlem på luftfartøy utstyrt for pasienttransport; seilflyger; fører av fri ballong; fører av mikrofly; flytekniker; personell i brann- og havarijenesten	1) legeattest	1 930
e) for andre undersøkelser av flygende personell	1) otorhinolaryngologisk undersøkelse hos spesialist i øre-nese-halssykdommer, fastsatt skjema	1 200
	2) oftalmologisk undersøkelse hos spesialist i øyesykdommer, fastsatt skjema	1 260
	3) øvrige spesialistundersøkelser	1 260
	4) EKG	370
	5) arbeids-EKG	1 260

<i>Type undersøkelse/legeattest</i>	
6) audiogram	357
7) lungefunksjonsundersøkelse	370
8) laboratorieprøver inntil 5 analyser	370
9) laboratorieprøver inntil 10 analyser	620
10) laboratorieprøver mer enn 10 analyser	1 010

(3) For duplikat av legeattest for flygende personell betales et tilleggsgebyr på kr 510.

§ 35. Årsgebyr og gebyr for utdannings- og skoletillatelser mv.

(1) Gebyr for utdannings- og skoletillatelser dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse av dokumentasjon av faginnhold og sammensetning, studieplan og eventuell inspeksjon før godkjenning gis.

(2) For utdannings- og skoletillatelser betales gebyr og årsgebyr etter følgende satser:

<i>Utdannings- og skoletillatelser</i>	<i>Første gangs godkjenning</i>	<i>Årsgebyr</i>
a) registrert lærested (RF) – ikke ervervsmessig luftfartsskole: PPL-A og PPL-H og flytelefonisertifikat (R/T)	5 970	3 740
b) flygetreningsorganisasjon (FTO) – ervervsmessig luftfartsskole: PPL-A, PPL-H, flytelefonisertifikat (R/T), CPL-A, CPL-H, Instrumentrettighet (IR) og Instruktørrettighet (FI)	62 660	37 600
c) flygetreningsorganisasjon (FTO) – ervervsmessig luftfartsskole: Nye utdanningsprogram	12 540	
d) typetreningsorganisasjon (TRTO) – ervervsmessig luftfartsskole: Type- og klasserettigheter	62 660	37 600
e) typetreningsorganisasjon (TRTO) – ervervsmessig luftfartsskole: Nye type- og klasserettigheter	12 540	
f) teorikurs til trafikkflygersertifikat: ATPL-A og ATPL-H	12 540	
g) godkjenning av klasse-/typeutdanning for utvidelse av flygersertifikat	12 540	
h) undervisningsprogram hvor syntetisk flygetrener på lavere nivå enn JAR-STD 1A/H og JAR-STD 2A/H inngår ved godskriving av instrumentbakketid	etter regning, jf. § 4	etter regning, jf. § 4
i) treningsorganisasjon for kabinbesetning: godkjenning av hele, eller deler av, utdanningsprogram	37 600	28 200
j) flyteknisk skole. Part-147	62 660	37 600
k) utvidelse, flyteknisk typekurs og faggruppeutdanning. Part-147. Gjelder per flytype eller kategori	12 540	
l) flyteknisk typekurs og faggruppeutdanning. Ikke Part-147. Gjelder per flytype eller kategori	12 540	
m) utdanningsorganisasjon for flygeledere og AFIS/HFIS – institusjonell utdanning	62 660	37 600
n) utdanningsorganisasjon for flygeledere og AFIS/HFIS – enhetstrening	62 660	37 600
o) nye treningsprogram for allerede godkjente utdanningsorganisasjoner for utdanning av flygeledere og AFIS/HFIS	12 540	

(3) For godkjenning etter andre ledd bokstav b til og med r betales gebyr etter regning, jf. § 4, med minimumsbeløp som framgår av tabellen.

(4) For søknad om endring av gjeldende godkjenning til et høyere kvalifikasjonsnivå og/eller nytt område, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(5) For virksomhetstilsyn med utdanningsorganisasjon som nevnt i bokstav m og n, som krever reise utenfor Norge, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(6) For prøve i forbindelse med godkjenning av skolesjef, eller for godkjenning av ansvarlig leder, betales gebyr kr 3 150 for hver prøve. For eventuell psykologitest betales i tillegg gebyr kr 860.

§ 36. Årsgebyr og gebyr for godkjenning av syntetiske flygetrenere

(1) Gebyr for godkjenning av praktisk utdanning med syntetiske flygetrenere dekker kostnader ved blant annet kontroll av flygetrener og treningsprogrammer, evaluering og godkjenning av dokumentasjon og utførte tester og eventuell besiktelse før godkjenning gis. Som syntetisk flygetrener forstås både flysimulator og variant av flysimulator.

(2) Godkjenning og tilsyn foretas av en felles skandinavisk simulatorgruppe som opptrer på vegne av luftfartsmyndighetene i Norge, Sverige og Danmark.

(3) Gebyret fastsettes, faktureres og innkreves for tiden av Transportstyrelsen i Sverige på vegne av Luftfartstilsynet. Gebyret fastsettes i det lands valuta som har påtatt seg fakturerings- og innkreivingsfunksjonen. I den grad det ikke er fastsatt gebyrsats eller innkreivd gebyr for godkjenning av syntetisk flygetrener, betales gebyr etter regning til Luftfartstilsynet, jf. § 4.

(4) For utstedelse av brukergodkjenning for syntetisk treningsinnretning betales gebyr etter regning, jf. § 4.

(5) Flygetrener av lavere kategori enn JAR-STD 1A/H og JAR-STD 2A/H omfattes ikke av ordningen med felles skandinavisk godkjenning og tilsyn. For godkjenning av flygetrener FSTD 3A/H betales for første gangs godkjenning gebyr etter regning, jf. § 4. For godkjent flygetrener FSTD 3 A/H påløper årsgebyr kr 62 660.

Kapittel VI. Flyplass, flysikring og security

§ 37. Gebyr for konsesjon for flyplasser

(1) Gebyr for konsesjon til å anlegge, drive og inneha flyplass og for søknad om dispensasjon fra krav om konsesjon, dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse av dokumentasjon før vedtak eller godkjenning. Gebyr for fornyelse av konsesjon dekker kostnader ved blant annet gjennomgang av dokumentasjon.

(2) For første gangs utstedelse og for fornyelse av konsesjon betales gebyr etter følgende satser:

	Første gangs utstedelse	Fornyelse
a) konsesjon for flyplass til allmenn bruk (offentlig bruk)	130 800	65 400
b) konsesjon for flyplass til ikke allmenn bruk (privat bruk)	32 400	16 000

(3) For søknad om utvidelse av gitt konsesjon for landingsplass til ikke allmenn bruk (privat bruk) til å gjelde konsesjon for landingsplass til allmenn bruk (offentlig bruk), betales gebyr som for ny søknad om konsesjon. Ved skifte av konsesjonshaver betales gebyr som for søknad om fornyelse av konsesjon.

(4) For søknad om dispensasjon fra krav om konsesjon betales gebyr kr 6 280. For søknad om endring av konsesjonsvilkår betales gebyr kr 6 280. For søknad om dispensasjon fra konsesjonsvilkår betales gebyr kr 3 120.

§ 38. Årsgebyr og gebyr for teknisk/operativ godkjenning av flyplasser mv.

(1) Gebyr for teknisk/operativ godkjenning av flyplass dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse av dokumentasjon og inspeksjon før godkjenning gis.

(2) For teknisk/operativ godkjenning av flyplass betales gebyr etter regning, jf. § 4, med minimumsbeløp etter følgende satser:

	Første gangs godkjenning	Årsgebyr
a) flyplass som har minst én rullebane med instrumentlandingssystem i kategori II eller III	1 472 000	750 000
b) flyplass som har minst én rullebane med instrumentlandingssystem i kategori I	490 800	210 000
c) flyplass som ikke kommer inn under andre ledd bokstav a eller b, og som enten har trafikk med luftfartøy med største tillatte startvekt (MTOW) 5 700 kg eller over, eller er godkjent for 10 passasjerer eller flere	122 700	49 100
d) flyplass som ikke kommer inn under andre ledd bokstav a, b eller c og har minst én av følgende aktiviteter: 1) flyging i samsvar med instrumentflygereglene 2) lufrutetrafikk 3) flyging med landfly med betalende passasjerer 4) hoved- eller sekundærbase for ervervsmessig luftfartsforetak med landfly eller helikopter	61 400	11 800
e) flyplass for flyging på kontinentalsokkelen	etter regning, jf. § 4	etter regning, jf. § 4
f) flyplass som ikke kommer inn under andre ledd bokstav a, b, c, d eller e	6 700	900

(3) For søknad om endret teknisk/operativ godkjenning til en annen gebyrgruppe betales gebyr etter regning, hvor minimumsbeløp utgjør differansen mellom gebyrene, jf. § 4.

(4) For flyplass med teknisk/operativ godkjenning betales årsgebyr etter satsene i andre ledd.

(5) For godkjenning av flyplassjef betales gebyr kr 5 830. Fornyelse av godkjenning av flyplassjef som ikke innebærer ny godkjenningssamtale, inngår i årsgebyret.

(6) For første gangs teknisk/operativ godkjenning av system for varsling og merking av luftfartshinder betales gebyr etter regning, jf. § 4.

§ 39. Gebyr for sertifisering og godkjenning av tjenesteyter på flysikringsområdet mv.

(1) For sertifisering og godkjenning av tjenesteyter betales gebyr etter regning, jf. § 4. For godkjenning av kontrollflyorganisasjon betales gebyr etter regning med minimumsbeløp kr 48 300.

(2) For utvidelse i gitt godkjenning som faller inn under forordning (EF) nr. 1315/2007 artikkel 8, gjennomført i forskrift 22. juli 2008 nr. 829 om gjennomføring av kommisjonsforordning (EF) nr. 1315/2007 om krav til nasjonale tilsynsorganers utøvelse av sikkerhetstilsyn innenfor feltet lufttrafikkstyring og om endring av kommisjonsforordning (EF) nr. 2096/2005, betales gebyr etter regning, jf. § 4.

§ 40. Årsgebyr for tjenesteytere på flysikringsområdet

(1) Årsgebyr dekker, i tillegg til kostnader som nevnt i § 5 første ledd, re-sertifisering av tjenesteyter, jf. § 39. Årsgebyret dekker videre endringshåndtering som faller inn under forordning (EF) nr. 2096/2005 vedlegg 2 nr. 3.2, gjennomført i forskrift 1. februar 2007 nr. 114 om felles krav for yting av flysikringstjenester.

(2) For lufttrafikkjeneste, tjeneste for styring av luftrom og flykontrolltjeneste betales årsgebyr kr 400 000 med tillegg av

- a) kr 200 000 for hvert kontrolltårn
- b) kr 200 000 for hver enhet for innflygingskontroll
- c) kr 300 000 for hver kontrollsentral (underveistjeneste)
- d) kr 80 000 for hver enhet for flygeinformasjonstjeneste AFIS/HFIS.

Hvor kontrolltårn og enhet for innflygingskontroll ikke er separate enheter, betales gebyr kun for kontrolltårn. For Røyken kontrollsentral betales gebyr kun etter bokstav c.

(3) For tjenesteyter som kun yter flygeinformasjonstjeneste AFIS/HFIS betales ikke gebyr etter andre ledd. For slik flygeinformasjonstjeneste betales årsgebyr kr 110 000 for hver enhet.

(4) For flynavigasjonstjeneste betales årsgebyr kr 400 000 med tillegg for hvert sted som yter flynavigasjonstjeneste med

- a) kr 500 000 for flyplass med instrumentlandingssystem i kategori II eller III
- b) kr 150 000 for flyplass med instrumentlandingssystem i kategori I
- c) kr 90 000 for flyplass med ikke-presisjons instrumentlandingssystem.
- (5) For organisasjon sertifisert for MET-tjeneste betales årsgebyr kr 200 000.
- (6) For kontrollflyorganisasjon betales årsgebyr kr 30 000.

§ 41. Årsgebyr og gebyr for sikkerhetsgodkjenning av lufthavner, luftfartsselskaper, sikkerhetsgodkjente fraktleverandører mv.

(1) Gebyr for sikkerhetsgodkjenning av aktører innen sivil luftfart dekker kostnader ved blant annet gjennomgåelse av dokumentasjon og inspeksjon før godkjenning gis.

(2) For sikkerhetsgodkjenning av lufthavner, luftfartsselskaper, sikkerhetsgodkjente fraktleverandører mv. betales gebyr etter regning, jf. § 4, med minimumsbeløp etter følgende satser:

Kategori		Første gangs godkjenning	Årsgebyr
a) lufthavn			
	1) mer enn 10 millioner passasjerer	322 670	211 400
	2) fra 1–10 millioner passasjerer	161 340	105 700
	3) mindre enn 1 millioner passasjerer	65 560	42 300
b) sikkerhetsgodkjente fraktleverandører			
	1) 3 eller flere kontorer/sted	64 540	42 300
	2) 2 kontorer/sted	51 630	33 830
	3) 1 kontor/sted	25 810	16 930
c) luftfartsselskap			
	1) mer enn 100 ansatte	134 920	88 440
	2) mindre enn 100 ansatte	64 540	42 300
	3) rene fraktfly (all cargo) under 10 tonn MTOW	25 810	16 930
d) postselskap		64 540	42 300
e) utdanningsinstitusjon		64 540	42 350

(3) For sikkerhetsgodkjente lufthavner, luftfartsselskaper, fraktleverandører mv. betales årsgebyr etter satsene i andre ledd.

(4) For godkjenning av ansvarshavende security betales gebyr kr 3 150. For sertifisering av enkeltperson som sikkerhetskontrollør betales gebyr kr 1 000. For vandelskontroll av enkeltpersoner før utstedelse av ID-kort til lufthavn betales gebyr kr 500.

(5) For godkjenning av nytt underkontor for allerede sikkerhetsgodkjent fraktleverandør betales gebyr kr 12 900. For endringer i godkjenningsvilkårene for sikkerhetsgodkjente fraktleverandører som krever inspeksjon betales gebyr kr 12 900.

(6) For myndighetsgodkjenning av kjente avsendere betales for første gangs godkjenning gebyr kr 10 000. For slike kjente avsendere betales årsgebyr kr 1 000.

Kapittel VII. Overgangsbestemmelse og ikrafttredelse**§ 42. Overgangsbestemmelse**

- (1) Gebyr etter denne forskrift påløper for registrering i Norges luftfartøyregister etter 31. desember 2009.

(2) Hvor komplett søknad er innkommet før 1. januar 2010, betales gebyr etter forskrift 18. desember 2008 nr. 1507 om gebyr til Luftfartstilsynet mv.

§ 43. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 18. desember 2008 nr. 1507 om gebyr til Luftfartstilsynet mv.

18. des. Nr. 1710 2009

Delegering av myndighet til Kystverket etter lov 17. april 2009 nr. 19 § 12

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann § 12. Kunngjort 30. desember 2009 kl. 15.15.

I

Fiskeri- og kystdepartementets myndighet som klageinstans for enkeltvedtak som er truffet av kommunen eller etter myndighet delegert fra kommunen, jf. lov 17. april 2009 nr. 19 § 12, delegeres til Kystverkets hovedkontor.

II

Vedtaket trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1711 2009

Forskrift om endring i forskrift om Akvakulturregisteret (A-registerforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) § 6, § 18, § 19 og § 20. Kunngjort 30. desember 2009 kl. 15.15.

I

I forskrift 28. desember 2005 nr. 1706 om Akvakulturregisteret (A-registerforskriften) gjøres følgende endringer:

Kapitteloverskriftene skal lyde:

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

Kapittel 2. Tinglysing av akvakulturtillatelser og tilknyttede rettigheter

Kapittel 3. Forskjellige bestemmelser

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser

§ 4 bokstav a skal lyde:

- a) tillatelsens art, lokalitet(er), nummer, fylke, kommune, tidspunkt for etablering og eventuelle tidsbegrensninger, type tillatelse, kapasitet,

§ 5 skal lyde:

§ 5. Fiskeridirektoratets og fylkeskommunenes innføringsoppgaver og registerkvalitet

Fylkeskommunen skal ved tildeling av akvakulturtillatelser føre inn i Akvakulturregisteret opplysninger i tråd med § 4 bokstav a og b. Ved senere endringer av akvakulturtillatelsen eller vilkår vedrørende denne, skal Fiskeridirektoratet føre inn opplysninger i Akvakulturregisteret i tråd med § 4 bokstav e.

Fylkeskommunen og Fiskeridirektoratet skal registrere og kontrollere innførte opplysninger i tråd med retningslinjer fastsatt av Fiskeridirektoratet.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1712 2009

Forskrift om endring i forskrift om eiendomsregistrering (matrikkelforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 101 om eiendomsregistrering (matrikkellova) § 4, § 5a, § 6, § 8, § 9, § 10, § 14, § 15, § 16, § 17, § 18, § 19, § 20, § 21, § 22, § 23, § 24, § 25, § 26, § 29, § 30, § 31, § 32, § 33, § 34, § 35, § 39, § 41, § 46, § 50 og § 51. Kunngjort 30. desember 2009 kl. 15.15.

I

I forskrift 26. juni 2009 nr. 864 om eiendomsregistrering (matrikkelforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 8 første ledd skal lyde:

(1) Kommunen skal sende særskilt melding til tinglysing for hver enkelt forretning. Som melding skal det brukes særskilt rapport produsert i matrikkelsystemet. Meldingen med eventuelle vedlegg skal inneholde tilstrekkelig med opplysninger og dokumentasjon til at oppretting, endring eller sammenslåing av matrikkelenhet kan registreres i grunnboken.

§ 8 tredje ledd skal lyde:

(3) Melding som gjelder arealoverføring, kan bare omfatte to matrikkelenheter.

§ 25 tredje ledd skal lyde:

(3) Før enheten blir opprettet, skal kommunen sette en frist for når oppmålingsforretningen skal være fullført. Det kan ikke settes lengre frist enn to år regnet fra tinglysingstidspunktet for opprettelsen av matrikkelenheten. I sak som ikke krever tinglysing, regnes fristen fra tidspunktet for opprettelsen i matrikkelen.

I § 26 fjerde ledd skal «fylkesmannes» endres til «fylkesmannens».

§ 30 andre ledd bokstav a skal lyde:

a) arealet er mindre enn 8 m², eller

§ 42 andre punktum skal lyde:

Arealet for den nye enheten skal i kommuneplanens arealdel i hovedsak være angitt som landbruks-, natur- og friluftsmål samt reindrift.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1713 2009**Forskrift om endring i forskrift om rett til dekning av utgifter ved pasienters reise for undersøkelse eller behandling (syketransportforskriften)**

Hjemmel: Fastsett av Helse- og omsorgsdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 2–6 femte ledd. Kunngjort 30. desember 2009 kl. 15.15.

I

I forskrift 4. juli 2008 nr. 788 om rett til dekning av utgifter ved pasienters reise for undersøkelse eller behandling (syketransportforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 5 femte ledd skal lyde:

Benytter pasienten bil som annen transport, har pasienten rett til dekning av reiseutgifter med kr 2,– per km. Når et slikt transportmiddel tas sammen med andre pasienter eller nødvendig ledsager gis et tillegg på kr 0,35 per km for hver passasjer.

§ 6 annet ledd første punktum skal lyde:

Ved fravær som varer over 12 timer, er kostgodtgjørelsen kr 180,– per døgn.

§ 6 tredje ledd skal lyde:

Utgifter til overnatting dekkes med inntil kr 320,– per døgn.

§ 8 bokstav d skal lyde:

d) Tapt arbeidsinntekt dekkes ikke med mer enn kr 50,– per time og maksimalt kr 275,– per dag.

§ 10 bokstav b skal lyde:

b) Når nære pårørende følger pasienten, gis arbeidsgodtgjørelse i form av erstatning for tapt arbeidsinntekt med kr 90,– per time. Kan tapt arbeidsfortjeneste ikke dokumenteres, kan det gis erstatning for legitimerede nødvendige utgifter til leiet hjelp under ledsagerens fravær, dog begrenset til kr 30,– per time. Dette gjelder likevel ikke ved hjelp fra nære pårørende.

§ 10 bokstav c annet punktum skal lyde:

Hvis tapt arbeidsinntekt eller leiet hjelp ikke kan legitimeres, gis arbeidsgodtgjørelse med kr 30,– per time.

§ 14 første ledd første punktum skal lyde:

Ved hver enkeltreise skal pasienten betale en egenandel på kr 130,–, kr 260 tur/retur.

§ 14 annet ledd bokstav b skal lyde:

b) For barn under 16 år

§ 15 nytt tredje ledd skal lyde:

Krav om dekning av utgifter må settes fram innen seks måneder etter at kravet tidligst kunne vært satt fram. Refusjon kan gis for opptil tre år før kravet ble satt fram dersom den som har rett til refusjon, åpenbart ikke har vært i stand til å sette fram krav tidligere. Det samme gjelder dersom vedkommende ikke har satt fram krav tidligere fordi det regionale helseforetaket, eller noen på foretakets vegne, har gitt misvisende opplysninger.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

Merknad til § 6 tredje ledd første avsnitt skal lyde:

Pasientens utgifter til overnatting dekkes med inntil kr 320,- per døgn uavhengig av om overnatting har funnet sted i hotell, pensjonat, gjestegiver, o.l. eller sykehotell/pasienthotell eid av regionalt helseforetak.

Merknad til § 15 første ledd skal lyde:

Krav om dekning av utgifter etter denne forskriften sendes til Pasientreiser ANS. Det lokale pasientreisekontor kan kontaktes på telefon 05515.

7. des. Nr. 1714 2009

Forskrift om endring i forskrift om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 7. desember 2009 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 16 og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzy (forordning (EF) nr. 396/2005 endret ved forordning (EF) nr. 178/2006, forordning (EF) nr. 149/2008, forordning (EF) nr. 260/2008, forordning (EF) nr. 839/2008 og forordning (EF) nr. 256/2009). Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzy (forordning (EF) nr. 396/2005) tilføyes følgende endringsforordning:
forordning (EF) nr. 256/2009.

I § 1 nr. 54zzy (forordning (EF) nr. 396/2005) tilføyes følgende endringsforordning:
forordning (EF) nr. 256/2009.

II

Endringene trer i kraft straks.

I forskriftens vedheng skal teksten etter overskriften lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzy (forordning (EF) nr. 396/2005 som endret ved forordning (EF) nr. 178/2006, forordning (EF) nr. 149/2008, forordning (EF) nr. 260/2008, forordning (EF) nr. 839/2008 og forordning (EF) nr. 256/2009) om maksimalgrenseverdier for rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôr og endring av rådsdirektiv 91/414/EØF med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg II.

Forordning (EF) nr. 396/2005 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EF) nr. 256/2009 og sist endret 28. mars 2009.

– B Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 av 23. februar 2005

som endret ved:

- M 1 Kommisjonsforordning (EF) nr. 178/2006 av 1. februar 2006
- M 2 Kommisjonsforordning (EF) nr. 149/2008 av 29. januar 2008
- M 3 Kommisjonsforordning (EF) nr. 260/2008 av 18. mars 2008
- M 4 Kommisjonsforordning (EF) nr. 839/2008 av 31. juli 2008
- M 5 Kommisjonsforordning (EF) nr. 256/2009 av 23. mars 2009.

I forskriftens vedheng skal konsolidert forordning (EF) nr. 396/2005 erstattes med:

For å lese konsolidert forordning (EF) nr. 396/2005 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 256/2009 se her:
Engelsk versjon.

10. des. Nr. 1715 2009

Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier, bier og humler

Hjemmel: Fastsett av Mattilsynet 10. desember 2009 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EF) nr. 1118/2009). Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier, bier og humler gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes «forordning (EF) nr. 1118/2009».

§ 20 skal lyde:

§ 20. Gjennomføring av forordning (EF) nr. 318/2007

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I innledende del nr. 7 (forordning (EF) nr. 318/2007) som endret ved

forordning (EF) nr. 1278/2007,
forordning (EF) nr. 86/2008,
forordning (EF) nr. 311/2008,
forordning (EF) nr. 607/2008,
forordning (EF) nr. 754/2008,
forordning (EF) nr. 1219/2008,
forordning (EF) nr. 1294/2008,
forordning (EF) nr. 201/2009,
forordning (EF) nr. 555/2009 og
forordning (EF) nr. 1118/2009,

om fastsettelse av krav til dyrehelse ved import av visse fugler til Fellesskapet og karantenevilkår for disse gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft 11. desember 2009.

Forordninger

Forordning (EF) nr. 1118/2009

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I innledende del nr. 7 (forordning (EF) nr. 1118/2009).

For å lese forordning (EF) nr. 1118/2009 (dansk versjon) se her:

Forskriftens vedhengstekst skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I innledende del nr. 7 (forordning (EF) nr. 318/2007, forordning (EF) nr. 1278/2007, forordning (EF) nr. 86/2008, forordning (EF) nr. 311/2008, forordning (EF) nr. 607/2008, forordning (EF) nr. 754/2008, forordning (EF) nr. 1219/2008, forordning (EF) nr. 1294/2008, forordning (EF) nr. 201/2009, forordning (EF) nr. 555/2009 og forordning (EF) nr. 1118/2009).

Ny forordning i vedhenget er:

For å lese forordning (EF) nr. 1118/2009 (dansk versjon) se her:

16. des. Nr. 1716 2009

Forskrift om endring i forskrift om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften)

Hjemmel: Fastsett av Miljøverndepartementet 16. desember 2009 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 85 fjerde ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg X nr. 1 (direktiv 2006/123/EF). Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensnig av forurensning (forurensningsforskriften) gjøres følgende endring:

Ny § 36–9a under del «V. Om vedtaket» skal lyde:

§ 36–9a. Saksbehandlingstid

For søknad om tillatelse etter forurensningsloven for virksomhet omfattet av tjenesteloven, skal det forhåndsfastsettes og offentliggjøres en saksbehandlingsfrist som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd første punktum. Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse skal anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke. Paragrafen her gjelder ikke for kapitlene 12, 13 og 15.

II

Endringen trer i kraft 28. desember 2009.

16. des. Nr. 1717 2009

Forskrift om endring i forskrift om begrensnig i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 16. desember 2009 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12q (vedtak 2008/385/EF). Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensnig i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) gjøres følgende endring:

I «Vedlegg V. EE-produkter – unntak og merking», under «1: Bruksområder som er unntatt fra forbudet» tilføyes følgende:

30. Kadmium i loddemateriale i elektriske/mekaniske forbindelser til elektriske ledere direkte på stemmespolen i transdusere til høyeffektshøytalere med lydtrykknivå på 100 dB (A) eller høyere.
31. Bly i loddemateriale i kvikksølvfrie, flate lysstoffrør (for eksempel til bruk i skjermer med flytende krystaller eller design- eller industribelysning).
32. Blyoksid i forseglingsglasur til feste av vinduer til argon- og kryptonlaserrør.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

17. des. Nr. 1718 2009

Forskrift om endring i forskrift om overgangsregler for personer som ved innføringen av arbeidsavklaringspenger mottar rehabiliteringspenger, attføringspenger, attføringsstønader eller tidsbegrenset uførestønad

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 19. desember 2008 nr. 106 om endringer i folketrykkeloven og i enkelte andre lover (arbeidsavklaringspenger, arbeidsevnevurderinger og aktivitetsplaner) del XIX. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 15. september 2009 nr. 1194 om overgangsregler for personer som ved innføringen av arbeidsavklaringspenger mottar rehabiliteringspenger, attføringspenger, attføringsstønader eller tidsbegrenset uførestønad gjøres følgende endring:

§ 6 skal lyde:

§ 6. Kompensasjon for bortfall av skattemessig særfradrag for alder og uførhet mv. til tidsbegrenset uførestønad

Til et medlem som før 1. mars 2010 ville hatt krav på tidsbegrenset uførestønad med rett til skattemessig særfradrag for alder og uførhet mv. jf. skatteloven § 6–81, skal det utbetales en kompensasjon som svarer til det skattemessige særfradraget vedkommende hadde i alminnelig inntekt.

Kompensasjonen skal utgjøre 39 prosent av særfradraget for 2010 per år for et medlem med en uføregrad på minst 67 prosent, og 19,5 prosent av særfradraget for 2010 per år for et medlem med en uføregrad lavere enn 67 prosent. Senere endringer i særfradragssatsene fører ikke til ny beregning.

II

Endringen trer i kraft 1. mars 2010.

17. des. Nr. 1719 2009**Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler mv. (blåreseptforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–14 og lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 6–2. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 28. juni 2007 nr. 814 om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler mv. (blåreseptforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 5 nytt punkt 11 skal lyde:

11. Medisinsk forbruksmateriell til måling av glukose/sukker i blod og urin for personer som er avhengige av intravenøs ernæring.

§ 8 første ledd skal lyde:

Medlemmet skal betale en egenandel på 38 prosent av reseptbeløpet, men ikke mer enn 520 kroner pr. resept. Barn under 16 år og minstepensjonister skal ikke betale egenandel. Arbeids- og velferdsdirektoratet kan fastsette retningslinjer for hvilke personer som regnes som minstepensjonister. Ved reitererte resepter skal det betales ny egenandel etter utlevering av et kvantum svarende til tre måneders forbruk.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

17. des. Nr. 1720 2009**Forskrift om endring i forskrift om miljørettet helsevern i barnehager og skoler m.v.**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 4a–4.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg X nr. 1 (direktiv 2006/123/EF). Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 1. desember 1995 nr. 928 om miljørettet helsevern i barnehager og skoler m.v. gjøres følgende endringer:

§ 6 nytt sjette ledd skal lyde:

For søknad om godkjenning av private virksomheter uten offentlig støtte som omfattes av forskriften, skal saksbehandlingsfrist som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd første punktum, være fire måneder. Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for godkjenning etter denne forskrift.

§ 6 nåværende sjette ledd blir nytt syvende ledd.

II

Endringene trer i kraft 28. desember 2009.

17. des. Nr. 1721 2009**Forskrift om endring i forskrift om hygienekrav for frisør-, hudpleie-, tatoverings- og hulltakingsvirksomhet m.v.**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 4a–4.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg X nr. 1 (direktiv 2006/123/EF). Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 6. mai 1998 nr. 581 om hygienekrav for frisør-, hudpleie-, tatoverings- og hulltakingsvirksomhet m.v. gjøres følgende endring:

§ 5 nytt femte ledd skal lyde:

For søknad om godkjenning av lokaler som skal benyttes til tatoverings- og hulltakingsvirksomhet skal saksbehandlingsfrist som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd første punktum, være tre måneder. Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for godkjenning av slike lokaler.

II

Endringen trer i kraft 28. desember 2009.

17. des. Nr. 1722 2009

Forskrift om endring i forskrift om skadedyrbekjempelse

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 4a–4.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg X nr. 1 (direktiv 2006/123/EF). Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 21. desember 2000 nr. 1406 om skadedyrbekjempelse gjøres følgende endring:

§ 4–1 nytt femte ledd skal lyde:

For søknad om godkjenning som skadedyrbekjemper skal saksbehandlingsfrist som nevnt i tjenesteloven § 11 første ledd første punktum, være 30 dager. Tjenesteloven § 11 annet ledd om at tillatelse anses gitt når saksbehandlingsfristen er utløpt, gjelder ikke for godkjenning av skadedyrbekjempere.

II

Endringen trer i kraft 28. desember 2009.

17. des. Nr. 1723 2009

Forskrift om regulering av fisket etter blåkkeite nord for 62° N i 2010

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16 og § 36 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande blåkkeite nord for 62° N i 2010.

Unntatt fra forbudet i første ledd er fiske i fiskerisonen ved Jan Mayen.

§ 2. Totalkvote og periodekvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 første ledd kan norske fartøy med adgang til å fiske blåkkeite fiske og lande inntil 7650 tonn blåkkeite.

Av kvantumet i første ledd avsettes 750 tonn blåkkeite til forskningsformål.

Av kvantumet i første ledd kan fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, og som har adgang til å delta i direkte fiske etter blåkkeite jf. forskrift 27. november 2009 nr. 1445 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske, fiske og lande til sammen inntil 1800 tonn fra mandag 31. mai kl. 0000 til Fiskeridirektoratet vedtar å stoppe fisket og inntil 1800 tonn fra mandag 2. august kl. 0000 til Fiskeridirektoratet vedtar å stoppe fisket.

§ 3. Påmelding

For å kunne delta i fisket etter § 2 tredje ledd må fartøyet være påmeldt skriftlig til Norges Råfisklag eller Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag.

§ 4. Maksimalkvoter for fartøy under 28 meter største lengde

Fartøy som kan delta i fisket etter § 2 tredje ledd, kan maksimalt fiske og lande følgende kvanta blåkkeite rund vekt:

<i>Fartøylengde</i>	<i>Maksimalkvote</i>
0–13,99 meter største lengde	12,5 tonn
14–19,99 meter største lengde	15,0 tonn
20–27,99 meter største lengde	17,5 tonn

§ 5. Daglig fangstrapportering

Fartøy som deltar i fisket etter § 2 tredje ledd skal sende daglig rapport om fangstkvantum blåkkeite til Norges Råfisklag eller Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag.

§ 6. Bifangst for fartøy under 28 meter største lengde

For fartøy under 28 meter største lengde som ikke har adgang til å delta i fisket i henhold til § 2 tredje ledd, eller når dette fisket ikke er tillatt, er det ved fiske etter andre fiskeslag nord for 62° N tillatt å ha blåkveite som bifangst. Mengden blåkveite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst kan ikke overskride 7 %.

For fartøy som leverer flere ganger pr. uke, avregnes innblandingsprosenten på 7 % blåkveite etter første ledd første punktum pr. uke basert på summen av alle sluttседler/landingssедler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 0000 til søndag klokken 2400.

Blåkveite tatt som bifangst før fartøyet deltar i det direkte fisket går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

§ 7. Kvote for konvensjonelle havfiskefartøy på eller over 28 meter og trålere

Uten hinder av forbudet i § 1 første ledd kan konvensjonelle havfiskefartøy på eller over 28 meter største lengde og trålere fiske og lande en kvote på 40 tonn blåkveite rund vekt. Denne kvoten må også dekke eventuell bifangst av blåkveite i andre fiskerier.

§ 8. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 9. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst fisket av annet fartøy.

§ 10. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når det er beregnet at totalkvote eller periodekvoter, herunder tatt hensyn til bifangst, blir oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 11. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 60, § 61, § 62 og § 64 eller lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

17. des. Nr. 1724 2009**Forskrift om kompensasjon for utgifter til renter til investeringer i skole- og svømmeanlegg fra Husbanken**

Hjemmel: Fastsett av Kommunal- og regionaldepartementet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 29. mai 2009 nr. 30 om Husbanken § 1. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

§ 1. Formål

Rentekompensasjonen skal stimulere kommunene og fylkeskommunene til å rehabilitere og investere i skole- og svømmeanlegg.

Ordningen skal bidra til å sikre at alle elever i grunnskolen og i videregående skole får gode læringsforhold. Funksjonshemmedes behov skal ivaretas.

§ 2. Hvem som kan få rentekompensasjon

Rentekompensasjon gis til kommuner og fylkeskommuner.

Innenfor sin tildelte ramme kan kommuner eller fylkeskommuner søke om rentekompensasjon til rehabiliteringsprosjekter på vegne av:

- a) private grunn- og videregående skoler med rett til statstilskudd
- b) trossamfunn eller andre ideelle organisasjoner som leier ut lokaler til private skoler med rett til statstilskudd.

§ 3. Hva det skal gis rentekompensasjon til

Til kommuner og fylkeskommuner kan det gis rentekompensasjon ved investeringer til rehabilitering og nybygging av skole- og svømmeanlegg. Det er ikke nødvendig at svømmeanlegget er fysisk tilknyttet skoleanlegget, men at det benyttes til svømmeopplæring i regi av skolen.

Tiltakene skal være av investeringsmessig karakter og kunne lånefinansieres i henhold til kommuneloven § 50.

Kommuner og fylkeskommuner kan søke rentekompensasjon til prosjekter som er påbegynt, men som blir ferdigstilt etter 1. januar 2009.

For private skoler og trossamfunn, jf. § 2 annet ledd, kan det gis rentekompensasjon kun ved investeringer til rehabilitering av skoleanlegg, og hvor prosjektene blir ferdigstilt etter 1. januar 2010.

§ 4. Størrelsen på rentekompensasjonen

Årlig bevilgning og årlig investeringsramme fastsettes av Stortinget.

Fordelingen av investeringsrammen mellom kommunene, og mellom kommunene og fylkeskommunene, skjer etter en fordelingsnøkkel gitt av Kunnskapsdepartementet.

Rentekompensasjonen utbetales etterskuddsvis og beregnes på grunnlag av rentekostnader som tilsvarer et husbanklån med flytende rente over 20 år med 5 års avdragsfrihet.

§ 5. Søknad og saksgang

Kommuner og fylkeskommuner søker Husbanken om tilsagn og utbetaling av rentekompensasjon.

Private skoler og trossamfunn, jf. § 2 annet ledd, søker kommunen eller fylkeskommunen som vurderer prosjektet i forhold til sin egen investeringsramme. Kommunen eller fylkeskommunen søker eventuelt Husbanken på vegne av disse.

Husbanken organiserer søknadsmottak, og utbetaler rentekompensasjonen innenfor de økonomiske rammer som årlig er stilt til disposisjon.

§ 6. Særlige bestemmelser

Utforming og innredning skal følge bestemmelsene i forskrift 1. desember 1995 nr. 928 om miljørettet helsevern i barnehager og skoler m.v. dersom det ikke foreligger dokumenterte dispensasjoner etter samme forskrift.

Det skal tas hensyn til miljø, energi og universell utforming i prosjekter der dette er relevant.

§ 7. Nærmere retningslinjer

Husbanken gir nærmere retningslinjer for gjennomføringen av rentekompensasjonsordningen.

§ 8. Prioritering

Departementet kan fastsette regler om prioritering av søknader.

§ 9. Sanksjoner ved mislighold

Dersom det avdekkes av forutsetningene for tilskuddet ikke er overholdt, kan Husbanken redusere eller stanse utbetalingen av rentekompensasjonen, og eventuelt kreve tilbakebetaling.

Rentekompensasjonen opphører dersom en privat skole blir lagt ned eller lokalene blir overdratt til eiere som ikke oppfyller kravene i henhold til § 2 annet ledd.

§ 10. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

Samtidig oppheves forskrift 16. desember 2008 nr. 1485 om kompensasjon for utgifter til renter til investeringer i skole- og svømmeanlegg fra Den Norske Stats Husbank.

17. des. Nr. 1725 2009**Forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører islandsk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen i 2010**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeridirektoratet 17. desember 2009 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 13, forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt pkt. 4 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser**§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt å drive fiske og fangst for fartøy som fører islandsk flagg i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

Kapittel 2. Fisket i Norges økonomiske sone nord for 62° N**§ 2. Kvoter nord for 62° N**

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører islandsk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone nord for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- a) 5 500 tonn norsk arktisk torsk
- b) 1 650 tonn andre arter som bifangst.

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører islandsk flagg adgang til å fiske 215 183 tonn norsk vårgytende sild i Norges økonomiske sone nord for 62° N og i fiskerisone ved Jan Mayen mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene. Av dette kvantumet kan likevel bare 40 041 tonn fiskes i Norges økonomiske sone.

§ 3. Bifangst av andre arter

Kvoten som nevnt i § 2 første ledd bokstav b kan bare fiskes som bifangst i fisket etter torsk.

§ 4. Bifangst av uer

Ved fiske etter norsk arktisk torsk er det adgang til å ha inntil 15 % bifangst av uer (*Sebastes marinus* og *Sebastes mentella*) i vekt av de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 5. Bifangst av blåkveite

Ved fiske etter norsk arktisk torsk er det tillatt å ha inntil 7 % innblanding av blåkveite om bord og av landet fangst ved avslutning av fisket i Norges økonomiske sone. Det er likevel tillatt å ha inntil 12 % bifangst av blåkveite i de enkelte fangster.

§ 6. Forbud mot fiske med stormasket trål og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (135 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 66° 30' N 06° 59' Ø
2. 66° 21' N 06° 44' Ø
3. 65° 43' N 06° 00' Ø
4. 65° 20' N 06° 00' Ø
5. 65° 20' N 05° 30' Ø
6. 66° 00' N 05° 30' Ø
7. 67° 30' N 06° 34,27' Ø
8. 67° 10' N 08° 00' Ø
9. 67° 10' N 08° 35' Ø
10. 67° 00' N 08° 18' Ø
11. 66° 50' N 08° 09' Ø, herifra i en rett linje til pkt. 1.

Det er forbudt å fiske med stormasket trål (120 mm) og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 62° 36' N 03° 00' Ø
2. 62° 10' N 01° 15' Ø (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
3. 62° 40' N 00° 52' Ø (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
4. 63° 00' N 03° 00' Ø herifra i en rett linje til pkt. 1.

Kapittel 3. Fellesbestemmelser

§ 7. Beregning av fangstkanta

Alle fangstkanta skal beregnes i rund vekt.

§ 8. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

18. des. Nr. 1726 2009

Forskrift om endring i diverse forskrifter som inneholder navnet «Kredittilsynet»

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 48 om endringer i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond og enkelte andre lover, jf. lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet med finansinstitusjoner mv. (finansstilsynsloven) § 2 første ledd. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I følgende forskrifter skal «Kredittilsynet» erstattes med «Finanstilsynet» og «Kredittilsynets» erstattes med «Finanstilsynets»:

1. Forskrift 9. november 1956 nr. 8632 om normalvedtekter for gjensidige sjøtrygdslag ifølge lov av 3. juli 1953.
2. Forskrift 9. november 1956 nr. 9388 om normalvedtekt for ymsesidige sjøtrygdslag etter lov av 3. juli 1953.
3. Forskrifter 9. november 1956 nr. 5 om stiftelse og organisasjon av gjensidige sjøtrygdslag.

4. Bestemmelser 28. august 1961 nr. 1 om boligbyggelagenes adgang til å motta og forvalte sparemidler fra andelseierne.
5. Forskrift 1. april 1974 nr. 3 om trafikktrygd m.v.
6. Forskrift 15. november 1974 nr. 7 om unntak fra lov av 5. april 1974 nr. 11 om aksjeemisjoner.
7. Forskrift 29. juni 1978 nr. 8554 om valgkomiteer i sparebanker.
8. Forskrift 8. november 1979 nr. 1 om kommunestyrets/fylkestingets valg av varamedlemmer til sparebankenes forstanderskap.
9. Forskrift 14. juli 1989 nr. 562 til inkassoloven m.m. (inkassoforskriften).
10. Forskrift 8. september 1989 nr. 931 om minstekrav til egenkapitalen for norske forsikringsselskaper.
11. Forskrift 13. oktober 1989 nr. 1041 til lov om yrkesskadeforsikring.
12. Forskrift 21. november 1989 nr. 1166 om hvilke forsikringer som skal regnes som kredittforsikringer.
13. Forskrift 21. november 1989 nr. 1167 om fordeling av kostnader, tap, inntekter, fond mv mellom forsikringsselskaper i konsernforhold og mellom bransjer og kontrakter i et forsikringsselskap.
14. Forskrift 21. november 1989 nr. 1172 om kapitalkrav for utenlandske skadeforsikringsselskaper med filial i Norge.
15. Forskrift 21. november 1989 nr. 1173 om kapitalkrav for utenlandske livsforsikringsselskaper med filial i Norge.
16. Forskrift 30. november 1989 nr. 3920 om forvaltning av aksje- og obligasjonsfond.
17. Forskrift 12. mars 1990 nr. 213 om plikt for innehavere av inkassobevillinger til å holde tilsynsmyndigheten for inkassovirksomhet orientert om den inkassovirksomheten som drives i medhold av bevillingen.
18. Forskrift 1. juni 1990 nr. 429 om produktpakker m.v.
19. Forskrift 1. juni 1990 nr. 433 om gjensidig representasjon i styrende organer.
20. Forskrift 1. juni 1990 nr. 434 om aktuar.
21. Forskrift 1. juni 1990 nr. 435 om beregning av ansvarlig kapital for finansinstitusjoner, oppgjørssentraler og verdipapirforetak.
22. Forskrift 14. september 1990 nr. 764 om sikkerhetsstillelse for låneformidlere.
23. Forskrift 22. oktober 1990 nr. 875 om minstekrav til kapitaldekning i finansinstitusjoner og verdipapirforetak.
24. Forskrift 10. mai 1991 nr. 301 om forsikringstekniske avsetninger og risikostatistikk i skadeforsikring og gjenforsikring.
25. Forskrift 24. august 1992 nr. 629 om administrasjon av morselskap i forsikringskonsern.
26. Forskrift 18. november 1992 nr. 1242 om forsikringstekniske avsetninger og risikostatistikk i skadeforsikring (utfyllende).
27. Forskrift 19. februar 1993 nr. 192 om mål for livsforsikringsselskapenes kapitalavkastning.
28. Forskrift 23. august 1993 nr. 824 om konkursregisteret og om kunngjøringer etter konkursloven.
29. Forskrift 1. desember 1993 nr. 1074 om unntak for mindre gjensidige skadeforsikringsselskaper.
30. Forskrift 28. desember 1993 nr. 1257 om tilsyn med finansinstitusjoner og forvaltningsselskap som har hovedsete i annen EØS-stat og som driver virksomhet i Norge m.v.
31. Forskrift 2. mai 1994 nr. 326 om filial av banker og andre kredittinstitusjoner med hovedsete i annen stat innen Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, m.m.
32. Forskrift 7. juli 1994 nr. 717 om grenseoverskridende tjenesteyting av utenlandske banker og andre kredittinstitusjoner med hovedsete i annen stat innenfor det europeiske økonomiske samarbeidsområdet, m.m.
33. Forskrift 28. juli 1994 nr. 750 om prospekt for verdipapirfond.
34. Forskrift 25. november 1994 nr. 1026 om fastsetting og innkreving av avgift til Norsk Naturskadepool etter lov 16. juni 1989 nr. 70 om naturskadeforsikring § 4 a.
35. Forskrift 5. mai 1995 nr. 581 om opplysningsplikt for avtaler om livsforsikring.
36. Forskrift 19. mai 1995 nr. 481 om beregning av solvensmarginkrav og solvensmarginkapital for norske livsforsikringsselskaper.
37. Forskrift 19. mai 1995 nr. 482 om beregning av solvensmarginkrav og solvensmarginkapital for norske skadeforsikringsselskaper og gjenforsikringsselskaper.
38. Forskrift 26. mai 1995 nr. 583 om kontoføring og kontoutskrift i livs- og pensjonsforsikring.
39. Forskrift 22. september 1995 nr. 827 om forsikringstjenesteytelser og etablering av filial av forsikringsselskap og pensjonsforetak med hovedsete i annen stat i Det europeiske økonomiske samarbeidsområde m.m.
40. Forskrift 18. desember 1995 nr. 1106 om instruks for kontrollkomiteer i finansieringsforetak.
41. Forskrift 14. februar 1996 nr. 359 om revisorerklæring for visse typer foretaks behandling av klientmidler.
42. Forskrift 22. mai 1996 nr. 506 om overdragelse av forsikringsportefølje tegnet etter reglene om etableringsrett eller utveksling av tjenesteytelser.
43. Forskrift 28. juni 1996 nr. 678 om norske kredittinstitusjoners virksomhet i annen stat i Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.
44. Forskrift 26. september 1996 nr. 951 om verdipapirforetaks meldeplikt om transaksjoner i finansielle instrumenter som er gjenstand for omsetning på regulert marked innenfor EØS-området og som er foretatt gjennom filial eller ved grenseoverskridende virksomhet i en annen EØS-stat.
45. Forskrift 15. november 1996 nr. 1130 om rapportering av kapitaldekning.

46. Forskrift 20. desember 1996 nr. 1161 til domstolloven kapittel 11 (Advokatforskriften).
47. Forskrift 22. april 1997 nr. 374 om pensjonsordninger for kommunalt eller fylkeskommunalt ansatte.
48. Forskrift 22. april 1997 nr. 375 om pensjonsordninger for folkevalgte i kommune eller fylkeskommune.
49. Forskrift 6. mai 1997 nr. 429 om innbetaling av avgift til Bankenes sikringsfond.
50. Forskrift 10. oktober 1997 nr. 1090 til lov om Oppgaveregisteret.
51. Forskrift 10. desember 1997 nr. 1388 om rapportering av kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks store engasjementer.
52. Forskrift 28. oktober 1998 nr. 1036 om levering av ligningsoppgave over innbetalinger til og utbetalinger fra individuell pensjonsavtale etter skatteloven.
53. Forskrift 30. november 1998 nr. 1102 om utveksling av opplysninger med tilsynsmyndigheter fra land i og utenfor EØS-området.
54. Forskrift 16. desember 1998 nr. 1240 om årsregnskap m.m. for banker, finansieringsforetak og morselskap for slike.
55. Forskrift 16. desember 1998 nr. 1241 for årsregnskap m.m. for forsikringsselskaper.
56. Forskrift 8. februar 1999 nr. 196 om autorisasjon av regnskapsførere m.v.
57. Forskrift 25. juni 1999 nr. 712 om revisjon og revisorer.
58. Forskrift 2. august 1999 nr. 878 om lokalisering av eiendeler som skal dekke forsikringsmessige avsetninger.
59. Forskrift 23. august 1999 nr. 957 om årsregnskap m.m. for verdipapirforetak.
60. Forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.
61. Forskrift 17. desember 1999 nr. 1358 om organisering av finanskonsern etter etablering av morselskap i henhold til finansieringsvirksomhetsloven § 2a–16.
62. Forskrift 22. juni 2000 nr. 632 om minstekrav til kapitaldekning for markedsrisiko mv. for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak.
63. Forskrift 1. desember 2000 nr. 1212 til lov av 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon.
64. Forskrift 22. desember 2000 nr. 1413 til lov av 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven).
65. Forskrift 24. april 2001 nr. 433 om gjennomføring av praktisk prøve for revisorer.
66. Forskrift 22.10.2001 nr. 1709 om forsikringsselskapers rapportering av eksponeringer mot konsernselskaper og tilknyttede selskaper.
67. Forskrift 8. juli 2002 nr. 798 om forvaltningsselskaper for verdipapirfonds bruk av oppdragstakere (utkontraktering).
68. Forskrift 8. juli 2002 nr. 799 om markedsføring av utenlandske verdipapirfond.
69. Forskrift 8. juli 2002 nr. 800 om verdipapirfonds handel med derivater.
70. Forskrift 20. desember 2002 nr. 1726 om omdannelse av Verdipapirsentralen.
71. Forskrift 6. januar 2003 nr. 9 om verdipapirfonds utlån av finansielle instrumenter.
72. Forskrift 31. januar 2003 nr. 86 om kontrollkomité for verdipapirregistre.
73. Forskrift 10. mars 2003 nr. 298 om krav til og godkjenning av ledelsen i depotmottakerforetak.
74. Forskrift 15. april 2003 nr. 465 om e-pengeforetak.
75. Forskrift 23. april 2003 nr. 549 om underretning og kunngjøring ved reorganisering og avvikling av finansinstitusjoner.
76. Forskrift 21. mai 2003 nr. 620 om hvilke opplysninger som skal fremgå av verdipapirregister.
77. Forskrift 21. mai 2003 nr. 630 om bruk av informasjons- og kommunikasjonsteknologi (IKT).
78. Forskrift 9. juli 2003 nr. 946 om forvaltningsselskaper for verdipapirfonds plikt til å gi melding om selskapets aksjeeiere.
79. Forskrift 18. desember 2003 nr. 1638 om forvalterregistrering i verdipapirfonds andelseierregister.
80. Forskrift 18. desember 2003 nr. 1639 om eierkontroll i finansinstitusjoner.
81. Forskrift 18. februar 2004 nr. 428 om krav til og beregning av startkapital og ansvarlig kapital for forvaltningsselskap for verdipapirfond.
82. Forskrift 15. juni 2004 nr. 904 om revisjon i kommuner og fylkeskommuner mv.
83. Forskrift 1. desember 2004 nr. 1558 om bokføring.
84. Forskrift 6. juli 2005 nr. 802 om EØS-filialers medlemskap i innskuddsgarantiordningen i Bankenes sikringsfond (tilleggsdekning).
85. Forskrift 30. november 2005 nr. 1351 om gjennomføring av opplysningsplikt etter § 27 i sentralbankloven.
86. Forskrift 9. desember 2005 nr. 1421 om forsikringsformidling.
87. Forskrift 16. desember 2005 nr. 1514 om innskytternes valg på valgdager eller valgmøter til forstanderskapet.
88. Forskrift 31. desember 2005 nr. 1809 om kvartalsoppgave for forvaltningsselskap for verdipapirfond.
89. Forskrift 27. februar 2006 nr. 252 om aksessorisk forsikringsagentvirksomhet.
90. Forskrift 16. mars 2006 nr. 311 om medlemskap i pensjonsordning for personer som ikke er pliktig medlem i folketrygden.
91. Forskrift 30. juni 2006 nr. 869 til forsikringsloven (livsforsikring mv.).

92. Forskrift 30. juni 2006 nr. 870 om innskuddspensjonsordninger som skal oppfylle minstekravene i lov om obligatorisk tjenestepensjon.
93. Forskrift 15. september 2006 nr. 1067 om forbud mot handel i aksjer mv. og rapporteringsplikt for handel i finansielle instrumenter for tjenestemenn i Kredittilsynet.
94. Forskrift 16. mars 2006 nr. 311 om medlemskap i pensjonsordning for personer som ikke er pliktig medlem i folketrygden.
95. Forskrift 25. september 2006 nr. 1317 om opplysningsplikt ved tilbud om kjøp av sammensatte produkter.
96. Forskrift 14. desember 2006 nr. 1506 om kapitalkrav for forretningsbanker, sparebanker, finansieringsforetak, holdingselskaper i finanskonsern, verdipapirforetak og forvaltningsselskaper for verdipapirfond mv. (kapitalkravsforskriften).
97. Forskrift 22. desember 2006 nr. 1615 om kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks store engasjementer.
98. Forskrift 22. desember 2006 nr. 1616 om minstekrav til kapitaldekning i forsikringsselskaper, pensjonskasser, innskuddspensjonsforetak og holdingsselskap i forsikringskonsern.
99. Forskrift 22. desember 2006 nr. 1617 om garantiordning for skadeforsikring.
100. Forskrift 31. januar 2007 nr. 121 om anvendelse av soliditetsregler på konsolidert basis mv.
101. Forskrift 3. mai 2007 nr. 469 om forsikringsselskapers opplysningsplikt for avtaler om annen forsikring enn livsforsikring.
102. Forskrift 25. mai 2007 nr. 550 om kredittforetak som utsteder obligasjoner med fortrinnsrett i en sikkerhetsmasse bestående av offentlige lån, utlån med pant i bolig eller annen fast eiendom.
103. Forskrift 29. juni 2007 nr. 875 om regulerte markeder (børsforskriften).
104. Forskrift 29. juni 2007 nr. 876 til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften).
105. Forskrift 23. november 2007 nr. 1318 om eiendomsmegling.
106. Forskrift 29. november 2007 nr. 1332 om rapporteringsplikt for foretak som driver inkassovirksomhet.
107. Forskrift 6. desember 2007 nr. 1359 om innsendelse av flaggemeldinger, offentliggjøring av flaggemeldinger og meldepliktige handler, samt delegering av myndighet til å unnta fra språkkrav etter verdipapirhandelloven.
108. Forskrift 17. desember 2007 nr. 1457 om livsforsikringsselskapers og pensjonsforetaks kapitalforvaltning.
109. Forskrift 17. desember 2007 nr. 1456 om skadeforsikringsselskapers kapitalforvaltning.
110. Forskrift 25. januar 2008 nr. 67 om rapportering for forsikringsformidlingsforetak.
111. Forskrift 22. februar 2008 nr. 165 om rapportering av stresstester for forsikringsselskaper og pensjonsforetak.
112. Forskrift 17. juni 2008 nr. 607 om forsikring og annen sikkerhet for oljesølsansvar for skip etter bunkerskonvensjonen 2001 og ansvarskonvensjonen 1992.
113. Forskrift 22. september 2008 nr. 1080 om risikostyring og internkontroll.
114. Forskrift 12. oktober 2008 nr. 1102 om offentlig administrasjon av filial av bank med hovedsete i fremmed stat.
115. Forskrift 21. november 2008 nr. 1240 om dispensasjon fra sparebankloven § 23.
116. Forskrift 13. mars 2009 nr. 302 om tiltak mot hvitvasking og terrorfinansiering mv.
117. Forskrift 13. mars 2009 nr. 303 om kontrollutvalget for tiltak mot hvitvasking.
118. Vedtak 24. mars 2009 nr. 352 om fastsettelse av alternativ instrumentidentifikator.
119. Forskrift 8. mai 2009 nr. 495 om Statens finansfond.
120. Forskrift 26. mai 2009 nr. 575 om beregning av kapitalavkastning i livsforsikringsselskaper mv.
121. Forskrift 29. juni 2009 nr. 913 om egenkapitalbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringsselskaper.

II

Endringene trer i kraft 21. desember 2009.

18. des. Nr. 1727 2009

Forskrift om endring i forskrift om tillatelse til akvakultur av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) § 5, § 6, § 9 og § 10. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1799 om tillatelse til akvakultur av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

§ 3. Definisjoner

I denne forskrift forstås med:

- a) *Akvakultur*: produksjon av akvatiske organismer. Som produksjon regnes ethvert tiltak for å påvirke levende akvatiske organismers vekt, størrelse, antall, egenskaper eller kvalitet.
- b) *Akvakulturtillatelse*: tillatelse gitt i medhold av akvakulturloven, som ved registrering i akvakulturregisteret gir rett til bestemt type produksjon av bestemt art, i bestemt omfang på en eller flere bestemte lokaliteter.
- c) *Biomasse*: den til enhver tid stående mengde av levende fisk (målt i kilo eller tonn).
- d) *Bløtdyr*: leddsnegler, snegler, muslinger, blekkspruter og sjøtenner.
- e) *Ferskvann*: vann med inntil 0,5 promille saltinnhold.
- f) *Krepsdyr*: alle krepsdyr, herunder hummer og krabbe.
- g) *Lokalitet*: geografisk avgrenset område enten på land eller i vann der det søkes om eller er gitt tillatelse til akvakultur.
- h) *Matfisk*: fisk som produseres med sikte på slakting til konsum og som ikke kommer inn under definisjonen av settefisk eller stamfisk.
- i) *Pigghuder*: sjøliljer, sjøstjerner, slangestjerner, sjøpiggsvin og sjøpølser.
- j) *Settefisk*: rogn, yngel eller andre tidlige livsstadier som produseres med sikte på overføring til andre lokaliteter eller annen type produksjon.
- k) *Sjøvann*: vann med minst 0,5 promille saltinnhold.
- l) *Stamfisk*: fisk som skal strykes eller reproduseres på annen måte.

§ 4 skal lyde:

§ 4. Krav om akvakulturtillatelse

Ingen kan drive akvakultur uten tillatelse. Det kan ikke gis tillatelse til akvakultur av arter som ikke forekommer eller tidligere har forekommet naturlig i området.

Tillatelse kan gis til:

- a) en bestemt art,
- b) en bestemt lokalitet, og
- c) enten
 - 1. oppbevaring og klekking av rogn og produksjon av tidlige livsstadier som produseres med sikte på overføring til andre lokaliteter eller annen type produksjon, eller
 - 2. akvakultur av fisk, krepsdyr, bløtdyr eller pigghuder basert på senere livsstadier.

Tillatelser etter denne forskriften gis av fylkeskommunen med mindre annet fremgår av den enkelte bestemmelse.

Ved utvidelse av tillatelsens avgrensning, lokalitet eller endring av areal må det innhentes ny klarering.

Departementet kan stanse tildeling av akvakulturtillatelse til marin fisk eller bestemte arter av marin fisk helt eller delvis i bestemte tidsperioder eller geografiske områder. Begrensningene er angitt i vedlegg 1.

§ 5 skal lyde:

§ 5. Særlig om tildeling av tillatelser til akvakultur av mat- og stamfisk i ferskvann

Fiskeridirektoratet kan fastsette begrensninger av antall tillatelser til akvakultur av matfisk og stamfisk i et vassdrag. Fiskeridirektoratet kan også foreta en fordeling mellom søkere innenfor en biomassegrense som blant annet av miljøhensyn er fastsatt som maksimum for et vassdrag.

§ 6 oppheves.

§ 7 første ledd bokstav a–d skal lyde:

Lokalitet for akvakultur kan klareres dersom

- a) det er miljømessig forsvarlig. Lokaliteter for torsk skal ikke etableres i gyteområder for vill torsk;
- b) det er foretatt en avveining av arealinteresser, med særlig vekt på
 - 1. søkers behov for areal til planlagt akvakultur,
 - 2. alternativ bruk av området til annen akvakultur,
 - 3. annen bruk av området, og
 - 4. verneinteresser som ikke omfattes av bokstav d, herunder vedtak om vern etter lov 29. mai 1981 nr. 38 om viltet
- c) det er gitt tillatelser som kreves etter
 - 1. lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv.,
 - 2. lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall,
 - 3. lov 17. april 2009 nr. 19 om havner og farvann og
 - 4. lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann; og
- d) det ikke er i strid med
 - 1. vedtatte arealplaner etter plan- og bygningsloven 14. juni 1985 nr. 77,
 - 2. vedtatte vernetiltak etter kapittel V i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold, eller
 - 3. vedtatte vernetiltak etter lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner.

§ 8 skal lyde:

§ 8. Særlige krav til lokalitet for akvakultur av settefisk i ferskvann

Tillatelse til akvakultur av settefisk i ferskvann skal ikke gis til merdbasert ferskvannslokalitet.

§ 9 skal lyde:

§ 9. Søknadsbehandling

Søknad etter denne forskrift utfylles på skjema fastsatt av Fiskeridirektoratet, og sendes fylkeskommunen i det fylke det søkes om lokalisering.

Etter at fylkeskommunen har sendt søknad om tillatelse til den kommune det søkes om lokalisering i, skal søker etter anvisning fra kommunen sørge for at søknaden legges ut til offentlig ettersyn, og at dette kunngjøres i Norsk Lysingsblad og i to aviser som er vanlig lest på stedet.

Søknad om dispensasjon etter § 21 sendes Fiskeridirektoratet.

Forvaltningsmyndigheter for fiskeri-, vilt-, naturvern- og friluftsinnteresser skal gis adgang til uttalelse før lokalitet klareres etter § 7.

§ 10 skal lyde:

§ 10. Minstekrav til søknad

Søknaden skal inneholde:

- a) opplysninger om strømmålinger på lokaliteten,
- b) kartdokumentasjon som angitt i NS 9410 – Miljøovervåking av marine matfiskanlegg – eller tilsvarende internasjonal standard/anerkjent norm, og
- c) resultatene fra en miljøundersøkelse i form av en trendovervåking av bunnforholdene på lokaliteten (i NS 9410 kalt B-undersøkelse) gjort i henhold til NS 9410 eller tilsvarende internasjonal standard/anerkjent norm.

Første ledd bokstav b) og c) gjelder bare ved søknad om akvakultur av fisk på lokalitet i sjøvann.

Første ledd gjelder ikke for søknader fra fiskere registrert på blad A eller B i fiskermanntallet samt tilvirkere for oppbevaring av villfanget fisk som ledd i akvakultur av midlertidig eller sporadisk karakter.

Miljøundersøkelsen etter første ledd bokstav c) skal gjøres av kompetent organ. Et kompetent organ skal dokumentere relevant faglig kompetanse for oppdragsgiver og være uavhengig oppdragsgiver.

På lokaliteter hvor miljøundersøkelse etter første ledd bokstav c) vanskelig lar seg gjennomføre etter NS 9410 eller tilsvarende internasjonal standard/anerkjent norm på grunn av dybdeforhold eller lokalitet med stein- eller fjellbunn, kan fylkeskommunen i samråd med Fylkesmannen fatte vedtak om alternativ miljøundersøkelse.

Dersom anleggets størrelse, beliggenhet eller andre forurensningsmessige forhold tilsier det, kan fylkeskommunen i samråd med Fylkesmannen kreve undersøkelse av bunntilstanden på lokaliteten (nærsonen) og utover i resipienten (fjernsonen) (i NS 9410 kalt C-undersøkelse) i henhold til NS 9410 jf. 9423 eller tilsvarende internasjonal standard/anerkjent norm. Slik undersøkelse skal utføres av et organ som er akkreditert for å utføre oppgaven.

§ 10a første ledd skal lyde:

Søknad om tillatelse til akvakultur av blåskjell skal inneholde dokumentasjon som viser at søker har

- a) innbetalt et depositum på kr 2500 per omsøkt dekar til en sperret konto,
- b) en forsikring som gir tilsvarende dekning som i bokstav a, eller
- c) stilt annen likeverdig sikkerhet som gir tilsvarende dekning som i bokstav a.

§ 10a siste ledd skal lyde:

Depositumet, forsikringen eller annen likeverdig sikkerhet skal være sikkerhet for opprydding etter permanent opphør av drift på en lokalitet, jf. akvakulturdriftsforskriften § 17 annet ledd og akvakulturloven § 13 første ledd.

Overskriften til kapittel 4 skal lyde:

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser

Bestemmelsene i kapittel 5 og 6 flyttes til kapittel 4 og overskriftene til kapittel 5 og 6 fjernes.

Nytt vedlegg 1 skal lyde:

Vedlegg 1

Det er følgende begrensninger på tildeling av akvakulturtillatelse til marin fisk eller bestemte arter av marin fisk i nærmere angitte tidsperioder eller geografiske områder:

1. Stans i tildeling av tillatelser til marin fisk i Hardangerfjorden, avgrenset slik:

- i vest ved utløpet av Bømlafjorden; avgrensa av ei rett linje frå nes nord for Ryvarden fyr (N: 59–31.6751, Ø: 5–13.4815) til Bømlahuk på Bømlo (N: 59–34.4702, Ø: 5–11.0373)
- i nord av Stokksundet mot Selbjørnsfjorden, avgrensa av følgjande linjer mellom Bømlo og Stord:
 - 1) Frå nes nord på Rolvsnes (Bømlo) ved Skinesholmen (N: 59–52.5991, Ø: 5–9.3868) til nes sør på

- Risøya (N: 59– 52.7244, Ø: 5–9.4452)
- 2) Frå nes nord på Parakhine ved Risøya (N: 59–52.8216, Ø: 5–8.1797) til Midtparte-tangane på Vikøya (N: 59– 52.7216, Ø: 5–7.8535)
 - 3) Frå Lusapollen på Vikøya (N: 59–53.2779, Ø: 5–5.8889) til nes på Gissøya sør av Brandasund (N: 59– 53.3612, Ø: 5–5.4773)
 - 4) Frå Gissøya ved Brandasund (N: 59–53.8664, Ø: 5–5.4738) til Selsøy (N: 59–53.9064, Ø: 5– 5.5698)
 - 5) Frå nes nord på Selsøy (N: 59–54.4033, Ø: 5–6.6199) via sørspissen av Moltholmen til nes vest på Klammerøy (N: 59–54.5833, Ø: 5–7.0362)
 - 6) Frå austsida av Klammerøy (N: 59–54.6105, Ø: 5–7.6662) til sørspissen av Hanøya (N: 59– 54.6479, Ø: 5– 7.7247)
 - 7) Frå austsida av Hanøya (N: 59–54.8781, Ø: 5–8.0117) til nes vest på Eidøya (N: 59–54.8806, Ø: 5– 8.4916)
 - 8) Frå nes aust på Eidøya nord for Trollosen (N: 59–55.0205, Ø: 5–9.2874) til nes vest på Eggøya (N: 59– 55.1886, Ø: 5–9.6561)
 - 9) Frå nes aust på Eggøya, nord for Eggøya lykt (N: 59–55.5039, Ø: 5–10.2972) over Nyleia til nes vest på Stora Siglo (N: 59–55.9043, Ø: 5–11.3260)
 - 10) Frå nes aust av Stora Siglo (N: 59–56.1781, Ø: 5–12.2014) over Bukkholmsundet til vestsida av Littleholmen (N: 59–56.2303, Ø: 5–12.5761)
 - 11) Frå sørspissen av Littleholmen (N: 59–56.1898, Ø: 5–12.7304) til nordspissen av Flatøy (N: 59– 56.1862, Ø: 5– 12.8506)
 - 12) Frå austsida av Flatøy (N: 59–56.0695, Ø: 5–13.0445) til sørspissen av Håboholmen (N: 59– 56.0690, Ø: 5– 13.4752)
 - 13) Frå nest aust på Håboholmen (N: 59–56.1039, Ø: 5–13.4783) til sørspissen av Porsholmen (N: 59– 56.1353, Ø: 5– 13.7438)
 - 14) Frå austsida av Porsholmen (N: 59–56.1871, Ø: 5–13.9072) til nordspissen av Dyrholmen (N: 59– 56.1665, Ø: 14.0324)
 - 15) Frå nordaustspissen av Dyrholmen (N: 59–56.1555, Ø: 5–14.0631) til nes nordvest på Teløy (N: 59–56.1953, Ø: 5– 14.7509)
 - 16) Frå nes nordaust på Teløy (N: 59–56.3309, Ø: 5–15.0406) via Lamholmen over Teløysundet til Landtunge vest på Fonno (59–56.4061, Ø: 5–15.2990)
 - 17) Frå nes nord for Matløyso på Nord-Fonno (N: 59–57.3800, Ø: 5–16.2877) til Skumsneset nordvest på Stord (N: 59– 57.5812, Ø: 5–17.1635).
- i Langenuen sør, avgrensa av ei linje mellom Breidvikneset på Stord (N: 59–48.9809, Ø: 5–31.9104) og nes sør for Korsneset på Sør-Huglo (N: 59–49.3600, Ø: 5–34.4479)
 - i Laukhammarsund, avgrensa av ei linje mellom Huglaneset på Huglo (N: 59–2.0355, Ø: 5–33.4345) og Storeneset på Tysnesøy (N: 59–53.2565, Ø: 5–32.9531)
 - i Lukksund sør, avgrensa av linjer frå Ølfernes på Tysnesøy (N: 59–59.9563, Ø: 5–42.2172) til vestsiden av Sandsøy (N: 60–0.0053, Ø: 5–42.4926), og frå austsida av Sandsøy (N: 60–0.1059, Ø: 5–42.8581) via Hamarhaugflu lykt til nes sør ved Gjerdshheim på Fusa (N: 60–0.1041, Ø: 5–43.6943)
 - nord av Etnefjorden–Ølsfjorden, avgrensa av ei linje satt for nasjonal laksefjord mellom Rossaneset (N: 59–40.1000, Ø: 5–40.9360) og Notaneset (N: 59–41.3020, Ø: 5–47.5860).

II

1. Endringene trer i kraft 1. januar 2010.
2. Søknader innkommet til Fiskeridirektoratets regionkontorer før 1. januar 2010, skal oversendes til fylkeskommunen i det fylket det søkes tillatelse eller lokalitetsklarering.

18. des. Nr. 1728 2009

Forskrift om endring i forskrift om godtgjørelse av utgifter til legehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 2–1a fjerde ledd, § 4–1 annet ledd, § 5–5 nr. 1 og nr. 2, jf. lov 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak m.m. (helseforetaksloven) § 53 nr. 12, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 5–1 siste ledd og lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 6–2. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 19. desember 2007 nr. 1761 om godtgjørelse av utgifter til legehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om godtgjørelse av utgifter til helsehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak

§ 1 skal lyde:

§ 1. Godtgjørelse av utgifter til poliklinisk helsehjelp ytes dersom helsepersonell er søkt for sykdom eller mistanke om sykdom, for legemsfeil, for veiledning i familieplanlegging, ved svangerskap og nedkomst.

Godtgjørelse av utgifter til slik helsehjelp som nevnt i første ledd ytes også i forbindelse med cervix-cytologiske undersøkelser som utføres etter innkalling som ledd i fastsatt screeningprogram.

§ 2 første ledd skal lyde:

Pasienten skal normalt være henvist fra lege, kiropraktor eller manuellterapeut utenfor vedkommende sykehus for at godtgjørelse ytes, og for at egenandeler etter denne forskriften kan kreves. Pasienten kan også være henvist fra optiker til øyelegespesialist/øyeavdeling utenfor vedkommende sykehus.

§ 3 nr. 2 skal lyde:

2. Godtgjørelse fra staten utbetales til det regionale helseforetaket som eier eller har driftsavtale med den helseinstitusjonen der den polikliniske helsehjelpen ytes, og direkte til statlige institusjoner som ikke er eid av et regionalt helseforetak. Helseinstitusjonen kan ikke kreve pasienten for den delen av godtgjørelsen som staten dekker.

§ 4 nr. 2 skal lyde:

2. Ved behandling for skader (sykdom) som går inn under kapittel 13, jf. § 5–25 i lov om folketrygd og under lovene om krigspensjonering. For militærpersoner er det likevel et vilkår at helsehjelpen ikke kan gis av militært helsepersonell.

§ 4 nr. 3 skal lyde:

3. Ved behandling av personer som er innsatt i kriminalomsorgens anstalter dersom helsehjelpen gis ved annet personell enn det som er knyttet til helsetjenester til innsatte.

§ 4 nr. 6 skal lyde:

6. Ved behandling av barn under 16 år.

§ 4 nr. 7 bokstav a skal lyde:

- a) en pasient har grunn til å anta seg smittet med allmennfarlig smittsom sykdom og mottar poliklinisk helsehjelp i form av nødvendig undersøkelse etter smittevernloven § 5–1, eller

§ 4 nr. 7 bokstav b skal lyde:

- b) helsepersonell under konsultasjon får begrunnet mistanke om at pasienten har en allmennfarlig smittsom sykdom og etter samtykke fra pasienten setter i verk nødvendig undersøkelse etter smittevernloven § 3–5, eller

§ 4 nr. 7 bokstav c skal lyde:

- c) helsepersonell har oppfordret eller pålagt pasienten å møte til konsultasjon for allmennfarlig smittsom sykdom for å foreta undersøkelse som ledd i smitteoppsporing etter smittevernloven § 3–6, eller

§ 4 nr. 7 bokstav d fjerde ledd skal lyde:

Staten dekker ikke pasientens egenandel uten at pasienten har grunn til å anta seg smittet eller helsepersonellet får begrunnet mistanke om at det foreligger en allmennfarlig smittsom sykdom. Helsepersonellet skal i pasientens journal begynne at et eller flere av vilkårene for dekning av egenandel er oppfylt.

§ 5 første ledd skal lyde:

Ved krav om godtgjørelse av utgifter til poliklinisk helsehjelp skal helseinstitusjonen legge fram spesifisert regning for Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer. Regningen må foruten diagnose, tariffnummer og datum for utført helsehjelp inneholde alle opplysninger som er nødvendig for å avgjøre refusjonskravet. Fristen for å fremsette krav om godtgjørelse er fire måneder regnet fra utgangen av den måned behandlingen fant sted.

§ 6 skal lyde:

Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer skal revidere og kontrollere regningen for utført undersøkelse/behandling og utbetale godtgjørelsen snarest og senest en måned etter at regningen er mottatt.

§ 9 skal lyde:

Twist om forståelsen av de enkelte punkter i avtale om godtgjørelse for utgifter til poliklinisk helsehjelp kan, hvis bestemmelser om behandling av tvister ikke er tatt inn i avtalen, bringes inn for Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer til avgjørd hvis begge parter er enige om det.

2.1 skal lyde:

2.1 Godkjente egenandeler

Følgende egenandeler er godkjente og inngår i egenandelstak 1, jf. forskrift 18. april 1997 nr. 334 gitt i medhold av lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd § 5–3

<i>Takstnummer</i>		<i>Egenandel</i>
201b	Undersøkelse, behandling eller kontroll utført av relevant legespesialist, psykologspesialist eller tannlegespesialist, eller som er utført av annet helsepersonell på relevant fagområde ved poliklinikken	kr 295
202	Radiologisk undersøkelse og ultralydundersøkelse ved billedannende spesialavdelinger, samt nukleærmedisinske bildeundersøkelser	kr 210

Merknad 2A Når godkjente egenandeler kan kreves

Egenandel kan kreves når pasienten har vært til undersøkelse, behandling eller kontroll hos lege eller annet helsepersonell ved poliklinikken. Egenandel 201b kan kreves selv om det utførende helsepersonellet ikke er godkjent spesialist. Ved helsepersonell menes her leger, psykologer og tannleger uten eller under spesialisering, spesialist i allmennmedisin, sykepleiere, jordmødre og audiopedagog.

Kapittel 4 skal lyde:

(F.o.m. 1. januar 2010.)

Takstkoder knyttet til særskilte behandlingstilbud med pasientbetaling

	<i>Urologi</i>	<i>Refusjon</i>	<i>Pas. bet.</i>	<i>Merknad</i>
B10b	Sterilisering av menn Gynekologi/obstetikk	0	1 268	B10
B23d	Sterilisering ved laparotomi/-skopi uten medisinsk indikasjon	0	6 079	B23d
B23i	Sterilisering ved laparotomi/-skopi etter medisinsk indikasjon	0	75	B23i
B50	AIH/AID	0	1 500	B50
B51	IVF	0	1 500	B50
B52	IVF med eset og nedfrysing av embryo	0	1 500	B50
E07	Kirurgisk innsetting av implantat hvor marginal peridontitt er hovedårsak til tanntap – første innsetting av implantat	0	6 500	E7
E08	Kirurgisk innsetting av implantat hvor marginal peridontitt er hovedårsak til tanntap – pr. implantat i tillegg	0	2 550	E7

Merknad B10:

Det kan kreves pasientbetaling ved sterilisering av menn, se merknad 2I, kapittel 2. Det kan ikke kreves egenandel i tillegg. Takst B10b skal rapporteres til Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer.

Merknad B23d:

Det kan kreves pasientbetaling ved sterilisering av kvinner uten medisinsk indikasjon, jf. merknad 2I, kapittel 2. Det kan ikke kreves vanlig egenandel i tillegg. Takst B23d skal rapporteres til Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer.

Merknad B23i:

Dersom sterilisering foretas etter medisinsk indikasjon kan det ikke kreves forhøyet egenandel, se merknad 2I kapittel 2. Det kan derimot kreves egenandel (jf. takstene 201a, 201b og 202). Det kan også kreves pasientbetaling for utgifter til bandasjemateriell og bedøvelsesmidler, jf. takst 204b.

Merknad B50:

Staten yter refusjon for inntil tre forsøk med assistert befruktning per pasient. Ved hvert forsøk kan det avkreves en pasientbetaling på kroner 1 500. Dette beløpet kan ikke føres på kvitteringskortet. Maksimal pasientbetaling uavhengig av metode blir med tre forsøk 4 500 kroner per par.

Merknad E7:

Rehabilitering av tannsett med implantatforankret protetisk behandling som følge av tap av tenner av marginal periodontitt.

Takst E07 kan kreves ved innsetting av første implantat. Takst E08 kan kreves pr. innsatte implantat utover det første.

Det kan kreves en pasientbetaling på maksimalt 6 500 kroner ved innsetting av første implantat. Ved innsetting av flere implantat enn ett, kan det kreves en pasientbetaling på maksimalt 2 550 kroner per implantat. Disse

pasientbetalingene kan ikke føres på kvitteringskortet, jf. kapittel 2, merknad 2G. Det kan ikke avkreves andre former for betaling av pasienten i forbindelse med behandlingsopplegget. Takst E07 og E08 skal rapporteres til Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer.

P Voksenpsykiatrisk poliklinikk, ruspoliklinikk

Takst nr.	Tekst	Ref.	P.bet.	Merkn.
	<i>Hovedtakster</i>			
P10	Inntak og førstegangskonsultasjon (pasient og/eller pårørende/foresatte tilstede)	347		P9, P10
P11	Per timeverk ansatte i godkjent fagstilling har utført poliklinisk arbeid	49		P9, P11
P12	Utredning eller behandling (pasient og foresatte/pårørende tilstede)	106		P9, P12
P12a	Utredning eller behandling (kun pasient tilstede)	106		P9, P12
P12b	Utredning eller behandling (kun foresatte/pårørende tilstede)	106		P9, P12
P13	Oppfølgingsmøte med førstelinjetjenesten (møte/veiledning/konsultasjon med førstelinjetjenesten om en eller flere navngitte pasienter)	90		P9, P13
P14	Oppfølgingssamtale per telefon med førstelinjetjenesten om navngitt pasient. Telefonkonsultasjon med pasient	40		P9, P14
	<i>Tilleggstakster</i>			
P15	Tester (bruk av en eller flere nærmere angitte tester)	303		P9, P15
P16	Gruppe-/familiebehandling	363		P9, P16

Merknad P9:

Psykisk helsevern og ruspoliklinikker

For å kreve inn ovenfornevnte takster skal psykiatrisk poliklinikk være faglig godkjent av fylkesmannen, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 4–1 annet ledd. For å bli faglig godkjent må den psykiatriske poliklinikken ha egnede lokaler og tilfredsstillende bemanning. Grunnbemanningen i den psykiatriske poliklinikken må minst utgjøre 4 fagstillinger med bl.a. lege som er spesialist i psykiatri, psykolog og sykepleier. Ovenfornevnte takster kan også utløses av ruspoliklinikker. Slike ruspoliklinikker kan enten inngå organisatorisk i helseforetaksstrukturen eller være drevet etter avtale med regionalt helseforetak. Poliklinikker som tilbyr tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmisbrukere kan utløse takster på lik linje med voksenpsykiatriske poliklinikker og voksenpsykiatriske poliklinikker som også tilbyr tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmisbrukere. Poliklinisk virksomhet som utføres i avdelinger på sykehus eller klinikk uten at dette er formelt og fast organisert i godkjent poliklinikk, gir ikke rett til refusjon for åpningstid, takst P11, og for utredning og behandling etter 1. gangs konsultasjon, takst P12. Refusjon per henvist pasient, takst P10, utbetales likevel til psykiatrisk poliklinisk virksomhet i avdeling i sykehus eller klinikk.

Nødvendige laboratorie- og røntgenundersøkelser er inkludert i takstene.

Merknad P10:

Takst P10 omfatter 1. gangs konsultasjon. Taksten kan kun benyttes én gang per år for samme pasient. Dette gjelder også for øyeblikkelig hjelp. Taksten kan benyttes igjen etter ett år, men krever ny henvisning fra lege i primærhelsetjenesten eller lege i somatisk sykehusavdeling eller sosialtjenesten, ev. øyeblikkelig hjelp. Taksten kan også benyttes dersom konsultasjonen har foregått utenfor poliklinikkens lokaler.

Merknad P11:

Taksten kan kreves per timeverk ansatt i godkjent stilling har utført psykiatrisk poliklinisk arbeid. Et årsverk regnes som 1 725 timer. Sykefravær utover den periode hvor arbeidsgiver er ansvarlig for lønnsutbetaling og permisjoner med eller uten lønn, trekkes fra. Med poliklinisk arbeid menes derfor alle former for pasientrettet arbeid, generell rådgiving og veiledning, kompetanseutvikling og internt samarbeid. Faglige lederstillinger gir grunnlag for refusjon, mens merkantile stillinger ikke gir refusjon. Antall timer per ansatt beregnes i forhold til stillingsandel.

Aktuelle fagstillinger omfatter leger, psykologer, sykepleiere, sosionomer, pedagoger og vernepleiere samt annen relevant høyskole og universitetsutdanning.

Stillinger det kreves refusjon for må være knyttet til godkjente voksenpsykiatriske poliklinikker. I den grad ansatte ved andre avdelinger utfører poliklinisk arbeid som skal gi grunnlag for refusjon, må en del av stillingen være knyttet til poliklinikken.

Merknad P12:

Takst P12 omfatter undersøkelse, utredning og behandling inntil pasienten kan tilbakeføres primærhelsetjenesten eller sosialtjenesten dersom den er henvisende instans. Taksten kan også kreves dersom utredningen/behandlingen har foregått utenfor poliklinikkens lokaler. For 1. gangs konsultasjon gjelder takst P10.

Merknad P13:

Takst P13 kan kreves når ansatt i godkjent fagstilling (jf. merknad P11) har deltatt aktivt i oppfølgingsmøte med førstelinjetjenesten om navngitt pasient, eller drevet veiledning opp mot førstelinjetjenesten. Førstelinjetjenesten defineres i denne sammenheng som primær-/kommunelege, skole, aetat eller sosialkontor. Taksten kan også kreves dersom møtet/veiledningen er avholdt utenfor poliklinikkens lokaler.

Merknad P14:

Takst P14 kan kreves når ansatt i godkjent fagstilling (jf. merknad P11) har hatt oppfølgingssamtale per telefon med førstelinjetjenesten (jf. merknad P13) om navngitt person. Taksten kan også kreves ved telefonkonsultasjon med pasient. Det er et vilkår for å kreve takst P14 at telefonsamtalen skal ha karakter av konsultasjon. Takst P14 kan ikke kreves ved kortere samtaler der saksopplysninger innhentes, møteavtaler fastsettes etc.

Merknad P15:

Det kan kreves tilleggstakst for omfattende personlighetstesting, som intelligensvurdering/evnevurdering, spesielle funksjonsundersøkelser, miljøvurderinger, personlighetsvurderinger og nevropsykologiske undersøkelser. Tilleggstakst for tester omfatter ikke generelle diagnostiske verktøy. Taksten kan kun kreves i forbindelse med bruk av takst P12.

Merknad P16:

Ved gruppe-/familiebehandling kan takst P16 kreves i tillegg til takst P12. Det benyttes kun en hovedtakst og en tilleggstakst per gruppe-/familiesesjon, slik at antall personer tilstede i gruppen påvirker ikke antall takster. Det kan kreves inn en egenandel per pasient.

*Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk**Psykiatrisk ungdomsteam*

<i>Takst nr.</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>P.bet.</i>	<i>Merkn.</i>
	<i>Hovedtakster</i>			
P20	Inntak og førstegangskonsultasjon (pasient og/eller pårørende/foresatte tilstede)	974		P19, P20
P21	Per timeverk ansatte i godkjent fagstilling har utført poliklinisk arbeid	70		P19, P21
P22	Utredning eller behandling (pasient og pårørende/foresatte tilstede)	243		P19, P22
P22a	Utredning eller behandling (kun pasient tilstede)	243		P19, P22
P22b	Utredning eller behandling (kun pårørende/foresatte tilstede)	243		P19, P22
P23	Oppfølgingsmøte med førstelinjetjenesten. (møte/veiledning/konsultasjon med førstelinjetjenesten om en eller flere navngitte pasienter)	162		P19, P23
P24	Oppfølgingssamtale per telefon med førstelinjetjenesten om navngitt pasient. Telefonkonsultasjon med pasient	54		P19, P24
	<i>Tilleggstakster</i>			
P25	Tester (bruk av en eller flere nærmere angitte tester)	407		P19, P25
P26	Gruppe-/familiebehandling	407		P19, P26

Merknad P19:

For å kreve inn takster skal barne- og ungdomspsykiatriske poliklinikker være faglig godkjent av fylkesmannen, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 4–1 annet ledd. For å bli faglig godkjent må poliklinikken ha egnede lokaler og tilfredsstillende bemanning. Grunnbemanningen i poliklinikk må minst utgjøre 4 fagstillinger med lege som er spesialist i barne- og ungdomspsykiatri, spesialist i klinisk psykologi med fordypningsområde klinisk barne- og ungdomspsykologi, sosionom med klinisk videreutdanning i barne- og ungdomspsykiatri og klinisk pedagog med videreutdanning i barne- og ungdomspsykiatri.

Godkjenning av poliklinikken forutsetter at en vesentlig del av disse fagstillingene er besatt. Andre refusjonsutløsende stillinger kan være stillinger for høyskoleutdannet personell med videreutdanning i miljøterapi eller annen klinisk videreutdanning rettet mot poliklinisk arbeid med barn, ungdom og deres familier, samt utdanningsstillinger for lege, psykolog, sosionom, pedagog og miljøterapeut.

Også psykiatriske ungdomsteam må være godkjent av fylkesmannen for å kreve inn takster. For å bli faglig godkjent må ungdomsteamet ha egnede lokaler. Det kreves en minimumsbemanning på 4 fagpersoner for at et ungdomsteam skal kunne godkjennes som selvstendig team, deriblant lege som er spesialist i psykiatri eller barne- og ungdomspsykiatri, psykolog og sosionom.

Stillinger ved team som ikke har tilstrekkelig bemanning til å godkjennes som selvstendig team kan legges under voksenpsykiatrisk eller barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk og regnes med i dennes refusjonsgrunnlag. I slike tilfeller nyttes takstene under «Barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk og psykiatrisk ungdomsteam» for de ungdomspsykiatriske stillingene selv om de er knyttet til voksenpsykiatrisk poliklinikk. Ved henvisning til

psykiatriske ungdomsteam til tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmisbruk utløses takst bare dersom regionalt helseforetak har utpekt disse til å ta imot slike henvisninger.

Det skal ikke kreves egenandel for behandling ved barne- og ungdomspsykiatriske poliklinikker eller ved psykiatriske ungdomsteam, jf. forskriftenes § 4 pkt. 5. Egenandelen er inkludert i refusjonstaksten.

Nødvendige laboratorie- og røntgenundersøkelser er inkludert de respektive takstene.

Merknad P20:

Takst P20 omfatter 1. gangs konsultasjon. Taksten kan kun benyttes én gang per år for samme pasient. Dette gjelder også for øyeblikkelig hjelp. Taksten kan benyttes igjen etter ett år, men krever ny henvisning fra lege i primærhelsetjenesten eller somatisk sykehusavdeling eller barnevernet eller sosialtjenesten, ev. øyeblikkelig hjelp. Taksten kan også benyttes dersom konsultasjonen har foregått utenfor poliklinikkens lokaler.

Merknad P21:

Taksten kan kreves per timeverk ansatt i godkjent stilling har utført poliklinisk arbeid. Et årsverk regnes som 1 725 timer. Sykefravær utover den periode hvor arbeidsgiver er ansvarlig for lønnsutbetaling og permisjoner med eller uten lønn, trekkes fra. Med poliklinisk arbeid menes derfor alle former for pasientrettet arbeid, generell rådgiving og veiledning, kompetanseutvikling og internt samarbeid. Faglige lederstillinger gir grunnlag for refusjon, mens merkantile stillinger ikke gir refusjon. Antall timer per ansatt beregnes i forhold til stillingsandel.

Aktuelle fagstillinger omfatter leger, psykologer, sykepleiere, sosionomer, pedagoger og vernepleiere samt annen relevant høyskole og universitetsutdanning.

Stillinger det kreves refusjon for må være knyttet til godkjente poliklinikker. I den grad ansatte ved andre avdelinger utfører poliklinisk arbeid som skal gi grunnlag for refusjon, må en del av stillingen være knyttet til poliklinikken.

Merknad P22:

Takst P22 omfatter undersøkelse, utredning og behandling inntil pasienten kan tilbakeføres primærhelsetjenesten, barnevern eller sosialtjenesten dersom den er henvisende instans. Taksten kan også kreves dersom utredningen/behandlingen har foregått utenfor poliklinikkens lokaler. For 1. gangs konsultasjon gjelder takst P20.

Merknad P23:

Takst P23 kan kreves når ansatt i godkjent fagstilling (jf. merknad P21) har deltatt aktivt i oppfølgingsmøte med førstelinjetjenesten om navngitt pasient, eller drevet veiledning opp mot førstelinjetjenesten. Førstelinjetjenesten defineres i denne sammenheng som primær-/kommunelege, skole, aetat, sosialkontor, barnehage, barnevern eller PPT.

Taksten kan også kreves dersom møtet/veiledningen er avholdt utenfor poliklinikkens lokaler.

Merknad P24:

Takst P24 kan kreves når ansatt i godkjent fagstilling (jf. merknad P21) har hatt oppfølgingssamtale per telefon med førstelinjetjenesten (jf. merknad P23) om navngitt person. Taksten kan også kreves ved telefonkonsultasjon med pasient. Det er et vilkår for å kreve takst P24 at telefonsamtalen skal ha karakter av konsultasjon. Takst P24 kan ikke kreves ved kortere samtaler der saksopplysninger innhentes, møteavtaler fastsettes etc.

Merknad P25:

Det kan kreves tilleggstakst for omfattende personlighetstesting, som intelligensvurdering/evnevurdering, spesielle funksjonsundersøkelser, miljøvurderinger, personlighetstesting og nevropsykologiske undersøkelser. Tilleggstakst for tester omfatter ikke generelle diagnostiske verktøy. Taksten kan kun kreves i forbindelse med bruk av takst P22.

Merknad P26:

Ved gruppebehandling kan takst P26 kreves i tillegg til takst P22. Det samme gjelder familiebehandling. Det benyttes kun en hovedtakst og en tilleggstakst per gruppe-/familiesesjon, slik at antall personer tilstede i gruppen påvirker ikke antall takster.

R Laboratorieundersøkelser og prøver

For at medisinske laboratorier skal kunne kreve inn takstene, må virksomheten være godkjent i henhold til forskrift 1. desember 2000 nr. 1276 om medisinsk laboratorie- og røntgenvirksomhet gitt i medhold av spesialisthelsetjenesteloven § 2–1 fjerde ledd, § 4–1 og § 5–2 fjerde ledd. For at sykehus skal kunne kreve inn takstene, må laborativirksomheten være en del av den godkjente virksomheten ved sykehuset i henhold til bestemmelser gitt i medhold av spesialisthelsetjenesteloven § 4–1.

1 Generelle takster

		Ref.	Merkn.
	<i>Molekylærbiologiske teknikker</i>		
701a	Enkel DNA/RNA-isolering eller felling	22	R2

		Ref.	Merkn.
701b	Organisk ekstraksjon av DNA/RNA	45	R2
701c	PCR (polymerasekjedereaksjon) 1–2 primerpar	77	R2
701d	Tillegg per ekstra primerpar	16	R2
701e	Revers transkripsjon	22	R2
701f	Sekvensering per DNA-tråd	215	R2
701g	In situ hybridisering (1–3 prober)	200	R2
701h	Tillegg per probe utover 3	22	R2
701i	Tyding av EKG	12	R3
	<i>Andre</i>		
701j	Måling av beinmineralinnhold – måling med DXA	60	R3b
701k	Testing for human papiloma virus (HPV)	269	R3bb

Merknad R1:

Takstene i indremedisin, immunhematologi, mikrobiologi, serologi, virologi, patologi og klinisk kjemi er beregnet på spesialister innenfor disse fag, men kan benyttes av andre leger når særlige forhold tilsier det. Takstene innen patologi kan også benyttes av odontologer som har spesialkompetanse innen oral patologi. Det beregnes ikke tillegg for taking av prøven samtidig med honorar for undersøkelsen.

Merknad R2:

Takstene kan kun benyttes av spesialister innen immunologi og transfusjonsmedisin, klinisk kjemi, medisinsk genetikk, medisinsk mikrobiologi og patologi ved regionsykehus, sentralsykehus, Det norske radiumhospital og Statens institutt for folkehelse. Takstene kan kun benyttes til pasientrettede og medisinsk faglige begrunnede analyser. Takstene gjelder ikke klamydia eller kommersielle kits til påvisning av infektiose agens, med unntak av mykobakterier. Molekylærbiologiske takster som ikke er generelle, er nevnt under den enkelte spesialitet. Takstene under merknad R2 kan ikke kreves for HPV-testing, jf. takst 701k.

Merknad R3:

Taking av EKG utløser ikke refusjon.

Merknad R3b:

Takst 701j kan ikke benyttes ved screening-undersøkelser. Taksten kan kun kreves av spesialister innen endokrinologi, nukleærmedisin, radiologi, revmatologi eller andre med dokumentert spesialkunnskap innen fagområdet metabolske beinsykdommer. Taksten kan kun kreves én gang per år per pasient. Pasienten kan i tillegg avkreves egenandel, takst 202.

Merknad R3bb:

Takst 701k kan kreves ved cytologisk diagnose ASC-US eller LSIL og som sekundær test 12 md. etter normal cytologi og positiv HPV-test i triage. Taksten kan bare kreves for kvinner mellom 25 og 69 år. HPV-tester må være CE-merket for bruk i sekundærscreening/triage.

2 Klinisk nevrofysiologi

		Ref.	Merkn.
	<i>Polygrafisk søvnregistrering</i>		
702a	Stasjonær polygrafisk langtidsregistrering og videometri	1197	R4
702b	Ambulatorisk polygrafisk søvnregistrering, ambulatorisk langtids-EEG med båndspiller	719	R5
	EEG		
702c	Taking av standard EEG	96	R6
702d	Tolking av standard EEG	72	R6
702e	Taking og tyding av spesielt arbeids- eller tidkrevende EEG	264	R7
702f	Nevrografi, elektromyografi, o.l.	171	R8
702g	Fremkalte responser	101	R9

Merknad R4:

Omfatter undersøkelse av minst 8 fysiologiske parametre under søvn. Taksten omfatter også langtids stasjonær EEG-registrering med varighet over 4 timer og langtids EEG med synkronisert videoopptak (videometri).

Merknad R5:

Polygrafisk søvnregistrering må minst omfatte registrering og tolking av søvnstadier for at taksten skal kunne anvendes.

Merknad R6:

I tillegg til spesialister innen klinisk nevrofysiologi, kan også nevrologer med særlig godkjenning fra Den norske lægeforening benytte takstene 702c og 702d.

Merknad R7:

Takst 702e omfatter prematur, neonatal og perinatal registrering, samt langtidsreg. med varighet opptil 4 timer.

Merknad R8:

Takstnummer 702f omfatter spesial-EMG, senresponser, dekrementreaksjoner, nevrofysiologiske sensibilitetsundersøkelser, dynamometri o.l. Taksten multipliseres i forhold til hvor mange av de aktuelle undersøkelsene som utføres, i henhold til de utarbeidede retningslinjer: «Bruk av spesialisttakster i klinisk nevrofysiologi ved offentlig godkjente sykehuslaboratorier», Norsk forening for klinisk nevrofysiologi 1992.

Merknad R9:

Takst 702g omfatter SEP, VEP, AER, ERG og motorisk kortikal stimulering.

3 Immunologi og transfusjonsmedisin**R1**

	<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
<i>Blodtyping</i>		
703a ABO-typing, Rh(D)-typing	9	
703b Andre spesielle typer	76	
<i>Undersøkelser av blodtypeantistoffer</i>		
703c Enkelt forlik	18	
703d Full antistoffscreening. Utvidet forlik	35	
703e Omfattende immunhematologisk undersøkelse (titrering og immunologisk utredning)	63	
703f Antistoffidentifisering	104	
703g Direkte antiglobulinreaksjon	33	
703h Terapeutisk tapping og tapping av autologt blod	133	
<i>Påvisning av antistoff/antigen</i>		
703i Immunologisk kvantitering av enkeltprotein. Kvantitering av hemolytisk komplementaktivitet. Nefelometrisk kvantitering av revmatoid faktor	13	
703j Identifikasjon og titrering av revmatoid faktor med indirekte hemagglutinasjonsteknikk	17	
703k Andre antistoff med indirekte hemagglutinasjonsteknikk	40	
703l Immunelektroforese. Immunfiksasjon, ett antiserum	22	R10
703ll Immunelektroforese. Immunfiksasjon, per antiserum ut over ett	14	R10
703m Påvisning av antistoffer med indirekte immunfluorescenseteknikk, ELISA- eller RIA-teknikk. Kvalitativ latex agglutinasjon for antigen eller antistoffpåvisning	16	
703n Tillegg for titrering/kvantitering av autoantistoffer med indirekte immunfluorescenseteknikk, ELISA- eller RIA-teknikk	16	
703o Påvisning av antistoff eller antigen ved immundiffusjon	22	
703p Identifisering av platespesifikke antistoffer (MAIPA)	262	
703q Påvisning av spermieagglutiner	18	
<i>Immunologiske undersøkelser av celler</i>		
703r Med 1–10 antisera	222	
703s Med 11 eller flere antisera	341	
<i>Omfattende undersøkelse av lymfocytter fra perifert blod</i>		
703t Stimulering av lymfocytter i kultur.	196	
<i>Lymfocyttransformasjonstest med ett antigen eller mitogen</i>		
703u Tillegg for stimulering for hvert ytterligere antigen eller mitogen	27	
703v Kvantitering av subpopulasjoner av lymfocytter ved hjelp av membranmarkører og væskestrømscytometri per antigen	33	
<i>Serologiske allergiundersøkelser</i>		
703w Kvantitering av immunglobulin E med RIA eller EIA	17	
703x Kvantitering av allergen-spesifikke antistoff med RIA eller EIA	28	
703y In vitro-allergitest for påvisning av spesielle IgE-antistoffer	47	
<i>Testing av minimum 5 allergenspesifikke antistoff</i>		
<i>Prøver på fagocytose og kjemotakse</i>		
703z Nitroblue-tetrazoliumprøve (NTB) uten stimulering	28	
703æ Nitroblue-tetrazoliumprøve (NTB) med endotoxinstimulering	33	
703ø Kvantitativ fagocytoseprøve	88	
703å Kvantitativ kjemotakseprøve	90	

		Ref.	Merkn.
	<i>Serologisk HLA-typing</i>		
703aa	Serologisk HLA klasse I-typing	151	
703bb	Serologisk HLA klasse II-typing	218	
703cc	Serologisk HLA-typing, ett antigen	107	
703dd	Crossmatch eller screening av HLA-antistoffer	71	
	<i>Andre analyser</i>		
703ee	Enkle undersøkelser, kuldeagglutinasjon, hurtigprøve eller titrering	7	
703ff	Blandet lymfocytt kultur (MLC)	214	
703gg	Plasmautskifting	498	R11
703hh	Substitusjonsveske v/plasmautskifting (etter regning)		R11

Merknad R10:

For immunoelektroforese og immunfiksasjon, takst 703l, gjelder taksten for oppsett med ett antiserum, for hvert ytterligere antiserum, takst 703ll.

Merknad R11:

Refusjon for plasmautskifting ytes kun etter godkjenning av Helse- og omsorgsdepartementet. I tillegg til selve undersøkelsen medgår det varierende og kostbar substitusjonsvæske som finansieres etter regning som for isotoper under nukleærmedisin.

4 Medisinsk mikrobiologi

		Ref.	Merkn.
	<i>Bakteriologi (inkl. mykologi og parasittologi)</i>		R1
704a	Enkel undersøkelse	14	
	Gram- eller KOH-preparat som egen undersøkelse		
	Serotyping av <i>S.pneumoniae</i> , <i>S.pyogenes</i> , <i>N.meningitidis</i>		
	Dyrking av bakterier (inkl. enkel identifikasjon)		
	Dyrking av <i>Trichomonas</i>		
	Dyrking av gjærsopper (inkl. enkel identifikasjon)		
	Spirocheter, mørkefelt		
	Sterilitetskontroll av dialyse- eller infusjonsvæske		
704b	Komplisert undersøkelse	18	R12
	Ziehl-Nielsen-preparat som egen undersøkelse		
	Malariaplasmodier (mikroskopi)		
	ELISA/RIA/IF for påvisning av antigen/antistoff		
	Sterilitetskontroll av transfusjonsblod		
	Resistensundersøkelser lapp-/tablettmetoden (enkel undersøkelse, 5 eller færre midler – tillegg til dyrking)		
	Artsidentifikasjon ved utvidet biokjemisk testing (utenom enkel i.d.) av bakterier fra blod, spinalvæske o.l. (inkl. enkel identifikasjon)		
	Drikkevannsundersøkelser (filtermetoden)		
	Dyrking av <i>borrelia</i>		
	Dyrking av tarmpatogene bakterier (per agens)		
	Klamydia antigenest ELISA/IF		
704c	Spesialundersøkelser I	23	R12
	Dyrking av blodkulturer, anaerobe bakterier, mykobakterier, muggsopper, dermatofyter		
	Resistensundersøkelser av mykobakterier (per middel)		
	Resistensundersøkelser lapp-/tablettmetoden (utvidet undersøkelse – > 5 midler – tillegg til dyrking)		
	Antibiotikakonsentrasjonsbestemmelser (mikrobiologisk metode)		
	Antikonsentrasjonsbestemmelser, EMIT/TDx o.l.		
	<i>C. difficile</i> toxin undersøkelser		
	Fagtyping		
	Drikkevannsundersøkelser (rør)		
	Undersøkelse på protozoer og helminter i fæces med konsentrering		
704d	Spesialundersøkelser II	58	
	Arts-/typeidentifikasjon av mykobakterier		
	Resistensbestemmelser av bakterier ved E-test (per 4 midler) eller ved automatisk MIC-avlesning (per 4 midler) eller med agar/buljongfortynningsmetoden per middel		

		<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
	Mykoplasma/ureaplasma (med identifikasjon)		
	Undersøkelser på protozoer og helminter med konsentrering og 2 farging		
	Virologi		R1
704e	Enkel undersøkelse	18	
	Latex agglutinasjon for antigenpåvisning, hurtigprøve		
	ELISA/RIA/IF for påvisning av antigen/antistoff		
704f	Klamydia antigenest ELISA/IF	23	
	Klamydiadyrking		
704g	Spesialundersøkelser I	47	
	Dyrking av virus i cellekultur		
	Identifikasjon/typing av virus i cellekultur med nøytraliserende typesera		
	Poding av egg eller på dyr per agens		
	PCR/LCR klamydia		
704h	Spesialundersøkelser II	107	
	Enkel elektronmikroskopi		
	Infeksjonsserologi		R1
704i	Undersøkelser I	6	
	VDRL/RPR		
704j	Undersøkelser II	7	
	Kuldeagglutinasjon, hurtigprøve eller titrering		
	Indirekte hemagglutinasjon (IHA), masseundersøkelser		
	Revers hemagglutinasjon (HA), masseundersøkelser		
704k	Enkel undersøkelse	15	
	Agglutinasjon med bakterieantigen per antigen		
	Antistreptolysintitrering		
	Antistafylolysintitrering		
	KBR med bakterieantigen og kardiolipin		
	ELISA/RIA, HBsAG masseundersøkelser		
	IHA, enkeltundersøkelser		
	Revers HA, enkeltundersøkelser		
704l	Komplisert undersøkelse	18	
	Paul-Bunnells reaksjon med absorpsjoner		
	Hemolyse i gel, kvantitering		
	IHA kvantitering av antistoff		
	KBR og HI med virusantigen per antigen		
	ELISA RIA/IF for påvisning av antigen/antistoff, enkeltundersøkelse		
704m	Meget komplisert undersøkelse	21	
	FTA-ABS		
	Nøytralisasjonsreaksjon virusantistoff per antigen		
	ELISA/RIA spesifikt IgM/IgA		
704n	Spesialundersøkelser I	22	R13
	HIV-test		
704o	Spesialundersøkelse II	39	R14
	TPI		
	Påvisning av spesifikt IgM ved sakkarosegradient		
	Toxoplasmose Dye Test		
704p	Referanseundersøkelser I	263	R15
	HIV-konfirmasjonstest. Referanseprøve		
704q	Referanseundersøkelser II	107	
	HCV-konfirmasjonstest. Referanseprøve		
704r	HIV-RNA kvantitering (teknisk utførelse og tolking)	676	R16

Merknad R12:

Bruk av takst 704c utelukker bruk av takst 704b på samme isolat.

Merknad R13:

Takst 704n kan ikke benyttes ved screeningundersøkelser, herunder blodgiving, men kun ved sykdom eller mistanke om sykdom. Taksten betales i sin helhet av folketrygden.

Merknad R14:

Folketrygden yter ikke godtgjørelse for prøver som utføres gratis for helseråd ved offentlig laboratorium etter smittevernloven.

Merknad R15:

Takst 704p kan ikke benyttes ved screeningundersøkelser, herunder blodgiving, men kun ved sykdom eller mistanke om HIV-infeksjon. Taksten betales i sin helhet av folketrygden.

Merknad R16:

Takst 704r kan kun benyttes av regionssykehus og Statens institutt for folkehelse. Taksten betales i sin helhet av folketrygden.

704s	HIV-resistens analyse	916
------	-----------------------	-----

5 Patologi		R1	
		Ref.	Merkn.
	<i>Fremstilling og granskning av histologiske prøver</i>		
705a	1–2 blokker	54	R17, R19
705b	3–7 blokker	109	R17, R19
705c	8–19 blokker	209	R17, R19
705d	20 blokker eller mer	320	R17, R19
	<i>Fremstilling og granskning av cytologiske prøver</i>		
705e	Cervico-vaginalutstryk	22	
705f	Andre utstrykspreparater, inkl. punksjonscytologi	82	
705g	Punksjonscytologi, prøvetaking og hurtigfarging	149	
	<i>Obduksjoner</i>		
705h	Rutineobduksjon	1062	R18
705i	Separat nevropatologisk undersøkelse	480	R18
	<i>Immun- og enzymhistokjemiske undersøkelser på fiksert materiale</i>		
705j	1–3 undersøkelser	138	R19
705k	4 eller flere undersøkelser	206	R19
	<i>Immun- og enzymhistokjemiske undersøkelser på ufiksert materiale</i>		
705l	Frysesnittundersøkelser, hurtigdiagnostikk	74	R19
705m	Immun- og enzymhistokjemi, 1–10 undersøkelser	267	R19
705n	Immun- og enzymhistokjemi, 11 eller flere undersøkelser	399	R19
705o	Elektronmikroskopiske undersøkelser	799	
	<i>Særskilte kvantitative undersøkelser</i>		
705p	Billedanalyse	399	
705q	Væskestrømscytometri (flow cytometri)	399	
	<i>Spesifisert legearbeid per påbegynt halvtime</i>		
705r	Merarbeid	47	

Merknad R17:

Med histologiske prøver menes alt vev som ledsages av en remisse. I taksten er inkludert dypere snitt og spesialfarginger (ikke immun- og enzymhistokjemi).

Merknad R18:

Takstene 705h og 705i godtgjøres av trygden i de tilfelle der dødsfallet har skjedd utenfor sykehus og der obduksjonen er rekvirert av lege.

Merknad R19:

Takstnummer 705r kan brukes ved merarbeid ut over 1/2 time ved takstene 705a, 705b, 705l, utover 1 time ved takst 705c, 705d, utover 2 timer ved takst 705j, 705k, 705m og 705n.

6 Medisinsk genetikk

		Ref.	Merkn.
	<i>Cytogenetiske undersøkelser</i>		
706a	Kromosomundersøkelser	400	
706b	Tillegg for prometafaseundersøkelse	236	
706c	Tillegg for fluorescens in situ hybridisering	665	
706d	Tillegg for etablering av fibroblastkultur	676	

		Ref.	Merkn.
706e	Tillegg for benmargceller og solide svulster <i>Molekylærgenetiske undersøkelser</i>	887	
706f	Mutasjonsanalyse med PCR-basert metode	106	R21
706g	Mutasjonsanalyse med Southern blot metode	139	R21
706h	Mutasjonsutredning med PCR-basert metode <i>Biokjemiske undersøkelser</i>	148	R21
706i	Analyse av genprodukter og metabolitter	1022	
706j	Tillegg for etablering av fibroblastkultur	676	

Merknad R20:

Takster innen medisinsk genetikk kan kun benyttes av godkjente spesialister innen faget. Takstene gjelder i tillegg kun undersøkelser av fødte individer. Dersom det er behov for genetisk veiledning, benyttes takstene M01, M02, M03a, M04a, M05a og M05b.

Merknad R21:

Ved behov for reanalyse kan takstene benyttes flere ganger.

7 Klinisk kjemi

R1

		Ref.	Merkn.
*707a	Enkle kvantitative undersøkelser. Taksten kan ikke kreves i tillegg til takstgruppene 1–6 Albumin/ALAT/ALP/Amylase/ASAT Bikarbonat/Bilirubin, total eller fraksjon CK Fosfat Glukose/GT Hematogram, enkelt (Hb, Hct, EPK, LPK) Jern Kalium/Kalsium (total)/Klorid/Kolestrol (total)/Karbamid (urea)/Kreatinin LD/Lipase Magnesium Natrium/NT PT TIBC/Totalprotein/Triglyserider/Trombocytter/TT Urinsyre (Urat)	4	
707b	Mer kompliserte eller sammensatte analyser CK-MB Manuell differensialtelling av leukocytter Ferritin Hormoner, vitaminer, medikamenter og særskilte metabolitter bestemt med fotometriske metoder (inkl. flammefotometri) Immunologisk kvantitering av enkeltprotein Kalsium (ionisert). Kolesterol (fraksjonert) Kreatinin clearance og tilsvarende HbA1c Laktat Osmolalitet Retikulocytter Syre-base-status med blodgasser (komplett) Thyreoidafunksjonsanalyser (T3, T4, fritt T4, TSH) Utvidet hematogram (maskinell diff.telling, trombocytter)	12	
707c	Mer kompliserte eller sammensatte analyser Atomabsorbsjonsspektrofotometri Direkte bestemmelse av alkoholer, hormoner (ekskl. thyreoida), medikamenter, vitaminer og andre organiske forbindelser (ekskl. ferritin) med immunometriske (eller tilsvarende) metodikk Tynnskikt- eller papirkromatografisk undersøkelse av aminosyrer eller medikamenter Elektroforetisk separasjon av proteiner, inkl. eventuell oppkonsentrering av materialet Konkrementanalyse	23	

		<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
	Spermieundersøkelser (prøvepreparering, telling, morfologi- og motilitetsvurdering)		
	Immunelektroforese eller immunfiksasjon, ett antiserum		
707cc	Immunelektroforese eller immunfiksasjon, per antiserum ut over ett	15	
707d	Særdeles kostbare og kompliserte analyser	71	
	Særdeles tidkrevende funksjonsundersøkelser I		
	Belastningsundersøkelser med glukose, insulin, laktose, xylose, o.l. (inkl. de nødvendige prosedyrer). Bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, stoffskifteprodukter og andre organiske forbindelser med kromatografisk eller immunometrisk metodikk etter forutgående ekstraksjon eller enzymbehandling		
	Høyoppløselig serumproteinelektroforese med direkte kvantitering av enkeltproteiner		
707e	Særdeles kostbare og kompliserte analyser	141	
	Særdeles tidkrevende funksjonsundersøkelser II		
	Bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, stoffskifteprodukter og andre organiske forbindelser med kromatografisk, immunometrisk eller massespektrometrisk metodikk etter forutgående kromatografisk separasjon.		
	Bestemmelse av aminosyremønster med aminosyreanalysator		

8 Nukleærmedisin

		<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
708a	Enkle undersøkelser	47	R25
	Bestemmelse av vevsgjennomblødning		
	Bestemmelse av radioaktivitet i biologisk materiale		
	Opptaksmåling i glandula thyreoidea ekskl. scintigrafi		
708b	Mer tidkrevende analyser	117	R25
	Funksjonsbestemmelse av glandula thyreoidea inkl. scintigrafi		
	Bestemmelse av blodvolum		
	Schilling test		R22
	Bestemmelse av fettresorpsjon		
	Bestemmelse av proteintap		
	Bestemmelse av serumegghevitens biologiske halveringstid		
	Elektroforese eller kromatografi av radioaktive forbindelser		
	Enkle funksjonsundersøkelser, som enkel renografi		
	Shuntundersøkelser		
	Clearance undersøkelser		
	Pustep prøver		
708bb	Schilling test med intrinsic factor	185	R22, R25
708c	Tidkrevende funksjonsundersøkelser og scintigrafiske undersøkelser	156	R25
	Måling av regional cerebral blodsirkulasjon		
	Bestemmelse av blodlegemers levetid		
	Bestemmelse av blodlegemers nydannelse		
	Renografi med utvidet funksjonsvurdering		
	Radiomiksjonscytografi		
	Meckels divertikkel		
708ca	Radiocardiografi med utvidet funksjonsvurdering	156	R23
708cb	Scintigrafier	156	R24
708d	Meget tidkrevende og kompliserte undersøkelser	185	R25
	Emisjonstomografi		
	Bestemmelse av utskriftbart NA, K, H ₂ O		
	Lokalisering av gastrointestinalt proteintap		
	Leukocyttscintigrafi		
	Amyloidscintigrafi		
	Cisternografi		
	Kvantitering av regional cerebral blodstrøm		
	Undersøkelse av kopppermetabolisme		
	Tredimensjonal rekonstruksjon ved tomografi		
708e	Konsultasjon, administrering av doser	39	R25
708f	Utgifter ut over kr 50 til radioaktive preparater ved undersøkelser. Etter regning		R25
708g	Utgifter til radioaktive preparater ved administrering av behandlingsdoser. Etter regning		R25

Merknad R22:

Hvis prøven gjentas med intrinsic factor, beregnes honorar som for ny prøve (708bb).

Merknad R23:

Ved arbeidsbelastning og gjentatt registrering godtgjøres et tillegg på 50 %.

Merknad R24:

Gjelder ikke scintigrafi av glandula thyroidea, leukocyttscintigrafi og amyloidscintigrafi. Hvor undersøkelsen krever opptak i mer enn 3 ulike projeksjoner, godtgjøres et tillegg på 50 %.

Merknad R25:

For alle undersøkelser gjelder at utgifter til radioaktive preparater utover kr 50 per undersøkelse skal belastes folketrygden etter regning. Ved administrering av behandlingsdoser skal laboratoriets utgift til radioaktivt preparat i sin helhet belastes folketrygden.

9 Klinisk farmakologi

		<i>Ref.</i>	<i>Merkn.</i>
709a	Direkte bestemmelse av medikamenter og rusmidler	23	
	Direkte bestemmelse av medikamenter og rusmidler med immunometrisk eller tilsvarende metodikk, kromatografisk metodikk (GC, HPLC eller tilsvarende) eller atomabsorpsjons-/flammetometrisk metodikk		
709b	Kvantitativ bestemmelse av medikamenter og rusmidler	71	
	Kvantitativ bestemmelse av medikamenter og rusmidler med kromatografisk (GC, HPLC eller tilsvarende) metodikk, eller immunometrisk eller tilsvarende metodikk etter ekstraksjon eller enzymbehandling		
709c	Bekreftende analyser av medikamenter og rusmidler	139	
	Bekreftende analyser av medikamenter og rusmidler med massespektrometrisk (eller tilsvarende) metodikk eller frifraksjonsbestemmelse av legemidler		

S Radiologi

Refusjoner for poliklinisk radiologi, gjeldende fra 1. januar 2010.

For at røntgeninstitutter skal kunne kreve refusjon, må virksomheten være godkjent etter forskrift 1. desember 2000 nr. 1276 om medisinsk laboratorie- og røntgenvirksomhet, gitt i medhold av spesialisthelsetjenesteloven § 2–1a fjerde ledd, § 4–1 og § 5–2 fjerde ledd.

For det samlede antall undersøkelser rekvisisjonen omfatter, kan det kreves én egenandel av pasienten, jf. takst 202.

Alle undersøkelser skal registreres i henhold til kodeverket NORAKO. Det skal anvendes den utgave Helse- og omsorgsdepartementet beslutter. Undersøkelseskodene skal overføres sammen med regningsid til Helsedirektoratet eller det organ Helsedirektoratet bestemmer. Det forutsettes bruk av til enhver tid gyldig versjon av kontrollprogrammet POLK.

En poliklinisk konsultasjon vil typisk generere en eller flere NORAKO-koder. Den eller disse kodene ligger til grunn for refusjonsberegningen ved at de utsettes for spesielle prisregler. Disse prisreglene kan deles opp i 6 trinn:

1. Kontroll
2. Gruppering
3. Pakking
4. Aggregering
5. Diskontering
6. Sluttberegning.

1. Kontroll

Alle koder kontrolleres mot koderegisteret for å sjekke om de er gyldige. Kun gyldige NORAKO-koder kan inngå i refusjonsberegningen. Koderegisteret kan lastes ned fra KITHs nettsider, www.kith.no/norako. Dette registeret viser også hvilken primærkategori den enkelte NORAKO-kode grupperes til, jf. punkt 2 under.

2. Gruppering

Hver enkelt NORAKO-kode tilhører en og bare en primærkategori. Det er et totalt antall av 36 primærkategorier, se tabell 1. Hver enkelt primærkategori er tilordnet en kostnadsvekt. Denne kostnadsvekten er med i grunnlaget for refusjonsberegningen.

3. Pakking

Enkle undersøkelser for intern rekvirent (f.eks. annen poliklinikk) skal ikke inngå i takstberegningen. Hvis undersøkelsen er foretatt for intern rekvirent, settes vekten for undersøkelsen lik null. Pasienten kan likevel avkreves egenandel, takst 202. Enkle undersøkelser som omfattes av pakking er listet i tabell 2.

4. Aggregering

I NORA KO er det innført et prinsipp om regionkoder og organkoder, der en region består av to eller flere organer. Det er valgfritt å kode organer enkeltvis eller som region. Denne valgfriheten skal ikke gi utslag i forskjellig refusjon. For å sikre dette aggregeres to eller flere organkoder innen samme region (og samme modalitet) til en regionkode. Aggregeringen består av følgende trinn:

- Aggregering utføres bare for to eller flere organkoder innen bestemte kategorier.
- To eller flere organkoder med samme modalitet og innenfor samme regningsid, aggregeres til en regionkode med samme modalitet som organkodene.
- For organkoder som blir aggregert og som ikke har prosedyrekode justeres vekten til 0.
- For organkoder som blir aggregert og som har prosedyrekode justeres vekten til 0.
- Vekt for regionkoden legges til regningen (med mindre denne ikke allerede finnes i regningen som gyldig kode).
- En organkode kan bare aggregeres til en region innefor samme regning. Hvis kombinasjonen av NORA KO-koder på regningen er slik at en bestemt organkode kan aggregeres til flere regioner, velges den region som omfatter flest organer.

Aggregeringstrinnet endrer altså vektene som ble tillagt regningen i grupperingstrinnet. Endringen skjer etter reglene beskrevet i strekpunktene over.

5. Diskontering

Vektene til en undersøkelse bestående av to eller flere NORA KO-koder reduseres (diskonteres). Dette skjer ved at den høyeste vekt forblir uendret, mens vektene til de resterende kodene justeres til 80 % av opprinnelig vekt.

Diskonteringstrinnet endrer altså vektene slik de fremstår etter aggregeringstrinnet. Endringen skjer etter regelen beskrevet i avsnittet over.

6. Sluttberegning

Vektene slik de fremstår etter diskonteringstrinnet betegnes prisvekter. Refusjonen beregnes som sum prisvekter multiplisert med enhetspris. Enhetsprisen er satt til 200 kroner.

Tabell 1. Primærkategorier og kostnadsvekter

Primærkategori	Navn	Vekt	Insentivsats	A ¹
PK001	Granskning CT, MR og angio	0,244	0	
PK002	Granskning RG og UL	0,179	0	
PK003	Teleradiologisk konferanse	0,543	0	
PK005	Us v/anestesi	2,479	0	
PK006	Intervensjon omfattende	3,605	0	
PK008	Intervensjon enkel	0,671	0	
PK009	Stentinnleggelse	9,289	0	
PK080	Beintetthetsmåling	0,218	0	
PK099	Ikke-refusjonsberettiget kode	0,000	0	
PK102	RG kontrast enkel	0,298	-15	A
PK103	RG kontrast omfattende	0,828	-15	A
PK104	RG u/kontrast omfattende	0,263	-15	A
PK107	RG større angiografi	1,955	-15	A
PK108	Mammografi	0,294	0	A
PK109	RG u/kontrast m tilleggsbilder	0,231	-15	A
PK110	Venografi	0,767	-15	A
PK111	RG kontrast moderat	0,440	-15	A
PK112	RG u/kontrast enkel	0,208	-15	A
PK113	RG thorax	0,169	-15	A
PK114	RG u/kontrast moderat	0,259	-15	A
PK201	UL prosedyre	0,262	0	A
PK203	UL region	0,197	0	A
PK204	UL moderat	0,151	0	A
PK205	UL enkel	0,151	0	A
PK210	UL omfattende prosedyre	0,756	0	A
PK301	CT kontrast flere bilder	1,107	0	A
PK302	CT kontrast enkeltorgan	1,044	0	A
PK303	CT u/kontrast ts.	0,638	0	A

<i>Primærkategori</i>	<i>Navn</i>	<i>Vekt</i>	<i>Insentivsats</i>	<i>A¹</i>
PK304	CT region u/kontrast	0,536	0	A
PK305	CT enkeltorgan m/pros. u/kontrast	0,561	0	A
PK306	CT enkeltorgan u/kontrast	0,447	0	A
PK409	MR kontrast region/enkeltorg.	1,828	15	A
PK410	MR rekonstruksjon/måling region/enkeltorg.	0,921	15	A
PK411	MR uten kontrast region/enkeltorg.	0,741	15	A
PK412	MR region/enkeltorg. totalt serier 1–5	1,115	15	A
PK413	MR region/enkeltorg. totalt serier 6–10	1,527	15	A

1 A betegner at primærkategorien er aggregierbar.

Tabell 2. Enkle undersøkelser

<i>Modalitet</i>	<i>Lokalisasjon</i>	<i>(Sidekode)¹</i>	<i>Forklaring</i>
RG	AB		Abdomen, oversikt ett plan
RG	AM	(B/D/S)	Underarm
RG	BM	(B/D/S)	Overarm
RG	CLAV	(B/D/S)	Clavicula
RG	COS	(B/D/S)	Costa(e)
RG	CR	(B/D/S)	Legg
RG	CS		Sacrum med coccyx
RG	CU	(B/D/S)	Albue
RG	CX	(B/D/S)	Hofte
RG	EPH		Epipharynx
RG	FA		Ansiktsskjelett (eller deler av dette, f.eks. neseben, orbita, underkjeve, spyttkjerteloversikt eller tenner)
RG	FE	(B/D/S)	Lår
RG	GE	(B/D/S)	Kne
RG	HS	(B/D/S)	Skulder (inkl. acromioclavicularledd)
RG	KC		Skalle
RG	KV		Bihuler
RG	MA	(B/D/S)	Hånd og/eller finger(re)
RG	MAAR	(B/D/S)	Håndledd
RG	OPG		Ortopantomogram
RG	PS	(B/D/S)	Fot (inkl. hæl, fotrot og tær)
RG	PSAR	(B/D/S)	Ankelledd
RG	SC	(B/D/S)	Skulderblad
RG	SE		Sella turcica
RG	ST		Sternum (ev. med sternoclavicularledd)
RG	THF		Thorax, ett plan
RG	TR		Trachea
RG	UR		Urinveier, oversikt ett eller to bilder

1 Koder med sidekode B, D eller S er også enkle undersøkelser.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1729 2009

Forskrift om endring i forskrift om egenandelstak 1

Hjemmel: Fastsett av Helse- og omsorgsdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–3 tredje ledd. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 18. april 1997 nr. 334 om egenandelstak 1 gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

Forskriften gjelder godkjente egenandeler for

- legehjelp
- laboratorieprøver og radiologiske undersøkelser og behandling
- psykologhjelp

- d) viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr
 - e) reiser
 - f) polikliniske konsultasjoner utført av tannlege, jordmor, sykepleier eller audiografer ved statlige helseinstitusjoner, eller ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak.
- Forskriften gjelder ikke for egenandeler som er betalt i utlandet.

§ 3 skal lyde:

1. Som egenandel for legehjelp hos privatpraktiserende lege godtas et beløp som svarer til differansen mellom folketrygdens refusjonstakst og den honorartaksten som er avtalt mellom staten og Den norske lægeforening.
2. Som egenandel for laboratorieprøver og radiologiske undersøkelser og behandling godtas de beløpene som er fastsatt i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege og i private medisinske laboratorier og røntgeninstitutt.
3. Som egenandel for polikliniske konsultasjoner i offentlig helseinstitusjon godtas et beløp som er fastsatt i forskrifter for godtgjørelse av utgifter til helsehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak.
4. Som egenandel for privatpraktiserende psykologhjelp godtas et beløp som svarer til differansen mellom folketrygdens refusjonstakst og den honorartaksten som er avtalt mellom staten og Norsk Psykologforening.
5. Som egenandel for viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr godtas de beløpene som er fastsatt i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr.
6. Som egenandel for reiser godtas utgifter opptil de beløpene som er fastsatt som egenandeler i forskrift om dekning av utgifter ved reise for undersøkelse og behandling, gitt med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter § 2–6 femte ledd og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 5–5 nr. 4.

Når medlemmet benytter retten til fritt sykehusvalg, jf. forskrift om dekning av utgifter ved reise for undersøkelse og behandling § 2 nr. 1 femte ledd og § 6 tredje ledd, er egenandelen for reise ikke omfattet av denne forskriften.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1730 2009

Forskrift om endring i forskrift om egenandelstak 2

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–3 tredje ledd. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 19. desember 2002 nr. 1789 om egenandelstak 2 gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

§ 1. Hvilke egenandeler forskriften gjelder for

Forskriften gjelder godkjente egenandeler for

- a) tannlegehjelp ved tilstander som beskrevet i forskrift 13. desember 2007 nr. 1412 § 1 punkt 5: sykdommer og anomalier i munn og kjeve, punkt 6: periodontitt og ved undersøkelse gjennomført forut for oppstart av kjeveortopedisk behandling (punkt 8 Bittanomalier)
- b) fysioterapi
- c) opphold ved opptreningsinstitusjoner og andre private rehabiliteringsinstitusjoner som har driftsavtale med regionalt helseforetak
- d) behandlingsreiser til utlandet (klimareiser) i regi av Rikshospitalet-Radiumhospitalet HF.

Egenandeler betalt for polikliniske konsultasjoner hos tannlege ved statlige helseinstitusjoner eller ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak omfattes ikke av første ledd bokstav a.

Forskriften gjelder ikke for egenandeler som er betalt i utlandet.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

18. des. Nr. 1731 2009**Forskrift om endring i forskrift til lov om petroleumsvirksomhet**

Hjemmel: Fastsett av Olje- og energidepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i forskrift 27. juni 1997 nr. 653 til lov om petroleumsvirksomhet § 5 og § 9. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 27. juni 1997 nr. 653 til lov om petroleumsvirksomhet gjøres følgende endringer:

§ 5 første ledd skal lyde:

For undersøkelsestillatelsen skal det forskuddsvis betales et gebyr til staten ved Oljedirektoratet på kr 65 000 pr. kalenderår.

§ 5 tredje ledd første punktum skal lyde:

For hver seismiske undersøkelse skal det betales et gebyr til staten ved Oljedirektoratet på kr 33 000.

§ 9 første ledd skal lyde:

For behandlingen av hver søknad om utvinningstillatelse skal det betales et gebyr på kr 109 000 som innbetales til staten ved Oljedirektoratet.

§ 9 tredje ledd første punktum skal lyde:

For hver seismiske undersøkelse skal det betales et gebyr til staten ved Oljedirektoratet på kr 33 000.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

21. des. Nr. 1732 2009**Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter**

Hjemmel: Fastsett av Helse- og omsorgsdepartementet 21. desember 2009 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–5 fjerde ledd og § 22–2 andre ledd. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 27. juni 2003 nr. 959 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter gjøres følgende endringer:

§ 4 nr. 6 skal lyde:

6. Ved behandling av barn under 16 år.

Kapittel 2 skal lyde:

– Forkortelser:

Hon. – står for honorar, og angir takstbeløpet i kroner.

Ref. – står for refusjonsandel.

Egen. – står for egenandel.

Merk. – står for merknad.

Rep. – står for repetisjon.

Labrøn. – står for laboratorie- og røntgeninstitutter

Norako – norsk radiologisk kode

Regningsid. – står for regningsidentifikasjon.

– Repetisjoner:

0 – betyr at taksten ikke kan repeteres på samme regningskort, dvs. at prosedyre/undersøkelse/behandling refunderes én gang selv om den gjentas.

50 % – betyr at taksten kan repeteres én gang med halvparten av takstbeløpet.

Rep. – betyr at taksten kan repeteres flere ganger på samme regningskort. Står det i stedet et tall, kan taksten repeteres dette antall ganger.

Rep. 50 % – betyr at taksten kan repeteres flere ganger, men at det for hver av repetisjonene bare kan beregnes halv takst.

A. Takster for private medisinske laboratorievirksomheter

Takster for laboratorieundersøkelser og prøver, gjeldende fra 1. januar 2010.

Alminnelige undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Egen- and.</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
701a	Taking av blodprøver	40,-	0,-		0

Enkel undersøkelse

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
703	Inkubering av objektglass agar (inkl. prøveglass)	5,-		0

Enkle kvantitative og mer tidkrevende kvantitative undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
704c	Mikroskopisk undersøkelse av farget preparat (mikrober eosinofile)	7,-		0
704e	Kuldeagglutinerer	7,-		0
704f	Normotest	5,-		0
704g	Bestemmelse av blødningstid eller koagulasjonstid	7,-		0
704j	Blod i fæces	7,-		0
704k	Trichomonas vaginalis i sekret	5,-		0
704l	Mikroskopisk undersøkelse av fæces	5,-		0

Mer krevende kvantitative undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
705a	Blod i fæces (prøve foretatt hjemme med utlevert impregnert materiell (Minst 3 prøver fra forskjellige dager))	10,-		0
705b	Telling av reticulocytter	10,-		0
705c	Telling av eosinofile leukocytter	10,-		0
705d	Telling av basofilt punkterte erythrocytter	8,-		0
705e	Bestemmelse av osmotisk resistens	8,-		0
705f	MCV	9,-		0
705g	Fremstilling og farging av blodutstryk	10,-		0
705h	Prøvetaking til direkte immunfluorescens for xhlamydia og herpes	8,-		0
705i	Skabbmidd eller sopp	8,-		0
705j	Mikroskopisk undersøkelse av tørket/fiksert og farget preparat med spesifikk fargemetode, både mikrober og eoesinofili	8,-		0
705k	Immunologisk CRP-test	8,-		0

Tid- eller spesielt kompetansekrevede undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
706a	Oversiktsmikroskopi av blod i farget preparat eller differensialtelling	15,-		0
706b	Undersøkelse av syreforhold/ventrikkelaspirasjon	12,-		rep.
706c	Ny undersøkelse etter stimulering	6,-		0
706d	Administrasjon av belastningsdoser og etterfølgende overvåking, prøvetaking og utført analyse	22,-		0
706e	Tillegg for flere prøver	12,-		0
706f	Telling av trombocytter	15,-		0
706g	Immunologisk R.A.-test	14,-		0
706h	Immunologisk graviditetstest HCG-test	14,-		0
706i	Immunologisk test på mikroalbumin i urin	14,-		0
706j	Immunologisk test på blod fra nedre del av tarmen	12,-		0
706k	Immunologisk test på bakterieantigen (streptokokker)	14,-		0
706l	Immunologisk test på virusantigen mononucleose	14,-		0
707a	Taking av EKG	11,-		0
707b	Tyding av EKG	11,-		0

Tørrkjemiske analyser (reflektometrisk eller fotometrisk avlesning)

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
708a	Glukose (blodsukkertest)	4,–		0
708b	Andre analyser av: Kolesterol, triglycerider, kalium, kreatinin, urinstoff, urinsyre, GGT (gamma gt), ASAT, ALAT, (CK) kreatinin kinase, bilirubin amylase, LDH Lactosehydrogenase	4,–		5
709	HbA1 c – glykosert hemoglobin for bestemmelse av langtidsglukose	23,–		0
710	Trombotest	14,–		0

Klinisk nevrofysiologi

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
720a	Taking av standard – electroencephalogram (EEG)	30,–		rep.
720b	Tyding av standard – electroencephalogram (EEG)	21,–		rep.
720c	Nødvendig medikamentell aktivering	21,–		rep.
721	Taking og tyding av spesielt arbeids-/tidkrevende EEG-undersøkelser (telemetri, videometri, polygradi, kontinuerlig langtidsregistrering med spsjalelektroder, prematur, prematur neonatal-perinatal registrering)	103,–		rep.
722	Neurografiundersøkelse og undersøkelse av senresponser og dekrementreaksjon/elektromyografiundersøkelse (standard EMG, fibertetthet, singlefibre EMG, kvantitativ EMG, makro EMG)	59,–		rep.
723	Evoked responseundersøkelse av sentrale sensoriske eller motoriske baner (SEP, UER, AER, ECS)	59,–		rep.
725	Elektroretinografi	23,–		rep.
726	Neurofysiologisk/kvantitativ sensibilitetsundersøkelse eller dynamometri	18,–		rep.

Immunhematologi

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
728a	Fullstendig blodtyping etter ABO-systemet	6,–		rep.
728b	Rh(D)-typing, M-typing, N-typing	4,–		rep.
728c	Andre typeringer med mer kostbare sera	6,–		rep.
729a	Undersøkelse på irregulære blodtypeantistoffer. Enkel og utvidet forlikelighetsprøve (for hver ytterligere forlikelighetsprøve samtidig til samme mottaker regnes 50 % tillegg)	13,–		rep. 50 %
729b	Mer omfattende immunhematologiske undersøkelser	17,–		rep.
730a	Direkte antiglobulinreaksjon hos nyfødte	6,–		rep.
730b	Identifikasjon av antigen med indirekte hemagglutinasjonsinhibisjonsteknikk (ved titrering regnes 25 % tillegg)	11,–		25 %
730c	Identifikasjon og titrering av antistoff med indirekte hemagglutinasjonsteknikk	14,–		rep.
730d	Immunelektroforese/immunologisk kvantitering av proteiner	27,–		rep.

Medisinsk mikrobiologi

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
731a	Grampreparat eller KOH-preparat som egen undersøkelse	12,–		rep.
731b	Identifikasjon og karakterisering av bakterier ved serologisk eller biokjemisk teknikk	12,–		rep.
731c	Enkle agglutinasjonsundersøkelser på antistoff mot rubella og HBs antigen IHA, Revers HA, MKR og VDRL	10,–		rep.
731d	Kuldeagglutinasjon	10,–		rep.
731e	Hurtigprøve eller titrering	10,–		rep.
731f	Agglutinasjon med bakterieantigen	10,–		rep.
732a	Ziehl-Neelsen-preparat som egen undersøkelse	16,–		rep.
732b	Undersøkelse av malariapreparat tykk eller tynn dråpe	16,–		rep.
732c	Spirocheter, mørkefelt	14,–		rep.
732d	Dyrking av bakterier, gjærsopp	16,–		rep.
732e	Trichomonas	16,–		rep.
732f	Sterilitetskontroll av dialyse og infusjonsvæsker	14,–		rep.
732g	Resistens, lapp-/tablettmetoden	16,–		rep.
732h	Paul-Bunnels reaksjon	14,–		rep.
732i	Hemolyse i gel	14,–		rep.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
732j	Latexagglutinasjon for viruspåvisning, hurtigprøve	14,–		rep.
732k	Antistreptolysintitrering	14,–		rep.
732l	Antistaflosintitrering	16,–		rep.
733	Mer kompliserte og ressurskrevende undersøkelser som f.eks. IHA, KBR og IH med bakterie-/virusantigen (per antigen). ELISA/RIA/IF. HIV-test	20,–		rep.
734a	Dyrking av blodkulturer, patologene tarmbakterier, anaerobe bakterier, mykobakterier, muggsopper, dermatofyter	23,–		rep.
734b	Steriliseringskontroll av transfusjonsblod	21,–		rep.
734c	Artsidentifikasjon av koagulasenegative stafylokokker	21,–		rep.
734d	Poding av egg	21,–		rep.
734e	Drikkevannsundersøkelse med filter	21,–		rep.
734f	Fagtyping	21,–		rep.
734g	Antibiotikakonsentrasjonsbestemmelse	21,–		rep.
734h	Undersøkelse på protezoer og helminter i fæces med konsentrering	21,–		rep.
734i	Well-Felix-reaksjon	21,–		rep.
734j	FTA-ABS	21,–		rep.
734k	Nøytralisasjonsreaksjon virusantistoff (per antigen)	23,–		rep.
734l	ELISA/RIA/IF spesifikt 1 gM. Hepatitt C-virus	21,–		rep.
734m	Antistoffundersøkelse	23,–		rep.
735a	Særlig kompliserte og ressurskrevende undersøkelser som f.eks. krever bruk av kostbart utstyr	42,–		rep.
735b	Dyrking av chlamydia	39,–		
735c	Mycoplasma/Ureoplasma med artsidentifikasjon	39,–		rep.
735d	Drikkevannsundersøkelse rør	39,–		rep.
735e	Arts-/typeidentifikasjon av mycobakterier	39,–		rep.
735f	Antibiotikakonsentrasjonsbestemmelse med EMIT eller fluorescenspolarisasjon	39,–		rep.
735h	Poding på dyr	39,–		rep.
735i	Toxoplasma	39,–		rep.
735j	Dye-test	39,–		rep.
735k	Weils reaksjon	39,–		rep.
735l	TPI	39,–		rep.
735m	Elektronmikroskopi	39,–		rep.
735n	Undersøkelser på protozoer og helminter i fæces med konsentrering og farging	39,–		rep.
738	Serologisk screening som ledd i svangerskapskontroll	20,–		rep.
739a	HGE med IF-test	137,–		
739b	HGE med PCR	105,–		

Patologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
742a	Diagnostisk biopsi eller lite operasjonspreparat (eksisjonsbiopsi)	56,–	F2	rep.
742b	Større operasjonspreparat eller multiple diagnostiske biopsier	97,–	F2	rep.
743a	Cytologisk fremstilling og gransking av cervicivaginalutstryk inntil 2 glass	24,–	F2	rep.
743b	Fremstilling og gransking av andre cytologiske preparater, inntil 4 glass	54,–	F2	rep.
744	Takst for særlig ressurskrevende spesialundersøkelser som immunhistokjemi og enzymhistokjemi med flere markører o.a. for de første 2 timer	160,–	F2	rep.
745	Annet spesifisert merarbeid per påbegynt halvtime/revisjon, fremstilling og innsending av innkalt tidligere prøve	28,–	F2	rep.

Merknad F2

Takstene innen patologi kan kreves også for prøver og undersøkelser utført av odontolog som har spesialkompetanse innen oral patologi.

Medisinsk genetikk

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
748	Kromosomundersøkelser	312,–		rep.

Klinisk kjemi og endokrinologi

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
752a	Enkle kvalitative analyser	5,–		rep.
752b	Enkle fargereaksjoner i urin	4,–		rep.
752c	Flokkulasjonsresipitatanalyser	4,–		rep.

Enkle kvantitative analyser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
754	Albumin (fotometrisk bestemmelse), ascorbinsyre, bikarbonat, bilirubintotal, bromid, galaktose, glukose, jern, kalium, kalsium, klorid, kolesterol, karbamid (urinstoff), kreatin, kreatinin, methemoglobin, natrium, oksygenmetning, osmolalitet, pH, proteintotal, sulfhemoglobin, uorganisk fosfaturinsyre	6,–		rep.

Mer krevende kvantitative undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
755	Ammonium, bilirubin-fraksjonert, enzymaktiviteter, fosfolipider, frie fettsyrer, glyserol, karbomonoksyd, kalsiumionisert kolestrolfraksjon, lithium, magnesium, melkesyre, pyrodruesyre, TIBC, triglyserider, vitamin A eller bestemt med fotometrisk metode, graviditetstest i urin inkl. reagensene	8,–		rep.

Kompliserte og mer ressurskrevende analyser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
756a	Fett i fæces	15,–		rep.
756b	Nitrogen i fæces	15,–		rep.
756c	Konkrementanalyse	17,–		rep.
756d	Kvantitativ bestemmelse av aminosyrer	15,–		rep.
756e	Nyreclearance	17,–		rep.
756f	Proteinbunden jod	15,–		rep.
756g	Totaljod	15,–		rep.
756h	Spektrofotometrisk undersøkelse av amnionvæske	15,–		rep.
756i	Syrebasestatus med blodgasser, komplett	15,–		rep.
756j	Tynnskiktkromatografisk undersøkelse av aminosyrer, glykoseproteiner, medikamenter	15,–		rep.
756k	Hormoner bestemt med fotometriske metoder	15,–		rep.

Meget kompliserte analyser og/eller analyser som krever meget kostbar apparatur/reagenser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
757a	Immunologisk kvantitering av enkeltproteiner	22,–		rep.
757b	Direkte bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, vitaminer eller andre organiske forbindelser med RIA, EIA, gass- eller væsekromatografiske metoder	22,–		rep.
757c	Elektroforetisk separasjon av proteiner inkl. eventuell oppkonsentrering av materialet	22,–		rep.
757d	Immunelektroforese	22,–		rep.
757e	Spormetaller bestemt med atomabsorbasjon	21,–		rep.

Særdeles kostbare, kompliserte analyser og tidkrevende funksjonsundersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
758a	Belastningsundersøkelser med glukose, insulin o.l.	44,–		4
758b	Bestemmelse av hormoner, medikamenter og andre organiske forbindelser med RIA, EMIT	44,–		4
758c	Gass- eller væsekromatografisk metodikk etter forutgående ekstraksjon og rengjøring av ekstraktet eller forutgående enzymbehandling	44,–		4
758d	Bestemmelse av hormoner, medikamenter og andre organiske forbindelser med RIA, EMIT etter forutgående kromatografisk separasjon	66,–		4
758e	Gass- eller væsekromatografisk metodikk etter forutgående kromatografisk separasjon	66,–		4

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
758f	Særlig tidrøvende og kompliserte hormonanalyser som nødvendiggjør flere kromatografiske separasjoner samt derivatdannelser for isolering eller isotopmerking	66,–		4
758g	Bestemmelse av aminosyremønstre med aminosyreanalysator	61,–		4

Analyser utført samtidig i én prøve med en automatisk analysemaskin

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
759a	For inntil 6 rekvirerte analyser	17,–	F4	rep.
759b	For inntil 12 rekvirerte analyser	23,–	F4	rep.
759c	Flere enn 12 rekvirerte analyser	28,–	F4	rep.

Merknad F4

Taksten benyttes når laboratoriet tilbyr analysepakker (definerte kombinasjoner av analyser som utføres i samme prøve med ett analyseinstrument).

Nukleærmedisinske undersøkelser og terapi

Enkle og relativt lite tidkrevende undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
781a	Funksjonsundersøkelser	25,–	F5	rep. 50 %
	Funksjonsundersøkelser av glandulathyreoidea	25,–	F5	rep.
781b	Bestemmelse av blodvolum	25,–	F5	rep.
781c	Bestemmelse av vevsgjennomblødning	25,–	F5	rep.
781d	Bestemmelse av radioaktivitet i biologisk materiale	25,–	F5	rep.
781e	Bestemmelse av utskiftbart Na, K, H ₂ O	25,–	F5	rep.

Mer tidkrevende undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
782a	Schilling test	51,–	F5	
782b	Schilling test utført med intrinsic factor	26,–	F5	
782c	Gjentakelse av schilling test med intrinsic factor	51,–	F5	
782d	Bestemmelse av fettresorpsjon	51,–	F5	
782e	Bestemmelse av proteintap	51,–	F5	rep.
782f	Bestemmelse av serumeggehvittens biologiske halveringstid	51,–	F5	rep.
782g	Elektroforese eller kromatografi av radioaktive forbindelser	51,–	F5	rep.
782h	Bestemmelse av blodlegemers nydannelse	51,–	F5	rep.
782i	Enkle funksjonsundersøkelser, som enkel renografi	51,–	F5	rep.
783a	Scintigrafisk undersøkelse av organer	75,–	F5	rep.
783b	Tillegg for scintigrafisk undersøkelse av mer enn 3 forskjellige projeksjoner	38,–	F5	rep.

Funksjonsundersøkelser som krever særlig bearbeidelse

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
784a	Renografi med utvidet funksjonsvurdering	75,–	F5	rep.
784b	Radiomiksjonscystografi	75,–	F5	rep.
784c	Radiocardiografi	75,–	F5	rep.
784d	Schuntundersøkelser	75,–	F5	rep.

Meget kompliserte og ressurskrevende undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
785a	Radiografi med utvidet funksjonsvurdering	100,–	F5	rep.
785b	Ved arbeidsbelastning og gjentatt registrering av radiografi med utvidet funksjonsvurdering	51,–	F5	rep.
785c	Måling av regional cerebral blodsirkulasjon	100,–	F5	rep.
785d	Bestemmelse av blodlegemers levetid	100,–	F5	rep.
785e	Tomografi	100,–	F5	rep.
786	Administrasjon av behandlingsdoser	20,–	F5	rep.

Merknad F5

For alle undersøkelsestakster gjelder at laboratoriets utgift til radioaktivt preparat utover kr 50,- per undersøkelse, skal belastes i tillegg til taksten. For administrasjon av behandlingsdoser gjelder at laboratoriets utgift til radioaktivt preparat i sin helhet skal belastes i tillegg til taksten.

Immunologi

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
791	Påvisning av antistoffer med indirekte immunfluorescensteknikk eller andre tilsvarende teknikker med merkede antistoffer	8,-		rep.
792	Påvisning av antigener i vev med direkte immunfluorescensteknikk eller andre tilsvarende immunologiske undersøkelser med merkede antistoffer (histoimmunologisk undersøkelse)			
792a	Oppsett med 1 antiserum	13,-		rep.
792b	Tillegg for hvert ytterligere antiserum	4,-		rep.

Undersøkelse av lymfocytter fra perifert blod

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
793a	Stimulering av lymfocytter i kultur, lymfocytt-transformasjonstest med 1 antigen eller mitogen	125,-		rep.
793b	Tillegg for hvert ytterligere antigen eller mitogen	18,-		rep.
793c	Kvantitering av T- og B-lymfocytter fra perifert blod	22,-		rep.

Undersøkelser på L.E.-celler

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
794a	Fremstilling av preparat	7,-		rep.
794b	Tyding av preparat	11,-		rep.
795a	Påvisning av antistoffer mot DNA ved FARR-teknikk	16,-		rep.
795b	Påvisning av antistoff eller antigen ved immundiffusjon	10,-		rep.

Serologisk allergiundersøkelse

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
796a	Kvantitering av immunglobulin E med radio-immuno-assay (RIA) eller enzym-immuno-assay (EIA)	23,-	F6	rep.
796b	Kvantitering av allergen-spesifikke antistoff med RIA eller EIA	33,-	F6	rep.

Merknad F6

Taksten forutsetter rekvirering på eget skjema og utført ved laboratorium med nødvendig allergologisk ekspertise.

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
797	Påvisning av spermieagglutinin	7,-		rep.

Prøver på fagocytose og kjemotakse

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
798a	Nitroblue-tetrazoliumprøve (NBT) uten stimulering	24,-		rep.
798b	Nitroblue-tetrazoliumprøve (NBT) med endotoxinstimulering	31,-		rep.
798c	Kvantitativ fagocytoseprøve	76,-		rep.
798d	Kvantitativ kjemotakseprøve	78,-		rep.

Serologisk typebestemmelse av vevforlikelighetsantigener

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
799a	Typebestemmelse for 1 antigen	57,-		rep.
799b	Tillegg for hvert ytterligere antigen	3,-		rep.
799c	Tillegg for typebestemmelse av B- og T-lymfocytter	22,-		rep.
800a	Påvisning av lymfocytotoksiske antistoffer	32,-		rep.
800b	Identifikasjon av antistoffenes spesifisitet	105,-		rep.
800c	Tillegg for undersøkelser mot B- og T-lymfocytter	22,-		rep.

Andre undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
800d	Særdeles kostbare og kompliserte analyser. Bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, stoffskifteprodukter og andre organiske forbindelser med kromatografisk eller immunometrisk metodikk etter forutgående kromatografisk separasjon. Bestemmelse av aminosyremønstre med aminosyreanalysator.	141,–		0
870	Måling av benmineralinnhold – måling med DXA. Taksten kan ikke benyttes ved screeningundersøkelser. Taksten kan kun kreves av spesialister innen endokrinologi, nukleærmedisin, radiologi, revmatologi eller andre med dokumentert spesialkunnskap innen fagområdet metabolske bensykdommer. Taksten kan kun kreves 1 gang per år per pasient. Pasienten kan i tillegg avkreves egenandel iht. takst 899a.	60,–		0
871	Testing for human papiloma virus (HPV)	269,–	F7	0

Merknad F7

Takst 871 kan kreves ved cytologisk diagnose ASC-US eller LSIL og som sekundær test 12 md. etter normal cytologi og positiv HPV-test i triage. Taksten kan bare kreves for kvinner mellom 25 og 69 år. HPV-tester må være CE-merket for bruk i sekundærscreening/triage.

B. Takster for private røntgenvirksomheter

Takster for røntgenundersøkelser, gjeldende fra 1. januar 2009.

Alle undersøkelser skal registreres i henhold til kodeverket NORAKO. Det skal anvendes den utgave Helse- og omsorgsdepartementet beslutter. Undersøkelseskodene skal overføres sammen med regningsid til Arbeids- og velferdsdirektoratet.

En poliklinisk konsultasjon vil typisk generere en eller flere NORAKO-koder. Den eller disse kodene ligger til grunn for refusjonsberegningen ved at de utsettes for spesielle prisregler. Disse prisreglene kan deles opp i 6 trinn:

1. Kontroll
2. Gruppering
3. Pakking
4. Aggregering
5. Diskontering
6. Sluttberegning.

1. Kontroll

Alle koder kontrolleres mot koderegisteret for å sjekke om de er gyldige. Kun gyldige NORAKO-koder kan inngå i refusjonsberegningen. Koderegisteret kan lastes ned fra KITHs nettsider, www.kith.no/norako. Dette registeret viser også hvilken primærkategori den enkelte NORAKO-kode grupperes til, jf. punkt 2 under.

2. Gruppering

Hver enkelt NORAKO-kode tilhører en og bare en primærkategori. Det er et totalt antall av 36 primærkategorier, se tabell 1. Hver enkelt primærkategori er tilordnet en kostnadsvekt. Denne kostnadsvekten er med i grunnlaget for refusjonsberegningen.

3. Pakking

Enkle undersøkelser for intern rekvirent (f.eks. annen poliklinikk) skal ikke inngå i takstberegningen. Hvis undersøkelsen er foretatt for intern rekvirent, settes vekten for undersøkelsen lik null. Enkle undersøkelser som omfattes av pakking er listet i tabell 2.

4. Aggregering

I NORAKO er det innført et prinsipp om regionkoder og organkoder, der en region består av to eller flere organer. Det er valgfritt å kode organer enkeltvis eller som region. Denne valgfriheten skal ikke gi utslag i forskjellig refusjon. For å sikre dette aggregeres to eller flere organkoder innen samme region (og samme modalitet) til en regionkode. Aggregeringen består av følgende trinn:

- Aggregering utføres bare for to eller flere organkoder innen bestemte kategorier.
- To eller flere organkoder med samme modalitet og innenfor samme regningsid, aggregeres til en regionkode med samme modalitet som organkodene.
- For organkoder som blir aggregert og som ikke har prosedyrekode justeres vekten til 0.
- For organkoder som blir aggregert og som har prosedyrekode justeres vekten til 0.
- Vekt for regionkoden legges til regningen (med mindre denne ikke allerede finnes i regningen som gyldig kode).

- En organkode kan bare aggregeres til en region innefor samme regning. Hvis kombinasjonen av NORAKO-koder på regningen er slik at en bestemt organkode kan aggregeres til flere regioner, velges den region som omfatter flest organer.

Aggregeringstrinnet endrer altså vektene som ble tillagt regningen i grupperingstrinnet. Endringen skjer etter reglene beskrevet i strekpunktene over.

5. Diskontering

Vektene til en undersøkelse bestående av to eller flere NORAKO-koder reduseres (diskonteres). Dette skjer ved at den høyeste vekt forblir uendret, mens vektene til de resterende kodene justeres til 80 % av opprinnelig vekt.

Diskonteringstrinnet endrer altså vektene slik de fremstår etter aggregeringstrinnet. Endringen skjer etter regelen beskrevet i leddet over.

6. Sluttberegning

Vektene slik de fremstår etter diskonteringstrinnet betegnes prisvekter. Refusjonen beregnes som sum prisvekter, korrigert for relevant insentivsats, multiplisert med enhetspris. Enhetsprisen er satt til 243 kroner.

Tillegg for undersøkelse/behandling

Takst	Tekst	Egen.	Ref.	Merk.	Rep.
899a	Tillegg for undersøkelse/behandling for pasient fra helseregion hvor det regionale helseforetaket har avtale med instituttet.	210,–	0,–		0

Tabell 1. Primærkategorier og kostnadsvekter

Primærkategori	Navn	Vekt	Insentivsats	A ¹
PK001	Granskning CT MR og angio	0,257	0	
PK002	Granskning RG og UL	0,204	0	
PK003	Teleradiologisk konferanse	0,543	0	
PK005	Us v/anestesi	2,480	0	
PK006	Intervensjon omfattende	3,605	0	
PK008	Intervensjon enkel	0,540	0	
PK009	Stentinnleggelse	9,292	0	
PK080	Beintetthetsmåling	0,188	0	
PK099	Ikke refusjonsberettiget kode	0,000	0	
PK102	RG kontrast enkel	0,273	–15	A
PK103	RG kontrast omfattende	0,944	–15	A
PK104	RG u/kontrast omfattende	0,200	–15	A
PK107	RG større angiografi	1,955	–15	A
PK108	Mammografi	0,250	0	A
PK109	RG u/kontrast m/tilleggsbilder	0,189	–15	A
PK110	Venografi	0,690	–15	A
PK111	RG kontrast moderat	0,591	–15	A
PK112	RG u/kontrast enkel	0,160	–15	A
PK113	RG thorax	0,137	–15	A
PK114	RG u/kontrast moderat	0,194	–15	A
PK201	UL prosedyre	0,321	0	A
PK203	UL region	0,241	0	A
PK204	UL moderat	0,176	0	A
PK205	UL enkel	0,176	0	A
PK210	UL omfattende prosedyre	0,973	0	A
PK301	CT kontrast flere bilder	1,373	0	A
PK302	CT kontrast enkeltorgan	1,221	0	A
PK303	CT u/kontrast ts	0,634	0	A
PK304	CT region u/kontrast	0,632	0	A
PK305	CT enkeltorgan m/pros. u/kontrast	0,654	0	A
PK306	CT enkeltorgan u/kontrast	0,498	0	A
PK409	MR kontrast region/enkeltorg.	1,499	15	A
PK410	MR rekonstruksjon/måling region/enkeltorg.	0,792	15	A
PK411	MR uten kontrast region/enkeltorg.	0,626	15	A
PK412	MR region/enkeltorg. totalt serier 1–5	1,008	15	A
PK413	MR region/enkeltorg. totalt serier 6–10	1,414	15	A

1 A betegner at primærkategorien er aggregerbar.

Tabell 2. Oversikt «enkle undersøkelser» som omfattes av «pakking»

RG	AB	Abdomen, oversikt ett plan
RG	AM	Underarm
RG	BM	Overarm
RG	CLAV	Clavicula
RG	COS	Costa(e)
RG	CR	Legg
RG	CS	Sacrum med coccyx
RG	CU	Albue
RG	CX	Hofte
RG	EPH	Epipharynx
RG	FA	Ansiktsskjelett (eller deler av dette, f.eks. neseben, orbita, underkjeve, spyttkjertel oversikt eller tenner)
RG	FE	Lår
RG	GE	Kne
RG	HS	Skulder (inkl. acromioclavicularledd)
RG	KC	Skalle
RG	KV	Bihuler
RG	MA	Hånd og/eller finger(re)
RG	MAAR	Håndledd
RG	OPG	Ortopantomogram
RG	PS	Fot (inkl. hæl, fotrot og tær)
RG	PSAR	Ankelledd
RG	SC	Skulderblad
RG	SE	Sella turcica
RG	ST	Sternum (ev. med sternoclavicularledd)
RG	THF	Thorax, ett plan
RG	TR	Trachea
RG	UR	Urinveier, oversikt ett eller to bilder

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

21. des. Nr. 1733 2009

Forskrift om endring i forskrifter om hold av storfe og om velferd for småfe og hest (oppheving av utdanningskrav)

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 21. desember 2009 med hjemmel i lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 30 annet ledd. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 22. april 2004 nr. 665 om hold av storfe gjøres følgende endringer:

§ 5 annet ledd oppheves.

§ 32 fjerde ledd oppheves.

II

I forskrift 18. februar 2005 nr. 160 om velferd for småfe gjøres følgende endringer:

§ 5 annet ledd oppheves.

§ 33 første ledd oppheves.

III

I forskrift 2. juni 2005 nr. 505 om velferd for hest gjøres følgende endring:

§ 5 første ledd annet punktum oppheves.

IV

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

21. des. Nr. 1734 2009**Forskrift om endring i forskrift om minstekrav til kapitaldekning i finansinstitusjoner og verdipapirforetak**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 21. desember 2009 med hjemmel i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) § 2–9a åttende ledd, lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsvirksomhetsloven) § 6– 3, lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet med finansinstitusjoner mv. (finansstilsynsloven) § 4 jf. § 1 annet ledd og lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) § 9– 15, § 9–16 og § 9–17.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg IX nr. 14 (direktiv 2006/48/EF) og nr. 30a (direktiv 2006/49/EF). Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 22. oktober 1990 nr. 875 om minstekrav til kapitaldekning i finansinstitusjoner og verdipapirforetak gjøres følgende endring:

§ 1 tredje ledd skal lyde:

Denne forskriften gjelder dessuten som grunnlag for å beregne minstekravet som er fastsatt i kapitalkravsforskriften § 49–2 syvende og ellefte ledd.

II

Forskrift 22. desember 2006 nr. 1649 om endring i forskrift om minstekrav til kapitaldekning i finansinstitusjoner og verdipapirforetak del III annet ledd oppheves.

III

Endringen i del I trer i kraft 1. januar 2010.

Endringen i del II trer i kraft straks.

21. des. Nr. 1735 2009**Forskrift om endring i forskrift om minstekrav til kapitaldekning for markedsrisiko mv. for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 21. desember 2009 med hjemmel i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) § 2–9a åttende ledd, lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsvirksomhetsloven) § 6– 3, lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet med finansinstitusjoner mv. (finansstilsynsloven) § 4 jf. § 1 annet ledd og lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) § 9– 15, § 9–16 og § 9–17.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg IX nr. 14 (direktiv 2006/48/EF) og nr. 30a (direktiv 2006/49/EF). Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 22. juni 2000 nr. 632 om minstekrav til kapitaldekning for markedsrisiko mv. for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak gjøres følgende endring:

§ 1–1 tredje ledd skal lyde:

Denne forskriften gjelder dessuten som grunnlag for å beregne minstekravet som er fastsatt i kapitalkravsforskriften § 49–2 syvende og ellefte ledd.

II

Forskrift 16. januar 2007 nr. 27 om endring i forskrift om minstekrav til kapitaldekning for markedsrisiko mv. for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak del II annet ledd oppheves.

III

Endringen i del I trer i kraft 1. januar 2010.

Endringen i del II trer i kraft straks.

21. des. Nr. 1736 2009**Forskrift om endring i forskrift om kapitalkrav for forretningsbanker, sparebanker, finansieringsforetak, holdingselskaper i finanskonsern, verdipapirforetak og forvaltningsselskaper for verdipapirfond mv. (kapitalkravsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 21. desember 2009 med hjemmel i lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet med finansinstitusjoner mv. (finansstilsynsloven) § 4, jf. § 1 annet ledd, lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) § 2–9a åttende ledd, § 2–9b femte ledd og § 2–9c annet ledd og lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) § 9–15, § 9–16 og § 9–17.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg IX nr. 14 (direktiv 2006/48/EF) og nr. 30a (direktiv 2006/49/EF). Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 14. desember 2006 nr. 1506 om kapitalkrav for forretningsbanker, sparebanker, finansieringsforetak, holdingselskaper i finanskonsern, verdipapirforetak og forvaltningsselskaper for verdipapirfond mv. (kapitalkravsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 49–2 nytt ellefte ledd skal lyde:

(11) Institusjoner som benytter IRB- eller AMA-metode, skal i 2010 og 2011 minst ha en ansvarlig kapital som tilsvarer 80 prosent av minstekravet etter forskrift 22. oktober 1990 nr. 875 om minstekrav til kapitaldekning i finansinstitusjoner og verdipapirforetak og forskrift 22. juni 2000 nr. 632 om minstekrav til kapitaldekning for markedsrisiko for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak. For institusjoner som får tillatelse til å benytte IRB- eller AMA-metode 1. januar 2010 eller senere kan Finanstilsynet tillate at den ansvarlige kapitalen i 2010 og 2011 minst tilsvarer 80 prosent av kapitalkravet beregnet etter del II, del VII og del VIII kapittel 42 eller 43.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

21. des. Nr. 1737 2009

Forskrift om oppheving av forskrifter til delingsloven

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 21. desember 2009 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 101 om eighedsregistrering (matrikkellova) § 50, jf. § 52 nr. 1 og lov 23. juni 1978 nr. 70 om kartlegging, deling og registrering av grunneiendom (delingsloven) samt forskrift 19. oktober 1979 nr. 4 til lov om kartlegging, deling og registrering av grunneiendom (delingsloven). Del. av myndighet punktene 14.7 og 24.2. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

§ 1. Fra 1. januar 2010 oppheves

- a) forskrift 19. oktober 1979 nr. 4 til lov om kartlegging, deling og registrering av grunneiendom (delingsloven). Del. av myndighet
- b) forskrift 24. januar 1983 nr. 60 om iverksetting av rapportering til bygningsregisteret i GAB-systemet ved fylkeskartkontorene
- c) forskrift 26. juni 2003 nr. 968 om føringen av grunneiendoms-, adresse- og bygningsregisteret (GAB-registeret).

§ 2. Fra samme dato oppheves lokale forskrifter om iverksetting av grunneiendoms-, adresse- eller bygningsregisteret i GAB fastsatt av Statens kartverk eller de enkelte fylkeskartkontorene, herunder

1. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendoms-, adresse- og bygningsregisteret i GAB, Oslo kommune, Oslo. (FOR–1992–12–11–1113)
2. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsadresse- og bygningsregisteret i GAB, Bærum kommune, Akershus. (FOR–1992– 09–15–807)
3. Forskrift etter delingsloven – iverksetting av grunneiendoms- og adresseregisteret i GAB, Stavanger kommune, Rogaland. (FOR–1989–10–05–1007)
4. Forskrift til delingsloven – iverksetting av adresseregisteret i GAB for Vadsø, Måsøy, Nordkapp, Porsanger, Tana, Sør-Varanger, Vardø, Lebesby, Gamvik og Båtsfjord kommuner, Finnmark. (FOR–1986–06–23–1371)
5. Forskrift til delingsloven, Hammerfest m.fl. Forskrifter til delingsloven – iverksetting av adresseregisteret i GAB, Hammerfest, Sørøysund og Kvalsund kommuner, Finnmark. (FOR–1986–05–09–1117)
6. Forskrift til delingslova – iverksetting av grunneiendomsdelen i GAB-registeret, Kristiansund kommune, Møre og Romsdal. (FOR–1986–03–04–585)
7. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendoms- og adresseregisteret i GAB i Asker, Aurskog-Høland, Eidsvoll, Enebakk, Fet, Frogn, Gjerdrum, Hurdal, Lørenskog, Nannestad, Nes, Nesodden, Nittedal, Oppegård, Rælingen, Skedsmo, Ski, Sørum, Ullensaker, Vestby og Ås kommune, Akershus. (FOR–1985–11– 20–2017)
8. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Hammerfest kommune, Finnmark. (FOR–1985–10– 31–1941)
9. Forskrift til delingsloven – iverksetting av adresseregisteret i GAB, Berlevåg kommune, Finnmark. (FOR–1985–10–28– 1931)
10. Forskrift til delingsloven – iverksetting av adresseregisteret i GAB, Loppa og Hasvik kommuner, Finnmark. (FOR–1985–10–01– 1774)
11. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Vadsø kommune, Finnmark. (FOR–1985–08–30– 1647)
12. Forskrift til delingslova – iverksetting av adresseregisteret i GAB, Sogn og Fjordane. (FOR–1985–04–30–912)
13. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Vardø kommune, Finnmark. (FOR–1985–04–29– 908)
14. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Hamar kommune, Hedmark. (FOR–1984–12–17– 2114)

15. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Jondal, Ullensvang, Eidfjord, Kvam, Fusa, Samnanger, Fjell og Askøy kommuner, Hordaland. (FOR-1984-11-26-1994)
16. Forskrift til delingsloven – iverksetting av adresseregisteret i GAB, Bergen kommune, Hordaland. (FOR-1984-11-26-1992)
17. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Tana kommune, Finnmark. (FOR-1984-11-23-1991)
18. Forskrift til delingslova – iverksetting av grunneiedomsregistret i GAB, Ålesund kommune, Møre og Romsdal. (FOR-1984-11-21-1987)
19. Forskrift til delingsloven. Iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Flå, Nes, Gol, Ål, Hemsedal og Hol kommuner, Buskerud. (FOR-1984-11-20-1983)
20. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Fredrikstad kommune, Østfold. (FOR-1984-10-30-1828)
21. Forskrift til delingsloven – iverksetting av adresseregisteret i GAB i Fitjar, Kvam, Austevoll, Fjell, Askøy, Radøy, Austrheim, Voss kommuner, Hordaland. (FOR-1984-10-24-1822)
22. Forskrift til delingsloven – iverksetting av G-delen i GAB, Borre (Horten), Brunlanes, Hedrum, Hof, Holmestrand, Horten, Lardal, Larvik, Ramnes, Sande, Sandefjord, Stavern, Svelvik, Tjølling og Våle kommuner, Vestfold. (FOR-1984-10-12-1774)
23. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Åmot kommune, Hedmark. (FOR-1984-09-27-1710)
24. Forskrift til delingsloven. Iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Ringerike og Hole kommuner, Buskerud. (FOR-1984-09-20-1702)
25. Forskrift til delingslova – iverksetjing av grunneiedomsregisteret i GAB, Flora kommune, Sogn og Fjordane. (FOR-1984-09-11-1697)
26. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregistret i GAB, Åsnes kommune, Hedmark. (FOR-1984-09-04-1614)
27. Forskrift etter delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregistret i GAB i Onsøy, Rygge, Moss, Sarpsborg, Kråkerøy og Hvaler kommuner, Østfold. (FOR-1984-08-22-1598)
28. Forskrift etter delingslova – iverksetjing av adresseregisteret i GAB i samtlege kommunar i Telemark. (FOR-1984-08-21-1597)
29. Forskrift om delingslova – iverksetting av grunneiedomsregistret i GAB, Sula kommune, Møre og Romsdal. (FOR-1984-08-20-1596)
30. Forskrift etter delingsloven, iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Drammen kommune, Buskerud. (FOR-1984-07-30-1491)
31. Forskrift etter delingsloven – iverksetting av adresseregisteret i GAB i Eidfjord, Etne, Fedje, Fusa, Granvin, Jondal, Kvinnherad, Bømlo, Lindås, Masfjorden, Meland, Modalen, Odda, Os, Osterøy, Samnanger, Stord, Sund, Sveio, Tysnes, Ullensvang, Ulvik, Vaksdal, Ølen, Øygarden kommuner, Hordaland. (FOR-1984-06-28-1355)
32. Forskrift etter delingslova – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Bamble kommune, Telemark. (FOR-1984-06-13-1203)
33. Forskrift til delingslova, iverksetting av grunneiedomsregisteret i GAB, Frei, Averøy og Eide kommunar, Møre og Romsdal. (FOR-1984-06-01-1187)
34. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Båtsfjord kommune, Finnmark. (FOR-1984-05-16-1115)
35. Forskrift til delingslova – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Porsgrunn kommune, Telemark. (FOR-1984-05-15-1113)
36. Forskrift til delingslova – iverksetting av grunneiedomsregisteret i GAB i kommunane Hareid, Haram, Skodje, Ørskog, Stordal, Norddal og Sykkylven, Møre og Romsdal. (FOR-1984-04-11-953)
37. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Gjøvik, Østre Toten og Vestre Toten kommuner, Oppland. (FOR-1984-04-06-952)
38. Forskrift til delingsloven – iverksetting av adresseregisteret i GAB, Aust-Agder fylke. (FOR-1984-03-15-712)
39. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Gamvik kommune, Finnmark. (FOR-1984-03-06-637)
40. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Etne, Ølen, Sveio, Bømlo, Stord og Fitjar kommuner, Hordaland. (FOR-1984-03-05-636)
41. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Ballangen, Hadsel, Sortland og Bø kommuner, Nordland. (FOR-1984-02-29-624)
42. Forskrift til delingsloven – iverksetting av G-delen i GAB, Andebu, Nøtterøy, Sem, Stokke, Tjøme og Tønsberg kommuner, Vestfold. (FOR-1984-02-24-620)
43. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i Gab i Løten, Stor-Elvdal og Tynset kommuner, Hedmark. (FOR-1984-02-20-475)

44. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i Gab i Lebesby kommune, Finnmark. (FOR-1984-02-17-473)
45. Forskrift til delingsloven – iverksetting av A-delen i GAB i alle kommuner i Troms. (FOR-1984-01-24-61)
46. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Nordkapp kommune, Finnmark. (FOR-1984-01-11-36)
47. Forskrift til delingsloven – iverksetting av adresseregisteret i GAB for samtlige kommuner i Nordland. (FOR-1983-12-22-2052)
48. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Våler kommune, Hedmark. (FOR-1983-12-13-1871)
49. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Sel kommune, Oppland. (FOR-1983-12-09-1867)
50. Forskrift til delingslova – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Skien kommune, Telemark. (FOR-1983-12-08-1864)
51. Forskrift til delingslova – iverksetting av adresseregisteret i GAB i alle kommunar i Møre og Romsdal. (FOR-1983-12-08-1863)
52. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Bergen kommune, Hordaland. (FOR-1983-12-02-1859)
53. Forskrift til delingsloven – iverksetting av A-delen i GAB i alle kommuner i Vestfold fylke. (FOR-1983-11-05-1709)
54. Forskrift til delingsloven – iverksetting av adresseregistret i GAB, Nord-Trøndelag. (FOR-1983-11-03-1627)
55. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Nedre Eiker, Øvre Eiker, Modum, Sigdal og Krødsherad kommuner, Buskerud. (FOR-1983-11-03-1626)
56. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Tjeldsund, Lødingen, Evenes, Røst og Værøy kommuner, Nordland. (FOR-1983-10-24-1616)
57. Forskrift til delingsloven, Leirfjord m.fl. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Leirfjord, Grane, Moskenes, Flakstad og Vestvågøy kommuner, Nordland. (FOR-1983-10-24-1615)
58. Forskrift til delingsloven – iverksetting av adresseregisteret i GAB i alle kommuner i Oppland fylke. (FOR-1983-10-05-1528)
59. Forskrift til delingsloven – iverksetting av adresseregisteret i GAB i Vest-Agder. (FOR-1983-09-05-1458)
60. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Risør, Arendal, Gjerstad, Vegårshei, Tvedestrand, Moland, Froland, Øyestad, Tromøy, Hisøy og Åmli, Aust-Agder. (FOR-1983-09-05-1456)
61. Forskrift til delingslova – iverksetting av grunneiedomsregistret i GAB, Midsund, Nesset, Rauma, Sandøy og Vestnes, Møre og Romsdal. (FOR-1983-09-01-1455)
62. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Lillehammer, Sør-Fron, Ringeby, Øyer og Gausdal kommuner, Oppland. (FOR-1983-09-01-1454)
63. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregistret i GAB i Sørøysund kommune, Finnmark. (FOR-1983-08-26-1398)
64. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Meland, Radøy, Osterøy og Vaksdal kommuner, Hordaland. (FOR-1983-08-16-1388)
65. Forskrift til delingslova – iverksetting av grunneiedomsregisteret i GAB i kommunane Aure, Halså, Rindal, Surnadal, Tingvoll, Tustna og Ulstein, Møre og Romsdal. (FOR-1983-06-07-1152)
66. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregistret i GAB, Måsøy kommune, Finnmark. (FOR-1983-05-30-1044)
67. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Grue og Trysil kommuner, Hedmark. (FOR-1983-05-24-1036)
68. Forskrift til delingsloven – iverksetting av adresseregisteret i GAB i alle kommuner i Hedmark fylke. (FOR-1983-05-24-1035)
69. Forskrift til delingslova – iverksetjing av grunneiedomsregisteret i GAB i kommunane Askvoll, Bremanger, Fjaler, Førde, Gaular og Naustdal, Sogn og Fjordane. (FOR-1983-05-20-1034)
70. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Alstahaug, Brønnøy, Sømna og Bindal kommuner, Nordland. (FOR-1983-04-18-846)
71. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Levanger kommune, Nord-Trøndelag. (FOR-1983-04-08-763)
72. Forskrift til delingslova – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Kragerø kommune, Telemark. (FOR-1983-03-18-671)
73. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Folldal og Engerdal kommuner, Hedmark. (FOR-1983-03-15-669)
74. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Alta kommune, Finnmark. (FOR-1983-03-15-668)
75. Forskrift til delingsloven. Iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Lier, Røyken og Hurum kommuner, Buskerud. (FOR-1983-03-11-664)

76. Forskrift til delingslova – iverksetting av grunneigedomsregisteret i GAB i kommunane Herøy, Sande, Vanylven, Volda og Ørsta, Møre og Romsdal. (FOR–1983–03–08–657)
77. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i kommunene Agdenes, Hemne, Meldal, Oppdal, Orkdal, Rennebu, Snillfjord, Frøya, Hitra, Osen, Roan, Åfjord, Klæbu, Malvik, Rissa og Skaun, Sør-Trøndelag. (FOR–1983–03–07–742)
78. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Råde kommune, Østfold. (FOR–1983–03–03–532)
79. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Eidsberg, Askim og Våler kommuner, Østfold. (FOR–1983–03–03–531)
80. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Jevnaker, Lunner, Gran, Søndre Land og Nordre Land kommuner, Oppland. (FOR–1983–01–18–43)
81. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, Haugesund og Sandnes kommuner, Rogaland. (FOR–1983–01–12–156)
82. Forskrift til delingsloven – iverksetting av bygningsregisteret i GAB for alle kommuner i Troms. (FOR–1982–12–15–1879)
83. Forskrift til delingslova – iverksetting av grunneigedomsregistret i GAB i Aukra og Giske kommunar, Møre og Romsdal. (FOR–1982–12–01–1735)
84. Forskrifter til delingsloven – iverksetting av adresseregisteret for alle kommunene i Buskerud. (FOR–1982–11–10–1606)
85. Forskrifter til delingsloven – iverksetting av adresseregisteret i GAB for alle kommunene i Østfold. (FOR–1982–11–09–1603)
86. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Hasvik kommune, Finnmark. (FOR–1982–11–02–1588)
87. Forskrift til delingslova – iverksetjing av grunneigedomsregisteret i GAB i Tokke og Vinje kommunar, Telemark. (FOR–1982–10–11–1509)
88. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Kvæfjord, Skånland, Bjarkøy, Ibestad, Gratangen, Lavangen, Bardu, Salangen, Sørreisa, Dyrøy og Tranøy kommuner, Troms. (FOR–1982–10–06–1502)
89. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Steinkjer, Namsos, Meråker, Stjørdal, Frosta, Leksvik og Verdal kommuner, Nord-Trøndelag. (FOR–1982–09–29–1481)
90. Forskrift til delingsloven. Iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Nore og Uvdal, Rollag, Flesberg og Kongsberg kommuner, Buskerud. (FOR– 1982–09–22–1469)
91. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Rana, Vefsn og Hattfjelldal kommuner, Nordland. (FOR–1982– 09–20–1424)
92. Forskrift til delingslova – iverksetting av grunneigedomsregisteret i GAB i Lindås, Austrheim, Fedje, Modalen og Masfjorden kommune, Hordaland. (FOR–1982–09–17–1419)
93. Forskrift til delingslova – iverksetjing av grunneigedomsregisteret i GAB i Fyresdal, Nissedal og Drangedal, Telemark. (FOR–1982– 08–31–1350)
94. Forskrift til delingslova – iverksetjing av grunneigedomsregisteret i GAB i kommunane Balestrand, Gulen, Hyllestad, Høyanger, Leikanger, Solund og Vik, Sogn og Fjordane. (FOR–1982–08–30–1349)
95. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Loppa kommune, Finnmark. (FOR–1982–08–24– 1330)
96. Forskrift til delingslova – iverksetting av eigedomsregistret i GAB i Fræna kommune, Møre og Romsdal. (FOR–1982–08– 06–1279)
97. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Dovre, Lesja, Skjåk, Lom, Vågå og Nord-Fron kommuner, Oppland. (FOR–1982–07–26–1255)
98. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Kongsvinger, Tolga og Os kommuner, Hedmark. (FOR–1982– 05–28–987)
99. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Bodø, Narvik, Vega og Vevelstad kommuner, Nordland. (FOR– 1982–04–20–743)
100. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregistret i GAB i Kvalsund kommune, Finnmark. (FOR–1982–04–07– 707)
101. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB for Halden, Skjeberg, Aremark, Marker, Trøgstad, Spydeberg, Skiptvet, Rakkestad og Tune kommuner, Østfold. (FOR–1982–04–02–698)
102. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB, i Storfjord, Lyngen, Kåfjord, Skjervøy, Kvænangen, Nordreisa, Balsfjord, Målselv, Lenvik, Berg og Torsken kommuner, Troms. (FOR–1982–03–08–537)
103. Forskrift til delingslova – iverksetting av grunneigedomsregisteret i GAB i Odda, Kvinnherad, Tysnes, Os og Austevoll kommuner, Hordaland. (FOR–1982–02–08–346)
104. Forskrifter til delingslova – iverksetting av grunneigedomsregisteret i GAB i Molde kommune, Møre og Romsdal. (FOR–1982–02–03–327)

105. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i kommunene Melhus, Midtre Gauldal, Holtålen, Røros, Selbu, Tydal, Bjugn og Ørland, Sør-Trøndelag. (FOR–1982–01–29–214)
106. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Kristiansand og Songdalen kommuner, Vest-Agder. (FOR–1982–01–25–185)
107. Forskrift til delingsloven, Sør-Varanger. Forskrift til delingsloven – iverksetting av grunneiendomsregisteret i GAB i Sør-Varanger kommune, Finnmark. (FOR–1982–01–15–88).

21. des. Nr. 1738 2009

Forskrift om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet (Sjøfartsdirektoratets gebyrtariff)

Hjemmel: Fastsett av Nærings- og handelsdepartementet 21. desember 2009 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 4, § 6, § 10 og § 48, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171, lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 20, § 21 og § 26a, jf. delegeringsvedtak 27. november 1998 nr. 1095 og lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 198, jf. forskrift 17. juni 2008 nr. 607 om forsikring og annen sikkerhet for oljesølsansvar for skip etter bunkerskonvensjonen 2001 og ansvarskonvensjonen 1992.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56b (direktiv 95/21/EF). Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

§ 1. Virkeområde

Gebyr- og timesatser i denne forskriften gjelder for førstegangsgebyr, årsgebyr og andre gebyr som skal betales til statskassen i henhold til forskrift 2. februar 1996 nr. 115 om oppkreving av gebyr til Statskassen for besiktelser, sertifikatutstedelse mv. som foretas i henhold til lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) mv. Definisjonene i nevnte forskrift får tilsvarende anvendelse.

§ 2. Fravik

1. Dersom gebyr i henhold til denne forskriften, jf. forskrift 2. februar 1996 nr. 115 om oppkreving av gebyr til Statskassen for besiktelser, sertifikater mv., i spesielle tilfeller finnes urimelige, kan Sjøfartsdirektoratet fastsette gebyret i det enkelte tilfelle.
2. For oljetankskip med segregerte ballasttanker må eier selv søke om reduksjon av gebyret.

§ 3. Førstegangsgebyr for skip registrert i NOR og sertifikatpliktige skip som ikke er registreringspliktige

1. Førstegangsgebyr for passasjerskip.

BT			Bygget i Norge Kr	Bygget i Europa Kr	Bygget utenfor Europa Kr	Innkjøpt fra utlandet Kr
Under 10 meter største lengde,			7 632	9 536	11 440	3 808
Fra og med 10 meter største lengde,			0	0	0	0
men under 15 meter			24 901	31 115	37 330	12 443
"	25 BT	50 BT	67 341	84 150	100 992	33 669
"	50 "	100 "	86 910	108 652	130 380	43 455
"	100 "	150 "	105 715	132 152	158 602	52 872
"	150 "	200 "	137 716	172 152	206 574	68 858
"	200 "	300 "	160 182	200 257	240 302	80 106
"	300 "	400 "	189 171	236 450	283 757	94 586
"	400 "	500 "	208 507	260 642	312 761	104 254
"	500 "	800 "	279 241	349 028	418 816	139 620
"	800 "	1 000 "	350 046	437 562	525 077	175 030
"	1 000 "	1 500 "	472 397	590 496	708 595	236 198
"	1 500 "	2 000 "	549 476	686 838	824 200	274 738
"	2 000 "	3 000 "	716 861	896 084	1 075 291	358 446
"	3 000 "	4 000 "	883 655	1 104 562	1 325 468	441 828
"	4 000 "	5 000 "	941 783	1 177 214	1 412 688	470 906
"	5 000 "	6 000 "	1 085 668	1 357 085	1 628 488	542 834
"	6 000 "	8 000 "	1 131 632	1 414 534	1 697 435	565 801
"	8 000 "	10 000 "	1 281 851	1 602 317	1 922 783	640 933
"	10 000 "	13 000 "	1 376 687	1 720 874	2 065 045	688 358
"	13 000 "	15 000 "	1 523 806	1 904 761	2 285 716	761 910
"	15 000 "	17 000 "	1 621 830	2 027 303	2 432 746	810 916
"	17 000 "	20 000 "	1 658 644	2 073 297	2 487 965	829 321
"	20 000 "	23 000 "	1 903 772	2 379 697	2 855 650	951 893

	<i>BT</i>		<i>Bygget i Norge Kr</i>	<i>Bygget i Europa Kr</i>	<i>Bygget utenfor Europa Kr</i>	<i>Innkjøpt fra utlandet Kr</i>
"	23 000 "	30 000 "	1 928 157	2 410 192	2 892 242	964 085
"	30 000 "	50 000 "	2 100 560	2 625 710	3 150 862	1 050 303
"	50 000 " og over		2 334 027	2 917 527	3 501 041	1 167 013

2. Førstegangsgebyr for klassifiserte lasteskip, unntatt beredskapsfartøy.

	<i>BT</i>		<i>Bygget i Norge Kr</i>	<i>Bygget i Europa Kr</i>	<i>Bygget utenfor Europa Kr</i>	<i>Innkjøpt fra utlandet Kr</i>
Fra og med	50 BT, men under	100 BT	33 241	41 536	49 847	16 606
"	100 "	300 "	48 754	60 961	73 139	24 384
"	300 "	500 "	72 622	90 778	108 933	36 311
"	500 "	1 000 "	119 531	149 421	179 311	59 781
"	1 000 "	1 600 "	201 364	251 697	302 060	100 682
"	1 600 "	2 000 "	231 268	280 628	346 903	115 635
"	2 000 "	4 000 "	270 073	337 589	405 103	135 044
"	4 000 "	10 000 "	382 697	478 360	574 038	191 356
"	10 000 "	20 000 "	534 052	667 546	801 055	267 019
"	20 000 "	30 000 "	717 997	897 500	1 076 989	359 139
"	30 000 "	50 000 "	840 510	1 050 641	1 260 773	420 262
"	50 000 "	70 000 "	1 054 996	1 318 753	1 582 479	527 513
"	70 000 "	90 000 "	1 269 496	1 586 878	1 889 484	634 748
"	90 000 "	100 000 "	1 492 396	1 865 483	2 238 586	746 191
"	100 000 "	120 000 "	1 614 923	2 018 654	2 422 384	807 462
"	120 000 "	160 000 "	1 768 019	2 209 640	2 652 028	883 862
"	160 000 "	200 000 "	2 013 325	2 516 660	3 019 980	1 006 655
"	200 000 "	240 000 "	2 258 395	2 823 000	3 387 592	1 129 197
"	240 000 " og over		2 503 449	3 129 326	3 755 188	1 251 740

3. Førstegangsgebyr for uklassifiserte lasteskip, unntatt beredskapsfartøy.

	<i>BT</i>		<i>Bygget i Norge Kr</i>	<i>Bygget i Europa Kr</i>	<i>Bygget utenfor Europa Kr</i>	<i>Innkjøpt fra utlandet Kr</i>
Fra og med	50 BT, men under	100 BT	85 744	107 295	128 609	42 880
"	100 "	300 "	105 612	132 019	158 440	52 828
"	300 "	500 "	161 229	201 526	241 837	80 622
"	500 " og over		252 597	315 772	378 918	126 306

4. Førstegangsgebyr beredskapsfartøy.

Førstegangsgebyr som for lasteskip, med et tillegg på kr 17 727.

5. Førstegangsgebyr for klassifiserte fiske- og fangstfartøy.

	<i>BT</i>		<i>Bygget i Norge Kr</i>	<i>Bygget i Europa Kr</i>	<i>Bygget utenfor Europa Kr</i>	<i>Innkjøpt fra utlandet Kr</i>
Under 15 m, men med største lengde på 10,67 meter og over						
Fra og med	25 BT men under	50 BT	24 252	30 318	36 385	12 133
"	50 "	100 "	34 318	42 908	51 484	17 166
"	100 "	200 "	50 142	62 673	75 219	25 063
"	200 "	300 "	70 821	88 534	106 232	35 411
"	300 "	500 "	74 024	92 534	111 043	37 020
"	500 "	1 000 "	120 860	151 074	181 274	60 415
"	1 000 "	1 500 "	150 986	188 744	226 486	75 500
"	1 500 " og over		180 920	226 146	271 373	90 467

6. Førstegangsgebyr for uklassifiserte fiske- og fangstfartøy.

	BT		Bygget i Norge Kr	Bygget i Europa Kr	Bygget utenfor Europa Kr	Innkjøpt fra utlandet Kr
Under 15 m, men med største lengde på 10,67 meter og over						
Fra og med	25 BT men under	50 BT	24 252	30 318	36 385	12 133
"	50 "	100 "	102 704	128 358	154 041	51 352
"	100 "	200 "	124 476	155 591	186 736	62 245
"	200 "	300 "	160 949	201 201	241 438	80 490
"	300 "	500 "	185 762	232 198	278 649	92 888
"	500 "	1 000 "	249 439	311 787	374 151	124 712
"	1 000 " og over		302 931	378 697	454 418	151 473

7. Førstegangsgebyr for ikke sertifikatpliktige skip og lektere, samt sertifikatpliktige skip som har seilt uten målebrev/identitetsbevis.

	BT		Bygget i Norge Kr	Bygget i/importert fra Europa Kr	Bygget i/importert utenfor Europa Kr
Under 10 meter største lengde					
Fra og med	10 meter største lengde, men under 15 meter		1 136	1 417	1 698
Fra og med	25 BT men under	50 BT	2 022	2 539	3 040
"	50 "	200 "	6 494	8 119	9 728
"	200 "	500 "	7 292	9 122	10 953
"	500 "	1 000 "	9 698	12 133	14 554
"	1 000 "	1 500 "	19 351	24 208	29 049
"	1 500 "	2 000 "	31 100	38 880	46 658
"	2 000 " og over		42 908	53 640	64 371
			59 795	74 732	92 781

§ 4. Førstegangsgebyr for skip registrert i NIS

1. Passasjerskip.

Grunnbeløp kr 5 000,– pluss et tonnasjetillegg på kr 0,50 pr. nettotonn.

Utreget beløp multipliseres med en faktor 1,1719. I tillegg skal det betales gebyr etter samme satser som fastsatt i § 3 nr. 1.

2. Lasteskip, under 500 BT, samt beredskapsfartøy og forsyningsskip uansett tonnasje.

Som førstegangsgebyr skal betales kr 5 000,– pluss et tonnasjetillegg på kr 0,50 pr. nettotonn.

Utreget beløp skal multipliseres med en faktor på 1,1719.

I tillegg skal det betales gebyr etter samme satser som fastsatt i § 3 nr. 2 eller 3 og eventuelt nr. 4.

3. Lasteskip på 500 BT og derover, unntatt beredskapsfartøy og forsyningsskip.

Grunnbeløp kr 12 000,–, pluss følgende tonnasjetillegg:

for de første	5 000 nettotonn	betales	kr 5,–	pr. nettotonn
for de neste	5 000 nettotonn	betales	kr 4,–	pr. nettotonn
for de neste	20 000 nettotonn	betales	kr 3,–	pr. nettotonn
for de neste	40 000 nettotonn	betales	kr 2,–	pr. nettotonn

For skip som er større enn 70 000 nettotonn betales ytterligere kr 1,– pr. nettotonn utover 70 000 nettotonn.

Utreget beløp skal multipliseres med en faktor på 1,1719.

§ 5. Årsgebyr for skip

Årsgebyret gjelder for skip registrert i NOR og skip registrert i NIS. Dette omfatter lasteskip, passasjerskip, fiskefartøyer, lektere.

Grunngebyr betales for alle sertifikatpliktige skip og for alle andre skip som har fått utstedt noe påbudt godkjenningssdokument med hjemmel i direktoratets lovgrunnlag eller regelverk. Tilsynsgebyr betales for skip som er underlagt regelmessig kontroll under direktoratets myndighet, hvor denne utføres av direktoratet og ikke av klasseelskap eller annen godkjent organisasjon.

	Grunngebyr	Tilsynsgebyr
Under 10 m	2 000	1 000
Fra og med 10 m, men under 15 m	3 000	3 000
Fra og med 15 m, men under 100 BT	5 000	5 000

	<i>Grunngebyr</i>	<i>Tilsynsgebyr</i>
Fra og med 100 BT, men under 500 BT	10 000	10 000
Fra og med 500 BT for de første 30 000 NT for de neste 40 000 NT for tonnasje over 70 000 NT	15 000 + 2,00 pr. NT 20 000 + 1,50 pr. NT 20 000 + 1,00 pr. NT	20 000 + 3,00 pr. NT 20 000 + 2,50 pr. NT 20 000 + 2,00 pr. NT

Tilsynsgebyret for passasjerskip multipliseres med en faktor på 3,60.

Summen av grunngebyr og alt tilsynsgebyr multipliseres med en faktor på 1,3416.

§ 6. Andre gebyr for skip registrert i NOR eller NIS¹ samt ikke sertifikatpliktige skip

1. Dispensasjonssøknader fra forskrift om arbeids- og hviletiden og forskrift om bemanning:

<i>BT</i>	<i>Førstegangs- behandling Kr</i>	<i>Senere søknader Kr</i>
Under 100	1 225	620
Fra og med 100 men under 500	2 436	1 225
Fra og med 500 men under 2 000	4 930	2 465
Fra og med 2 000 og over	9 904	4 944

2. Særskilte sertifikater og tillatelser som ikke dekkes av førstegangsgebyr og årsgebyr.

- 2.1. Sertifikat om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for ansvar for skade ved oljesøl (CLC-sertifikat) kr 1 357,-.
 - 2.2. Passasjersertifikat for elvefart kr 1 003,-.
 - 2.3. Sertifikat om forsikring og annen sikkerhet for oljesølsansvar for skip etter Bunkerskonvensjonen 2001 kr 2 085,-.
- 1 Med unntak av § 6 nr. 2.3 gjelder § 6 ikke for lasteskip i NIS på 500 BT og derover som ikke er beredskapsfartøy eller forsyningskip, jf. forskrift 2. februar 1996 nr. 115 om oppkreving av gebyr til Statskassen for besiktelsler, sertifikatutstedelse mv. § 19 nr. 4.

§ 7. Førstegangsgebyr og årsgebyr for flyttbare innretninger og undervannsfartøy

1. Førstegangsgebyr

<i>Flyttbare innretninger</i>		<i>Undervannsfartøy</i>	
<i>Bygget i Norge Kr</i>	<i>Bygget i utlandet Kr</i>	<i>Bygget i Norge Kr</i>	<i>Bygget i utlandet Kr</i>
1 524 810	1 983 641	548 901	713 569

2. Årsgebyr

<i>Flyttbare innretninger Kr</i>	<i>Undervannsfartøy Kr</i>
646 616	111 797

§ 8. Gebyr for måling/kjenningsmåling mv.

1. For førstegangs måling av flyttbare innretninger, skip tilhørende Det norske Sjøforsvar og utenlandske skip betales:

	<i>BT</i>	<i>Kr</i>
Under 100 BT		1 358
Fra og med 100 BT men under 300 BT		3 410
" 300 "	500 "	7 527
" 500 "	1 000 "	11 779
" 1 000 "	1 600 "	21 417
" 1 600 "	2 000 "	31 071
" 2 000 "	3 000 "	45 034
" 3 000 "	4 000 "	63 618
" 4 000 "	6 000 "	82 482
" 6 000 "	8 000 "	120 918
" 8 000 "	10 000 "	149 510
" 10 000 "	20 000 "	187 016
" 20 000 "	50 000 "	295 536
" 50 000 "	80 000 "	447 643
" 80 000 "	100 000 "	589 994
" 100 000 " og over		661 140

2. For måling¹ av norske skip og flytende innretninger som ikke er å anse som skip, betales:

	<i>BT</i>		<i>Kr</i>	<i>Lekter Kr</i>
Under	100 BT		340	340
Fra og med	100 BT men under	300 BT	841	841
"	300 "	500 "	1 874	1 874
"	500 "	1 000 "	2 953	2 953
"	1 000 "	1 600 "	5 358	5 358
"	1 600 "	2 000 "	7 764	7 764
"	2 000 "	3 000 "	11 262	11 262
"	3 000 "	4 000 "	15 897	11 262
"	4 000 "	6 000 "	20 503	11 262
"	6 000 "	8 000 "	30 229	11 262
"	8 000 "	10 000 "	37 374	11 262
"	10 000 "	20 000 "	46 761	11 262
"	20 000 "	50 000 "	73 891	11 262
"	50 000 "	80 000 "	111 914	11 262
"	80 000 "	100 000 "	147 503	11 262
"	100 000 " og over		165 288	11 262

3. For utstedelse av målebrev² for norske og utenlandske skip og flyttbare innretninger, for skip tilhørende Det norske Sjøforsvar og for utenlandske flytende innretninger som ikke er å anse som skip, betales:

	<i>BT</i>		<i>Internasjonalt målebrev Kr</i>	<i>Panamakanal målebrev Kr</i>	<i>Suezkanal målebrev Kr</i>
Under	25 BT		649	841	841
Fra og med	25 BT men under	100 BT	1 181	2 347	2 347
"	100 "	200 "	2 332	3 986	3 986
"	200 "	500 "	3 557	5 358	5 358
"	500 "	1 600 "	5 993	8 192	8 192
"	1 600 "	3 000 "	8 266	11 189	11 189
"	3 000 "	4 000 "	10 642	14 082	14 082
"	4 000 "	8 000 "	11 749	15 529	15 529
"	8 000 "	10 000 "	15 292	19 853	19 853
"	10 000 " og over		16 487	21 285	21 285

1 Førstegangsmåling av norske skip er inkludert i førstegangsgebyret.

2 Førstegangsmålebrev for norske skip er inkludert i førstegangsgebyret.

4. For kjenningsmåling og utstedelse av identitetsbevis unntatt ved førstegangskjenningsmåling jf. § 3 nr. 7 betales:

For fartøy med største lengde under 10 m største lengde: kr 1 003,–.

For fartøy med største lengde f.o.m. 10 meter men under 15 meter: kr 1 784,–.

§ 9. Timesatser for gebyr beregnet etter anvendt tid

For gebyr som skal beregnes etter anvendt tid skal følgende timesatser gjelde:

For besiktelser mv. utført i Norge kr 1 003,–.

For besiktelser mv. utført i utlandet kr 1 784,–.

For overtid i Norge og utlandet kr 840,–.

Gebyret skal oppkreves i tillegg til ovennevnte satser.

§ 10. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft fra 1. januar 2010. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 13. januar 2004 nr. 252 om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet (Sjøfartsdirektoratets gebyrtariff) fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet.

Forskrift om gebyr for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 21. desember 2009 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 16 og § 48, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 20, § 26b og § 31, jf. delegeringsvedtak 27. november 1998 nr. 1095. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder gebyr for behandling av søknader om sertifikater eller påtegninger som utstedes av maritimt personell i henhold til lov om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) og lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter med tilhørende forskrifter.

§ 2. Utstedelse av gebyr

Sjøfartsdirektoratet eller den som på oppdrag utsteder sertifikat eller påtegning til maritimt personell skal utstede gebyr.

§ 3. Betaling av gebyr

Gebyr for behandling av søknad om sertifikat eller påtegning betales til Sjøfartsdirektoratet, med mindre annet er særskilt fastsatt.

Gebyr skal betales av den som søker om sertifikat eller påtegning og være innbetalt før dokumentet kan utleveres.

Dersom søknad om sertifikat eller påtegning ikke blir innvilget vil innbetalt gebyr bli tilbakebetalt.

§ 4. Gebyrsatser

Gebyr for sertifikat og påtegning skal ha følgende satser:

– Dekk- og maskinoffiserssertifikater	kr 619,—
– Påtegning/godkjenning av utenlandsk sertifikat	kr 619,—
– Tankskip- og offshoresertifikater	kr 413,—
– Kokk-, bro- og maskinvaktsertifikater, MOB-, HMOB- og assessorsertifikater	kr 413,—
– Duplikater	kr 310,—

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010. Samtidig oppheves forskrift 23. november 2007 nr. 1319 om gebyr for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell.

21. des. Nr. 1740 2009

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter uer i ICES' statistikkområder I og II utenfor noen stats jurisdiksjon i 2010

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 21. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 11. desember 2009 nr. 1508 om regulering av fisket etter uer i ICES' statistikkområder I og II utenfor noen stats jurisdiksjon i 2010 gjøres følgende endring:

I § 2 skal tidsperioden endres til fra og med 15. august til og med 30. november.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2010.

21. des. Nr. 1741 2009

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 21. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 16, § 22, § 26, § 27, § 32, § 36, § 39 og § 67. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

I

I forskrift 18. desember 2009 nr. 1636 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2010 gjøres det følgende endringer:

Forskriftens hjemmelsfelt skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 18. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 16, § 22, § 26, § 27, § 32, § 36, § 37, § 39 og § 67.

§ 3 skal lyde:

Fartøy som har tråltillatelse kan fiske og lande inntil 81 535 tonn torsk, 44 992 tonn hyse og 66 970 tonn sei, hvorav 1000 tonn sei avsettes til dekning av bifangst i industritrålfisket.

Av disse kvanta kan:

- 1) fartøy med torsketråltillatelse fiske og lande inntil 80 785 tonn torsk, samt 44 242 tonn hyse og 53 576 tonn sei, og
- 2) fartøy med seitråltillatelse fiske og lande inntil 12 394 tonn sei. Fartøy med seitråltillatelse kan i tillegg fiske og lande inntil 750 tonn torsk og 750 tonn hyse som bifangst.

§ 5 skal lyde:

Fartøy som har adgang til å delta i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy kan fiske og lande inntil 22 957 tonn torsk, 13 213 tonn hyse og 7566 tonn sei, hvorav 750 tonn sei avsettes til bifangst.

Av den samlede gruppekvoten av torsk for konvensjonelle fartøy som har adgang til å delta i åpen eller lukket gruppe og som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum avsettes 6500 tonn til bifangstordning.

Fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 133 430 tonn torsk, 54 322 tonn hyse og 51 585 tonn sei. Kvantumet av torsk fordeles som følger:

- 1) Fartøy med hjemmelslengde under 11 meter kan fiske og lande inntil 36 893 tonn torsk.
- 2) Fartøy med hjemmelslengde fra og med 11 meter til og med 14,99 meter kan fiske og lande inntil 35 439 tonn torsk.
- 3) Fartøy med hjemmelslengde fra og med 15 meter til og med 20,99 meter kan fiske og lande inntil 36 613 tonn torsk.
- 4) Fartøy med hjemmelslengde fra og med 21 meter og med mindre enn 300 m³ lasteromsvolum kan fiske og lande inntil 24 484 tonn torsk.

Fartøy som har adgang til å delta i åpen gruppe i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som har mindre enn 300 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande 16 323 tonn torsk, 5873 tonn hyse og 9629 tonn sei.

§ 7 første ledd skal lyde:

Fartøy med torsketråltillatelse og med kvotefaktor 1,00 kan fiske og lande en fartøykvote på inntil 921 tonn torsk og en maksimalkvote på 656 tonn hyse hvorav hvert fartøy har en garantert hysekvote på 504 tonn.

§ 34 skal lyde:

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

II

Endringene trer i kraft straks.

21. des. Nr. 1742 2009

Forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2010

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 21. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 13 og § 16 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sei sør for 62° N i 2010.

§ 2. Totalkvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske og lande inntil 53 042 tonn sei sør for 62° N i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og i ICES-statistikkområdene IIIa. Av dette kvantum avsettes 250 tonn til forsknings- og undervisningsformål.

Alle kvanta i denne forskrift angis i rund vekt.

§ 3. Gruppekvoter

Fartøy som fisker med not kan fiske og lande inntil 5500 tonn.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 8000 tonn.

Fartøy som fisker med trål kan fiske og lande inntil 39 292 tonn, herunder kan:

- a) fartøy med torsketråltillatelse fiske og lande inntil 25 033 tonn.
- b) fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 7743 tonn, hvorav 3000 tonn avsettes til dekning av bifangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket.
- c) fartøy med seitråltillatelse kan fiske og lande inntil 6516 tonn.

§ 4. Maksimalkvote for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan maksimalt fiske og lande inntil 600 tonn.

§ 5. Maksimalkvote for fartøy med torsketråltillatelse

Fartøy med torsketråltillatelse og som er registrert som fabrikktrålere kan maksimalt fiske og lande inntil 1400 tonn.

Fartøy med torsketråltillatelse som er registrert som ferskfisk- og rundfrystrålere eller småtrålere kan maksimalt fiske og lande inntil 1000 tonn.

§ 6. Maksimalkvote for fartøy med seitråltillatelse

Fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,00 kan maksimalt fiske og lande inntil 1000 tonn.

§ 7. Maksimalkvote for fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse

Fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse som har fisket 400 tonn sei eller mer i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 kan maksimalt fiske og lande inntil 400 tonn.

Fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse som har fisket mindre enn 400 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 kan maksimalt fiske og lande inntil 200 tonn.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse som har fisket mindre enn 400 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 kan maksimalt fiske og lande inntil 60 tonn.

Maksimalkvotene skal også dekke bifangst av sei i fartøyenes pelagiske trålfiske.

§ 8. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Ved utskifting eller forlengelse av fartøy med seitråltillatelse til større fartøy etter 31. desember 2001 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

§ 9. Bifangst

Når fisket er stoppet, kan det ved konsumfiske etter andre fiskeslag tas inntil 10 % bifangst av sei rund vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 10. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten, gruppekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket for konvensjonelle havfiskefartøy når det gjenstår 1400 tonn sei av gruppekvoten.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 11. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter § 60, § 61, § 64 og § 65 i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) eller § 31 i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven). På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

21. des. Nr. 1743 2009**Forskrift om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy**

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 21. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 34, § 35, § 36, § 37, § 39 og § 43. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser**§ 1. Formål**

Formålet med forskriften er å legge til rette for en effektiv regulering av fiskeriene, bedre kontroll med ressursuttaket og et bedre grunnlag for statistikk og forskning ved å benytte elektroniske systemer og digital kommunikasjon for å rapportere aktivitet og fangst.

§ 2. Saklig og stedlig virkeområde

Forskriften gjelder for norske fiske- og fangstfartøy uavhengig av hvor de befinner seg.

Med fiske- og fangstfartøy forstås ethvert fartøy som er utstyrt for eller driver fiske og fangst i ervervsøyemed, eller fartøy som bistår fiskeflåten, herunder transportfartøy som mottar fangst og lete- og forsøksfartøy.

§ 3. Krav til posisjonsrapporteringsutstyr

Norske fiske- og fangstfartøy som omfattes av § 7 skal ha posisjonsrapporteringsutstyr om bord som tilfredsstiller kravene i forskrift 23. desember 1999 nr. 1592 om krav til utstyr som skal benyttes om bord i fiskefartøy til sporing via satellitt.

Det er forbudt å slå av, skade, ødelegge eller på annen måte manipulere posisjonsrapporteringsutstyret.

Ansvarshavende om bord på fartøyet skal påse at dataene ikke blir endret, at antenner som er tilkoblet posisjonsrapporteringsutstyret ikke blokkeres, at strømforsyningen til posisjonsrapporteringsutstyret ikke brytes og at posisjonsrapporteringsutstyret ikke fjernes fra fartøyet.

§ 4. Krav til elektroniske rapporteringssystemer og sending av meldinger

Norske fiske- og fangstfartøy skal sende meldinger angitt i denne forskrift elektronisk til Fiskeridirektoratet. Det skal kun benyttes rapporteringssystem som til enhver tid oppfyller Fiskeridirektoratets gjeldende krav til generering, autentisering og sikring av elektroniske meldinger og som er bekreftet tillatt av Fiskeridirektoratet.

Ansvarshavende om bord på fartøy skal forvisse seg om at rapporteringssystem installert om bord fungerer tilfredsstillende. Etter installering og etter at vesentlige endringer av systemet er gjennomført skal ansvarshavende på fartøyet sende minst to elektroniske testmeldinger.

Testmeldingen skal inneholde følgende opplysninger:

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/- Valgfritt</i>	<i>Forklaring</i>
Meldingstype	TM	P	AUD, Testmelding
Mottaker	AD	P	ISO alfa-3-kode (se vedlegg 3) for mottaker av AUD-meldingen
Radiokallesignal	RC	P	Fartøyet radiokallesignal
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyet registreringsnummer i merkeregisteret
Meldingsdato	DA	P	Datomeldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	P	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)
Skippers navn	MA	V	Skippers navn
Fritekst	MS	V	0–255 karakterer lang tekst

§ 5. Returnmelding ved elektronisk rapportering

Fiskeridirektoratet bekrefter mottak av melding angitt i denne forskrift automatisk med en returnmelding med meldingsidentifikasjon RET (Return). Dersom meldingen er mottatt uten vesentlig feil vil returnmeldingen angi meldingsstatus ACK (Acknowledged). Dersom meldingen mottas med vesentlig feil, vil returnmeldingen angi meldingsstatus NAK (Not acknowledged).

Melding sendt i henhold til denne forskrift anses som ikke mottatt av Fiskeridirektoratet dersom avsender ikke mottar returnmelding eller returnmeldingen viser meldingsstatus NAK.

Returnmeldingen skal inneholde følgende opplysninger:

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/- Valgfritt</i>	<i>Forklaring</i>
Meldingstype	TM	P	RET, Returnmelding fra Fiskeridirektoratet
Meldingsnummer	RN	P	Nummeret på den kvitterte meldingen
Avsender	FR	P	NOR for norsk kvotekontroll
Mottaker	RC	P	Fartøyet radiokallesignal
Meldingsstatus	RS	P	ACK for godkjent / NAK for ikke godkjent
Returnert feilmelding	RE	P	Feilmeldingsnummer: Se vedlegg 2
Meldingsdato	DA	P	Dato RET-meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	P	Tidspunkt når RET-meldingen er sendt i UTC (TTMM)
Meldingens versjonsnummer	MV	V	Heltall som viser versjonsnummer hentet fra kvittert melding dersom denne inneholder et versjonsnummer.
Sekvensnummer	SQ	V	Sekvensnummer hentet fra kvittert melding dersom denne inneholder et sekvensnummer

§ 6. Omkostninger

Omkostninger i forbindelse med anskaffelse, installasjon og bruk av utstyr som nevnt i denne forskrift skal dekkes av fartøyet eier. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dekke utgifter til bruk av slikt utstyr.

Kapittel II. Posisjonsrapportering**§ 7. Saklig virkeområde for posisjonsrapportering**

Bestemmelsene i dette kapittelet gjelder for norske fiske- og fangstfartøy på eller over 21 meter største lengde og for slike fartøy på eller over 15 meter største lengde som oppholder seg i EU-sonen. Bestemmelsene gjelder også for norske fiske- og fangstfartøy under 15 meter største lengde som oppholder seg i farvann utenfor noen stats jurisdiksjon.

Norske fiske- og fangstfartøy på eller over 18 meter største lengde er omfattet av reglene i dette kapittelet fra og med 1. mars 2010. Fartøy på eller over 15 meter største lengde er omfattet av reglene i dette kapittelet fra og med 1. juni 2010.

§ 8. Posisjonsrapportering

Fartøy som nevnt i § 7 skal en gang per time automatisk sende melding om fartøyet posisjon til Fiskeridirektoratet. Fiskeridirektoratet kan innhente melding om posisjonen for det enkelte fartøy oftere enn en gang per time.

Melding om posisjon skal inneholde følgende opplysninger:

- Entydig identifikasjon av fartøyet,
- fartøyet geografiske posisjon i rapporteringsøyeblikket med en posisjonsfeil på under 500 meter med et konfidensintervall på 99 %,
- dato og tidspunkt for fartøyet posisjon,
- fart og kurs i rapporteringsøyeblikket og
- identifikasjon av hvilken rapporttype som sendes.

Når et fartøy har sendt automatiske posisjonsmeldinger i henhold til første og annet ledd fra samme posisjon i mer enn fire timer, kan slike meldinger sendes en gang hver tolvte time.

§ 9. Posisjonsrapportering for bestemte fartøygrupper

Fiskeridirektoratet kan for bestemte grupper av norske fiske- og fangstfartøy pålegge rapporteringsplikter nevnt i § 8, dersom internasjonale forpliktelser eller særlige grunner tilsier dette.

Fiskeridirektoratet kan for bestemte grupper av norske fiske- og fangstfartøy gjøre unntak fra rapporteringsplikter nevnt i § 8 for nærmere avgrensede tidsperioder.

Kapittel III. Elektronisk rapportering

§ 10. Saklig og stedlig virkeområde for elektronisk rapportering

Følgende norske fiske- og fangstfartøy er omfattet av reglene i dette kapittel:

- Fartøy på eller over 21 meter største lengde fra og med 1. april 2010.
- Fartøy på eller over 15 meter største lengde fra og med 1. januar 2011.
- Fartøy under 15 meter største lengde som driver fiske og fangst i farvann utenfor noen stats fiskerijurisdiksjon.

§ 11. Melding om havneavgang

Fartøy som nevnt i § 10 skal sende melding om havneavgang etter avgang fra havn og senest 2 timer etter havneavgang, men før fisket starter.

Melding om havneavgang skal inneholde følgende opplysninger:

Dataelement	Kode	Påkrevd/ Valgfritt	Forklaring
Meldingstype	TM	P	DEP, melding om havneavgang
Meldingsnummer	RN	P	Serienummer for meldingen inneværende år
Sekvensnummer	SQ	V	Serienummer for meldingen inneværende år mellom et fartøy og endelig mottaker
Radiokallesignal	RC	P	Fartøyet radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyet navn
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyet registreringsnummer
Skipper	MA	P	Skipperens navn
Meldingsdato	DA	P	Datomeldingen er sendt i UTC (Coordinated universal time) (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	P	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)
Avgangshavn	PO	P	Internasjonal kode for havnen som forlates ISO alfa 2 landkode + 3 bokstaver havnekode UN/LOCODE (The United Nations code for Trade and Transport Locations.)
Dato avgang havn	ZD	P	Dato for avgang havn (ÅÅÅÅMMDD)
Tid avgang havn	ZT	P	Tidspunkt for avgang havn i UTC (TTMM)
Kvantum om bord	OB	P	Fangst om bord fordelt på fiskesort (FAO fiskesortkode) i kilo rund vekt. Parvis angitt.
Dato	PD	P	Dato for fiskestart i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Tid	PT	P	Antatt tidspunkt for fiskestart i UTC (TTMM)
Posisjon lengde	LA	P	Antatt posisjon lengde for fiskestart N/SGGDD (WGS-84)
Posisjon bredde	LO	P	Antatt posisjon bredde for fiskestart E/WGGDD (WGS-84)
Målart	DS	P	Planlagt målart (FAO fiskeslagskode), angi kun en
Kanselleringskode	RE	V	Feilkode som viser at det er en kansellering, se vedlegg 2.

§ 12. Melding om fangst

Fartøy som nevnt i § 10 skal, etter at melding om havneavgang er sendt, daglig og senest før klokken 23.59 UTC (Coordinated Universal Time) sende melding om fangst. Melding om fangst skal inneholde opplysninger angitt i blokk A og B.

Meldingen skal sendes uavhengig av om fartøyet har fisket siden forrige melding. Meldingen skal også sendes når Fiskeridirektoratet eller Kystvakten krever det, ved inspeksjon på sjø eller før melding om havneanløp er sendt.

Opplysninger angitt i blokk B skal angis for hver enkelt fiskeoperasjon og skal registreres fortløpende etter at hver fiskeoperasjon er fullført. Flere fiskeoperasjoner kan registreres parallelt. Med fiskeoperasjon menes perioden

fra det tidspunkt et sammenhengende fiskeredskap settes i sjøen til det er tatt opp fra sjøen. Fiskeoperasjonen er fullført når fiskeredskapet er tatt opp av sjøen. Garn- og linefartøy kan angi opplysninger angitt i blokk B per døgn.

<i>Blokk A</i> <i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/-</i> <i>Valgfritt</i>	<i>Forklaring</i>
Meldingstype	TM	P	DCA, melding om fangst
Meldingsnummer	RN	P	Serienummer for meldingen inneværende år
Sekvensnummer	SQ	V	Serienummer for meldingen inneværende år mellom et fartøy og endelig mottaker.
Radiokallesignal	RC	P	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyets navn
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyets registreringsnummer
Skipper	MA	P	Skipperens navn
Meldingsdato	DA	P	Datemeldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	P	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)
Fiskeritillatelse	QI	P	1 = Normalt fiske, 2 = Forskningsfangst, 3 = Skolekvote, 4 = Agnkvote, 5 = Annet
Fiskeriaktivitet	AC	P	FIS = i fiske, STE = stimer (NEAFC koder)
Korrigeringskode	RE	V	Feilkode som viser at det er en korrigering, se vedlegg 2
Meldingsversjon	MV	V	Ny meldingsversjon vil fullstendig erstatte forrige versjon og må derfor inneholde alle meldingsdata i korrekt form, alle versjoner av en melding skal ha samme RN
Havn	PO	P	Navnet på havnen der det skal landes. ISO alfa 2 landkode + 3 bokstaver havnekode UN/LOCODE (The United Nations code for Trade and Transport Locations.)

<i>Blokk B</i> <i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/-</i> <i>Valgfritt</i>	<i>Forklaring</i>
Dato	BD	P	Dato for start av fiskeoperasjon (ÅÅÅÅMMDD) i UTC
Tid	BT	P	Tidspunkt for start av fiskeoperasjon (TTMM) i UTC
Start sone	ZO	P	Sone der fiskeoperasjonen starter (LT, LG) (ISO alfa-3, se vedlegg 3)
Posisjon bredde	LT	P	Posisjon bredde ved start av fiskeoperasjon ± DD.ddd (WGS-84)
Posisjon lengde	LG	P	Posisjon lengde ved start av fiskeoperasjon ± DDD.ddd (WGS-84)
Redskap	GE	P	FAO redskapskode
Redskapsspesifikasjon	GS	P	1 = enkeltrål, 2 = dobbeltrål, 3 = trippeltrål
Redskapsproblemer	GP	P	1 = bomkast, 2 = notsprenging, 3 = splitt, 4 = hull i sekk, 5 = mistet redskap, 6 = annet, 0 = ingen redskapsproblem
Posisjon bredde	XT	P	Posisjon bredde ved avslutning av fiskeoperasjon ± DD.ddd (WGS-84)
Posisjon lengde	XG	P	Posisjon lengde ved avslutning av fiskeoperasjon ± DDD.ddd (WGS-84)
Varighet	DU	P	Varighet for fiskeoperasjonen i minutter
Innsats	FO	P	Antall krok eller totallengde garn
Fangstspesifikasjon	SS	P	NOR01 = Norsk vårgytende sild NOR02 = Nordsjøsild
Fangst	CA	P	Total fangst fra denne fiskeoperasjonen fordelt på fiskesort (FAO fiskesortkode) i kilo rund vekt. Parvis angitt.

Feltet «Redskapsspesifikasjon» gjelder kun for fartøy som fisker med trål. Feltet «Innsats» gjelder kun for fartøy som fisker med line og garn.

Feltet «Fangstspesifikasjon» er påkrevd dersom fangst (CA) inneholder fiskesortene norsk vårgytende sild eller nordsjøsild.

§ 13. Melding om havneanløp

Fartøy som nevnt i § 10 skal, uavhengig av om det skal landes fangst, sende melding om havneanløp senest 2 timer før anløp til havn. Fartøy som er mindre enn 12 timer sammenhengende på sjøen og foretar siste fiskeoperasjon nærmere havn enn 2 timer, skal før anløp til havn sende melding om havneanløp.

Fartøy som driver fiske og fryser inn hele eller deler av fangsten om bord for deretter å lande eller omlaste den i utenlandsk havn skal sende melding om havneanløp ved anløp i utenlandsk havn. Meldingen skal sendes minst 3 virkedager før ankomst havn.

Fartøy, herunder transportfartøy, som skal lande fryst fisk fanget av utenlandske fartøy i NEAFCs konvensjonsområde og NAFOs reguleringsområde til norske havner skal forholde seg som beskrevet i § 13 i forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn.

Melding om havneanløp skal inneholde følgende opplysninger:

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/- Valgfritt</i>	<i>Forklaring</i>
Meldingstype	TM	P	POR, melding om havneanløp
Meldingsnummer	RN	P	Serienummer for meldingen i inneværende år
Sekvensnummer	SQ	V	Serienummer for meldingen inneværende år mellom et fartøy og en endelig mottaker.
Radiokallesignal	RC	P	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyets navn
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyets registreringsnummer i Merkeregisteret
Skipper	MA	P	Skipperens navn
Meldingsdato	DA	P	Datomeldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	P	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)
Anløpshavn	PO	P	Internasjonal kode for havnen som anløpes, ISO alfa 2 landkode + 3 bokstaver havnekode UN/LOCODE (The United Nations code for Trade and Transport Locations.)
Landingsanlegg	LS	P	Navnet på landingsanlegget (Tekst maks. 60 karakterer)
Dato	PD	P	Dato for havneanløp i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Tid	PT	P	Tidspunkt for havneanløp i UTC (TTMM)
Kvantum som skal landes	KG	P	Kvantum som skal landes fordelt på fiskesort (FAO fiskesortkode) i kilo rund vekt. Parvis angitt
Kvantum om bord	OB	P	Fangst om bord fordelt på fiskesort (FAO fiskesortkode) i kilo rund vekt. Parvis angitt
Kansellering	RE	V	Feilkode som viser at det er en kansellering, se vedlegg 2

§ 14. Elektronisk rapportering for bestemte fartøygrupper

Fiskeridirektoratet kan for bestemte grupper av norske fiske- og fangstfartøy pålegge rapporteringsplikter nevnt i § 11, § 12 og § 13, dersom internasjonale forpliktelser eller særlige grunner tilsier dette.

Fiskeridirektoratet kan for bestemte grupper av norske fiske- og fangstfartøy gjøre unntak fra rapporteringsplikter nevnt i § 11, § 12 og § 13 for nærmere avgrensede tidsperioder.

Kapittel IV. Omlasting

§ 15. Saklig og stedlig virkeområde for omlastingsmelding

Norske fiske- og fangstfartøy som foretar omlasting i farvann under norsk fiskerijurisdiksjon, i internasjonalt farvann og i andre lands soner er omfattet av reglene i dette kapittel.

Det er ikke tillatt å foreta omlasting til andre fartøy enn fartøy som har fisketillatelse i henhold til forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges Økonomiske sone og landinger til norsk havn § 4 og som er fra medlemsstater i EU, Russland, Færøyene, Grønland, Island, Norge, samt fartøy fra NEAFC-samarbeidsland.

§ 16. Omlastingsmelding

Fartøy som nevnt i § 15 som skal avgi fangst skal senest 24 timer før omlastingen påbegynnes sende melding om omlasting til Fiskeridirektoratet.

Fartøy som nevnt i § 15 som har mottatt fangst skal senest en time etter at den enkelte omlasting er avsluttet sende elektronisk melding om omlasting til Fiskeridirektoratet.

Melding om omlasting skal inneholde følgende opplysninger:

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/- Valgfritt</i>	<i>Forklaring</i>
Meldingstype	TM	P	TRA, melding om omlasting
Meldingsnummer	RN	P	Serienummer for meldingen i inneværende år
Sekvensnummer	SQ	V	Serienummer for meldingen inneværende år mellom et fartøy og en endelig mottaker.
Radiokallesignal	RC	P	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyets navn
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyets registreringsnummer
Skipper	MA	P	Skipperens navn
Meldingsdato	DA	P	Datomeldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	P	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/- Valgfritt</i>	<i>Forklaring</i>
Posisjon lengde	LA	P	Antatt posisjon lengde for omlasting N/SGGDD (WGS-84)
Posisjon bredde	LO	P	Antatt posisjon bredde for omlasting E/WGGGDD (WGS-84)
Kvantum om bord	OB	P	Fangst om bord fordelt på fiskesort (FAO fiskesortkode) i kilo rund vekt. Parvis angitt.
Kvantum som skal overføres	KG	P	Kvantum som skal overføres fordelt på fiskesort (FAO fiskesortkode) i kilo rund vekt. Parvis angitt
Overført fra	TF	P	Radiokallesignal på fartøyet det overføres fra
Overført til	TT	P	Radiokallesignal på fartøyet det overføres til
Dato	PD	P	Antatt dato for omlasting i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Tid	PT	P	Antatt tidspunkt for omlasting i UTC (TTMM)
Kanselleringskode	RE	V	Feilkode som viser at det er en kansellering, se vedlegg 2

Feltet «Kvantum om bord» skal anvendes av det fartøy det overføres fangst fra.

Feltene «Dato» og «Tid» er valgfrie ved meldinger sendt av mottaksfartøyet etter omlastingen.

§ 17. Omlasting for bestemte fartøygrupper

Fiskeridirektoratet kan for bestemte grupper av norske fiske- og fangstfartøy gjøre unntak fra rapporteringsplikt nevnt i § 16 for nærmere avgrensede tidsperioder.

Kapittel V. Tilgang på opplysninger, korreksjon, kansellering og tekniske feil

§ 18. Tilgang til egne meldinger

Meldinger innsendt i henhold til denne forskrift skal ved forespørsel gjøres tilgjengelig for fartøyeier.

§ 19. Adgang til å korrigere og kansellere meldinger

Melding om fangst etter § 12 kan korrigeres frem til klokken 12.00 UTC dagen etter at slik melding er sendt eller inntil melding om havneanløp er sendt.

Melding om havneavgang etter § 11, havneanløp etter § 13 og omlasting etter § 16 kan kanselleres ved å sende ny melding med kanselleringskode. Dette innebærer at den tidligere innsendte meldingen nulles ut. Meldingen som inneholder kanselleringskoden må være lik meldingen som skal kanselleres og derav også ha samme RN som den meldingen som skal kanselleres. Ny melding må sendes i henhold til gjeldende regelverk med nytt RN.

§ 20. Tekniske feil og feil med kommunikasjonslinjene

Dersom det oppstår teknisk feil i de elektroniske rapporteringssystemene skal fartøyene:

- Føre posisjonsrapportene manuelt og sende dem via e-post eller telefaks til Fiskeridirektoratet minst en gang hver fjerde time.
- Føre meldinger angitt i kapittel III og IV manuelt og sende dem via e-post eller telefaks til Fiskeridirektoratet innen ordinær tidsfrist.

Dersom det oppstår feil med kommunikasjonslinjene, som umuliggjør innsending av posisjonsrapporter og meldinger, skal de skrives ut eller føres manuelt og sendes via e-post eller telefaks til Fiskeridirektoratet innen ordinær tidsfrist.

Posisjonsrapportene og meldingene skal også lagres i rapporteringssystemet for sending når kommunikasjonslinjene eller de elektroniske rapporteringssystemene fungerer.

§ 21. Krav til utbedring av feil

Dersom det har oppstått feil ved fartøyets posisjonsrapporteringsutstyr eller elektroniske rapporteringsutstyr slik at kravene i denne forskrift ikke kan oppfylles kan ikke fartøyet starte fisket på nytt uten rapporteringsutstyr som tilfredsstiller kravene i denne forskrift eller dersom fartøyet har fått dispensasjon fra Fiskeridirektoratet til å starte fisket.

Dersom det oppstår feil ved fartøyets elektroniske rapporteringsutstyr mens fartøyet er på fiskefeltet må utstyret repareres eller erstattes så snart fartøyet kommer til havn.

Kapittel VI. Reguleringsfullmakt, straff og ikrafttredelse

§ 22. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere rapporteringsbestemmelser. Fiskeridirektoratet kan videre gi nærmere regler om gjennomføring av rapporteringspliktene, herunder regler om kontroll med bestemmelsene i denne forskriften og regler om krav til utstyr.

§ 23. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter § 62 og § 64 i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova). På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 24. Ikraftttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 16. februar 2005 nr. 151 om rapportering av fangst for norske fartøy og forskrift 7. april 1999 nr. 387 om satellittbasert overvåkning av fiske- og fangstfartøys aktivitet .

Vedlegg 1. Rapporteringssystem som er bekreftet tillatt av Fiskeridirektoratet

Liste over rapporteringssystem som er bekreftet tillatt av Fiskeridirektoratet kan finnes på www.fiskeridir.no.

Vedlegg 2. Feilkoder

Koder som brukes for å varsle, enten om at noe er feil eller om at avsender ønsker å kansellere eller korrigere en sendt melding. Verdiene under vil forekomme i feltet RE:

Melding med aktuell kode sendes av	Koder		Beskrivelse
	Aksjon kreves	Informasjon eller advarsel hvor aksjon ikke kreves	
FMC	101		Meldingen er ikke lesbar
FMC	102		Dataformat feil
FMC	104		Påkrevd data mangler
FMC	106		Uautorisert avsender
FMC		150	Sekvensfeil
FMC		151	Data er fram i tid
FMC	301		CAT mottatt før COE
FMC	302		TRA mottatt før COE
FMC	303		COX mottatt før COE
FMC	304		POS ikke mottatt (CAT, TRA, COX)
FMC		350	POS uten at COE er mottatt
FMC	501		Kansellering/korrigerings melding kan ikke gjennomføres fordi meldingen ikke finnes lagret hos Fiskeridirektoratet
FMC	502		Rapporten er mottatt tidligere og er ikke merket for kansellering/korrigerings melding
FMC	503		Kansellering/korrigerings melding ikke gjennomført på grunn av oversatt tidsfrist
Fartøy	511		Denne meldingen skal korrigeres
FMC		512	Meldingen er korrigerings melding
FMC	513		Meldingen kan ikke korrigeres på grunn av feil
Fartøy	521		Denne meldingen skal kanselleres
FMC		522	Meldingen er kansellert
FMC	523		Meldingen kan ikke kanselleres på grunn av feil
FMC	530		Meldingens type (TM) er ikke implementert i systemet hos mottakende FMC

RE-kodene 301–350 er kun aktuelle ved fiske utenfor norske farvann.

RE-kodene som er større enn 500 er ikke internasjonale NAF-koder. Flere feilkoder vil kunne komme senere under utarbeidelse av sjekkrutiner, videre vil det under implementeringen av systemene måtte utarbeides detaljerte instruksjoner for hva som skal gjøres når de ulike feilkodene forekommer.

Vedlegg 3. Sending av manuelle meldinger ved feilsituasjoner

Dersom det oppstår feil i forbindelse med posisjonsrapportering eller elektronisk rapportering mens fisket pågår skal meldingene sendes manuelt til Fiskeridirektoratet via:

- E-post: FMC@fiskeridir.no, eller
- Telefaks: +47 55 23 82 76.

Meldingene skal i disse tilfellene utformes som vist nedenfor:

1. Melding om havneavgang (DEP)

Manuell melding om havneavgang skal utformes slik:

Eksempel 1 (Når fartøyet har fangst om bord ved fiskestart):

Fiskesorter kan angis i klar tekst eller oppgis med FAO fiskesortkoder.

TM = DEP
RN = Oppgis som om meldingen hadde vært sendt elektronisk ellers skrives ordet UKJENT
SQ = Dersom SQ ikke er i bruk settes linjen blank. Dersom SQ er i bruk oppgis det som om meldingen ville vært sendt elektronisk ellers skrives ordet UKJENT
RC = RADIO50
NA = KONTIKI
XR = M-101-AK
DA = 20090929 (meldingens sendetidspunkt, dato og tid i UTC)
TI = 2050
PO = NOTRD eller Trondheim i klar tekst hvis kode ikke er tilgjengelig
ZD = 20090929 (avgang havn tidspunkt, dato og tid i UTC)
ZT = 1930
OB = TORSK 50000, HYSE 13000, SEI 25600, LANGE 11300
PD = 20090930 (antatt fiskestart tidspunkt, dato og tid i UTC)
PT = 0100
LA = N6432
LO = E00915
DS = TORSK
RE = Feltet skal være blankt ved første gangs sending av meldingen. Ved kansellering av en tidligere sendt melding må det sendes inn en kopi av selve meldingen hvor RE-feltet er angitt med koden 521 for kansellering.

Eksempel 2 (Når fartøyet ikke har fangst om bord ved fiskestart):

Som over, med unntak av OB = 0.

2. Melding om fangst (LOG)

Manuell melding om fangst skal utformes slik:

Blokk A

TM = LOG
RN = Oppgis som om meldingen hadde vært sendt elektronisk ellers skrives ordet UKJENT
SQ = Dersom SQ ikke er i bruk settes linjen blank. Dersom SQ er i bruk oppgis det som om meldingen ville vært sendt elektronisk ellers skrives ordet UKJENT
RC = RADIO50
NA = KONTIKI
XR = M-101-AK
DA = 20090930
TI = 2300
QI = 1
AC = FIS
RE = Feltet skal være blankt ved første gangs sending av meldingen. Ved korrigering av en tidligere sendt melding må det sendes inn en kopi av selve meldingen hvor RE-feltet er angitt med koden 511 for korrigering
MV = 1 dersom det er originalmeldingen, videre økes dette nr. med en for hver ny korrigeringsversjon.
PO = Blank hvis fisket ikke er avsluttet ellers NOBGO eller Bergen i klar tekst hvis kode ikke er tilgjengelig.

Blokk B gjentas en for hver fiskeoperasjon

BD = 20090930
BT = 0130
ZO = NOR
LT = 64,790
LG = 9,041
GE = OTB
GS = 2
GP = 7
XT = 65,010
XG = 8,901

DU = 48
FO = 0
SS = Blank hvis det ikke er fisket etter sild
CA = TORSK 500, HYSE 100.

3. *Melding om havneanløp (POR)*

Manuell melding om havneanløp skal utformes slik:

Eksempel 1 (Når fangst skal landes):

TM = POR
RN = Oppgis som om meldingen hadde vært sendt elektronisk ellers skrives ordet UKJENT
SQ = Dersom SQ ikke er i bruk settes linjen blank. Dersom SQ er i bruk oppgis det som om meldingen ville vært sendt elektronisk ellers skrives ordet UKJENT
RC = RADIO50
NA = KONTIKI
XR = M-101-AK
DA = 20091001
TI = 0830
PO = NOAES eller ÅLESUND i klar tekst dersom kode ikke er tilgjengelig
LS = Brødrene Olsen sin kai
PD = 20091001
PT = 1100
KG = TORSK 65000, HYSE 14000
OB = TORSK 100000, HYSE 14000
RE = Feltet skal være blankt ved første gangs sending av meldingen. Ved kansellering av en tidligere sendt melding må det sendes inn en kopi av selve meldingen hvor RE-feltet er angitt med koden 521 for kansellering.

Eksempel 2 (Når fangst ikke skal leveres):

Som over, med unntak av KG = 0.

4. *Omlastingsmelding (TRA)*

Manuell melding om omlasting skal utformes slik:

Eksempel 1 (Når fangst er omlastet fra et annet fartøy):

TM = TRA
RN = Oppgis som om meldingen hadde vært sendt elektronisk ellers skrives ordet UKJENT
SQ = Dersom SQ ikke er i bruk settes linjen blank. Dersom SQ er i bruk oppgis det som om meldingen ville vært sendt elektronisk ellers skrives ordet UKJENT
RC = RADIO50
NA = KONTIKI
XR = M-101-AK
DA = 20090930
TI = 0600
OB = TORSK 100000, HYSE 14000
KG = TORSK 10000
TF = RADIO60
LA = N6130
LO = E00400
PD = 20090930
PT = 1430
RE = Feltet skal være blankt ved første gangs sending av meldingen. Ved kansellering av en tidligere sendt melding må det sendes inn en kopi av selve meldingen hvor RE-feltet er angitt med koden 521 for kansellering.

Eksempel 2 (Når fangst er omlastet til et annet fartøy):

Som over, men TF erstattes med TT og radiokallesignalet til fartøyet fangst er omlastet til.

Vedlegg 4. Forklaring til angivelse av soner

Forskriften gjelder i følgende områder/soner med tilhørende avtalekoder:

<i>Sone</i>	<i>Kode</i>
Norges økonomiske sone	NOR
Fiskevernsonen ved Svalbard	XSV
Fiskerisonen ved Jan Mayen	XJM
Skagerrak	XSK
EU-sonen	XEU
Russisk sone	RUS
Grønlandsk sone	GRL
Færøysk sone	FRO
Islandsk sone	ISL
NEAFC-området	XNE
NAFO-området	XNW
CCAMLR-området	XCA

22. des. Nr. 1744 2009

Forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2010

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 22. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 36 andre ledd og § 37 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

Kapittel I. Fiskeforbud og kvoter

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande makrell i 2010.

§ 2. Totalkvote og områdekvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta, fiske og lande 180 424 tonn makrell i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum avsettes 3150 tonn til forsknings- og undervisningsformål, samt 1 000 tonn til agn.

§ 3. Gruppekvote og områdekvote for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse, jf. § 4–1 i forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften), kan fiske og lande inntil 125 695 tonn makrell.

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) med adgang til å delta, jf. § 17 i forskrift 27. november 2009 nr. 1445 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2010 (deltakerforskriften), kan fiske og lande inntil 11 228 tonn makrell.

I tillegg til gruppekvoten kommer ufisket kvantum i 2009 som kan overføres til 2010 på fartøynivå.

§ 4. Gruppekvote og områdekvote for trålfartøy

Fartøy med makrelltråltillatelse, jf. konsesjonsforskriften § 2–21 kan fiske og lande inntil 5641 tonn makrell til konsum i ICES statistikkområde IVa og i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N.

I tillegg til gruppekvoten kommer ufisket kvantum i 2009 som kan overføres til 2010 på fartøynivå.

§ 5. Gruppekvote og områdekvote for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen, jf. deltakerforskriften § 16 og § 18, kan fiske og lande totalt 32 711 tonn makrell, hvorav:

- fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe kan fiske og lande inntil 32 211 tonn.
- fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe kan fiske og lande innenfor en avsetning på 400 tonn.
- ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot kan fiske og lande inntil 100 tonn.

I tillegg til gruppekvoten kommer ufisket kvantum i 2009 som kan overføres til 2010 på fartøynivå for fartøy med adgang til å delta med not med største lengde på eller over 13 meter, og på gruppenivå for fartøy med adgang til å delta med not med største lengde under 13 meter og fartøy med adgang til å delta med garn og snøre.

Kapittel 2. Fiske i ringnotgruppen

§ 6. Fartøykvoter

Fartøy i ringnotgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1500 hl +	40 % av konsesjonskapasiteten fra	0–	4000 hl
	30 % av konsesjonskapasiteten fra	4000–	6000 hl

20 % av konsesjonskapasiteten fra	6000–	10 000 hl
10 % av konsesjonskapasiteten	over	10 000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvoteene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) legges fastsatt basiskvote per 19. november 2006 til grunn for utregning av fartøykvoten.

Kapittel 3. Fiske i trålgruppen

§ 7. Fartøykvoter

Fartøy med tillatelse til å fiske med trål, tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn +	50 % av bruttotonnasje fra	0–100
	40 % av bruttotonnasje fra	101–200
	30 % av bruttotonnasje fra	201–300
	20 % av bruttotonnasje fra	301–400
	10 % av bruttotonnasje fra	401–600

Kvotene til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvoteene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev eller identitetsbevis utstedt senest 31. desember 2001, eventuelt fartøyets tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev eller identitetsbevis etter foretatt utskifting eller ombygging i overensstemmelse med utskifting- eller ombyggingstillatelse gitt senest samme dato. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

Fartøy med makrelltrållatelse som deltar som ringnotfartøy eller som kystfartøy, kan ikke delta i trålgruppens fiske etter makrell.

§ 8. Partråling

Uten hinder av forbudet i § 17 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2010. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 4. Fiske i kystfartøygruppen

§ 9. Kvote for fartøy med adgang til å delta med not med største lengde under 13 meter

Fartøy med største lengde under 13 meter og fartøy med største lengde mellom 13 og 14,99 meter med hjemmelslengde mellom 10 og 12,99 meter, med adgang til å delta i fisket med not, kan fra og med 1. januar fiske og lande følgende kvanta makrell:

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimal kvote (tonn)	Herav garantert (tonn)
0–9,99	1,2145	82	43
10–12,99	1,5303	104	54
13–14,99	4,4617	302	157

Kvoteenheten for fartøy under 13 meter største lengde er 67,701 tonn.

§ 10. Kvote for fartøy med adgang til å delta med not med største lengde på eller over 13 meter

Fartøy med største lengde på eller over 13 meter med adgang til å delta i fisket med not, kan fra og med 1. januar fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Fartøyets hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote (tonn)</i>
0–9,99	1,2145	24
10–12,99	1,5303	31
13–14,99	4,4617	90
15–17,99	6,5555	132
18–21,35	10,5897	213

Kvoteenheten for fartøy på eller over 13 meter største lengde er 20,146 tonn.

§ 11. Kvote for fartøy med adgang til å delta med garn eller snøre

Fartøy med adgang til å delta med garn eller snøre, kan fra og med 1. januar fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Fartøyets hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimal kvote (tonn)</i>	<i>Herav garantert (tonn)</i>
0–9,99	1,00	40,25	32
10–10,99	1,75	70,43	56
11–14,99	1,75	70,43	56
15–21,35	2,13	85,73	69

Kvoteenheten er 40,249 tonn.

§ 12. Kvote for fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe kan fiske og lande inntil 5 tonn makrell.

§ 13. Kvote for ikke-manntallsførte fiskere som fisker makrell med landnot

Ikke-manntallsførte fiskere som fisker makrell med landnot kan fiske og lande inntil 15 tonn makrell. Garantert kvantum er 5 tonn.

§ 14. Kvoteskjæringsdato og refordeling

Fiskeridirektoratet kan tidligst endre og oppheve kvotene for kystfartøygruppen 16. september 2010, med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato.

Uten hinder av første ledd kan Fiskeridirektoratet tidligst endre og oppheve kvotene for fartøy under 13 meter største lengde i kystnotgruppen 1. september 2010, med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato.

§ 15. Redskapsfleksibilitet

Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med not kan også fiske notkvoten med garn eller snøre.

§ 16. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy under 13 meter største lengde som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Fartøy på eller over 13 meter største lengde som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 9. juli 1998, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

§ 17. Endring av hjemmelslengde

Fartøy som 15. mars 2007 var registrert i Fiskeridirektoratets fartøyregister med største lengde på eller over 11 meter og kvote med hjemmelslengde fra og med 10 til og med 10,99 meter, kan få hjemmelslengden endret til 11 meter. Det er et vilkår at eieren av fartøyet samtykker. Dersom fartøyet er skiftet ut, kan endringen i stedet fastsettes for erstatningsfartøyet.

Tilsvarende gjelder for erstatningsfartøy med største lengde på eller over 11 meter som erstatter fartøy som før 15. mars 2007 hadde kvote med hjemmelslengde fra og med 10 til og med 10,99 meter. Det er et vilkår at erstatningsfartøyet ble kjøpt eller kontrahert før 16. mars 2007. Det er videre et vilkår at Fiskeridirektoratet mottok søknad om ervervstillatelse for dette fartøyet før samme dato. Det kan gjøres unntak for sist nevnte vilkår dersom det er åpenbart at øvrige vilkår er oppfylt.

Dersom deltakeradgangen til fartøy som ellers kunne fått endret hjemmelslengde etter denne paragrafen er oppgitt som følge av tildeling av strukturkvote, kan det eller de fartøy som er tildelt strukturkvote få endret kvotefaktoren forholdsmessig. Det er et vilkår at eieren av mottakende fartøy samtykker.

Vedtak om endring av hjemmelslengde og kvotefaktor treffes av Fiskeridirektoratet.

Kapittel 5. Fellesbestemmelser

§ 18. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til sjette ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy. Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak for fartøy som erverves til utskifting av fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd som oppfyller vilkårene for bruk av leiefartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

Det kvantum som eier av fartøy i åpen gruppe har fisket og landet kommer til fradrag på fartøykvoten ved en eventuell deltakelse i lukket gruppe.

§ 19. Særskilt turkvoteordning

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) og fartøy i kystfartøygruppen som fører egen fangst er begrenset av en kvote på 250 tonn losset kvantum per tur.

Leveringer over 250 tonn losset kvantum per tur vil bli inndratt og belastet fartøyets eventuelt gjenstående kvote.

§ 20. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom notfartøy for å unngå neddreping. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske. Dette gjelder ikke for fartøy i åpen gruppe.

§ 21. Bifangst

Makrellfangster kan inneholde bifangst av sild med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

Sildefangster kan inneholde bifangst av makrell med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

Hestmakrellfangster kan inneholde bifangst av makrell med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

Hestmakrellfangster kan inneholde bifangst av sild med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

§ 22. Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Er makrell forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 23. Meldeplikt ved sprenging av not

Fartøy med ringnotttillatelse og kystnotfartøy med deltakeradgang i fisket etter makrell skal melde fra til Fiskeridirektoratet Region Møre og Romsdal (telefaks 70 12 35 21 eller postmottak.alesund@fiskeridir.no) ved notsprenging.

§ 24. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, gruppekvotene, områdekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 6. Straff og ikrafttredelse

§ 25. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65 i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) og § 31 i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 26. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2010 og gjelder til og med 31. desember 2010.

Forskrift om regulering av sel på norskekysten

Hjemmel: Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 22. desember 2009 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 8a, § 16, § 18 og § 36 og lov 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann § 3. Kunngjort 5. januar 2010 kl. 16.15.

§ 1. Formål

Formålet med forvaltningen av sel på norskekysten er å sikre livskraftige selbestander. Innenfor denne rammen kan selene beskattes som en fornybar ressurs, og bestandene reguleres ut fra økologiske og samfunnsmessige hensyn.

§ 2. Fangstområde

Forskriften gjelder for norske og utenlandske statsborgere i Norges indre farvann og sjøterritorium.

§ 3. Saklig virkeområde

Forskriften gjelder for sel av alle arter.

§ 4. Jaktforbud

Det er forbudt å fange, jage, drepe eller skade sel.

§ 5. Totalkvoter

Fiskeridirektoratet kan fastsette årlige kvoter for havert og steinkobbe i områder hvor bestandene defineres som jaktbare.

Fiskeridirektoratet kan bestemme at det skal være tillatt å drive jakt på ringsel og grønlandssel.

§ 6. Adgang til å drive seljakt etter særskilt tillatelse

Uten hensyn til forbudet i § 4 kan fylkeskommunen i det området hvor jakt skal foregå, etter søknad gi tillatelse til seljakt innenfor en totalkvote. Tillatelsen skal gis til bestemt person for et bestemt område. Tillatelse skal ikke gis i kaste- og dieperioder. For øvrig kommer § 32 første og annet punktum i lov 29. mai 1981 nr. 38 om viltet til anvendelse.

For havert kan det i områdene sør for Stad gis jakttillatelse i perioden 1. februar–30. september og i områdene nord for Stad i perioden 2. januar–15. september.

For steinkobbe kan jakttillatelse gis i perioden 2. januar–30. april og 1. august–30. september.

For ringsel og grønlandssel kan tillatelse bare gis i perioden 2. januar–30. september.

Søker må ha avlagt skytterprøve for storviltjeger før tillatelse kan gis.

Fylkeskommunen kan fastsette maksimalkvoter per jeger innenfor et nærmere angitt område.

Søker som har overtrådt regler for fangst av sel, herunder reglene om rapporteringsplikt i § 13, kan nektes tillatelse.

§ 7. Særskilt om utlendingers adgang til å drive seljakt

Tillatelse etter § 6 kan også gis til den som ikke er norsk statsborger eller likestilt med norsk statsborger, jf. lov 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann § 2 og § 3. Slik tillatelse kan bare gis til utlendinger som under jakten er i følge med norsk statsborger som selv innehar tillatelse til å drive seljakt i angjeldende område.

Personer som er bosatt i utlandet trenger ikke avlegge skytterprøve dersom de fyller kravet til å kunne jakte storvilt i sitt bopelsland. Dokumentasjon for dette eller dokumentasjon for avlagt norsk skytterprøve må vedlegges søknaden, sammen med navn og adresse på norsk kontaktperson.

§ 8. Søknad

For å kunne delta i jakt på sel i medhold av § 6 og § 7 må skriftlig søknad sendes til fylkeskommunen i det området jakten skal drives.

§ 9. Meldeplikt ved avliving av sel og plikt til å undersøke om det er kvote igjen

Felling av sel skal meldes til fylkeskommunen i angjeldende område snarest mulig innenfor kontorets ordinære åpningstid. Fylkeskommunen kan ved behov pålegge jegerne meldeplikt innenfor bestemte tidsrom i løpet av helgene.

Før jakten starter plikter jegerne å undersøke ved fylkeskommunen i angjeldende område om det er sel igjen til felling innenfor totalkvoten i området.

§ 10. Stopp i jakten

Fylkeskommunen skal stoppe jakten når kvoten i det enkelte fylket er beregnet felt.

§ 11. Unntak fra jaktforbud

Sel som gjør skade på fiskeredskaper eller oppdrettsanlegg i sjøen kan avlives. Avlivingen kan foretas av eier, bruker eller annen som har tilsyn med redskapet eller anlegget.

Sel som oppholder seg i vassdrag der det går laks, sjørørret eller sjørøye kan avlives etter tillatelse fra Fiskeridirektoratets regionkontor.

Før avliving skal det i rimelig utstrekning forsøkes iverksatt andre tiltak for å avverge skade. Avlives mordyr i yngeltiden, bør avkommet om mulig avlives.

Fiskeridirektoratet eller den direktoratet bemyndiger, kan i særlige tilfeller gi tillatelse til fangst av sel.

§ 12. Avlivningsmåte

Ved avliving av sel skal det utvises den største hensynsfullhet og anvendes humane avlivingsmetoder for å hindre unødig lidelse for dyrene.

For avliving av sel gjelder følgende:

1. Det er kun tillatt å anvende skytevåpen med riflet løp og ammunisjon med ekspanderende kule og anslagsverdi på minst 2 700 joule (275 kilogrammeter) for 9 grams kuler på 100 meters hold og 2 200 joule (225 kilogrammeter) for 10 grams kuler på 100 meters hold.
2. Det er forbudt å fange eller avlive sel ved bruk av line, garn, saks, ruse, eller annen form for felle. Det er forbudt å bruke skytevåpen med glatt løp eller bruke hakapik eller slagkrok til avliving.

§ 13. Rapporteringsplikt

Enhver som er gitt tillatelse til å drive jakt på sel i henhold til § 6 og § 7 skal på fastsatt skjema rapportere om jakten til fylkeskommunen i det området hvor jakten har foregått. Dette gjelder selv om det ikke er skutt noen sel.

Avliving med hjemmel i § 11 skal straks rapporteres til Fiskeridirektoratet eller den direktoratet bemyndiger.

§ 14. Reguleringsfullmakt

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og gi nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fiske og fangst.

§ 15. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i eller gitt i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 61, § 62 og § 64 og lov 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann § 10. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 16. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010. Samtidig oppheves forskrift 6. mai 1996 nr. 414 om forvaltning av sel langs norskekysten.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2009-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2003	17	2795	Forskrift nr. 1533	13
2005	11	1835	Forskrift nr. 1055	1
2006	13	1642	Forskrift nr. 1081	5
2007	8	1199	Forskrift nr. 904	2
2007	11	1539	Forskrift nr. 1268	10
2007	12	1669, 1670, 1671	Forskrift nr. 1369	3
2008	3	525, 526, 544	Forskrift nr. 240	2
2008	4	627	Lov nr. 9	3
2008	4	639	Forskrift nr. 1809	2
2008	6	1028	Forskrift nr. 559	2
2008	13	1774	Forskrift nr. 1266	1
2009	1	95	Forskrift nr. 1544	8
2009	1	149	Forskrift nr. 1617	2
2009	1	157	Forskrift nr. 1622	3
2009	2	294	Forskrift nr. 153	5
2009	2	295	Forskrift nr. 154	5
2009	3	466	Forskrift nr. 240	4
2009	4	565	Lov nr. 22	5
2009	4	636	Forskrift nr. 441	9
2009	6	840	Forskrift nr. 554	9
2009	8	1362	Vedtak nr. 866	10
2009	9	1461	Forskrift nr. 959	10
2009	10	Forside	Forside	11
2009	11	1796	Forskrift nr. 1253	13
2009	11	1805, 1806	Forskrift nr. 1265	13

B-PostAbonnement

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016, Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringskjema til Lovdata:
Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2009 koster	Avd I	kr 1140	kr 1700	kr 2360
	Avd. I og II	kr 1430	kr 2470	kr 3480

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no